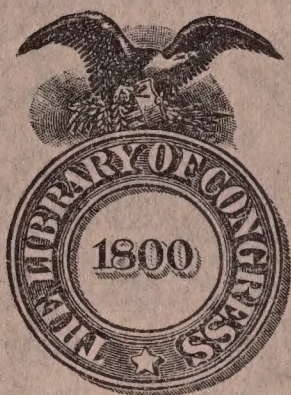

LIBRARY OF CONGRESS

00005379349

Class B5315

Book G85

1896

THE KREBS COLLECTION
(LINGUISTICS)

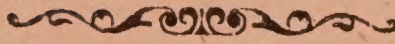

Bible. N. T. Gujarati, 1896,

THE
NEW TESTAMENT
IN GUJARATI.

Revised Edition.

નવો કરાર.

સુધારેલો આવૃત્તિ.

ઇ. સ. ૧૮૯૬.

Surat:

PRINTED FOR

THE BOMBAY AUXILIARY BIBLE SOCIETY

AT THE I. P. MISSION PRESS.

1896.

BS315

, G85

1896

Orien

Gujō

5152 101

~~G. F.~~

~~436457~~

~~'38~~

409416

★ '31

0011

नवा करारनां पुस्तके.

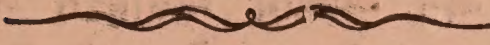

नाम.	अध्याय.	पृष्ठ.
मात्थीनी लजेली सुवार्ता ...	२८	१
मार्कनी लजेली सुवार्ता ...	१६	७५
लुकनी लजेली सुवार्ता ...	२४	१२१
योहाननी लजेली सुवार्ता...	२१	१७८
प्रेरितानां कृत्य ...	२८	२५८
इमीयाने पत्र ...	१६	३३४
करीथीयाने पहिलुं पत्र ...	१६	३६५
करीथीयाने भीशुं पत्र ...	१२	३८३
गलातीयाने पत्र...	६	४१३
अइसीयाने पत्र...	६	४२३
इलीपीयाने पत्र ...	४	४३३
कलोसीयाने पत्र ...	४	४४०
थेससालोनीकीयाने पहिलुं पत्र ...	५	४४६
थेससालोनीकीयाने भीशुं पत्र ...	३	४५३
तीमोथीने पहिलुं पत्र ...	६	४५६
तीमोथीने भीशुं पत्र ...	४	४६४
तीतसने पत्र ...	३	४७०
इलेमोनने पत्र ...	१	४७३
हृथीयाने पत्र ...	१२	४७५
याकुभुं पत्र ...	५	४८७
पीतरुं पहिलुं पत्र ...	५	५०५
पीतरुं भीशुं पत्र ...	३	५१४
योहानुं पहिलुं पत्र ...	५	५१८
योहानुं भीशुं पत्र ...	१	५२७
योहानुं त्रीशुं पत्र ...	१	५२८
यहुदां पत्र ...	१	५२६
प्रकटीकरण ...	२२	५३२

માત્થીની લખેલી સુવાર્તા.

ઈશુ ખ્રીસ્ત જે દાવુદનો દીકરો, જે ઈબ્રાહીમનો દીકરો, ૧
તેની વંશાવળી.

ઈબ્રાહીમે ઈસહાકને જન્માવ્યો, અને ઈસહાકે યાકુબને ૨
જન્માવ્યો; અને યાકુબે યહુદાને તથા તેના ભાઈઓને
જન્માવ્યા; અને યહુદાએ થામરને પેટે ફારસને તથા ૩
ઝારાને જન્માવ્યા, અને ફારસે હસરૂનને જન્માવ્યો, અને
હસરૂને આરામને જન્માવ્યો; અને આરામે આમીનાદા- ૪
બને જન્માવ્યો, અને આમીનાદાબે નહશુનને જન્માવ્યો,
અને નહશુને સલ્મોનને જન્માવ્યો; અને સલ્મોને રાહાબને ૫
પેટે બવાઝને જન્માવ્યો, અને બવાઝે રૂથને પેટે ઓબેદને
જન્માવ્યો, અને ઓબેદે યસીને જન્માવ્યો; અને યસીએ ૬
દાવુદ રાજાને જન્માવ્યો.

અને દાવુદ રાજાએ ઉરિયાની જે વહુ હતી તેને પેટે
સુલેમાનને જન્માવ્યો; અને સુલેમાને રહબોમને જન્માવ્યો, ૭
અને રહબોમે આબિયાને જન્માવ્યો, અને આબિયાએ
આસાને જન્માવ્યો; અને આસાએ યહોશાફાટને જન્માવ્યો, ૮
અને યહોશાફાટે યોરામને જન્માવ્યો, અને યોરામે ઉઝિ-
યાને જન્માવ્યો; અને ઉઝિયાએ યોથામને જન્માવ્યો, અને ૯
યોથામે આહાઝને જન્માવ્યો, અને આહાઝે હઝકિયાને
જન્માવ્યો; અને હઝકિયાએ મનાસાને જન્માવ્યો, અને ૧૦
મનાસાએ આમોનને જન્માવ્યો, અને આમોને યોશિયાને
જન્માવ્યો; અને યોશિયાએ યકનિયાને તથા તેના ભાઈઓને, ૧૧
બાબેલમાં પ્રવાસ જવાની વખતે, જન્માવ્યા.

અને બાબેલમાં પ્રવાસી થયા પછી યકનિયાએ સલથાઈલને ૧૨
MATTHEW. 1.

- ૧૩ જન્માવ્યો, અને સલથાઈલે જરૂખાખેલને જન્માવ્યો; અને જરૂખાખેલે અખીહુદને જન્માવ્યો, અને અખીહુદે એલિયાકીમને જન્માવ્યો, અને એલિયાકીમે આઝેરને જન્માવ્યો;
- ૧૪ અને આઝેરે સાદુકને જન્માવ્યો, અને સાદુકે આખીમને
- ૧૫ જન્માવ્યો, અને આખીમે એલીહુદને જન્માવ્યો; અને એલીહુદે એલિયાજરને જન્માવ્યો, અને એલિયાજરે માત્યા-
- ૧૬ નને જન્માવ્યો, અને માત્યાને યાકુબને જન્માવ્યો; અને યાકુબે મરિયમના વર યુસફને જન્માવ્યો; એ [મરિયમ]થી ઈશુ જે ખ્રીસ્ત કહેવાયછે તે જન્મ્યો.
- ૧૭ માટે ઈબ્રાહીમથી દાવુદ સુધી સેઘળી મળીને ચૌદ પેઠડી; અને દાવુદથી બાખેલમાં પ્રવાસકાળ સુધી ચૌદ પેઠડી; અને બાખેલમાં પ્રવાસકાળથી ખ્રીસ્ત સુધી ચૌદ પેઠડી થઈ.
- ૧૮ અને ઈશુ ખ્રીસ્તનો જન્મ એમ થયો કે તેની મા મરિયમનો વેહેવા યુસફ જોડે થયા છતાં, તેઓનો મિલાપ થયા અગાઉ
- ૧૯ તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી થએલી જણાઈ. અને તેનો વર યુસફ નીતિવાન છતાં, ને તેનું ઉઘાડું અપમાન કરવા ન
- ૨૦ ચાહતાં, તેણે તેને ગુપ્ત રીતે મૂકી દેવાનું ધાર્યું. પણ એ સંબંધી તે વિચારતો હતો, ત્યારે જુઓ, પ્રભુના દૂતે તેને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે, ઓ યુસફ, દાવુદના દિકરા, તારી વહુ મરિયમને તેડી લાવવાને બિહી મા; કાંજ તેમાં
- ૨૧ જે ગર્ભ રહેલો છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. ને તે દિકરો જણશે, ને તું તેનું નામ ઈશુ પાડશે; કેમકે જે પોતાના લોકોને
- ૨૨ તેઓનાં પાપથી તારશે તે એજ છે. હવે એ બધું એ માટે થયું,
- ૨૩ કે પ્રભુએ ભવિષ્યવાદીથી જે કહ્યું હતું તે પુરૂ થાય કે, “જુઓ, ડુંવારી ગર્ભવતી થશે, ને દિકરો જણશે, ને તેનું નામ તેઓ ઈમાનુએલ પાડશે,” જેનો અર્થ એ છે કે, દેવ આપણી
- ૨૪ સાથે. ત્યારે યુસફે ઉંઘમાંથી ઉઠીને જમ પ્રભુના દૂતે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કીધું, એટલે પોતાની વહુને તેડી
- ૨૫ લાવ્યો. અને તે પોતાનો પહેલો દિકરો જણી ત્યાં સુધી તેણે તેને જણી નહિ; ને તેણે તેનું નામ ઈશુ પાડ્યું.

હુવે હરોદ રાજના દહાડાઓમાં યહુદાના બેથલેહેમમાં ૨
 ઈશુ જન્મ્યો, ત્યારે જુઓ, માગીઓએ પૂર્વથી યરૂશલેમમાં
 આવીને પુછ્યું કે, યહુદીઓનો જે રાજ જન્મ્યો છે, તે કયાં છે? ૨
 કેમકે પૂર્વમાં અમે તેનો તારો જોયો, ને તેનું ભજન કરવાને
 આંચા છિયે. અને એ સાંભળીને હરોદ રાજ તથા ૩
 તેની સાથે આખું યરૂશલેમ ગભરાયું. પછી તેણે સઘળા ૪
 મુખ્ય યાજકોને તથા લોકોના શાસ્ત્રીઓને એકઠા કરીને તેઓને
 પુછ્યું કે, ખ્રીસ્ત કયાં જન્મ પામશે? ત્યારે તેઓએ તેને ૫
 કહ્યું કે, યહુદાના બેથલેહેમમાં; કેમકે ભવિષ્યવાદીએ એમ
 લખ્યું છે કે, “ઓ યહુદા દેશના બેથલેહેમ, તું યહુદાના ૬
 સુબાઓમાં કોઈ પ્રકારે સર્વથી નાનું નથી, કાંજ તારાથી એક
 અધિપતિ નિકળશે, જે મારા ઈસ્રાઈલી લોકોનું પાલન કરશે.”
 ત્યારે હરોદે તે માગીઓને ગુપ્ત રીતે તેડીને તેઓ પાસેથી ૭
 અખર સારીપઠે કહાડી કે, તારો કયી વેળા દેખાયો? અને ૮
 તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં મોકલતાં કહ્યું કે, તમે જઈને તે
 બાળક સંબંધી સારીપઠે શોધ કરો, ને જડયા પર મને
 અખર કરો, એ માટે કે હું પણ આવીને તેનું ભજન કરું.
 ત્યારે તેઓ રાજનું સાંભળીને ગયા, ને જુઓ, જે તારો ૯
 પૂર્વમાં તેઓએ દીઠો હતો તે તેઓની આગળ ચાલતો ગયો, ને
 બાળક હતો તે ઠેકાણાના ઉપર આવીને થંભ્યો. અને તેઓ ૧૦
 તારાને જોઈને મહા આનંદથી હરખાયા. અને ઘરમાં જઈને ૧૧
 તેઓએ બાળકને તેની મા મરિયમની પાસે દીઠો, ને પગે
 પડીને તેનું ભજન કરીયું; પછી તેઓએ પોતાના જોહાણા
 છોડીને સુંતું તથા લોબાન તથા બોળનું તેને નજરાણું કરીયું;
 અને હરોદ પાસે પાછા જવું નહિ, એમ સ્વપ્નમાં ચેતાઈને ૧૨
 તેઓ બીજે માર્ગે પોતાના દેશમાં પાછા ગયા.

અને તેઓ પાછા ગયા પર, જુઓ, પ્રભુના દૂતે સ્વપ્નમાં ૧૩
 યુસફને દર્શન આપીને કહ્યું કે, તું ઊઠ, ને બાળક તથા
 તેની માને લઈને મિસરમાં નહાસી જા, ને હું તને કહું ત્યાં
 સગી ત્યાંજ રહે, કેમકે બાળકને મારીનાખવા સારૂ હરોદ તેનો

- ૧૪ શોધ કરવાનો છે. ત્યારે તે ઉઠીને બાળક તથા તેની માને રાત્રે
 ૧૫ લઈને મિસરમાં ગયો ; ને હરેદના મરણ લગી ત્યાં રહ્યો,
 એ માટે કે પ્રભુએ ભવિષ્યવાદીથી જે કહ્યું હતું તે પુરૂં થાય કે,
 ૧૬ “ મિસરમાંથી મેં મારા દિકરાને બોલાવ્યો.” જ્યારે હરેદે
 જોયું કે માગીએએ મને ઠગ્યો, ત્યારે તે ઘણો ગુસ્સે થયો, ને
 તેણે તે માગીએને જે વેળા સંબંધી ચોકસાઈથી પુછ્યું હતું, તે
 વેળા પ્રમાણે એ વર્ષના તથા તેથી સઘળા નાના બાળકોને બેથ-
 લેહેમમાં તથા તેની સઘળી સીમમાં, મોકલાવે મારીનંખાવ્યા.
 ૧૭ ત્યારે યરમિયા ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂં થયું કે,
 ૧૮ “ શોકનો તથા રડવાનો તથા મોઠા વિલાપનો પોકાર રામામાં
 સંભળાયો, રાહલ પોતાનાં બાળકો સાડ રડતી, ને દીલાસો
 પામવાને નહોતી આહાતી, કાંજે તેઓ નથી.”
 ૧૯ અને હરેદના મરણ પછી, જુઓ, પ્રભુના દૂતે મિસરમાં
 ૨૦ યુસફને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે, તું ઊઠ, ને બાળક તથા
 તેની માને લઈને ઈસ્રાઈલ દેશમાં જા, કેમકે જેઓ બાળકનો
 ૨૧ જીવ લેવાને શોધ કરતા હતા, તેઓ મરીગયા છે. ત્યારે તે
 ઉઠીને બાળક તથા તેની માને લઈને ઈસ્રાઈલ દેશમાં આવ્યો.
 ૨૨ પણ આર્ષેલાઉસ પોતાના બાપ હરેદને ઠેકાણે યહુદામાં
 રાજ્ય કરેછે, એ સાંભળીને તે ત્યાં જવાને બિહીધા, તે પણ
 ૨૩ સ્વપ્નમાં એતાએલો થઈને ગાલીલના પ્રાંતમાં વળ્યો. અને તે
 નાઝારી કહેવાશે એવું ભવિષ્યવાદીઓનું કહેલું પુરૂં થવા સાડ
 નાઝારેથ કહેવાએલા નગરમાં તે આવી રહ્યો.

૩ અને તે દહાડાઓમાં યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર પ્રગટ
 થયો, અને યહુદાના રાનમાં ઉપદેશ કરતાં, એમ કહેતો કે,
 ૨ તમે પરતાવો કરો ; કાંજે આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે.
 ૩ કેમકે જેના વિષે યશાયા ભવિષ્યવાદીએ કહ્યું હતું કે, “ રાનમાં
 પોકારનારની વાણી, એટલે પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો, તેના રસ્તા
 ૪ સીધા કરો,” તે એજ છે. અને તે યોહાનનાં લૂગડાં હંટનાં

રૂઆનાં હતાં, ને તેની કમ્મરે ચામડાનો પટો હતો, ને ઠીડો
 તથા રાની મધ તેનો ખોરાક હતો. ત્યારે યજ્ઞશાલેમના તથા ૫
 ચહુદાના સર્વ લોક તથા ચરદનની ચારોગમના લોક તેની પાસે
 બહાર ગયા. અને પોતાનાં પાપ કબૂલ કરીને ચરદનમાં તેનાથી ૬
 બાપ્તિસ્મા પામ્યા. પણ ફરોશીઓમાંના તથા સાદુકીઓ- ૭
 માંના ઘણાને તેના બાપ્તિસ્મા સાથે આવતા જોઈને તેણે
 તેઓને કહ્યું કે, ઓ સર્પોના વંશ, આવનાર કોધથી નહાસવાને
 કોણે તમને ચેતાવ્યા? તો પરતાવાજોગ ફળ ઉપજવો; ૮
 અને એમ કહેવાનું તમારા મનમાં ન ધારો કે, ઈબ્રાહીમ ૯
 અમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે, આ પત્થરોમાંથી દેવ
 ઈબ્રાહીમને સાથે છોકરાં ઉપજાવી શકે છે. અને અમણાજ ૧૦
 ઝાડોની જડ ઉપર કુહાડો મૂક્યો છે, માટે જે હરેક ઝાડ સાથે
 ફળ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. પરતાવાને ૧૧
 સાથે હું પાણીએ તમારું બાપ્તિસ્મા કરું છું ખરો, પણ જે મારી
 પાછળ આવનાર છે તે મારા કરતાં સમર્થ છે, હું તેના
 ચંપલ હું ચકવા યોગ્ય નથી; તે પવિત્ર આત્માએ તથા અગ્નિએ
 તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે. તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે ૧૨
 પોતાની ખળીને પુરી સાથે કરશે, ને પોતાના ઘઉં ભંડારમાં
 ભરશે, પણ ભુસું ન હોલવાનાર અગ્નિમાં ખાળીનાખશે.

ત્યારે ઈશુ યોહાનથી બાપ્તિસ્મા પામવા સાથે ગાલીલથી ૧૩
 ચરદન પર તેની પાસે આવ્યો. પણ યોહાને તેને વારતાં કહ્યું ૧૪
 કે, તારાથી મારે બાપ્તિસ્મા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે
 આવે છે? પછી ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, અમણાં ૧૫
 એમ થવા દે, કેમકે સઘળું ન્યાંચીપણું એમ પુરું કરવું આપણને
 ઘટાર્થ છે. ત્યારે તેણે તેને પામવા દીધું. અને ઈશુ બાપ્તિસ્મા ૧૬
 પામીને તરત પાણીથી ઉપર આવ્યો; ને જુઓ, તેને સાથે
 આકાશ ઉઘડાયું, ને દેવના આત્માને ખબુતરની પેઠે ઉતરતો,
 ને પોતા પર આવતો તેણે દીઠો. અને જુઓ, આકાશવાણી ૧૭
 થઈ કે, આ મારો વહાલો દિકરો છે, એના પર હું બહુ પ્રસન્ન છું.

૪ ત્યારે ઈશુનું પરીક્ષણ શેતાનથી થાય માટે આત્મા તેને
 ૨ રાતમાં લઈ ગયો. અને ચાળીશ રાત દહાડા ઉપવાસ કર્યા
 ૩ પછી તેને ભૂખ લાગી. અને પરીક્ષકે તેની પાસે આવીને કહ્યું
 કે, જો તું દેવનો દિકરો છે, તો કહે કે આ પથરો રોટલી થઈ
 ૪ જાય. પણ તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું, એમ લખ્યું છે કે,
 “માણસ એકલી રોટલીથી નહિ, પણ હરેક શબ્દ જે દેવના
 ૫ મહોમાંથી નિકળે છે તેથી જીવશે.” ત્યારે શેતાન તેને લઈને
 ૬ પવિત્ર નગરમાં જાય છે, ને મંદિરના ખુરજ પર બેસાડે છે; અને
 તેને કહે છે કે, જો તું દેવનો દિકરો છે, તો પોતાને હેઠળ
 પાડીનાખ; કેમકે લખ્યું છે કે, “તે પોતાના દૂતોને તારા
 સંબંધી આજ્ઞા કરશે, ને તને તેઓ પોતાના હાથો પર ધરી લેશે,
 ૭ રખે કદી તું પોતાનો પગ પથર પર અધળાવે.” ઈશુએ તેને
 કહ્યું, એ પણ લખ્યું છે કે, “પ્રભુ જે તારો દેવ તેનું પરીક્ષણ
 ૮ તું ન કર.” ફરી શેતાન તેને લઈને ઘણા હંચા પહાડ પર
 જાય છે, ને જગતનાં સઘળાં રાજ્ય તથા તેઓનો મહિમા તેને
 ૯ દેખાડે છે; ને તેને કહે છે, જો તું પગે પડીને માંડે ભજન કરે,
 ૧૦ તો આ સઘળાં હું તને આપીશ. ત્યારે ઈશુ તેને કહે છે કે, અરે
 શેતાન આઘો જ. કેમકે લખ્યું છે કે, “પ્રભુ જે તારો દેવ તેનું
 ૧૧ ભજન કર ને તેની એકલાનીજ સેવા કર.” ત્યારે શેતાન તેને
 મૂકી જાય છે, ને જુઓ, દૂતોએ પાસે આવીને તેની સેવા કરી.
 ૧૨ યોહાન બંદીવાન કરાયો, એવું સાંભળીને ઈશુ ગાલીલમાં
 ૧૩ પાછો ગયો. અને નાઝારેથ મૂકીને જબુલોનની તથા નફથાલી-
 મની સીમમાંના સમુદ્ર પાસેના કાપરનાહુમમાં આવી રહ્યો.
 ૧૪ એ માટે કે યશાયા ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂં થાય કે,
 ૧૫ “જબુલોનના માંતના તથા નફથાલીમના માંતના, યરદન
 પાસેના સમુદ્રના રસ્તાઓમાં, એટલે વિદેશીઓના ગાલીલ-
 માંના જે લોક અંધારામાં બેઠેલા તેઓએ મોટું અજવાળું દીધું,
 ૧૬ ને મરણસ્થાનમાં તથા મરણઘાયામાં બેઠેલાઓને અજવાળું
 ૧૭ પડ્યું.” ત્યારથી ઈશુ પ્રગટ કરવા તથા કહેવા લાગ્યો કે,
 આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે, માટે તમે પરતાવો કરો.

અને ઈશુ ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે ચાલતો હતો, ત્યારે તેણે ૧૮
 બે ભાઈઓ, સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તેને તથા તેના ભાઈ
 આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જળ નાખતા દીઠા, કાંજ તેઓ માછલાં
 પકડનારા હતા. ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારી પાછળ ૧૯
 આવો. ને હું તમને માણસોના પકડનારા કરીશ. અને તેઓ ૨૦
 તરત જાગે મૂકીને તેની પાછળ ગયા. અને તેણે ત્યાંથી ૨૧
 આગળ જતાં બીજા બે ભાઈઓ, ઝબીદીના દિકરા યાકુબને
 તથા તેના ભાઈ યોહાનને, તેઓના બાપ ઝબીદીની સાથે
 વહાણમાં પોતાની જાગે સાંધતા જોઈને તેઓને પણ તેડ્યા.
 ત્યારે તેઓ વહાણને તથા પોતાના બાપને તરત મૂકીને તેની ૨૨
 પાછળ ગયા.

અને ઈશુ તેઓનાં સભાર્થનાં ઉપદેશ કરતો, ને રાજ્યની ૨૩
 સુવાર્તા પ્રગટ કરતો, ને લોકોમાં હરેક પ્રકારનો રોગ તથા દુઃખ
 મટાડતો, આખા ગાલીલમાં ફર્યો. ત્યારે આખા સુરિયામાં ૨૪
 તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ, ને તેઓ સઘળાં માંદાંઓને, એટલે ભાત
 ભાતનાં રોગીઓને તથા પીડાએલાંઓને તથા ભૂતવળગેલાં-
 ઓને તથા ફેફરાંવાળાંઓને તથા પક્ષાઘાતીઓને તેની પાસે
 લાવ્યા; ને તેણે તેઓને સાજાં કર્યાં. અને ગાલીલથી તથા ૨૫
 દકાપલીસથી તથા યરૂશલેમથી તથા યહુદાથી તથા યરદનને
 પેલે પારથી લોકોના મોટા જથ્થા તેની પાછળ ગયા.

ત્યારે ઘણા લોક જોઈને તે પહાડ પર ચઢી ગયો; ને તે ૫
 બેઠા પર તેના શિષ્યો તેની પાસે આવી. અને તેણે પોતાનું ૨
 મહો ઉઘાડીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું કે, આત્મામાં જે ૩
 રાંક તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. જે ૪
 શોક કરે છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દીલાસો પામશે. જે ૫
 નમ્ર તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ પૃથ્વીનું વતન પામશે.
 જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તથા તરસ છે તેઓને ધન્ય છે; ૬
 કેમકે તેઓ ધરાશે. દયાળુઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દયા ૭
 પામશે. મનમાં જે શુદ્ધ તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવને ૮

- ૯ જોશે. સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે ; કેમકે તેઓ દેવના
- ૧૦ દિકરા કહેવાશે. ન્યાયીપણાને લીધે જાઓની સતાવણી કરાયછે તેઓને ધન્ય છે ; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે.
- ૧૧ જ્યારે લોક તમારી નિંદા કરશે, ને પુઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારે ઉલટી હરેક ભુંડી વાત જીઠાઈથી કહેશે, ત્યારે તમને
- ૧૨ ધન્ય છે. તમે આનંદ કરો તથા ઘણા હર્ષાઓ ; કાંજ આકાશમાં તમારે ક્ષણ મોઢું છે ; કેમકે તમારી અગાઉના ભવિષ્યવાદીઓની પુઠે તેઓ એમજ લાગ્યા.
- ૧૩ તમે જગતનું મીઠું છો ; પણ જો મીઠું બેરવાદ થયું તો તે શાથી ખાંડે કરાશે ? બહાર ફેંકાવા તથા માણસોના પગથી
- ૧૪ છુંદાવા વગર તે ફરી બીજા કંઈ કામનું નથી. તમે જગતનું અજવાળું છો. પહાડ પર વસાએલું નગર સંતાઈ શકતું નથી.
- ૧૫ અને દીવો કરીને તેને માપા તળે નહિ, પણ દીવી પર મૂકેછે,
- ૧૬ ત્યારે ઘરમાંનાં બધાંને તે અજવાળું આપેછે. તેમ તમે તમારે અજવાળું લોકની આગળ એવું પ્રકાશવા દેા એ માટે કે, તેઓ તમારી રૂડી કરણીઓ જીએ, ને આકાશમાંના તમારા બાપનેા મહિમા કરે.
- ૧૭ નિયમશાસ્ત્ર અથવા ભવિષ્યવાદીઓની વાતોનો નાશ કરવાને હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો ; નાશ કરવા તો નહિ
- ૧૮ પણ પૂર્ણ કરવાને આવ્યો છું. કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે, આકાશ તથા પૃથ્વી ટળીજાયત્યાં સુધી સઘળાં પુરાં યયાં વગર નિયમશાસ્ત્રમાંથી એક કાનો અથવા એક માત્રા ટળી જશે
- ૧૯ નહિ. એ માટે આ સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એકને જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને તેમજ શીખવશે, તો આકાશના રાજ્યમાં તે સૌથી નાનો કહેવાશે ; પણ જો કોઈ તે પાળશે ને
- ૨૦ શીખવશે તો આકાશના રાજ્યમાં તે મોટો કહેવાશે. કેમકે હું તમને કહુંછું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જો તમારે ન્યાયીપણું વધારે ન હોય, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો.
- ૨૧ હત્યા ન કર, ને જ કોઈ હત્યા કરે તે અપરાધી ઠરવાના

જોખમમાં આવશે, એમ પુરાતન લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે. પણ હું તમને કહું છું કે, જે કોઈ પોતાના ભાઈપર ૨૨ અમથો ક્રોધ કરેછે, તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; ને જે પોતાના ભાઈને પાછું કહેશે, તે ન્યાયસભાથી અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે. ને જે તેને કહેશે કે તું મૂર્ખ છે, તે અગ્નિની ગેહવાના જોખમમાં આવશે. એ માટે જો તું તારું ૨૩ અર્પણ વેદી પાસે લાવે, ને ત્યાં તને યાદ આવે કે મારા ભાઈને મારે વિરુદ્ધ કંઈ છે, તો ત્યાં વેદી આગળ પોતાનું અર્પણ મૂકીને ૨૪ જ, પહેલાં પોતાના ભાઈ સાથે સલાહ કર, ત્યાર પછી આવીને પોતાનું અર્પણ ચડાવ. જ્યાં સુધી તું તારા વાદીની જોડે માર્ગમાં ૨૫ છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે વહેલો મળીજા; રખે કદી વાદી તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ને ન્યાયાધીશ તને ચોખ્ખારને સોંપે, ને તું કેદખાનામાં નંખાય. હું તને ખચીત કહું છું કે, તું છેલ્લી દમડી ૨૬ ચુકવી આપીશ, ત્યાં લગી તું ત્યાંથી બહાર નિકળનારજ નથી.

વ્યભિચાર ન કર, એમ પુરાતન લોકોને કહેલું હતું, એ તમે ૨૭ સાંભળ્યું છે. પણ હું તમને કહું છું કે, જે કોઈ બાયડી ઉપર ૨૮ ખાટી નજર રાખેછે, તેણે એટલામાં પોતાના મનમાં તેની જોડે વ્યભિચાર કર્યો છે. અને જો તારી જમણી આંખ તને ૨૯ ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કહાડી નાખીને પોતાની પાસેથી ફેંકીદે, કાંજ તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. અને જો તારો ૩૦ જમણો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાખીને પોતાની પાસેથી ફેંકીદે, કાંજ તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. જે કોઈ પોતાની બાયડીને મૂકીદે તે તેને કારગતી લખી ૩૧ આપે, એમ પણ કહું હતું. પણ હું તમને કહું છું કે, વ્યભિચારના ૩૨ કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બાયડીને મૂકીદે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવેછે; ને જે કોઈ તે મૂકી દીધેલીની જોડે લગ્ન કરે તે વ્યભિચાર કરેછે.

વળી, તું જુઠા સમ ન ખા, પણ પ્રભુ પાસે તારા સમ પુરા ૩૩

- કર, એમ પુરાતન લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે.
૩૪. પણ હું તમને કહું કે, કંઈજ સમ ન ખાઓ; આકાશના
- ૩૫ નહિ, કેમકે તે દેવનું રાજ્યાસન છે; અને પૃથ્વીના નહિ, કેમકે તે તેનું પાદાસન છે; અને યજ્ઞશાલેમના નહિ, કેમકે તે
- ૩૬ મોઠા રાજનું નગર છે. અને તું પોતાના માથાના પણ સમ ન ખા, કેમકે તારાથી એક નીમાળો ઘેળો અથવા કાળો નથી
- ૩૭ કરાતો. પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોય, કાંજે એ કરતાં અધિક જ છે તે ભુંડાથી છે.
- ૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું,
- ૩૯ એ તમે સાંભળ્યું છે. પણ હું તમને કહું કે, જે ભુંડો તેની સામા ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો
- ૪૦ મારે, તેની ગમ બીજો પણ ફેરવ. અને જે તારું બદન લેવા સાડ તારા પર દાવો કરે, તેને તારો અંગરખો પણ લેવાદે.
- ૪૧ અને જે કોઈ જોરાવરીએ તને એક ગાઉ લઈજાય, તેની સાથે
- ૪૨ જે ગાઉ જ. જે તારી પાસેથી માગે છે તેને આપ, ને તારી કણ જે ઉછીનું લેવા આહે છે, તેથી મહા ન ફેરવ.
- ૪૩ તું પોતાના પડોસી પર પ્રીતિ કર, ને પોતાના વેરી ઉપર
- ૪૪ દ્વેષ કર, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે. પણ હું તમને કહું કે, તમે પોતાના વેરીઓ પર પ્રીતિ કરો, જે તમને શાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દો, જે તમારો દ્વેષ કરે છે તેઓનું ભલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે, ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સાડ પ્રાર્થના કરો. એ માટે કે તમે આકાશમાંના તમારા બાપના દિકરા થાઓ, કારણ કે તે પોતાના સુરજને ભુંડા તથા ભલા પર ઉગાવે છે, ને ન્યાયી તથા અન્યાયી પર વરસાદ વરસાવે છે.
- ૪૬ કેમકે જે તમ પર પ્રીતિ કરે છે, તેઓ પર જો તમે પ્રીતિ કરો છો, તો તમને શું ફળ છે? દાણીઓ પણ શું એમજ નથી કરતા?
- ૪૭ અને જો તમે કેવળ પોતાના ભાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે
- ૪૮ વધતું શું કરો છો? દાણીઓ પણ શું એમજ નથી કરતા? એ માટે તમારો આકાશમાંનો બાપ જેવો પૂર્ણ છે તેવા તમે પૂર્ણ થાઓ.

માથુસો જુએ એવા હેતુથી તેઓની આગળ તમારાં દાન- ૬
ધર્મ કરવાથી સાવધાન રહો, નહિ તો આકાશમાંના તમારા
બાપથી તમને ફળ મળવાનું નથી.

એ માટે જ્યારે તું દાનધર્મ કરે, ત્યારે જેમ ઢોંગીઓ સભા- ૨
સ્થાનોમાં તથા રસ્તાઓમાં માથુસોથી વખાણ પામવાને
કરેછે, તેમ તું પોતાની આગળ રણશીંગડું ન વગાડ; હું તમને
ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફળ પામેછે. પણ તું તારાં ૩
દાનધર્મ કરેછે, ત્યારે જે તારો જમણો હાથ કરે તે તારો ડાબો
હાથ ન જાણે. એ માટે કે તારાં દાનધર્મ ગુપ્તમાં થાય, ને ૪
ગુપ્તમાં જોનાર તારો બાપ પોતે મગડમાં તને ફળ ભરી આપશે.

અને જ્યારે તું પ્રાર્થના કરેછે ત્યારે ઢોંગીઓના જેવો ન થા, ૫
કાંજે માથુસો તેઓને જુએ, માટે તેઓ સભાસ્થાનોમાં તથા
રસ્તાઓના નાકાઓ પર ઉભા રહેતાં પ્રાર્થના કરવા આહુછે;
હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફળ પામેછે. પણ જ્યારે ૬
તું પ્રાર્થના કરેછે, ત્યારે પોતાની ઓરડીમાં પેસ, ને તારૂં બારણું
બંધ કરીને ગુપ્તમાંના તારા બાપની પ્રાર્થના કર, ને ગુપ્તમાં
જોનાર તારો બાપ તને મગડમાં ફળ ભરી આપશે. અને તમે ૭
પ્રાર્થના કરતાં વિદેશીઓની પેઠે અમથો લવારો ન કરો, કાંજે
તેઓ ધારેછે કે અમારા ઘણા બોલવાથી અમારૂં સંભળાશે. એ ૮
માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ. કેમકે જેની તમને અંગત્ય
છે, તે તેની પાસે તમારા માગ્યા અગાઉ તમારો બાપ જાણેછે.
માટે તમે એ રીતે પ્રાર્થના કરો; આ આકાશમાંના અમારા ૯
બાપ, તારૂં નામ પવિત્ર મનાઓ; તારૂં રાજ્ય આવો; જેમ ૧૦
આકાશમાં તેમ પૃથ્વી પર તારી ઈચ્છા પુરી થાઓ. દિવસની ૧૧
અમારી રોટલી આજ અમને આપ; અને જેમ અમે અમારા ૧૨
ઋણીઓને માફ કરિયેછિયે, તેમ તું અમારાં ઋણો અમને
માફ કર; અને અમને પરીક્ષણમાં ન લાવ, પણ ભુંડાથી ૧૩
અમારો છુટકો કર. કેમકે રાજ્ય તથા પરાક્રમ તથા મહિમા
સર્વકાળ સુધી તારાં છે. આમેન. કેમકે જો તમે માથુસોના ૧૪
અપરાધ તેઓને માફ કરો, તો તમારો આકાશમાંનો બાપ

- ૧૫ તમને પણ માફ કરશે. પણ જો તમે માણસોના અપરાધ તેઓને માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ તમારા અપરાધ પણ માફ નહિ કરશે.
- ૧૬ વળી જ્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે ઢોંગીઓની પઠે સેવાઈ ગએલાં મહોના ન થાઓ, કેમકે લોકોને ઉપવાસી દેખાવા સારૂ તેઓ પોતાનાં મહો કસાણાં કરેછે. હું તમને ખચીત
- ૧૭ કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ક્ષણ પામેછે. પણ તું ઉપવાસ કરે, ત્યારે
- ૧૮ પોતાનાં માથા પર તેલ ચોપડ, ને પોતાનું મહો ધી; એમાટે કે તું માણસોને નહિ, પણ ગુપ્તમાંના તારા બાપને ઉપવાસી દેખાય, ને ગુપ્તમાં જોનાર તારો બાપ તને પ્રગટમાં ક્ષણ ભરી આપશે.
- ૧૯ પૃથ્વીપર પોતાને સારૂ દ્રવ્ય એકહું ન કરો, જ્યાં કીડા તથા કાઠ નાશ કરેછે, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરેછે.
- ૨૦ પણ તમે પોતાને સારૂ આકાશમાં દ્રવ્ય એકહું કરો, જ્યાં કીડા અથવા કાઠ નાશ નથી કરતા, ને જ્યાં ચોરો ખાતર
- ૨૧ પાડીને ચોરતા નથી. કેમકે જ્યાં તમારૂં દ્રવ્ય છે, ત્યાંજ
- ૨૨ તમારૂં ચિત્ત પણ રહેશે. શરીરનો દીવો આંખ છે, એ માટે જો તારી આંખ નિર્મળ હોય, તો તારૂં આખું શરીર પ્રકાશે
- ૨૩ ભરેલું થશે. પણ જો તારી આંખ ભુંડી હોય, તો તારૂં આખું શરીર અંધકારે ભરેલું થશે; માટે તારામાં જ અજવાળું છે, તે
- ૨૪ જો અંધકાર હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મેટા! કોઈથી જે ધણીની ચાકરી કરાય નહિ, કેમકે તે એક પર દ્વેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રીતિ કરશે; અથવા એકની ગમનો તે થશે, ને બીજાને તુચ્છ કરશે; દેવની તથા દ્રવ્યની સેવા તમારાથી કરાય નહિ.
- ૨૫ એ માટે હું તમને કહુંછું કે તમારા જીવને સારૂ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું ખાઈશું અથવા શું પીશું? અને તમારા શરીરને સારૂ ચિંતા ન કરો કે, અમે શું પેહેરીશું? શું જીવ ખોરાક
- ૨૬ કરતાં, ને શરીર લુગડાં કરતાં, અધિક નથી? આકાશનાં પક્ષીઓને જીઓ, કે તેઓ વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તો પણ તમારો આકાશમાંનો બાપ

તેઓનું પાળન કરેછે; તો તેઓ કરતાં તમે અધિક નથી શું? અને ચિંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાના કદને એક ૨૭ હાથભર વધારી શકેછે? અને લુગડાં સંબંધી તમે ચિંતા કેમ ૨૮ કરોછો? ખેતરનાં કુલજાડોનો વિચાર કરો કે, તેઓ કેવાં વધેછે, તેઓ મેહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી; તો ૨૯ પણ હું તમને કહું છું કે, સુલેમાન પણ પોતાના સઘળા મહિમામાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલો ન હતો. એ માટે ખેતરનું ૩૦ ધાસ જે આજ છે, ને કાલે ભઠ્ઠીમાં ફેંકાયછે, તેને જે દેવ એવું પહેરાવેછે, તો, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમને શું વિશેષ નહિ પહેરાવશે? માટે અમે શું ખાઈએ, અથવા શું પીએ, અથવા ૩૧ શું પહેરીએ, એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો. કાંજે એ સઘળાં ૩૨ વાનાં વિદેશીઓ શોધેછે; કેમકે તમારો આકાશમાંનો ખાપ જાણેછે કે એ બધાંની તમને અગત્ય છે. પણ તમે પહેલાં ૩૩ દેવના રાજ્યને તથા તેના ન્યાયીપણાને શોધો, ને એ બધાં વાનાં પણ તમને અપાશે. તે માટે આવતી કાલને સાડ ચિંતા ૩૪ ન કરો, કેમકે આવતી કાલ પોતે પોતાનાં વાનાંની ચિંતા કરશે; દહાડાને સાડ તે દહાડાનું દુઃખ બસ છે.

તમે કોઈને દોષિત ન ઠરાવો, એ માટે કે તમને કોઈ દોષિત ન ૭ ઠરાવે. કેમકે જેમ તમે ખીજને દોષિત ઠરાવશો તેમ તેઓ તમને ૨ દોષિત ઠરાવશે; ને જે માપાથી તમે માપી આપોછો, તેથીજ તમારે સાડ પાછું માપી અપાશે. અને તું પોતાની આંખમાંનો ૩ ભારોટીઓ ધ્યાનમાં ન લાવતાં, તારા ભાઈની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુએછે? અથવા તું તારા ભાઈને કેમ કહેશે કે, ૪ તારી આંખમાંથી તણખલું મને કહાડવાદે, પણ જો, પોતાની આંખમાં ભારોટીઓ છે? ઓ ઢોંગી, પહેલાં તું પોતાની ૫ આંખમાંથી ભારોટીઓ કહાડ, અને ત્યારે તારા ભાઈની આંખમાંથી તણખલું કહાડવાને તને સારીપઠે સુજશે.

જે પવિત્ર તે કુતરાંઓને ન નાખે, ને તમારાં માતી ભુંડોની ૬ આગળ ન ફેંકે; રખે તેઓ તે પોતાને પગે ધુંદે, ને ફરીને તમને ઘાડીનાંએ.

- ૭ માગો, તો તમને અપાશે ; શોધો, તો તમને જડશે ; ઠોકો,
 ૮ તો તમારે સાડ ઉઘડાશે. કેમકે જ હરેક માગે છે તે પામે છે, ને
 જ શોધે છે તેને જડે છે, ને જ ઠોકે છે તેને સાડ ઉઘડાશે.
 ૯ તમારામાં એવું કયું માથુસ છે કે, જો તેનો દિકરો તેની
 ૧૦ પાસે રાટલી માગે, તો તે તેને પથ્થર આપશે? અથવા જો
 ૧૧ માછલું માગે, તો તે તેને સાપ આપશે? તે માટે તમે ભુંડા છતાં,
 જો પોતાનાં છોકરાંએને સારાં વાનાં આપી જાણો છો, તો તમારા
 આકાશમાંના બાપની પાસે જઓ માગે છે તેઓને તે કેટલાં
 ૧૨ વિશેષે કરીને સારાં વાનાં આપશે? માટે જ જ તમે આહો છો
 કે બીજાં માથુસ તમને કરે, તે તે તમે પણ તેઓને કરો;
 કેમકે નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ[નો સાર] એ જ છે.
 ૧૩ તમે સાંકડે બારણે માંહે પેસો, કાંજ જ માર્ગ નાશમાં પોહાં-
 ચાડે છે, તે ચોડા છે, ને તેનું બારણું પહોળું છે, ને ઘણા તેથી
 ૧૪ પેસે છે. કેમકે જ માર્ગ જીવનમાં પોહાંચાડે છે તે સાંકડો છે, ને
 તેનું બારણું સાંકડું છે, ને જઓને તે જડે છે તેઓ થોડા છે.
 ૧૫ જુઠા ઉપદેશકો જ ઘેટાંને વેશે તમારી પાસે આવે છે, પણ
 માંહે કાડીખાનારા વડ છે, તેઓ સંબંધી તમે સાવધાન
 ૧૬ રહો. તેઓનાં ક્ષણથી તમે તેઓને ઓળખશો. શું લોકો
 કાંઠાનાં આડ ઉપરથી દાક્ષ, અથવા હંટકટારી પરથી અંજીર
 ૧૭ તોડે છે? તેમજ હરેક સાંકે આડ સારાં ક્ષણ આપે છે, ને ખરાબ
 ૧૮ આડ નઠારાં ક્ષણ આપે છે. સાંકે આડ નઠારાં ક્ષણ આપી શકતું
 ૧૯ નથી, ને ખરાબ આડ સારાં ક્ષણ આપી શકતું નથી. હરેક
 આડ જ સાંકે ક્ષણ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં
 ૨૦ નંખાય છે. તે માટે તેઓનાં ક્ષણથી તેઓને તમે ઓળખશો.
 ૨૧ જ મને પ્રભુ પ્રભુ કહે છે, તે સર્વ આકાશના રાજ્યમાં પેસશે
 એવું નહિ, પણ જ મારા આકાશમાંના બાપની ઈચ્છા
 ૨૨ પ્રમાણે કરે છે તે પેસશે. તે દહાડે ઘણા મને કહેશે કે, પ્રભુ,
 પ્રભુ, શું અમે તારે નામે ભવિષ્યવાદ કલ્પો નથી? અને
 તારે નામે ભૂતોને કહાડયા નથી? અને તારે નામે ઘણાં
 ૨૩ પરાક્રમી કામો કીધાં નથી? ત્યારે હું તેઓને સાંક કહીશ કે,

મેં તમને કદી પણ આગળ્યા નહિ ; આ ભુંડું કરનારાએ, તમે મારી પાસેથી દૂર જાઓ. એ માટે જ કોઈ મારી આ ૨૪ વાતો સાંભળેછે, ને પાળેછે, તેને હું એક ડાહ્યા માણસની ઉપમા આપીશ, કે જાણે પોતાનું ઘર ખડક પર બાંધ્યું ; ને ૨૫ વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાઝાડાં થયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા ; પણ તેનો પાયો ખડક પર નાખેલો હતો, માટે તે પડ્યું નહિ. અને જ કોઈ મારી આ વાતો સાંભળેછે, ૨૬ ને પાળતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની ઉપમા અપાશે, કે જાણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું ; ને વરસાદ વરસ્યો, ને ૨૭ રેલ આવી, ને વાઝાડાં થયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા, ને તે પડીગયું ; અને તેનો નાશ મોટો થયો.

અને ઈશુએ એ વાતો પુરી કરી, ત્યારે એમ થયું કે, લોકો ૨૮ તેના ઉપદેશથી અચરત થયા ; કાંજે શાસ્ત્રીઓની પઠે નહિ, ૨૯ પણ જને અધિકાર હોયછે તેની પઠે તેણે તેઓને ઉપદેશ કીધા.

અને પાહાડ પરથી તે ઉતર્યો, ત્યારે અતિ ઘણા લોક ૮ તેની પાછળ ગયા. અને જુઓ, એક કોહોડીઆએ આવીને ૨ તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, આ પ્રભુ, જો તું આહો તો મને શુદ્ધ કરી શકેછે. ત્યારે ઈશુએ હાથ લાંબો કર્યો, ને તેને અડકીને ૩ કહ્યું, હું આહુંછું, તું શુદ્ધ થા. અને તરત તે પોતાના કોહોડથી શુદ્ધ થયો. પછી ઈશુ તેને કહેછે કે, જાજ, તું કોઈને કહીશ ૪ મા, પણ જા, યાજકને પોતાને દેખાડ, ને તેઓને સાક્ષીને અર્થે, જ અર્પણ મુસાએ ઠરાવ્યું તે ચડાવ.

અને ઈશુ કાપરનાહુમમાં પેઠો, ત્યારે એક જમાદારે તેની ૫ પાસે આવીને તેની વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, આ પ્રભુ, મારો ૬ આકર ઘરમાં પક્ષાઘાતી પડેલો છે, ને તેને ભારે પીડા થાયછે. ત્યારે ઈશુ તેને કહેછે કે, હું આવીને તેને સાજો ૭ કરીશ. અને જમાદારે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, આ પ્રભુ, તું મારા ૮ છાપરાતળે આવે એવો હું યોગ્ય નથી ; પણ તું કેવળ શબ્દ કહે, એટલે મારો આકર સાજો થશે. કેમકે હું પણ પરાધીન ૯

- માત્રુસ છું, ને સિપાઈઓ મારે સ્વાધીન છે; અને એકને હું
કહું છું કે જા, ને તે જાય છે; ને બીજાને આવ, ને તે
૧૦ આવે છે; ને મારા દાસને કે, એ કર, ને તે કરે છે. ત્યારે
ઈશુ તે સાંભળીને અચરત થયો, ને પાછળ આવનારાઓને
તેણે કહ્યું, હું તમને ખચીત કહું છું કે, એટલો વિશ્વાસ મેં
૧૧ ઈસ્રાઈલમાં પણ જોયો નથી. અને હું તમને કહું છું કે, પૂર્વથી
તથા પશ્ચિમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઈબ્રાહીમની તથા
ઈસહાકની તથા યાકુબની સાથે આકાશના રાજ્યમાં બેસશે;
૧૨ પણ રાજ્યમાંના દિકરાઓ બહારના અંધારામાં નંખાશે, જ્યાં
૧૩ રડવું ને દાંત પીસવું થશે. અને ઈશુએ તે જમાદારને કહ્યું કે,
જા, ને જો તો વિશ્વાસ કીધો તેવુંજ તને થાય. અને તેજ
ઘડી તેનો ચાકર સાંભળે થયો.
- ૧૪ અને ઈશુએ પીતરનાં ઘરમાં આવીને તેની સાસુને તાવે
૧૫ માંદી પડેલી દીઠી. અને તેણે તેનો હાથ પકડ્યો, એટલે તેનો
તાવ ગયો, અને તેણીએ ઉઠીને તેઓની સેવા કીધી.
- ૧૬ અને સાંજ પડી ત્યારે તેઓ ઘણા ભૂતવળગેલાઓને તેની
પાસે લાગ્યા, ને તેણે શબ્દથી તે આત્માઓને બહાર કહાડ્યા,
૧૭ ને સઘળા માંદાઓને સાંભળ કર્યા. એ માટે કે યશાયા
ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂં થાય કે, “ તેણેજ આપણો
મંદવાડ લીધો, ને આપણા રોગ ભોગળ્યા.”
- ૧૮ અને ઈશુએ લોકોનો મોટો જથ્થો પોતાની આસપાસ દીઠો,
૧૯ ત્યારે પેલે પાર જવાની આજ્ઞા કીધી. પછી એક શાસ્ત્રીએ
પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, એ ઉપદેશક, જ્યાં કહીં તું જઈશ
૨૦ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ત્યારે ઈશુ તેને કહે છે કે, લોકડાને
કોતર છે, ને આકાશનાં પક્ષીઓને માળા છે; પણ માત્રુસના
૨૧ દિકરાને માથું ટેકવવાનો ઠામ નથી. અને તેના શિષ્યોમાંથી
બીજાએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, મને રજા આપ કે હું પહેલાં જઈને
૨૨ મારા બાપને દાઉં. પણ ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તું મારી પાછળ
આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને દાટવા દે.
- ૨૩ અને હાડી પર તે ચઢ્યો ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાછળ

ગયા. અને જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે મોજા- ૨૪
ઓથી હોડી ઢંકાઈગઈ; પણ તે પોતે હંધતો હતો. ત્યારે તેના ૨૫
શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ,
અમને બચાવ, અમે નાશ પામિયેછિયે. અને તે તેઓને ૨૬
કહેછે, ઓ અહપવિશ્વાસીઓ, તમે શા વારતે બિહીકણા થયા
છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યા;
ને મોટું એન થઈ ગયું. ત્યારે તે માણસોએ અચરત થઈને ૨૭
કહ્યું કે, એ શી તરેહનું માણસ છે કે, પવન તથા સમુદ્ર
પણ એનું માનિછે?

અને પેલે પાર ગાડરેનોના દેશમાં તે પહોંચ્યો ત્યારે ભૂત ૨૮
વળગેલા બે માણસ કબરોમાંથી નિકળતા તેને મળ્યા, તેઓ
એવા બિહામણા હતા કે તે માર્ગે કોઈથી જવાતું ન હતું. અને ૨૯
જુઓ, તેઓએ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ ઈશુ, દેવના દિકરા,
અમારે ને તારે શું છે? સમય અગાઉ શું તું અમને પીડા
દેવાને હિયાં આવ્યો છે? અને તેઓથી બહુ આધું ઘણા ૩૦
ભુંડોનું એક ટોણું ચરતું હતું. અને ભૂતોએ તેની વિનંતી ૩૧
કરતાં કહ્યું કે, જો તું અમને કહાડેછે તો ભુંડોના ટોળામાં
અમને મોકલ. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જાઓ. પછી ૩૨
તેઓ નિકળીને ભુંડોના ટોળામાં પેઠા; ને જુઓ, ભુંડોનું
આખું ટોણું કરાડા પરથી સમુદ્રમાં ધસી પડ્યું, ને પાણીમાં
બુડીમુહું. ત્યારે ચરાવનારા નહાઠા, ને નગરમાં જઈને ૩૩
તેઓએ સઘળું કહી જણાવ્યું; ને ભૂતવળગેલાઓને શું થયું
તે પણ કહ્યું. ત્યારે જુઓ, આખું નગર ઈશુને મળવાને ૩૪
બહાર આવ્યું; ને તેને જોઈને તેઓએ તેની વિનંતી કીધી કે,
અમારી સીમોમાંથી જા.

ત્યારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગયો, ને પોતાના ૯
નગરમાં આવ્યો. અને જુઓ, એક પક્ષાઘાતીને ખાટલા પર ૨
નાખીને લોક તેની પાસે લાવ્યા, ને ઈશુએ તેઓનો વિશ્વાસ
જોઈને પક્ષાઘાતીને કહ્યું કે, દિકરા, ધીરજ રાખ, તારાં પાપ

- ૩ તને માફ થયાં છે. ત્યારે જીઓ, શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાઓ કે
 ૪ પોતાનાં મનમાં કહ્યું કે, એ દુર્ભાષણ કરે છે. ત્યારે ઈશુએ
 તેઓના વિચાર જાણીને કહ્યું કે, તમે પોતાનાં મનમાં શા માટે
 ૫ ભૂંડાં વિચાર કરો છો? કાંજે શું વસ્તું સહેલ છે, એ કહેવું
 કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે, ઉઠીને
 ૬ ચાલ? પણ માણસના દિકરાને પૃથ્વી પર પાપોની માફી
 કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (ત્યારે તે
 પક્ષાઘાતીને કહે છે કે,) ઊઠ, તારો ખાટલો હંચકીને તારે
 ૭ ઘેર ચાલ્યો જ. અને તે ઉઠીને પોતાને ઘેર ગયો.
 ૮ અને તે જોઈને લોકો અચરત થયા, ને દેવે માણસોને એવો
 અધિકાર આપ્યો માટે તેઓએ તેની સ્તુતિ કરીધી.
- ૯ અને ઈશુએ ત્યાંથી જતાં માત્થી નામે એક માણસને દાણ
 લેવાની ચોકી પર બેઠેલો દીઠો; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તું મારી
 ૧૦ પાછળ આવ, ત્યારે તે ઉઠીને તેની પાછળ ગયો. અને એમ
 થયું કે, ઘરમાં તે જમવા બેઠો ત્યારે જીઓ, ઘણા દાણીઓ
 તથા પાપીઓ આવીને ઈશુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા.
 ૧૧ અને ફરેશીઓએ એ જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તમારો
 ઉપદેશક દાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાય છે?
 ૧૨ અને ઈશુએ એ સાંભળીને તેઓને કહ્યું કે, જે સાજ છે તેઓને
 ૧૩ વૈદની અગત્ય નથી, પણ જે માંદા તેઓને છે. પણ “યજ્ઞ
 કરતાં હું દયા ચાહું છું,” એનો શો અર્થ છે, તે જઈને શીખો;
 કાંજે ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પરતાવા સાફ હું
 તેડવા આવ્યો છું
- ૧૪ ત્યારે યોહાનના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહે છે કે, અમે
 તથા ફરેશીઓ ઘણીવાર ઉપવાસ કરિયેછિયે, પણ તારા
 ૧૫ શિષ્યો! ઉપવાસ નથી કરતા, એનું કારણ શું? ત્યારે ઈશુએ
 તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં સુધી વર જનૈયાઓની સાથે છે, ત્યાં
 સુધી શું તેઓ શોક કરી શકે છે? પણ એવા દહાડા આવશે
 કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે.
 ૧૬ વળી કેરા લુગડાનું થીંગણું જીના લુગડામાં કોઈ નથી દેતું,

કેમકે તે થીંગણાથી તે લુગડું ખેંચાયછે ને ફાટ વધતી પડેછે. વળી નવો દાક્ષરસ જીની મસકોમાં કોઈ નથી ભરતું, ૧૭ જો ભરે તો મસકો ફાટી જાયછે, ને દાક્ષરસ વહીજાયછે, ને મસકોનો નાશ થાયછે; પણ નવો દાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરેછે, ને ખેહુતું રક્ષણ થાયછે.

તે તેઓને આ વાત કહેતો હતો, ત્યારે જીઓ, એક અધિ- ૧૮ કારી આવીને તેને પગે લાગીને કહેછે કે, મારી દિકરી હવે તો મરીગઈ હશે, પણ તું આવીને તારો હાથ તેના પર મૂક, એટલે તે જીવશે. ત્યારે ઈશુ ઉઠીને પોતાના શિષ્યો ૧૯ સુધ્ધાં તેની પાછળ ગયો.

અને જીઓ, એક બાયડીને બાર વરસ થયાં લોહીવા હતો, ૨૦ તે તેની પાછળ આવીને તેના લુગડાની કોરને અડકી. કેમકે ૨૧ તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો હું એકલા એના લુગડાને અડકું તો સમી થઈજઈશ. ત્યારે ઈશુએ પાછા ફરીને ૨૨ તથા તેને જોઈને કહ્યું કે, દિકરી, ધીરજ રાખ, તારા વિશ્વાસે તને સમી કીધી છે; ને તે બાયડી તેજ ઘડીથી સમી થઈ. પછી ઈશુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વાંસળી વગાડ- ૨૩ નારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીઠા. ત્યારે તે ૨૪ તેઓને કહેછે કે, આઘા ખશો; કેમકે છોડી મરી નથી ગઈ, પણ હંધેછે. અને તેઓએ તેની મશકરી કીધી. અને ૨૫ લોકોને બહાર કહાડયા, ત્યારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડયો; ને તે છોડી ઉઠી. અને તે વાતની ચરયા તે ૨૬ આખા દેશમાં ફેલાઈગઈ.

અને ઈશુ ત્યાંથી જતો હતો, ત્યારે બે આંધળા તેની પાછળ ૨૭ જઈને બૂમ પાડતાં કહેછે કે, ઓ દાવુદના દિકરા, અમારા પર દયા કર. અને ઘરમાં તે ગયો, ત્યારે તે આંધળાઓ પાસે ૨૮ આજ્યા, ને ઈશુ તેઓને કહેછે કે, હું એ કરી શકું છું એવો વિશ્વાસ શું તમે કરો છો? તેઓ તેને કહેછે કે, હા પ્રભુ. ત્યારે ૨૯ તે તેઓની આંખોને અડકીને કહેછે કે, તમારા વિશ્વાસ પ્રમાણે તમને થાઓ. અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. ૩૦

પછી ઈશુ તેઓને સખત આજ્ઞા આપીને કહેછે કે, જાઓ,
૩૧ કોઈ જાણે નહિ. પણ તેઓએ બહાર જઈને તે આખા
દેશમાં તેની કીર્તિ ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જુઓ, ભૂત વળગેલા એક

૩૩ મુગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા. અને ભૂત કહડાયો ત્યારે
તે મુગા બોલ્યો, ને લોકો અચરત થઈને કહેછે કે, ઈસ્રાઈલમાં

૩૪ અમે કદી પણ એવું દીકું ન હતું. પણ ફરોશીઓએ કહ્યું કે,
ભૂતોના સરદારથી ભૂતોને તે કહાડેછે.

૩૫ અને ઈશુ તેઓના સભારથાનોમાં ઉપદેશ કરતો, ને
રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરતો, ને લોકોનો હરેક મંદવાડ તથા
હરેક રોગ ઠાળતો, સઘળાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો
ગયો. અને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને દયા આવી; કેમકે

૩૬ તેઓ પાળક વગરનાં ઘેટાંના જવા હોરાન તથા વેરાઈગયલા

૩૭ હતા. ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને કહેછે કે, ફસલ પુશ્કલ છે

૩૮ ખરી, પણ મજુરો યોડા છે. એ માટે તમે ફસલના ધણીની
પ્રાર્થના કરો કે, પોતાની ફસલને સાડ મજુરો મોકલે.

૧૦ પછી તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે તેડીને અશુદ્ધ

આત્માઓને કહાડવાનો, તથા હરેક તરેહનો મંદવાડ તથા

હરેક જાતનો રોગ ઠાળવાનો અધિકાર તેઓને આપ્યો.

૨ અને તે બાર પ્રેરિતનાં નામ એ છે; પહેલો, સીમોન જે પીતર

કહેવાયછે, ને તેનો ભાઈ આંદ્રિયા; ઝબીદીનો દિકરો

૩ યાકુબ, તથા તેનો ભાઈ યોહાન; ક્વિલિપ તથા બારથલમુ;

થોમા તથા માતી દાથ્લી; અલફીનો દિકરો યાકુબ, તથા લેખી

૪ જેની અટક થાદી હતી; સીમોન કનાની, તથા યહુદા

ઈસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર પણ હતો.

૫ ઈશુએ તે બારોને મોકલીને એવી આજ્ઞા આપી કે, તમે વિદે-

શીઓને માર્ગે ન જાઓ, ને સમારીઓના કોઈ નગરમાં ન

૬ પેસો; પણ તે કરતાં ઈસ્રાઈલના ઘરના ખાવાએલાં ઘેટાંની

૭ પાસે જાઓ. અને તમે જતાં જતાં એમ પ્રસિદ્ધ કરો કે,

આકાશનું રાજ્ય પાસે આગ્યું છે. માંદાંઓને સાળાં કરો, ૮
કોહોડીઓને શુદ્ધ કરો, મુચ્છેલાંઓને ઉઠાડો, ભૂતોને
કહાડો, તમે મદત પામ્યા, મદત આપો. સુંતું કે રૂપું કે તાંબું ૯
પોતાના કન્મરખંધમાં ન રાખો. મુસાફરીને સાડાં જોહાણું ૧૦
અથવા બે અંગરખા, અથવા જોડા, અથવા લાકડી પણ ન
લો; કેમકે મળુર પોતાના પોષણયોગ્ય છે. અને જ જ ૧૧
નગરમાં કે ગામમાં તમે જાઓ, તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની
તપાસ કરો, ને ત્યાંથી નિકળવા સુધી તેને ત્યાંજ રહો. અને ૧૨
ઘરમાં જઈને તેનાંને સલામ કહો. અને જો તે ઘર યોગ્ય ૧૩
હોય તો તમારી કુશળતા તેના પર આવે, પણ જો તે યોગ્ય ન
હોય તો તમારી કુશળતા તમારા પર પાછી આવે. અને જો ૧૪
કોઈ તમને ન માને, ને તમારી વાતો ન સાંભળે, તો તે ઘરમાંથી
અથવા તે નગરમાંથી નિકળતાં તમે પોતાના પગપરની ધૂળ
ખંખેરો. હું તમને ખચીત કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદ્દામ તથા ૧૫
ગભોરા દેશનો હાલ તે નગરના કરતાં વત્તો સેહલ થશે.

જુઓ, વરુઓમાં ઘેટાં સરખા હું તમને મોકલું છું; માટે ૧૬
તમે સાપના જેવા હોશિયાર, તથા ખપ્પુતરના જેવા સાલસ
થાઓ. અને તમે માણસોથી સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ ૧૭
તમને ન્યાયસભામાં સોંપશે, ને તેઓનાં સભારથાનોમાં
તમને કોરડા મારશે. અને મારે લીધે તમે અધિપતિઓની ૧૮
તથા રાજાઓની આગળ તેઓને તથા વિદેશીઓને સાક્ષીને
અર્થે લઈ જવાશે. પણ જ્યારે તેઓ તમને પકડાવશે ત્યારે ૧૯
તમે ચિંતા ન કરો કે શી તરેહ અથવા શું બોલિયે? કાંજ
શું બોલવું તે તેજ ઘડી તમને અપાશે. કેમકે જ બોલે છે તે તમે ૨૦
નથી, પણ તમારા બાપનો જ આત્મા તે તમારામાં બોલે છે.
અને ભાઈ ભાઈને તથા બાપ દિકરાને મરણને સાડાં સોંપશે, ૨૧
ને છોકરાં માબાપની સામા ઉઠશે, ને તેઓને મારીનંખાવશે.
અને મારા નામને સાડાં સહુ તમારો દ્વેષ કરશે, પણ જ કોઈ ૨૨
અંત સુધી ટકશે તે તારણ પામશે. અને જ્યારે તેઓ એક ૨૩
નગરમાં તમારી પુઠે લાગે ત્યારે તમે ખીજામાં નહાસીજાઓ,

- કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું કે, માણસનો દિકરો આવે ત્યાં
- ૨૪ સુધી ઈસ્રાઈલનાં સઘળાં નગરોમાં તમે ફરી નહિ વળશો. એલો ગુરૂ કરતાં મોટો નથી, ને દાસ પોતાના શેઠ કરતાં મોટો નથી.
- ૨૫ એલો પોતાના ગુરૂ સરખો, ને દાસ પોતાના શેઠ સરખો હાથ તો તેજ ઘણું છે. જો તેઓએ ઘરના ધણીને ખાલજબુલ કહ્યો છે, તો તેના ઘરના લોકોને કેટલું વિશેષ કરીને એમજ
- ૨૬ કહશે? તે માટે તેઓથી તમે ખીહો મા, કેમકે જે ઉઘાડું નહિ કરાશે એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને જે જણાશે નહિ એવું કંઈ
- ૨૭ ગુમ્મ નથી. હું તમને અંધારામાં જે કહું છું તે તમે અજવાળામાં કહો, ને તમે કાને જે સાંભળો છો તે ધાબાઓ પરથી પ્રગટ
- ૨૮ કરો. અને શરીરને જે મારીનાએ છે, પણ આત્માને મારી શકતા નથી, તેઓથી ખીહો મા; પણ એ કરતાં આત્મા તથા શરીર એ બન્નેનો નાશ નરકમાં કરીશકે છે તેથી ખીહો.
- ૨૯ પૈસાની બે ચક્ષી શું વેચાતી નથી? તો પણ તમારા બાપની
- ૩૦ [ઈચ્છા] વગર તેમાંથી એક ભુંઠ પર પડનાર નથી. અને
- ૩૧ તમારા માથાના નીમાળા પણ બધા ગણેલા છે. તે માટે ખીહો
- ૩૨ મા; ઘણી ચક્ષીઓ કરતાં તમે બહુ મૂલ્યવાન છો. માટે માણસોની આગળ જે કોઈ મને માનશે, તેને હું પણ મારા
- ૩૩ આકાશમાંના બાપની આગળ માનીશ. પણ માણસોની આગળ જે કોઈ મને નહિ માનશે, તેને હું પણ મારા આકા-
- ૩૪ શમાંના બાપની આગળ નહિ માનીશ. પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાને હું આવ્યો છું એમ ન ધારો; શાંતિ નહિ, પણ તરવાર
- ૩૫ ચલાવવાને હું આવ્યો છું. કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દિકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વહુને તેની સાસુને
- ૩૬ ઉલટી ફેરવવાને હું આવ્યો છું. અને માણસના વૈરી તેના
- ૩૭ ઘરમાંનાજ થશે. જે મારા કરતાં બાપ અથવા મા પર વચ્છી પ્રીતિ કરે છે, તે મારા યોગ્ય નથી; ને દિકરા કે દિકરી પર જે
- ૩૮ મારા કરતાં વચ્છી પ્રીતિ કરે છે, તે મારા યોગ્ય નથી. અને જે પોતાનો વધસ્તંભ હંચકીને મારી પાછળ આવતો નથી તે
- ૩૯ મારા યોગ્ય નથી; જે પોતાનો જીવ બચાવે છે તે તેને ખાશે, ને

મારે ક્ષિત્ર જે પોતાનો જીવ ખોયછે તે તેને બચાવશે. જે ૪૦
તમારો આવકાર કરેછે તે મારો આવકાર કરેછે, ને જે મારો
આવકાર કરેછે તે મારા મોકલનારનો આવકાર કરેછે.
ભવિષ્યવાદીને નામે ભવિષ્યવાદીનો આવકાર જે કરેછે, તે ૪૧
ભવિષ્યવાદીનું ક્ષણ પામશે; ને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો
આવકાર જે કરેછે, તે ન્યાયીનું ક્ષણ પામશે. અને શિષ્યને ૪૨
નામે જે કોઈ આ નાનામાંના એકને એકલું ઠહાડા પાણીનું
ખ્યાલું પીવાને આપશે, હું તમને ખચીત કહું છું કે તે તેનું
ક્ષણ નહિજ ખોશે.

અને ઈશુ પોતાના બાર શિષ્યોને આજ્ઞા આપી ચુક્યાં ૧૧
ત્યારે એમ થયું કે, ઉપદેશ કરવાને તથા વાત પ્રગટ કરવાને
ત્યાંધા તેઓનાં નગરોમાં તે ગયો. હવે યોહાને કેદખાનામાં ૨
પ્રીરતનાં કામ સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોમાંથી જેને
મોકલીને તેને પુછાવ્યું કે, આવનાર તે તુંજ છે, કે અમે ૩
ખીળની વાટ જોઈએ? ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને ૪
કહ્યું કે, તમે જે જે સાંભળો છો ને જુઓ છો, તે જઈને
યોહાનને કહી દેખાડો કે, આંધળા દેખતા થાયછે, ને પાંગળા ૫
ચાલતા થાયછે, કોહોડીઆ શુદ્ધ કરાયછે, ને બેહેરા સાંભ-
ળતા થાયછે, મુએલા ઉઠાડાયછે, ને દરિદ્રીઓને સુવાર્તા
પ્રગટ કરાયછે. અને જે કોઈ મારા સંબંધી ઠોકર નહિ ખાશે ૬
તેને ધન્ય છે. અને તેઓ જતા હતા ત્યારે ઈશુ યોહાન ૭
સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યો કે, તમે રાતમાં શું જોવા
નિકળ્યા? શું પવનથી હાલતા બંને? પણ તમે શું જોવા ૮
નિકળ્યા? શું ઝીણાં લુગડાં પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે
ઝીણાં લુગડાં પહેરેછે તેઓ રાજાઓના મેહલોમાં છે. તો ૯
તમે શું જોવા નિકળ્યા? શું ભવિષ્યવાદીને? હા, હું તમને
કહું છું કે ભવિષ્યવાદી કરતાં જે વત્તો તેને. કેમકે જે સંબંધી ૧૦
એ લખ્યું છે કે, “જો, હું મારા દૂતને તારા મહો આગળ
મોકલું છું, જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે,” તે એજ

- ૧૧ છે. હું તમને ખચીત કહું છું કે, ખાચડીઓથી જે જન્મ્યા છે, તેઓમાંથી યોહાન ખામ્પિરમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો ઉત્પન્ન થયો નથી, તો પણ આકાશના રાજ્યમાં જે બહુ નાનો તે તેના
- ૧૨ કરતાં મોટો છે. અને યોહાન ખામ્પિરમા કરનારના દહાડા-ઓથી હજી સુધી આકાશના રાજ્ય પર બલાત્કાર થાય છે, ને
- ૧૩ બલાત્કાર કરનારાઓ તે લઈ લે છે. કેમકે બધા ભવિષ્ય-વાદીઓએ તથા નિયમશાસ્ત્રે યોહાન લગી ભવિષ્ય કહ્યાં
- ૧૪ છે. અને જે તમે માનવા ચાહો તો એલિયા જે આવનાર
- ૧૫ હતો તે એજ છે. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.
- ૧૬ પણ આ પેહેડીને હું શાની ઉપમા આપું? તે છોકરાંના જેવી છે, કે જેઓ ચહુટાઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક
- ૧૭ મારતાં કહે છે કે, અમે તમારી પાસે વાંસળી વગાડી, પણ તમે નાચ્યા નહિ; અમે તમારી પાસે શોક કીધા, પણ તમે રડ્યા
- ૧૮ નહિ. કેમકે યોહાન ખાતો પીતો નથી આવ્યો, ને તેઓ
- ૧૯ કહે છે કે, તેને ભૂત વળગ્યો છે. માથુસનો દિકરો ખાતો પીતો આવ્યો, ને તેઓ કહે છે કે, જીઓ, આવરો ને દારૂખાજ માણસ, દાણીઓનો તથા પાર્ષીઓનો મિત્ર; પણ જ્ઞાન પોતાનાં છોકરાંથી યથાર્થ મનાય છે.
- ૨૦ ત્યારે જે નગરોમાં તેનાં બહુ પરાક્રમી કામો થયાં હતાં, તેઓએ પરતાવો નહિ કીધા, માટે તે તેઓ ઉપર દ્રોષ મૂકવા
- ૨૧ લાગ્યો કે, ઓ ખોરાજીન, તને હાય! હાય! ઓ બેથસાર્થદા, તને હાય! હાય! કેમકે જે પરાક્રમી કામ તમારામાં થયાં, તે
- જે શુર તથા સીદ્ધાનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ તાટ તથા
- ૨૨ રાખમાં ક્યારનો પરતાવો કર્યો હોત. વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે શુર તથા સીદ્ધાનને તમારા કરતાં સેહેલ પડશે.
- ૨૩ અને, ઓ કાપરનાહુમ, તું જે આકાશ સુધી હંચું કરાયું છે, તે તું પાતાળ સુધી નીચું નંખાશે; કેમકે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં તે જે સદ્દેહમાં થયાં હોત, તો તે આજ લગી રહેત.
- ૨૪ વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદ્દેહમ દેશને તારા કરતાં સેહેલું પડશે.

તે વેળા ઈશુએ બોલતાં કહ્યું કે, ઓ બાપ, આકાશ તથા ૨૫
 પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે જ્ઞાનીઓ તથા
 વર્કવાનોથી તેં એ વાતો ગુપ્ત રાખી છે, ને બાળકોને
 પ્રગટ કરીધી છે. હા, ઓ બાપ, કેમકે તને એવું સાંઝે લાગ્યું. ૨૬
 મારા બાપે મને સઘળું સોંપ્યું છે; ને બાપ વગર દિકરાને ૨૭
 કોઈ જાણતો નથી, ને દિકરા વગર, તથા જેને દિકરો
 પ્રગટ કરવા આજે તે વગર, બાપને કોઈ જાણતો નથી.
 ઓ કષ્ટ કરનારાઓ તથા ભારથી લાદેલાઓ, તમે સઘળા ૨૮
 મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિશામો આપીશ. મારી ૨૯
 ઁંસરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીખો, કેમકે હું મનમાં
 નમ્ર તથા રાંકડો છું, ને તમે પોતાના જીવમાં વિશામો પામશો.
 કેમકે મારી ઁંસરી સેહેલ, ને મારો બોળો હલકો છે. ૩૦

તે વેળાએ ઈશુ વિશ્રામવારે દાણાનાં એતરમાં થઈને જતો ૧૨
 હતો, ને તેના શિષ્યોને ભૂખ લાગી, ને તેઓ કણસલાં તોડવા
 તથા ખાવા લાગ્યા; ત્યારે ફરેશીઓએ જોઈને તેને કહ્યું કે, ૨
 જો, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તારા શિષ્યો કરે છે.
 પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે દાવુદ તથા તેના સાથીઓ ૩
 ભુખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે શું તમે વાંચ્યું નથી? કે ૪
 તેણે દેવના ઘરમાં પેસીને અર્પેલી રોટલી, જે તેને તથા તેના
 સાથીઓને ખાવા ઉચિત ન હતી, પણ એકલા યાજ્ઞકોને
 હતી, તે તેણે ખાધી. અથવા શું નિયમશાસ્ત્રમાં તમે એ નથી ૫
 વાંચ્યું કે, વિશ્રામવારે મંદિરમાં યાજ્ઞકો વિશ્રામવારને અપ-
 વિત્ર કર્યા છતાં પણ નિર્દોષી છે? પણ હું તમને કહું છું કે, ૬
 મંદિર કરતાં હિયાં એક મોટો છે. વળી “યજ્ઞ કરતાં હું ૭
 દયા આહું છું,” એનો અર્થ જો તમે જાણત, તો નિર્દોષીઓને
 દ્વાષિત ન ઠરાવત. કાંજે માણસનો દિકરો વિશ્રામવારનો ૮
 પણ પ્રભુ છે.

અને તે ત્યાંથી નિકળીને તેઓના સભાર્થાનમાં આવ્યો. ૯
 અને જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ સુકાઈ ગયો ૧૦

- હતો ; અને તેઓએ ઈશુ પર બહો મૂકવા સાથે તેને પુછતાં કહ્યું
 ૧૧ કે, શું વિશ્વામવારે સમું કરવું ઉચિત છે? ત્યારે તેણે તેઓને
 કહ્યું કે, તમારામાં એવું કયું માણસ હશે કે, જેને એક ઘેટું
 હોય, તે વિશ્વામવારે તે જો ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને
 ૧૨ બહાર ન કહાડશે? તો માણસ ઘેટા કરતાં કેટલું ઉત્તમ છે?
 ૧૩ એ માટે વિશ્વામવારે સાંકે કરવું ઉચિત છે. ત્યારે પેલા
 માણસને તે કહેછે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે લાંબો
 ૧૪ કીધો, અને તે હાથ ખીજના જેવો સમો થયો. ત્યારે ફરો-
 શીઓએ નિકળીને તેને ઉલટો મનસુબો કીધો એ માટે કે તેઓ
 ૧૫ તેને મારીનાખે. પણ ઈશુ એ જાણીને ત્યાંથી નિકળ્યો; ને
 ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા; ને તેણે બધાને સાબળ કીધા.
 ૧૬ પણ તેઓ તેને પ્રગટ ન કરે માટે તેણે તેઓને સખત આશા
 ૧૭ આપી. એ માટે કે યશાયા ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂ
 ૧૮ થાય કે, “જુઓ, મારો સેવક, જેને મેં પસંદ કીધો; મારો
 પ્રિય, જેના પર મારો જીવ પ્રસન્ન છે; તે પર હું મારો આત્મા
 ૧૯ મૂકીશ; ને તે વિદેશીઓને ન્યાયકરણ પ્રગટ કરશે. તે
 અઘડો નહિ કરશે, ને ખૂમ નહિ પાડશે; ને તેની વાણી
 ૨૦ રસ્તાઓમાં કોઈ નહિ સાંભળશે. જ્યાં લગી કે ન્યાયકરણને
 જયમાં પહોંચાડે ત્યાં લગી છુટેલું બરૂ તે ભાંજી નહિ નાખશે,
 ૨૧ ને ધુંઆતું સથ પથ તે નહિ હોલવશે. અને વિદેશીઓ તેના
 નામ પર આશા રાખશે.”
- ૨૨ ત્યારે ભૂત વળગેલા કોઈ આંધળા મુગા માણસને તેની
 પાસે લાગ્યા; ને તેણે તેને સાબળે કીધો, એટલે જે આંધળો
 ૨૩ તથા મુંગો હતો તે બોલવા ને જોવા લાગ્યો. અને સઘળા
 લોકોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, શું એ દાવુદનો દિકરો નથી?
 ૨૪ પણ ફરોશીઓએ તે સાંભળીને કહ્યું કે, બાલજસુલ, ભૂતોના
 ૨૫ સરદાર [ની મદદ] વગર ભૂતોને એ કહાડતો નથી. ત્યારે
 ઈશુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, પ્રત્યેક
 રાજ્ય જેમાં ફૂટ પડે, તે તુટી પડેછે; ને પ્રત્યેક નગર અથવા
 ૨૬ ધર જેમાં ફૂટ પડે તે સ્થિર નહિ રહેશે. અને જો શેતાન

શેતાનને કહાડે તો તે પોતે પોતાની સામે થયો, ત્યારે તેનું
 રાજ્ય શી રીતે સ્થિર રહેશે? અને જો હું બાલબુલથી ૨૭
 ભૂતોને કહાડું છું, તો તમારા દીકરા કોણથી કહાડે છે? માટે
 તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. પણ જો હું દેવના આત્માથી ૨૮
 ભૂતોને કહાડું છું, તો દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આપ્યું છે. વળી ૨૯
 બળવાનના ઘરમાં જઈને પહેલાં બળવાનને બાંધ્યા વિના
 તેનો સામાન કોઈથી કેમ લુટાય? પણ તેને બાંધ્યા પછી તે
 તેનું ઘર લુટી લેશે. જે મારી ગમનો નથી તે મારે ઉલટો છે, ને ૩૦
 જે મારી સાથે સંગ્રહ નથી કરતો, તે વેરીનાખે છે. એ માટે હું ૩૧
 તમને કહું છું કે, હરેક પાપ તથા દુર્ભાષણ માણસોને માફ
 કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માને ઉલટું જે દુર્ભાષણ તે માણસને
 માફ નહિ કરાશે. અને માણસના દીકરાને ઉલટું જે કોઈ ૩૨
 કુંઈ કહેશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માને ઉલટું
 જે કોઈ કુંઈ કહેશે, તે તેને માફ નહિ કરાશે; આ યુગમાં
 નહિ, ને આવનાર યુગમાં પણ નહિ. આડ સાંઝે અને તેનું ૩૩
 ફળ સાંઝે કરો, અથવા આડ નઠાંઝે ને તેનું ફળ પણ નઠાંઝે
 કરો; કાંજે આડ ફળથી ઓળખાય છે. આ સર્પીના વંશ, તમે ૩૪
 ભુંડા છતાં સારી વાતો શી રીતે કહી શકો? કેમકે મનના
 ભરપુરપણામાંથી મોહો બોલે છે. સાંઝે માણસ મનના સારા ૩૫
 ભંડારમાંથી સાંઝે કહાડે છે, ને નઠાંઝે માણસ નઠારા ભંડાર-
 માંથી નઠાંઝે કહાડે છે. પણ હું તમને કહું છું કે, જે હરેક નકામી ૩૬
 વાત માણસો બોલશે, તે સંબંધી ન્યાયકાળે તેઓને ઉત્તર દેવું
 પડશે. કેમકે તારી વાતોથી તું ન્યાયી ઠરાવાશે; અથવા ૩૭
 તારી વાતોથી અન્યાયી ઠરાવાશે.

ત્યારે શાસ્ત્રીઓમાંના તથા ફરોશીઓમાંના કેટલાએકે ઉત્તર ૩૮
 આપતાં કહ્યું કે, આ ઉપદેશક, અમે તારાથી કુંઈ નિશાણી
 જોવા ચાહિયેછિયે. અને તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, ૩૯
 દુષ્ટ તથા વ્યભિચારી પેહેડી નિશાણી માગે છે, પણ યોના
 ભવિષ્યવાદીની નિશાણી વગર કોઈ નિશાણી તેને નહિ
 અપાશે. કેમકે જેમ યોના ત્રણ રાતઢહાડા મોટા માછલાના ૪૦

પેટમાં હતો, તેમ માણસનો દીકરો પણ ત્રણ રાતદહાડા
 ૪૧ પૃથ્વીના પેટમાં રહેશે. નીનવેનાં માણસ ન્યાયકાળે આ
 પેહડી સાથે ઉઠી ઉભાં રહેશે, ને તેને અપરાધી ઠરાવશે ;
 કેમકે યોનાએ વાત પ્રસિદ્ધ કરીધાથી તેઓએ પરતાવો કર્યો,
 ૪૨ પણ જુઓ, યોના કરતાં હિયાં એક મોટા છે. દક્ષિણની રાણી
 આ પેહડીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠી ઉભી રહેશે, ને એને
 અપરાધી ઠરાવશે ; કાંજે પૃથ્વીને છેડેથી સુલેમાનનું જ્ઞાન
 સાંભળવાને તે આવી ; પણ જુઓ, સુલેમાન કરતાં હિયાં
 ૪૩ એક મોટા છે. જ્યારે અશુદ્ધ આત્મા માણસમાંથી નીકળે
 છે, ત્યારે તે ઉજડ જગ્યામાં વિશાભો શોધતો ફરેછે, પણ
 ૪૪ નથી પામતો. ત્યારે તે કહેછે કે, હું જમાંથી નીકળ્યો તેજ
 મારા ઘરમાં પાછો જઈશ ; ને જ્યારે તે આવેછે ત્યારે તે તેને
 ૪૫ ખાલી તથા વાળેલું તથા શોભાવાન જુએછે. પછી તે જઈને
 પોતા કરતાં ભુંડા ખીજા સાત આત્માઓને પોતાની સાથે
 લાવેછે, ને તેઓ તેમાં પેસીને ત્યાં રહેછે, ત્યારે તે માણસનો
 છેલ્લો હાલ પહેલાના કરતાં ભુંડો થાયછે. તેમ આ દુબ્ધ
 પહેડીને પણ થશે.

૪૬ અને લોકોને તે વાત કહેતો હતો ત્યારે જુઓ, તેની મા,
 તથા તેના ભાઈ બહાર ઉભાં હતાં, ને તેની સાથે વાત
 ૪૭ કરવા આહાતાં હતાં. ત્યારે કોઈએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી
 મા ને તારા ભાઈ બહાર ઉભાં છે ને તેઓ તારી સાથે વાત
 ૪૮ કરવા આહા છે. પણ પેલા કહેનારને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે,
 ૪૯ મારી મા કોણ છે ? ને મારા ભાઈઓ કોણ છે ? પછી તેણે
 પોતાના શિષ્યોની ગમ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહ્યું કે,
 ૫૦ જુઓ, મારી મા ને મારા ભાઈઓ. કેમકે મારા આકાશ-
 માંના બાપની ઈચ્છા પ્રમાણે જ કોઈ કરેછે, તેજ મારા ભાઈ
 તથા બેહેન તથા મા છે.

૧૩ અને તેજ દહાડે ઈશુ ઘરમાંથી નીકળીને સમુદ્રને કિનારે
 ૨ બેઠો. અને અતિ ઘણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા, માટે

હોડી પર તે ચઢી બેઠો; ને સઘળા લોક કાઠે ઉભા રહ્યા. અને ૩
 તેણે દૃષ્ટાંતોમાં બોલતાં તેઓને ઘણી વાતો કહી કે, જુઓ,
 એક વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. અને તે વાવતો હતો ૪
 ત્યારે કેટલાંએક [ખી] રસ્તાની કોરે પડયાં; ને પક્ષીઓ
 આવીને તે ખાઈગયાં. અને કેટલાંએક પથ્થરની ભુંઘ પર ૫
 પડયાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી, ને તેને માટીનું હંડાણ ન
 હતું માટે વેહલાં ઉગી નીકળ્યાં. પણ સુરજ ઉગ્યા પર તે ૬
 ચીમળાઈગયાં, ને તેને જડ ન હતી માટે સુકાઈગયાં. અને ૭
 કેટલાંએક કાંટાનાં ઝાડમાં પડયાં; ને કાંટાનાં ઝાડોએ
 વધીને તેને દાખીનાખ્યાં. પણ ખીભાં સારી ભુંઘ પર પડયાં, ૮
 ને ફળ લાભ્યાં, કેટલાંએક સોગણ્યાં, ને કેટલાંએક સાઠગણ્યાં, ને
 કેટલાંએક ત્રીશગણ્યાં. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૯

પછી શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તું તેઓને ૧૦
 દૃષ્ટાંતમાં શા માટે કહેછે? ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું ૧૧
 કે, આકાશના રાજ્યનાં મર્મે જાણવાનું તમને આપેલું છે,
 પણ તેઓને નથી આપેલું. કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે, ૧૨
 ને તે ભરપુર થશે; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જ છે, તે
 પણ તેની પાસેથી લઈલેવાશે. એ માટે હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં ૧૩
 કહુંછું; કેમકે જેતાં તેઓ જોતા નથી, ને સાંભળતાં તેઓ
 સાંભળતા નથી, ને સમજતા પણ નથી; ને યશાયાની ૧૪
 ભવિષ્યવાત તેઓ સંબંધી પુરી થઈ, જે કહેછે કે, “તમે
 સાંભળતાં સાંભળશો, પણ નહિ સમજશો; ને જેતાં તમે
 જોશો, પણ તમને નહિ સુજશે. કાંજે એ લોકોનાં મન જડ ૧૫
 થઈગયાં છે; ને કાનોએ તેઓ ધીમે સાંભળેછે, ને તેઓની
 આંખો તેઓએ મીચેલી છે, રખેને કદી તેઓ આંખોએ જુએ,
 ને કાનોએ સાંભળે, ને અંતઃકરણથી સમજે, ને ફરે, ને હું
 તેઓને સાબ કહું.” પણ તમારી આંખોને ધન્ય છે, કાંજે ૧૬
 તેઓ જુએછે; અને તમારા કાનોને [ધન્ય છે], કાંજે તેઓ
 સાંભળેછે. કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે, જે જે તમે જુઓછો ૧૭
 તે તે ઘણા ભવિષ્યવાદીઓએ તથા ન્યાયીઓએ જોવા ચાહ્યાં,

- પથુ જોયાં નહિ; ને જ જ તમે સાંભળોછો તે સાંભળવા
 ૧૮ ચાહ્યાં પણ સાંભળ્યાં નહિ. તો વાવનારનું દૃષ્ટાંત તમે
 ૧૯ સાંભળો. જ્યારે રાજ્યનું વચન કોઈ સાંભળેછે, ને નથી
 સમજતો, ત્યારે તે દુષ્ટ આવેછે, ને તેના મનમાં જ વાવેલું તે
 છિનવી લઈજાયછે; રસ્તાની કોરે જ ખી વાવેલું તે એજ છે.
 ૨૦ અને પથરની ભુંઠ પર જ ખી વાવેલું તે એ છે કે, વચન
 ૨૧ સાંભળીને તુરત હર્ષથી તેને માનીલેછે. તો પણ તે પોતામાં
 જડ નથી રાખતો; માટે થોડીજ વાર ઠકેછે, કાંજ વચનને
 લીધે વિપત્તિ અથવા સતાવણી આવેછે, ત્યારે તુરત તે ઠોકર
 ૨૨ ખાયછે. અને કાંટાનાં ઝાડોમાં જ ખી વાવેલું તે એ છે કે,
 વચન સાંભળેછે, પણ આ જગતની ચિંતા તથા ક્રોધની માયા
 ૨૩ વચનને દાખીનાપેછે, ને તે નિષ્કળ થઈજાયછે. પણ સારી
 ભુંઠ પર જ ખી વાવેલું તે એ છે કે, વચન સાંભળેછે, ને
 સમજેછે, ને તેમાં નિશ્ચે ફળ લાગેછે, એટલે કોઈમાં સોગણાં,
 કોઈમાં સાઠગણાં, ને કોઈમાં ત્રીસગણાં લાગેછે.
- ૨૪ તેણે તેઓને ખીજું દૃષ્ટાંત આપતાં કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય
 એક માણસના સ્વપ્નું છે, કે જણે પોતાના ખેતરમાં સાંઝે ખી
 ૨૫ વાળ્યું. પણ માણસો હંધતાં હતાં ત્યારે તેના વૈરીએ આવીને
 ૨૬ ઘઉંમાં કડવા દાણા વાળ્યા, ને ચાહ્યો ગયો. પણ જ્યારે
 છોડવા ઉગ્યા, ને ચમરી આવી ત્યારે કડવા દાણા પણ
 ૨૭ દેખાયા. ત્યારે તે ધરખારીના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને
 કહ્યું કે, સાહેબ, તેં શું તારા ખેતરમાં સાંઝે ખી વાળ્યું નહોતું?
 ૨૮ તો તેમાં કડવા દાણા ક્યાંથી આળ્યા? અને તેણે તેઓને
 કહ્યું કે, કોઈ વૈરીએ એ કર્યું છે; ત્યારે ચાકરોએ તેને કહ્યું
 ૨૯ કે, તારી મરજી હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. પણ
 તેણે કહ્યું, ના, રખેને તમે કડવા દાણા એકઠા કરતાં ઘઉંને
 ૩૦ પણ તેની સાથે ઉખેડો. કાપણી સુધી ખેડેને સાથે વધવા
 દેા. અને કાપણીની મોસમમાં હું કાપનારાઓને કહીશ કે,
 તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાળવા સાંઝે તેના
 ભારા ખાંધો, પણ ઘઉં મારી વખારમાં ભરો.

તેણે તેઓને બીજું દૃષ્ટાંત આપતાં કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય ૩૧
પીલુના બી સરખું છે, જેને એક જણે લઈને પોતાના ખેતરમાં
વાળ્યું. તે તે સઘળાં બી કરતાં નાનું છે, પણ વધ્યા પછી ૩૨
છોડવા કરતાં તે મોટું છે, ને એવું જાડ પણ થાયછે કે
આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને તેની ડાળીઓ પર રહેછે.

તેણે તેઓને બીજું દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય ખમીર ૩૩
જેવું છે, જેને એક બાયડીએ લઈને સોટના ત્રણ માપામાં ઘાલી
મૂક્યું, જ્યાં સુધી કે તે બધું ખમીરવાળું થઈ ગયું. એ બધી ૩૪
વાતો ઈશુએ લોકોને દૃષ્ટાંતોમાં કહી ; ને દૃષ્ટાંત વગર તેણે
તેઓને કહ્યું નહિ. એ માટે કે ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે ૩૫
પુરૂં થાય કે, “ હું માંડે મોહો દૃષ્ટાંતોથી ઉઘાડીશ, ને જગતનો
પાયો નાખવાથી જે છાનાં રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ.”

ત્યારે ઈશુ તે લોકોને વિદાય કરીને ઘેર ગયો ; પછી તેના ૩૬
શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ખેતરના કડવા દાણાના
દૃષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. તે પર તેણે ઉત્તર આપતાં ૩૭
તેઓને કહ્યું કે, સાંડે બી જે વાવેછે તે માણસનો દીકરો છે ; ને ૩૮
ખેતર જગત છે ; ને સારાં બી રાજ્યનાં છેઆં છે ; પણ
કડવા દાણા તે દુષ્ટનાં છેઆં છે ; ને જે વૈરીએ તેને વાળ્યાં ૩૯
તે શેતાન છે ; ને કાપણી જગતનો અંત છે ; ને કાપનારા દૂતો
છે. એ માટે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાયછે, અને ૪૦
અગ્નિમાં બળાયછે, તેમ આ જગતને અંતે થશે. માણસનો ૪૧
દીકરો પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને બધાં ઠોકર ખવડાવનારાં-
ઓને તથા ભુંડાઈ કરનારાંઓને તેના રાજ્યમાંથી તેઓ એકઠાં
કરશે. અને તેઓને નરકાગ્નિમાં નાખીદેશે, ત્યાં રડવું ને દાંત ૪૨
પીસવું થશે. ત્યારે ન્યાયીઓ પોતાના બાપના રાજ્યમાં સુરજ ૪૩
સરખા પ્રકાશશે. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે.

વળી આકાશનું રાજ્ય ખેતરમાં સંતાડેલા કૃમ્ય સરખું છે, ૪૪
જે એક માણસને જડ્યું, પછી તેણે તે છાનું રાખ્યું, ને તેના
હર્ષને લીધે જઈને પોતાનું સર્વ વેચીનાખીને તે ખેતર વેચાવું
લીધું.

- ૪૫ વળી કોઈ વેપારી જે સારા માતીને શોધે તેના સરખું
- ૪૬ આકાશનું રાજ્ય છે, જેને ઘણા મુલના એક માતીનો શોધ
- લાગ્યાપર તેણે જઈને પોતાનું સર્વ વચીનાખીને તે વેચાતું લીધું.
- ૪૭ વળી આકાશનું રાજ્ય જળના જેવું છે, જેને લોકે સમુદ્રમાં
- ૪૮ નાખી, ને હરેક જાતનું તેમાં સમેટાયું. અને તે ભરાઈગયા
- પર તેઓ તેને કિનારે ખેંચી લાવ્યા, ને બેસીને જે સાફ હતું તે
- ૪૯ વાસણોમાં એકહુંડું કીધું, ને નઠાફે ફેંકી દીધું. એમજ જગતને
- અંતે થશે. દૂતો! આવીને ન્યાયીઓમાંથી ભુંડાઓને બહાર
- ૫૦ જુદા કરશે; અને તેઓને નરકાગ્નિમાં ફેંકીદેશે; ત્યાં રડવું
- ને દાંત પીસવું થશે.
- ૫૧ ઈશુ તેઓને કહેછે કે, શું તમે એ બંધી વાતો સમજ્યા?
- પર તેઓ તેને કહેછે કે, હા, મહુ. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે
- હરેક શાસ્ત્રી આકાશના રાજ્ય સંબંધી શીખવેલો છે તે એક
- ઘરબારીના સરખો છે, જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા
- જુની વસ્તુઓ કહાડેછે.
- ૫૩ અને એમ થયું કે ઈશુ એ દૃષ્ટાંત કહી રહ્યો, ત્યારે ત્યાંથી
- ૫૪ ચાલ્યો ગયો. અને પોતાના દેશમાં આગ્યા પર, તેણે તેઓની
- સભામાં તેઓને એવો ઉપદેશ કીધો કે, તેઓ અચરત થઈને
- ૫૫ બોલ્યા કે, અને આ જ્ઞાન તથા પરાક્રમી કામો ક્યાંથી? શું એ
- સુધારનો દીકરો નથી? એની મા શું મરિયમ નથી કહેવાતી?
- ને એના ભાઈ શું યાકુબ તથા યોસી તથા સીમોન તથા યહુદા
- ૫૬ નથી? ને એની સઘળી બહેનો શું તેઓ આપણી પાસે નથી?
- ૫૭ તો આ બધું એને ક્યાંથી? અને તેઓએ તે સંબંધી ઠાકર
- ખાધી. પણ ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ
- તથા પોતાના ઘર શિવાય ખીજે ઠેકાણે માંન વગરનો નથી.
- ૫૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેણે ત્યાં ઘણાં પરાક્રમી
- કામ ન કીધાં.

૧૪ તે વેળા હરોદ રાજ્યે ઈશુની કીર્તિ સાંભળી. અને

૨ પોતાના આકરોને કહ્યું કે, યોહાન જે બાપ્તિસ્મા કરનાર તે એજ

છે, તે મરીગએલાંએમાંથી ઉઠ્યો છે, એ માટે એવાં પરાક્રમી
કામો તેથી બનેછે. કેમકે હરોદે પોતાના ભાઈ ક્ષિલપની વહુ ૩
હરોદીઆને લીધે યોદ્ધાનને પકડ્યો હતો, ને તેને ખાંધીને
કેદખાનામાં નાખ્યો હતો. કાંજે યોદ્ધાને તેને કહ્યું હતું કે, તેને ૪
તારે રાખવી ઉચિત નથી. અને તે તેને મારીનાખવા ચાહતો ૫
હતો, પણ સોકોથી તે બિહીધી, કેમકે તેઓ તેને ભવિષ્યવાદી
ગણતા હતા. પણ હરોદની વરસગાંઠ આવી, ત્યારે હરોદી- ૬
આની દીકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હરોદને ખુશ કીધી.
ત્યારે તેણે સમ ખાઈને વચન આપ્યું કે, જ્ઞ કુંઈ તું માગે તે હું ૭
તને આપીશ. ત્યારે તેની માના શીખ્યા પ્રમાણે તે બોલી કે, ૮
યોદ્ધાન ખામ્નિરમા કરનારનું માથું એક કથરોટમાં મને આપ.
અને રાજા દલગીર થયો, તો પણ સમને લીધે તથા તેની સાથે ૯
ખાવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાનો હુકમ કીધી. અને ૧૦
તેણે કેદખાનામાં મોકલીને યોદ્ધાનનું માથું કપાવ્યું. પછી તેનું ૧૧
માથું એક કથરોટમાં આણીને તે છોકરીને આપ્યું, ને તે પોતાની
માની પાસે લઈગઈ. ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેનું ૧૨
મુડકું ઉઠાવી લઈને દાટ્યું, ને જઈને ઈશુને ખબર કહી.

ત્યારે ઈશુ એ સાંભળીને ત્યાંથી હાડીએ ઉઠડ એકાંત ૧૩
ઠેકાણે ગયો, ને લોકો તે સાંભળીને નગરોમાંથી પગરસ્તે તેની
પાછળ ગયા. અને ઈશુએ નીકળીને ઘણાં લોકોને દીઠા, ત્યારે ૧૪
તેને તેઓ પર દયા આવી, અને તેઓમાંના માંદાઓને સાજાં
કીધાં. અને સાંજ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાસે આવીને ૧૫
કહેછે કે, આ ઠેકાણું ઉઠડ છે, ને હવે વખત ગયો છે, માટે
લોકોને વિદાય કર, કે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સાડા ખાવાનું
વેચાતું લે. પણ ઈશુએ એઓને કહ્યું કે, તેઓને જવાનું ૧૬
કારણ નથી, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. અને એઓએ તેને ૧૭
કહ્યું કે, પાંચ રોટલી ને બે માછલી વગર હિયાં અમારી પાસે
કુંઈ નથી. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે હિયાં મારી પાસે લાવો. ૧૮
પછી તેણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાની આજ્ઞા આપી, ને તે ૧૯
પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈ આકાશની ગમ બેઠને

સ્તુતિ કીધી, ને રોટલી ભાંજીને શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ
૨૦ લોકોને પીરસી. અને તેઓ સઘળા ખાઈને ધરાયા; પછી
૨૧ છાંડેલા કકડાઓની ખારટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉઠાવી. અને
જેઓએ ખાયું તેઓ ખાયડી છેઆં શિવાય આસરે પાંચ
હજાર પુરૂષ હતા.

- ૨૨ અને તરત ઈશુએ પોતાના શિષ્યોને તાકીદથી કહ્યું કે, હું
લાકોને રજા આપું તેટલામાં તમે હોડીમાં બેસીને મારી
૨૩ અગાઉ પેલે પાર જાઓ. અને લોકોને તેણે વિદાય કર્યા,
ત્યારે તે માર્યના કરવાને એક પહાડ પર એકાંતે ગયો, ને
૨૪ સાંજ પડી ત્યારે ત્યાં તે એકલો હતો. પણ તે વેળા હોડી
સમુદ્ર મધ્યે છતાં મોજાઓથી ડામાડોલ થઈ, કેમકે વા ઉલટો
૨૫ હતો. ને રાતના ચોથા પોહોરે ઈશુ સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની
૨૬ પાસે આવ્યો. અને શિષ્યોએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દીઠો,
ત્યારે તેઓએ ગાભરા થઈને કહ્યું, એ આભાસ છે, ને
૨૭ બિહીકથી ખૂમ પાડી. પણ તરત ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, ધીરજ
૨૮ રાખો, એ તો હું છું, બિહો મા. ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દેતાં
કહ્યું કે, પ્રભુ, એ જો તું છે, તો તારી પાસે પાછી પર આવવાને
૨૯ મને આજ્ઞા આપ. અને તેણે કહ્યું કે, આવ. ત્યારે પીતર
૩૦ હોડી પરથી ઉતરીને ઈશુ પાસે જવાને પાછી પર ચાલ્યો. પણ
વા સખત દીઠા પર તે બિહીધા, ને ડુબવા લાગ્યો, ત્યારે તેણે
૩૧ ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મને બચાવ. અને ઈશુએ
લાગલો હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહે છે કે,
૩૨ અહપવિશ્વાસી, તેં કેમ સંદેહ આણ્યો? અને તેઓ હોડીમાં
૩૩ આવ્યા પર વા બંધ પડ્યો. ત્યારે હોડીમાં જ હતા તેઓએ
આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું કે, ખરાખર તું દેવનો દીકરો છે.
૩૪ અને તેઓ પાર ઉતરીને ગનેસારત દેશમાં આવ્યા. અને
૩૫ તે જગ્યાના લોકોએ તેને ઓળખ્યો, ત્યારે તે આખા દેશની
ચારોગમમાં મોકલીને બધા માંદાઓને તેની પાસે લાવ્યા.
૩૬ અને કેવળ તેનાં લુગડાંની કોરે અડકવા સાફ તેઓએ તેની
વિનંતી કીધી; ને જટલા અડક્યા તેટલા સાજા થયા.

ત્યારે યજ્ઞશાસ્ત્રમાંના શાસ્ત્રીઓ તથા ઈરોશીઓ ઈશુની ૧૫
 પાસે આવીને કહે છે કે, તારા શિષ્યો વડીલોના સંપ્રદાય શા ૨
 માટે રદ કરે છે? કેમકે તેઓ રોટલી ખાય છે ત્યારે પોતાના
 હાથ ધોતા નથી. પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે ૩
 પોતાના સંપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞા શા માટે રદ કરો છો? કેમકે ૪
 દેવે આજ્ઞા આપી છે કે, “ તું પોતાનાં માખાપને માન આપ,
 ને ખાપની અથવા માની જે નિંદા કરે છે, તે જીવથી મારી-
 નંખાય.” પણ તમે કહો છો કે જે કોઈ ખાપને કે માને કહશે ૫
 કે, જે કુંઈ મારાથી તને લાભ થાય તે અર્પિતદાન છે; ને તે ૬
 પોતાના ખાપનું કે પોતાની માનું માન નહિ રાખે [તો પણ તે
 નિર્દોષિત છે]; એ પ્રમાણે તમે પોતાના સંપ્રદાયથી દેવની
 આજ્ઞા રદ કરીથી. એ ઢાંગીઓ, યજ્ઞશાસ્ત્રે તમારા સંબંધી ૭
 ભવિષ્ય ઠીક કહ્યું છે કે, “ આ લોક પોતાનાં મોહોથી મારી ૮
 પાસે આવે છે, ને હોઠોથી મને માન આપે છે, પણ તેઓનાં
 મન મારાથી વેગળાંજ રહે છે. અને તેઓ પોતાના મતદાખલ ૯
 માણસોની આજ્ઞા શીખવતાં મને વ્યર્થ ભજે છે.”

પછી તેણે લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, તમે ૧૦
 સાંભળીને સમજો કે, મોહોમાં જે જાય છે તે માણસને વટાળતું ૧૧
 નથી, પણ જે કુંઈ મોહોમાંથી નીકળે છે તેજ માણસને વટાળે છે.
 ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, આ વાત ૧૨
 સાંભળ્યાથી ઈરોશીઓએ ઠાકર ખાધી, એ શું તું જાણે છે? પણ ૧૩
 તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જે હરેક રોપ મારા આકાશમાંના
 ખાપે રાખ્યો નથી, તે ઉખેડાશે. તેઓને રહેવા દો, તેઓ ૧૪
 આંધળા આંધળાઓને દોરનારા છે; ને જો આંધળો આંધ-
 ળાને દોરે તો બંને ખાડામાં પડશે. પછી પાતરે ઉત્તર દેતાં ૧૫
 તેને કહ્યું કે, આ દૃષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ત્યારે ઈશુએ ૧૬
 કહ્યું કે, શું હજી સુધી તમે અણસમજી છો? શું તમે હજી ૧૭
 નથી સમજતા, કે જે કુંઈ મોહોમાં પેસે છે તે પેટમાં જાય છે, ને
 સંડાસમાં બહાર નંખાય છે. પણ જે જે મોહોમાંથી નીકળે છે તે ૧૮
 દૃઢમાંથી આવે છે, ને તેજ માણસને વટાળે છે. કેમકે ભુંડી ૧૯

- કહપનાઓ, હત્યાઓ, ગ્યભિચારો, જરકર્મો, ચોરીઓ, જુઠી
 ૨૦ સાક્ષીઓ, તથા દુર્ભાષણો હૃદયમાંથી નીકળે છે. માણસને
 જે વટાળે છે તે એજ છે; પણ અણધારેએ હાથે ખાવું એ
 માણસને વટાળતું નથી.
- ૨૧ ત્યારે ઈશુ ત્યાંથી નીકળીને શુર તથા સીદોનની સીમમાં
 ૨૨ ગયો. અને જુઓ, એક કનાની બાયડીએ તે સીમમાંથી
 આવીને ખૂમ પાડતાં તેને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, દાવુદના દીકરા,
 મારા પર દયા કર; મારી દીકરી ભૂતથી બહુ પીડા પામે છે.
- ૨૩ પણ તે તેને એક શબ્દ બોલ્યો નહિ; ને તેના શિષ્યોએ પાસે
 આવીને વિનંતી કરતાં તેને કહ્યું કે, તેને વિદાય કર, કેમકે તે
 ૨૪ આપણી પાછળ ખૂમ પાડે છે. ત્યારે ઉત્તર દેતાં તેણે કહ્યું કે,
 ઈસ્રાઈલના ઘરના ખોવાયલાં ઘેટાંની પાસે હું મોકલાયો છું;
 ૨૫ ખીજાં પાસે નહિ. પછી તેણીએ આવીને તેને પગે લાગીને
 ૨૬ કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારી સહાયતા કર. પણ તેણે ઉત્તર દેતાં
 કહ્યું કે, છૈઆંની રોટલી લઈને કુતરાંને નાખવી ઠીક નથી.
- ૨૭ પણ તેણીએ કહ્યું કે, ખરું, પ્રભુ, તો પણ કુતરાં પોતાના
 ૨૮ ધણીઓની મેજ પરથી જે કકડા પડે છે તે ખાય છે. ત્યારે
 ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, ઓ બાઈ, તારો વિશ્વાસ
 મોટો છે, જેવું તું ચાહે છે તેવું તને થાય. અને તેજ ઘડીથી
 તેની દીકરી સાજી થઈ.
- ૨૯ ત્યારે ઈશુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યો;
 ૩૦ ને પહાડ પર ચઢીને ત્યાં બેઠો. અને બહુ લોકો પાંગળાંઓને,
 આંધળાંઓને, મુગાંઓને, દુડાંઓને, તથા ખીજાં ઘણાંઓને
 પોતાની સાથે લઈને તેની પાસે આવ્યા. ને ઈશુના પગ પાસે
 ૩૧ તેઓને મૂક્યાં, ને તેણે તેઓને સાજાં કર્યાં; એવાં કે
 મુગાંઓને બોલતાં, દુડાંઓને સમાં, પાંગળાંઓને ચાલતાં, ને
 આંધળાંઓને દેખતાં કર્યાં; એ જોઈને લોકો અચરત થયા,
 ૩૨ ને ઈસ્રાઈલના દેવને મહિમા આપ્યો. પછી ઈશુએ પોતાના
 શિષ્યોને પાસે તેડીને કહ્યું કે, આ લોકો પર મને દયા આવે છે,
 કેમકે આજ ત્રણ દહાડા થયા, તેઓ મારી સાથે રહ્યા છે, ને

તેઓને કુંઈ ખાવાનું નથી, ને તેઓને ભૂખ્યાવિદાય કરવાને હું
 નથી ચાહતો, રખેને વાટમાં તેઓ નિર્ગત થઈજાય. અને તેના ૩૩
 શિષ્યો તેને કહેછે કે, આટલા બધા લોકો તૃપ્ત થાય તેટલી
 રોટલી રાતમાં અમારી પાસે ક્યાંથી? ત્યારે ઈશુ તેઓને ૩૪
 કહેછે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? ત્યારે તેઓએ કહ્યું
 કે, સાત, ને નાની માછલી થોડીએક છે. ત્યારે તેણે તે લોકોને ૩૫
 ભુંઈ પર બેસવાની આજ્ઞા કરીધી. ને તે સાત રોટલી તથા ૩૬
 માછલી લઈ રતુતિ કરીને ભાંજી, ને પોતાના શિષ્યોને આપી,
 ને શિષ્યોએ પછી લોકોને પારસી. ત્યારે સઘળાએ ખાધું, ને ૩૭
 તૃપ્ત થયા; પછી છાંડેલા કકડાઓની ભરેલી સાત ટોપલી
 તેઓએ ઉઠાવી. અને જ્યાંએ ખાધું તેઓ બાયડી છેઝાં ૩૮
 શિવાય ચાર હજાર પુરૂષ હતા. અને લોકોને વિદાય કરીયા ૩૯
 પછી હોડીમાં બેસીને માગદાલીની સીમમાં તે ગાળ્યો.

અને ફરોશીઓએ તથા સાદુકીઓએ આવીને તેનું પરી-૧૬
 ક્ષણ કરતાં માગ્યું કે, અમને આકાશથી નિશાણી દેખાડ.
 પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, સાંજ પડેછે ત્યારે તમે ૨
 કહોછો કે ઉઘાડ થશે, કાંજે આકાશ રતુમડું છે. અને સવારે ૩
 [કહોછો] કે, આજ ઝડી પડશે, કાંજે આકાશ રતુમડું તથા
 અંધારાએલું છે. અરે ઢોંગીઓ, તમે આકાશના રૂપ સંબંધી
 પરખી જાણોછો ખરા, પણ શું સમયોની નિશાણી તમે પરખી
 નથી શકતા? ભુંડી તથા વ્યભિચારી પેહેડી નિશાણી માગેછે, ૪
 પણ યોના ભવિષ્યવાદીની નિશાણી વગર ખીજી નિશાણી
 તેઓને નહિ દેખાડાશે; પછી તે તેઓને મૂકીને ચાલ્યો ગયો.

અને તેના શિષ્યો પેસે પાર ગયા, પણ રોટલી લેવાને ૫
 વિસરી ગયા હતા. ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, ફરોશીઓના ૬
 તથા સાદુકીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન થાઓ ને ખખર-
 દાર રહો. ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, ૭
 આપણે રોટલી નથી લીધી માટે [તે એમ કહેછે]. ઈશુએ એ ૮
 જાણીને તેઓને કહ્યું કે, યો અહપવિશ્વાસીઓ, તમે રોટલી

નથી લીધી તે માટે માહોમાંહે કેમ વિચાર કરોછો ? શું હજી
 ૯ સુધી તમે નથી સમજતા ? પાંચ હજાર પુરૂષ સંબંધીની પાંચ
 રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું સ્મરણ નથી ?
 ૧૦ વળી ચાર હજાર પુરૂષ સંબંધીની સાત રોટલી, ને તમે કેટલી
 ૧૧ ટોપલી ઉઠાવી, શું તેનું પણ સ્મરણ નથી ? તમે કેમ નથી
 સમજતા કે, ફરોશીઓના તથા સાદુકીઓના ખમીર સંબંધી
 સાવધાન રહો, એ જ મેં તમને કહ્યું તે રોટલી સંબંધી નથી
 ૧૨ કહ્યું. ત્યારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ,
 પણ ફરોશીઓના તથા સાદુકીઓના મત વિષે ખબરદાર
 રહેવાનું તેણે કહ્યું હતું.

૧૩ અને ઈશુએ કાઈસારી ફિલિપ્પીની સીમમાં આવીને પોતાના
 શિષ્યોને પુછ્યું કે, હું માણસનો દીકરો, તે કોણ, એ વિષે
 ૧૪ લોકો શું કહેછે ? ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કેટલાએક [કહેછે] કે,
 તું યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે, ને કેટલાએક કે એલિયા, ને
 કેટલાએક કે યરમીઆ, અથવા ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક
 ૧૫ છે. તે તેઓને કહેછે, પણ હું કોણ, તે વિષે તમે શું કહોછો ?
 ૧૬ ત્યારે સીમોન પીતરે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તું મશીહ, જીવતા
 ૧૭ દેવનો દીકરો છે. અને ઈશુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, સીમોન
 બારયોના, તને ધન્ય છે, કેમકે માંસે તથા લોહીએ નહિ, પણ
 ૧૮ મારા આકાશમાંના બાપે તને એ જણાવ્યું છે. અને હું તને
 કહું છું કે, તું પીતર છે, ને આ પથર પર હું મારી મંડળી
 બાંધીશ, ને તેને ઉલટું હાડેસની દરબારનું જોર નહિ ચાલશે.
 ૧૯ અને આકાશના રાજ્યની કુંચીઓ હું તને આપીશ, ને પૃથ્વી
 પર તું જ કુંઈ બાંધશે, તે આકાશમાં બંધાશે ; ને પૃથ્વી પર તું
 ૨૦ જ છોડશે, તે આકાશમાં પણ છોડાશે. ત્યારે તેણે પોતાના
 શિષ્યોને તાકીદથી આજ્ઞા આપી કે, હું ઈશુ તે ખ્રીસ્ત છું એવું
 તમે કોઈને ન કહો.

૨૧ ત્યારથી ઈશુ પોતાના શિષ્યોને જણાવવા લાગ્યો કે, મારે
 યજ્ઞશાલેમમાં જવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા
 શાસ્ત્રીઓથી ઘણું સેહેવું, ને જીવથી મારચા જવું, ને ત્રીજે

દહાડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ત્યારે પીતરે તેને એક બાળુએ ૨૨
 લઈને તેને ઝંજીડીને કહ્યું કે, અરે પ્રભુ, એ તારાથી દૂર રહે, એવું
 તને કદી નહિ થશે. પણ તેણે ફરીને પીતરને કહ્યું કે, અરે ૨૩
 શેતાન, મારી પછવાડે જા ; તું મને ઠોકર ખવડાવનાર છે ;
 કેમકે દેવની વાતો પર નહિ, પણ માણસોની વાતો પર તું
 ચિત્ત લગાડે છે. ત્યારે ઈશુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, જો ૨૪
 કોઈ મારી પાછળ આવવા આહે, તો તેણે પોતાને નકારવો, ને
 પોતાનો વધસ્તંભ હંચકી લઈને મારી પાછળ આવવું. કેમકે ૨૫
 જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે છે, તે તેને ખોશે ; પણ
 જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોશે, તે તેને બચાવશે. કાંજે ૨૬
 જો માણસ આખું જગત મેળવશે, ને પોતાના જીવની હાનિ
 પામશે, તો તેને શો લાભ થશે ? અથવા માણસ પોતાના
 જીવને બદલે શું આપશે ? કેમકે માણસનો દીકરો પોતાના ૨૭
 બાપના મહિમાએ પોતાના દૂતો સુધાં આવશે ; ને ત્યારે
 પ્રત્યેકને તેના કામ પ્રમાણે ભરી આપશે. હું તમને ખચીત ૨૮
 કહું છું કે, હિયાં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે
 માણસના દીકરાને પોતાના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં
 સુધી મરણ પામશે નહિ.

અને છ દહાડા પછી ઈશુએ પીતરને તથા યાકુબને તથા ૧૭
 તેના ભાઈ યોહાનને સાથે લીધા, ને તે તેઓને એક હંચા
 પહાડ પર એકાંત લઈ ગયો. અને તેઓની આગળ તેનું ૨
 રૂપાંતર થયું, એટલે તેનું મોહો સુરજના જેવું તેજસ્વી થયું,
 ને તેનાં લુગડાં અજવાળાના જેવાં ઉજળાં થયાં. ત્યારે, ૩
 જુઓ, મુસા તથા એલિયા તેની જોડે વાત કરતા તેઓને
 દેખાયા. ત્યારે પીતરે બોલતાં ઈશુને કહ્યું કે, પ્રભુ, આપણે ૪
 હિયાં રહેવું સાફ છે, જો તારી મરજી હોય તો હિયાં અમે ત્રણ
 માંડવા બનાવિયે, એક તારે કાજે, ને એક મુસાને કાજે, ને
 એક એલિયાને કાજે. તે કહેતો હતો એટલામાં, જુઓ, એક ૫
 ચળકતી વાદળીએ તેઓ પર છાયા કીધી ; ને જુઓ, વાદળી-

- માંથી વાણીએ કહ્યું કે, એ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર
 ૬ હું બહુ પ્રસન્ન છું; એનું તમે સાંભળો. અને શિષ્યો એ
 ૭ સાંભળીને હંધા પડ્યા, ને બહુજ બિહીધા. ત્યારે ઈશુએ પાસે
 ૮ આવીને તેઓને અડકીને કહ્યું કે, ઉઠો, ને ખીહો મા. ત્યારે
 તેઓએ પોતાની નજર હંચી કરીને એકલા ઈશુ વિના કોઈને
 દીઠો નહિ.
- ૯ અને તેઓ પહાડ ઉપરથી ઉતરતા હતા, ત્યારે ઈશુએ
 તેઓને આજ્ઞા દેતાં કહ્યું કે, માથુસનો દીકરો મરીગએલાં-
 ઓમાંથી પાછો ઉઠે ત્યાં સુધી આ જ તમે દીઠું તે કોઈને
 ૧૦ ના કહેતા. ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે,
 શાસ્ત્રીઓ કેમ કહેછે કે, એલિયાએ પહેલાં આવવું જોઈએ;
 ૧૧ અને ઈશુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, એલિયા પહેલો આવશે
 ૧૨ ખરો, ને સઘળાં યથારિથત કરશે; પણ હું તમને કહું છું કે,
 એલિયા આવી ચુક્યો છે, ને તેઓએ તેને ન ઓળખ્યો, પણ
 જ કંઈ તેઓએ ચાહ્યું તે તેને કીધું; તેમજ માથુસનો દીકરો
 ૧૩ પણ તેઓથી [દુઃખ] સહેશે. ત્યારે શિષ્યો સમજ્યા કે
 યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર સંબંધી તે તેઓને કહેતો હતો.
- ૧૪ અને તેઓ લોકની ભીડ પાસે આઠ્યા, ત્યારે એક માથુસે
 ૧૫ તેની પાસે આવીને તેની આગળ ઘુંટણ ટેકીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ,
 મારા દીકરા પર દયા કર, કાંજ તે ફેફરાવાળો છે, ને ઘણી
 પીડા પામેછે; કેમકે તે વારંવાર અગ્નિમાં, ને વારંવાર
 ૧૬ પાણીમાં પડેછે. અને તેને હું તારા શિષ્યોની પાસે લાઠ્યો
 ૧૭ હતો, પણ તેઓ તેને સાંજે કરી ન શક્યા. ત્યારે ઈશુએ
 ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઓ અવિશ્વાસી તથા કુમાર્ગી પેહેડી, ક્યાં
 સુધી હું તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું સહીશ?
 ૧૮ તેને મારી પાસે હિયાં લાવો. પછી ઈશુએ તે ભૂતને ધમકાવ્યું;
 ને તે તેમાંથી નીકળ્યું; ને છોકરો તેજ ઘડીથી સાંજે થયો.
- ૧૯ ત્યારે શિષ્યોએ એકાંત ઈશુ પાસે આવીને કહ્યું કે, અમે તેને
 ૨૦ કેમ કહાડી ન શક્યા? ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, તમારા
 અવિશ્વાસને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું કે, તમને

પાલુના દાણા જોડેલો વિશ્વાસ હોય તો તમે આ પહાડને કહેશો કે, તું હિયાંથી ત્યાં ખસી જા, ને તે ખસેડાશે; ને તમને કંઈ અશક્ય થશે નહિ. પણ પ્રાર્થના તથા ઉપવાસ વગર ૨૧ એ જાત નીકળતી નથી.

અને તેઓ ગાલીલમાં ફરતા હતા ત્યારે ઈશુએ તેઓને ૨૨ કહ્યું કે, માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; પછી ૨૩ તેઓ તેને મારીનાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠશે. ત્યારે તેઓ બહુ દલગીર થયા.

અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવ્યા, ત્યારે કર લેનારાઓએ ૨૪ પીતરની પાસે આવીને કહ્યું કે, શું તમારો ઉપદેશક [મંદિરના] કરતું નાણું નથી આપતો? તેણે કહ્યું કે, હા. અને ઘરમાં ૨૫ તે આવ્યો ત્યારે તેના બોલવા અગાઉ ઈશુએ કહ્યું કે, સીમોન, તને શું લાગે છે, પૃથ્વીના રાજા કોણની પાસેથી દાન અથવા કર લે છે? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી કે પારકાઓથી? પીતર તેને ૨૬ કહે છે કે, પારકાઓથી. ઈશુએ તેને કહ્યું, ત્યારે દીકરાઓ તો છુટા છે. તો પણ આપણે તેઓને ઠોકર ન ખવડાવીએ માટે તું ૨૭ સમુદ્રની પાસે જઈને ગલ નાખ; ને જે માછલી પેહેલી આવે તેને પકડીલે, ને તેનું મોઢો ઉઘાડ્યા પર તને રૂપીઓ મળશે, તે લઈને મારે ને તારે સાથે તેઓને આપ.

તેજ વેળા શિષ્યોએ ઈશુની પાસે આવીને કહ્યું કે, આકા-૧૮
શના રાજ્યમાં મોટું કોણ છે? ત્યારે ઈશુએ એક બાળકને ૨
પાસે તેડીને તેને તેઓની વચ્ચે ઉભું કર્યું, અને કહ્યું કે, ૩
હું તમને ખચીત કહું છું કે, જે તમે ફરો નહિ, ને બાળકોના
સરખા થાઓ નહિ, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ
પેસશો. માટે જે કોઈ પોતાને આ બાળકના સરખું લીન ૪
કરશે, તેજ આકાશના રાજ્યમાં સૌથી મોટું છે. જે કોઈ મારે ૫
નામે એવા એક બાળકને અંગીકાર કરે છે તે મને અંગીકાર
કરે છે. પણ જે નાનાઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના ૬
એકને જે કોઈ ઠોકર ખવડાવશે તે કરતાં તેની કોટે ઘંટીનું

૭૫ અંધાય, ને તે સમુદ્રના હંડાણમાં ડુબાડાય એ તેને સાંઝે
 ૭૬ છે. ઠોકરોને લીધે જગતને અક્ષોસ છે; ઠોકરો આવવાની
 અગત્ય તો છે, પણ જે માણસથી ઠોકર આવે છે તેને
 ૭૮ અક્ષોસ છે. માટે જો તારો હાથ અથવા તારો પગ તને
 ઠોકર ખવડાવે છે, તો તેને કાર્પાનાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા
 જે હાથ અથવા જે પગ છતાં તું અનંત અગ્નિમાં
 નંખાય, એ કરતાં લંગડો અથવા હુંડો થઈ જીવનમાં પેસવું
 ૮૦ તને સાંઝે છે. અને જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે છે,
 તો તેને કહાડીનાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી જે આંખ
 છતાં તું નરકાગ્નિમાં નંખાય, એ કરતાં કાચો થઈ જીવનમાં
 ૯૦ પેસવું તને સાંઝે છે. આ નાનાઓમાંના એકને તમે ન વખોડો
 માટે સાવધાન રહો, કાંજે હું તમને કહું છું કે, આકાશમાં તેઓના
 ૯૧ દૂત મારા આકાશમાંના બાપનું મોહો સદા જીએ છે. કેમકે
 જે ખાવાએણું તેને બચાવવાને માણસનો દીકરો આવ્યો છે.
 ૯૨ તમે શું ધારો છો, જો કોઈ માણસને સો ઘેટાં હોય, ને તેમાંથી
 એક ભુલું પડે, તો શું નવાણુંને પહાડ પર મૂકીને તે ભુલા
 ૯૩ પડેલાને શોધવા જશે નહિ? અને જો તે તેને જડે તો હું
 તમને ખચીત કહું છું કે, જે નવાણું ભુલાં પડેલાં ન હતાં,
 ૯૪ તેઓનાં કરતાં તેના પર તે વત્તો હરખાય છે. એમ આ
 નાનાઓમાંથી એકનો નાશ થાય, એવી તમારા આકાશમાંના
 બાપની ઈચ્છા નથી.

૯૫ વળી જો તારો ભાઈ તને ઉલટો અપરાધ કરે, તો તું જા, ને
 તું ને તે એકાંતે જઈને તેનો દોષ તેને કહે; જો તે તારું સાંભળે,
 ૯૬ તો તે તારા ભાઈને મેળવી લીધો છે. પણ જો તે ન સાંભળે,
 તો એક જે જણ બીજા તારી સાથે લે, એ માટે કે દરેક વાત
 ૯૭ જે અથવા ત્રણ શાહેદીના મોહિથી સાખીત થાય. અને જો
 તે તેઓનું ન માને, તો મંડળીને કહે, ને જો મંડળીનું પણ તે
 ૯૮ ન માને તો તેને વિદેશી તથા દાણીના જવો ગણ. હું તમને
 ખચીત કહું છું કે, જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાંધશો, તે આકાશમાં
 બંધાશે; ને જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર છોડશો, તે આકાશમાં

छोडाशे. वणी हूं तमने कुहुं कुं के, जे पृथ्वी पर तमाराभांना १९
 जे कुं पण वात संबंधी अक चित्तना थर्धने भागशे, तो
 मारा आकाशभांना आपथी तेज्जोने साइ ते कराशे. केमके ज्यां २०
 जे अथवा तणु मारे नामे अकठा थज्जेलो होय त्यां तेज्जोनी
 वयमां हूं छुं.

त्यारे पीतरे तेनी पासे आवीने कछुं के, जे प्रभु, मारे २१
 भाई मारे छलटा केटकीवार अपराध करे, ने हूं तेने भाइ
 कुं? शुं सात वार सुधी? छशुं जे तेने कछुं के, सात वार २२
 सुधीनुं हूं तने नधी कहतो, पणु सितोरगणी सात वार सुधी.
 जे माटे आकाशनुं राण्य अक राणना सरभुं छे, जेजे २३
 पोताना आकरे पासे हिसाअ सेवा आछो. अने ते हिसाअ २४
 सेवा लाग्यो, त्यारे दश हणर तालतनो अक देवादार तेनी
 पासे लवायो. पणु वाणवानुं तेनी पासे न छतां, तेना शेठे २५
 आजा कीधी के ते तथा तेनी आयडी तथा तेना छैआं तथा
 जे सधणुं तेनी पासे होय, ते वेयाय, ने देवुं वणाय. जे माटे २६
 ते आकरे तेने पगे लागीने विनंती करतां कछुं के, साहेअ,
 धीरज राअ, ने हूं ताइ अंधुं वाणीश. त्यारे ते आकरना शेठे २७
 दया करीने तेने भूकी दीधो, ने देवुं तेने भाइ कीधुं. पणु तेज २८
 आकरे अहार जर्धने पोताना साथीआकरेभांना अकने दीठो
 जे तेना सो दीनारनो देवादार हुतो, त्यारे तेजे तेना टोटो
 पकडीने कछुं के, तारा पर जे भाइ लेहेछुं छे ते वाण. त्यारे २९
 तेना साथीआकरे तेने पगे लागीने तेनी विनंती करतां कछुं के,
 धीरज राअ, ने हूं ताइ सधणुं वाणीश. अने तेजे मान्युं ३०
 नहि, पणु जर्धने ते देवुं वाणे त्यां लगी तेने केदप्पानामां
 नाच्यो. त्यारे जे जे थयुं ते तेना साथीआकरे जेर्धने घणु ३१
 दलगीर थया, ने तेज्जो जर्धने जे थयुं ते अंधुं पोताना
 शेठने कही देप्पाडयुं. त्यारे तेना शेठे तेने ओलावीने कछुं के, ३२
 अरे दुण्ट आकर, तें मारी विनंती कीधी, माटे में तने ते अंधुं
 लेहेछुं भाइ कीधुं. में तारा पर जेवी दया कीधी तेवी दया शुं ३३
 तने पणु तारा साथीआकर पर करवी घटार्थ न हुती? अने ३४

તેના શેઠે ગુરુસે થઇને તેનું બધું દેવું વાળે ત્યાં સુધી તેને પીડા
૩૫ આપનારાઓને સોંપ્યા. એ પ્રમાણે જો તમે પોતપોતાના
ભાઈઓના અપરાધ પોતાના અંતઃકરણથી માફ નથી કરતા,
તો મારો આકશમાંનો બાપ પણ તમને એમજ કરશે.

૧૯ અને ઈશુએ એ વાતો પુરી કીધી, ત્યારે એમ થયું કે
ગાલીલથી તે નીકળ્યો, અને યરદનને પેલે પારની ચહુદાની
૨ સીમોમાં આવ્યો. અને અતિ ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા,
ને ત્યાં તેણે તેઓને સાબળ કીધા.

૩ અને ફરોશીઓ તેની પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં
તેને કહેછે કે, શું હરેક કારણને લીધે માણસને પોતાની
૪ બાયડીને મૂકીદેવી ઉચિત છે? અને તેણે ઉત્તર દેતાં
તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ નથી વાંચ્યું કે, જણે આરંભથી
તેઓને ઉત્પન્ન કીધાં તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પન્ન કીધાં, ને
૫ કહ્યું કે, “તે કારણને લીધે માણસ પોતાનાં માબાપને મૂકશે, ને
પોતાની બાયડી સાથે મળ્યો રહેશે, ને તે બંને એક દેહ થશે?”
૬ એ માટે હવેથી તેઓ એ નથી, પણ એક દેહ છે. એ માટે દેવે
૭ જે જોડ્યું છે તેને માણસે જુદું ન પાડવું. તેઓ તેને કહેછે કે,
મુસાએ એવી આજ્ઞા કેમ આપી કે ફારગતી આપીને તેને
૮ મૂકીદેવી. તે તેઓને કહેછે કે, મુસાએ તમારાં હૃદયની
કઠણતા માટે તમને પોતપોતાની બાયડીઓ મૂકવા દીધી, પણ
૯ આરંભથી એવું ન હતું. અને હું તમને કહું છું કે, વ્યભિચારના
કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બાયડીને મૂકીદેશે, ને ખીજીને
પરણશે, તે વ્યભિચાર કરેછે, ને તે મૂકીદીધેલી જોડે જે
૧૦ પરણેછે, તે વ્યભિચાર કરેછે. તેના શિષ્યો તેને કહેછે કે,
જો બાયડી સંબંધી પુરૂષનો એવો હાલ છે, તો પરણવું સાંઝે
૧૧ નથી. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, સઘળાથી તે વાત પળાતી
૧૨ નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથીજ. કેમકે કેટલાએક
ખોળ છે કે જેઓ માના પેટમાંથીજ એવાજ જન્મ્યા; ને
કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓને માણસોએ ખોળ બનાવ્યા;

ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આકાશના રાજ્યને કીધે
પોતાને ખોળ કીધા ; જે પાળી શકે છે તે પાળે.

ત્યારે બાળકો તેની પાસે લવાયાં, એ માટે કે તે તેઓ પર ૧૩
હાથ મૂકીને માર્થના કરે ; પણ શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યાં,
માટે ઈશુએ કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવાદો, ને ૧૪
તેઓને વારો મા, કેમકે આકાશનું રાજ્ય એવાંઓનુંજ છે.
પછી તેઓ પર હાથ મૂકીને તે ત્યાંથી ગયો. ૧૫

અને જુઓ, કોઈએકે પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, ઉત્તમ ૧૬
ઉપદેશક, સર્વકાળનું જીવન પામવા સાઝ હું શું સાઝે કરું ?
ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે ? એક જે ૧૭
દેવ, તે વગર ઉત્તમ કોઈ નથી ; પણ જો તું જીવનમાં પેસવા
ચાહે છે, તો આજ્ઞાઓ પાળ. તે તેને કહે છે કે, કયી કયી ? ૧૮
ત્યારે ઈશુએ કહ્યું કે, તું હત્યા ન કર, તું વ્યાભિચાર ન કર, તું
ચોરી ન કર, તું જુઠી સાક્ષી ન પુર ; પોતાનાં માખાપને માન ૧૯
આપ, ને પોતાના પડોશી પર પોતાના જેવી પ્રીતિ કર. તે ૨૦
જીવાન તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં મારા નાનપણથી પાળ્યાં
છે, હવે હું શા સંબંધી અધુરો છું ? ઈશુએ તેને કહ્યું કે, જો ૨૧
તું પુરો થવા ચાહે છે, તો જઈને જે કુંઈ તારું છે તે વેચીનાખ,
ને દરિદ્રીઓને આપીદે, એટલે આકાશમાં તને ઢોય મળશે ;
ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. પણ તે જીવાન એ વાત ૨૨
સાંભળી દલગીર થઈને ચાલ્યો ગયો, કેમકે તેની મિલકત
ઘણી હતી.

ત્યારે ઈશુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ૨૩
કહું છું કે, ઢોયવાનને આકાશના રાજ્યમાં પેસવું કઠણ છે.
વળી હું તમને કહું છું કે, ઢોયવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા ૨૪
કરતાં સોયના નાકામાં થઈને હિંટને જવું સેહેલ છે. ત્યારે ૨૫
તેના શિષ્યો એ સાંભળીને ઘણા અચરત થયા, ને કહ્યું, તો
કોણ તારણ પામીશકે ? પણ ઈશુએ તેઓની સામું જોઈને ૨૬
કહ્યું કે, માણસોથી એ થઈ નથી શકતું, પણ દેવથી સઘળાં
થઈશકે છે. ત્યારે પાતરે ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું, જો, અમે બધું ૨૭

મૂકીને તારી પાછળ ચાલિયેછિયે, માટે અમને શું મળશે? ૨૮ અને ઈશએ તેઓને કહ્યું, હું તમને અચીત કહુંછું કે, જ્યારે પુનરુત્પત્તિમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાજ્યાસન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઈસ્રાઈલના ૨૯ બારે કુળનો ન્યાય કરતાં બાર રાજ્યાસનો પર બેસશો. અને જે કોઈએ ઘરોને, કે ભાઈઓને, કે બેહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે બાઈડીને, કે છોકરાંને, કે એતરોને, મારા નામને લીધે મૂકીદીધાં છે, તે સોગણાં પામશે, ને અનંત જીવનનો ૩૦ વારસો પામશે. પણ ઘણા જે પહેલા, તેઓ છેલા થશે; ને જે છેલા, તેઓ પહેલા થશે.

૨૦ કેમકે આકાશનું રાજ્ય એક ઘરબારીના સરખું છે, જે પોતાની દાક્ષવાડીને સાડ મળુરો પકવાને મળશકામાં બહાર ૨ ગયો. અને તેણે મળુરોની સાથે રોજનું એક દીનાર પકીને ૩ પોતાની દાક્ષવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા. અને પોહાર દહાડો ચડતે બહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને નવરાં ૪ ઉભા રહેલા દીઠા. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પણ દાક્ષવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ યોગ્ય હશે, તે હું તમને ૫ આપાંશ; ત્યારે તેઓ ગયા. વળી બપોરે તથા ત્રીજે ૬ પોહોરે બહાર જઈને તેણે તેજ પ્રમાણે કીધું. અને અગી-આરમી હોરાએ પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; ત્યારે તે તેઓને કહેછે કે, આખા દહાડો ૭ તમે કેમ હિયાં નવરા ઉભા રહાછો? તેઓ તેને કહેછે કે, કોઈએ અમને મળુરીએ રાખ્યા નથી તે માટે; તે તેઓને કહેછે કે, તમે પણ દાક્ષવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ યોગ્ય હશે, ૮ તે તમે પામશો. અને સાંજ પડયા પર દાક્ષવાડીનો ધણી પોતાના કારભારીને કહેછે કે, મળુરોને બોલાવ, ને છેલ્લાથી ૯ માંડીને પહેલા સુધી તેઓનું વેતન આપ. અને જ્યાં અગીઆરમી હોરાએ આવ્યા હતા, તેઓને એક દીનાર ૧૦ પ્રમાણે મળ્યું. પછી જ્યાં પહેલા હતા, તેઓ આવીને

धारता हता के अमने वचुं भणशे, ने तेअोने पणु अेक दीनार
 प्रमाणे भण्युं. त्यारे ते लघने तेअोअे घरधणी पर कयकय ११
 करतां कछुं के, आ पाछलाअोअे अेकज हारानुं काम कीयुं, १२
 तो पणु हम आआा दिवसना तडका तथा ओणनुं सहन
 करनाराअोनी अरोअर तें तेअोने कीया. त्यारे तेअे तेअो- १३
 मांना अेकने. उत्तर देतां कछुं के, भित्र, हुं तारा पर अयोग्य
 नथी करतो; शुं तें भारी साथे अेक दीनार पठ्युं न हतुं?
 ताइं लघने आख्यो ण; पणु जेम तने तेम आ छेळाने पणु १४
 आपवानी भारी भरणु छे. जे माइं छे तेने भारी भरणु १५
 प्रमाणे वापरवाने शुं मने हक नथी? हुं सारे छुं माटे तारी
 आंअ सुंडा छे शुं? अेम जे छेहला ते पहला, ने जे पहला १६
 तेअो छेहला थरो; केमके तेडला घणु पणु पसंद करेला
 थोडा छे.

अने धशुअे यइशासेममां जतां, ररते आरे शिष्येने १७
 अेकांत लघजघने तेअोने कछुं के, णुअो, आपणु यइशासेममां १८
 जघयेछिये, ने माणुसनो दीकरो मुण्य याज्जोने तथा
 शास्त्रीअोने र्वाधीन कराशे, ने तेअो तेना पर भरणुदंड
 ठरावशे. अने उपहास कराववाने, तथा कोरडा भराववाने, १९
 तथा वधरतंअे जडाववाने तेअो तेने विदेशीअोने सोंपशे; ने
 त्रीजे दहाडे ते पाछे उठशे.

त्यारे जपीदीना दीकराअोनी माअे पोताना दीकराअोनी २०
 साथे तेनी पासे आवीने पगे लागतां तेनी कने कुंघ भाग्युं.
 अने तेअे तेने कछुं के तुं शुं आहछे? ते तेने कहेछे के तारा २१
 राज्यमां आ भारा अे दीकराने, अेकने तारी जमणी गम, ने
 पीणने तारी डापी गम अेसवानुं कहे. पणु धशुअे उत्तर २२
 देतां कछुं के, तमे जे भागोछे ते तमे समजता नथी; जे
 वाठको हुं पीनार छुं ते पीवाने, तथा जे आभिरुमा हुं लेनार
 छुं ते आभिरुमा लेवाने शुं तमे समर्थ छे? तेअो तेने कहेछे,
 अमे समर्थ छिये. पछी ते तेअोने कहेछे के, तमे भारो २३
 वाठको पीशो अरा, ने जे आभिरुमा हुं लेनार छुं, ते तमे लेशो

ખરા ; પણ જ્યોને સાડ મારા બાપથી ઠરાવાયું છે તેઓ
 વગર બીજાઓને મારી જમણી ગમ, ને ડાબી ગમ બેસવા દેવું
 ૨૪ એ માડું નથી. અને દસોએ એ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ એ બે ભાઈ
 ૨૫ પર ધુસ્સે થયા. પણ ઈશુએ તેઓને પાસે તેડીને કહ્યું કે, તમે
 ભણો છો કે વિદેશીઓના રાજાઓ તેઓ પર ધણીપણું કરે છે,
 ૨૬ ને જ મોટા છે તેઓ એઓના પર અધિકાર ચલાવે છે. પણ
 તમારામાં એવું ન થાય ; પણ તમારામાં જો કોઈ મોટો થવા
 ૨૭ ચાહે, તો તે તમારો સેવક થાય ; અને જો કોઈ તમારામાં
 ૨૮ મુખ્ય થવા ચાહે, તો તે તમારો દાસ થાય. જમ માણસનો
 દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ઘણા
 લોકની ખંડણીને સાડ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ.
 ૨૯ અને તેઓ યરીખોથી જતા હતા, ત્યારે લોકોનો મોટો
 ૩૦ જથો તેની પાછળ ચાલ્યો. અને જુઓ, બે આંધળા રસ્તાની
 કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઈશુનું પાસે થઈને જવાનું સાંભળીને
 ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, દાવુદના દીકરા, અમારા પર
 ૩૧ દયા કર. અને તેઓ છાના રહે માટે લોકે તેઓને ધમકાવ્યા,
 પણ તેઓએ વત્તી ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, દાવુદના
 ૩૨ દીકરા, અમારા ઉપર દયા કર. ત્યારે ઈશુએ ઉભા રહીને
 તેઓને તેડીને કહ્યું કે, હું તમારે વારતે શું કહું, તમારી શી
 ૩૩ ઈચ્છા છે ? તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, અમારી આંખો
 ૩૪ ઉઘડીજાય. ત્યારે ઈશુ દયા કરીને તેઓની આંખોને
 અડક્યો, ને તરત તેઓની આંખો દેખતી થઈ ; ને તેઓ
 તેની પાછળ ચાલ્યા.

૨૧ અને જ્યારે તેઓ યરૂશાલેમની નજદીક આવ્યા, ને જૈતુનના
 પહાડ પાસે બેથશગે સુધી પોહોંચ્યા, ત્યારે ઈશુએ બે
 ૨ શિષ્યને મોકલતાં કહ્યું કે, તમે સામા ગામમાં જાઓ, ને
 બાંધેલી એક ગવેડી તથા તેની જોડે બચું તરત દેખશો ;
 ૩ તેઓને છોડીને મારી પાસે લાવો. અને જો કોઈ તમને કુંઈ
 કહે તો તમે કહો કે, પ્રભુને એઓની અગત્ય છે, એટલે તે

તેઓને લાગેલો મોકલી દેશે. એ બધું એ માટે થયું કે ૪
ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરૂં થાય કે, “શીઓનની ૫
દીકરીને એમ કહો કે, જો તારો રાજા રાંકડો, ને ગધેડા
પર, એટલે બોજ લઈજનાર ગધેડાના બચ્યા પર, બેસીને
તારી પાસે આવેછે.” ત્યારે શિષ્યોએ જઈને ઈશુએ તેઓને ૬
જેવી આજ્ઞા કીધી હતી તેવું કીધું; એટલે તે ગધેડાને ૭
બચ્યા સુધ્ધાં આણી, પછી તેઓએ પોતાનાં લુગડાં તેઓ પર
નાખીને તેને તેઓ પર બેસાડ્યો. અને અતિ ઘણાં લોકે ૮
પોતાનાં લુગડાં રસ્તામાં પાથર્યાં, ને બીજાઓએ ઝાડો પરથી
ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં પાથરી. અને આગળ ચાલનાર ૯
તથા પાછળ આવનાર લોકે ખૂબ પાડતાં કહ્યું કે, દાવુદના
દીકરાને હોશાના, પ્રભુને નામે જે આવેછે તે આશીર્વાદિત છે;
પરમ હંચામાં હોશાના. અને યરૂશાલેમમાં તે આવ્યો ત્યારે તે ૧૦
આખા નગરે ખભળીને કહ્યું કે, એ કોણ છે? ત્યારે લોકે કહ્યું ૧૧
કે, ઈશુ ભવિષ્યવાદી જે ગાલીલના નાજરેથનો તે એ છે.

પછી ઈશુ દેવના મંદિરમાં ગયો, ને મંદિરમાં જે વેચાતું ૧૨
આપતા હતા, તથા જે વેચાતું લેતા હતા, તે સર્વને તેણે
બહાર કહાડ્યા; ને નાણાવટીઓના બાજટ તથા ખપ્પુતર
વેચનારાઓનાં આસનો ઉલટાવીનાખ્યાં. અને તેઓને ૧૩
કહ્યું કે, “મારું ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે,” એમ લખેલું
છે, પણ તમે એને ચોરોનું કોતર કીધું છે. પછી આંધળા ૧૪
તથા લંગડા તેની પાસે મંદિરમાં આવ્યા, ને તેણે તેઓને
સાજા કીધા. અને જે ચમત્કાર તેણે કીધા, તથા મંદિરમાં ૧૫
છોકરાંઓ મોટે ઘાંટે દાવુદના દીકરાને હોશાના કહેતાં હતાં,
એ જ્યારે મુખ્ય યાજકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ દીકું, ત્યારે
બહુ ધુરસે થયા. અને તેને કહ્યું કે, એઓ શું કહેછે, તે શું ૧૬
તું સાંભળેછે? ત્યારે ઈશુ તેઓને કહેછે કે, હા, “બાળકોના
તથા ધાવણાઓના મોહોથી તેં સ્તુતિ પુરી કરાવી છે,” એ
શું તમે કદી નથી વાંચ્યું? પછી તે તેઓને મૂકીને નગર ૧૭
બહાર બેથાનિયામાં ગયો, ને ત્યાં તેણે વાસો કીધા.

१८ अने सवारि ते पाछे नगरमां आवतो હતો ત્યારે ભુખ્યો
 ૧૯ થયો. અને એક અંજીરીને રસ્તા પર જોઈને તે તેની પાસે
 આવ્યો, પણ એકલાં પાતરાં વગર તેણે તે પર કંઈ ન જોઈને
 તેને કહ્યું કે, હવેથી તારા પર કદી ફળ ન લાગો; ને એકદમ
 ૨૦ તે અંજીરી સુકાઈગઈ. અને એ જોઈને શિષ્યો. અચરત
 ૨૧ થઈને બોલ્યા કે, અંજીરી કેવી એકદમ સુકાઈગઈ. ત્યારે
 ઈશુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત કહુંછું, જો
 તમને વિશ્વાસ હોય ને સંદેહ ન આવે તો આ અંજીરીને
 જ થયું તે તમે કરશો, એટલુંજ નહિ પણ જો તમે આ
 પહાડને કહશો કે, તું ખસેડાઈ જા ને સમુદ્રમાં પડી જા, તો
 ૨૨ તેમજ થશે. અને જ કંઈ તમે વિશ્વાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં
 માગશો, તે સઘળું પામશો.

૨૩ પછી મંદિરમાં આવીને તે ઉપદેશ કરતો હતો, એટલામાં
 મુખ્ય યાજકોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને
 કહ્યું કે, તું કયા અધિકારથી એ કામો કરેછે? ને એ અધિકાર
 ૨૪ તને કોણે આપ્યો? ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું
 કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછું, તે જો તમે કહશો તો હું
 કયા અધિકારથી એ કામો કરુંછું, તે પણ તમને કહીશ.
 ૨૫ યોહાનનું બાપ્તિસ્મા ક્યાંથી થયું? આકાશથી કે માણસોથી?
 ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે વિચારીને કહ્યું, જો આપણે કહીએ કે
 આકાશથી, તો તે આપણને કહશે કે, ત્યારે તમે તેના પર કેમ
 ૨૬ વિશ્વાસ કીધો નહિ? અને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી,
 તો લોકોથી આપણે બિહીયેછિયે, કાંજ યોહાનને ભવિષ્યવાદી
 ૨૭ જવો સહુ માનેછે. પછી તેઓએ ઈશુને ઉત્તર દેતાં કહ્યું
 કે, અમે નથી જાણતા. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું કયા
 ૨૮ અધિકારથી એ કામો કરુંછું તે પણ હું તમને નથી કહેતો. પણ
 તમે શું ધારોછો? એક જાણને બે દીકરા હતા, ને તેણે
 પહેલા પાસે આવીને કહ્યું કે, દીકરા, તું આજ મારી દાક્ત-
 ૨૯ વાડીમાં જઈને કામ કર. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે,
 ૩૦ મારી ઈચ્છા નથી; તો પણ પછી તે પરતાર્ધને ગયો. અને

ખીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહ્યું. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, સાહેબ, હું જાઉં છું, તો પણ તે ગયો નહિ. તો તે ૩૧ બંનેમાંથી કોણે બાપની ઈચ્છા પુરી કરીધી? તેઓ તેને કહે છે કે પહેલાંએ. ઈશુ તેઓને કહે છે કે, હું તમને ખચીત કહું છું કે, દાણીઓ તથા કસબેણો તમારી અગાઉ દેવના રાજ્યમાં જાય છે. કેમકે યોહાન ન્યાયને માર્ગે તમારી પાસે આવ્યો, ૩૨ તો પણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ ન કરીધો; પણ દાણીઓએ તથા કસબેણોએ તેના પર વિશ્વાસ કરીધો; ને એ જોઈને તમે તેના પર વિશ્વાસ કરવા સાડ પસ્તાયા નહિ.

તમે એક ખીજું દુષ્ટાંત સાંભળો. એક ઘરબારી હતો જેણે ૩૩ દાક્ષવાદી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કરીધી, ને તેમાં કુંડ બોલ્યા, ને માળો બનાવ્યો, ને ખેડુતોને તે ઈજારે આપી, ને પરદેશ ગયો. અને ફળનો ઋતુ આવ્યો ત્યારે તેણે ફળ લેવા ૩૪ સાડ પોતાના આકરોને તે ખેડુતોની પાસે મોકલ્યા. ત્યારે ૩૫ ખેડુતોએ તેના આકરોમાંના એકને પકડીને માર્યો, ને ખીજાને મારીનાખ્યો, ને ખીજાને પથરે માર્યો. વળી તેણે ૩૬ પહેલા કરતાં ખીજા વત્તા આકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કરીધું. ત્યારે છેલ્લાં તેણે પોતાના દીકરાને ૩૭ તેઓની પાસે મોકલતાં કહ્યું કે, મારા દીકરાથી તેઓ દબશે. પણ ખેડુતોએ દીકરાને જોઈને માહોમાંહે કહ્યું કે, એજ ૩૮ વારસ છે, આવો આપણે એને મારીનાખીએ, ને એનો વારસો લઈએ. ત્યારે તેઓએ તેને પકડ્યો, ને દાક્ષ- ૩૯ વાદીમાંથી બહાર કહાડીને મારીનાખ્યો. એ માટે જ્યારે ૪૦ દાક્ષવાદીનો ધણી આવશે ત્યારે તે ખેડુતોને શું કરશે? તેઓ તેને કહે છે કે, તે દુષ્ટાનો પુરો નાશ તે કરશે; ને જે ૪૧ ખીજા ખેડુતો તેના ઋતુએ ફળો તેને પોહાંચાડશે, તેઓને દાક્ષવાદી સોંપશે. ઈશુ તેઓને કહે છે કે, “જે પથરનો ઘર ૪૨ બાંધનારાઓએ નકાર કરીધો, તેજ ખુણાનો મુખ્ય પથર થયો, એ પ્રભુથી બન્યું, ને આપણી નજરમાં અચરત લાગે છે,” એ શું તમે શાંસ્ત્રમાં કદી નથી વાંચ્યું? એ માટે હું ૪૩

તમને કહું કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસેથી લેવાશે, ને જે
૪૪ પ્રજા તેનાં ફળ આપશે, તેઓને અપાશે. અને આ પથર
પર જે પડશે, તે ભંજશે; પણ જે પર તે પડશે, તેના ચુરેચુરા
૪૫ થઈ જશે. અને મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા ફરેશીઓએ તેના
૪૬ દૃષ્ટાંતો સાંભળીને જાણ્યું કે, તે અમારા સંબંધી કહે છે. પણ
જ્યારે તેઓએ તેને પકડવા ચાહ્યા ત્યારે લોકોથી તેઓ
બિહીધા, કાંજે લોકો તેને ભવિષ્યવાદી જેવો માનતા હતા.

૨૨ ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર દેતાં વળી તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં કહ્યું
૨ કે, આકાશનું રાજ્ય એક રાજના સરખું છે, જેણે પોતાના
૩ દીકરાના લગ્નનું જમણ કીધું. અને લગ્નમાં નહોતરાએ-
લાઓને તેડવા સાડ તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા, પણ
૪ તેઓએ આવવા ન ચાહ્યું. વળી તેણે બીજા ચાકરોને
મોકલતાં કહ્યું કે, નહોતરાએલાઓને કહો, જુઓ, મેં માડ
જમણ તૈયાર કીધું છે, મારા બળદ તથા પુષ્ટ જનાવરો
૫ કાપ્યાં છે, ને સઘળાં તૈયાર છે, લગ્નમાં આવો. પણ તેઓએ
એ ગથકારયું નહિ; ને એક પોતાના એતરમાં, ને બીજો
૬ પોતાના વેપાર પર ગયો; અને બાકીઓએ તેના ચાકરોને
૭ પકડ્યા, ને સતાવીને મારીનાખ્યા. ત્યારે રાજ સાંભળીને
ધુસ્સે થયો, ને પોતાનું લશ્કર મોકલીને તે ખુનીઓને મારી-
૮ નાખ્યા, ને તેઓનું નગર બાળીનાખ્યું; પછી તે પોતાના
ચાકરોને કહે છે કે, લગ્નનું જમણ તૈયાર છે ખરું, પણ
૯ નહોતરાએલા યોગ્ય ન હતા. એ માટે તમે રસ્તાઓના
નાકા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મળે તેટલાને લગ્નમાં
૧૦ બોલાવો. અને તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને
ભુંડા ભલા જેટલા તેઓને મળ્યા તે સઘળાને એકઠા કીધા,
૧૧ એટલે બેસનારાઓથી લગ્નની ભરતી થઈ. અને બેસનારા-
ઓને જોવા સાડ રાજ માંહે આવ્યો, ત્યારે તેણે ત્યાં લગ્નનો
૧૨ પોશાક પહેર્યા વગરના એક જણને દીઠો. ત્યારે તે તેને
કહે છે કે, ઓ મિત્ર, તું લગ્નના પોશાક વિના હિયાં કેમ

આવ્યો ? ને તે આજીવ્યાઓ રહ્યા. ત્યારે રાજાએ ચાકરોને ૧૩
કહ્યું કે, એના હાથ પગ બાંધીને એને લઈજાઓ, ને બહારના
અંધારામાં ફેંકીદો; ત્યાં રડવું ને દાંત પાસવું થશે. કેમકે ૧૪
તેડેલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

ત્યારે કરોશીઓએ જઈને બાલવામાં તેને શી રીતે કાંદામાં ૧૫
નાખે, તે સંબંધી મનસુબો કીધો. પછી તેઓએ પોતાના ૧૬
શિષ્યોને હરોદીઓ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહ્યું કે, આ
ઉપદેશક, અમે જાણિયેછિયે કે તું સાચો છે, ને સાચાઈથી
દેવનો માર્ગ બતાવેછે, ને તું કોઈની અિંતા નથી કરતો, કાંજે
માણસોનું મોહો તું નથી રાખતો; માટે તું શું ધારેછે ? ૧૭
કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ ? તે અમને કહે.
પણ ઈશુએ તેઓની ભુંડાંઈ જાણીને કહ્યું કે, આ ઢોંગીઓ, તમે ૧૮
મારૂં પરીક્ષણ કેમ કરોછો ? કરવું નાણું મને દેખાડો. ત્યારે ૧૯
તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવ્યા. ત્યારે તે તેઓને કહેછે ૨૦
કે, આ સુરત ને સિક્કો કોણનાં છે ? તેઓ તેને કહેછે કે ૨૧
કાઈસારનાં. ત્યારે તે તેઓને કહેછે કે, જે કાઈસારનાં તે
કાઈસારને, તથા જે દેવનાં, તે દેવને ભરી આપો. અને એ ૨૨
સાંભળીને તેઓ અચરત થયા, ને તેને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

તેજ દહાડે સાદુકી જે કહેછે કે, પુનરુત્થાન નથી, તેઓએ ૨૩
તેની પાસે આવીને તેને પૂછતાં કહ્યું, આ ઉપદેશક, મુસાએ ૨૪
કહ્યું છે કે, જો કોઈ નછોરવો મરીજાય, તો તેનો ભાઈ તેની
બાયડીને પરણે, ને પોતાના ભાઈને સારૂ વંશ ઉપજાવે. તો ૨૫
અમારામાં સાત ભાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરીગયો, ને
તે નછોરવો છતાં પોતાના ભાઈને સારૂ પોતાની બાયડી
મૂકીગયો. તે પ્રમાણે બીજો તથા ત્રીજો સાતમા સુધી ૨૬
મરીગયા. અને સહુથી છેલ્લી તે બાયડી પણ મરીગઈ. ૨૭
એ માટે પુનરુત્થાનમાં પેલા સાતોમાંની કોણની બાયડી તે ૨૮
થશે ? કાંજે તે સહુની થઈ હતી. ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર દેતાં ૨૯
તેઓને કહ્યું કે, ધર્મજેઓ તથા દેવનો પરાક્રમ ન જાણતાં તમે
ચુકોછો. કેમકે પુનરુત્થાનમાં તેઓ પરણતા નથી, પરણા- ૩૦

૩૧ વતા નથી, પણ આકાશમાંના દેવના દૂતો સરખા છે. અને
મરીગએલાઓના પુનરુત્થાન સંબંધી દેવે જે તમને કહ્યું તે શું
૩૨ તમે નથી વાંચ્યું? કે “હું ઈબ્રાહીમનો દેવ, તથા ઈસહાકનો
દેવ, તથા યાકુબનો દેવ છું;” દેવ મુએલાઓનો દેવ નથી,
૩૩ પણ જીવતાંઓનો છે. ત્યારે લોકો એ સાંભળીને તેના
ઉપદેશથી અચરત થયા.

૩૪ અને ફરોશીઓએ સાંભળ્યું કે, તેણે સાદુકીઓનું મોહો બંધ
૩૫ કીધું, ત્યારે તેઓ એકઠા થયા; અને તેઓમાંથી એક પંડિતે
૩૬ તેનું પરીક્ષણ કરવાં સાંચે તેને પુછતાં કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક,
૩૭ નિયમશાસ્ત્રમાં કયી આજ્ઞા મોટી છે? ત્યારે ઈશુએ તેને કહ્યું કે,
“પ્રભુ જે તારો દેવ, તે પર તું તારા આખા હૃદયથી, ને તારા
૩૮ આખા જીવથી, ને તારા આખા મનથી પ્રીતિ કર.” પહેલી
૩૯ ને મોટી આજ્ઞા એ છે. અને બીજી એના સરખી છે કે, “જેવી
૪૦ પોતા પર તેવી પોતાના પડોશી પર તું પ્રીતિ કર.” આ બે
આજ્ઞા આખા નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓનો પાયો છે.
૪૧ અને ફરોશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઈશુએ તેઓને
૪૨ પુછતાં કહ્યું કે, મસીહ સંબંધી તમે શું ધારો છો? તે
૪૩ કોણનો દીકરો છે? તેઓ તેને કહે છે કે, દાવુદનો. તે
તેઓને કહે છે, તો દાવુદ આત્માવડે તેને પ્રભુ કેમ કહે છે?
૪૪ [જેમકે,] “પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું
૪૫ તારૂં પાદસન કરું ત્યાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસ.” હવે
જો દાવુદ તેને પ્રભુ કહે છે, તો તે શી રીતે તેનો દીકરો છે?
૪૬ અને એક પણ શબ્દનું ઉત્તર કોઈ આપી શક્યો નહિ, ને તે
દહાડેથી તેને કંઈ પુછવાને કોઈએ છાતી ચલાવી નહિ.

૨૩ ત્યારે ઈશુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે,
૨ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ મુસાના આસન પર બેસે છે;
૩ એ માટે જે કંઈ તેઓ તમને પાળવાનું કહે, તે પાળો ને કરો;
પણ તેઓનાં કામ પ્રમાણે ન કરો, કાંજે તેઓ કહે છે, પણ
૪ કરતાં નથી. કેમકે ભારે તથા હંચકવાને અધરા બાબે તેઓ

આંધીને માણસોની આંધી પર મૂકે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની
 એક આંગળીએ તેને ઉપાડવા આહાતા નથી. અને લોકો ૫
 જુએ તે માટે તેઓ પોતાનાં સઘળાં કામ કરે છે; તેઓ
 પોતાનાં સ્મરણપત્રોને પહોળાં બનાવે છે, ને પોતાનાં લુગડાંનાં
 કુમતાં પણ મોટાં કરે છે. વળી જમણવારોમાં મુખ્ય જગ્યાઓ, ૬
 તથા સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો, તથા ચહુટાંઓમાં ૭
 સલામો, તથા માણસ તેઓને સ્વામી, સ્વામી, કહે એ તેઓ
 આહે છે. પણ તમે સ્વામી ન કહેવાઓ; કેમકે એક જ તમારો ૮
 સ્વામી ખ્રીસ્ત છે, ને તમે સઘળા ભાઈ છો. અને પૃથ્વી પર ૯
 તમે કોઈને તમારો બાપ ન કહો, કાંજે એક જ આકાશમાં, તે
 તમારો બાપ છે. અને તમે ગુરૂ ન કહેવાઓ, કેમકે એક, જ ૧૦
 ખ્રીસ્ત, તે તમારો ગુરૂ છે. પણ તમારામાંનો જ મોટો તે ૧૧
 તમારો સેવક થાય. અને જ કોઈ પોતાને હંચો કરશે, તે ૧૨
 નીચો કરાશે; ને જ કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે હંચો કરાશે.
 અને ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને ૧૩
 અક્ષોસ; કેમકે આકાશનું રાજ્ય લોકોની સામા તમે બંધ
 કરો છો; કાંજે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જ પેસે છે તેઓને
 તમે પેસવા દેતા નથી. ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ૧૪
 ઢોંગીઓ, તમને અક્ષોસ; કેમકે વિધવાઓનાં ઘરોને તમે
 ખાઈ જાઓ છો, ને ઢોંગથી લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરો છો; તે સાફ
 તમે વત્તો દંડ ભોગવશો. ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ૧૫
 ઢોંગીઓ, તમને અક્ષોસ; કેમકે તમે એક શિષ્ય મેળવવા
 સાફ સમુદ્ધે તથા પૃથ્વીએ ફરીવગો છો; ને જ્યારે તે થયો ત્યારે
 તમે તેને પોતા કરતાં બમણો નરકનો દીકરો બનાવો છો. ઓ ૧૬
 આંધળા દારનારાઓ, તમને અક્ષોસ; તમે કહો છો કે, જો
 કોઈ મંદિરના સમ ખાય છે તો કંઈ નહિ, પણ જો કોઈ મંદિરના
 સુંનાના સમ ખાય છે તો તે બંધાયેલો છે. ઓ મૂર્ખો તથા ૧૭
 આંધળાઓ, વત્તું મોટું કયું? સુંતું, કે સુંનાને પવિત્ર કરનાર
 મંદિર? અને જો કોઈ હોમવેદીના સમ ખાય છે તો તે કંઈ ૧૮
 નહિ, પણ જો કોઈ તે પરના અર્પણના સમ ખાય છે તો તેથી

- ૧૯ અંધાયલો છે. ઓ મૂર્ખો તથા આંધળાઓ, વસ્તું મોટું
- ૨૦ કયું? અર્પણ કે અર્પણને પવિત્ર કરનારી હોમવેદી? ઓ માટે જે કોઈ હોમવેદીના સમ આય છે, તે તેના તથા જે સઘળાં
- ૨૧ તે પર છે તેના પણ સમ આય છે. અને જે કોઈ મંદિરના સમ આય છે, તે તેના તથા તેમાં જે રહે છે તેના પણ સમ આય છે.
- ૨૨ અને જે આકાશના સમ આય છે, તે દેવના આસનના તથા તે પર બેસનારના પણ સમ આય છે.
- ૨૩ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે દુદનાનો તથા હતુસનો તથા જીરાનો દસમો ભાગ તમે આપો છો; પણ નિયમશાસ્ત્રની ભારે વાતોને, એટલે ન્યાય-કરણ તથા દયા તથા વિશ્વાસને તમે મૂકી દીધાં છે; તમારે તે
- ૨૪ કરવાં, ને એ ન મૂકવાં જોઈતાં હતાં. ઓ આંધળા દારનારાઓ, તમે મચ્છરને ગાળી કહાડો છો, પણ હંટને ગળી-
- ૨૫ જાઓ છો. ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કાંજે તમે થાળી વાટકો બહારથી શુદ્ધ કરો છો,
- ૨૬ પણ માંહે જીલમ તથા અન્યાય ભરેલા છે. ઓ આંધળા ફરોશી, તું પહેલાં થાળી વાટકો માંહેથી શુદ્ધ કર, કે તેઓનું બહારનું પણ શુદ્ધ થઈ જાય.
- ૨૭ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે ઘોળેલી કબરના જેવા તમે છો, જે બહારથી શોભાવંતી દેખાય છે ખરી, પણ માંહે મુડદાંનાં હાડકાંએ તથા હરેક
- ૨૮ અશુદ્ધપણાએ ભરેલી છે. તેમ તમે પણ માણસોની આગળ બહારથી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ માંહેથી ઢોંગે તથા
- ૨૯ ભુંડાઈએ ભરેલા છો. ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની
- ૩૦ કબરો બાંધો છો, ને ન્યાયીઓની કબરો શોભાવંતી કરો છો; ને કહો છો કે, જે અમે અમારા બાપદાદાઓના દહાડાઓમાં હોત, તે તેઓની સાથે ભવિષ્યવાદીઓના ખૂનમાં અમે
- ૩૧ ભાગિયા ન થાત. એથી તમે પોતા સંબંધી સાક્ષી આપો છો
- ૩૨ કે ભવિષ્યવાદીઓને મારીનાખનારાઓના દીકરા તમે છો. તે

તમે પોતાના બાપદાદાઓનું માપ પુરું ભરો. ઓ સંપો, ૩૩
 સાપોલીઓના વંશ, નરકના દંડથી તમે શી તરેહ બચશો? ઓ ૩૪
 માટે, જુઓ, ભવિષ્યવાદીઓને તથા જ્ઞાનીઓને તથા શાસ્ત્રી-
 ઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, ને તમે તેઓમાંના કેટલાએકને
 મારીનાખશો, ને વધતંત્રે જડશો, ને તેઓમાંના કેટલાએકને
 તમારાં સભારથાનોમાં ફોરડા મારશો, ને નગરે નગર તેઓની
 પુઠે લાગશો; કે ન્યાયી હાબેલના લોહીથી તે બારખીઆના ૩૫
 દીકરા જાખરીઆ, જેને મંદિરની તથા હામવેદીની વચ્ચે તમે
 મારીનાખ્યો હતો, તેના લોહી સુધી જે બંધા ન્યાયીઓનું લોહી
 પૃથ્વી પર વેહેવડાવ્યું હતું, તે તમ પર આવે. હું તમને ખચીત ૩૬
 કહું છું કે ઓ બધું આ પેઠી પર આવશે.

ઓ યરૂશાલેમ, યરૂશાલેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી- ૩૭
 નાખનાર, ને જેઓને તારી પાસે મોકલ્યા છે તેઓને
 પથરે મારનાર, જેમ મરઘી પોતાનાં બચ્ચાને પાંખો તળે
 એકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છૈયાંને એકઠાં કરવાનું મેં કેટલીવાર
 ગાણું, પણ તમે ગાણું નહિ! જુઓ, તમારે સારૂ તમારૂં ઘર ૩૮
 ઉજડ મૂકાયું છે. કેમકે હું તમને કહું છું કે, પ્રભુને નામે જે ૩૯
 આવે છે તે આશીર્વાદિત છે, એવું કહશો ત્યાં સુધી હવેથી તમે
 મને નહિજ દેખશો.

પછી ઈશુ નીકળીને મંદિર પાસેથી જતો હતો, ને તેના ૨૪
 શિષ્યો તેને મંદિરની બાંધણીઓ દેખાડવાને પાસે આવ્યા.
 ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ બંધાં નથી દેખતા? હું ૨
 તમને ખચીત કહું છું કે પડાશે નહિજ, એવો પથર પર પથર
 એક પણ હિયાં રહેવા દેવાશે નહિ.

પછી જૈતુનના પહાડ પર તે બેઠો હતો, ત્યારે શિષ્યોએ ૩
 એકાંત તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, એ બધું ક્યારે થશે? ને
 તારા આવવાની તથા એ કાળની સમાપ્તિની શી નિશાણી
 થશે? તે અમને કહે. ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને ૪
 કહ્યું કે, તમને કોઈ ન ભુલાવે માટે સાવધાન રહો. કેમકે ૫

મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવશે કે, હું તે ખીસ્ત છું, ને
 ૬ ઘણાને ભુલાવશે. અને લડાઈઓ તથા લડાઈઓના સમા-
 ચાર તમે સાંભળશો ; ત્યારે જોજો, ગભરાતા ના, કેમકે એ
 ૭ બધું થવાની અગત્ય છે, પણ એટલામાં અંત નથી. કાંજે પ્રજા
 પ્રજાને ઉલટી, તથા રાજ્ય રાજ્યને ઉલટું ચડશે, ને દકાળો
 ૮ તથા મરકીઓ તથા કેટલેએક ઠેકાણે ધરતીકંપો થશે. એ
 ૯ બધાં દુઃખોનો આરંભ છે. ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમાં
 નાખશે, ને તમને મારીનાખશે, ને મારા નામને લીધે સઘળા
 ૧૦ દેશોના તમારો દ્વેષ કરશે. અને તે વેળા ઘણાઓ ઠાકર
 ખાશે, ને એક ખીજાને પરસ્વાધીન કરાવશે, ને એક ખીજા
 ૧૧ પર વૈર કરશે. અને જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા ઉઠશે, ને
 ૧૨ ઘણાને ભુલાવશે. અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી
 ૧૩ ઘણાઓનો પ્રેમ યંડો થઈજશે. પણ અંત સુધી જે ટકશે તે
 ૧૪ તારણ પામશે. અને સર્વ દેશનાઓને સાક્ષી થવા સાક્ષ-
 રાજ્યની આ સુવાર્તા આખા જગતમાં પ્રગટ કરાશે ; ને
 ત્યારે અંત આવશે.

૧૫ એ માટે ઉજડની અમંગળપણા[ની નિશાણી] જે સંબંધી
 ઘનીએલ ભવિષ્યવાદીએ કહેલું છે, તેને જ્યારે તમે
 પવિત્ર જગ્યાએ ઉભેલી જુઓ (જે વાંચે તે સમજે),
 ૧૬ ત્યારે જે યહુદામાં હોય તે પહાડો પર નહાસે ; ધાખા
 ૧૭ પર જે હોય તે પોતાના ઘરમાંથી કુંઈ લેવાને ન ઉતરે ;
 ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોય તે પોતાનાં લુગડાં લેવાને પાછા ન ફરે.
 ૧૯ અને તે દહાડાઓમાં જે ગર્ભવતી છે, તથા જે ધવાડેછે,
 ૨૦ તેઓને અફસોસ છે. પણ તમારું નહાસવું શીઆળામાં કે
 ૨૧ વિઆમવારે ન થાય તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો. કેમકે તે વેળા
 મોટી વિપત્તિ પડશે, એવી કે જગતના આરંભથી અમણા
 ૨૨ સુધી પડી નથી, ને કદી પડશે પણ નહિ. અને જો તે દહાડા
 ઓછા ન કરાય તો કોઈ માણસ બચી ન શકે ; પણ પસંદ
 ૨૩ કરેલાંઓને સાક્ષ તે દહાડા ઓછા કરાશે. ત્યારે જો કોઈ
 તમને કહેશે કે, જુઓ, તે ખીસ્ત હિયાં અથવા ત્યાં છે, તો તમે

માનતા ના ; કેમકે મિથ્યા પ્રીતિ તથા મિથ્યા ભવિષ્ય- ૨૪
વાદીઓ ઉઠશે, ને એવા મોટા ચમત્કાર તથા અદ્ભુત કામ
દેખાડશે કે જે બનીશકે તો પસંદ કરેલાંઓને પણ તેઓ
ભુલાવશે. જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહ્યું છે. એ માટે જે ૨૫
તેઓ તમને કહે કે, જુઓ, તે રાતમાં છે, તો બહાર ન જતા ; ૨૬
જુઓ, તે આરડીઓમાં છે, તો ન માનતા. કેમકે જેમ વીજળી ૨૭
પૂર્વથી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકેછે, તેમજ માણસના
દીકરાનું આવવું થશે. જ્યાં મુડકું હશે, ત્યાંજ ગીદા એકઠા થશે. ૨૮

અને તે દહાડાઓની વિપત્તિ પછી, તરત સુરજ અંધ- ૨૯
કારરૂપ થઈજશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ને
આકાશથી તારા પડશે, ને આકાશનાં પરાક્રમે હલવાશે.

અને ત્યારે માણસના દીકરાની નિશાણી આકાશમાં દેખાશે, ૩૦
ને ત્યારે પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો શોક કરશે ; અને માણસનાં
દીકરાને પરાક્રમે તથા મોટા મહિમાએ આકાશના મેઘ
પર આવતો તેઓ દેખશે. અને રણશીંગડાના મોટા ૩૧
અવાજ સુઝાં તે પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને તેઓ ચારે
દિશામાંથી આકાશના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી, તેનાં
પસંદ કરેલાંઓને એકઠાં કરશે.

હવે અંજીરી પરનું દૃષ્ટાંત શીખા. જ્યારે તેની ડાળી ૩૨
કુમળીજ છે, ને પાતરાં કુટી નીકળેછે, ત્યારે તમે જાણોછો
કે ઉનાળો પાસે આવ્યો. જેમજ જ્યારે તમે તે બધાં ૩૩
જોશો, ત્યારે જાણો કે તે પાસે, બારણા આગળજ છે. હું ૩૪
તમને ખચીત કહું છું કે, એ બધાં પુરાં થશે ત્યાં સુધી આ
પહેડી ગુજરી નહિ જશે. આકાશ તથા પૃથ્વી ટળીજશે, ૩૫
પણ મારી આ વાતો નહિજ ટળીજશે. પણ તે દહાડા તથા ૩૬
તે ઘડી સંબંધી એકલા મારા બાપ વગર કોઈને માલમ નથી ;
આકાશમાં દૂતોને પણ નથી. અને જેમ નુહના સમયમાં ૩૭
થયું, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. કેમકે ૩૮
જેમ જલપ્રલયની અગાઉ નુહ વંદાણમાં ચડી બેઠો ત્યાં સુધી
તેઓ ખાતા પીતા, ને પરણતા પરણાવતા હતા ; અને જલ- ૩૯

પ્રલય આવીને સહુને તાણી લઈ ગયો ત્યાં સુધી તેઓ ન સમ-
 ૪૦ જ્યા, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. ત્યારે જે
 ૪૧ માણસ ખેતરમાં હશે, એક લેવાશે, ને ખીજો પડતો મૂકાશે. જે
 સ્ત્રીઓ ઘંટાએ દળતી હશે, એક લેવાશે, ને ખીજી પડતી મૂકાશે.
 ૪૨ માટ જગતા રહો, કેમકે તમારો પ્રભુ કયી ઘડીએ આવશે,
 ૪૩ એ તમે જાણતા નથી. પણ એ જાણો કે ચાર કયે પહારે
 આવશે, એ જો ધરખારી જાણતો હોત, તો તે જગતો રહેત,
 ૪૪ ને પોતાના ઘરમાં ખાતર પાડવા ન દેત. એ માટે તમે પણ
 તૈયાર થઈ રહો; કેમકે જે વેળાએ તમે ધારતા નથી તે
 ૪૫ વેળાએ માણસનો દીકરો આવશે. તો જે ચાકરના ધણીએ
 પોતાના ઘરનાને ઠીક વખતે ખાવાનું આપવા સાડ તેને
 ૪૬ રાખ્યો, તે વિશ્વાસુ તથા બુદ્ધિવાન ચાકર કોણ છે? જને
 ૪૭ તેનો પ્રભુ આવીને એમ કરતો દેખશે તે ચાકરને ધન્ય છે. હું
 તમને ખચીત કહું છું કે, તે તેને પોતાની ખંધી સંપત્તિ પર
 ૪૮ ઠરાવશે. પણ જો તે ભુંડો ચાકર પોતાના મનમાં કહેશે કે,
 ૪૯ મારો ધણી આવતાં વાર લગાડે છે; ને તે ખીજા ચાકરોને
 મારવા તથા પીધેલાઓની સાથે ખાવા તથા પીવા લાગશે,
 ૫૦ તો જે દહાડે તે વાટ જોતો નથી, ને જે ઘડી તે જાણતો નથી,
 ૫૧ તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવશે; ને તેને કાપાનાખશે, ને
 તેનો ભાગ ઢાંગીઓની સાથે ઠરાવશે; ત્યાં રડવું ને દાંત
 પીસવું થશે.

૨૫ તો આકાશના રાજ્યને દશ કું આરીઓની ઉપમા અપાશે,
 કે જે પોતપોતાની મશાલો લઈને વરને મળવા સાડ બહાર
 ૨ ગઈ. અને તેઓમાંની પાંચ બુદ્ધિવંતી ને પાંચ મૂર્ખી હતી.
 ૩ કાંજે મૂર્ખીઓએ પોતાની મશાલો લીધી, પણ સાથે તેલ ન લીધું.
 ૪ પણ બુદ્ધિવંતીએ પોતાની કુખીમાં તેલ પોતાની મશાલો સાથે
 ૫ લીધું. અને વરને વાર લાગી એટલામાં તે સર્વ ઝોકા ખાઈને
 ૬ હુંધીગઈ. અને અરધી રાત્રે બૂમ પડી કે, જુઓ, વર આવે છે,
 ૭ તેને મળવાને નીકળો. ત્યારે તે સઘળી કું આરીઓએ ઉઠીને

પોતપોતાની મશાલો તૈયાર કરીધી. અને મૂર્ખીઓએ બુદ્ધિ- ૮
વંતીને કહ્યું કે, તમારા તેલમાંથી અમને આપો, કેમકે અમારી
મશાલો હોલવાઈ જાયછે. પણ બુદ્ધિવંતીએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ૯
કદાસને અમને તથા તમને પુરૂં નહિ પડશે, માટે તમે વેચના-
રાઓની પાસે જાઓ, ને પોતપોતાને સાફ વેચાતું લો. અને ૧૦
તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ એટલામાં વર આવી પોહાંચ્યા, ને
જેઓ તૈયાર હતી તેઓ તેની જોડે વેહેવામાં ગઈ, ને બારણું
બંધ કરાયું. પછી તે બીજી કુંચારીઓએ આવીને કહ્યું કે, ૧૧
ઓ પ્રભુ, પ્રભુ, અમારે સાફ ઉઘાડ. પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, ૧૨
હું તમને ખરીત કહું છું કે હું તમને નથી આજાપતો. માટે તમે ૧૩
જાગતા રહો, કેમકે જે દહાડે અથવા જે ઘડીએ માણસને
દીકરો આવશે એ તમે જાણતા નથી.

કેમકે [તેનું આવવું] એક માણસના જવું છે, જેણે પરદેશ ૧૪
જતાં પોતાના ચાકરોને તેડીને પોતાની સંપત્તિ તેઓને સોંપી.
એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, ૧૫
હરેકને પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે આપ્યું; ને તરત તે પરદેશ
ગયો. પછી જે પાંચ તાલંત પામ્યો હતો, તે જઈને તેથી વેપાર ૧૬
કરીને બીજાં પાંચ તાલંત કમાયો. તેમજ જેને બે, તે પણ ૧૭
બીજાં બે કમાયો. પણ જે એક પામ્યો હતો તેણે જઈને ભુંઠ ૧૮
ખાદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મુક્યું; અને લાંબી મુદ્દત ૧૯
પછી તે ચાકરોનો ધણી આવેછે, ને તેઓ પાસેથી હિસાબ લેછે.
ત્યારે જે પાંચ તાલંત પામ્યો હતો તે બીજાં પાંચ તાલંત પણ ૨૦
લેતો આપ્યો, ને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, તેં મને પાંચ તાલંત સોંપ્યાં
હતાં; જો, હું તે ઉપરાંત બીજાં પાંચ તાલંત કમાયો. ત્યારે ૨૧
તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, શાખાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર,
તું યોડા પર વિશ્વાસુ થયો; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ, તું
તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ. અને જેને બે તાલંત મળ્યાં હતાં, ૨૨
તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, તેં મને બે તાલંત સોંપ્યાં
હતાં; જો, હું તે ઉપરાંત બીજાં બે તાલંત કમાયો. તેના ૨૩
પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, શાખાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું

ચોડા પર વિશ્વાસુ થયો ; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ, તું તારા
 ૨૪ પ્રભુના આનંદમાં પેસ. પછી જેને એક તાલંત મળ્યું હતું,
 તેણે પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, જ્યાં તેં નથી વાળ્યું ત્યાંથી તું
 કાપનાર, ને જ્યાં તેં નથી વિખેર્યું ત્યાંથી તું એકઠું કરનાર
 ૨૫ છે, એવો કરડો માણસ મેં તને જાણ્યો. માટે હું બિહીધી, ને
 જઈને તારા તાલંતને મેં ભુંઠમાં ઘાટી મુક્યું; જો, જે તારૂં તે
 ૨૬ તને પોહાંચ્યું છે. અને તેના પ્રભુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે,
 અરે ભુંડા તથા આળસુ ચાકર, જ્યાં મેં નથી વાળ્યું ત્યાંથી હું
 કાપુંછું, ને જ્યાં મેં નથી વિખેર્યું ત્યાંથી હું એકઠું કરુંછું, એમ
 ૨૭ તેં જાણ્યું હતું, તો મારૂં નાણું તારે નાણાવટીએને આપવું
 ૨૮ જોઈતું હતું કે, હું આવીને વ્યાજ સુધાં મારૂં પામી લેત. એ
 માટે એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દસ તાલંત છે તેને
 ૨૯ આપો. કેમકે જે હરેકને છે તેને અપાશે, ને તેનું ઘણું થશે ;
 પણ જેને નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લીધામાં
 ૩૦ આવશે. અને તે નકામા ચાકરને બહારના અંધકારમાં કહાડી
 મૂકો, ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે.

૩૧ અને જ્યારે માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાએ સર્વ
 પવિત્ર દૂતો સુધાં આવશે, ત્યારે તે પોતાના મહિમાના
 ૩૨ રાજ્યાસન પર બેસશે. અને સર્વ લોક તેની આગળ એકઠા
 કરાશે ; ને જમ ઘેટાંપાળક ઘેટાંને બકરાંથી જુદાં પાડેછે, તેમ
 ૩૩ તે તેએને એક બીજાથી જુદા પાડશે. અને ઘેટાંને તે પોતાની
 ૩૪ જમણીગમ, ને બકરાંને ડાબીગમ રાખશે. ત્યારે રાજ
 પોતાની જમણીગમનાએને કહેશે કે, મારા બાપના આશી-
 વીદિતો તમે આવો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ
 ૩૫ તમારે સાડ તૈયાર કીધેલું છે તેનો વારસો લો. કેમકે હું
 ભુજ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખાવાને આપ્યું, હું તરસ્યો હતો,
 ત્યારે તમે મને પાચું ; હું પારકો હતો, ત્યારે તમે મને પરોણો
 ૩૬ રાખ્યો ; હું નાગો હતો, ત્યારે તમે મને પેહરાણ્યું ; હું માંદો
 હતો, ત્યારે તમે મને જોવા આળ્યા ; હું કેદમાં હતો, ત્યારે
 ૩૭ તમે મારી પાસે આળ્યા. ત્યારે ન્યાયીએ તેને ઉત્તર દેતાં

કહેશે કે, પ્રભુ, ક્યારે અમે તને ભુખ્યો દેખીને ખવાડ્યું,
 અથવા તરસ્યો દેખીને પાચું? ને ક્યારે અમે તને પારકો ૩૮
 દેખીને પરોણો રાખ્યો, અથવા નાગો દેખીને પેહરવાનું
 આપ્યું? અને ક્યારે અમે તને માંદો અથવા કેદમાં જોઈને ૩૯
 તારી પાસે આવ્યા? ત્યારે રાજા ઉત્તર દેતાં તેઓને કહેશે, ૪૦
 હું તમને ખચીત કહું છું કે, આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ
 નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કીધું એટલે મને કીધું. પછી ૪૧
 ડાખીગમનાઓને પણ તે કહેશે કે, આ શાપિતો, જે સર્વકાલિક
 અગ્નિ શેતાન તથા તેના દૂતોને સાફ તૈયાર કીધેલો છે, તેમાં
 તમે મારી આગળથી જાઓ. કાંજે હું ભુખ્યો હતો, પણ તમે ૪૨
 મને ખાવાને આપ્યું નહિ; હું તરસ્યો હતો, પણ તમે મને
 પાચું નહિ; હું પારકો હતો, પણ તમે મને પરોણો રાખ્યો નહિ; ૪૩
 નાગો, પણ તમે મને પેહરાવ્યું નહિ, માંદો તથા કેદમાં, પણ
 તમે મને જોવા નહિ આવ્યા. ત્યારે તેઓ પણ તેને ઉત્તર ૪૪
 દેતાં કહેશે કે, પ્રભુ, ક્યારે અમે તને ભુખ્યો, કે તરસ્યો, કે પારકો,
 કે નાગો, કે માંદો, કે કેદમાં દેખીને તારી સેવા નહિ કીધી?
 ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેતાં કહેશે, હું તમને ખચીત કહું છું કે, ૪૫
 આ બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કીધું નહિ, એટલે મને
 કીધું નહિ. અને તેઓ સર્વકાલિક શાસનમાં જશે, પણ ૪૬
 ન્યાયી સર્વકાલિક જીવનમાં જશે.

અને ઈશુએ એ સર્વ વાતો પુરી કીધી ત્યારે એમ થયું કે ૨૬
 તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, તમે જાણો છો કે જે દહાડા પછી ૨
 પારુખા પર્વ છે; ત્યારે માણસનો દીકરો વધરતંભિ જડાવા
 સાફ પરસ્વાધીન કરાશે. ત્યારે મુખ્ય યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ ૩
 તથા લોકોના વડીલો કાયાફા નામે પ્રમુખ્ય યાજકની કચેરીમાં
 એકઠા થયા; અને ઈશુને કપટથી પકડીને મારીનાખવા માટે ૪
 મનસુબો કીધો. પણ તેઓએ કહ્યું કે, પર્વમાં નહિ, રખે ૫
 લોકોમાં ગડબડ થાય.

અને ઈશુ બેથાનિયામાં સીમોન કોહોડિયાના ઘરમાં હતો. ૬

- ૭ ત્યારે એક બાયડી જેની કને આલાખારતરની સીસીમાં ઘણું મુલ્યવંત અત્તર હતું, તે તેની પાસે આવી, ને તે જમવા બેઠા
- ૮ હતો એટલામાં તેના માથા પર તેણીએ તે રેડયું. પણ તેના શિષ્યોએ દીઠું ત્યારે ઘુસ્સે ભરાઈને કહ્યું કે, એ નુકશાન શા માટે?
- ૯ કેમકે એ અત્તર ઘણા મુલ્યથી વેચાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત.
- ૧૦ ત્યારે ઈશુએ એ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, એ બાયડીને તમે કેમ તરદી દેાછો? કાંજે એણે તો મારે સાડ ઉત્તમ કામ કીધું છે.
- ૧૧ કેમકે દરિદ્રી સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે
- ૧૨ નથી. તેણે એ અત્તર મારા શરીર પર રેડયું એ તો મારા
- ૧૩ દાટવાની તૈયારીને સાડ તેણે કીધું. હું તમને ખચીત કહું છું કે, આ સુવાર્તા આખા જગતમાં જ્યાં કહી પ્રસિદ્ધ કરાશે ત્યાં એણે જે કીધું તે પણ એના સંભારણને સાડ કહેવાશે.
- ૧૪ ત્યારે યહુદા ઈસકારીઓત કહેવાયલા તે ખારમાંના એકે
- ૧૫ મુખ્ય યાજ્ઞકોની પાસે જઈને કહ્યું કે, તેને હું તમારે ર્વાધીન કરું તો તમે મને શું આપશો? ને તેઓએ તેની જોડે ત્રીસ
- ૧૬ રૂપાંઆ પઠયા. અને ત્યારથી તેણે તેને પરસ્વાધીન કરવાનો લાગ શોધ્યા કીધો.
- ૧૭ અને બેખમીર રોટલીના [પર્વને] પહેલે દહાડે શિષ્યોએ ઈશુની પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, અમે તારે વારતે પારખા
- ૧૮ ખાવા સાડ ક્યાં તૈયાર કરિયે? તારી શી ઈચ્છા છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, નગરમાં ફલાણાની પાસે જઈને તેને કહો, ઉપદેશક કહેછે કે, મારો સમય પાસે આગ્યો છે, હું મારા શિષ્યો
- ૧૯ સુદ્ધાં તારે ઘેર પારખા પાળીશ. અને ઈશુએ શિષ્યોને જવી આજ્ઞા આપી હતી, તેવું તેઓએ કીધું, ને પારખા તૈયાર
- ૨૦ કીધું. અને સાંજ પડયા પર ખારોની સાથે તે જમવા બેઠા.
- ૨૧ અને તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેણે કહ્યું, હું તમને ખચીત કહું છું
- ૨૨ કે, તમારામાંનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે. ત્યારે તેઓ ઘણા શોકાતુર થયા, ને તેઓમાંનો હરેક તેને કહેવા લાગ્યો કે, પ્રભુ,
- ૨૩ શું તે હું છું? અને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, મારી સાથે થાળીમાં
- ૨૪ જે હાથ ધાલેછે તેજ મને પરસ્વાધીન કરશે. માણસના દીકરા

સંબંધી જ્ઞેમ લખ્યું છે તેમ તે જ્યથે ખરો ; પણ જ્ઞે માણસથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાયછે, તેને અદ્વિસોસ ; જ્ઞે તે માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો એ તેને સાંઝે હોત. ત્યારે તેને ૨૫ પરસ્વાધીન કરનાર યહુદાએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું, રાખી, શું તે હું છું? તે તેને કહેછે કે તેં પોતેજ કહ્યું. અને તેઓ ભોજન ૨૬ કરતા હતા ત્યારે ઈશુએ રોટલી લઈને તથા આશીર્વાદ લઈને ભાંજી, ને શિષ્યોને આપીને કહ્યું કે, લો, ખાઓ, એ માંઝે શરીર છે. અને તેણે વાટકો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેઓને ૨૭ આપતાં કહ્યું કે, તમે સહુ એમાંનું પીઓ. કેમકે એ નવા ૨૮ કરારનું માંઝે લોહી છે, જ્ઞે પાપોના નિવારણ થવાને માટે ઘણાને લીધે વહેવડાવાયછે. અને હું તમને કહું છું કે, હું મારા બાપના ૨૯ રાજ્યમાં તમારી સાથે નવો પીશ; તે દહાડા સુધી દાક્ષરસ હવેથી હું પીનારજ નહિ.

પછી તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પહાડ પર બહાર ગયા. ૩૦ ત્યારે ઈશુ તેઓને કહેછે કે, તમે સહુ આજ રાત્રે મારા ૩૧ સંબંધી ઠોકર ખાશો ; કાંજે એમ લખ્યું છે કે હું ઘેટાંપાળકને મારીશ, ને ટોળાનાં ઘેટાં વિખરાઈ જશે. પણ મારા ઉઠ્યા ૩૨ પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ત્યારે પીતરે ૩૩ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું, જ્ઞે બધા તારા સંબંધી ઠોકર ખાશે, તો પણ હું કદી ઠોકર નહિ ખાઈશ. ઈશુએ તેને કહ્યું, હું તને ૩૪ અચીત કહું છું કે, આજ રાત્રે મરઘો બોલ્યા અગાઉ, ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ. પીતર તેને કહેછે, જ્ઞે તારી સાથે મારે ૩૫ મરવું પડે તો પણ હું તારો નકાર નહિજ કરીશ. બધા શિષ્યોએ પણ એમજ કહ્યું.

ત્યારે ઈશુ તેઓની સાથે ગેથસેમાની કહેવાએલે ઠેકાણે ૩૬ આવેછે, ને શિષ્યોને કહેછે કે, હું ત્યાં જઈને પ્રાર્થના કરું ત્યાં સુધી તમે હિયાં બેસો. અને પીતરને તથા જબીદીના બે ૩૭ દીકરાને સાથે લઈને પોતે શોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો ; ત્યારે તે તેઓને કહેછે કે, મારો જીવ મરવા જેવો ઘણો ૩૮ શોકાતુર છે, તમે હિયાં રહીને મારી સાથે જગતા રહો. પછી ૩૯

- તેણે થોડે આઘે જઈને હુંધે મોહોડે પડીને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, ઓ મારા બાપ, જો બનીશકે તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર; તો પણ મારી ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઈચ્છા પ્રમાણે થાઓ. પછી શિષ્યોની પાસે તે આવેછે, ને તેઓને હુંધતા દેખીને પીતરને કહેછે, શું તમે એક ઘડી પણ મારી સાથે જાગતા રહી નથી શકતા? તમે જાગતા રહો ને પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન આવો; આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ શરીર અબળ છે. વળી બીજીવાર તેણે જઈને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું, ઓ મારા બાપ, જો આ વાટકો મારા પીયા વગર મારી પાસેથી દૂર થઈ નહિ શકે તો તારી ઈચ્છા થાય. ત્યારે તેણે આવીને બીજીવાર તેઓને હુંધતા દીઠા; કેમકે તેઓની આંખો હુંધથી ભારે થઈ હતી. પછી તેણે તેઓને મુક્યા ને ફરી જઈને ત્રીજીવાર તેજ વાત કહેતાં પ્રાર્થના કીધી. ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહેછે કે, હવે હુંધ્યા કરો, ને વિશામો ખાઓ; જુઓ, ઘડી પાસે આવી છે, ને માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમાં પરસ્વાધીન કરાયછે. ૪૬ ઉઠો, આપણે જઈએ; જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરેછે તે પાસે આવ્યો છે.
- ૪૭ અને તે એમ કહેતો હતો, એટલામાં જુઓ, તે બારોમાંનો એક, એટલે ચહુદા, આવ્યો; ને તેની જોડે મુખ્ય યાજકોની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તરવારો તથા સોઠા ૪૮ લઈને આવ્યા. ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને નિશાણી આપતાં કહ્યું કે, હું જેને ચુમીશ તેજ તે છે; તેને પકડી લો. ૪૯ અને તરત તેણે ઈશુની પાસે આવીને કહ્યું, રાખી, સુખી રહે; ૫૦ ને તેને ચુમ્યો; ને ઈશુએ તેને કહ્યું કે, મિત્ર, તું શા માટે આવ્યો છે? ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને, ઈશુ પર હાથ નાખીને ૫૧ તેને પકડી લીધા. પછી જુઓ, ઈશુના સાથીઓમાંના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કહાડી, ને પ્રમુખ્ય યાજકના પર ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. ત્યારે ઈશુ તેને કહેછે કે, તારી તરવાર તેના મીઆનમાં પાછી ઘાલ; કેમકે

જે સઘળા તરવાર પકડે છે તેઓ તરવારથીજ નાશ પામશે. શું ૫૩
તું ધારે છે કે હું એવો શક્તિમાન નથી કે જે આપની પાસે
અમણા માગું, તો તે દૂતોની બાર ફેળ કરતાં વધારે મારી
પાસે મોકલી દેશે નહિ? તો જે ધર્મલેખો પ્રમાણે એવું થવાની ૫૪
જરૂર છે, તે કેમ પુરા થશે? તેજ વેળા ઇશુએ લોકોને કહ્યું કે, ૫૫
તમે તરવારો તથા સોટા લઈને જમ ચોરને તેમ મને પકડવા
બહાર આવ્યા છો શું? હું નિત્ય મંદિરમાં તમારી પાસે ઉપદેશ
કરતાં બેસતો હતો; ને તમે મને નહિ પકડ્યો; પણ ૫૬
ભવિષ્યવાદીઓના લેખો પુરા થવા સાઝ એ બધું થવું જોઈએ.
ત્યારે બંધા શિષ્યો તેને મૂકીને નહાઠા.

પછી જેઓએ ઇશુને પકડ્યો હતો, તેઓ જ્યાં શાસ્ત્રીઓ ૫૭
તથા વડીલો એકઠા થયા હતા ત્યાં કાયાકા પ્રમુખ્ય યાજકની
પાસે તેને લઈ ગયા. અને પીતર આઘો આઘો તેની પાછળ ૫૮
પ્રમુખ્ય યાજકની કચેરી સુધી ચાલ્યો, ને માંહે જઈને પરિણામ
જોવાને ભાલદારોની સાથે બેઠો. અને મુખ્ય યાજકોએ ૫૯
તથા વડીલોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ ઇશુને મારી-
નાખવાને તેને ઉલટી જુઠી શાહેદી શોધી; પણ તેઓને ન ૬૦
જડી, ઘણા જુઠા સાક્ષી આવ્યા, તો પણ ન જડી; અંતે
બે જુઠા સાક્ષીઓએ આવીને કહ્યું કે, એણે કહ્યું, હું દેવના ૬૧
મંદિરને પાડીનાખવાને તથા ત્રણ દહાડામાં તેને પાછું
બાંધવાને સમર્થ છું. ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજકે ઉઠીને તેને કહ્યું, ૬૨
શું તું કુંઈ ઉત્તર નથી દેતો? એઓ તારે ઉલટી શી શાહેદી
આપે છે? પણ ઇશુ છાનો રહ્યો. ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજકે ઉત્તર ૬૩
દેતાં તેને કહ્યું, હું તને જીવતા દેવના સમ ઘાલું છું કે, તું ખ્રીસ્ત
જે દેવનો દીકરો તેજ છે કે નહિ, એ અમને કહે. ઇશુ ૬૪
તેને કહે છે કે, તે કહ્યું; વળી હું તમને કહું છું કે, હવે પછી
માણસના દીકરાને પરાક્રમના જમણા હાથ પર બેસતો તથા
આકાશના મેઘો પર આવતો તમે દેખશો. ત્યારે પ્રમુખ્ય ૬૫
યાજકે પોતાનાં લુગડાં ફાડીને કહ્યું કે, એણે દુર્ભાષણ કર્યું છે;
આપણને બીજા શાહેદીઓની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે

- ૬૬ એનું દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે. તમે શું ધારો છો? ને તેઓએ
- ૬૭ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, એ મરણદંડભોગ છે. ત્યારે તેઓએ તેના
- મોહો પર થુંકીને તેને મુક્તી મારી; ને બીજાઓએ તેને થબડાકો
- ૬૮ મારતાં કહ્યું કે, ઓ ખીસ્ત, તને કોણે માર્યો એ અમને કહે.
- ૬૯ અને પીતર બહાર ચોકમાં બેઠો હતો, ત્યારે એક દાસીએ
- તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, તું પણ ગાલીલના ઈશુ બેડે હતો.
- ૭૦ પણ તેણે સહુની આગળ નકાર કરતાં કહ્યું કે, જ તું કહે છે તે
- ૭૧ હું કંઈ જાણતો નથી. અને તે બહાર પરસાળમાં આઠ્યા પર
- બીજાએ તેને દેખીને જ્યો ત્યાં હતા તેઓને કહ્યું કે, એ પણ
- ૭૨ ઈશુ નાબરીની બેડે હતો. પણ તેણે સમ ખાતાં ફરીથી
- ૭૩ નકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી. અને થોડી
- વાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાસે આવીને પીતરને કહ્યું કે,
- ખરાખરજ તું પણ તેઓમાંનો છે, કાંજ તારી બોલીથી પણ તું
- ૭૪ જણાય છે. ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, હું
- ૭૫ તે માણસને જાણતો નથી. ને તરતજ મરઘો બોલ્યો. ને
- જે વાત ઈશુએ પીતરને કહી હતી કે, મરઘો બોલ્યા અગાઉ
- ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેણે સંભારી; ત્યારે
- બહાર જઈને તે બહુ રડ્યો.

- ૨૭ અને સવાર થઈ, ત્યારે સર્વ મુખ્ય યાજકોએ તથા લોકોના
- વડીલોએ ઈશુને મારીનાખવા સાડ તેને ઉલટો મનસુબો કીધો.
- ૨ પછી તેઓએ તેને ખાંધ્યો ને તેને લઈ જઈને પોતિઅસ પીલાત
- હાકેમને સોંપ્યો.
- ૩ ત્યારે તે અપરાધી ઠરાવાયો, એવું જોઈને, તેને પરસ્વાધીન
- કરનાર યહુદાએ પરતાવો કીધો, ને પેલા ત્રીસ રૂપીઆ મુખ્ય
- ૪ યાજકોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને કહ્યું કે, નિર-
- પરાધી લોહી પરસ્વાધીન કર્યાથી મેં પાપ કીધું છે. ત્યારે
- ૫ તેઓએ કહ્યું કે, તેમાં અમારે શું? તે તું જાણ. પછી મંદિરમાં
- રૂપીઆ ફેંકી દઈને તે નીકળ્યો; ને જઈને ફાંસી ખાધી.
- ૬ ત્યારે મુખ્ય યાજકોએ તે રૂપીઆ લઈને કહ્યું કે, એ લોહીનું

મુલ્ય છે, માટે ભંડારમાં એ મૂકવું ઉચિત નથી. પછી ૭
 તેઓએ મનસુખો કરીને પરદેશીઓને દાટવા સાડ તેથી
 કુંભારનું એતર વેચાતું લીધું. તે માટે આજ સુધી તે એતર ૮
 લોહીનું એતર કહેવાય છે. યરેમિયા ભવિષ્યવાદીએ જ કહ્યું હતું. ૯
 તે ત્યારે પુરૂ થયું કે, “ મુલ્ય ઠરાવેલું, જેનું મુલ્ય ઈસ્રાએલના
 લોકે ઠરાવ્યું, તેના ત્રીસ રૂપીઆ તેઓએ લીધા; ને જમ પ્રભુએ ૧૦
 મને હુકમ કીધો, તેમ કુંભારના એતરને સાડ આપ્યા.”

અને ઈશ હાકેમની સામા ઉભો રહ્યો, ને હાકેમે તેને ૧૧
 પુછતાં કહ્યું કે, શું ચહુદીઓનો રાજા તું છે? ત્યારે ઈશુએ
 તેને કહ્યું કે, તું કહે છે. ને મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ ૧૨
 તેના પર બદો મુક્યા છતાં તેણે કંઈ ઉત્તર ન દીધું. ત્યારે ૧૩
 પીલાત તેને કહે છે કે, તારે ઉલટી તેઓ કેટલી શાહુદી
 આપે છે, એ શું તું નથી સાંભળતો? પણ તેણે તેને એક ૧૪
 શબ્દનું પણ ઉત્તર ન દીધું; એથી હાકેમ ઘણો અચરત થયો.
 હવે પર્વમાં જ એક બંદીવાનને લોકો આહ, તેને તેઓને ૧૫
 સાડ છોડીદેવાની હાકેમની રીત હતી. અને તે વેળા બારાબા ૧૬
 કહેવાએલો તેઓનો એક પ્રખ્યાત બંદીવાન હતો. તે માટે ૧૭
 તેઓ એકઠા થયા પર, પીલાતે તેઓને કહ્યું, તમે કોણને
 આહો છો કે હું તમારે સાડ છોડીદઉં? બારાબાને, કે ઈશુ જ
 ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને? કેમકે તેણે જાણ્યું કે તેઓએ ૧૮
 અદેખાઈથી તેને સોંપ્યો હતો. અને ન્યાયાસન પર તે બેઠો, ૧૯
 ત્યારે તેની બાચડીએ તેને કહેવાડી મોકલ્યું કે તે ન્યાયીને
 તું કંઈ કરતો ના, કાંજે આજ સ્વપ્નમાં તેને લીધે હું ઘણું
 દુઃખ પામી છું. પણ મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ લોકને ૨૦
 સમજાવ્યા, કે તેઓ બારાબાને માગે, ને ઈશુને મારીનંખાવે.
 હાકેમે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે તે બેમાંથી કોણને ૨૧
 આહો છો કે હું તમારે સાડ છોડીદઉં? ને તેઓએ કહ્યું કે
 બારાબાને. પીલાત તેઓને કહે છે, તો ઈશુ જ ખ્રીસ્ત કહેવાય છે ૨૨
 તેને હું શું કરું? સર્વે તેને કહે છે કે, વધસ્તંભે જડાય.
 ત્યારે હાકેમે કહ્યું, શા માટે? તેણે શું ભુંડું કીધું છે? પણ ૨૩

तेज्यां च वधती जूम पाडतां कछुं के, वधस्तंमि जडाय.
 २४ अने पासाते जेथुं के, माइं कुंठज आलतुं नथी, पण वची
 गडबड थायछे, त्यारे तेजे पाणी लधने लोकोनी आगण
 पोताना हाथ धाईने कछुं के, जे न्यायीना लोही संबंधी हुं
 २५ निर्दोषी छुं; तमे जण्यो. त्यारे सर्व लोकोज्ये उत्तर देतां कछुं
 २६ के, जेनुं लोही अमारा पर तथा अमारा संतान पर थाय. पछी
 तेजे आरामाने तेज्याने साइ छोडीदीया, ने धशुने कोरडा
 भरावीने वधस्तंमि जडावा साइ सोप्यो.

२७ त्यारे हाडेभना सिपाईज्यां धशुने मेहेलमां लधजधने
 २८ आभी पलठण तेनी आसपास जेकठी क्रीधी. पछी तेज्यां जे
 २९ तेनां लुगडां उतारीने कीरमण्ड डगलो तेने पेहेराव्यो. ने
 कांटानो मुगट गुंधीने तेना माथा पर भूक्यो, ने तेना जमण्ड
 हाथमां सोटी आपी, ने तेनी सामा धुंठण टेकीने तेना ठका
 ३० करतां कछुं के, अरे यहुदीज्याना राज, सुभी रहे. पछी
 तेज्यां जे तेना पर थुंकीने, ते सोटी लधने तेने माथामां भारी.
 ३१ अने तेना ठका करी रखा, त्यारे डगलो तेना परधी उतारीने
 तेनां लुगडां तेने पेहेराव्यां, पछी वधस्तंमि जडवाने तेज्यां
 तेने लधगया.

३२ अने तेज्यां बहार जता हता त्यारे कुरेनीनो सीमाने नामे
 जेक जण तेज्यांने मण्यो, त्यारे तेज्यां तेनो वधस्तंमि तेनी
 ३३ पासे वेठे हुंयकारी लधगया. अने गलगया नामे जेक जग्या,
 ३४ जे जेपरीनी जग्या कहेवायछे, त्यां पोहोच्यो. त्यारे तेज्यां जे
 पीत भिजेलो सरको तेने पीवाने आप्यो, पण आप्या पर
 ३५ तेजे पीवा आछुं नहि. ने तेने वधस्तंमि जडया पर,
 तेज्यां जे यीकी नाभीने तेनां लुगडां वहेयी लीयां, जे माटे
 के भविष्यवादी जे कछुं हुतुं ते पुइं थाय के, “भारां लुगडां
 तेज्यां जे माहोमांहे वहेयी लीयां, ने भारा डगला पर यीकी
 ३६ नाभी.” पछी तेज्यां जे त्यां जेसीने तेनी योकी क्रीधी.
 ३७ अने तेनुं लजेहुं तोहोमतनामुं तेना माथानी उपर जडयुं के, धशु
 ३८ जे यहुदीज्यानो राज, ते जे जे छे. त्यारे तेज्यां जे तेनी जेडे जे

ચોરને વધસ્તંભે જડયા, એકને જમણીગમ ને ખીજને ડાબી
ગમ. અને પાસે થઈને જનારાઓએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં ૩૯
તથા તેની નિંદા કરતાં કહ્યું કે, અરે મંદિરના પાડનાર તથા ૪૦
તથા દહાડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જો તું દેવનો
દીકરો છે તો વધસ્તંભપરથી ઉતરી આવ. ને તેજ રીતે પણ ૪૧
મુખ્ય ચાજકોએ શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો સુધાં ઠકા કરતાં
કહ્યું કે, ખીજઓને તેણે બચાવ્યા, તે પોતાને બચાવી નથી ૪૨
શકતો; જો તે ઈસ્રાઈલનો રાજા છે, તો અમથા વધસ્તંભ-
પરથી ઉતરી આવે, ને અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. તેણે ૪૩
દેવ પર ભરોસો કીધો, જો તે તેને ચાહુ છે તો અમથા તેનો
છુટકો તે કરે; કેમકે તેણે કહ્યું કે હું દેવનો દીકરો છું. અને ૪૪
જ ચોરોને તેની જોડે વધસ્તંભે જડયા હતા, તેઓએ પણ
તેમજ તેની નિંદા કીધી.

અને છટ્ટી હોરાથી નવમી હોરા સુધી આખા દેશ પર ૪૫
અંધકાર પડ્યો. અને આસરે નવમી હોરાએ ઈશુએ મોટે ૪૬
ઘાટે હાંક મારતાં કહ્યું કે, એલી, એલી, લામા શાબાખ્યાની,
એટલે, ઓ મારા દેવ, મારા દેવ, તેં મને કેમ મૂકીદીધો
છે? અને જ્યો ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાએકે ૪૭
સાંભળીને કહ્યું કે, એલિયાને તે બોલાવે છે. અને તરત ૪૮
તેઓમાંથી એકે દ્વાડીને વાદળી લઈને સરકાથી ભિંજવી;
ને લાકડી પર બાંધીને તેને ચુંસવા આપી. પણ ખીજ- ૪૯
ઓએ કહ્યું કે, રહેવાદો, આપણે જોઈએ કે એલિયા અને
છોડાવવા આવે છે કે નહિ. પછી ઈશુએ ખીજ વાર મોટે ૫૦
ઘાટે હાંક મારીને માણ મૂક્યો. ત્યારે, જુઓ, મંદિરના ૫૧
પડદા ઉપરથી તમે સુધી ફાટીને બે ભાગ થઈગયા, ને
ધરતી કાંપી, ને ખડકો ફાટીગયા, ને કબરો ઉઘડી ગઈ, ને પર
હુંબેલા પવિત્રોનાં ઘણાં શરીર ઉઠ્યાં, ને તેના પાછા ઉઠ્યા ૫૩
પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પવિત્ર નગરમાં ગયા, ને
ઘણાઓને દેખાયા. ત્યારે જમાદારે તથા તેની સાથે જોટલા ૫૪
ઈશુની ચોકી કરતા હતા, તેઓએ ધરતીકંપારો તથા જ જ

થયું, તે જોઈને બહુ ખિંહીતાં કહ્યું કે, ખરેખર એ દેવનો દીકરો
 પપ હતો. અને ત્યાં ઘણી ખાયડીઓ, જાઓ ઈશુની સેવા કરતી
 ગાલીલથી તેની પાછળ આવી હતી, તેઓ આઘેથી જોયા
 થઈ કરતી હતી. તેઓમાં મરિયમ મગદાલેણ, ને યાકુબની તથા
 યોસીની મા મરિયમ, તથા ઝબીદીના દીકરાઓની મા હતી.
 ૫૭ અને સાંજ પડ્યા પર, યુસફ નામે આરીમથાઈનો એક
 ૫૮ દબ્યવાન આવ્યો, જે પોતે પણ ઈશુનો શિષ્યો હતો, તેણે
 પીલાત પાસે જઈને ઈશુની લાસ માગી, ત્યારે પીલાતે લાસ
 ૫૯ સોંપવાની આજ્ઞા કરીધી. પછી યુસફે લાસ લઈને સંજને
 ૬૦ ઉજળે લુગડે તે વિટાળી. અને ખડકમાં ખોદાએલી પોતાની
 નવી કબરમાં તેને મૂકી, ને એક મોટા પથર કબરના મોહો
 ૬૧ પર ગબડાવીને તે ચાલ્યોગયો. ત્યારે મરિયમ મગદાલેણ
 તથા બીજી મરિયમ ત્યાં કબરની સામા બેઠી હતી.
 ૬૨ અને સિદ્ધિકરણને બીજે દહાડે મુખ્ય યાજકો તથા
 ૬૩ ફરોશીઓએ પીલાત પાસે એકઠા થઈને કહ્યું કે, સાહેબ,
 અમને યાદ છે કે, તે ઠગ જીવતો હતો ત્યારે કહતો હતો કે,
 ૬૪ ત્રણ દહાડા પછી હું ઉઠીશ. એ માટે ત્રણ દહાડા સુધી કબરની
 સંભાળ કરવાની આજ્ઞા કર, રખે તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને
 તેને ચોરીજાય, ને લોકોને કહે કે, મુજબલાંઓમાંથી તે ઉઠ્યો
 ૬૫ છે, માટે છેલ્લી ભૂલ પહેલીના કરતાં મોટી યશે. ત્યારે પીલાતે
 તેઓને કહ્યું કે, ચોકીદારો તમારી પાસે છે. તમે જાઓ, ને
 ૬૬ તમારી સમજમાં આવે તે પ્રમાણે સંભાળ કરાવો. પછી
 તેઓ ગયા, ને પથર પર મોહાર કરીને, ને ચોકી રાખીને
 કબરની સંભાળ કરાવી.

૨૮ અને વિશ્રામવારની આખરે સતવાડીઆને પહેલે દહાડે,
 મોહો ફાટવા લાગ્યો, ત્યારે મરિયમ મગદાલેણ તથા બીજી
 ૨ મરિયમ કબરને જોવા આવી. અને જુઓ મોટા ધરતીકંપારો
 થયો, કાંજે પ્રભુનો દૂત આકાશથી ઉતર્યો, ને પાસે આવીને
 ૩ કબરના મોહો પરથી પથરને ગબડાવીને તે પર બેઠો. અને

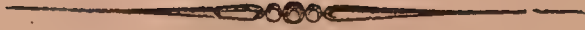

तेनुं इप विजणी जेवुं, ने तेनुं सुगडुं अरइना जेवुं उजणुं हुतुं.
 अने तेना थाकथी योकीदारो धुज्या ने भरलुतोस थर्धगया. ४
 त्यारे दूते उत्तर देतां ते पायडीअेने कहुं, तमे पिहो भा, केमके ५
 वधस्तंमि जडाअेला धशुने तमे शोधिछो, अे हुं जणुंछुं. ते ६
 हियां नथी, केमके तेजे जेम कहुं हुतुं तेम ते उठयो छे, तमे
 आवो, जयां प्रभु सुतो हतो ते जग्या जुज्या. अने वहेलां ७
 जर्धने तेना शिष्याने कहा के, मुअेलांअेमांधी ते उठयो छे. ने
 जुज्या, ते तमथी अगाडि गालीलमां जयछे, त्यां तमे तेने
 देअशो ; जुज्या, में तमने कहुं छे. त्यारे तेअ्या पिहीके तथा ८
 घण्टा हर्जे, कुअरनी पासेधी वहेली नीकणीने तेना शिष्याने
 अअर आपवाने द्योडी. अने तेअ्या तेना शिष्याने अअर ९
 आपवा जती हती, अेटलांमां जुज्या धशुअे तेअ्याने मणीने
 कहुं, सुणी रहो, त्यारे तेअ्याअे पासे आवीने तेना पग
 पकडया, ने तेनुं भजन कीधुं. त्यारे धशु तेअ्याने कहछे, पिहो १०
 भा, जअ्या, मारा भाधअ्याने कहा के, तेअ्या गालीलमां जय, ने
 त्यां तेअ्या मने देअशे.

अने तेअ्या जती हती, त्यारे जुज्या, योकीदारोमांधी ११
 केटलाअेके नगरमां जर्धने, जे जे थयुं ते सधणुं मुज्य याजकेने
 कहुं. त्यारे तेअ्याअे वडीलो सुधं अेकडा थर्धने तथा मनसुअ्या १२
 करीने, ते सिपाधअ्याने घण्टां नाण्टां आपीने कहुं के, तमे अेम १३
 कहा के, अमे हुंधता हता त्यारे तेना शिष्यो रात्रे आवीने तेने
 योरी गया. अने जे अे वात हाकेमना कानमां पोहोअशे, १४
 तो अमे तेने समजवीने तमने अयावीशुं. पछी तेअ्याअे १५
 नाण्टां लीधां, ने शीअ्या प्रमाणे कीधुं ; ने अे वात थहुदी-
 अ्यामां प्रगट थर्ध ने अाज सुधी आलती आवेछे.

त्यारे अगीअार शिष्यो गालीलमां अेक पहाड पर जयां १६
 धशुअे तेअ्याने [जवानुं] ठराण्युं हुतुं, त्यां गया. अने तेअ्याअे १७
 तेने जेर्धने तेनुं भजन कीधुं, पण्ट केटलाअेक संदेह लाव्या.
 त्यारे धशुअे पासे आवीने तेअ्याने कहुं के, आकाशमां तथा १८
 पृथ्वी पर सर्व अधिकार मने अयायो छे. अे भाटे तमे जर्धने १९

सर्व देशनाम्ने शिष्य करो; आप तथा दीकरा तथा पवित्र
 २० आत्माने नामे तेम्ने आम्हिरुमा आपता णम्णे. मे तमने
 ळ ळ आसा क्रीधी ते सर्व पाणवानुं तेम्ने शीषवता णम्णे ;
 ने णुम्णे, जगतना अंत सुधी हुं सर्वकाण तभारी साथे छुं.
 आमेन.

માર્કની લખેલી સુવાર્તા.

દેવના દીકરા ઈશુ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાનો આરંભ ; જમ ૧
ભવિષ્યવાદોમાં લખેલું છે કે, “ જોજે, હું તારી આગળ મારા ૨
દૂતને મોકલું છું ; તે તારી આગળ તારો માર્ગ તૈયાર કરશે ;
રાતમાં પોકારનારની એવી વાણી કે પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો, ૩
તેના રસ્તા સીધા કરો ;” તેમ યોહાન રાતમાં બાપ્તિસ્મા ૪
કરતો, તથા પાપોની માફીને સાફ પરતાવાનું બાપ્તિસ્મા પ્રસિદ્ધ
કરતો હતો. અને આખા યહુદા દેશના તથા યરૂશાલેમના ૫
રહેવાસીઓ તેની પાસે ગયા ; ને બધા પોતાનાં પાપ કબુલ
કરીને યર્દન નદીમાં તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા. ને યોહાને ૬
હંટનાં રૂઆંનાં લુગડાં ને પોતાની કમ્મર પર આમડાનો પટો
પહેરેલાં હતાં ; ને તે ટીડાં તથા રાની મધ ખાતો હતો. ને ૭
તેણે પ્રગટ કરતાં કહ્યું કે, મારા કરતાં જ સમર્થ તે મારી
પાછળ આવે છે ; તેના ચંપલની વાધરી હું વાંકો વળીને
છોડવા યોગ્ય નથી. મેં પાણીથી તમારું બાપ્તિસ્મા કર્યું છે ૮
અરે ; પણ તે પવિત્ર આત્માથી તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે.

ને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે, ઈશુ ગાલીલના નાજરેથથી ૯
આવ્યો, ને યર્દનમાં યોહાનથી બાપ્તિસ્મા પામ્યો ; ને તરત ૧૦
પાણી પાસેથી ઉપર આવતાં, તેણે આકાશ ઉઘડેલું તથા
પવિત્ર આત્માને અણુતરની પઠે પોતા પર ઉતરતો જોયો. ને ૧૧
આકાશથી વાણી થઈ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા
પર હું પ્રસન્ન છું.

- ૧૨ ને તરત આત્મા તેને રાનમાં લઈજાયછે ; ને ત્યાં રાનમાં
- ૧૩ આળીસ દહાડા સુધી શેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થયું ; ને જંગલી પશુઓની સાથે તે હતો ; ને દૂતોએ તેની સેવા કીધી.
- ૧૪ અને યોહાન પરસ્વાધીન કરાયા પછી, ઈશુ ગાલીલમાં આવ્યો, ને દેવના રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં તેણે કહ્યું કે,
- ૧૫ સમય પુરો થયો છે ; ને દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે ; પરતાવો કરો, ને સુવાર્તા પર વિશ્વાસ કરો.
- ૧૬ અને તેણે ગાલીલના સમુદ્રને કઠિ ચાલતાં સીમોનને તથા તેના ભાઈ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જળ નાખતા જોયા ; કેમકે
- ૧૭ તેઓ માછલાંના પકડનારા હતા. અને ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માથસોના પકડનારા
- ૧૮ કરીશ. અને તરત તેઓ પોતાની જાળો મૂકીને તેની સાથે
- ૧૯ ગયા. અને ત્યાંથી થોડું આગળ જઈને તેણે જબીદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને વહાણમાં જાળો સાંધતા
- ૨૦ જોયા. અને તરત તેણે તેઓને બોલાવ્યા ; ને તેઓ પોતાના બાપ જબીદીને નોકરોની સાથે વહાણમાં મૂકીને, તેની પાછળ ગયા.
- ૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં જાયછે ; ને તરત, વિશ્રામવારે,
- ૨૨ સભારથાનમાં જઈને તેણે ઉપદેશ કર્યો. અને તેઓ તેના ઉપદેશથી અચરત થયા ; કેમકે તેણે તેઓને શાસ્ત્રીઓની પઠે
- ૨૩ નહિ, પણ જને અધિકાર હોયછે તેની પઠે ઉપદેશ કીધો. અને તેઓના સભારથાનમાં અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો એક માથસ
- ૨૪ હતો ; ને તેણે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, ઈશુ નાજરી, અમને રહેવાદે ; અમારે ને તારે શું છે ? શું તું અમારો નાશ કરવા આવ્યો છે ? તું કોણ છે, એ હું જાણુંછું, એટલે દેવનો
- ૨૫ પવિત્ર. અને ઈશુએ તેને ધમકાવતાં કહ્યું કે, છાનો રહે, ને
- ૨૬ એનામાંથી નીકળી જા. અને અશુદ્ધ આત્મા તેને પીલીને
- ૨૭ તથા મોટી બૂમ પાડીને તેનામાંથી નીકળીગયો. અને બંધા અચરત થયા, એવા કે તેઓ માહોમાંહે પૂછવા લાગ્યા કે, આ શું છે ? આ કયો નવો ઉપદેશ હશે ? કેમકે અધિકારથી તે

અશુદ્ધ આત્માઓને પણ આજ્ઞા કરેછે, ને તેઓ તેનું
માનેછે. અને તરત તેની કીર્તિ આખા ગાલીલ પ્રાંતમાં ફેલી. ૨૮

અને તેઓ સભારુથાનમાંથી નીકળીને યાકુબ તથા યોહાન ૨૯
સુદ્ધાં સીમોનના તથા આંદ્રયાના ઘરમાં તરત પેઠા. સીમોનની ૩૦
સાસુ તો તાવે પડેલી હતી; ને તરત તે સંબંધી તેઓ તેને
કહેછે. અને તેણે પાસે આવીને એનો હાથ ઝાલીને એને ૩૧
ઉઠાડી; ને તરત એનો તાવ મટી ગયો; ને એણીએ તેઓની
સેવા કરીધી.

અને સાંજે સુરજ આથમ્યો, ત્યારે તેઓ બધા માંદાઓને ૩૨
તથા ભૂતવળગેલાઓને તેની પાસે લાગ્યા. અને બારણા ૩૩
આગળ આખું શહેર એકઠું થયું. અને ઘણાંઓ જે નાના ૩૪
પ્રકારના રોગોથી માંદાં હતાં તેઓને તેણે સાજાં કરીધાં; ને
ઘણા ભૂતોને કહાડયા; ને ભૂતોએ તેને ઓળખ્યો, માટે તેણે
તેઓને બોલવા ન દીધા.

અને પ્રભાતે ઘણી રાત છતાં, તે ઉઠીને બહાર ગયો; ને ૩૫
હજડ ઠેકાણે જઈને ત્યાં પ્રાર્થના કરી. અને સીમોન તથા ૩૬
જેઓ તેની સાથે હતા, તેઓ તેની પછવાડે ગયા; અને તેને ૩૭
મળીને કહેછે કે, સહુ તને શોધીએ. અને તે તેઓને કહેછે ૩૮
કે, આપણે પાસેનાં ગામોમાં જઈએ, કે હું ત્યાં પણ વાત
પ્રગટ કરું; કાંજે એ સાફ હું આંચો છું. અને તે આખા ૩૯
ગાલીલમાં તેઓનાં સભારુથાનોમાં વાત પ્રગટ કરતો ને ભૂતો
કહાડતો હતો.

અને એક કોહોડીઓ તેની પાસે આવેછે, ને તેની વિનંતી ૪૦
કરીને તથા ઘુંટણે ટેકીને કહેછે કે, જો તારી ઈચ્છા હોય તો
તું મને શુદ્ધ કરીશકેછે. અને ઇશુને દયા આવી, ને તે હાથ ૪૧
લાંબો કરીને તેને અડક્યો, ને કહેછે કે, મારી ઈચ્છા છે, તું
શુદ્ધ થા; ને તેના કદા પર તરત તેનો કોહોડ તેનામાંથી ૪૨
ગયો, ને તે શુદ્ધ થયો. અને તેણે તેને સખત તાકીદ કરીને ૪૩
તરત બહાર મોકલ્યો, ને તેને કહેછે કે, કોઈને કંઈ કહેતો ના; ૪૪
પણ જઈને યાજકની આગળ પોતાને દેખાડ, અને તેઓને

સાક્ષી તરીકે તારા શુદ્ધ થવા વિષે જ જ મુસાએ ઠરાવ્યું, તેનું ૪૫ અર્પણ કર. પણ તે નીકળીને ઘણું મગટ કરવા તથા એ વાત ફેલાવવા લાગ્યો, તેથી ઈશુ ફરી શહેરમાં ઉઘાડી રીતે જઈ ન શક્યો; પણ બહાર ઉગડ જગ્યાઓમાં હતો, ને લોક ચોમેરથી તેની પાસે આગ્યા.

૨ અને કેટલાએક દિવસ પછી, તે ફરી કાપરનાહુમમાં ૨ ગયો; ને ખબર થઈ કે તે ઘરમાં છે. અને તરત એટલા બધા એકઠા થયા કે, દરવાજા પાસે પણ જગ્યા નહોતી; ૩ ને તે તેઓને વાત કહેતો હતો. ને તેઓ તેની પાસે ચાર ૪ માણસોથી હંચકેલા એક પક્ષાઘાતીને લઈઆગ્યા. ને ભીડને લીધે તેની પાસે આવી ન શક્યા, તેથી જ્યાં તે હતો ત્યાંનું છાપરું ઉખેડ્યું, ને તે તોડીને જ ખાટલા પર તે ૫ પક્ષાઘાતી સુતો હતો તે ઉતાર્યો. ને ઈશુ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને પક્ષાઘાતીને કહેછે કે, દીકરા, તારાં પાપ તને માફ થયાં ૬ છે. પણ કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ જઓ ત્યાં બેઠા હતા, તેઓ ૭ પોતાનાં હૃદયોમાં વિચાર કરતા હતા કે, આ માણસ આવી રીતે દુર્ભાષણ કેમ કરેછે? એક, એટલે દેવ, તે વિના કોણ પાપની ૮ માફી કરી શકે? ને તેઓ પોતાનામાં એમ વિચારેછે, એ ઈશુએ પોતાના આત્મામાં તરત જાણીને તેઓને કહ્યું કે, તમે ૯ પોતાનાં હૃદયોમાં એવા વિચાર કેમ કરોછો? શું વત્તું સેહેલ છે કે, પક્ષાઘાતીને એમ કહેવું, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, ૧૦ અથવા એમ કહેવું, ઊઠ ને તારો ખાટલો હંચકીને ચાલ? પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપની માફી કરવાનો અધિકાર ૧૧ છે, એમ તમે જાણો માટે, (પક્ષાઘાતીને તે કહેછે) હું તને ૧૨ કહુંછું કે ઊઠ, તારો ખાટલો હંચકી તારે ઘર ચાલ્યો જ. ને તરત તે ઉઠ્યો, ને ખાટલો હંચકીને સહુના દેખતાં નીકળી ગયો, માટે સહુએ અચરત થઈને તથા દેવને મહિમા આપીને કહ્યું કે, અમે કદી એવું જોયું નહિ.

૧૩ અને ફરી તે સમુદ્રને કાઠિ ગયો; ને બધા લોક તેની પાસે

આળ્યા ; ને તેણે તેઓને ઉપદેશ કર્યો. ને રસ્તે જતાં તેણે ૧૪
 આલક્ષીના દીકરા લેવીને દાણની ચોકી પર બેઠેલો જોયો ; ને
 તેને કહ્યું કે મારી પાછળ ચાલ ; ને તે ઉઠીને તેની પાછળ
 ચાલ્યો. અને એમ થયું કે તે એના ઘરમાં જમવા બેઠા, ૧૫
 ત્યારે ઘણા દાણીઓ તથા પાપીઓ ઈશુની તથા તેના શિષ્યોની
 સાથે બેઠા, કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેની પાછળ ચાલતા
 હતા. અને શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેને દાણીઓની ૧૬
 તથા પાપીઓની જોડે જમતો જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે,
 દાણીઓની તથા પાપીઓની જોડે તે કેમ ખાય પીએ છે? ને ૧૭
 ઈશુ એ સાંભળીને તેઓને કહ્યું કે; જ સાબ છે તેઓને વૈદની
 અગત્ય નથી ; પણ જ માંદા તેઓને જ છે. હું ન્યાયીઓને
 નહિ, પણ પાપીઓને તેડવા આળ્યો છું એ સાચું કે તેઓ
 પરતાવો કરે.

અને યોહાનના તથા ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરતા ૧૮
 હતા ; ને તેઓ આવીને તેને કહ્યું કે, યોહાનના તથા
 ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરે છે, પણ તારા શિષ્યો
 ઉપવાસ નથી કરતા, એ કેમ છે? ને ઈશુએ તેઓને કહ્યું ૧૯
 કે, વર જાનૈયાની સાથે હોય, ત્યાં સુધી શું તેઓ ઉપવાસ
 કરી શકે? વર તેઓની સાથે છે તેટલા વખત સુધી તેઓ
 ઉપવાસ કરી શકતા નથી. પણ એવા દિવસ આવશે કે જમાં ૨૦
 વર તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તેજ દિવસોમાં તેઓ
 ઉપવાસ કરશે. અને કોરા લુગડાનું ધિગડું જીના વસ્ત્રને કોઈ ૨૧
 દેતું નથી ; જો દે તો તેમાં નવું જોડેલું જીનાને ખેંચી કહાડે છે,
 ને ફાટ વધતી પડે છે. અને નવો દાક્ષરસ જીની મશકોમાં ૨૨
 કોઈ ભરતું નથી ; જો ભરે તો નવો દાક્ષરસ મશકોને ફાડી-
 નાખે છે, ને દક્ષારસ વહી જાય છે, ને મશકોનો નાશ થાય છે ;
 પણ નવો દાક્ષરસ નવી મશકોમાં ભરવો જોઈએ.

અને એમ થયું કે વિશ્રામવારે તે દાણાનાં ખેતરોમાં થઈને ૨૩
 જતો હતો ; ને તેના શિષ્યો ચાલતા ચાલતા કણસલાં તોડવા
 લાગ્યા. અને ફરોશીઓએ તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્રામવારે જ ૨૪

૨૫ ઉચિત નથી તે તેઓ કેમ કરેછે? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે,
 દાવુદને અગત્ય હતી, ને તે તથા તેના સાથીઓ ભુખ્યા હતા,
 ૨૬ ત્યારે તેણે શું કર્યું, એ તમે કદી નથી વાંચ્યું શું? એટલે
 અબયાથર મુખ્ય યાજક હતો, ત્યારે દેવના ઘરમાં પેસીને
 અર્પેલી રોટલીઓ જે યાજકો શિવાય કોઈને ખાવાને ઉચિત
 ૨૭ નથી તે તેણે ખાધી, ને તેના સાથીઓને પણ આપી. ને તેણે
 તેઓને કહ્યું કે, વિશ્રામવાર માણસને અર્થે થયો, માણસ
 ૨૮ વિશ્રામવારને અર્થે નહિ, માટે માણસનો દીકરો વિશ્રામવારનો
 પણ પ્રભુ છે.

૩ અને તે ફરી સભારથાનમાં ગયો; ને ત્યાં એક માણસ
 ૨ હતો. જેનો હાથ સુકાઈગયલો હતો. અને તે વિશ્રામવારે તેને
 સાળે કરશે કે નહિ, તે વિષે તેઓએ તેના પર નજર રાખી, એ
 ૩ માટે કે તેઓ તેના પર દ્રાપ મૂકે. ને પેલા સુકાએલા હાથવાળા
 ૪ માણસને તે કહેછે કે, વચમાં હોમો થા. અને તે તેઓને
 કહેછે કે, વિશ્રામવારે સાંઝે કરવું કે માફું કરવું? જીવને
 બચાવવો કે મારીનાખવો, કયું ઉચિત છે? ને તેઓ છાના
 ૫ રહ્યા. ને તેઓનાં હૃદયની કઠણતાને ક્ષીયે તે દલગીર થઈને,
 ગુસ્સા સહિત તેઓની ગમ જોઈને તે માણસને કહેછે કે,
 તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કર્યો; ને તેનો હાથ
 ૬ ખીજા હાથના જેવો સાળે થયો. અને શી રીતે તેનો નાશ કરે,
 તે વિષે ફરોશીઓએ બહાર જઈને તરત હરોદીઓની સાથે
 તેને વિરૂદ્ધ મનસુખો કર્યો.

૭ અને ઈશુ પોતાના શિષ્યો સુદ્ધાં નીકળીને સમુદ્રની પાસે
 ૮ ગયો; ને ગાલીલમાંથી તથા યહુદામાંથી તથા યરૂશાલેમમાંથી
 તથા અદુમમાંથી તથા યર્દનની પેલે પારથી ઘણા લોક તેની
 પાછળ ગયા; ને સૌર તથા સીદોનની આસપાસના ઘણા લોક,
 ૯ તેણે જે જે કર્યાં તે સાંભળીને, તેની પાસે આળ્યા. ને
 લોકથી તે દુખાઈ ન જાય, માટે તેણે ભીડના કારણથી પોતાને
 ૧૦ સાંઝે હોડી તૈયાર રાખવાનું પોતાના શિષ્યોને કહ્યું; કેમકે

તેણે ઘણાંને સાજાં કર્યાં હતાં, અને તેથી જોટલાં માંદાં હતાં તેટલાં તેને અડકવા સારૂ તેના પર તુટી પડતાં હતાં. અને ૧૧ અશુદ્ધ આત્માઓએ જ્યારે તેને જોયો ત્યારે તેને પગે પડ્યા તથા પોકારીને બોલ્યા કે, તું દેવનો દીકરો છે. ને તેણે તેઓને ૧૨ બહુ તાકીદ કરી કે, મને પ્રગટ ન કરો.

અને તે પહાડ પર ચડ્યો, ને જોઈને તેણે આજ્ઞા તેઓને ૧૩ તેડ્યા; ને તેઓ તેની પાસે આવ્યા. અને તેણે બારને ૧૪ ઠરાવ્યા કે તેઓ તેની સાથે રહે, અને તે તેમને મોકલે કે ૧૫ તેઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરે અને અધિકાર પામીને રોગો ઠાળે તથા ભૂતો કહાડે. ને સીમોનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૬ તથા જબીદીનો દીકરો યાકુબ તથા યાકુબનો ભાઈ યોહાન ૧૭ તેઓની અટક તેણે બોઅનેરગેસ પાડી, એટલે ગરજનાના દીકરા; ને આંદ્રયા તથા ફીલીપ તથા બારથલમી તથા ૧૮ માત્થી તથા થોમા તથા અલફીનો દીકરો યાકુબ તથા ધાદી તથા સીમોન કનાની તથા તેને પરસ્વાધીન કરાવનાર યહુદા ૧૯ ઈસકારયત [એ બારને તેણે ઠરાવ્યા].

અને તેઓ એક ઘરમાં આવેછે. ને ફરી એટલા ઘણાં લોક ૨૦ એકઠા થયા કે તેઓ રોટલી પણ ખાઈ ન શક્યા. અને તેનાં ૨૧ સગાંઓ સાંભળીને તેને પકડવા બહાર નીકળ્યાં; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, તે ઘેલો છે. પણ શાસ્ત્રીઓ યજ્ઞશાલેમથી ૨૨ આવ્યા હતા તેઓએ કહ્યું કે, તેને બેલજબુલ વળગ્યો છે; ને ભૂતોના સરદારથી તે ભૂતોને કહાડેછે. અને તેણે તેઓને ૨૩ પાસે તેડીને દૃષ્ટાંતોમાં તેઓને કહ્યું કે, શેતાન શેતાનને કેમ કહાડી શકે? ને જો કોઈ રાજ્યમાં માહોમાંહે ફૂટ પડી હોય, તો ૨૪ તે રાજ્ય સ્થિર રહી શકતું નથી. ને જો કોઈ ઘરમાં માહોમાંહે ૨૫ ફૂટ પડી હોય, તો તે ઘર સ્થિર રહી શકતું નથી. ને જો શેતાન ૨૬ પોતાની સામે ઉભો થયો, ને તેનામાં ફૂટ પડી હોય, તો તે સ્થિર રહી શકતો નથી; પણ તેનો અંત આવ્યો. બળ- ૨૭ વાનના ઘરમાં પેસીને જો પહેલાં તે બળવાનને ન બાંધે તો કોઈ તેનો સામાન લુટી શકતો નથી. [તેને બાંધશે] ત્યારે

૨૮ તેનું ઘર લુટશે. હું તમને ખચીત કહું છું કે, માણસોના દીકરા-
ઓને સર્વ અપરાધોની તથા જ જ દુર્ભાષણો તેઓ કરે તેમની
૨૯ માફી મળશે. પણ જ કોઈ પવિત્ર આત્મા વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ
કરશે, તેને માફી કદી મળશે નહિ; પણ તે અનંત કાળની
૩૦ શિક્ષાપાત્ર થાયછે. કેમકે તેઓ કહેતા હતા કે તેને અશુદ્ધ
આત્મા વળગેલો છે.

૩૧ ત્યારે તેના ભાઈઓ તથા તેની મા આવ્યાં, ને બહાર ઉભાં
૩૨ રહીને તેને બોલાવવા તેની પાસે માણસ મોકલ્યું. ને ઘણા
લોક તેની આસપાસ બેઠેલા હતા ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, જો,
૩૩ તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર રહીને તને શોધે. અને
તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારી મા અથવા મારા
૩૪ ભાઈઓ કોણ છે? અને જો તેની આસપાસ બેઠા હતા
તેઓની ગમ ચોતરફ જોઈને તે કહેછે કે, જુઓ, મારી મા
૩૫ તથા મારા ભાઈઓ. કેમકે જ કોઈ દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે કરશે
તે મારો ભાઈ તથા મારી બેહેન તથા મા છે.

૪ અને ફરી સમુદ્રને કાંઠે તે ઉપદેશ કરવા લાગ્યો. ને
અતિ ઘણા લોક એકઠા થયા, માટે તે સમુદ્રમાં હોડી પર
ચડીને બેઠો; ને બધા લોક સમુદ્રની પાસે જમીન પર હતા.
૨ અને દૃષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ઘણા ઉપદેશ કીધા; ને પોતાના
૩ ઉપદેશમાં તેઓને કહ્યું, સાંભળો, જુઓ, વાવનાર વાવવાને
૪ બહાર ગયો. ને એમ થયું કે, તે વાવતો હતો ત્યારે રસ્તાની
કોરે કેટલાંક [ખી] પડયાં; ને આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને
૫ તે ખાઈગયાં. ને ખીજાં પથરની ભિંયમાં પડયાં, જ્યાં
તેઓને ઘણી માઠી ન હતી; ને હંડી ભિંય ન હતી, માટે તે
૬ તરત ઉગી નીકળ્યાં; ને સુરજ ઉગ્યો ત્યારે તેઓ ચીમળાઈ
૭ ગયાં; ને તેઓને જડ ન હોવાથી તેઓ સુકાઈગયાં. ને
ખીજાં કાંટાઓમાં પડયાં; ને કાંટાઓએ વધીને તેઓને
૮ દાખી નાખ્યાં; ને તેઓએ ફળ ન આપ્યું. ને ખીજાં સારી
ભિંયમાં પડયાં; ને તેઓએ ઉગનારૂં તથા વધનારૂં ફળ

આપ્યું; ને કોઈએ ત્રીસગણાં, ને કોઈએ સાઠગણાં, ને કોઈએ સોગણાં ઉપજાવ્યાં. ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેને સાંભળવાને હ કાન છે તે સાંભળો.

ને જ્યારે તે એકાંત હતો ત્યારે બારે સુધાં જેઓ તેની ૧૦ પાસે હતા, તેઓએ તેને આ દૃષ્ટાંત વિષે પુછ્યું. અને તેણે ૧૧ તેઓને કહ્યું કે, દેવના રાજ્યનો ભેદ જાણવો એ તમને અપાયું છે; પણ જેઓ બહારના છે તેઓને સઘળી વાતો દૃષ્ટાંતોમાં અપાયછે; એ માટે કે તેઓ જોતા જુએ, પણ ૧૨ જાણે નહિ; ને સાંભળતા સાંભળે, પણ સમજે નહિ; રખે કદાપી તેઓ ફરે, ને તેઓને પાપની માફી મળે. ને તે ૧૩ તેઓને કહેછે કે, શું તમે આ દૃષ્ટાંત સમજતા નથી; ત્યારે સર્વ દૃષ્ટાંત કેમ સમજશો? વાવનાર વાત વાવેછે. રસ્તાની ૧૪ કોરપરનાં એ છે કે જ્યાં વચન વવાયછે, ને જ્યારે તેઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે શેતાન તરત આવેછે, ને તેઓનાં હૃદયોમાં જે વચન વવાએલું હતું તે લઈજાયછે. ને એમજ જેઓ પત્થરની ૧૬ ભોંયમાં વવાએલાં, તેઓ એ છે, કે જ્યારે વચન સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ તરત હર્ષથી તેને માનીલેછે. અને તેઓ પોતાનામાં ૧૭ જડ રાખતા નથી; તે પછી થોડી વાર રહેછે; પછી વચનને ક્ષીયે દુઃખ અથવા સતાવણી થઈ ત્યારે તેઓ તરત ઠોકર ખાયછે. ને કાંઠાઓમાં જે વવાએલાં તેઓ એ છે કે, વચન ૧૮ સાંભળ્યું, પણ આ કાળની ચિંતાઓ તથા દોલતની માયા ૧૯ તથા બીજી વસ્તુઓ વિષે લોભ પ્રવેશ પામીને વાતને દાબી નાખેછે; ને તે નિષ્ફળ થાયછે. ને જેઓ સારી ભોંયમાં ૨૦ વવાએલાં તેઓ એ છે કે, જેઓ વચન સાંભળેછે ને તેનું અહણ કરેછે, ને ફળ આપેછે; કોઈ તો ત્રીસગણાં, ને કોઈ સાઠગણાં, ને કોઈ સોગણાં.

અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, શું માપા તજે અથવા ખાટલા ૨૧ તજે મૂકવા સારૂ દીવો લાવેછે? શું દીવી પર મૂકવા સારૂ ૨૨ નહિ? કેમકે જે કંઈ છાનું છે તે એ માટે કે તે પ્રગટ કરાય, અને જે ગુપ્ત રાખેલું તે એ સારૂ કે પ્રગટમાં આવે. જો કોઈને ૨૩

૨૪ સાંભળવાને કાન છે તો તેણે સાંભળવું. ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જે સાંભળો છો તે પર ધ્યાન રાખો. જે માપાથી તમે માપો છો તેથી તમને માપી અપાશે; ને તમ સાંભળ-
૨૫ નારાઓને વધતું અપાશે; કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે તેની પાસેથી લઈ લેવાશે.

૨૬ અને તેણે કહ્યું કે, જાણે કોઈ માણસ ભોંયમાં ખી નાખે,
૨૭ ને રાત દહાડો ઉઠે તથા જાગે, અને તે ખી ઉગે ને વધે, પણ શી રીતે એ તે જાણતો નથી, આ પ્રમાણે દેવનું રાજ્ય છે.
૨૮ કેમકે ભોંય પોતાની મેળે ફળ આપે છે, પહેલાં તો અંકુર,
૨૯ પછી કણસહું, પછી કણસલામાં પુરા દાણા. પણ દાણા પાક્યા પર તે દાતરડું તરત લગાડે છે; કાંજે કાપણી આવી છે.

૩૦ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય શાની સાથે સરખાવિયે ?
૩૧ અથવા તેને શાની ઉપમા આપિયે ? તે રાઈના દાણાના સરખું છે; એ ભોંયમાં વવાયું ત્યારે ભોંયનાં સર્વ ખી કરતાં
૩૨ નાનું છે; પણ તે વાળ્યા પછી ઉગી નીકળે છે, ને સર્વ છોડવા કરતાં મોટું થાય છે, ને મોટી ડાળીઓ ઉપજાવે છે, એવી કે આકાશનાં પક્ષીઓ તેની છાયા નીચે વાસો કરી શકે છે.

૩૩ અને એવાં ઘણાં દૃષ્ટાંતોમાં જન્મ તેઓ સાંભળી શકતા હતા
૩૪ તેમ તે તેઓને વચન કહેતો હતો. પણ દૃષ્ટાંત વિના તે તેઓને કંઈ નહોતો કહેતો. ને એકાંતે તે પોતાના શિષ્યોને સઘળી વાતનો ખુલાસો કરતો.

૩૫ અને તે દહાડે સાંજ પડી ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આપણે
૩૬ પેલે પાર જઈએ. ને તેઓએ લોકને વિદાય કર્યા, ને હોડી પર તે હતો એમને એમ તેઓ તેને પોતાની સાથે લઈ જાય છે.

૩૭ ખીજી હોડીઓ પણ તેની સાથે હતી. અને પવનનું મોટું તોફાન થયું; ને મોજાઓ હોડીમાં એવા ઉછળી આળ્યા કે

૩૮ એટલામાં તે ભરાઈ ગઈ. અને તે ડબ્બાએ ઓસીકા પર [માથું ટેકીને] ઉઘતો હતો; ને તેઓ તેને જગાડે છે તથા તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, અમે નાશ પામિયે છીએ, તેની તને શું કંઈ

ચિંતા નથી? અને તેણે ઉઠીને પવનને ધમકાવ્યો, તથા ૩૯
સમુદ્રને કહ્યું કે, છાનો રહે, શાંત થા. ને પવન બંધ થયો, ને
મોટું ચેન થયું. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે એવડા ૪૦
બિહીકણા કેમ છો? તમને વિશ્વાસ કેમ નથી? ને તેઓ ૪૧
બહુ બિહીયા, તથા માહોમાંહે બોલ્યા કે, આ તે કોણ છે?
કેમકે પવન તથા સમુદ્ર તેનું માનેછે.

અને તેઓ સમુદ્રને પાર ગાંદરીઓના દેશમાં ગયા. ૫
ને તે હાંડીમાંથી ઉતર્યો, એટલે કબરસ્થાનમાંથી અશુદ્ધ ૨
આત્મા વળગેલો એક માણસ તેને મળ્યો; તેનો કબરસ્થા- ૩
નોમાં રહેવાસ હતો; ને સાંકળોએ પણ કોઈ તેને બાંધી ન
શક્યો, કેમકે તે ઘણીવાર બેડીઓએ તથા સાંકળોએ બંધાયો ૪
હતો, ને તેણે સાંકળો તોડી નાખી તથા બેડીઓ ભાંગીનાખી;
ને કોઈ તેને વશ કરી ન શક્યો. અને તે નિત્ય રાત દહાડો ૫
પહાડોમાં તથા કબરોમાં ખૂમ પાડતો તથા પથરોએ પોતાને
ઘાયલ કરતો હતો. પણ ઈશુને દૂરથી જોઈને તે ટ્રાડી ૬
આવ્યો, ને તેને પગે લાગ્યો, ને મોટા ઘાંટે પોકારી બોલ્યો, ૭
ઈશુ, પરાત્પર દેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હું તને
દેવના સમ ધાલુંછું કે, તું મને દુઃખ ન દે. કેમકે તેણે એને ૮
કહ્યું હતું કે, અરે અશુદ્ધ આત્મા, તું એ માણસમાંથી નિકળ.
અને તેણે તેને પુછ્યું કે તારું નામ શું? ને તેણે ઉત્તર આપતાં ૯
કહ્યું કે, મારું નામ સેના, કેમકે અમે ઘણા છીએ. ને એણે તેની ૧૦
ઘણી વિનંતી કીધી, કે તે તેઓને દેશમાંથી ન કહાડે. અને ૧૧
ત્યાં પહાડોની પાસે ભુંડોનું મોટું ટોણું ચરતું હતું. ને બધા ૧૨
ભૂતોએ તેની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, અમે તે ભુંડોમાં પેસિયે
મોટા અમને તેઓમાં મોકલ. ને ઈશુએ તરત તેઓને રબ ૧૩
આપી. ને અશુદ્ધ આત્માએ નિકળીને ભુંડોમાં પેઠા; ને તે
ટોણું કરાડાપરથી સમુદ્રમાં ધસીપડ્યું, તે આસરે બે હજાર
હતા, ને સમુદ્રમાં ગુંગળાઈ મુગ્યા. અને જ્યાં ભુંડોને ચારતા ૧૪
હતા તેઓ નહાઠા, ને શહેરોમાં તથા ગામડાંઓમાં ખબર

- ૧૫ આપી ; ને શું થયું તે જોવાને લોકો નિકળ્યા. ને ઈશુની પાસે તેઓ આવેછે ને ભૂતવળગેલો એટલે જમાં સેના હતી તેને તેઓએ બેઠેલો તથા પહેરેલો તથા હોશમાં આવેલો જાયો ; ને
- ૧૬ તેઓ બિહીધા. ને ભૂતવળગેલો કેમ [સારો] થયો તેની તથા ભુંડો સંબંધીની વાત જોઓએ જોઈ હતી તે તેઓએ લોકોને
- ૧૭ કહી. અને તેઓની સીમોમાંથી જવાની તેઓ તેની વિનંતી
- ૧૮ કરવા લાગ્યા. ને તે વહાણમાં ચડતો હતો એટલામાં જને ભૂત વળગ્યો હતો તેણે તેની સાથે રહેવા સાડ વિનંતી કરી.
- ૧૯ પણ ઈશુએ તેને આવવા ન દીધા ; પણ તેને કહેછે કે, તારે ઘેર તારાં સગાંઓની પાસે જા, ને પ્રભુએ તારે સાડ કેટલું બંધું કર્યું, ને તારા પર દયા રાખી, તેની ખબર તેઓને આપ.
- ૨૦ અને તે ગયો, ને ઈશુએ તેને સાડ કેટલું કર્યું હતું તે દેકાપોલીસમાં પ્રગટ કરવા લાગ્યો ; ને સઘળા અચરતી પાગ્યા.
- ૨૧ અને ઈશુ ફરી હોડીમાં બેસીને પેલે પાર ગયો, ત્યારે અતિ ઘણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા ; ને તે સમુદ્રની પાસે
- ૨૨ હતો. ને જુઓ, સભાના અધિકારીઓમાંનો જાએરસ નામે
- ૨૩ એક આવેછે ; ને તેને જોઈને તેના પગ પાસે પડેછે ; ને તેણે તેની ઘણી વિનંતી કરીને કહ્યું કે, મારી નાની દીકરી મરણતોલ થયલી છે ; માટે આવીને તેને હાથ લગાડ એ સાડ કે તે સાજી
- ૨૪ થઈને જીવે. ને તે તેની સાથે ગયો ; ને અતિ ઘણા લોકે તેની સાથે જઈને તેના પર ભીડ કીધી.
- ૨૫ અને એક બાયડી જને બાર વરસં થયાં લોહીવા હતો,
- ૨૬ ને જણે ઘણા વૈદ્યોથી ઘણું સહ્યું હતું, ને પોતાનું બંધું ખરચી નાખ્યું હતું, ને કુંઈ ગુણ પામી નહોતી, પણ તેથી ઉલટું
- ૨૭ વધતી માંદી થઈ હતી, તે ઈશુ સંબંધી સાંભળીને ભીડમાં તેની
- ૨૮ પછવાડેથી આવી, ને તેના લુગડાને અડકી. કેમકે તેણીએ
- ૨૯ કહ્યું કે, જો હું માત્ર તેનાં લુગડાંને અડકું તો બચીશ. ને તત્કાળ તેના લોહીનો ઝરો સુકાઈ ગયો, ને શરીરમાં તેને લાગ્યું
- ૩૦ કે હું દરદથી સાજી થઈ છું. અને ઈશુએ પોતામાંથી પરાક્રમ નિકળ્યો છે એ પોતાથી તરત જાણીને લોકમધ્યે ફરીને કહ્યું કે,

કોણ મારાં લુગડાંને અડક્યું? ને તેના શિષ્યોએ તેને કહ્યું, ૩૧
 તું જુએ છે કે, ઘણા લોક તારા પર ભીડ કરે છે ને શું તું કહે છે કે,
 કોણ મને અડક્યું? અને જણીએ એ કામ કર્યું તેને જોત્રા ૩૨
 સાર તેણે આસપાસ નજર ફેરવી. ને તે બાયડી બિહીને તથા ૩૩
 ધુજીને, તેને જ થયું તે જાણીને આવી, ને તેની આગળ પડીને
 તેણીએ તેને બધું ખરું કહ્યું. ને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા ૩૪
 વિશ્વાસે તને બચાવી છે; કુશળતાએ જ, ને તારા દરદી
 સાજી થા.

તે બોલે છે એટલામાં સભાના અધિકારીને ત્યાંથી લોકો ૩૫
 આવીને કહે છે કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, તું હવે ઉપ-
 દેશકને તરફી શું કરવા દે છે? પણ ઈશુ તે બોલેલી વાત ૩૬
 સાંભળીને તરત સભાના અધિકારીને કહે છે કે, બિહી મા,
 માત્ર વિશ્વાસ રાખ. ને પીતર, યાકુબ, તથા યાકુબના ભાઈ ૩૭
 યોહાન શિવાય તેણે પોતાની સાથે કોઈને આવવા ન દીધું.
 અને સભાના અધિકારીના ઘરમાં તે આવે છે; ને ગડબડ ૩૮
 તથા રૂદન તથા બહુ વિક્લાપ કરનારાઓને જોય છે. ને ૩૯
 તે માંહે આવીને તેઓને કહે છે કે, તમે કેમ ગડબડ કરો છો ને
 રડો છો? છોકરી મરી નથી ગઈ; પણ હું છે. ને તેઓએ ૪૦
 તેને હસી કહાડ્યો. પણ સહુને બહાર કહાડીને, છોકરીનાં
 માખાપને, તથા જોઆ પોતાની સાથે હતા તેઓને લઈને, જ્યાં
 છોકરી સૂતી હતી ત્યાં તે પેસે છે. અને છોકરીનો હાથ જાલીને ૪૧
 તે તેને કહે છે કે, તાક્ષીયા કુમી, જોનો અર્થ એ છે કે, છોકરી,
 હું તને કહું છું, ઊઠ. અને તરત છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે ૪૨
 તે બાર વરસની હતી; ને તેઓ ઘણા વિરમય થયા. ને ૪૩
 કોઈ ન જાણે, માટે તેણે તેઓને તાકીદ કીધી; ને તેણે તેને
 કુંઈ ખાવાનું આપવાનું કહ્યું.

અને ત્યાંથી નિકળીને તે પોતાના દેશમાં આવ્યો; ને ૬
 તેના શિષ્યો તેની પાછળ આવ્યા. ને વિત્રામવાર આવ્યો ૨
 ત્યારે તે સભારથાનમાં ઉપદેશ કરવા લાગ્યો; ને ઘણાએ

- સાંભળીને દંગ થઈને કહ્યું કે, આ સઘળું તેને ક્યાંથી? ને તેને જ બુદ્ધિ અપાઈ તે કેત્રી છે કે એના હાથથી એવા ચમત્કાર પણ
- ૩ થાય છે? શું એ કારીગર નથી, મરિયમનો દીકરો, યાકુબનો તથા યોસેનો તથા યુદાનો તથા સીમોનનો ભાઈ નથી? તેની બહેનો અહીં આપણી પાસે છે કે નહિ? અને તેઓએ
- ૪ તેનાથી ઠાકર ખાધી. પણ ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ તથા પોતાનાં સગાં તથા પોતાના ઘર
- ૫ શિવાય માન વિનાનો નથી. ને તેણે થોડાક માંદાઓ પર હાથ મૂકીને તેઓને સાજા કર્યા; એ વિના તે ત્યાં કંઈ
- ૬ ચમત્કાર કરી ન શક્યો. ને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તે અચરતી પામ્યો. અને આસપાસ ગામેગામ તે ઉપદેશ કરતો ફર્યો.
- ૭ અને તે બાર [શિષ્યો]ને તેડીને તેઓને બધે મોકલવા લાગ્યો; ૮ ને તેણે તેઓને અશુદ્ધ આત્માઓ પર અધિકાર આપ્યો; ને તેઓને ફરમાવ્યું કે, માર્ગને સાફ કેવળ એક લાકડી વિના બીજું કંઈ લેવું નહિ; જોહોણું નહિ, રોટલી નહિ, કમ્મરબંધમાં
- ૯ નાણું નહિ. પણ ચંપલ પહેરો, ને બે અંગરખા ન પહેરો.
- ૧૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, ત્યાંથી
- ૧૧ નિકળ્યા સુધી તેમાંજ રહો. અને જેટલા તમારો આવકાર નહિ કરે, ને તમારું નહિ સાંભળે, તેઓની વિરુદ્ધ સાક્ષી થવાને માટે ત્યાંથી જતાં તમારા પગ તળેની ધૂળ અંખેરી નાખો. હું તમને ખચીત કહું છું કે, ન્યાયકાળે તે શહેરના કરતાં સદોમ તથા
- ૧૨ ગમોરાનો હાલ વધતો સેહેલ થશે. અને તેઓએ નિકળીને એવું
- ૧૩ પ્રગટ કર્યું કે, લોકો પરતાવો કરે. અને તેઓએ ઘણા ભૂતો કહાડ્યા, ને ઘણા માંદાઓને તેલ ચોળ્યું, ને તેઓને સાજા કર્યા.
- ૧૪ અને હરોદ રાજ્યે તે વિષે સાંભળ્યું (કેમકે તેતું નામ પ્રસિદ્ધ થયું હતું), ને તેણે કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર મુખેલાં-માંથી ઉઠ્યો છે, અને એ માટે તેનાથી પરાક્રમી કામો કરાય છે.
- ૧૫ બીજાઓએ કહ્યું કે, તે એલિયા છે; ને બીજા કોઈએ કે, તે ભવિષ્યવાદી છે અથવા ભવિષ્યવાદીઓમાંના કોઈના જેવો છે.

પણ હરોદે સાંભળીને કહ્યું કે, યોહાન જનું માથું મેં કાપી- ૧૬
 નંખાવ્યું તે એજ છે, તે મુએલાંમાંથી ઉઠ્યો છે. કેમકે એજ ૧૭
 હરોદ પોતાના ભાઈ ફીલીપની વહુ હરોદિયાને પરણ્યો હતો, ને
 એણીના કારણથી તેણે મોકલીને યોહાનને પકડાવ્યો હતો, ને
 કેદખાનામાં તેને બંધાવ્યો હતો; કેમકે યોહાને હરોદને કહ્યું ૧૮
 હતું કે, તારા ભાઈની વહુ રાખવી તને યોગ્ય નથી. ને ૧૯
 હરોદિયા તે પર અદાવત રાખતી, ને તેને મારીનાખવા
 ચાહતી, પણ એવું કરી શકતી નહોતી. કેમકે હરોદ યોહાનને ૨૦
 ન્યાયી તથા પવિત્ર માણસ જાણીને તેથી બિહીતો, ને તેને
 સંભાળતો, ને તેનું સાંભળીને બહુ ગભરાતો, પણ ખુશીથી
 તેનું સાંભળતો. અને જ્યારે જોગવાઈનો દહાડો આવ્યો, ત્યારે ૨૧
 હરોદે પોતાની વરસગાંઠ પોતાના અમીરોને તથા સેનાપતિ-
 એને તથા ગાલીલના સરદારોને સાક્ષિજબાની કરી; ને તેજ ૨૨
 હરોદિયાની દીકરી અંદર આવીને નાચી, ને હરોદને તથા તેની
 સાથે બેસનારાઓને રીજવ્યા, તેથી રાજાએ છોકરીને કહ્યું
 કે, તું જે ચાહે તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ. ને ૨૩
 તેણે સમ પાઈને તેને કહ્યું કે, જે કુંઈ તું મારી પાસે માગે તે
 મારા અડધા રાજ્ય સુધી હું તને આપીશ. અને તેણે બહાર ૨૪
 જઈને પોતાની માને કહ્યું કે, હું શું માગું? ને તેણીએ કહ્યું,
 યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું. ને તરત રાજાની પાસે ૨૫
 ઉતાવળથી માંહે આવીને તેણીએ માગીને કહ્યું કે, હું ચાહું છું કે,
 યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું કથરોટમાં હમણાં મને
 આપ. ને રાજા બહુ દલગીર થયો, પણ પોતાના સમને ૨૬
 ક્ષીધે તથા પોતાની સાથે બેસનારાઓને ક્ષીધે તેને ના કહેવાને
 ચાહ્યું નહિ. અને તરત રાજાએ સિપાઈને મોકલીને એનું માથું ૨૭
 લાવવાનો હુકમ કર્યો, ને તેણે જઈને કેદખાનામાં તેનું માથું
 કાપીનાખ્યું; ને તેનું માથું કથરોટમાં લાવીને છોકરીને ૨૮
 દીધું; ને છોકરીએ પોતાની માને તે દીધું. ને તેના શિષ્યોએ ૨૯
 સાંભળીને આવ્યા, ને તેનું ધડ લઈગયા, ને કબરમાં મૂક્યું.

અને પ્રેરિતો ઈશુની પાસે એકઠા થાયછે, ને જે જે તેઓએ ૩૦

- ૩૧ કર્યું, તથા જ જ તેઓએ શીખ્યું, તે બધું તેને કહ્યું. ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે ઉજડ ઠેકાણામાં એકાંત આવો, ને થોડો વિસામો ખાઓ; કેમકે આવનારા ને જનારા ઘણા હતા; ને તેમને ખાવાનો પણ અવકાશ મળતો નહોતો.
- ૩૨ અને તેઓ હોડીએ ઉજડ ઠેકાણે એકાંત ગયા. અને લોકોએ તેઓને જતા દીઠા; ને ઘણાએ તેને ઓળખ્યો; અને સઘળાં શહેરામાંથી પગે દોડીને ત્યાં ગયા, ને તેઓની આગળ જઈ
- ૩૪ પહોંચ્યા, ને તેની પાસે એકઠા થયા. અને ઈશુએ બહાર આવીને અતિ ઘણા લોકને જોયા; ને તેઓના ઉપર કહ્યું કીધી; કાંજ તેઓ રખેવાળ વગરનાં ઘેટાં જવા હતા; ને તે
- ૩૫ તેઓને બહુ ઉપદેશ કરવા લાગ્યો. ને દહાડો નમવા લાગ્યો, એટલામાં તેના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહેછે કે, આ
- ૩૬ ઠેકાણું ઉજડ છે; ને વખત બહુ ગયો છે; તેઓને વિદાય કર, એ માટે કે તેઓ આસપાસનાં પરાંમાં તથા ગામોમાં જઈને પોતાને સાડ રોટલી વેચાતી સે; કેમકે તેઓની પાસે
- ૩૭ કંઈ ખાવાનું નથી. ને તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. અને તેઓ તેને કહેછે કે, શું અમે જઈને બસેં દીનારની રોટલીઓ લઈને તેઓને ખવાડિયે?
- ૩૮ પણ તે તેઓને કહેછે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે? જઈને જુઓ. ને તેઓ જાણ્યા પર કહેછે, પાંચ તથા બે
- ૩૯ માછલી. ને તેણે પંગતે પંગતે લીલા ઘાસ પર સઘળાને
- ૪૦ બેસાડવાનો તેઓને હુકમ કર્યો. અને તેઓ સો સો તથા
- ૪૧ પચાસ પચાસ હારબંધ બેઠા. અને તેણે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આકાશની ગમ જોઈને રુપિત કીધી; ને રોટલીઓ ભાંજીને તેઓને પીરસવા સાડ પોતાના શિષ્યોને
- ૪૨ આપી; ને બે માછળી સહુને વેહેંચી આપી. ને સહુએ ખાધું,
- ૪૩ ને તેઓ તૃપ્ત થયા; ને તેઓએ બાર ટોપલી ભરાઈ એટલા
- ૪૪ કકડા, તથા માછલીઓમાંનું કંઈ બાકી રહેલું ઉઠાવ્યું. ને જોયાએ રોટલીઓ ખાધી તેઓ આસરે પાંચ હજાર પુરૂષ હતા.

અને તત્કાળ તેણે પોતાના શિષ્યોને તાકીદ કીધી, કે હોડી પર ૪૫
ચડો, ને બેથસેદે મારી અગાડી પેલે પાર જાઓ, એટલામાં હું
લોકોને વિદાય કરું. ને તેઓને વિદાય કરીને તે પહાડ પર ૪૬
પ્રાર્થના કરવા ગયો. અને સાંજ પડી ત્યારે હોડી સમુદ્ર ૪૭
મધ્યે હતી; ને તે એકલો જમીન પર હતો. ને તેણે તેઓને ૪૮
હલેસાં મારવાની મહેનત કરતા જોયા; કેમકે પવન તેઓને
ઉલટો હતો; ને પાછલી પહાર રાત્રે તે સમુદ્ર પર ચાલતો
તેઓની પાસે આવેછે, ને જાણે તેઓથી આગળ જવાનું
કર્યું. ને તેઓએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દેખીને ધાર્યું કે, ૪૯
આ તો આભાસ છે, ને ખૂમ પાડી; કેમકે સહુ તેને જોઈને ૫૦
ગભરાયા. ને તરત તે તેઓની સાથે જાલ્યો, ને તેઓને
કહેછે કે, હિમ્મત રાખો, હું છું, ખીહા મા. અને તેઓની પાસે ૫૧
તે હોડી પર ચડ્યો, ને પવન થંભ્યો; ને તેઓ મનમાં બેહદ
આશ્ચર્ય પામીને અતિ વિસ્મય થયા. કેમકે તેઓ રોટલી પર
સંબંધી ન સમજ્યા; કારણ કે તેઓનાં મન કઠણ હતાં.

અને તેઓ પાર જઈને ગેનેસરેત દેશમાં આવ્યા, ને ૫૩
કીનારે લાગ્યા. ને હોડીપરથી તેઓના ઉતર્યા પર, લોકોએ ૫૪
તેનો આગળ્યો, ને ચારોગમ તે આખા દેશે દોડીને જ્યાં ૫૫
તેઓએ સાંભળ્યું કે તે છે, ત્યાં ખાટલાઓ પર માંદાઓને લઈ
આવવા લાગ્યા. ને જ્યાં તે ગામો કે શહેરો કે પરાંઓમાં ૫૬
પેઠા, ત્યાં તેઓએ માંદાઓને ચહુટાંઓમાં રાખ્યા, ને તેની
વિનંતી કીધી કે, એઓ તારાં લુગડાંની કોરને પણ અડકે;
ને જોટલા તેને અડક્યા તેટલા સાજા થયા.

અને ફરેશીઓ તથા કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ યરૂશાલેમથી ૭
આવીને તેની પાસે એકઠા થાયછે. ને તેના કેટલાએક શિષ્યોને ૨
અશુદ્ધ, એટલે અણધાએલા હાથે રોટલી ખાતા જોઈને
તેઓએ દોષ મૂક્યો. કેમકે ફરેશીઓ તથા બધા ચહુદીઓ ૩
વડીલોના સંપ્રદાય પાળીને સારીપઠે હાથ ધાયા વિના ખાતા
નથી. ને ચહુદેથી આવીને નહાયા વિના તેઓ ખાતા નથી; ૪

ને વાટકા તથા ગાગરો તથા ત્રાંબાનાં વાસણ તથા ખાટલા-
 ઝોને ધોવા ઈત્યાદિ ઘણી બીજી ક્રિયાઓ પાળવાને તેઓએ
 ૫ સિવકાર્યું હતું. પછી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ તેને પુછેછે કે,
 તારા શિષ્યો અણધાએલે હાથે રોટલી ખાતાં કેમ વડીલોના
 ૬ સંપ્રદાય પ્રમાણે ચાલતા નથી? ને તેણે ઉત્તર આપીને
 તેઓને કહ્યું કે, તમ ઢોંગીઓ સંબંધી યશાયાએ ઠીક ભવિષ્ય-
 વાત કહી, જેમ લખ્યું છે કે, “આ લોક હોઠોએ મને માનેછે,
 ૭ પણ તેઓનાં હૃદયો મારાથી વેગળાં રહેછે. પણ તેઓ
 પોતાના મત દાખલ માણસોની આજ્ઞા શીખવતાં મને
 ૮ વ્યર્થ ભજેછે.” કેમકે દેવની આજ્ઞા મૂકી દઈને તમે ગાગરો
 તથા વાટકાઓને વીછળવા, એવા માણસોના સંપ્રદાયને
 પાળોછો; ને તે પ્રકારનાં એવાં બીજાં ઘણાં કામ કરોછો.
 ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતાના સંપ્રદાય પાળવા સાઝ
 ૧૦ દેવની આજ્ઞા તદન રદ કરોછો. કેમકે મુસાએ કહ્યું કે, “તારા
 બાપને તથા તારી માને માન આપ,” ને “જે કોઈ બાપની કે
 ૧૧ માની નિંદા કરે તે મારયો જાય.” પણ તમે કહોછો કે, જો
 કોઈ માણસ પોતાના બાપને કે માને કહે કે, મારાથી તને જે
 ૧૨ કુંઈ લાભ થાય તે કોરબાન, એટલે અર્પિતદાન થયલું છે, તો
 તમે તેને તેના બાપને સાઝ કે તેની માને સાઝ ત્યાર
 પછી કુંઈ કરવા દેતા નથી, અને એમ કરીને તમારા
 ૧૩ શિખાડેલા સંપ્રદાયવડે તમે દેવનું વચન રદ કરોછો; ને તે
 ૧૪ પ્રકારનાં તમે એવાં ઘણાં કામો કરોછો. અને બધા લોકને
 પાસે તેડીને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે સહુ માંડ સાંભળો તથા
 ૧૫ સમજો. માણસની બહારથી તેમાં પેસીને તેને વટાળી શકે,
 એવું કુંઈ નથી; પણ તેમાંથી જે નિકળેછે, તેજ માણસને
 ૧૬ વટાળેછે. જો કોઈને સાંભળવાને કાન છે તો તે સાંભળે.
 ૧૭ ને જ્યારે લોકોની પાસેથી જઈને તે ઘરમાં પેઠા, ત્યારે તેના
 ૧૮ શિષ્યોએ આ દૃષ્ટાંત સંબંધી તેને પુછ્યું. ને તે તેઓને કહેછે
 કે, તમે પણ શું એવા અણસમજી છો? તમે જાણતા નથી
 કે, બહારથી માણસમાં જે જે પેસે તે તેને વટાળી શકતું નથી?

કેમકે એના હૃદયમાં તે પેસવું નથી, પણ પેટમાં ; ને નિકળીને ૧૯ સંડાસમાં જાયછે ; એવું કહીને તેણે સર્વે ખોરાક શુદ્ધ કર્યા. વળી તેણે કહ્યું કે, માણસમાંથી જે નિકળેછે તેજ માણસને ૨૦ વટાળેછે. કેમકે માંહેથી, એટલે માણસોના હૃદયથી, જે ૨૧ નિકળેછે, તે આ, ભુંડા વિચારો, ધીનાળાં, વ્યભિચારો, હત્યાઓ, ચોરીઓ, લોભ, દુષ્ટપણું, કપટ, કામાતુરપણું, ૨૨ અદેખાઈ, દુર્ભાષણ, અભિમાન, મૂર્ખપણું ; એ બધાં ભુંડાં ૨૩ વાનાં માંહેથી નિકળેછે, ને માણસને વટાળેછે.

પછી તે ત્યાંથી ઉઠીને સુર તથા સીદોનની સીમોમાં ગયો ; ૨૪ ને ઘરમાં જઈને કોઈ ન જાણે એવું ચાહતો હતો ; પણ તે ધાનો રહી ન શક્યો. કેમકે એક બાયડી જેની નાની દીકરીને ૨૫ અશુદ્ધ આત્મા વળગેજો હતો, તે તેના વિષે સાંભળીને આવી, ને તેના પગ આગળ પડી. તે બાયડી યુનાની હતી, ૨૬ ને સુરફૈનીસી કુળની ; ને તેણે પોતાની દીકરીમાંથી ભૂત કહાડવાને તેની વિનંતી કરી. પણ ઈશુએ તેને કહ્યું કે, ૨૭ પહેલાં છોકરાંને ધરાવા દે ; કેમકે છોકરાંની રોટલી લઈને કુતરાંને ફેંકવી એ સાફ નથી. પણ તે ઉત્તર આપીને તેને કહેછે ૨૮ કે, હા, પ્રભુ, તો પણ કુતરાં મેજ તજે છોકરાંના કકડામાંનાં ખાયછે. અને તેણે તેને કહ્યું કે, આ વાતને લીધે જ ; તારી ૨૯ દીકરીમાંથી ભૂત નિકળ્યો છે. ને તેણે પોતાને ઘર આવીને ૩૦ જોયું કે, ભૂત નિકળેલો છે, ને તેની દીકરી ખાટલા પર સુતેલી છે.

અને ફરી સુર તથા સીદોનની સીમોમાંથી નિકળીને, ૩૧ દેકાપોલીસની સીમોમાં થઈને, ગાલીલના સમુદ્રની પાસે તે આવ્યો. ને તેઓ એક બેહેરા બોખડાને તેની પાસે લાવેછે, ને ૩૨ તે પર હાથ મૂકવાને તેની વિનંતી કરેછે. અને તેણે લોક ૩૩ પાસેથી તેને એકાંત લઈજઈને તેના કાનોમાં પોતાની આંગળી ઘાલી, ને થુંકીને તેની જીભને અડક્યો ; ને આકાશની ગમ ૩૪ જોઈને તથા નિશાસો મૂકીને કહેછે કે, એકશયા, એટલે ઉઘડી જ. ને તરત તેના કાનો ઉઘડી ગયા ; ને તેની જીભનું ૩૫

- ૩૬ બંધન છુટ્યું, ને તે સાફ બોલ્યો. ને તેઓ કોઈને ન કહે માટે તેણે તેઓને સખત આજ્ઞા આપી ; પણ જમ વધારે સખત આજ્ઞા તે તેઓને આપતો, તેમ બહુ વધારે કરીને તેઓ વાત ૩૭ પ્રગટ કરતા. ને તેઓએ અતિ ઘણા અચરત થઈને કહ્યું કે, તેણે બધું સાફજ કર્યું છે ; તે બેહેરાઓને પણ સાંભળતા કરેછે, ને મુગાઓને પણ બોલતા કરેછે.

૮ તે દહાડાઓમાં અતિ ઘણા લોક હતા, ને તેઓની પાસે કુંઈ ખાવાનું ન હતું, ત્યારે ઈશુ પોતાના શિષ્યોને પાસે તેડીને ૨ તેઓને કહેછે કે, લોક પર મને દયા આવેછે, કેમકે હમણાં ત્રણ દહાડા તેઓ મારી જોડે રહ્યા છે ; ને તેઓની પાસે ૩ કુંઈ ખાવાનું નથી ; ને જો હું તેઓને ભુખ્યા ઘેર મોકલું તો વાટમાં તેઓ ઘણા થાકી જશે ; કેમકે તેઓમાંના કેટલાએક ૪ આઘેથી આગ્યા છે. તેના શિષ્યોએ તેને ઉત્તર આપ્યું કે, હિયાં રાતમાં ક્યાંથી કોઈ એટલાં બધાંને રોટલીથી તૃપ્ત કરી શકે ? ૫ ને તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે ? ૬ ને તેઓએ કહ્યું, સાત. ને તેણે લોકને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપ્યો ; ને સાત રોટલીઓ લઈને તથા સ્તુતિ કરીને ભાંજી ; ને પીરસવા સાફ પોતાના શિષ્યોને આપી ; ને તેઓએ ૭ લોકને પીરસી. અને તેઓની પાસે થોડી માછલીઓ પણ ૮ હતી ; ને તેણે સ્તુતિ કરીને તે પણ પીરસવાનું કહ્યું. ને તેઓ ખાઈને ધરાયા ; ને તેઓએ બાકી રહેલા કકડાઓની સાત ૯ ટોપલીઓ ઉઠાવી. ને ખાનારા આસરે ચાર હજાર હતા ; ને તેણે તેઓને વિદાય કીધા.

- ૧૦ અને તરત હોડી પર ચઢીને તે પોતાના શિષ્યો સાથે દાલ-
૧૧ માનુથાની સીમોમાં આગ્યા. ને ફરોશીઓ નિકળી આગ્યા ;
ને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાંથી નિશાળી
૧૨ માગીને તેની સાથે વિવાદ કરવા લાગ્યા. ને પોતાના આત્મામાં નિશાસો મૂકીને તે કહેછે કે, આ પેઠી નિશાળી કેમ માગેછે ? હું તમને ખચીત કહું છું કે, આ પેઠીને કુંઈજ

નિશાણી અપાશે નહિ. ને તેઓને મૂક્યા પછી હોડી પર ફરી ૧૩
ચઢીને તે પેસે પાર ગયો.

અને તેઓ રોટલી લાવવાને વિસરી ગયા હતા ; ને એક ૧૪
રોટલી વિના ખીજી તેઓની પાસે હોડીમાં નહોતી. ને તેણે ૧૫
તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, જોજો, ફરોશીઓના ખમીર તથા
હેરોદના ખમીરથી સાવધાન રહો. ને તેઓએ માહોમાંહે ૧૬
સંવાદ કરીને કહ્યું કે આપણી પાસે રોટલી નથી, માટે [એમ
કહેછે]. અને ઈશુ એ જાણીને તેઓને કહેછે કે, તમારી પાસે ૧૭
રોટલી નથી એ માટે તમે કેમ સંવાદ કરોછો? હજી સુધી શું
તમે નથી જાણતા, ને નથી સમજતા? હજી તમારાં હૃદય
કઠણ રહ્યાં છે? તમને આંખો છતાં શું તમે નથી દેખતા? ૧૮
અને કાનો છતાં, શું તમે નથી સાંભળતા? ને શું યાદ નથી
રાખતા? જ્યારે પાંચ હજારને સાડ પાંચ રોટલી મેં ભાંજી, ૧૯
ત્યારે તમે કકડાઓની ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી?
તેઓ તેને કહેછે કે, બાર. ને જ્યારે ચાર હજારને સાડ ૨૦
સાત, ત્યારે તમે કકડાથી ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી?
ને તેઓએ કહ્યું કે, સાત. ને તેણે તેઓને કહ્યું, તો તમે કેમ ૨૧
નથી સમજતા?

અને તે બેથસૈદામાં આવેછે ; ને તેઓ તેની પાસે એક ૨૨
આંધળાને લાવેછે, જેને અડકવા સાડ તેઓ તેની વિનંતી
કરેછે. ને આંધળાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામમાંથી બહાર ૨૩
લઈગયો, ને તેની આંખોમાં થુંકીને ને તેના પર હાથ મૂકીને
તેને પુછ્યું કે, તું કંઈ જુએછે? ને ઉપર જોઈને તેણે કહ્યું કે, ૨૪
ઝાડોનાં સરખાં માણસોને ચાલતાં હું જોઉં છું. ત્યાર પછી તેણે ૨૫
ફરી તેની આંખો પર હાથ મૂકીને તેને તાકીને જોયો ; ને તેણે
સાજી થઈને સારીપઠે સઘળું દીઠું. અને તેણે તેને ઘર ૨૬
મોકલતાં કહ્યું કે, ગામમાં ન જ, ને ગામમાં કોઈને પણ ન કહે.

અને ઈશુ તથા તેના શિષ્યો ફિલીપી કાર્થસારીનાં ગામોમાં ૨૭
ગયા ; ને માર્ગમાં તેણે પોતાના શિષ્યોને પુછતાં કહ્યું કે, હું કોણ
છું, એ વિષે માણસો શું કહેછે? ને તેઓએ ઉત્તર આપ્યું, ૨૮

[કોઈ કહેછે કે તું] યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે; ને કેટલાએક કે તું એલિયા, ને કેટલાએક કે તું ભવિષ્યવાદી-
૨૯ આમાંનો એક છે. ને તે તેઓને કહેછે, પણ હું કોણ છું
એ વિષે તમે શું કહોછો? ને પીતર ઉત્તર આપતાં તેને કહેછે
૩૦ કે, તું મસીહ છે. ને તેણે તેઓને સખત આજ્ઞા આપી કે,
મારા સંબંધી કોઈને ન કહો.

૩૧ અને તે તેઓને શીખવવા લાગ્યો કે, માથુસના દીકરાએ
ઘણું સહેવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા શાસ્ત્રી-
ઓથી નાપસંદ થવું, ને મારયા જવું, ને ત્રણ દહાડા પછી
૩૨ પાછા ઉઠવું જોઈએ. ને તે એ વાત ઉઘાડી રીતે બોલ્યો. અને
૩૩ પીતર તેને બાજુપર લઈને તેને ઠપકો આપવા લાગ્યો; પણ
તેણે ફરીને તથા પોતાના શિષ્યોને જોઈને પીતરને ઠપકો આપતાં
કહ્યું કે, શેતાન, મારી પછવાડે જ; કેમકે તું દેવનાં [વાનાં] પર
ચિત્ત લગાડતો નથી, પણ માથુસોનાં વાનાં પર ચિત્ત લગાડેછે.
૩૪ અને તેણે લોકોને પોતાના શિષ્યો સુદ્ધાં પાસે તેડીને તેઓને
કહ્યું કે, જે કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહેછે, તેણે પોતાનો
નકાર કરવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ હંચડીને મારી પાછળ
૩૫ ચાલવું. કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે, તે તેને
ખોશે; પણ જે કોઈ મારે લીધે તથા સુવાર્તાને લીધે પોતાના
૩૬ જીવને ખોય, તે તેને બચાવશે. કેમકે જે માથુસ આખું
જગત મેળવે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામે, તો તેને શો
૩૭ લાભ થાય? અથવા માથુસ પોતાના જીવનો શો બદલો
૩૮ આપશે? કેમકે આ વ્યભિચારી તથા પાપી પહેડીમાં જે કોઈ
મારે લીધે તથા મારી વાતોને લીધે શરમાશે, તેને લીધે
માથુસનો દીકરો, જ્યારે પોતાના બાપના મહિમામાં પવિત્ર
દૂતોની સાથે આવશે, ત્યારે તે શરમાશે.

૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત કહું છું કે હિયાં
જે ઉભા છે, તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે પરાક્રમે
આવેલું દેવનું રાજ્ય જોયા પહેલાં, તેઓ મરણ પામશે નહિ.

અને છ દહાડા પછી ઈશુ પીતરને તથા યાકુબને તથા ૨
 યોહાનને સાથે લઈને એકલા તેઓને હંચા પહાડ ઉપર એકાંત
 લઈજાયછે ; ને તેઓની આગળ તેનું રૂપાંતર થયું. ને તેનાં ૩
 લુગડાં ઉજળાં, બરફના જેવાં બહુ સફેદ થયાં ; એવાં કે પૃથ્વીમાં
 કોઈ પણ ઘાખી તેવાં સફેદ કરી ન શકે. ને એલિયા મુસાની ૪
 સંઘાતે તેઓને દેખાયા, ને તેઓ ઈશુની સાથે વાત કરતા
 હતા. ને પીતર ઉત્તર આપીને ઈશુને કહેછે કે, રાખી, ૫
 આપણે હિયાં રહીએ એ સાફ છે ; ને અમારે ત્રણ માંડવા
 બનાવવા, એક તારે વાસ્તે, ને એક મુસાને વાસ્તે, ને એક
 એલિયાને વાસ્તે. કેમકે શું બોલવું એ તેને સુણ્યું નહિ, કાંજે ૬
 તેઓ બહુ ખિહીતા હતા. અને તેઓ પર છાયા કરનારૂં વાદળું ૭
 આવ્યું ; ને વાદળામાંથી એવી વાણી થઈ કે, આ મારો વહાલો
 દીકરો છે, તેનું સાંભળો. ને તત્કાળ આરોગમ જોઈને તેઓએ ૮
 પછી પોતાની સાથે એકલા ઈશુ વિના કોઈને દીઠો નહિ. અને ૯
 પહાડપરથી તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને ફરમાવ્યું
 કે, માણસનો દીકરો મુએલાંમાંથી પાછો ઉઠે, ત્યાં સુધી તમે જે
 જોયું તે કોઈને ન કહો. અને મુએલાંમાંથી પાછા ઉઠવું એ શું ૧૦
 હશે, તે વિષે માહોમાંહે વાદવિવાદ કરતા તેઓએ તે વાત મનમાં
 રાખી. અને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહેછે ૧૧
 કે, પહેલાં એલિયાએ આવવું જોઈએ ? ને તેણે ઉત્તર આપીને ૧૨
 તેઓને કહ્યું કે, એલિયા પહેલાં આવીને સર્વને સુધારેછે ખરો ;
 ને માણસના દીકરા વિષે કેમ લખ્યું છે કે, તેણે ઘણું દુઃખ સહવું
 ને યિઃકાર પામવો ? પણ હું તમને કહું છું કે, એલિયા ખરેખર ૧૩
 આવ્યો છે ; ને તેના વિષે લખેલું છે તે પ્રમાણે તેઓએ જેમ ચાહ્યું
 તેમ તેને કીધું.

અને તેણે શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓની આસપાસ અતિ ૧૪
 ઘણા લોકને તથા તેઓની સાથે વિવાદ કરતા શાસ્ત્રીઓને
 જોયા. ને તરત તે બધા લોક તેને જોઈને બહુ અચરતી ૧૫
 પામ્યા ; ને દોડીને તેને સલામ કીધી. ને તેણે શાસ્ત્રીઓને ૧૬
 પુછ્યું કે, તેઓની જોડે તમે શો વિવાદ કરો છો ? ને લોકમાંથી ૧૭

એકે ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, હું મારો દીકરો તારી
 ૧૮ પાસે લાવ્યો ; તેને મુગા આત્મા વળગેલો છે. અને જ્યાં કંઈ તે
 તેને પકડે છે, ત્યાં તે તેને ફાડે છે ; ને તે ક્ષીણ કહાડે છે, ને દાંત
 પાસે છે ; ને તે તવાઈ જાય છે. અને મેં તારા શિષ્યોને તેને
 ૧૯ કહાડવાનું કહ્યું ; પણ તેઓ કહાડી ન શક્યા. પણ તે ઉત્તર
 આપીને તેઓને કહે છે કે, ઓ અવિશ્વાસી પહેડી, હું ક્યાં સુધી
 તમારી સાથે રહીશ ? ક્યાં સુધી હું તમારું ખમીશ ? તેને
 ૨૦ મારી પાસે લાવો. અને તેઓ તેની પાસે તેને લાવ્યા, ને
 એને જોઈને આત્માએ તરત તેને પીડ્યો ; ને જમીન પર
 ૨૧ પડીને તે ક્ષીણ કહાડતો તરફડ્યો. અને તેણે એના બાપને
 પુછ્યું કે, એને આ થયાને કેટલો કાળ થયો છે ? ને તેણે કહ્યું
 ૨૨ કે, બાળપણથી. અને તેનો નાશ કરવા સારૂ તેણે ઘણી વેળાએ
 આગમાં તથા પાણીમાં પણ તેને નાખી દીધો ; પણ જો તું
 કંઈ કરી શકે તો અમારા પર કરૂણા રાખીને અમારી મદદ
 ૨૩ કર. પણ ઈશુએ તેને કહ્યું કે, જો તું કરી શકે [તે શું] ! વિશ્વાસ
 ૨૪ રાખનારને તો સર્વ શક્ય છે. અને તરત બાળકના બાપે
 ઘાંટો પાડતાં કહ્યું કે, હું વિશ્વાસ કરું છું, મારા અવિશ્વાસ વિષે
 ૨૫ મારી મદદ કર. પણ ઘણા લોક દોડતા આવે છે, એ જોઈને
 ઈશુએ અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવીને તેને કહ્યું કે, મુગા
 તથા બેહેરા આત્મા, હું તને હુકમ કરું છું કે, તેમાંથી નિકળ ;
 ૨૬ ને ફરી તેમાં ન પેસ. અને ચીસ પાડીને ને તેને બહુ પીલીને
 તે નિકળ્યો ; ને તે મુઆ જવો થયો, એવો કે ઘણાંએ કહ્યું કે,
 ૨૭ તે મરી ગયો. પણ ઈશુએ તેનો હાથ ઝાલીને તેને ઉઠાડ્યો ;
 ૨૮ ને તે ઉભો રહ્યો. અને તે ઘરમાં આવ્યો ત્યારે તેના શિષ્યોએ
 ૨૯ તેને એકાંતે પુછ્યું કે, અમે કેમ તેને કહાડી ન શક્યા ? ને
 તેણે તેઓને કહ્યું કે, માર્યના તથા ઉપવાસ શિવાય બીજા
 કોઈ ઉપાયથી એ જાત કહાડી શકાય એમ નથી.

૩૦ અને ત્યાંથી નિકળીને તેઓ ગાલીલમાં થઈને ગયા ; ને કોઈ
 ૩૧ ન જાણે, એવી તેની ઈચ્છા હતી. કેમકે તે પોતાના શિષ્યોને
 શીખવતો, ને તેઓને કહેતો કે, માથુસનો દીકરો માથુસોના

હાથમાં સોંપેલો છે; ને તેઓ તેને મારીનાખશે; ને મારી-
નંખાયા પછી તે ત્રીજે દહાડે પાછો ઉઠશે. અને તેઓ આ ૩૨
વાત સમજતા ન હતા, ને તેને પુછવાથી ખિહીયા.

અને તે કાપરનાહુમમાં આવ્યો; ને તે ઘરમાં હતો, ત્યારે ૩૩
તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમે માર્ગમાં શો વિવાદ માહોમાંહે કરતા
હતા? પણ તેઓ છાના રહ્યા; કેમકે માર્ગમાં તેઓ માહોમાંહે ૩૪
વિવાદ કરતા હતા કે, મુખ્ય કોણ છે? અને તે બેઠા ને ખારેને ૩૫
તેડીને તેઓને કહેછે કે, જો કોઈ પહેલો થવા ચાહે, તો તે સહુથી
છેલ્લો તથા સહુનો સેવક થાય. અને તેણે એક બાળક ૩૬
લઈને તેઓની વચમાં બેસાડ્યું; ને તેને હાથમાં લઈને તેઓને
કહ્યું કે, જો કોઈ એવાં બાળકોમાંના એકને મારે નામે માની ૩૭
લે, તે મને માની લેછે, ને જો કોઈ મને માની લે તે કેવળ મનેજ
નહિ, પણ જોણે મને મોકલ્યો છે તેને માની લેછે.

પણ યોહાને તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે ૩૮
કોઈએકને તારે નામે ભૂતોને કહાડતો દીઠો, ને તે અમારી
સાથે નથી ચાલતો; ને અમે તેને મના કીધી, કારણ કે તે
અમારી સાથે ચાલતો નથી. પણ ઇશુએ કહ્યું કે, તેને મના ૩૯
કરો મા, કેમકે જો મારે નામે ચમત્કાર કરશે, ને સેહેજ મારે
ઉલટું બોલી શકશે એવો કોઈ નથી. કેમકે જો આપણને ૪૦
વિરુદ્ધ નથી, તે આપણી ગમનો છે. કેમકે હું તમને ખચીત ૪૧
કહું છું કે, તમે ખ્રીસ્તના છો એ કારણથી જો કોઈ મારે નામે
તમને ખ્યાલું પાણી પાશે, તે પોતાનું ઈળ ખોશે નહિ. અને ૪૨
જો નાનાઓ મારા પર વિશ્વાસ કરેછે, તેઓમાંના એકને જો
કોઈ ઠોકર ખવાડે, તેને તે કરતાં આ સાંકે છે કે ઘંટીનું ૫૬
તેની કોટે બંધાય, ને તે સમુદમાં નંખાય. અને જો તારો હાથ ૪૩
તને ઠોકર ખવાડે, તો તેને કાપીનાખ; તને બે હાથ છતાં
નરકમાં ન હોલવાનાર અગ્નિમાં જવું, જ્યાં તેઓનો કીડો ૪૪
નથી મરતો, ને અગ્નિ હોલવાતો નથી, તે કરતાં ઠુંઠા થઈને
જીવનમાં પેસવું એ તને સાંકે છે. ને જો તારો પગ તને ઠોકર ૪૫
ખવાડે, તો તે કાપીનાખ; તને બે પગ છતાં નરકમાં ન

૪૬ હોલવાનાર અગ્નિમાં નંખાઈ જવું, જ્યાં તેઓનો કીડો નથી
 મરતો, ને અગ્નિ નથી હોલવાતો, તે કરતાં લંગડા થઈને.
 ૪૭ જીવનમાં પેસવું એ તને સાફ છે. અને જો તારી આંખ તને
 ઠોકર ખવાડે તો તે કહાડી નાખ; તને જે આંખ છતાં
 ૪૮ અગ્નિના નરકમાં નંખાઈ જવું, જ્યાં તેઓનો કીડો મરતો
 નથી, ને અગ્નિ નથી હોલવાતો, તે કરતાં કાણા થઈને દેવના
 ૪૯ રાજ્યમાં પેસવું એ તને સાફ છે. કેમકે અગ્નિથી હરેક સલુણું
 ૫૦ કરાશે; ને હરેક યજ્ઞ મીઠાથી સલુણો કરાશે. મીઠું તો સાફ
 છે; પણ જો મીઠું નિઃસ્વાદ થાય, તો તેને શાથી ખાઈ કરશો?
 પોતામાં મીઠું રાખો; ને માહોમાંહે સલાહ રાખો.

૧૦ અને ત્યાંથી ઉઠીને તે યરદનને પેલે પાર જઈને ચહુદાની
 સીમેમાં આવેછે; ને ફરી ઘણા લોક તેની પાસે આવેછે; ને
 ૨ તેના રિવાજ પ્રમાણે તે ફરી તેઓને ઉપદેશ કરતો. અને ફરો-
 શીઓએ પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેને પુછ્યું કે, શું
 ૩ પુરૂષને પોતાની વહુ છોડવી ઘટેછે? પણ તેણે ઉત્તર આપીને
 ૪ તેઓને કહ્યું કે, મુસાએ તમને શું ફરમાવ્યું હતું? ને તેઓએ કહ્યું
 ૫ કે, ફારગતી લખીને મૂકી દેવાની મુસાએ રજા આપી. અને
 ૬ ઈશુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, તમારાં હૃદયની કઠણ-
 ૭ તાને લીધે મુસાએ તમારે સાફ એ આજ્ઞા લખી; પણ
 ઉત્પત્તિના આરંભથી દેવે તેઓને એક પુરૂષ તથા એક સ્ત્રી
 ૯ બનાવ્યાં. એ કારણથી માણસ પોતાનાં માખાપને મૂકીને
 ૧૦ પોતાની વહુને મળતો રહેશે; ને તેઓ બંને એક દેહ થશે;
 ૧૧ એ માટે તેઓ ત્યાર પછી જે નથી, પણ એક દેહ છે; તો દેવે
 ૧૨ જોઈ પોતાની વહુને છોડે, ને બીજાને પરણે, તે તેણીના વિષે
 ૧૩ ધિનાણું કરેછે; ને જો વહુ પોતાના વરને છોડે, ને બીજાને
 પરણે, તો તે ધિનાણું કરેછે.

૧૩ અને તેઓ તેની પાસે બાળકો લાગ્યા કે તે તેઓને અડકે;

ને શિષ્યોએ લાવનારાઓને ધમકાવ્યા, પણ ઈશુ તે જોઈને ૧૪
નાખુશ થયો; ને તેઓને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે
આવવા દે, ને તેઓને મના ન કરો; કાંજ દેવનું રાજ્ય
એવાંઓનું છે. હું તમને ખચીત કહું છું કે, જ કોઈ બાળકની ૧૫
માફક દેવનું રાજ્ય કબૂલ નહિ કરશે, તે એમાં પ્રવેશ કરશેજ
નહિ. અને તેણે તેઓને બાથમાં લીધાં, ને તેઓ પર હાથ ૧૬
મૂકીને તેઓને આશીર્વાદ દીધા.

અને તે બહાર જતો હતો, ત્યારે રસ્તામાં એક જણ તેની ૧૭
પાસે દોડતો આવ્યો, ને તેની આગળ ઘૂંટણ ટેકીને પુછ્યું કે, ઓ
ઉત્તમ ઉપદેશક, હું અનંત જીવનનો વારસો પામું, એ માટે હું
શું કરું? પણ ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? ૧૮
એક, એટલે દેવ, તે વિના કોઈ ઉત્તમ નથી. તું આજાઓ જાણે છે, ૧૯
વ્યભિચાર ન કરવો, હત્યા ન કરવી, ચોરી ન કરવી, જુઠી
શાહેદી ન પુરવી, ઠગાઈ ન કરવી, માબાપની મર્યાદા રાખવી.
પણ તેણે ઉત્તર આપીને તેને કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, એ બધાં ૨૦
તો મેં મારા બાળપણથી પાળ્યાં છે. અને તેની ગમ જોઈને ૨૧
ઈશુને તેના પર હેત આવ્યું, ને તેણે તેને કહ્યું કે, તું એક વાત
સંબંધી અધુરો છે; તારું જ છે તે જઈને વેચ, ને દરિદ્રીઓને દે;
ને આકાશમાં તને દોલત મળશે; ને આવ, વધસ્તંભ હંચકીને
મારી પાછળ ચાલ. પણ તે વાતને લીધે ઉદાસ થઈને તે શોક ૨૨
કરતો ચાલ્યો ગયો, કાંજ તેની સંપત ઘણી હતી. ને ઈશુ ૨૩
આસપાસ જોઈને પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, જો ઓને દોલત
છે તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અઘરું છે. ને તેની વાતો ૨૪
પર શિષ્યો અચરતી પામ્યા. પણ ઈશુ ફરી ઉત્તર આપીને
તેઓને કહે છે કે, છોકરા, દોલત પર ભરોસો રાખનારાઓને
દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અઘરું છે. દોલતવાને દેવના ૨૫
રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોયના નાકામાં થઈને ઉંઠને જવું
સેહલ છે. ને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માહોમાંહે કહ્યું, ૨૬
તો કોણ તારણ પામી શકે? પણ ઈશુ તેઓની ગમ જોઈને ૨૭
કહે છે કે, માણસોને એ અશક્ય છે, પણ દેવને નથી, કેમકે

૨૮ દેવને સર્વ શક્ય છે. અને પીતર તેને કહેવા લાગ્યો, જોજે, અમે
૨૯ બધું મૂકીને તારી પાછળ આપ્યા છિયે. પણ ઈશુએ ઉત્તર
આપીને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત કહું છું કે, જોજે મારે તથા
સુવાર્તાને લીધે ઘરને, કે ભાઈઓને, કે બહેનોને, કે બાપને,
૩૦ કે માને, કે વહુને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને મૂક્યાં, તે અમણા
આ કાળમાં સોગણાં ઘરોને તથા ભાઈઓને તથા બહેનોને
તથા માઓને તથા છોકરાંને તથા ખેતરોને સતાવણી સુધાં,
તથા આવતા કાળમાં અનંત જીવન ન પામે, એવો કોઈ નથી.

૩૧ પણ ઘણા જે પહેલા તેઓ છેલા, ને જે છેલા તેઓ પહેલા થશે.

૩૨ અને યરૂશાલેમની ભણી ચઢતાં તેઓ માર્ગમાં હતા ; ને ઈશુ
તેઓની આગળ ચાલતો હતો ; ને તેઓ અચરતી પામતાં
ને પાછળ ચાલતાં બિહીતા હતા. અને તે ફરી બાર [શિષ્યો]ને
પાસે તેડીને પોતાપર જે વીતવાનું હતું તે તેઓને કહેવા

૩૩ લાગ્યો કે, જુઓ, આપણે યરૂશાલેમમાં જઈએ છિયે ; ને
માણસનો દીકરો મુખ્ય યાજકોને તથા શાસ્ત્રીઓને સોંપાશે ;
ને તેઓ તેના પર મોતની સજા ઠરાવશે, ને તેને વિદેશીઓને
૩૪ સોંપશે, ને તેની મશકરી કરશે, ને તેને કોરડા મારશે, ને
તેના પર થુંકશે, ને તેને મારીનાખશે ; ને ત્રીજે દહાડે તે
પાછો ઉઠશે.

૩૫ અને અબીદીના દીકરા યાકુબ તથા યોહાન તેની પાસે
આવીને કહેછે કે, ઉપદેશક, અમારી ઈચ્છા છે કે, અમે જે કાંઈ

૩૬ માગિયે તે તું અમારે વારતે કરે. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે,

૩૭ તમારી શી ઈચ્છા છે? તમારે વારતે હું શું કરું? ત્યારે તેઓએ
તેને કહ્યું કે, તારા મહિમમાં અમે એક તારે જમણે હાથે,

૩૮ એક ડાબે હાથે બેસિયે, એવું અમને આપ. પણ ઈશુએ તેઓને
કહ્યું કે, તમે જે માગો છો, તે તમે જાણતા નથી ; જે વાટકો

હું પીઉં છું તે શું તમે પી શકો છો? ને જે બામ્બિરમા હું લઉં છું, તે

૩૯ બામ્બિરમા શું તમે લઈ શકો છો? તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે કરી
શકિયે છિયે. પણ ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, જે વાટકો હું પીઉં છું
તે તમે પીશો, ને જે બામ્બિરમા હું લઉં છું, તે બામ્બિરમા તમે

લેશો ; પણ જ્યેને સાંઝ ઠરાયું છે, તેઓ વગર બીજાને ૪૦
 મારી જમણી ગમ ને ડાબી ગમ બેસવા દેવું, એ માંઝ નથી.
 અને [બીજા] દસ એ સાંભળીને યાકુબ તથા યોહાન સંબંધી ૪૧
 નાપુશ થવા લાગ્યા. પણ ઈશુ તેઓને પાસે તેડીને તેઓને ૪૨
 કહેછે, તમે જાણોછો કે વિદેશીઓ પર જ્યે રાજ્ય કરનારા
 જણાયછે, તેઓ તેમના પર ધણીપણું કરેછે, ને તેઓના જ
 મોટા તેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવેછે. પણ તમારામાં ૪૩
 એમ ન થશે, પણ તમારામાં જ કોઈ મોટા થવા આહે, તે
 તમારો સેવક થશે ; ને જ કોઈ પ્રથમ થવા આહે તે સહુનો ૪૪
 દાસ થશે. કેમકે માથુસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, ૪૫
 પણ સેવા કરવાને, ને ઘણાની ખંડણીને સાંઝ પોતાનો જીવ
 આપવાને આપ્યો છે.

અને તેઓ યરીખામાં આવેછે ; ને યરીખામાંથી તે ૪૬
 તથા તેના શિષ્યો તથા ઘણા લોક નિકળતા હતા, એટલે
 તીમાયનો દીકરો બારતીમાય જ આંધળો હતો તે માર્ગની કોરે
 ભીખ માગતો બેઠો હતો. અને ઈશુ નાઝારી છે, એમ સાંભળીને ૪૭
 તે પોકારવા તથા કહેવા લાગ્યો કે, ઓ ઈશુ, દાવુદના દીકરા,
 મારા પર દયા કર. અને ઘણાએ તેને ધમકાવ્યો કે, તું ચુપ ૪૮
 રહે ; પણ તે ઘણો વધતો પોકાર્યો કે, ઓ દાવુદના દીકરા,
 મારા પર દયા કર. અને ઈશુએ ઉભા રહીને તેને બોલાવવાનું ૪૯
 કહ્યું ; ને આંધળાને બોલાવીને તેઓ તેને કહેછે કે, હિન્મત
 રાખ, ઊઠ, તે તને તેડેછે. અને તે પોતાનું લુગડું નાખી દઈને ૫૦
 ઉઠ્યો, ને ઈશુની પાસે આપ્યો. અને ઈશુ તેને ઉત્તર આપીને ૫૧
 કહેછે કે, હું તને શું કહું, એ વિષે તારી શી ઈચ્છા છે ?
 આંધળાએ તેને કહ્યું કે, સ્વામી, હું દેખતો થાઉં. અને ઈશુએ પર
 તેને કહ્યું કે, જા, તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે. અને તરત તે
 દેખતો થયો, ને માર્ગમાં ઈશુની પાછળ ગયો.

અને તેઓ યરૂશાલેમની નજદીક, જૈતુનના પહાડ આગળ ૧૧
 બેથશગે તથા બેથાનિયાની પાસે આવેછે, ત્યારે તે પોતાના

- ૨ શિષ્યોમાંના બેને આગળ મોકલેછે, ને તેઓને કહેછે કે, તમારી સામેના ગામમાં જાઓ; ને તેમાં તમારા પેસતાં તરત એક ગધેડાનું બચ્ચું જે પર કોઈ માથસ કદી બેઠું નહિ, એવું તમને
- ૩ બાંધેલું મળશે; તેને છોડી લાવો. અને જો કોઈ તમને કહે કે, તમે એ શા માટે કરો છો? તો કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે;
- ૪ ને તરત તે એને અહીં મોકલશે. અને તેઓ ગયા; ને બે રસ્તાના સંગમ પર એક બારણા આગળ, બહાર બાંધેલું બચ્ચું
- ૫ તેઓને મળ્યું; ને તેઓ તેને છોડેછે. અને જ્યાં ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંના કોઈએ તેઓને કહ્યું કે, બચ્ચાને તમે શું કરવા
- ૬ છોડો છો? ને જેમ ઈશુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું, તેમ તેઓએ
- ૭ તેઓને કહ્યું; ને તેઓને લઈ જવા દીધું. અને તેઓ બચ્ચાને ઈશુની પાસે લાવ્યા; ને તેના પર પોતાનાં લુગડાં નાખ્યાં; ને
- ૮ તેના પર તે બેઠા. ને ઘણાઓએ પોતાનાં લુગડાં રસ્તામાં પાથર્યાં; ને બીજાઓએ ઝાડપરથી ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં
- ૯ પાથરી. અને આગળ તથા પાછળ ચાલનારાઓએ ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે, હોસાના, પ્રભુને નામે જે આવેછે, તેને ધન્ય!
- ૧૦ આપણા બાપ દાવુદનું રાજ્ય જે પ્રભુને નામે આવેછે, તે
- ૧૧ આશીર્વાદિત; પરમ હંયામાં હોસાના. અને ઈશુ યરૂશાલેમ જઈને મંદિરમાં ગયો, ને આરોગમ બધું જોઈને સાંજ પડ્યા પર બારે સુઠાં નિકળીને તે બેથાનિયામાં ગયો.
- ૧૨ અને તે દિવસને બીજે દહાડે તેઓ બેથાનિયામાંથી નિકળી
- ૧૩ આવ્યા પછી, તે ભુખ્યા થયો. ને એક અંજીરી જેને પાતરાં હતાં તેને આઘેથી જોઈને તેની પાસે ગયો, કે કદાપિ તેને તે પરથી કંઈ મળે; ને તેની પાસે આવ્યો, ત્યારે પાતરાં વિના તેને
- ૧૪ કંઈ મળ્યું નહિ; કેમકે અંજીરોનો ઋતુ ન હતો. અને ઈશુએ બોલતાં તેને કહ્યું કે, હવેથી કદી કોઈ તારા પરથી ફળ ન ખાઓ;
- ૧૫ ને તેના શિષ્યોએ સાંભળ્યું. અને તેઓ યરૂશાલેમમાં આવેછે; ને ઈશુ મંદિરમાં પેસીને, મંદિરમાં વેચનારાઓને તથા ઘરાકોને કહાડી નાખવા લાગ્યો; ને નાણાવટીઓના બાજટ તથા
- ૧૬ ખપ્પુતર વેચનારાઓનાં આસનો હંધાં વાળ્યાં. અને કોઈને

મંદિરમાં થઈને કંઈ વાસણ લઈ જવા ન દીધું. અને તેઓને ૧૭
 શીખવતાં તેણે કહ્યું કે, શું એમ લખ્યું નથી કે, માફ ધર સર્વ
 દેશનાઓને સાફ પ્રાર્થનાનું ધર કહેવાશે? પણ તમે તેને
 લુટારાનું કોતર કીધું છે. અને શાસ્ત્રીઓએ તથા મુખ્ય ૧૮
 યાજ્ઞકોએ તે સાંભળ્યું, ને તેનો નાશ શી રીતે કરિયે તે વિષે
 શોધ કીધા; કેમકે તેના ઉપદેશથી સર્વ લોક અચરતી પામ્યા
 માટે તેઓ તેથી બિહીયા.

અને સાંજ પડી, ત્યારે તે શહેર બહાર ગયો. અને તેઓએ ૧૯
 સવારે અંજીરીની પાસે થઈને જતાં તેને જડથી સુકા એલી બેઠ.
 અને પાંતર સંભારીને તેને કહેણે કે, સ્વામી, જો, જે અંજીરીને ૨૧
 તેં શાપ દીધો તે સુકાઈ ગએલી છે. અને ઈશુ ઉત્તર આપી તેઓને ૨૨
 કહેણે કે, દેવનો વિશ્વાસ રાખો; કેમકે હું તમને ખચીત ૨૩
 કહું છું કે, જે કોઈ આ પર્વતને કહે કે ખસેડાઈ જા, ને સમુદ્રમાં
 નંખાઈ જા, ને પોતાના હૃદયમાં સંદેહ ન આણશે, પણ વિશ્વાસ
 કરશે કે, જે હું કહું છું તે થશે, તે જે કંઈ કહેશે તે તેને વાસ્તે થશે.
 એ માટે હું તમને કહું છું કે, જે સર્વ તમે પ્રાર્થના કરતાં માગો છો, ૨૪
 તે અમે પામીશું, એવો વિશ્વાસ કરો, તો તે તમને મળશે.
 અને તમે પ્રાર્થના કરતાં ઉભા રહો છો, ત્યારે જો કોઈને ઉલટું ૨૫
 તમને કંઈ હોય, તો તેને માફ કરો, એ માટે કે તમારો બાપ જે
 આકાશમાં છે, તે પણ તમારા અપરાધો તમને માફ કરે. પણ ૨૬
 જો તમે માફ નહિ કરો, તો તમારો બાપ જે આકાશમાં તે પણ
 તમારા અપરાધો માફ નહિ કરશે.

અને ફરી તેઓ યરૂશાલેમમાં આવેણે; ને તે મંદિરમાં ૨૭
 ફરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો
 તેની પાસે આવેણે, ને તેને કહેણે કે, ક્યા અધિકારથી તું એવાં ૨૮
 કરેણે, ને કોણે તને એવાં કરવાનો અધિકાર આપ્યો? અને ૨૯
 ઈશુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, હું પણ એક વાત તમને
 પુછીશ; ને તમે મને જવાબ દો તો ક્યા અધિકારથી હું એવાં
 કરું છું તે હું તમને કહીશ. યોહાનનું બાપ્તિસ્મા શું આકાશથી ૩૦
 હતું કે માણસોથી? મને જવાબ દો. અને તેઓએ માહોમાંહે ૩૧

વિચારીને કહ્યું કે, જો કહિયે કે, આકાશથી, તો તે કહેશે કે,
 ૩૨ ત્યારે તમે તેનો વિશ્વાસ કેમ નથી કરીશો? પણ જો કહિયે કે,
 માણસથી, ત્યારે તેઓ લોકથી બિહીધા, કેમકે બધા યોહાનને
 ૩૩ નિશ્ચે ભવિષ્યવાદી કરી માનતા હતા. અને તેઓ ઉત્તર
 આપીને ઈશુને કહેછે કે, અમે જાણતા નથી. અને ઈશુ ઉત્તર
 આપી તેઓને કહેછે કે, કયા અધિકારથી હું એવાં કહું તે હું
 પણ તમને કહેતો નથી.

૧૨ અને તે તેઓને દૃષ્ટાંતો કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે
 દાક્ષવાડી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કરી, ને દાક્ષ-
 રસનો કુંડ ખોદ્યો, ને ખુશ્બૂ આંધ્યો, ને ખેડુતોને તે ઈજારે
 ૨ આપી; ને પરદેશ ગયો. ને મોસમે તેણે ખેડુતોની પાસે દાસ
 મોકલ્યો, કે તે ખેડુતો પાસેથી દાક્ષવાડીનાં ફળનું કુંઈ લે;
 ૩ પણ તેઓએ તેને પકડીને કોરડે માર્યો, ને ખાલી હાથે પાછો
 ૪ મોકલ્યો. અને ફરી તેણે બીજો દાસ તેઓની પાસે મોકલ્યો,
 ને તેઓએ પથરો મારીને તેનું માથું ઘાયલ કરીધું, ને ધિકારીને
 ૫ કહાડી મેલ્યો. અને ફરી તેણે બીજો મોકલ્યો, ને તેને તેઓએ
 મારીનાખ્યો; ને બીજા ઘણા મોકલ્યા, ને તેઓએ કોઈને
 ૬ કોરડા માર્યા, ને કોઈને મારીનાખ્યા. હજુ એનો એક
 વહાલો દીકરો હતો, એને પણ તેણે આખરે તેઓની પાસે
 ૭ મોકલીને કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાથી દબશે. પણ તે
 ખેડુતોએ માહોમાંહે કહ્યું કે, આ તો વારસ છે; આવો, તેને
 ૮ મારીનાખિયે, તો વારસો આપણો થશે. અને તેઓએ તેને
 ૯ પકડીને મારીનાખ્યો, ને દાક્ષવાડીમાંથી બહાર કહાડ્યો. એ
 માટે દાક્ષવાડીનો ધણી શું કરશે? તે આવશે, ને ખેડુતોનો
 ૧૦ નાશ કરશે, ને દાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે. શું તમે એ
 લેખ નથી વાંચ્યો કે, “જે પથરનો ખાંધનારાઓએ નકાર
 ૧૧ કર્યો, તેજ ખુણાનું મથાણું થયો. એ પ્રભુ પાસેથી થયું, ને
 ૧૨ આપણી નજરમાં આશ્ચર્યવંત છે.” અને તેઓ તેને પકડવા
 શોધ કરતા; પણ લોકથી બિહીધા; કેમકે તેઓએ જાણ્યું

કે તેણે આપણા પર આ દૃષ્ટાંત કહ્યું; ને તેઓ તેને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

અને તેઓ તેની પાસે કેટલાએક ફરોશીઓને તથા હેરોદી- ૧૩
ઓને મોકલેછે કે તેઓ વાતમાં તેને કાંદામાં નાખે. તો તેઓ ૧૪
આવીને તેને કહેછે કે, ઉપદેશક, અમે જાણિયેછિયે કે, તું
ખરો છે, ને કોઈનો ભય રાખતો નથી, કાંજ માણસોના મહો
ભણી તું જાતો નથી, પણ સત્યતાથી દેવનો માર્ગ શીખવેછે.
કાયસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? આપિયે કે નહિ ૧૫
આપિયે? પણ તેણે તેઓનો ઢોંગ જાણીને તેઓને કહ્યું કે,
તમે મારું પરીક્ષણ કેમ કરોછો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો
કે હું જાઉં. ને તેઓ લાગ્યા. અને તે તેઓને કહેછે કે, આ ૧૬
છબી તથા લેખ કોણનાં? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાય-
સારનાં. ને ઈશુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જે કાય- ૧૭
સારનાં તે કાયસારને ભરી આપો; ને જે દેવનાં તે દેવને. ને
તેઓ તે પર અચરતી પામ્યા.

અને સાદુકીઓ જે કહેછે કે, પુનરુત્થાન નહિ થશે, તેઓ ૧૮
તેની પાસે આવેછે; ને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, ઉપદેશક,
મુસાએ અમારે વારસે લખ્યું કે, જો કોઈનો ભાઈ નછોરવો ૧૯
મરીને વહુને મૂકે, તો તેનો ભાઈ તેની વહુને લે, ને પોતાના ભાઈને
સારું સંતાન ઉપજાવે. હવે સાત ભાઈ હતા; ને પહેલો વહુ ૨૦
પરંજીને સંતાન વિના મરીગયો. પછી બીજાએ તેને લીધી, ૨૧
ને તે મરીગયો; ને તે પણ કંઈ સંતાન મૂકી ગયો નહિ; ને
એ પ્રમાણે ત્રીજાએ પણ; ને સાતે તેને લીધી, ને સંતાન ન ૨૨
મૂક્યાં. અને છેવટે બાચડી પણ મરીગઈ. એ માટે પુનર- ૨૩
ુત્થાનમાં, જ્યારે તેઓ ઉઠશે, ત્યારે તે તેઓમાંના કોણની વહુ
થશે? કેમકે સાતેની તે વહુ થઈ હતી. અને ઈશુએ ઉત્તર ૨૪
આપીને તેઓને કહ્યું કે, શું તમે લેખાને તથા દેવના
પરાક્રમને નહિ જાણતાં ભૂલ નથી કરતા? કેમકે મુએલાં- ૨૫
માંથી ઉઠનારા પરણતા પરણાવતા નથી, પણ આકાશમાંના
દૂતોના જેવા હોય છે. પણ મુએલા લોક પાછા ઉઠેછે, ૨૬

તે સંબંધી, શુ તમે મુસાના પુસ્તકમાંના ઝાડી વિષેના પ્રકરણમાં નથી વાંચ્યું કે, દેવે તેને એમ બોલતાં કહ્યું કે, હું ઈબ્રાહીમનો ૨૭ દેવ તથા ઈસહાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ છું. તે મુએલાંએનો દેવ નથી, પણ જીવતાંએનો દેવ તે છે; એ માટે તમે મોટી ભૂલ કરો છો.

- ૨૮ અને શાસ્ત્રીઓમાંના એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર સાંભળી, ને તેણે તેઓને સાંઝે ઉત્તર આપ્યું એમ જાણીને ૨૯ તેને પુછ્યું કે, સહુ આજ્ઞાઓમાં પહેલી કયી છે? ને ઈશુએ તેને ઉત્તર આપ્યું કે, સહુ આજ્ઞાઓમાં પહેલી એ છે કે, “ઓ ૩૦ ઈસ્રાયલ, સાંભળ, પ્રભુ આપણે દેવ તે પ્રભુ એકજ છે; ને તારા આપ્પા હૃદયથી, ને તારા આપ્પા જીવતી, ને તારી આપ્પી બુદ્ધિથી, ને તારા આપ્પા સામર્થ્યથી પ્રભુ તારા દેવ પર ૩૧ તું પ્રીતિ કર,” પહેલી આજ્ઞા એ છે. ને બીજી એના જેવી છે, એટલે “જેમ તું પોતા પર પ્રીતિ કરે છે તેમ તારા પડોસી પર પ્રીતિ કર.” એઓ કરતાં બીજી કોઈ મોટી આજ્ઞા નથી. અને ૩૨ શાસ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, વાઝ, ઉપદેશક, તેં ખરૂંજ કહ્યું છે, ૩૩ તે એકજ છે, ને તે વિના બીજો કોઈ નથી; ને આપ્પા હૃદયથી તથા આપ્પી સમજણથી તથા આપ્પા જીવથી તથા આપ્પા સામર્થ્યથી, તેના પર પ્રીતિ કરવી, તથા પોતા પર તેવી પડોસી પર પ્રીતિ કરવી, તે સઘળાં બલિદાન તથા યજ્ઞ કરતાં ૩૪ અધિક છે. અને તેણે ડહાપણથી ઉત્તર આપ્યું એ જોઈને ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તું દેવના રાજ્યથી વેગળો નથી. અને ત્યાર પછી કોઈએ તેને પુછપરછ કરવાની હિન્મત ન કરીધી.
- ૩૫ અને મંદિરમાં ઉપદેશ કરતાં ઈશુએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, ૩૬ શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, મસીહ દાવુદનો દીકરો છે? કેમકે દાવુદે પોતે પવિત્ર આત્માથી કહ્યું કે, “પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું તારા પાદાસન કરું, ત્યાં સુધી મારી ૩૭ જમણી ગમ બેસ.” એ માટે દાવુદ પોતે તેને પ્રભુ કહે છે; તો તે તેનો દીકરો કેમ છે? ને બધા લોકે ખુશીથી તેનું સાંભળ્યું.
- ૩૮ અને તેણે પોતાના ઉપદેશમાં તેઓને કહ્યું કે શાસ્ત્રીઓથી

સાવધાન રહો ; તેઓ જામા પહેરીને ફરવા તથા ચહુટાઓ-
માં સલામો, તથા સભારથાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા ૩૯
જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ યાદે છે. એઓ વિધવાઓનાં ૪૦
ઘર ખાઈજાય છે, ને ઢોંગ કરીને લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે ;
તેઓ વધતો દંડ પામશે.

અને ઈશુએ ખજાનાની સામા બેસીને, લોકો ભંડારમાં ૪૧
પૈસા કેવી રીતે નાખે છે, તે જોયું ; ને ઘણા પૈસાદારોએ ઘણા
નાખ્યા. અને એક દરિદ્રી વિધવાએ આવીને બે નાસરી, ૪૨
એટલે એક અધિભો, નાખ્યા. અને તેણે પોતાના શિષ્યોને પાસે ૪૩
તેડીને તેઓને કહ્યું, હું તમને ખચીત કહું છું કે, ભંડારમાં એ
સર્વ નાખનારાં કરતાં આ દરિદ્રી વિધવાએ વધતું નાખ્યું છે.
કેમકે તે સઘળાંએ પોતાના ભરપુરપણામાંથી નાખ્યું ; પણ ૪૪
એણીએ, પોતાના કમીપણાંનું જ સર્વ હતું તે, એટલે પોતાની
બધી ઉપજીવિકા નાખી.

અને મંદિરમાંથી તે નિકળતો હતો ત્યારે તેનો એક શિષ્ય ૧૩
તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, જો, કેવા પહાણા તથા કેવી બાંધ-
ણીઓ ! અને ઈશુએ ઉત્તર આપીને તેને કહ્યું કે, શું તું એ ૨
મોટી બાંધણીઓ દેખે છે ? પાડી નહિ નંખાય એવો પહાણો
પહાણા પર રહેશે નહિ.

અને જૈતુનના પહાડ પર, મંદિરની સામા તે બેઠો હતો, ૩
એટલે પીતરે તથા યાકુબે તથા યોહાને તથા આંદ્રયાએ તેને
એકાંતે પુછ્યું, અમને કહે, એ ક્યારે થશે ? ને જ્યારે તે બધાં ૪
પુરાં થવાનાં છે, ત્યારે શી નિશાણી થશે ? ને ઈશુ ઉત્તર આપીને ૫
તેઓને કહેવા લાગ્યો કે, કોઈ તમને ન ભૂલાવે, માટે સાવધાન
રહો. કેમકે ઘણા મારે નામે આવીને કહેશે કે, તે હું છું ; ને ૬
ઘણાઓને ભૂલાવશે. પણ જ્યારે લડાઈઓ તથા લડાઈની ૭
ઉડતી ખબર વિષે સાંભળશો, ત્યારે ગભરાશો મા ; કેમકે એમ
થવું જોઈએ ; પણ તેટલામાં અંત નથી. કેમકે પ્રજા પ્રજા પર, ૮
તથા રાજ્ય રાજ્ય પર ઉઠશે ; ને ઠામેઠામ ધરતીકંપારા થશે,
ને દુકાળો તથા સંતાપ થશે. એ મહા દુઃખાનો આરંભ છે.

- ૯ પણ પોતા વિષે સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાય સભાઓમાં સોંપશે; ને સભાઓમાં તમે કોરડાના માર ખાશો; ને તેઓ મારે લીધે હાકેમો તથા રાજાઓ આગળ,
- ૧૦ તેઓની વિરુદ્ધ શાહુદી થવા સાડ, તમને રજુ કરશે. અને પહેલાં
- ૧૧ સર્વ દેશોમાં સુવાર્તા પ્રગટ થવી જોઈએ. અને જ્યારે તેઓ તમને પરસ્વાધીન કરીને લઈ જશે, ત્યારે શું બોલિયે તે વિષે અગાઉથી કાળજી ન રાખો, ને ચિંતા ન કરો. પણ તે વેળા તમને જે આપવામાં આવશે તે બોલો; કેમકે બોલનાર તે તમે નહિ, પણ
- ૧૨ પવિત્ર આત્મા છે. પણ ભાઈ ભાઈને તથા બાપ છોકરાને
- ૧૩ મરણદંડને સાડ પરસ્વાધી કરશે; ને છોકરાં માબાપની સામાં ઉઠશે, ને તેઓને મારી નાંખાવશે; ને મારા નામને લીધે સહુ તમારો દ્વેષ કરશે; પણ જે અંત સુધી ઠકશે તેજ તારણ પામશે.
- ૧૪ પણ જ્યારે તમે ઉજડના અમંગળપણા[ની નિશાણી] જે સંબંધી દાનિયલ ભવિષ્યવાદીએ કહેલું છે તે, જ્યાં ઘટાર્થ નથી ત્યાં, ઉભી રહેતી જોશે, (જે વાંચેછે તેણે સમજવું), ત્યારે
- ૧૫ જે યહુદામાં હોય, તેઓ પહાડ તરફ નહાસી જાય. ને ધાબા પર જે હોય તે ઘરમાં ન ઉતરે; ને પોતાના ઘરમાંથી કંઈ
- ૧૬ લઈ જવા સાડ માંહે ન પેસે; ને જે ખેતરમાં હોય, તે પોતાનું
- ૧૭ લુગડું લઈ જવાને પાછો ન કરે. અને તે દહાડાઓમાં જેઓ
- ૧૮ ગર્ભવંતી છે તથા જેઓ ધવાડેછે તેઓને અક્ષોસ છે. પણ
- ૧૯ તમારું નહાસવું શિયાળામાં ન થાય, માટે પ્રાર્થના કરો; કેમકે તે દહાડાઓમાં જેવી વિપત્તિ થશે, તેવી દૈવથી સૃજાયેલી સૃષ્ટિના આરંભથી તે હજી સુધી થઈ નથી ને થશે પણ નહિ.
- ૨૦ ને જો પ્રભુએ એ દહાડાઓને ઓછા કીધા ન હોત, તો કોઈ માણસ ન બચત. પણ જે પસંદ કરેલા લોકને તેણે પસંદ કીધા
- ૨૧ તેઓને લીધે તેણે આ દહાડાઓને ઓછા કર્યા છે. ને ત્યારે જો કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, હિયાં પ્રીરત છે કે, જુઓ, તે ત્યાં,
- ૨૨ તો માનતા ના. કેમકે જુઠા પ્રીરતો તથા જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઉઠશે; ને ચમત્કારો તથા અદભૂત કામો દેખાડશે, એ માટે કે, જો બની શકે, તો પસંદ કરેલાઓને પણ ભુલાવે.

પણ તમે સાવધાન રહો; જુઓ, મેં તમને સઘળું અગાઉથી ૨૩ કહ્યું છે.

પણ તે દહાડાઓમાં, આ વિપત્તિ પછી, સુરજ અંધકાર- ૨૪
૩૫ થઈ જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ને ૨૫
આકાશના તારાઓ પડતા થશે; ને આકાશમાંનાં પરાક્રમો
હલાવાશે. ત્યારે તેઓ માથુસના દીકરાને બહુ પરાક્રમ તથા ૨૬
મહિમાસહિત વાદળોમાં આવતો જશે. અને ત્યારે તે પોતાના ૨૭
દૂતોને મોકલશે, ને તેઓ પૃથ્વીના છેડાથી આકાશના છેડા
સુધી, ચારે દિશાથી તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે.

પણ અંજીરીનું દૃષ્ટાંત શીખો; જ્યારે તેની ડાળી કુમળીજ ૨૮
છે, ને પાતરાં ફુટેછે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળો પાસે છે.
એમજ જ્યારે તમે એ બધાંને થતાં જોશો, ત્યારે જાણો કે તે ૨૯
પાસે બારણા આગળ છે. હું તમને ખચીત કહું છું કે આ ૩૦
બધાં થાય ત્યાં સુધી આ પેહેડી ગુજરી જશે નહિ. આકાશ ૩૧
તથા પૃથ્વી ટળી જશે; પણ મારી વાતો ટળી જશે નહિ. પણ ૩૨
તે દહાડા તથા તે ઘડી સંબંધી મારા બાપ વગર કોઈને માલમ
નથી; આકાશમાંના દૂતોને નહિ ને દીકરાને પણ નહિ.
સાવધાન રહો, જાગતા રહો, ને પ્રાર્થના કરો; કેમકે સમય ૩૩
ક્યારે છે તે તમે જાણતા નથી. તે આ પ્રમાણે છે કે પરદેશ ૩૪
જનાર એક માથુસે પોતાનું ઘર છોડીને ને પોતાના ચાકરોને
તે પરનો અધિકાર તથા એક એકને પોતપોતાનું કામ સોંપીને
દરવાનને પણ આજ્ઞા આપી કે જાગૃત રહે. માટે તમે જાગૃત ૩૫
રહો; કેમકે તમે જાણતા નથી કે ઘરનો ધણી ક્યારે આવશે,
સાંજે, કે મધ રાત્રે, કે મરઘા બોલતી વખતે, કે સવારે; નહિ ૩૬
તો તે એકાએક આવીને તમને સૂતા જુએ. ને જ હું તમને ૩૭
કહું છું તે સર્વને કહું છું કે, જાગૃત રહો.

અને જે દહાડા પછી પારખા તથા જેખમીરી રોટલીનું પર્વ ૧૪
હતું; અને તેને દગાથી કેમ પકડીને મારીનાખે, એ વિષે મુખ્ય
યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ શોધ કરતા હતા. પણ તેઓએ કહ્યું ૨
કે, પર્વના દહાડામાં નહિ, રખે લોકોથી ગડબડ થાય.

- ૩ અને તે બેથાનિયામાં હતો, ત્યારે સીમોન કહોડિયાના ઘરમાં ખાવા બેઠેલો હતો ત્યારે એક બાયડી આવી, જેની પાસે અતિ મુલ્યવાન જઠામાંસીનું અત્તર ભરેલી મરમરની સીસી હતી; ને તેણીએ એ સીસી ભાંજીને તેના માથા પર રેડ્યું.
- ૪ અને ફેટલાએક પોતામાં છેક નાખુશ થઈને કહેતા હતા કે, ૫ અત્તરનું એ નુકસાન શાને અર્થે કીધું? કેમકે એ ત્રણસેં દીનાર કરતાં વત્તે મુલે વેચી શકાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત, ૬ ને તેઓએ તે પર કચકચ કીધી. પણ ઇશુએ કહ્યું કે, એણીને ૭ રહેવા દો; એણીને કેમ દુઃખ દેઠો? એણીએ મારે સાડ ભલું કામ કર્યું છે, કેમકે દરિદ્રીઓ સદા તમારી સાથે છે; ને જ્યારે તમે ઈચ્છો, ત્યારે તેઓનું ભલું કરી શકો છો; ૮ પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. જે તેનાથી બની શક્યું, તે તેણીએ કર્યું, દેશને સાડ અગાઉથી તેણીએ મારા શરીરને ૯ અત્તર લગાડ્યું. હું તમને ખચીત કહું છું કે, આખા જગતમાં, જ્યાં કુંઈ આ સુવાર્તા પ્રસિદ્ધ કરાશે, ત્યાં એણીએ જે કર્યું છે, તે એની યાદગારીને સાડ કહેવામાં આવશે.
- ૧૦ અને બારેમાંનો એક, એટલે યહુદા ઈસકારયત, તેને મુખ્ય ૧૧ યાજ્ઞકોને સ્ત્રાધીન કરવા સાડ તેઓની પાસે ગયો. તેઓ તે સાંભળીને ખુશ થયા; ને તેને નાણું આપવાનું વચન આપ્યું. અને તેને કેમ પરસ્વાધીન કરે એનો લાગ તે શોધતો હતો.
- ૧૨ અને બેખમીરી રોટલીના પર્વને પહેલે દહાડે, જ્યારે લોકો પારુખાયણ કરતા હતા, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને કહે છે કે, તું પારુખા ખાય, માટે અમે ક્યાં જઈને તૈયારી કરિયે, એ ૧૩ વિષે તારી શી ઈચ્છા છે? અને તે પોતાના શિષ્યોમાંના બેને મોકલે છે, ને તેઓને કહે છે કે, શહેરમાં જાઓ, ને પાણીની ગાગેર લઈ જતો એક માણસ તમને મળશે; તેની પાછળ ૧૪ જાઓ; ને જ્યાં તે પેસશે, ત્યાં ધરખણીને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે ઉતારો ક્યાં છે, કે જ્યાં હું મારા શિષ્યો સાથે પારુખા ખાહું? ૧૫ ને તે તમને એક મોટી સણગારેલી તૈયાર કરેલી મેડી ૧૬ દેખાડશે; ત્યાં આપણને સાડ તૈયારી કરો. ને તેના શિષ્યો

ગયા, ને શહેરમાં આઠ્યા, ને જવું તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેવું
જડ્યું; ને તેઓએ પારખા તૈયાર કરીયું.

અને સાંજ પડી ત્યારે બારેની સાથે તે આવેછે; ને તેઓ ૧૭
એસીને ખાતા હતાં, ત્યારે ઈશુએ કહ્યું કે, હું તમને ખચીત કહું છું ૧૮
કે, તમારામાંનો એક જ મારી સાથે ખાયછે, તે મને પરસ્વાધીન
કરશે. અને તેઓ શોકાતુર થવા લાગ્યા, ને એક પછી એક તેને ૧૯
કહેવા લાગ્યો કે, શું તે હું છું? ને બીજો કે, શું તે હું? ને તેણે ૨૦
ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, બારમાંનો એક જ મારી સાથે
થાળીમાં બાજેછે તેજ છે. માણસના દીકરા સંબંધી જેમ ૨૧
લખ્યું છે તેમ તે જાયછે ખરો; પણ જેનાથી માણસનો
દીકરો પરસ્વાધીન કરાયછે, તે માણસને હાય હાય; જો તે
માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો તેને વધારે સાફ હોત.

અને તેઓ ખાતા હતા, ત્યારે ઈશુએ રોટલી લઈને સ્તુતિ ૨૨
કરીને ભાંગી, ને તેઓને આપી; ને કહ્યું કે, ભો, ખાઓ, એ
માફ શરીર છે. અને વાટકો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેઓને ૨૩
આપ્યો; ને બધાએ તેમાંનું પીયું. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ૨૪
નવા કરારનું આ માફ રક્ત છે, જે ઘણાને લીધે વહેવડાયલું છે.
હું તમને ખચીત કહું છું કે, જે દહાડે હું દેવના રાજ્યમાં તે નવું ૨૫
પીશ, તે દહાડા સુધી હું ફરી દ્રાક્ષનો રસ પીનાર નથી.

અને તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પહાડ પર ગયા. ૨૬
ને ઈશુ તેઓને કહેછે કે, આજ રાત્રે તમે સહુ મારે લીધે ૨૭
ઠોકર ખાશો; કેમકે લખ્યું છે કે, હું પાળકને મારીશ; ને ઘેટાં
વેરાઈ જશે. પણ મારા પાછા ઉઠ્યા પછી હું તમારી ૨૮
અગાડી ગાલીલમાં જઈશ. પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, જો ૨૯
સઘળા ઠોકર ખાય તો પણ હું નહિ. અને ઈશુ તેને કહેછે ૩૦
કે, હું તને ખચીત કહું છું કે, આજની રાત્રેજ મરઘો બે વાર
બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરીશ. પણ તેણે ૩૧
વધતા આઝહથી કહ્યું કે, મારે તારી સાથે મરવું પડે, તો પણ
હું તારો નકાર નહિ કરીશ; અને સહુએ પણ એમજ કહ્યું.

અને તેઓ ગેથસેમાને નામે એક જગ્યાએ આવેછે; ને તે ૩૨

- પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, હું પ્રાર્થના કરું, ત્યાં સુધી હિયાં
 ૩૩ બેસો. અને તે પોતાની સાથે પીતરને તથા ચાકુબને તથા
 યોહાનને લઈ જાય છે, ને તે બહુ ગભરાવા તથા ઉદાસ થવાં
 ૩૪ લાગ્યો. અને તે તેઓને કહે છે, મારો જીવ મરવા જેવો અતિ
 ૩૫ શોકાતુર છે ; હિયાં રહીને જાગતા રહો. અને થોડું આગળ
 જઈને તે ભુંધ પર પડ્યો ; ને પ્રાર્થના કરી કે, જો બની શકે
 ૩૬ તો આ ઘડી મારાથી દૂર થાઓ. અને તેણે કહ્યું કે, આબા, બાપ,
 તારાથી બધું થઈ શકે છે ; આ વાટકો મારાથી દૂર કરજો, તો
 પણ મારી ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઈચ્છા પ્રમાણે થાઓ.
 ૩૭ અને તે આવે છે, ને તેઓને હંધતા જુએ છે, ને પીતરને તે
 કહે છે, સીમોન, શું તું હંધે છે ? શું એક ઘડી તું જાગતો રહેવાને
 ૩૮ સમર્થ નથી ? જાગતા રહો તથા પ્રાર્થના કરો, રબ્બે તમે
 પરીક્ષણમાં આવો ; આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ દેહ અબળ
 ૩૯ છે. અને ફરી તેણે જઈને એજ વાત કહેતાં પ્રાર્થના કરી.
 ૪૦ અને પાછા આવીને તેણે ફરી તેઓને હંધતા જોયા ; કેમકે
 તેઓની આંખો હંધે ઘેરાઈ હતી ; ને તેને શો જવાબ દેવો,
 ૪૧ એ તેઓ જાણતા ન હતા. અને તે ત્રીજી વાર આવે છે,
 ને તેઓને કહે છે કે, હવે હંધ્યા કરો તથા આરામ લો, બસ
 છે, તે ઘડી આવી છે, જુઓ, માણસનો દીકરો પાપીઓના
 ૪૨ હાથમાં સ્વાધીન કરાય છે. ઉઠો, આપણે જઈએ ; જુઓ,
 મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે આવ્યો છે.
 ૪૩ અને તરત, તે હજી બોલતો હતો એટલામાં તે બારેમાંનો એક,
 એટલે ચહુદા, ને તેની સાથે મુખ્ય યાજકોની તથા શાસ્ત્રીઓની
 તથા વડીલોની પાસેથી અતિ ઘણા લોક તરવારો તથા સોઠા
 ૪૪ લઈને પાસે આવે છે. અને તેના પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને
 એવી નિસાણી આપીને કહ્યું હતું કે જેને હું ચુમીશ તે તેજ છે
 ૪૫ તેને પકડો, ને ખબરદારીથી લઈ જાઓ. અને આવ્યા પછી
 તે તરત તેની પાસે જઈને કહે છે કે, સ્વામી, સ્વામી, ને તેને
 ૪૬ ચુમ્યો. અને તેઓએ તેના પર પોતાના હાથ નાખ્યા, ને તેને
 ૪૭ પકડી લીધા. અને પાસે ઉભા રહેનારાઓમાંના એકે તરવાર

કહાડીને મુખ્ય યાજકના દાસને મારી, ને તેનો કાન કાપી-
નાખ્યો. અને ઈશુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જમ ૪૮
લુઠારાને તેમ મને પકડી લઈ જવાને, તરવારો તથા સોટા
લઈને શું તમે બહાર આગ્યા? હું હરરોજ તમારી પાસે મંદિરમાં ૪૯
ઉપદેશ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહિ; પણ લેખો
પુરા થવા જોઈએ, માટે [એમ થાયછે]. ને સઘળા તેને મૂકીને ૫૦
નહાસી ગયા. અને એક જીવાન જોયે પોતાના ઉઘાડા અંગ પર ૫૧
સાથનું લુગડું ઝોડેલું હતું તે તેની પાછળ આવતો હતો. અને પર
તેઓએ તેને પકડ્યો, પણ તે લુગડું મૂકીને તેઓ પાસેથી
નાગો નહાસી ગયો.

અને તેઓ ઈશુને પ્રમુખ્ય યાજકની પાસે લઈ આગ્યા; ને ૫૩
સર્વ મુખ્ય યાજકો તથા વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ તેની પાસે
આવેછે. અને પીતર તેની પાછળ આઘેઘા ચાલતો પ્રમુખ્ય ૫૪
યાજકની હવેલી સુધી ચોકમાં આગ્યો; ને ભાલદારોની સાથે
બેસીને અંગારાની પાસે તાપતો હતો. પણ મુખ્ય યાજકોએ ૫૫
તથા આખી ન્યાયસભાએ ઈશુને મારીનું ખાવા સાફ તેને વિરુદ્ધ
સાક્ષી શોધી, પણ તેઓને જડી નહિ; કેમકે ઘણાઓએ તે ૫૬
પર જીઠી સાક્ષી પુરી; પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી.
અને કેટલાએકે ઉભા રહીને તેને વિરુદ્ધ સાક્ષી પુરતાં કહ્યું કે, ૫૭
અમે તેને એમ કહેતાં સાંભળ્યો કે, હાથે બનાવેલા આ મંદિરને ૫૮
હું પાડી નાખીશ, ને ત્રણ દહાડામાં હાથે નહિ બનાવેલું એવું
ખીજું બાંધીશ. અને એમાં પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૫૯
અને પ્રમુખ્ય યાજકે વચમાં ઉભા થઈને ઈશુને પુછતાં કહ્યું કે, ૬૦
શું તું કંઈ ઉત્તર આપતો નથી? તેઓ તારે વિરુદ્ધ શી સાક્ષી
પુરેછે? પણ તે ચૂપ રહ્યો, ને કંઈ ઉત્તર ન દીધું. ફરી પ્રમુખ્ય ૬૧
યાજક તેને પુછતાં કહેછે કે, શું તું સ્તુતિવાનનો દીકરો ખીસ્ત
છે? ને ઈશુએ કહ્યું કે, હું છું; ને માથસના દીકરાને પરાક્રમની ૬૨
જમણીગમ બેઠેલો તથા આકાશનાં વાદળાં સહિત આવતો
તમે દેખશો. અને પ્રમુખ્ય યાજક પોતાનાં લુગડાં કાઢીને કહેછે ૬૩
કે, હવે પછી આપણને સાક્ષીની શી અગત્ય છે? તમે આ ૬૪

દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે, તમને શું લાગે છે? ને સહુએ તેને મરણ-
 ૬૫ યોગ્ય ઠરાવ્યો. અને કોઈ તે પર થુંકવા તથા તેનું મોહો ઢાંકવા
 લાગ્યા તથા તેને મુક્તીઓ મારીને તેને કહેવા લાગ્યા કે, ભવિષ્ય
 કહે. અને ભાલદારોએ તેને થબડાકો મારી.

૬૬ અને પાતર નીચે ચોકમાં હતો, ત્યારે પ્રમુખ યાજકની
 ૬૭ એક દાસી આવે છે, ને પાતરને તાપતો જોઈને તેને તાકીને
 ૬૮ કહે છે કે, તું પણ ઈશુ નાજારીની સાથે હતો. પણ તેણે નાકબૂલ
 ૬૯ કરીને કહ્યું કે, તું શું કહે છે, તે હું જાણતો કે સમજતો નથી. ને
 પરશ્ચાળમાં તે બહાર ગયો, ને મરઘો બોલ્યો. અને તે દાસી
 તેને ફરી જોઈને પાસે ઉભા રહેનારાઓને કહેવા લાગી કે, એ
 ૭૦ તેઓમાંનો જ છે. પણ તેણે ફરી નાકબૂલ કીધું. અને ફરી
 થોડી વાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાતરને કહ્યું કે,
 ૭૧ ખરેખર એઓમાંનો તું છે; કેમકે તું પણ ગાલીલનો છે. પણ
 તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, જે માથુસ વિષે તમે
 ૭૨ કહો છો, તેને હું જાણતો નથી. અને તરત મરઘો બીજી
 વાર બોલ્યો. અને ઈશુએ પાતરને જે વાત કહી હતી કે,
 મરઘો બે વાર બોલ્યા અગાઉ, ત્રણ વાર તું મને નાકબૂલ
 કરીશ, તે તેને સાંભરી; ને તે પર મન લગાડીને તે રડ્યો.

૧૫ અને સવાર થઈ ત્યારે વડીલોની તથા શાસ્ત્રીઓની સાથે
 મનસુઓ કરીને મુખ્ય યાજકો તથા આખી ન્યાયસભા ઈશુને
 ૨ બાંધીને લઈ ગયા; ને પીલાતને સોંપી દીધા. અને પીલાતે તેને
 પુછ્યું, કે શું તું યહુદીઓનો રાજા છે? ને તેણે ઉત્તર આપીને
 ૩ તેને કહ્યું કે, તું કહે છે તેજ. અને મુખ્ય યાજકોએ તે પર
 ૪ ઘણા દોષ મૂક્યા. અને પીલાતે ફરી તેને પુછતાં કહ્યું કે, શું
 તું કાંઈજ ઉત્તર દેતો નથી? જો, તેઓ તારા પર કેટલી બધી
 ૫ સાક્ષી પુરે છે. અને ઈશુએ બીજું કંઈ ઉત્તર દીધું નહિ;
 માટે પીલાત અચરતી પામ્યો.

૬ અને આ પર્વમાં જે કોઈ બંદીવાનને તેઓ માગે તેને
 ૭ તે છોડી દેતો. અને કેટલાએક દંગો કરનારાએ દંગામાં

ખૂન કર્યું હતું તેઓની સાથે કેદમાં પડેલો એવો એક બારાખા
 નામનો માણસ હતો. અને લોક ખૂમ પાડતાં એવી વિનંતી ૮
 કરવા લાગ્યા કે, જેમ તું અમારે સાડા હમેશ કરતો, તે
 પ્રમાણે કર. અને પીલાતે તેઓને ઉત્તર આપી કહ્યું કે, ૯
 શું તમારી મરજી છે કે, હું તમારે સાડા ચહુદીઓના રાજાને
 છોડું? કેમકે તેણે જાણ્યું કે મુખ્ય યાજકોએ અદેખાઈને ૧૦
 લીધે તેને પરસ્વાધીન કર્યો હતો. પણ મુખ્ય યાજકોએ ૧૧
 લોકને ઉસકેર્યા, એ સાડા કે તેના કરતાં તે તેઓને વારતે
 બારાખાને છોડે. પણ પીલાતે ફરી તેઓને ઉત્તર આપી કહ્યું ૧૨
 કે, જેને તમે ચહુદીઓનો રાજા કહો છો, તેને હું શું કરું? તમારી
 શી ઇચ્છા છે? ને તેઓએ ફરી ખૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તંભે ૧૩
 જડાવ. અને પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, શા માટે, તેણે શું ભુંડું ૧૪
 કર્યું છે? પણ તેઓએ વધતી ખૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તંભે
 જડાવ. ત્યારે પીલાતે લોકને સંગુપ્ત કરવા આહાતાં તેઓને ૧૫
 સાડા બારાખાને છોડ્યો; ને ઈશુને કોરડા મરાવીને વધસ્તંભે
 જડાવા સાડા સોંપ્યો.

અને સિપાઈઓ તેને પ્રેતોરિયમ નામે કચેરીમાં લઈ ગયા; ને ૧૬
 આખી ટુકડી એકઠી કીધી. અને તેને જાંબુઓ ઝભિા પહેરાવે છે, ૧૭
 ને કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેના પર મૂક્યો; ને, હે ચહુદીઓના ૧૮
 રાજા, સલામ, એવું તેને કહેવા લાગ્યા. અને તેઓએ તેના ૧૯
 માથા પર વાંસ માર્યો; ને તેના પર થુંકયા, ને ઘુંટણ ટેકીને
 તેની આગળ નમ્યા. અને જ્યારે તેઓએ તેની મરકરી કીધી ૨૦
 હતી, ત્યારે તેના પરથી જાંબુઓ ઝભિા ઉતાર્યો; ને તેનાંજ
 લુગડાં તેને પહેરાવ્યાં; ને વધસ્તંભે જડવા સાડા તેને લઈ ગયા.
 અને સીમોન કરીને એક કુરેની માણસ જે આલેકસાંદરનો તથા ૨૧
 રૂક્સનો બાપ હતો, તે સીમમાંથી આવતાં પાસે થઈને જતો
 હતો, તેની પાસે તેઓએ બલાત્કારે તેનો વધસ્તંભ હંચકાવ્યો.

અને ગલગયા નામની જગ્યા, જેનો અર્થ ખાંપરીની જગ્યા ૨૨
 છે, ત્યાં તેઓ તેને લાવે છે. અને તેઓએ બાળ ભિજેલો દાક્ષરસ ૨૩
 તેને પીવાને આપ્યો; પણ તેણે લીધો નહિ. અને તેને વધસ્તંભે ૨૪

જડીને, તેનાં લુગડાંના જૂદા ભાગ પાડીને હરેક કયો લે એ
 ૨૫ વિષે ચિઠ્ઠી નાખી. અને ત્રીજો કલાક હતો ; ને તેઓએ તેને
 ૨૬ વધસ્તંભે જડ્યો. અને તેનું તહોમતનામું એવું લખ્યું હતું એટલે
 ૨૭ ચહુદીઓનો રાજ. અને તેની સાથે બે લુઠારાને વધસ્તંભે
 ૨૮ જડ્યા, એક તેની જમણી ગમ, ને એક તેની ડાબી ગમ. અને
 જ લેખ કહ્યું કે તે અપરાધીઓમાં ગણાયો, તે પુરો થયો.
 ૨૯ અને પાસે થઈને જનારાઓએ તેની નિંદા કરી તથા માથાં
 હલાવીને કહ્યું કે, વાહરે, મંદિરના પાડીનાખનાર તથા ત્રણ
 ૩૦ દહાડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ, ને વધસ્તંભપરથી
 ૩૧ ઉતર. અને એજ પ્રમાણે મુખ્ય યાજકોએ માહોમાંહે
 શાસ્ત્રીઓ સુધાં મશ્કરી કરીને કહ્યું કે, તેણે બીજાઓને
 ૩૨ બચાવ્યા, પણ પોતાને બચાવી શકતો નથી. ઈસ્રાયલનો રાજ,
 પ્રીસ્ત, હમણાંજ વધસ્તંભપરથી ઉતરે, એ માટે કે અમે
 જોઈને વિશ્વાસ કરીએ. અને જોઓ તેની સાથે વધસ્તંભે
 ૩૩ જડાએલા હતા તેઓએ પણ તેની નિંદા કીધી. અને છકો કલાક
 થયો, ત્યારે આખા દેશમાં નવમા કલાક સુધી અંધકાર થયો,
 ૩૪ અને નવમા કલાકે ઈસુએ મોટો સાદ કહાડીને કહ્યું કે, એલોઈ,
 એલોઈ, લામા સબાકથાની, જેનો અર્થ, મારા દેવ, મારા દેવ.
 ૩૫ તેં મને કેમ મૂકી દીધા છે? ને જોઓ પાસે ઉભા રહેલા હતા
 તેઓમાંના કેટલાએકે તે સાંભળીને કહ્યું કે, જુઓ, તે એલિયાને
 ૩૬ બોલાવે છે. અને એક માણસે દોડીને સરકાથી વાદળી ભરી, ને
 વાંસ પર મૂકીને તેને પાંવા આપીને કહ્યું કે, સખર કરો, આપણે
 ૩૭ જોઈએ કે, એલિયા તેને ઉતારવાને આવશે કે નહિ. અને
 ૩૮ ઈસુએ મોટો સાદ કહાડીને માણુ છોડ્યો. અને મંદિરનો
 પડદો ઉપરથી તે નીચે સુધી ફાટીને તેના બે ભાગ થયા.
 ૩૯ અને જે જમાદાર તેની સામો ઉભો હતો, તેણે જ્યારે જોયું કે
 એણે આવી રીતે ઘાંટો પાડીને માણુ છોડ્યો, ત્યારે કહ્યું કે,
 ૪૦ ખરાખર આ માણુસ દેવનો દીકરો હતો. અને બાયડીઓ પણ
 વેગળેથી જોતી હતી ; જોઓમાં મરિયમ માગદાલેણુ અને
 નાના યાકુબની તથા યોશીની મા મરિયમ, અને સાલોમે ;

એઓ, જ્યારે તે ગાલીલમાં હતો ત્યારે, તેની સાથે ચાલીને ૪૧
તેની સેવા કરતી હતી; ને જ્યો તેની સાથે યરૂશાલેમમાં
આવી હતી એવી ખીજી પણ ઘણી [તેને જોતી હતી].

અને સાંજ પડતી વેળાએ સિદ્ધિકરણને સમયે, એટલે ૪૨
વિશ્રામવારને આગલે દહાડે, એક નામીયો ન્યાયસભાસદ ૪૩
એટલે આરમથાઈનો યુસફ આવ્યો, જે પોતે પણ દેવના
રાજ્યની વાટ જોતો હતો; તેણે હિન્મત ધરીને પીલાતની પાસે
જઈને ઈશુની લાસ માગી. અને પીલાત અચરતી પામ્યો કે, શું ૪૪
તે એટલામાં મરીગયો હોય? ને તેણે જમાદારને તેડીને તેને
પુછ્યું કે, શું તેને મરીગયાને કુંઈ વાર થઈ? ને જમાદાર ૪૫
પાસેથી ખબર મેળવીને તેણે યુસફને તે લાસ અપાવી. અને ૪૬
તેણે સણતું લુગડું વેચાતું લઈને તેને ઉતાર્યો, ને તેને તે
લુગડામાં વીટાણ્યો, ને ખડકમાં ખોદાયલી એક કબરમાં તેને
મૂક્યો; ને તે કબરના મોહો પર પથર ગબડાવી મેલ્યો. અને ૪૭
તેને કયાં મૂક્યો એ મરિયમ માગદાલેણે તથા યોસીની મા
મરિયમે જોયું.

અને વિશ્રામવાર વીતી ગયા પછી મરિયમ માગદાલેણે ૧૬
તથા યાકુબની મા મરિયમે તથા સાલોમે સુગંધની વસ્તુઓ
વેચાતી લીધી, એ મોટે કે તેઓ આવીને તેને યોગે. અને અઠ- ૨
વાડિયાને પહેલે દહાડે મોટે પરોડીએ, સુરજ ઉગતે, તેઓ કબરે
આવેછે. અને તેઓએ માહોમાંહે કહ્યું કે, આપણે વારતે કબરના ૩
મોહો આગળથી પથર કોણ ગબડાવશે? કેમકે તે બહુ મોટો
હતો. અને તેઓ દૃષ્ટિ લગાડીને જુએછે કે, તે પથર ગબડાઈ ૪
ગયો છે; ને તેઓએ કબરમાં પેસીને જમણી ગમ બેઠેલા,
સફેદ જામો પહેરેલા એક જીવાનને જોયો; ને તેઓ ગભરાઈ
ગઈ. પણ તે તેઓને કહેછે કે, ગભરાઓ મા; વધસ્તભિ ૬
જડાયલા ઈશુ નાજારીને તમે શોધીછો, તે ઉઠ્યો છે; તે હિયાં
નથી; જુઓ, જે જગ્યાએ તેને મૂક્યો હતો તે આ છે. પણ તમે ૭
જાઓ, તેના શિષ્યોને તથા પીતરને કહો કે, તે તમારી
આગળ ગાલીલમાં જાયછે, જેમ તેણે તમને કહ્યું તેમ ત્યાં તેને

- ८ दृष्टशो. अने तेज्यो जलदीधी बहार निकणीने कपरनी पासेधी
 द्वाडी गर्ध. अने तेज्योने धुणरी तथा अयंज्यो लाग्यां ; ने
 तेज्योअ्ये कोधने कुंघ कल्युं नहि ; कुमके तेज्यो पिहीती हती.
- ९ हवे अठवाडियाना पहला दहाडाने प्रभाते ते पाछे उठीने
 भरियम भागदलेणु जेनाभांधी तेजे सात भूत कहाड्या हता,
 १० तेने ते पहलां दृष्टायो. अने जेज्यो तेनी साथे रक्षा हता,
 तेज्यो शोक तथा इदंन करता हता, त्यारे तेज्योअ्ये तेज्योनी पासे
 ११ जर्धने अजर आपी. अने ते शुवतो छे, ने तेज्योनी जेवाभां
 आण्यो, जे सांभणीने तेज्योअ्ये विश्वास न कीधी.
- १२ अने जे पछी तेज्योभांना जे जणु आलतां जेतरभां जता
 १३ हता, जेठलाभां ते जूदा इपभां तेज्योने दृष्टायो. अने तेज्योअ्ये
 जर्धने पाकी रहेलाज्योने कल्युं, पणु तेज्योअ्ये तेज्योनुं मान्युं नहि.
- १४ जे उपरांत अगीज्यारे जमवा जेठा, जेठलाभां ते तेज्योने
 दृष्टायो ; ने तेजे तेज्योना अविश्वास तथा हृदयनी कठणुताने
 क्षीये तेज्योने ठपको दीधी ; कुमके ते पाछे उठया पछी जेज्योअ्ये
 १५ तेने जेयो हतो, तेज्योनुं तेज्योअ्ये मान्युं नहतुं. अने तेजे
 तेज्योने कल्युं के, ज्याप्पा जगतभां जर्धने सर्व माणुसोने
 १६ सुवार्ता भगट करे. जे विश्वास करेछे तथा पात्रिरुमा लेछे,
 ते तारणु पाभशे ; पणु जे विश्वास न करे, ते अपराधी
 १७ ठरशे. अने विश्वास राप्पनाराज्योनी संघाते ज्या अमत्कारे
 थशे, भारे नाभे तेज्यो भूतो कहाडशे, नवी जेक्षीज्यो जेअलशे,
 १८ सर्पोने उठावी लेशे, ने जे कुंघ घातक वस्तु पीज्ये, तो तेज्योने
 कुंघ धण थशे नहि ; तेज्यो भांदाज्यो पर हाथ अराडशे, ने
 तेज्यो साण थशे.
- १९ त्यारे प्रभु तेज्योनी साथे जेअया पछी आकाशभां लेवायो,
 २० ने देवनी जमणु जीअणुअ्ये जेठा. अने तेज्योअ्ये निकणीने अथे
 ठेकाजे सुवार्ता भगट कीधी ; अने प्रभु तेज्योनां कामभां
 तेज्योने सहाय आपतो, ने संघाते जनेला अमत्कारधी तेज्योनी
 वातनी सांभती करतो हतो. आभेन.

લુકની લખેલી સુવાર્તા.

આરંભથી જ નજરે જોનારા તથા વચનના સેવકો હતા ૧
 તેમના આપણને કહીદીધેલા પ્રમાણે આપણામાં પુરી થયેલી ૨
 વાતોનું વર્ણન કરવાને ઘણાએ હાથમાં લીધું છે ; એ માટે, ૩
 એ સ્નેહ થયેલાકીલ, મેં પણ પહેલાંથી સહુનો શોધ ખરાખર
 કરીને, તને વિગતવાર લખવાનું ઠરાવ્યું, કે જે વચનો વિષે તું ૪
 શીખવેલો છે, તેઓની નિશ્ચયતા તું જાણે.

યહુદાના રાજા હેરોદના દિવસોમાં આખરિયા નામે અખિ- ૫
 યાના વર્ગમાંનો એક યાજ્ઞક હતો ; ને તેની વહુ હાઈનની
 દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસાબેત હતું. અને તેએહુ ૬
 દેવની આગળ ન્યાયી હતાં, ને પ્રભુની સઘળી આજ્ઞા તથા
 વિધિઓ પ્રમાણે દોષ વિના ચાલતાં હતાં. અને તેઓને ૭
 છોકરું નહોતું ; કારણ કે એલીસાબેત વાઝણી હતી, ને તેઓ
 એહુ ઘણાં ઘરડાં હતાં.

અને એમ થયું કે તે પોતાના વર્ગના વારા પ્રમાણે યાજ્ઞકનું ૮
 કામ દેવની આગળ કરતો હતો, એટલામાં પ્રભુના મંદિરમાં
 જઈને યાજ્ઞકપણાની રીત પ્રમાણે તેની ચિકી નિકળી કે તે ૯
 ધૂપ કરે. અને લોકની આખી સભા ધૂપ કરતી વેળા બહાર ૧૦
 માર્થના કરતી હતી. તેટલામાં ધૂપવેદીની જમણી બાજુએ તેને ૧૧
 પ્રભુનો એક દૂત ઉભેલો દેખાયો. અને તેને જોઈને આખરિયા ૧૨
 ગભરાયો, ને તેને બિહીક લાગી. ત્યારે દૂતે તેને કહ્યું કે, ૧૩
 આખરિયા, બિહી મા ; કેમકે તારી વિનંતી સાંભળવામાં આવી
 છે, ને તારી વહુ એલીસાબેત દીકરો જણશે ; ને તેનું નામ તું
 યોહાન પાડીશ. અને તને હર્ષ તથા આનંદ થશે, ને ઘણાં ૧૪

- ૧૫ તેના જન્મથી હરખાશે ; કેમકે તે પ્રભુ આગળ મોટો થશે, ને દાક્ષરસ કે દાક તે પીશે નહિ ; પણ તે પોતાની માના પેટથી
- ૧૬ પવિત્ર આત્માએ ભરપુર થશે ; ને તે ઈસ્રાયેલના વંશમાંના
- ૧૭ ઘણાને તેઓના દેવ પ્રભુની ગમ ફેરવશે. અને તે એલિયાના આત્માએ તથા પરાક્રમે તેની આગળ જશે, એ માટે કે તે બાપોનાં મન છોકરાંની ગમ તથા ન માનનારાઓને ન્યાયીઓના જ્ઞાનમાં ફેરવે તથા પ્રભુને સાક્ર યોગ્ય કરેલા
- ૧૮ લોકને તૈયાર કરે. અને ઝાપ્પરિયાએ દૂતને કહ્યું કે, એ મને શાથી જણાય ? કેમકે હું ઘરડો છું, ને મારી વહુ ઘણાં વરસની
- ૧૯ થઈ છે. અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવની આગળ ઉભો રહેનાર જબ્રાઈલ હું છું, ને તારી સાથે બોલવા તથા તને
- ૨૦ આ સુવાર્તા કહેવા સાક્ર હું મોકલાયો છું ; ને જો, એ વાત બનશે તે દિવસ લગી તું મુગો રહેશે ને બોલી શકશે નહિ, કેમકે મારી વાતો જે પોતાને સમયે પુરી થશે તેઓનો વિશ્વાસ
- ૨૧ તેં કીધો નહિ. અને લોક ઝાપ્પરિયાની વાટ જોતા હતા, ને તેને
- ૨૨ મંદિરમાં વાર લાગી, માટે અચરતી પામ્યા. અને તે બહાર આવ્યો ત્યારે તેઓની જોડે તે બોલી શક્યો નહિ, ને મંદિરમાં તેને કુંઈ દર્શન થયું હશે એવું તેઓ સમજ્યા ; ને તે તેઓને
- ૨૩ ઈસારો કરતો હતો, અને મુગો રહ્યો. અને એમ થયું કે ક્રિયા કરવાના દિવસો પુરા થયા પછી, તે પોતાને ઘેર ગયો.
- ૨૪ અને તે દહાડા પછી તેની વહુ એલીસાબેતે ગર્ભ ધર્યો, ને
- ૨૫ પાંચ મહિના સુધી તે સંતાતી રહી, ને કહ્યું કે, માણસોમાં માક્ર અપમાન ઠાળવા સાક્ર પ્રભુએ આ દિવસોમાં મારા પર દૃષ્ટિ કરીને મને એવું કીધું છે.
- ૨૬ અને છઠ્ઠે મહિને જબ્રાઈલ દૂત નાઝરથ નામે ગાલીલના
- ૨૭ શહેરમાં એક કુમારીની પાસે દેવે મોકલેલો હતો. દાવુદના વંશના, યુસફ નામે, એક પુરૂષ જોડે તેની સગાઈ થઈ હતી, ને
- ૨૮ તે કુમારીનું નામ મરિયમ હતું. ને દૂતે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઓ કૃપા પામેલી, સુખી રહે, પ્રભુ તારી સાથે છે,
- ૨૯ બાપડાઓમાં તને ધન્ય છે. અને તેને જોઈને તે તેની વાતથી

ઘણી ગભરાઈ, ને વિચાર કરવા લાગી કે, એ કેવી કુશળતાની
 વાત હશે? અને દૂતે તેને કહ્યું કે, ઓ મરિયમ, બિહી મા, કેમકે ૩૦
 દેવથી તું કૃપા પામી છે. ને જો, તું પેટે ગર્ભ ધરશે ને દીકરો ૩૧
 જાણશે, ને તું તેનું નામ ઈશુ પાડશે. તે મોટો થશે, ને પરા- ૩૨
 ત્પરનો દીકરો કહેવાશે; ને દેવ પ્રભુ તેને તેના પિતા ઘણુદતું
 રાજ્યાશન આપશે, ને તે યાકુબના ઘર પર સર્વકાળ રાજ્ય ૩૩
 કરશે, ને તેના રાજ્યનો અંત આવશે નહિ. અને મરિયમે ૩૪
 દૂતને કહ્યું કે, એ શી તરેહ થશે? કેમકે મેં કોઈ પુરૂષને જાણ્યો
 નથી. અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા તારા ૩૫
 પર આવશે, ને પરાત્પરનો પરાક્રમ તારા પર આચ્છાદન
 કરશે; માટે જે પવિત્ર તારાથી જન્મશે તે દેવનો દીકરો
 કહેવાશે. ને જો, તારી પિત્રાઈ બેહેન એલીસાબેતે પણ પોતાના ૩૬
 ઘડપણમાં દીકરાનો ગર્ભ ધર્યો છે, ને જે વાંજણી કહેવાતી
 હતી, તેને આ છઠ્ઠો મહિનો છે. કેમકે દેવને કંઈ પણ વાત ૩૭
 અશક્ય નથી. અને મરિયમે કહ્યું કે, જો, હું પ્રભુની ઘાસી, તારા ૩૮
 કહ્યા પ્રમાણે મને થાઓ. ત્યારે દૂત તેની પાસેથી ગયો.

અને તે દિવસોમાં મરિયમ ઉઠીને પહાડી દેશમાં યહુદાના ૩૯
 એક શહેરમાં ઉતાવળથી ગઈ. અને આપરિયાને ઘેર જઈને ૪૦
 એલીસાબેતને કુશળતા કહી. અને એમ થયું કે એલીસાબેતે ૪૧
 મરિયમની કુશળતા સાંભળી, ત્યારે બાળક તેના પેટમાં કુદ્યું,
 ને એલીસાબેત પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈ; ને મોટી વાણી ૪૨
 કહાડીને કહ્યું કે, બાયડીઓમાં તને ધન્ય છે, ને તારા પેટના
 કુળને ધન્ય છે. અને આ તો મને કેમ, કે મારા પ્રભુની મા ૪૩
 મારી પાસે આવે? કેમકે જો, તારી કુશળતાની વાણી મારે કાને ૪૪
 પડી ત્યારે બાળક મારા પેટમાં હરખે કુદ્યું. અને જેણે વિશ્વાસ ૪૫
 કીધો તેને ધન્ય છે, કેમકે તેને પ્રભુથી જે વાત કહેવાયલી છે તે
 પુરી થશે. અને મરિયમે કહ્યું કે, મારો જીવ પ્રભુનો મહિમા ૪૬
 કરે છે. અને દેવ મારા તારનારમાં મારો આત્મા હરખાયો ૪૭
 છે, કારણ કે તેણે પોતાની ઘાસીના દીનપણા પર દૃષ્ટિ ૪૮
 કરીધી, કેમકે જો, હવેથી સઘળી પહેડી મને ધન્ય કહેશે. કેમકે ૪૯

પરાક્રમીએ મારે સારૂ મોટાં કામ કીધાં છે, ને તેનું નામ પવિત્ર
૫૦ છે. ને જ તેનું ભય રાખે છે તેઓ પર પહેડી દર પહેડી તેની
૫૧ દયા રહે છે. તેણે પોતાને હાથે બળ દેખાડ્યું, ને અભિમા-
પર નીચાને તેઓનાં હૃદયની કટપનામાં વેરી નાખ્યા. તેણે
પરાક્રમીઓને રાજ્યાસનપરથી ઉતારી નાખ્યા, ને દીનોને તેણે
૫૩ હંચા કીધા. તેણે કુંગાલોને સારી વસ્તુએ તૃપ્ત કીધા, ને
૫૪ શ્રીમંતોને ખાલી પાછા મોકલ્યા. આપણા બાપદાદાઓને તેના
૫૫ કહ્યા પ્રમાણે ઈશ્રાહીમ પર તથા તેના વંશ પર સદા દયા કરવાનું
સંભારીને, તેણે પોતાના સેવક ઈસ્રાયેલની સહાય કીધી.

૫૬ અને મરિયમ આસરે ત્રણ મહિના સુધી તેની સાથે રહી,
ને પછી તે પોતાને ઘેર ગઈ.

૫૭ હવે એલીસાબેતનો જન્મવાનો વખત આવ્યો, ને તે દીકરો
૫૮ જન્મી. અને તેના પડોશીઓએ તથા સગાંએ સાંભળ્યું કે
પ્રભુએ તેના પર મોટી દયા કીધી, ને તેઓએ તેની સાથે હરખ
૫૯ કીધો. અને એમ થયું કે આઠમે દિવસે તેઓ છોકરાની સુનત
કરવા આવ્યા, ને તેઓએ તેના બાપના નામ પ્રમાણે તેનું નામ
૬૦ આખરિયા પાડવાનું કહ્યું. અને તેની માએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું
૬૧ કે, એમ નહિ, પણ તેનું નામ યોહાન પાડવું. અને તેઓએ તેને
૬૨ કહ્યું કે, તારા સગામાંના કોઈનું એવું નામ પાડેલું નથી. અને
તેઓએ ઈસારો કરીને તેના બાપને પુછ્યું કે, તું તેનું શું નામ
૬૩ પાડવા ચાહે છે? ને તેણે પાટી માગી, ને એમ લખ્યું કે, તેનું
૬૪ નામ યોહાન છે, ને સર્વ અચરતી પામ્યા. અને તરત તેનું
મહોડું ઉઘડી ગયું, ને તેની જીભ [છુટી ગઈ] ને તે દેવની
૬૫ સ્તુતિ કરતો બોલવા લાગ્યો. અને તેઓની આસપાસના સર્વ
રહેવાસીઓને બિહીક લાગી, ને ચહુદાના આખા પહાડી
૬૬ દેશમાં એ સઘળી વાતની ચરચા ચાલી. અને જોએએ
સાંભળ્યું તેઓ સઘળાએ પોતાના મનમાં એ વાત રાખીને કહ્યું
કે, આ કેવો છોકરો થશે! ને પ્રભુનો હાથ તેના પર હતો.

૬૭ અને તેનો બાપ આખરિયા પવિત્ર આત્માએ ભરપુર થયો;
૬૮ ને એવું ભવિષ્ય કહ્યું કે, ઈસ્રાયેલનો દેવ પ્રભુ સ્તુતિમાન

થાઓ, કેમકે તેણે પોતાના લોકની ભેટ કરીને તેઓનો ઉદ્ધાર
કીધો છે. અને તેણે પ્રારંભથી પવિત્ર ભવિષ્યવાદીઓનાં મોહોથી ૬૯
કહ્યું હતું તે પ્રમાણે, તેણે પોતાના સેવક દાવુદના કુળમાંથી ૭૦
આપણને સાડ તારણનું શીંગડું ઉઠાડ્યું છે, એટલે આપણા ૭૧
શત્રુઓથી તથા આપણા સર્વ દ્વેષીઓના હાથથી તારણ; એ ૭૨
સાડ કે તે આપણા બાપદાદાઓ સુઝાં [આપણા પર] દયા
કરે, તથા પોતાનો પવિત્ર કરાર સંભારે, એટલે તેણે આપણા ૭૩
બાપ ઈબ્રાહીમની સાથે જે સમ બાંધા તે; એ માટે કે તે ૭૪
આપણે સાડ એવું કરે કે, આપણે પોતાના શત્રુઓના હાથથી
છુટકો પામીને, નિર્ભયથી આપણા જીવનના સઘળા દહાડા ૭૫
લગી શુદ્ધતાએ તથા ન્યાયીપણાએ તેની સેવા કરીએ. અને, ૭૬
ઓ છોકરા, તું પરાત્પરનો ભવિષ્યવાદી કહેવાશે; કેમકે
પ્રભુના માર્ગો તૈયાર કરવા સાડ તથા તેના લોકનાં પાપની ૭૭
માફી મળ્યાથી તારણનું જ્ઞાન તેમને આપવા સાડ, તું પ્રભુના
મોહો આગળ ચાલશે. [અને આ માફી] આપણા દેવની ૭૮
ઘણી દયાને લીધે થાયછે; જેણે કરીને હંચામાંથી સૂર્યોદય
આપણા પર આવ્યો છે, એ માટે કે અંધારામાં તથા મરણની ૭૯
છાયામાં જેઓ બેઠેલા તેઓને તે પ્રકાશ પમાડે તથા આપણા
યગને શાંતિને માર્ગે ચલાવે.

અને છોકરો મોટો થયો, ને આત્મામાં સમર્થ થતો ગયો, ને ૮૦
ઈસ્રાયેલને પોતાના પ્રગટ થવાના દિવસ સુધી તે રાતમાં રહ્યો.

અને એમ થયું કે તે દિવસોમાં કાઈસાર ઝોગરતસથી ૨
એવો ઠરાવ નિકળ્યો કે, સર્વ દેશના લોકનાં નામ નોંધાય.
કુરેનિયસ સુરિયાનો હાકેમ હતો, તે વખતમાં પ્રથમ એ ૨
વસ્તીની ગણતરી થઈ હતી. અને નામ નોંધાવવા સાડ બધાં ૩
પોતપોતાના શહેરમાં ગયાં. અને યુસફ પણ ગાલીલના ૪
નાઝરથ શહેરમાંથી ચહુદા મધ્યે દાવુદનું શહેર જે બેથલેહમ
કહેવાયછે તેમાં, પોતાનું તથા પોતાની ગર્ભવતી વેવીશાળી વહુ ૫
મરિયમનું નામ નોંધાવવા ગયો, કેમકે તે દાવુદના વંશ તથા

- ૬ ક્રુળમાંનો હતો. અને એમ થયું કે તેઓ ત્યાં હતાં એટલામાં
 ૭ તેનો જાણવાનો દહાડો આવ્યો. અને તેણીએ પોતાનો પ્રથમ
 દીકરો જણી તેને લુગડે લપેટીને ગભાણમાં સુવાડ્યો, કારણ
 કે તેઓને સાડ ઉતારામાં કંઈ જગ્યા નહોતી.
- ૮ અને તે પ્રાંતમાં ઘેટાંપાળકો રાત્રે એતરમાં રહીને પોતાનાં
 ૯ ટોળાંને સાચવતા હતા. અને જુઓ, પ્રભુનો એક દૂત
 તેઓની આગળ ઉભો રહ્યો, ને પ્રભુનો મહિમા તેઓની
 ૧૦ આસપાસ પ્રકાશ્યો, ને તેઓ ઘણા ભયભીત થયા. અને
 દૂતે તેઓને કહ્યું કે, બિહો મા, કેમકે જુઓ, સર્વ લોકને સાડ
 ૧૧ થશે એવા મોટા આનંદની સુવાર્તી હું તમને કહું છું. કેમકે
 આજ દાવુદના શહેરમાં તમારે સાડ એક તારનાર, એટલે પ્રભુ
 ૧૨ પ્રીતિ, જન્મ્યો છે. અને તમને એ નિશાણી છે કે, તમે
 ૧૩ બાળકને લુગડે લપેટેલો ગભાણમાં સુવાડેલો જોશો. અને
 એકાએક દૂતની સાથે આકાશી સેનાનો સમુદાય પ્રગટ થયો ;
 ૧૪ તેઓ દેવની સ્તુતિ કરીને કહેતા હતા કે, પરમ હંચામાં દેવને
 મહિમા તથા પૃથ્વી પર શાંતિ, તથા માણસોમાં પ્રસન્નતા.
- ૧૫ અને એમ થયું કે દૂતો તેઓની પાસેથી આકાશમાં ગયા
 પછી, તે ઘેટાંપાળકોએ એક બીજાને કહ્યું કે, ચાલો, આપણે
 બેથલેહમ જઈએ, ને આ જ થએલું કામ પ્રભુએ આપણને
 ૧૬ જણાવ્યું તે જોઈએ. અને તેઓ ઉતાવળથી ગયા, ને મરિયમને
 ૧૭ તથા યુસફને તથા ગભાણમાં સુવાડેલા બાળકને દીઠાં. અને
 દીઠા પછી જે વાત એ છોકરા સંબંધી તેઓને કહેલી હતી, તે
 ૧૮ તેઓ જણાવવા લાગ્યા. અને જે વાતો ઘેટાંપાળકોએ કહી,
 ૧૯ તેથી સઘળાં સાંભળનારાં અચરત થયાં, પણ મરિયમ એ
 સઘળી વાતો યાદ રાખીને તે વિષે પોતાના મનમાં વિચારતી
 ૨૦ હતી. અને ઘેટાંપાળકોને જેવું કહેવાયું હતું તેવુંજ તેઓએ
 સાંભળ્યું તથા જોયું, ને તે સઘળાંને ક્ષીધે તેઓ દેવનો મહિમા
 તથા સ્તુતિ કરતા પાછા ગયા.
- ૨૧ અને બાળકની સુનત કરવાના આઠ દહાડા પુરા થયા,

ત્યારે તેનું નામ ઈશુ પાડ્યું, તે નામ તો તેનો ગર્ભ પેટમાં રહ્યા પહેલાં દૂતે પાડ્યું હતું.

અને મુસાના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેણીનો શુદ્ધિકરણ કર- ૨૨ વાનો દિવસ આવ્યો ત્યારે જેમ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું ૨૩ છે, એટલે દરેક નર જે પહેલો અવતરે તે પ્રભુને સાફ પવિત્ર કહેવાશે, તેમ પ્રભુની આગળ તેને લાવી દેખાડવા સાફ, અને ૨૪ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં કહેલાં પ્રમાણે હોલાના એક જોડાનો અથવા અપ્પુતરનાં બે બચ્ચાંને યજ્ઞ કરવા સાફ, તેઓ તેને યજ્ઞશાલેમમાં લાવ્યાં.

અને જુઓ, શીમેઓન નામે એક માણસ યજ્ઞશાલેમમાં ૨૫ હતો, તે માણસ ન્યાયી તથા ધાર્મિક હતો, ને ઈસ્લાયલના દિલાસાની વાટ જોતો હતો, ને પવિત્ર આત્મા તેના પર હતો. અને પવિત્ર આત્માએ તેને ચેતાવ્યું હતું કે, પ્રભુનો જે ખ્રીસ્ત ૨૬ તેને જોયા પહેલાં તું મોત નહિ દેખશે. અને તે આત્માવડે ૨૭ મંદિરમાં આવ્યો; ને નિયમશાસ્ત્રના વિધિ પ્રમાણે બાળક ઈશુને કરવા સાફ તેનાં માખાપ તેને માંહે લાવ્યાં. ત્યારે ૨૮ તેણે તેને હાથો પર લઈને દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ઓ ૨૯ સ્વામી, હવે તારા વચન પ્રમાણે તું શાંતિએ તારા દાસને જવા દે; કેમકે મારી આંખોએ તારું તારણ દીઠું છે, જેને સર્વે ૩૦ લોકની સન્મુખ તે સિદ્ધ કીધું છે; વિદેશીઓને પ્રકાશ આપવા ૩૧ સાફ, તથા તારા ઈસ્લાયલી લોકોનો મહિમા થવા સાફ તે ૩૨ અજવાળું છે; ને તેના સંબંધી જે કહ્યું હતું, તેથી તેની મા તથા ૩૩ યુસફ અચરત થયાં. અને શીમેઓને તેઓને આશીર્વાદ દીધા, ૩૪ ને તેની મા મરિયમને કહ્યું કે, જો, આ બાળક ઈસ્લાયલ- માંના ઘણાના પડવા, તથા પાછા ઉઠવા સાફ, તથા વિરૂદ્ધ કહેવાએલી નિશાણી થવા સાફ ઠરાવેલો છે. એ માટે કે ઘણા ૩૫ મનની કલ્પના પ્રગટ થાય; ને તારા જીવને પણ તરવાર વીંધી નાખશે. અને આશેરના કુળની જ્ઞાનુઓલની દીકરી આમા ૩૬ નામે, એક ભવિષ્ય કહેનારી હતી, તે ઘણાં વરસની થઈ હતી, ને પોતાના કુમારીપણા પછી પોતાના વરની સાથે સાત

- ૩૭ વરસ સુધી રહી હતી, ને તે આસરે ચોર્યાસી વરસ સુધીની વિધવા હતી, તે ઉપવાસે તથા પ્રાર્થનાએ રાત દિવસ દેવની
- ૩૮ સેવા કર્યા કરતી, ને મંદિરમાંથી જતી નહોતી. અને તેણે તે વેળાએ માંહે આવીને પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, ને યરૂશાલેમમાં જ્યાં ઉદ્ધારની વાટ જોતા હતા તે સઘળાને તેના સંબંધી કહ્યું.
- ૩૯ અને તેઓ પ્રભુના શાસ્ત્ર પ્રમાણે બધું કરી ચુક્યા પછી ગાલીલમાં પોતાને શહેર નાઝરથ પાછા ગયાં.
- ૪૦ અને તે છોકરો મોટો થયો, ને જ્ઞાને ભરેલો થઈને બળવાન થયો, ને તેના પર દેવની કૃપા હતી.
- ૪૧ અને તેનાં માબાપ વરસોવરસ પારખાને પર્વે યરૂશાલેમ જતાં હતાં. અને તે બાર વરસનો થયો, ત્યારે તેઓ પર્વની રીત
- ૪૩ પ્રમાણે યરૂશાલેમ ગયાં. અને દિવસો પુરા થયા પછી તેઓ પાછાં જવા લાગ્યાં, ત્યારે છોકરો ઈશુ યરૂશાલેમમાં પછવાડે
- ૪૪ રહ્યો, ને યુસફે તથા તેની માએ તે જાણ્યું નહિ, પણ તે સંઘમાં છે, એમ ધારીને તેઓ એક મજલ ગયા પછી પોતાના
- ૪૫ સગામાં તથા ઓળખીતામાં તેને શોધ્યો. અને તે તેઓને જડ્યો નહિ, ત્યારે તેઓ તેને શોધતાં શોધતાં યરૂશાલેમ પાછાં
- ૪૬ ગયાં. અને એમ થયું કે ત્રણ દહાડા પછી તેઓએ તેને મંદિરમાં ઉપદેશકોની વચમાં બેઠેલો તેઓનું સાંભળતો તથા
- ૪૭ તેઓને સવાલો પુછતો દીઠો. અને જ્યાંએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ બધા તેની સમજણથી તથા તેનાં ઉત્તરોથી વિસ્મય થયા.
- ૪૮ અને તેને જોઈને તેઓ અચરતી પામ્યા ; ને તેની માએ તેને કહ્યું કે, દીકરા, અમારી સાથે તેં એમ શા માટે કીધું? જો,
- ૪૯ તારા બાપે તથા મેં પણ એધી તારો શોધ કીધો. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે મારો શોધ કેમ કીધો? શું તમે જાણતાં
- ૫૦ નહોતાં કે મારા બાપને ત્યાં મારે કામ કરવું જોઈએ? અને
- ૫૧ જે વાત તેણે તેઓને કહી તે તેઓ સમજ્યાં નહિ. અને તે તેઓની સાથે ગયો, ને નાઝરથમાં આવ્યો, ને તે તેઓનો આશાધારી રહ્યો, ને તેની માએ એ સઘળી વાતો પોતાના મનમાં રાખી.

અને ઈશુ જ્ઞાનમાં તથા કદમાં, ને દેવના તથા માણસના પર પસંદ પડવામાં, વધતો ગયો.

હુંવે તીબેરયસ કાર્થસારની કારકીદીને પંદરમે વરસે, ૩
 જ્યારે પંતિયસ પાલાત યહુદનો અધિપતિ, તથા હેરોદ
 ગાલીલનો રાજા, તથા તેનો ભાઈ ફીલીપ ઈતુરાઈ તથા
 ત્રાપ્પોનીતી દેશનો રાજા, તથા લુસાનયસ આબિલેનેનો રાજા
 હતો, ને આના તથા કાયફા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞો હતા, ત્યારે ૨
 જાપ્પરિયાના દીકરા યોહાન પર દેવની વાત જાનમાં આવી.
 અને યર્દનના સઘળા પ્રાંતોમાં પાપની માફી મળવા સારૂ ૩
 પરતાવાનું બાપ્તિસ્મા પ્રગટ કરતો તે આવ્યો. યશાયા ૪
 ભવિષ્યવાદીની વાતોના પુસ્તકમાં જેમ લખ્યું છે કે, “ જાનમાં
 ઘાંટો પાડનારની વાણી, કે પ્રભુનો માર્ગ સિદ્ધ કરો, તેની વાટો
 પાંચરી કરો ; હરેક ખાડો પુરાશે, ને હરેક પહાડ તથા ટેકરો ૫
 નીચો કરાશે. ને વાંકું સીધું થશે, ને ખડબચડા માર્ગ બરાબર
 થશે ; ને સઘળા લોક દેવનું તારણ જોશે.”

ત્યારે ઘણા લોકો તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામવા આવ્યા ; તેઓને ૭
 તેણે કહ્યું કે, આ સર્પોના વંશ, આવનાર કોવંધી નહાસવાને
 તમને કોણે ચેતાવ્યા ? તો પરતાવાયોગ્ય ફળ ઉપજવો, ને ૮
 પોતામાં એમ ન કહેવા લાગો કે, ઈબ્રાહીમ અમારો બાપ છે,
 કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવ આ પત્થરોમાંથી ઈબ્રાહીમને સારૂ
 વંશ ઉત્પન્ન કરી શકે છે. અને જાડોના થડને કુહાડો અમણા ૯
 પાણ લગાડયો છે, માટે હરેક જાડ જે સારાં ફળ ઉપજવતું
 નથી, તે કાપી નંખાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. અને લોકો ૧૦
 તેને પુછતાં કહ્યું, તો અમે શું કરિયે ? ને તેણે તેઓને ઉત્તર ૧૧
 આપતાં કહ્યું કે, જેની પાસે બે અંગરખા હોય તે જેને નથીજ
 તેને આપે ; ને જેની પાસે ખાવાનું હોય, તે પણ એમ કરે.
 અને ઘણાઓ પણ બાપ્તિસ્મા પામવા સારૂ આવ્યા, ને તેને ૧૨
 કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે શું કરિયે ? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે ૧૩
 તમારે સારૂ ઠરાવેલું છે, તે કરતાં વધારે ન લો. સિપાઈઓએ ૧૪

પથ તેને પુષ્કતાં કહ્યું કે, અમે શું કરિયે ? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કોઈ પર જબરદસ્તી ન કરો, આળ ન મૂકો, ને તમારી કમાઈથી સંતોષી રહો.

- ૧૫ અને લોક વાટ જોતા હતા, ને સઘળા યોહાન સંબંધી
 ૧૬ હૃદયોમાં વિચાર કરતા હતા કે, એ ખ્રીસ્ત હશે કે નહિ. ત્યારે
 યોહાને સર્વને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું તો પાણીથી તમારૂં
 બાપ્તિસ્મા કરું છું, પણ મારા કરતાં જે બળવાન તે આવેછે, તેના
 ચંપળની વાધરી છોડવા હું યોગ્ય નથી, તે પવિત્ર આત્માથી
 ૧૭ તથા અગ્નિથી તમારૂં બાપ્તિસ્મા કરશે. તેનું સુપડું તેના હાથમાં
 છે, ને તે પોતાની ખળીને સાફ કરી નાખશે; ને ઘણું પોતાની
 વખારમાં તે ભરી રાખશે, પણ ભુલું ન હોલવાનાર અગ્નિમાં
 ૧૮ બાળી નાખશે. અને તેણે બીજો ઘણો બોધ કરતાં લોકોને
 ૧૯ સુવાર્તા કહી. પણ હેરોદ રાજા પોતાના ભાઈ ફીલીપની
 વહુ હેરોદિયાને લીધે, તથા જે ભુંડાં કામ હેરોદે કીધાં
 ૨૦ હતાં તે બધાંને લીધે યોહાનથી તે ઠપકો પામ્યો. અને તે
 સઘળાં ઉપરાંત તેણે યોહાનને બંદીખાનામાં બંધ કરવાનું
 ૨૧ કીધું. અને એમ થયું કે સર્વ લોક બાપ્તિસ્મા પામ્યા, ત્યારે
 ઈશુ પણ બાપ્તિસ્મા પામીને પ્રાર્થના કરતો હતો, એટલામાં
 ૨૨ આકાશ ઉઘડીગયું; અને પવિત્ર આત્મા દેહરૂપે ખબુતરની
 પઠે તેના પર ઉતર્યો; ને આકાશમાંથી એવી વાણી થઈ કે,
 તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું સંતુષ્ટ છું.
 ૨૩ અને ઈશુ પોતે [ઉપદેશ] કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે આસરે
 ત્રીસ વર્ષની ઉમ્મરનો હતો, અને ધાર્યા પ્રમાણે તે તો યુસફનો
 ૨૪ દીકરો હતો, તે હુલીનો [દીકરો], તે માત્યાતનો, તે લેવીનો, તે
 ૨૫ મલખીનો, તે યાનાનો, તે યુસફનો, તે માતાથિયાનો, તે
 ૨૬ આમોસનો, તે નાહુમનો, તે અસલીનો, તે નગેનો, તે માથનો,
 તે માતાથિયાનો, તે સમઈનો, તે યુસફનો, તે યહુદાનો, તે
 ૨૭ યોહાનનો, તે રેસાનો, તે ઝરૂબાબલનો, તે શલથાએલનો, તે
 ૨૮ નેરીનો, તે મલખીનો, તે આદીનો, તે કોશામનો, તે અલમોદા-
 ૨૯ મનો, તે એરનો, તે યોશેનો, તે અલીઆજરનો, તે યોરીમનો,

તે માત્યાતનો, તે સેવીનો, તે સીમેઓનનો, તે યહુદાનો, તે ૩૦
 યુસફનો, તે યોનાનનો, તે એલિયાકીમનો, તે મેલેઆનો, તે ૩૧
 માર્ઠનાનનો, તે માતાથાનો, તે નાથાનનો, તે દાવુદનો, તે
 ઈસીનો, તે એબેદનો, તે બવાબનો, તે સલમોનનો, તે ૩૨
 નાસોનનો, તે અમીનાદાબનો, તે અરામનો, તે હેસરોનનો, તે ૩૩
 શરેસનો, તે યહુદાનો, તે યાકુબનો, તે ઈસહાકનો, તે ૩૪
 ઈબ્રાહીમનો, તે થારાનો, તે નાહારનો, તે સાડગનો, તે ૩૫
 રાગાનો, તે શલેકનો, તે એબરનો, તે સાલાનો, તે કાર્ઠનાનનો, ૩૬
 તે અઈકસદનો, તે સેમનો, તે નુહનો, તે લામેખનો, તે
 મથુસલાનો, તે હનુખનો, તે ચારદનો, તે મહાલાલેએલનો, તે ૩૭
 કાર્ઠનાનનો, તે એનોશનો, તે શેથનો, તે આદમનો, તે દેવનો. ૩૮

અને ઈશુ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને યદનથી પાછો ૪
 ફર્યો, ને આત્માવડે રાનમાં લઈ જવાયો, ને ચાળીસ દહાડા ૨
 લગી શેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થયું; ને તે દિવસોમાં તેણે કંઈ
 ખાધું નહિ, ને તેઓ પુરા થયા પછી તે ભુખ્યો થયો. અને ૩
 શેતાને તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો હોય તો આ પથ્થરને
 કહે કે, તે રોટલો થાય. અને ઈશુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું ૪
 કે, એમ લખ્યું છે કે, “ માણસ કેવળ રોટલીથી નહિ, પણ
 દેવના હરેક વચનથી જીવશે.” અને શેતાને તેને એક હંચા ૫
 પહાડ પર લઈ જઈને એક પળમાં જગતનાં સઘળાં રાજ્ય તેને
 દેખાડ્યાં. અને શેતાને તેને કહ્યું કે, આ બધા અધિકાર તથા ૬
 તેઓનો મહિમા હું તને આપીશ; કેમકે એ મારે સ્વાધીન
 કરેલું છે, ને જેને હું આપવા આહું તેને હું આપુંછું; માટે જો ૭
 તું મને ભજશે તો તે સઘળાં તારાં થશે. અને ઈશુએ તેને ઉત્તર ૮
 આપતાં કહ્યું કે, અરે શેતાન, તું મારી પછવાડે જા, કેમકે એમ
 લખ્યું છે કે, “ તારા દેવ પ્રભુનું ભજન કરવું, ને એકલા તેનીજ
 સેવા કરવી.” અને તે તેને યજ્ઞશાલેમ લઈગયો, ને મંદિરના ૯
 ખુણ પર તેને ઉભા રાખ્યો, ને તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો
 હોય તો હિયાંથી પોતાને હેઠળ પાડ. કેમકે લખ્યું છે કે, “ તે ૧૦

પોતાના દૂતોને તારા સંબંધી આજ્ઞા કરશે કે તેઓ તારા રક્ષણ
 ૧૧ કરે; ને તને તેઓ પોતાના હાથો પર ઝીલી લેશે રખે કદાપિ
 ૧૨ તારો પગ પથર પર અક્ષણાય.” અને ઈશુએ તેને ઉત્તર
 આપતાં કહ્યું કે એમ કહ્યું છે કે, “ તારા દેવ પ્રભુનું પરીક્ષણ
 ૧૩ ન કરવું.” અને શેતાન બધું પરીક્ષણ પુરું કરીને થોડી વખત
 સુધી તેની પાસેથી ગયો.

૧૪ અને ઈશુ આત્માને પરાક્રમે ગાલીલમાં પાછો આવ્યો, ને તેના
 ૧૫ સંબંધીની કીર્તિ આરુપાસના આખા દેશમાં ફેલી ગઈ. અને
 તેણે તેઓના સભારુથાનમાં એવો ઉપદેશ કીધો કે સઘળાંએ
 ૧૬ તેનું સન્માન કીધું. અને નાઝરથમાં તેનું પાળણ થયું હતું ત્યાં
 તે આવ્યો, ને પોતાની રીત પ્રમાણે તે વિશ્રામવારે સભારુથાનમાં
 ૧૭ ગયો, ને વાંચવા સાઝ તે ઉભો થયો. અને યશાયા ભવિષ્ય-
 વાદીનું પુસ્તક તેને અપાયું, ને તેણે પુસ્તક ઉઘાડીને એવું ઠેકાણું
 ૧૮ કહાડયું કે જ્યાં લખ્યું છે કે, “ પ્રભુનો આત્મા મારા પર છે,
 કેમકે દરેદીઓને સુવાતી કહેવા સાઝ તેણે મને અભિષેક
 કીધો છે; ભાંગેલાં મનવાળાંઓને સારાં કરવા, બંદીવાનોને
 માફી તથા આંધળાંઓને દૃષ્ટિ પામવાનું મગઠ કરવા, હૃદય-
 ૧૯ મંગીતોને છોડાવવા, તથા પ્રભુએ માન્ય કરેલું વરસ મગઠ
 ૨૦ કરવા સાઝ તેણે મને મોકલ્યો છે.” અને તે પુસ્તક બંધ કરી
 સેવકને પાછું આપીને બેઠો, ને સભામાં સહુની આંખો તેને
 ૨૧ ધારી જોતી હતી. અને તે તેઓને કહેવા લાગ્યો કે આજ આ
 ૨૨ લેખ તમારા સાંભળવામાં પુરો થયો છે. અને બધાંએ તેના વિષે
 સાક્ષી આપી, ને જે કૃપાની વાતો તેના મહોમાંથી નિકળી
 તેથી તેઓ અચરતી પામ્યા, ને કહ્યું કે શું એ યુસફનો દીકરો
 ૨૩ નથી? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ દૃષ્ટાંત તમે નિશ્ચે મને
 કહશો કે, વૈદ તું પોતાને સાંજે કર; કાપરનાહુમમાં કરેલાં
 જે જે કામો વિષે અમે સાંભળ્યું તેવાં કામો હિયાં તારા
 ૨૪ વતનમાં પણ કર. અને તેણે કહ્યું કે, હું તમને ખચીત કહું છું
 ૨૫ કે, કોઈ ભવિષ્યવાદી પોતાના વતનમાં માન્ય નથી. પણ હું
 તમને સાચું કહું છું કે, એલિયાના દહાડાઓમાં સાડા ત્રણ વરસ

સુધી આકાશ ખંધ રહ્યું, ને આખા દેશમાં મોટો દુકાળ હતો, ત્યારે ઘણી વિધવાઓ ઈસ્રાયેલમાં હતી; ને તેઓમાંની ૨૬ કોઈ પાસે નહિ, કેવળ સિદોનના સારેપ્તામાં એક વિધવા હતી તેનીજ પાસે એલિયા મોકલાયો હતો. વળી એલીશા ૨૭ ભવિષ્યવાદીના વખતમાં ઘણાં કહોડીઆ ઈસ્રાયેલમાં હતા, ને સીરિયાના નામાન વિના તેઓમાંનો કોઈ શુદ્ધ કરાયો ન હતો. અને એ વાત સાંભળીને સભામાંના સઘળા ક્રોધે ભરાયા; ૨૮ ને તેઓએ ઉઠીને તેને શહેર બહાર કહોડી મૂક્યો, ને જ ૨૯ પહોડ પર તેઓનું શહેર બાંધેલું હતું તેની કોરે તેને હેઠલ પાડી નાખવા સાઝ તેને લઈ ગયા. પણ તે તેઓની વચમાં ૩૦ થઈને આવ્યો ગયો.

અને તે ગાલીલના કાપરનાહુમ શહેરમાં આવ્યો; ને ૩૧ વિશ્રામવારે તેઓને ઉપદેશ કરતો હતો. અને તેઓ તેના ૩૨ ઉપદેશથી અચરત થયા, કેમકે તેનું બોલવું અધિકારથી હતું. અને સભારથાનમાં અશુદ્ધ ભૂત વળગેલો એક માણસ હતો, ને ૩૩ તેણે મોટે ઘાંટે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, અરે રે! ઓ ઈશુ નાઝારી, ૩૪ તારે ને અમારે શું છે? શું તું અમારો વિનાશ કરવા આવ્યો છે? તું કોણ છે તે હું જાણું એટલે દેવનો પવિત્ર. અને ૩૫ ઈશુએ તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, છાનો રહે, ને તેમાંથી નિકળ, ને ભૂત તેને વચમાં પાડીને તેને દુઃખ દીધા વિના તેમાંથી નિકળ્યો. અને બધાને અચરત લાગ્યું, ને તેઓએ માહોમાંહે ૩૬ બોલતાં કહ્યું કે, આ શી વાત છે! કેમકે તે અધિકારે તથા પરાક્રમે અશુદ્ધ આત્માઓને હુકમ કરેછે, ને તેઓ નિકળેછે. ને આસપાસની બધી જગ્યાએ તેના વિષેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ. ૩૭ અને સભારથાનમાંથી ઉઠીને તે સીમોનને ઘેર ગયો, ૩૮ ને સીમોનની સાસુને સખત તાવ આવતો હતો, ને તેને અર્થ તેઓએ તેની વિનંતી કીધી. અને તેણે તેની આગળ ઉભા ૩૯ રહીને તાવને ધમકાવ્યો ને તે તેમાંથી નિકળી ગયો; ને તે તરત ઉઠીને તેઓની સેવા કરવા લાગી.

અને સુરજ આથમતી વખતે જોઓની પાસે નાના પ્રકારના ૪૦

- રોગથી માંદા હતા તેઓને તેઓ તેની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેઓમાંના દરેક પર હાથ મૂકીને તેઓને સાજા કરીયા, ૪૧ ને ભૂતો પણ ઘણાંઓમાંથી નિકળીને ઘાંટા પાડીને કહેતા હતા કે, તું દેવનો દીકરો ખ્રીસ્ત છે, ને તેણે તેઓને ધમકાવ્યા, ને બોલવા દીધા નહિ; કેમકે તેઓ જાણતા હતા કે તે ખ્રીસ્ત છે. ૪૨ અને દહાડો ઉઘ્યો ત્યારે તે નિકળીને ઉજડ ઠેકાણે ગયો, ને સોકો તેનો શોધ કરતા તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેઓની ૪૩ પાસેથી તે ન જાય માટે તેઓએ તેને અટકાવવાનું કર્યું. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારે બીજાં શહેરોમાં પણ દેવના રાજ્યની ૪૪ સુવાર્તા કહેવી જોઈએ, કેમકે એ સાડા હું મોકલાયો છું. અને ગાલીલનાં સભારથાનોમાં તે વાત પ્રગટ કરતો ગયો.

૫ અને એમ થયું કે દેવની વાત સાંભળવા સાડા ઘણા લોક તેના પર આવી પડતા હતા, અને તે ગનેશરેતના સરોવરને કાંઠે ૨ ઉભો રહ્યો હતો. ત્યારે તેણે સરોવરને કાંઠે લાગેલી બે હાડી ૩ દીઠી, પણ માછીઓ તેઓપરથી ઉતરીને જળો ધોતા હતા. તે હાડીઓમાંની એક સીમોનની હતી, તે પર તે ચડ્યો, ને તેને કાંઠાથી લગારેક બહાર પાડવાનું કહ્યું, પછી તેણે બેસીને હાડી ૪ પરથી લોકોને ઉપદેશ કરીયા. અને બોલી રહ્યા પછી તેણે સીમોનને કહ્યું કે હુંડા પાણીમાં હંકારો, ને [માછલાં] પકડવા ૫ સાડા તમારી જળો નાખો. અને સીમોને તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, સાહેબ, અમે આખી રાત મેહેનત કરીધી, ને કંઈજ ૬ પકડ્યું નહિ, તો પણ તારા કલાથી હું જળ નાખીશ. અને એમ કરીયા પર તેઓએ માછલાંનો મોટો સમૂહ ઘેરી લીધો, ને ૭ તેઓની જળ ફાટવા લાગી. અને તેઓના ભાગિયા બીજા હાડીમાં હતા તેઓને ઈસારો કરીયા કે, તેઓ આવીને તેઓની સહાય કરે; ને તેઓ આવ્યા, ને બન્ને હાડીઓ એવી ભરી કે ૮ તેઓ ડુબવા લાગી. અને તે જોઈને સીમોન પીતરે ઈશુના ઘુંટણ આગળ પડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારી પાસેથી જ, કારણ કે ૯ હું પાપી માણસ છું. કેમકે તે તથા તેના સઘળા સાથીઓ

माछलांनो जे समूह घेरी लीये हतो, तेथी अचरती पाभ्या.
अने सीमोनना भागिया जपीदीना दीकराओ, याकुष तथा १०
योहानने पण्ण अमज लाग्युं. अने षशुअे सीमोनने कछुं के,
जिही भा, हवेथी तुं माण्णसोनो पकडनार थशे. अने हाडीअेने ११
कठि लाव्या पछी तेअो अंधुं मूझीने तेनी पाछण आह्या.

अने अम थयुं के ते अेक शहरमां हतो, त्यारे जुअो, अेक १२
कहाडे भरिओ माण्णस हतो, तेअे षशुने जेधने हुंधा पडीने
तेनी विनांती करतां कछुं के, प्रभु, जे तुं आहे तो तुं मने शुद्ध
करी शकेछे. अने तेअे हाथ लांओ करीने तेने अडकीने कछुं के, १३
हुं आहुंछुं, तुं शुद्ध था, ने तरत तेनो कहाड जतो रह्यो. अने १४
तेअे तेने आसा कीधी के कोधने कहेवुं नहि, पण्ण जेधने याज्जने
पोताने देआड, ने तारा शुद्धकरण विषे मुसाना ठराव प्रमाणे
तेअेने साक्षीने अर्थे अर्पण्ण यटाव. पण्ण तेना संबंधीनी १५
वात वधती इलाध, ने अति धण्ण लोड सांभणवा साइ तथा
पोताना मंदवाडथी साण्ण थवा साइ तेनी पासे अेकठा थया.
पण्ण ते पोते रानमां जेधने प्रार्थना करतो हतो. १६

अने अम थयुं के अेक कहाडे ते उपदेश करतो हतो, त्यारे १७
इरोशीअो तथा नियमोपदेशको गालीलना हरेक गाममांथी
तथा यहूदाथी तथा यहूशालेमथी आवीने जेठा हता, ने तेअेने
साण्ण करवा साइ तेनी साथे प्रभुनो पराक्रम हतो. अने जुअो, १८
केटलाअेक जण्ण अेक पक्षाघाती माण्णसने आटला पर लाव्या,
ने तेने मांहे लधने तेनी आगण मूकवानुं प्रयत्न कीधुं; पण्ण १९
तेने शी रीते मांहे लध जय अेवो लाग्ण्ण लीडने लीये तेअेने
न शक्यो माटे तेअेअे धर पर यढीने छापरामां थधने तेने
आटला सुद्धां षशुनी आगण वअ्ये उतारयो; ने तेअे तेअेनो २०
विश्वास जेधने तेने कछुं के, माण्णस, तारां पाप तने माइ थयां.
अने शास्त्रीअो तथा इरोशीअो विचार करवा लाग्या, ने कछुं २१
के, आ जे दुर्भापण्ण करेछे ते कोण्ण? अेकला देव विना कोण्ण
पापनी माझी करी शकेछे? पण्ण षशुअे तेअेनी कल्पनाअो २२
जण्णने तेअेने उत्तर आपतां कछुं के, तमे पोताना मनमां शी

- ૨૩ કહપનાઓ કરોછો? શું તમું સહેલ છે, એ કહેવું કે, તારાં
- ૨૪ પાપ તને માફ થયાં, અથવા એ કહેવું કે, ઉઠીને ચાલ? પણ
- પૃથ્વી પર માથસના દિકરાને પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે,
- એ તમને જણાય માટે, (તેણે પક્ષાઘાતીને કહ્યું કે) હું તને
- ૨૫ કહું છું કે ઊઠ, તારો ખાટલો હંચકીને તારે ઘેર જ. અને
- તરત તે તેઓની આગળ ઉઠીને જ પર તે સૂતો હતો તે
- ૨૬ હંચકીને દેવનો મહિમા કરતો પોતાને ઘેર ગયો. અને સઘળા
- વિસ્મય થયા; ને તેઓએ દેવનો મહિમા કીધો; ને ઘણાએ
- ભયભીત થઈને કહ્યું કે, આજ આપણે અજબ જોયું છે.
- ૨૭ ત્યાર પછી તે નિકળ્યો ને લેવી નામે એક દાણી ચોકી પર
- ૨૮ બેઠેલો હતો તેને તેણે જોઈને કહ્યું કે, મારી પાછળ ચાલ. અને
- ૨૯ તે સઘળું મૂકીને ઉઠ્યો, ને તેની પાછળ ગયો. અને લેવીએ
- પોતાને ઘેર તેને સાડ મોટી મિજબાની કીધી, ને જ દાણીઓ
- તથા ખીજ તેઓની જોડે બેઠેલા હતા તેઓનો મોટો જથો હતો.
- ૩૦ પણ તેઓના શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેના શિષ્યોની
- સામા કચકચ કરીને કહ્યું કે, તમે દાણીઓ તથા પાપીઓની
- ૩૧ સાથે કેમ ખાઓ પીઓછો? ને ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં
- કહ્યું કે, સાજાઓને નહિ પણ માંદાઓને વૈદની જરૂર છે;
- ૩૨ ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પરતાવાને સાડ ખોલાવવા
- ૩૩ હું આવ્યો છું. અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, યોહાનના શિષ્યો
- અને તેમજ ફરોશીઓના શિષ્યો પણ વારંવાર ઉપવાસ તથા
- ૩૪ માર્થના કરેછે, તો તારા શિષ્યો કેમ ખાય પીએછે? ને તેણે
- તેઓને કહ્યું કે, વર જ નૈઆઓ સાથે રહેછે ત્યાં સુધી તેઓને
- ૩૫ તમે ઉપવાસ કરાવી શકોછો શું? પણ એવા દહાડા આવશે
- કે વર તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ને તે દહાડાઓમાં તેઓ
- ૩૬ ઉપવાસ કરશે. અને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, જુના
- લુગડામાં નવા લુગડાનું થીંગણું કોઈ દેવું નથી, જો દે તો નવાથી
- ૩૭ નથી. અને નવો કાફરસ જુની મશકોમાં કોઈ ભરવું નથી,
- જો ભરે તો નવા કાફરસથી મશકો ફાટી જશે, ને તે વહી

જશે; ને મશકોનો નાશ થશે. પણ નવો દાક્ષરસ નવી ૩૮
મશકોમાં ભરવો જોઈએ ત્યારે બંનેનું રક્ષણ થાયછે. અને ૩૯
જુનો દાક્ષરસ પીધા પછી કોઈ તરત નવો ચાહાતો નથી, કેમકે
તે કહેછે કે, જુનો સારો છે.

અને એમ થયું કે [પર્વના] બીજા દહાડા પછીના પહેલા ૬
વિશ્રામવારે તે એતરોમાં થઈને જતો હતો, ને તેના શિષ્યો
કાણસલાં તોડીને હાથે મસળીને ખાતા હતા. અને ફરોશીઓ- ૨
માંના કેટલાએકે તેઓને કહ્યું કે, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત
નથી તે તમે કેમ કરોછો? ને ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું ૩
કે, દાવુદ તથા તેના સાથીઓ ભુખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કીધું
તે સંબંધી શું તમે વાંચ્યું નથી, કે તે દેવના ઘરમાં ગયો, ને ૪
અપેલી રોટલી જે એકલા યાજકોને ખાવાને ઉચિત છે તે તેણે
લઈને ખાધી, ને પોતાના સાથીઓને પણ આપી? ને તેણે ૫
તેઓને કહ્યું કે, માણસનો દિકરો વિશ્રામવારનો પણ પ્રભુ છે.

અને એમ થયું કે એક બીજે વિશ્રામવારે પણ તેણે સભા- ૬
રુથાનમાં જઈને ઉપદેશ કીધો, ને ત્યાં એક માણસ હતો જેનો
જમણો હાથ સુકાયેલો હતો. અને વિશ્રામવારે તે સાળું કરશે ૭
કે નહિ, [તે વિષે] તેના પર દોષ આણવા સાંઝ શાસ્ત્રીઓ
તથા ફરોશીઓ તેને તાકી રહ્યા. પણ તેણે તેઓની કહપના ૮
જાણીને જે માણસનો હાથ સુકાયેલો હતો તેને કહ્યું કે, ઊઠ, ને
વચમાં ઉભો રહે, ને તે ઉઠીને વચમાં ઉભો રહ્યો. ત્યારે ૯
ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને કાંઈ પુછું, વિશ્રામવારે સાંઝ
કરવું કે માફું કરવું, જીવને બચાવવો કે તેનો નાશ કરવો, કિયું
ઉચિત છે? ને તેઓ સઘળા પર જોઈને તેણે તે માણસને ૧૦
કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કર, ને તેણે તેમ કીધું, એટલે તેનો
હાથ બીજાના જેવો પાછો સારો થયો. પણ તેઓ કોઈ ૧૧
ભરાઈ ગયા, ને એકબીજાને કહેવા લાગ્યા કે, ઈશુને આપણે
શું કરિયે?

અને એમ થયું કે તે દહાડાઓમાં તે પ્રાર્થના કરવા પહાડ ૧૨

- ૧૩ પર ગયો, ને દેવની પ્રાર્થનામાં આખી રાત કહાડી. અને દહાડે ઉઘ્યો ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને બોલાવીને તેઓમાંના
- ૧૪ બારને પસંદ કરીયા, જેઓને તેણે પ્રેરિતો કહ્યા ; એટલે સીમોન જેનું નામ તેણે પાતર પણ પાડ્યું તેને, તથા તેના ભાઈ આંદ્રયાને, યાકુબને તથા યોહાનને, કિલિપને તથા બારથા-
- ૧૫ લીમેને, માત્થીને તથા થોમાને, આલફીના [દિકરા] યાકુબને
- ૧૬ તથા સીમોન જે જેલોટીશ કહેવાયછે તેને, યાકુબના [ભાઈ] યહુદાને તથા યહુદા ઇસ્કારીઓત જે વિશ્વાસઘાતી હતો તેને.
- ૧૭ અને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહ્યો, ને તેના શિષ્યોનો જયો તથા આખાં યહુદામાંના તથા યરૂશાલેમમાંના, ને સૌર તથા સીદોનના કાંઠાના લોકોનું મોટું ટોણું [હતું], કે જેઓ તેની વાત સાંભળવા તથા પોતાના રોગથી સાજા થવા સારૂ આગ્યા હતા ; ને અશુદ્ધ આત્માઓથી જેઓ
- ૧૯ પીડાયલા તેઓ પણ સારા થયા. અને સઘળા લોકે તેને અડકવા આહું ; કેમકે તેનામાંથી પરાક્રમ નિકળ્યું, ને તેથી સઘળા સારા થયા.
- ૨૦ અને તેણે પોતાના શિષ્યોની ગમ પોતાની આંખો હુચી કરીને કહ્યું કે, ઓ દરિદ્રીઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે દેવનું
- ૨૧ રાજ્ય તમારું છે. અમથાના ભૂખ્યાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે તૃપ્ત થશો. અમથાના રડનારાઓ, તમને ધન્ય છે,
- ૨૨ કેમકે તમે હસશો. જ્યારે માથુસના દીકરાને લીધે માથુસો તમારો દ્વેષ કરશે, ને [પોતાનામાંથી] તમને જીદ પાડશે, ને તમને મેહેણાં મારશે, ને તમારું નામ ભુંડા જેવું કહાડી
- ૨૩ નાખશે ત્યારે તમને ધન્ય છે. તે દહાડે તમે આનંદ કરો, ને હર્ષ કુદો ; કેમકે, જીઓ, તમને આકાશમાં ફળ ઘણું છે ; કેમકે તેજ પ્રમાણે તેઓના બાપદાદાઓએ ભવિષ્યવાદીઓને
- ૨૪ કરીધું હતું. પણ તમ સ્ત્રીમંતોને અફસોસ છે, કેમકે તમે તમારો
- ૨૫ દિલાસો પામ્યા છો. અમથાના ધરાયલાઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે તમે ભૂખ્યા થશો. અમથાના હસનારાઓ, તમને
- ૨૬ અફસોસ છે, કેમકે તમે શોક કરશો ને રડશો. જ્યારે

સઘળાં માણસો તમારૂં સારૂં કહેશે ત્યારે તમને અફસોસ છે, કેમકે તેઓના બાપદાદાઓએ જીઠા ભવિષ્યવાદીઓને તેમજ કીધું.

પણ હું તમ સાંભળનારાઓને કહું છું કે, તમારા વૈરીઓ પર ૨૭ પ્રેમ કરો, ને જે તમારો પ્રેમ કરે છે તેઓનું ભલું કરો ; જે ૨૮ તમને શ્રાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દે, ને જે તમને સતાવે છે તેઓને સારૂં પ્રાર્થના કરો. અને એક ગાલ પર તને જે મારે, ૨૯ તેની સામા બીજો પણ ધર ; ને જે તારો અંગરખો લઈ જાય તેને તારૂં બદન પણ લેવાને વારીશ મા. જે કોઈ તારી પાસે કાંઈ ૩૦ માગે, તેને આપ ; ને તારૂં જે કોઈ લઈ જાય તે તેની પાસેથી પાછું ન માગ. અને જેમ તમે આહો કે માણસ તમને કરે તેમજ ૩૧ તમે પણ તેઓને કરો. અને તમારા પર જેઓ પ્રેમ કરે છે ૩૨ તેઓ પર જો તમે પ્રેમ કરો, તો તમારી મેહરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ પોતાના પ્રેમ કરનારા પર પ્રેમ કરે છે. અને જે તમારૂં સારૂં કરે છે તેઓનું સારૂં જો તમે કરો, તો તમારી ૩૩ મેહરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ એમજ કરે છે. અને ૩૪ જેની પાસેથી તમે પાછું લેવાની આશા રાખો છો, તેઓને જો તમે ઉછીનું આપો, તો તમારી મેહરબાની શાની? કેમકે તેટલું પાછું લેવા સારૂં પાપીઓ પણ પાપીઓને ઉછીનું આપે છે. પણ ૩૫ તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રેમ કરો, ને તેઓનું સારૂં કરો, ને પાછું લેવાની આશા રાખ્યા વિના ઉછીનું આપો, ને તમારૂં ફળ ઘણું થશે, ને તમે પરાત્પરના દિકરા થશો ; કેમકે અનુપકારીઓ પર તથા ભુંડાઓ પર તે કૃપાળુ છે. માટે જેમ ૩૬ તમારો બાપ દયાળુ છે, તેમ તમે દયાળુ થાઓ. અને ૩૭ બીજાનો ઈનસાફ ન ઠરાવો, ને તમારો ઈનસાફ નહિ ઠરાવાશે. અપરાધી ન ઠરાવો, ને તમે અપરાધી નહિ ઠરાવાશો. છોડો ને તમે છોડાશો ; આપો ને તમને અપાશે. સારૂં માપ દાખેલું ૩૮ ને હલાવેલું તથા ઉભરાતું તમારા ખોળામાં તેઓ ભરી આપશે. કેમકે જે માપાથી તમે માપો છો, તેથી તમને પાછું માપી અપાશે.

- ૩૯ અને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, શું આંધળો આંધળાને
 ૪૦ દોરી શકે? શું બેહુ ખાડામાં પડશે નહિ? શિષ્ય પોતાના
 ઉપદેશક કરતાં મોટો નથી, પણ જે કોઈ પૂર્ણ થયેલો છે તે
 ૪૧ પોતાના ઉપદેશક સરખો થશે. પણ તું પોતાની આંખમાંનો
 ભારોટીઓ ધ્યાનમાં લીધા વિના તારા ભાઈની આંખમાંનું
 ૪૨ તણખલું કેમ જીએછે? અથવા તારી આંખમાંનો ભારોટીઓ
 જોયા વિના તું તારા ભાઈને કેમ કહી શકે કે, ભાઈ, તારી
 આંખમાંથી મને તણખલું કહાડવા દે? ઢોંગી, તું પહેલાં
 પોતાની આંખમાંથી ભારોટીઓ કહાડ, ત્યારે તારા ભાઈની
 ૪૩ આંખમાંથી તણખલું કહાડવાને તને સારીપઠે સૂઝશે. કેમકે
 સારા જાડને નહારે ફળ આવતું નથી; ને નહારા જાડને સાંઝે
 ૪૪ ફળ આવતું નથી. કેમકે હરેક જાડ પોતાના ફળથીજ જીવ્યાય છે;
 કેમકે કાંટાના જાડથી લોક અંજીર તોડતા નથી, ને હંટ-
 ૪૫ કઠારીથી દાક્ષ તોડતા નથી. સાંઝે માથસ પોતાના મનના
 સારા બંડારમાંથી સાંઝે કહાડેછે; ને ભુંડું માથસ પોતાના
 મનના ભુંડા બંડારમાંથી ભુંડું કહાડેછે; કારણ કે મનના
 ભરપુરપણામાંથી તેનું મહોડું બોલેછે.
- ૪૬ અને તમે મને પ્રભુ, પ્રભુ, કેમ કહોછો; ને જે હું કહું છું તે
 ૪૭ કરતા નથી? હરેક જે મારી પાસે આવેછે, ને મારી વાતો
 સાંભળેછે ને તે પાળેછે, તે કોથના જેવો છે, એ હું તમને
 ૪૮ દેખાડીશ. તે એક ઘર બાંધનાર માથસના જેવો છે, જેણે
 હુંડું બાંધું ને ખડક પર પાયો નાખ્યો; ને રેલ આવી, ત્યારે
 તે ઘરને નદીનો સપાટો લાગ્યો, અને તેને હલાવી ન શક્યો,
 ૪૯ કેમકે તેનો પાયો ખડક પર નાખેલો હતો. પણ જે સાંભળીને
 પાળતો નથી તે એક માથસના જેવો છે, જેણે પાયા વિના
 ભુંધ પર ઘર બાંધ્યું; તેને નદીનો સપાટો લાગ્યો, ને તે તરત
 પડી ગયું, ને તે ઘરનો પુરો નાશ થયો.

૭ અને લોકના સાંભળતાં તેણે પોતાની બધી વાતો પુરી કરીધી,
 ૨ ત્યારે તે કાપરનાહુમમાં ગયા. અને એક સુબેદારનો ચાકર

જે તેને વહાણો હતો તે માંદો થઈને મરવા પડ્યો હતો. અને ૩
 ઈશુ સંબંધી તેણે સાંભળ્યું ત્યારે યહુદીઓના વડીલોને તેની
 પાસે મોકલીને તેની વિનંતી કીધી કે, તું આવીને મારા આકરને
 સાંભળે કર. અને તેઓએ ઈશુની પાસે આવીને તેને આગ્રહથી ૪
 વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, જેને સાંભળવા તારે આ કરવાનું છે તે યોગ્ય
 છે; કેમકે તે આપણા લોક પર પ્રેમ કરે છે, ને તેણે આપણે ૫
 સાંભળે સભારથાન બંધાવ્યું છે. અને ઈશુ તેઓની સાથે ગયો, ને ૬
 તે ઘરથી વેગળો ન હતો એટલામાં સુબેદારે મિત્રોથી તેને
 કહેવડાવી મોકલ્યું કે, પ્રભુ, તું તરુદી ન લે, કેમકે તું મારા ઘરમાં
 આવે, એવો હું યોગ્ય નધા. અને મેં પણ તારી પાસે આવવા ૭
 પોતાને યોગ્ય ગણ્યો નહિ. પણ તું શબ્દ કહે એટલે મારો આકર
 સારો થશે. કેમકે હું પણ પરાધીન ઠરેલા માણસ છું, ને મારે ૮
 સ્વાધીન સિપાઈઓ છે, ને હું એકને કહું છું, જા, ને તે
 જાય છે, ને બીજાને, આવ, ને તે આવે છે; ને મારા આકરને
 કહું છું કે, આ કર, ને તે કરે છે. અને એ વાત સાંભળીને ઈશુ ૯
 તેનાથી અચરત થયો, ને ફરીને પોતાની પાછળ આવેલા લોકને
 તેણે કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે, ઈસ્રાયેલમાં પણ મેં એટલો
 વિશ્વાસ દીઠો નથી. અને જે મોકલાયલા હતા તેઓ પાછા ઘર ૧૦
 આવ્યા ત્યારે તેઓએ માંદા આકરને સાંભળે થયેલો જોયો.

અને એમ થયું કે બીજા દહાડે નાઈન નામના શહેરમાં તે ૧૧
 ગયો, ને તેના ઘણા શિષ્યો તથા ઘણા લોક પણ તેની સંઘાથે
 ગયા. અને તે શહેરની ભાગળ પાસે આવ્યો ત્યારે જુઓ, ૧૨
 એક મુએલાને બહાર લઈ જતા હતા; તે તેની માનો એકનો-
 એક દિકરો હતો, ને તે વિધવા હતી, ને શહેરના ઘણા લોક
 તેની સાથે હતા. તેને જોઈને પ્રભુને તેના પર કરૂણા આવી, ને ૧૩
 તેણે તેને કહ્યું કે, રડ મા. ને તે આવીને ઠાઠડીને અડક્યો, ને ૧૪
 ખાંધિયા ઉભા રહ્યા, ને તેણે કહ્યું કે, જીવાન, હું તને કહું છું કે
 ઊઠ. અને તે મુએલો ઉઠીને બેઠો થયો, ને બોલવા લાગ્યો, ૧૫
 ને તેણે તેની માને તેને સોંપ્યો. અને સઘળાને ભય લાગ્યું, ને ૧૬
 તેઓએ દેવનો મહિમા કરીને કહ્યું કે, એક મોટો ભવિષ્યવાદી

આપણામાં ઉત્પન્ન થયો છે, ને દેવે પોતાના લોક પર નજર
૧૭ કીધી છે. અને તેના સંબંધીની આ વાત આપ્યા ચહુદામાં તથા
આસપાસના સર્વ પ્રાંતોમાં ફેલાઈ ગઈ.

૧૮ અને યોહાનના શિષ્યોએ તેને એ સર્વ સંબંધીનું કહી
૧૯ સાંભળાવ્યું. અને યોહાને પોતાના શિષ્યોમાંના બેને બોલાવીને.

તેઓને ઈશુ પાસે મોકલીને કહેવાડયું કે, જે આવનાર છે તે.
૨૦ શું તું છે, કે અમે ખીજની વાટ જોઈએ? ને તે માણસોએ
તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, બાપ્તિસ્મા કરનાર યોહાને તારી
પાસે અમને કહેવા મોકલ્યા કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે.

૨૧ કે અમે ખીજની વાટ જોઈએ? ને તેજ વેળાએ રોગથી તથા
પીડાથી તથા ભુંડા આત્માઓથી તે ઘણાઓને સાજા કરતો
૨૨ હતો, ને ઘણા આંધળાઓને તે દૃષ્ટિ આપતો હતો. ત્યારે

ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તમે જઈને જે જોયું તથા
સાંભળ્યું તે વિષેની વાત યોહાનને કહો, એટલે આંધળા
દેખતા થાયછે, લુલા ચાલતા થાયછે, કહોડિયા શુદ્ધ કરાયછે,
બેહેરા સાંભળતા થાયછે, મુએલા જીવતા થઈ ઉઠેછે, ને
૨૩ દરિદીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાયછે. અને જે મારા સંબંધી
ઠોકર નહિ ખાશે, તેને ધન્ય છે.

૨૪ અને યોહાનના મોકલેલા ગયા પછી તે લોકને યોહાન
સંબંધી કહેવા લાગ્યો કે, રાતમાં તમે શું જોવા ગયા હતા? શું

૨૫ પવનથી હાલતા સરકટને? પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું
સુંવાળાં વસ્ત્ર પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે ચળકતાં લુગડાં
પહેરેછે તથા સુખભોગ કરેછે, તેઓ રાજ્ય મહેલોમાં હોયછે.

૨૬ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ભવિષ્યવાદીને? હા, હું
૨૭ તમને કહું છું કે, ભવિષ્યવાદી કરતાં વિશેષને. જેના સંબંધી
લખ્યું છે કે, “જુઓ, હું મારા દૂતને તારા મહો આગળ

મોકલું છું, જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે,” તે એજ
૨૮ છે. કેમકે હું તમને કહું છું કે, બાપ્તિસ્મા કરનાર યોહાન કરતાં
બાયડીઓથી જન્મેલાઓમાંનો કોઈ મોટો ભવિષ્યવાદી નથી ;
પણ દેવના રાજ્યમાં જે સર્વથી નાનો છે, તે તેના કરતાં

મેટો છે. એ સાંભળીને સર્વ લોક તથા દાણીઓ જ્યાં ૨૯
 યોદ્ધાનના બાહિરમાથી બાહિરમા પામેલા હતા, તેઓએ દેવને
 યથાર્થ માન્યો. પણ ફરોશીઓ તથા પંડિતો તેનાથી બાહિરમા ૩૦
 પામ્યા ન હતા માટે તેઓએ પોતા સંબંધી દેવનો મનોભાવ
 નકાર્યો. અને પ્રભુએ કહ્યું કે, આ પહેડીના માણસને હું ૩૧
 કોણની ઉપમા આપું? ને તેઓ કોણના જેવા છે? જે છોકરાં ૩૨
 ચહુટામાં બેસીને એક બીજાને હાંક મારીને કહે છે કે, અમે
 તમારે વારુતે વાંસળી વગાડી, પણ તમે નાચ્યાં નહિ; અમે
 તમારે વારુતે વિલાપ કીધો, પણ તમે રડયાં નહિ, તેઓના
 જેવા તેઓ છે. કેમકે યોદ્ધાન બાહિરમા કરનાર રોટલા ખાતો ૩૩
 કે શક્તરસ પીતો આવ્યો ન હતો, ને તમે કહો છો કે તે ભૂત-
 વળગેલો છે. માણસનો દિકરો ખાતો પીતો આવ્યો છે, ને ૩૪
 તમે કહો છો કે, જુઓ, ખાવરો ને દારૂબાજ માણસ, દાણીઓનો
 તથા પાપીઓનો મિત્ર! પણ જ્ઞાન પોતાનાં સઘળાં છોકરાંથી ૩૫
 યથાર્થ મનાય છે.

અને ફરોશીઓમાંના એકે પોતાની સાથે જમવા સાડ તેની ૩૬
 વિનંતી કીધી, ને ફરોશીને ઘેર જઈને તે બેઠો. અને જુઓ, ૩૭
 શહેરમાંની એક બાયડી જે પાપણી હતી, તેણે જાણ્યું કે ફરોશીને
 ઘેર તે બેઠો છે, ત્યારે અત્તરની સંગેમરમરની સીસી લાવીને,
 તેના પગ પાસે રડતી રડતી પછવાડે ઉભી રહી, ને પોતાનાં ૩૮
 આંશુએ તેના પગ ઘેવા તથા પોતાના માથાના ચોટલાએ
 લુછવા લાગી, ને તેના પગને ચુમ્યા, ને અત્તર ચોળ્યું. તે ૩૯
 જોઈને જે ફરોશીએ તેને નોતર્યો હતો તે મનમાં એમ કહેવા
 લાગ્યો કે, જો આ માણસ ભવિષ્યવાદી હોત, તો આ બાયડી
 જે તેને અડકે છે, તે કોણ ને કેવી છે, તે જાણત, કેમકે તે
 પાપણી છે. અને ઇશુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, સીમોન, ૪૦
 મારે તને કંઈ કહેવું છે; ને તેણે કહ્યું કે, ઉપદેશક, કહે. એક ૪૧
 લેખદારના બે દેવાદાર હતા, એકને પાંચસેં દીનારનું દેવું, ને
 બીજાને પચાસનું હતું. પણ તેઓની પાસે કંઈ વાળી આપવાનું ૪૨
 ન હતું, ત્યારે તેણે બેહુનું માફ કીધું; તો તેઓમાંનો કોણ તેના

- ૪૩ પર વત્તો પ્રેમ કરશે, તે કહે? સીમોને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મને લાગે છે કે જેને વત્તું માફ થયું તે. પછી તેણે કહ્યું
- ૪૪ તેં ઠીક ઠરાવ્યું. અને તેણે બાયડીની ગમ મહો ફેરવીને સીમોને કહ્યું કે, આ બાયડીને તું જીએ છે? હું તારે ઘર આવ્યો ત્યારે મારા પગ ધોવા તેં મને કંઈ પાણી આપ્યું નહિ, પણ તેણીએ મારા પગ આંશુએ ધોયા, ને પોતાના માથાના
- ૪૫ ચોટલાએ લુછયા. તું મને ગુમ્યો નહિ, પણ હું માહે આવ્યો
- ૪૬ તે વેળાથી તે મારા પગ ગુમ્યા વિના રહી નથી. તેં તેલે માંદે માથું ચોળ્યું નહિ, પણ તેણીએ મારા પગ અતરે ચોળ્યા.
- ૪૭ એ માટે હું તને કહું છું કે, તેનાં જે ઘણાં પાપ છે તેઓની માફી થઈ છે, કેમકે તેણીએ ઘણો પ્રેમ કર્યો; પણ જેને થોડી માફી થઈ તે થોડો પ્રેમ કરે છે. અને તેણે એણીને કહ્યું કે, તારાં
- ૪૮ પાપની માફી થઈ છે. અને તેની પાસે બેઠેલાઓ માહો માહે
- ૫૦ કહેવા લાગ્યા કે, એ કોણ છે જે પાપની માફી પણ કરે છે? તે તેણે બાયડીને કહ્યું કે, તારા વિશ્વાસથી તું બચી, શાંતિએ જા.

૮ અને ત્યાર પછી એમ થયું કે તે શહેરે શહેર તથા ગામે ગામે વાત પ્રગટ કરતો તથા દેવના રાજ્યની સુવાત્તાં કહેતો ર ફર્યો, ને તે બારે તેની સાથે હતા; ને કેટલીએક બાયડીઓ જે ભુંડા આત્માઓથી તથા મંદવાડોથી સાજી થઈ હતી, એટલે માગદાલેણ કહેવાએલી મરિયમ જેનામાંથી સાત ભૂત નિકળ્યાં

૩ હતાં તે, તથા હેરોદના કારભારી ખઉળની વહુ યોહાન્ના, તથા શુશાન્ના, તથા બીજી ઘણી બાયડીઓ જેઓ પોતાની પુંજીમાંથી તેની સેવા કરતી હતી તેઓ પણ હતી.

૪ અને અતિ ઘણા લોક એકઠા થયા, ને શહેરે શહેરના લોક

૫ તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેણે દૃષ્ટાંતે કરીને કહ્યું કે, એક વાવનાર પોતાનાં બી વાવવા ગયો, ને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાંએક માર્ગની કોરે પડયાં, ને તે છુંદાઈ ગયાં ને આકાશનાં

૬ પક્ષીઓ તે ખાઈ ગયાં. અને બીજાં પથ્થર પર પડયાં, ને તેને

૭ ભિનાસ મળી નહિ માટે ઉગ્યા પછી તે ચિમલાઈ ગયાં. અને

ખીજાં કાંઠાઓમાં પડયાં, ને કાંઠાઓએ તેની સાથે ઉગીને તેને દાખીનાખ્યાં. અને ખીજાં સારી ભુંઠમાં પડયાં, ને ઉગ્યાં, ને તેને સોગણું ફળ આપ્યું. એ વાત કહ્યા પછી તેણે મોટી વાણીથી કહ્યું કે, જેને સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળવું.

અને તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, એ દૃષ્ટાંતનો અર્થ શો હશે? ને તેણે કહ્યું કે, દેવના રાજ્યનાં મર્મ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ ખીજાંએને દૃષ્ટાંતોમાં, કે તેઓ દેખતાં દેખે નહિ, ને સાંભળતાં સમજે નહિ. હવે દૃષ્ટાંત તો એ છે કે, ખી દેવની વાત છે. માર્ગની કોર પરનાં તે સાંભળનારા છે, ત્યારે શેતાન આવીને તેઓનાં મનમાંથી વાત લઈ જાય છે, રખે તેઓ વિશ્વાસ કરીને તારણ પામે. અને પર્યર પરનાં તે એ છે, કે જેઓ સાંભળીને વાત હરખથી માની લે છે, અને તેઓને જડ નથી, માટે તેઓ થોડી વાર સુધી વિશ્વાસ કરે છે, ને પરીક્ષણની વેળાએ પાછા હઠે છે. અને જે કાંઠાઓમાં પડયાં તે એ છે કે, જેઓ વાત સાંભળે છે, ને સંસારની ચિંતા તથા દ્રવ્ય તથા વિલાસથી દબાઈ જાય છે, ને તેઓને પાકું ફળ આવતું નથી. પણ સારી ભુંઠમાં પડેલાં એ છે કે, જેઓ સાંભળીને ડડા તથા સારા મનથી વાત રાખે છે, ને ધીરજથી ફળ આપે છે.

વળી કોઈ માણસ દીવો સળગાવીને તેને વાસણથી ઢાંકતો નથી, અથવા ખાટલા હેઠળ મૂકતો નથી, પણ દીવો પર મૂકે છે કે માંહે આવનારાઓ અજવાળું જીએ. કેમકે ઉઘાડું નહિ થશે, એવું કુંઈ છાતું નથી; ને જણાશે નહિ, તથા પ્રગટ કરવામાં નહિ આવશે, એવું કુંઈ ગુમ્મ નથી. માટે સાવધાન રહો કે શી રીતે સાંભળો છો, કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી તેની પાસે જે દીસે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે.

અને તેની માં તથા ભાઈઓ તેની પાસે આવ્યાં, પણ ઘણા લોકને લીધે તેઓ તેની પાસે પહોંચી શક્યાં નહિ. અને તેને [કોઈએ] ખબર આપીને કહ્યું કે, તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર ઉભાં રહ્યાં છે, ને તને મળવા આહુ છે. અને તેણે ઉત્તર

- આપતાં કહ્યું કે, આ જ દેવની વાત સાંભળે છે તથા પાળે છે તેઓ મારી મા તથા મારા ભાઈઓ છે.
- ૨૨ અને એક દહાડે એમ થયું કે તે પોતાના શિષ્યો સાથે વહાણમાં ચડ્યો, ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, આપણે સરો-
- ૨૩ વરને પેલે પાર જઈએ, ને તેઓ નિંકળ્યા. અને તેઓ હંકારતા હતા એટલામાં તે હુંધી ગયો, ને સરોવર પર વાનું તોફાન આવી પડ્યું, ને પાણીએ હોડી ભરાઈ જવા લાગી ને તેઓ જોખમમાં
- ૨૪ હતા. અને તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, સાહેબ, સાહેબ, અમે નાશ પામિયેછિયે. ત્યારે તેણે ઉઠીને વાને તથા પાણીના હોડાને ધમકાવ્યા, ને તે શાંત થયા, ને
- ૨૫ એન પડ્યું. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારો વિશ્વાસ કયાં છે? ને તેઓ બિહીને અચરત થયા, ને માહોમાંહે કહ્યું કે, આ કોણ છે જ વા તથા પાણીને પણ આજ્ઞા કરેછે ને તેઓ એનું માનેછે?
- ૨૬ અને ગાલીલની સામા ગદરેનોના દેશમાં તેઓ પહોંચ્યા.
- ૨૭ અને તે કઠિ ઉતર્યો, ત્યારે તે શહેરમાંથી એક માણસ તેને મળ્યો જેને ઘણા દહાડાથી ભૂતો વળગેલા હતા, ને તે લુગડાં
- ૨૮ પહેરતો ન હતો, ને ઘરમાં નહિ, પણ કબરોમાં રહેતો હતો. અને તેણે ઈશુને દીઠો ત્યારે તે ખૂમ પાડીને તેની આગળ પડ્યો, ને મોટે સાદે કહ્યું કે, ઓ ઈશુ, પરાત્પર દેવના દીકરા, મારે ને
- ૨૯ તારે શું છે? હું તારી વિનંતી કરુંછું કે મને પીડા ના દે. કારણ કે તેણે અશુદ્ધ આત્માને તે માણસમાંથી નિકળવાનો હુકમ કીધો હતો. કેમકે તે ઘણીવારથી તેને વળગી રહ્યા હતા; ને તે સાંકળોથી તથા બેડીઓથી બાંધી રખાતો હતો, પણ તે બંધનો
- ૩૦ તોડી નાખીને ભૂતથી રાનમાં હંકાઈ જતો હતો. અને ઈશુએ તેને પૂછતાં કહ્યું કે, તારું નામ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, સૈન્ય, કેમકે
- ૩૧ ઘણા ભૂતો તેમાં પેઠા હતા. અને તેઓએ તેની વિનંતી કીધી કે
- ૩૨ અમને હુંડાણમાં જવાનો હુકમ ન કર. અને ત્યાં ઘણાં ભુંડોનું ટોળું પહાડ પર ચરતું હતું; ને તેઓએ તેની વિનંતી કીધી કે,
- ૩૩ અમને તેઓમાં પેસવા દે, ને તેણે તેઓને જવા દીધાં; ને ભૂતો તે માણસમાંથી નિકળીને ભુંડોમાં પેઠા, ને તે ટોળું કરાડા

પરથી સરોવરમાં ધસી પડ્યું, ને જુડી મુહું. અને જ જ થયું ૩૪
 તે તે જોઈને ચારનારા નહાઠા, ને જઈને શહેરમાં તથા સીમામાં
 તેની ખબર કહી. અને જ થયું તે જોવા સારૂ લોક નિકળ્યા, ને ૩૫
 ઈશુની પાસે આવ્યા. અને જ માણસમાંથી ભૂતો નિકળ્યા તેને
 લુગડાં પહેરેલો તથા સાવચિત થએલો ઈશુના પગ આગળ
 બેઠેલો દીઠા, ને તેઓ બિહીધા. ને જઓએ જોયું હતું તેઓએ ૩૬
 તે ભૂતવળગેલો માણસ શી રીતે સારો થયો, તે તેઓને જણાવ્યું.
 અને ગદરેનોના પ્રાંતોમાંના સર્વ લોકે તેની વિનંતી કીધી કે, ૩૭
 અમારામાંથી નિકળ, કેમકે તેઓને ઘણી બિહીક લાગી હતી.
 ને તે વહાણ પર ચડીને પાછો ગયો. અને જ માણસ- ૩૮
 માંથી ભૂતો નિકળ્યા હતા તેણે તેની સાથે રહેવા સારૂ વિનંતી
 કરી, પણ ઈશુએ તેને વિદાય કરતાં કહ્યું કે, તારે ઘર પાછો ૩૯
 જા, ને દેવે તને જ જ કર્યું છે તે કહી દેખાડ; ને તેણે જઈને
 ઈશુએ જ જ કીધું હતું, તે આખા શહેરમાં પ્રગટ કીધું.

અને એમ થયું કે ઈશુ પાછો આવ્યો, ત્યારે ઘણા લોકે તેનો ૪૦
 આવકાર કીધો; કેમકે બધા તેની વાટ જોતા હતા. અને જુઓ, ૪૧
 યાઈરસ નામે એક માણસ આવ્યો, તે સભાનો અધિકારી
 હતો, ને તેણે ઈશુના પગ આગળ પડીને તેની વિનંતી કીધી કે,
 મારે ઘર આવ. કેમકે તેને આસરે બાર વરસની એકની ૪૨
 એક દાકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી. ને તે જતો હતો
 એટલામાં ઘણા લોકે તેને સંકડાવ્યો.

અને એક બાયડીને બાર વરસ થયાં લોહીવા હતો, જણીએ ૪૩
 પોતાની બધી પુંજી વૈદોમાં ખરચી નાખી હતી, પણ કોઈ તેને
 સાજી કરી શક્યો નહિ. તે તેની પછવાડે આવીને તેનાં ૪૪
 લુગડાંની કોરને અડકી, ને તરત તેનો લોહીવા બંધ થયો. અને ૪૫
 ઈશુએ કહ્યું કે, મને કોણ અડક્યું? ને બધાએ ના કહી;
 ત્યારે પીતર તથા જ તેની સાથે હતા તેઓએ કહ્યું કે, સાહેબ,
 ઘણા લોક તને દાખે, ને સંકડાવે, તો તું કેમ કહે છે કે, મને
 કોણ અડક્યું? ને ઈશુએ કહ્યું કે, કોઈ મને અડક્યું ખરૂં; ૪૬
 કેમકે મારામાંથી પરાક્રમ નિકળ્યો છે એવું મને માલમ છે.

૪૭ અને હું ગુપ્ત ન રહી એવું બાયડીએ જાણ્યું, ત્યારે તે ધુજતી આવી ને તેની આગળ પડીને શા કારણથી તે તેને અડકી હતી, ને શી રીતે તરત સારી થઈ હતી, તે તેણીએ બધા લોકની ૪૮ આગળ તેને જણાવ્યું. ને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, ધીરજ રાખ, તારા વિશ્વાસથી તું સાજી થઈ છે; શાંતિએ જ.

૪૯ અને તે બોલતો હતો એટલામાં સમાના અધિકારીને ત્યાંથી એકે આવીને તેને કહ્યું કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, ૫૦ ઉપદેશકને તરફી ન દે. અને તે સાંભળીને ઈશુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, બિહી મા, વિશ્વાસ માત્ર કર, ને તે સાજી ૫૧ થશે. અને તે ઘરમાં આવ્યો, ત્યારે પીતર તથા યાકુબ તથા થોહાન તથા ઊંકરીનાં માબાપ વિના તેણે કોઈને માંહે ૫૨ આવવા દીધું નહિ. ને બધાં તેણીને સાડ રડતાં તથા છાતી કુટતાં હતાં, પણ તેણે કહ્યું કે, રડો મા, તે મુએલી નથી, પણ ૫૩ હુએલી છે. ને તે મરી ગઈ છે એમ જાણીને તેઓ તેને ૫૪ હર્યાં. અને તેણે બધાંને બહાર કહાડ્યાં ને તેનો હાથ ૫૫ પકડીને હાંક મારતાં કહ્યું કે, ઊંકરી, ઊઠ. ને તેનો આત્મા પાછો આવ્યો, ને તરત તે ઉઠી; ને તેણે તેને ખાવાનું ૫૬ આપવાનો હુકમ કર્યો. ને તેનાં માબાપ અચરત થયાં, ને તેણે તેઓને આજ્ઞા આપી, કે જ થયું તે કોઈને કહેતાં ના.

૯ અને તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને બોલાવીને તેઓને સંઘના ભૂતો પર ને રોગો ઠાળવા સાડ, પરાક્રમ તથા અધિકાર આપ્યા; ૨ ને દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરવા તથા માંદાઓને સાજા કરવા તેણે ૩ તેઓને મોકલ્યા. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માર્ગને સાડ કુર્થ લેતા ના, લાકડી નહિ, જોણ્યો નહિ, રોટલો નહિ, નાણું નહિ, ને ૪ એક એકને જે અંગરખા નહિ. ને જે ઘરમાં તમે જાઓ, ૫ તેમાંજ રહો ને ત્યાંથીજ નિકળો. ને જ્યાં તમારો આવકાર નહિ કરે, તે શહેરમાંથી નિકળતાં તેઓ પર સાક્ષી થવા સાડ ૬ તમારા પગની ધૂળ ખંખેરી નાઓ. અને તેઓ નિકળ્યા, ને ગામે-ગામ સુવાર્તી પ્રગટ કરતા તથા સર્વ ઠેકાણે રોગ મટાડતા ગયા.

હવે તેનાથી જ થયું તે સઘળું સાંભળીને હરોદ રાજા ૭
સંદેહમાં પડ્યો, કેમકે કેટલાએકે એમ કહ્યું કે, યોહાન મુએલાં-
માંથી ઉઠ્યો છે. ને કેટલાએકે કહ્યું કે, એલિયા પ્રગટ થયો ૮
છે; ને બીજાએએ કહ્યું કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાંનો
એક પાછો ઉઠ્યો છે. ને હરોદે કહ્યું કે, યોહાનનું માથું મેં ૯
કાંપાનંખાવ્યું; પણ જના સંબંધી હું એવું સાંભળું છું તે કોણ
છે? ને તેણે તેને જોવા ચાહ્યા.

અને પ્રેરિતોએ પાછા આવીને જ જ કીધાં હતાં તે સઘળાં ૧૦
તેને કહ્યાં. અને તે તેઓને તેડીને બેથસાઈદા નામના શહેરમાં
એકાંત ગયો. અને ઘણાં લોકે જાણ્યું, ત્યારે તેઓ તેની ૧૧
પછવાડે ગયા, ને તેણે તેઓનો આવકાર કરીને દેવના રાજ્ય
સંબંધી વાત તેઓને કીધી, ને જોએને સાબ થવાની અગત્ય
હતી તેઓને સારા કીધા. ને દહાડો નમવા લાગ્યો, ત્યારે ૧૨
ત્યારે આવીને તેને કહ્યું કે, લોકોને વિદાય કર કે તેઓ
આસપાસનાં ગામમાં તથા સીમમાં જઈને ઉતરે, ને ખાવાનું
લે, કેમકે આપણે હિયાં ઉજડ ઠેકાણે છીએ. પણ તેણે તેઓને ૧૩
કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. ને તેઓએ કહ્યું કે, અમે
જઈને એ સઘળા લોકોને સાડ ખાવાનું વેચાતું લઈએ, નહિ તો
પાંચ રોટલા ને બે માછલાં શિવાય અમારી પાસે કંઈ વસ્તું
નથી. કેમકે તેઓ આસરે પાંચ હજાર પુરૂષ હતા. અને તેણે ૧૪
ચોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, તેઓને પચાસ પચાસની પંગતે
બેસાડો. ને તેઓએ એમજ કીધું, ને સર્વને બેસાડ્યા. ૧૫
ને તેણે પાંચ રોટલા ને બે માછલાં લઈને આકાશની ગમ ૧૬
જોઈને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને ભાંજીને લોકને પીરસવા
સાડ શિષ્યોને આપ્યાં. ને તેઓએ ખાધું, ને સર્વે તૃપ્ત થયા; ૧૭
ને તેઓના વધેલા કકડા તેઓએ હુંચક્યા ને ખારટોપલી ભરાઈ.
અને એમ થયું કે તે એકાંત પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે તેના ૧૮
શિષ્યો તેની સાથે હતા; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહ્યું કે, હું કોણ
છું, તે વિષે લોક શું કહે છે? તેઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, ૧૯
આમિરમા કરનાર યોહાન; પણ કેટલાએક કહે છે કે, એલિયા;

ને ખીજા કહે છે કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક પાછો
 ૨૦ ઉઠ્યો છે. તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું કોણ છું તે વિષે તમે શું
 કહો છો? ને પીતરે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનો પ્રીસ્ત.
 ૨૧ પણ તેણે તેઓને આઝહથી આજ્ઞા કરી કે, એ કોઈને કહેતા
 ૨૨ ના. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસના દીકરાને ઘણું સહેવું,
 તથા વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી
 અમાન્ય થવું તથા મારયા જવું, ને ત્રીજે દહાડે પાછા ઉઠવું
 ૨૩ પડે. અને તેણે સઘળાને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પછવાડે
 આવવા ચાહે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને પોતાનો
 ૨૪ વધરતંભ નિત્ય ઉંચકી લેવો, ને મારી સાથે આવવું. કેમકે જ
 કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે તે તેને ખાશે, પણ જ કોઈ
 ૨૫ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખાશે તે તેને બચાવશે. કેમકે
 જો કોઈ માણસ આખું જગત મેળવીને પોતાનો જીવ ખાએ,
 ૨૬ અથવા તેની હાનિ પામે, તો તેને શો લાભ છે? કેમકે
 જ કોઈ મારાથી તથા મારી વાતોથી લજવાશે, તેનાથી
 માણસનો દીકરો પોતાના તથા બાપના તથા પવિત્ર દૂતોના
 ૨૭ મહિમાએ આવશે ત્યારે તે પણ લજવાશે. અને હું તમને
 અરૂં કહું છું કે, જો હિયાં ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક દેવનું
 રાજ્ય જોયા પહેલાં મરણ ચાપશે નહિ.

૨૮ અને એ વાત થયાને આસરે આઠ દહાડા પછી એમ થયું
 કે તે પીતર તથા યોહાન તથા યાકુબને તેડીને પ્રાર્થના
 ૨૯ કરવા સાડ પહાડ પર ગયો. ને તે પ્રાર્થના કરતો હતો
 ત્યારે તેના મહોડાનો દેખાવ બદલાઈ ગયો, ને તેનું વસ્ત્ર
 ૩૦ ઉજળું ચળકતું થયું. અને, જુઓ, જે પુરૂષ, એટલે મુસા તથા
 ૩૧ એલિયા, તેની સાથે વાત કરતા હતા. તેઓ મહિમાએ
 દેખાયા ને તેનું જ મરણ ચરૂશાલેમમાં થવાનું હતું તે સંબંધી
 ૩૨ બોલતા હતા. અને પીતર તથા જુઓ તેની સાથે હતા તેઓ
 ઉંઘથી ઘેરાયલા હતા, ને તેઓ જાગ્યા, ત્યારે તેઓએ તેનો
 મહિમા દીઠો, તથા તેની સાથે જે પુરૂષ ઉભા હતા તેઓને પણ
 ૩૩ દીઠો. ને એમ થયું કે તેઓ તેની પાસેથી જતા હતા, ત્યારે

પીતરે ઈશુને કહ્યું કે, સાહેબ, આપણને હિયાં રહેવું સાંચું છે ;
અમે ત્રણ માંડવા બાંધિયે, એક તારે સાંચું, ને એક મુસાને
સાંચું, ને એક એલિયાને સાંચું ; પણ જો તેણે કહ્યું તે પોતે
સમજ્યો નહિ. ને તે એમ કહેતો હતો, એટલામાં એક ૩૪
મેઘ આવ્યો, ને તેઓ પર આરઘ્યાદન કરીયું ; ને મેઘમાં પેસતાં
તેઓ બિહીંધા. ને મેઘમાંથી એવી વાણી નિકળી કે, આ ૩૫
મારો વહાલો દીકરો છે, એનું સાંભળો. તે વાણી થઈ રહી, ૩૬
ત્યારે ઈશુ એકલો દેખાયો ; ને તેઓ છાના રહ્યા, ને તે
દિવસોમાં તેઓએ જોઈ કું તેમાંનું કંઈ કોઈને કહ્યું નહિ.

અને એમ થયું કે બીજે દહાડે તેઓ પહાડ પરથી ઉતર્યા, ૩૭
ત્યારે ઘણા લોક તેને મળ્યા. અને, જુઓ, લોકોમાંના એક ૩૮
માણસે મોટે સાદે કહ્યું કે, ઉપદેશક, હું તારી વિનંતી કરું છું કે,
મારા દીકરા પર દષ્ટિ કર, કેમકે તે મારો એકનો એક પુત્ર
છે ; ને, જો, એક આત્મા તેને પકડે છે, ને એકાએક તે બૂમ ૩૯
પાડે છે ; ને કીણુ આવતાં લગી તે તેને પીલે છે, ને તેને દબાવીને
મુશકેલીથી તેની પાસેથી બચે છે. ને મેં તારા શિષ્યોને તેને ૪૦
કહાડવાની વિનંતી કરીધી, પણ તેઓ કહાડી શક્યા નહિ. ને ૪૧
ઈશુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, આ અવિશ્વાસી તથા આડી
પહેડી, મારે તમારી સાથે ક્યાં સુધી રહેવું, તથા તમારું સહવું
પડશે ? તારા દીકરાને હિયાં લાવ. અને તે આવતો હતો ૪૨
એટલામાં ભૂતે તેને પાડી નાખ્યો, ને તેને પીલ્યો ; ત્યારે ઈશુએ
અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવ્યો, ને છોકરાને સારો કરીધો, ને તેને
તેના બાપને સોંપ્યો. અને દેવના મોટા સામર્થ્યથી તેઓ બધા ૪૩
વિરુમ્બય થયા ; અને ઈશુએ જોઈ કું તે સર્વથી સઘળા અચરતી
પામ્યા, ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, એ વાતો તમારા ૪૪
કાનમાં ઉતરવા દો ; કેમકે માણસનો દીકરો માણસોના
હાથમાં સોંપાશે. પણ એ વાત તેઓ સમજ્યા નહિ ; ને તે ૪૫
વાત તેઓથી ગુમ્મ રહી, એવી કે તેઓ તે ન જાણે. ને
તેઓ તે વાત સંબંધી તેને પુછવાથી બિહીંધા.

અને તેઓમાં વાદવિવાદ પડ્યો કે, આપણામાં કોણ મોટો ૪૬

૪૭ હશે? ને ઈશુએ તેઓના મનની કલ્પના જાણીને, એક
૪૮ છોકરાને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉભો રાખ્યો, ને તેઓને
કહ્યું કે, જે કોઈ મારે નામે આ છોકરાને અંગીકાર કરેછે; તે
મને અંગીકાર કરેછે; ને જે કોઈ મને અંગીકાર કરેછે તે
મારા મોકલનારને અંગીકાર કરેછે; કેમકે તમ સર્વમાંનો જે
નાનો છે તે મોટો થશે.

૪૯ અને યોહાને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, સાહેબ, અમે તારે
નામે એક માણસને ભૂત કહાડતો દીઠો, ને તે આપણી સાથે
૫૦ ચાલતો નથી, માટે અમે તેને વાર્યો. ને ઈશુએ તેને
કહ્યું કે, વારો મા, કેમકે જે આપણને ઉલટો નથી, તે આપણી
ગમનો છે.

૫૧ અને એમ થયું કે તેને ઉપર લઈ જવાના દિવસ પુરા થવા
આગ્યા, ત્યારે તેણે યરૂશાલેમ જવા સાડ પોતાનું મહો સ્થિર-
૫૨ પર તાથી રાખ્યું. ને તેણે હરકારાઓ પોતાની અગાઉ મોકલ્યા,
ને તેઓ જઈને તેને સાડ તૈયારી કરવા માટે શમારીઆના
૫૩ એક ગામમાં પેઠા. અને તેઓએ તેનો આવકાર કીધો નહિ,
૫૪ કારણ કે યરૂશાલેમભણી તેનું મહો હતું. ને તેના શિષ્યો
યાકુબ તથા યોહાને એ જોઈને કહ્યું કે, પ્રભુ, શું, તારી એવી
ઈચ્છા છે કે જેમ એલિયાએ કર્યું તેમ આકાશથી આગ પડે
૫૫ ને તેઓનો નાશ કરે, એવો હુકમ અમે કરિયે? પણ તેણે
ફરીને તેઓને ધમકાવ્યા, ને કહ્યું કે, તમે કેવા સ્વભાવના છે,
૫૬ એ તમે જાણતા નથી. કેમકે માણસનો દીકરો માણસોનાં
જીવનો નાશ તો નહિ, પણ તેનો બચાવ કરવા આગ્યો છે.
ને તેઓ બીજે ગામ ગયા.

૫૭ અને એમ થયું કે તેઓ માર્ગે ચાલતા હતા, તેટલામાં
કોઈએકે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, જ્યાં તું જશે ત્યાં હું તારી પાછળ
૫૮ આવીશ. ઈશુએ તેને કહ્યું કે, લોકડાંને કોતર હાંચછે, ને
આકાશનાં પક્ષીઓને માળા હોયછે, પણ માણસના દીકરાને
૫૯ માથું મૂકવાનો ઠામ નથી. અને તેણે બીજાને કહ્યું કે, મારી
પાછળ આવ; પણ તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, હું પહેલાં જઈને મારા

બાપને દાટું, એવી રજા મને આપ. ઈશુએ તેને કહ્યું કે, ૬૦
 મુએલાંને પોતાનાં મુએલાંને દાટવા દે, પણ તું જઈને દેવના
 રાજ્યની વાત પ્રગટ કર. અને ખીજાએ પણ કહ્યું કે, પ્રભુ, હું ૬૧
 તારી પાછળ આવીશ, પણ પહેલવેહલાં જે મારે ઘર છે
 તેઓને મળી આવવાની મને રજા આપ. ને ઈશુએ તેને ૬૨
 કહ્યું કે, કોઈ માણસ પોતાનો હાથ હળ પર મૂકીને પછવાડે
 જીએ તો તે દેવના રાજ્યને યોગ્ય નથી.

ત્યાર પછી પ્રભુએ ખીજા સિત્તરને પણ ઠરાવી લીધા, ને ૧૦
 જે શહેરમાં તથા જે ગામમાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓને
 બંધને પોતાની આગળ મોકલ્યા. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ૨
 ફસલ પુશકલ છે, પણ મજુરો થોડા છે, માટે તમે ફસલના
 ધણીની પ્રાર્થના કરો કે તે પોતાની ફસલને સાડ મજુરોને
 મોકલે. આહ્યા જાઓ, જીઓ, હું તમને વરુઓમાં ઘેટાંનાં ૩
 બચ્યાં જેવા મોકલું છું. ચેલી કે જાણું કે જોડા લેતા ના, ને ૪
 માર્ગે કોઈને સલામ કરતા ના. ને જે ઘરમાં તમે જાઓ તેમાં ૫
 પહેલાંથી કહો કે, આ ઘરનાંને કુશળતા થાઓ. ને જો ૬
 કુશળતાનો દીકરો ત્યાં હોય તો તમારી કુશળતા તેના પર
 રહેશે; પણ જો નહિ હોય તો તે તમારી પાસે પાછી વળશે.
 અને તેજ ઘરમાં રહો, ને જે તેઓની પાસે હોય તે ખાતા પીતા ૭
 રહો; કેમકે મજુર પોતાના વેતન યોગ્ય છે; ઘેરેઘેર ફરતા
 ના. અને જે કોઈ શહેરમાં તમે જાઓ ને તેઓ તમારો આવકાર ૮
 કરે, તો જે તેઓ તમારી આગળ મૂકે તે ખાઓ. અને તેમાંના ૯
 માંદાઓને સાજા કરજો, ને તેઓને કહો કે, દેવનું રાજ્ય
 તમારી પાસે આપ્યું છે. પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે જાઓ, ૧૦
 અને તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાં
 જઈને કહો કે, તમારા શહેરની જે ધૂળ અમને લાગે છે તે પણ ૧૧
 તમારી સામા અમે ખંખેરી નાખિયે છિયે; તો પણ એ જાણો
 કે દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આપ્યું છે. અને હું તમને કહું છું ૧૨
 કે, તે દહાડે તે શહેરના કરતાં સદમનો હાલ વધતો સેહલ

- ૧૩ થશે. એ ખેરાજીન, તને અક્ષોસ! એ બેથસાઈદા, તને અક્ષોસ! કેમકે જે પરાક્રમી કામો તમારામાં થયાં છે, તે જો સુર તથા સીદૌનમાં થયાં હોત, તો ક્યારના તેઓએ
- ૧૪ ઠાટમાં તથા રાખમાં બેસીને પશ્ચાત્તાપ કર્યો હોત. પણ ન્યાયકરણમાં તમારા કરતાં સુર તથા સીદૌનને સહેલું પડશે.
- ૧૫ અને કાપરનાહુમ, તું આકાશ લગી હંચું થએલું છે, પણ
- ૧૬ તું પાતાળ લગી નીચું નાંખાશે. જે તમારું સાંભળે છે તે મારું સાંભળે છે; ને જે તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે; ને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો નકાર કરે છે.
- ૧૭ અને હરખ કરતા તે સિત્તેર પાછા આવ્યા, ને કહ્યું કે, પ્રભુ,
- ૧૮ તારા નામથી ભૂતો પણ અમારા આજ્ઞાધારી છે. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મેં શેતાનને વિજળીની પઠે આકાશથી પડેલો
- ૧૯ જોયો. જુઓ, સર્પો તથા વિદ્યુઓ પર પગ મૂકવાનો તથા શત્રુના બંધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર હું તમને આપું છું, ને
- ૨૦ કશાથી તમને દુઃખ લાગશે નહિ. પણ આત્માઓ તમારા આજ્ઞાધારી છે, એને લીધે હરખાઓ મા, પણ તે કરતાં તમારાં નામ આકાશમાં લખેલાં છે એને લીધે હરખાઓ.
- ૨૧ તેજ વેળાએ ઈશુએ આત્મામાં હરખ કીધી, ને કહ્યું કે, એ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના ધણી, હું એ માટે તારી સ્તુતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા ડાહ્યાઓથી એ વાત તેં ગુપ્ત રાખી છે ને બાળકોને પ્રગટ કીધી; હા, બાપ, કેમકે તારી પ્રસન્નતા
- ૨૨ એમજ છે. સઘળું મારા બાપથી મને સોંપાયલું છે; ને દીકરો કોણ છે, એ બાપ વિના બીજો કોઈ જાણતો નથી; ને બાપ કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા આહિ
- ૨૩ તે વિના બીજો કોઈ જાણતો નથી. અને તેણે શિષ્યોની ગમ ફરીને તેઓને એકાંત કહ્યું કે, જે તમે જુઓ છો તે જે આંખો
- ૨૪ જુઓ તેઓને ધન્ય છે. કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જુઓ છો તે ઘણા ભવિષ્યવાદીઓ તથા રાજાઓ જેવા આહાતા હતા પણ તેઓએ જોયું નહિ; ને જે તમે સાંભળો છો તે તેઓ સાંભળવા આહાતા હતા પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ.

અને જુઓ, એક પંડિત તેની પરીક્ષા કરવા ઉભો થયો, ને ૨૫
કહ્યું કે, ઉપદેશક, હું અનંત જીવનનો વારસો પામું, એ સાફ
મારે શું કરવું? તેણે તેને કહ્યું કે, નિયમશાસ્ત્રમાં શું લખ્યું છે? ૨૬
તેં શું વાંચ્યું છે? ને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તારા દેવ ૨૭
પ્રભુ પર તારા આખા હૃદયથી તથા તારા આખા જીવથી
તથા તારા આખા સામર્થ્યથી તથા તારી આખી બુદ્ધિથી પ્રેમ
કરવો, ને જીવો પોતા પર તેવો તારા પડોશી પર [પ્રેમ કરવો.]
તેણે તેને કહ્યું કે, તેં ઠીક ઉત્તર આપ્યું; એમ કર, ને તું ૨૮
જીવન પામશે. પણ તેણે પોતાને ન્યાયી ઠરાવવા ચાહીને ૨૯
ઈશુને કહ્યું, તો મારો પડોશી કોણ છે? ને ઈશુએ ઉત્તર ૩૦
આપતાં કહ્યું કે, એક પુરૂષ યરૂશાલેમથી યરીખા જતો હતો,
ત્યારે તે લુઠારાના હાથમાં પડ્યો; તેઓએ તેનાં લુગડાં
ઉતારી કીધાં, ને તેને મારીને અધમુઓ મૂકી ગયા. અને ૩૧
સંજોગથી એક યાજ્ઞક તે માર્ગે આવ્યો, ને તે તેને જોઈને ખીજી
બાજુએ ચાલ્યો ગયો. અને એમજ એક લેવી પણ તે ઠેકાણે ૩૨
આવ્યો, ને તે તેને જોઈને ખીજી બાજુએ ચાલ્યો ગયો. પણ ૩૩
એક સમારી માર્ગે જતાં તેની પાસે આવ્યો, ને તેને જોઈને
તેને કરૂણા આવી. ને તે તેની પાસે ગયો, ને તેના ઘા ૩૪
પર તેલ તથા દાક્ષરસ રેડીને પાટો બાંધ્યો, અને તેને પોતાના
બનવર પર બેસાડીને તેને ઉતારામાં લઈ ગયો, ને તેની
સંભાળ કીધી. અને ખીજે દહાડે જતી વેળા, તેણે બે દીનાર ૩૫
કહાડીને ઉતારાના ધણીને આપ્યા, ને તેને કહ્યું કે, તેની
સંભાળ રાખજે, ને જો તું એથી વત્તો ખરચ કરશે તો હું
પાછો આવીશ ત્યારે તને વાળી આપીશ. હવે તું શું ધારેછે, ૩૬
લુઠારાના હાથમાં પડેલા માણસનો પડોશી એ ત્રણમાંનો
કોણ હતો? ને તેણે કહ્યું કે, જણે તેના પર કરૂણા કીધી તે; ૩૭
ને ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તું જઈને એ પ્રમાણે કર.

અને એમ થયું કે તેઓ જતા હતા ત્યારે તે એક ગામમાં ૩૮
ગયો; ને મારથા નામે એક બાયડીએ પોતાને ઘેર તેને
પરોણો રાખ્યો. અને મરિયમ નામે તેની એક બેહન હતી, ૩૯

૪૦ તે ઈશુના પગ આગળ બેસીને તેની વાત સાંભળતી હતી. પણ મારથા ઘણી સેવામાં ગભરાઈ, ને પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, મારી બેહેને મને સેવા કરવા એકલી મૂકી છે, તેની ચિંતા તું કરતો નથી? એ માટે તેને મારી સહાય કરવાનું કહે. ને ઈશુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારથા, મારથા, તું ઘણી ઘર વાતો વિષે ચિંતા કરે છે, તથા અકળામણ પામે છે. પણ એક વાતની અગત્ય છે, ને મરિયમે સારો ભાગ પસંદ કીધો છે, જે તેની પાસેથી લઈ લેવાશે નહિ.

૧૧ અને એમ થયું કે તે એક ઠેકાણે પ્રાર્થના કરતો હતો, તે કરી ચુક્યા પછી, તેના શિષ્યોમાંના એકે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, યોહાને પોતાના શિષ્યોને પ્રાર્થના કરવા શીખવ્યું તેમ તું પણ અમને શીખવ. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે કહેા કે, આ આકાશમાંના અમારા પાપ, તારૂં નામ પવિત્ર મનાઓ ; તારૂં રાજ્ય આવો ; જેમ આકાશમાં ૩ તેમ પૃથ્વી પર તારી ઈચ્છા પુરી થાઓ ; દિવસની અમારી ૪ રોટલી રોજ રોજ અમને આપ ; ને અમારાં પાપ અમને માફ કર, કેમકે અમે પણ અમારા હરેક ઋણીને માફ કરિયેછીયે ; ને અમને પરીક્ષણમાં ન લાવ, પણ ભુંડાથી અમારો છુટકો કર.

૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈને મિત્ર હોય, ને મધરાતે તે તેની પાસે જઈને એવું કહે કે, મિત્ર, મને ત્રણ ૬ રોટલા આપ, કેમકે મારો એક મિત્ર રસ્તે જતાં મારે ત્યાં આવ્યો છે, ને તેની આગળ ખાવાનું મૂકવાનું મારી પાસે કંઈ ૭ નથી? ને માંહેથી તે ઉત્તર આપતાં કહે કે, મને તરુદી ન દે. અમથા બારણું બંધ છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે બિચાના ૮ પર છે, માટે હું ઉઠીને તને આપી શકતો નથી. હું તમને કહું છું કે, તે તેનો મિત્ર છે, એને લીધે તે ઉઠીને તેને આપે નહિ, તો પણ તેના આગ્રહને લીધે તે ઉઠશે, ને જટલું તેને જોઈએ ૯ તેટલું તેને આપશે. અને હું તમને કહું છું કે, માગો ને તમને

અપાશે, શોધી ને તમને જડશે, ઠોકા ને તમારે સાડ ઉઘડાશે. કેમકે જે કોઈ માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જડે છે, ને જે ૧૦ ઠોકે છે તેને સાડ ઉઘડાશે. કેમકે તમારા માંના કોઈ બાપની પાસેથી ૧૧ જે છોકરો રોટલો માગે તો શું તે તેને પત્થર આપશે, અથવા જે માછલી તો શું માછલીને બદલે તે સાપ આપશે? અથવા તે ૧૨ ઇંડું માગે તો શું તેને વીછુ આપશે? માટે જે તમે ભુંડા છતાં ૧૩ તમારાં છોકરાંને સારાં દાન આપી જાણે છે, તો તમારા આકાશમાંના બાપની પાસેથી જેઓ માગે, તેમને તે પવિત્ર આત્મા કેટલું વિશેષ કરીને આપશે?

અને તે એક ભૂતને કહાડતો હતો, કે જે મુગો હતો, ને એમ ૧૪ થયું કે ભૂત નિકળ્યા પછી તે મુગો બોલ્યો, ને લોક અચરતી પામ્યા. પણ તેઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, ભૂતોના અધિપતિ ૧૫ બાલજેબુલવડે, તે ભૂતોને કહાડે છે. અને બીજાઓએ પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશની નિશાળી માગી. પણ તેણે ૧૬ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, જે કોઈ રાજ્ય કૂટ પડવાથી પોતાને ઉલટું થાય છે, તે ઉજડ થાય છે; ને ઘર ઘરને ઉલટું થાય છે, તે પડી જાય છે, ને જે શેતાન પોતાની ૧૮ સામે થયેલો હોય તો તેનું રાજ્ય કેમ નીભે? કેમકે તમે કહો છો કે, બાલજેબુલવડે હું ભૂતોને કહાડું છું. અને જે હું ૧૯ બાલજેબુલવડે ભૂતોને કહાડું છું તો તમારા દીકરાઓ કોણવડે કહાડે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. પણ જે હું ૨૦ દેવની આંગળીવડે ભૂતોને કહાડું છું તો દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. બળવાન માણસ હથિયાર બાંધીને પોતાની ૨૧ હવેલીને સાચવે છે, ત્યારે તેનો માલ સલામત રહે છે. પણ ૨૨ તેના કરતાં બળવાન આવીને તેને જીતે ત્યારે તેના હથિયાર જે પર તે ભરોસો રાખતો હતો તે લઈ લે છે, ને તેની લૂટ વહેંચે છે. જે મારી સાથે નથી તે મારે ઉલટો છે, ને જે મારી ૨૩ સાથે સમેટતો નથી તે વેરીના ખે છે. અશુદ્ધ આત્મા માણસ- ૨૪ માંથી નિકળ્યા પછી ઉજડ જગ્યાઓમાં વિસામે શોધતો ફરે છે, પણ તે જડતો નથી, ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે

૨૫ ઘરમાંથી હું નિકળ્યો તેમાં હું પાછો જઈશ. અને તેના આગ્યા
૨૬ પર ઘર વાળેણું તથા સણગારેણું માલમ પડે છે. ત્યારે તે જઈને
પોતા કરતાં ભુંડા ખીજ સાત આત્માઓને તેડી લાવે છે, ને
તેઓ માંહે આવીને ત્યાં રહે છે, ને તે માણસની છેલ્લી
અવસ્થા પહેલીના કરતાં ભુંડી થાય છે.

૨૭ અને એમ થયું કે તે આ વાતો કહેતો હતો, ત્યારે લોકમાંથી
એક બાયડીએ મોટે ઘાટે તેને કહ્યું કે, જે પેટમાં તું રહ્યો, ને
૨૮ જે થાનને તું ધાગ્યો તેઓને ધન્ય છે. પણ તેણે કહ્યું કે, તે
કરતાં જેઓ દેવની વાત સાંભળે છે ને તે પાળે છે તેઓને ધન્ય છે.

૨૯ અને લોકોના જથ્થા ભિન્ના થતા હતા ત્યારે તે કહેવા લાગ્યો
કે, આ પહેડીના લોક ભુંડા છે, તેઓ નિસાણી માગે છે, પણ
યુના ભવિષ્યવાદીની નિસાણી વિના ખીજ નિસાણી તેઓને

૩૦ અપાશે નહિ. કેમકે જેમ યુના નીનવીઓને નિસાણીરૂપ હતો,
તેમ માણસનો દીકરો આ પહેડીના લોકને પણ થશે.

૩૧ દક્ષિણની રાણી આ પહેડીનાં માણસની સાથે ન્યાયકાળે
ઉઠશે, ને તેઓને દંડયોગ્ય ઠરાવશે; કેમકે તે પૃથ્વીના
છેડાથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવા આવી, પણ જુઓ, સુલેમાન

૩૨ કરતાં હિયાં એક મોટો છે. નીનવીનાં માણસ આ પહેડીના
લોકની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને તેઓને દંડયોગ્ય ઠરાવશે,
કેમકે યુનાનો ઉપદેશ સાંભળી તેઓએ પરતાવો કીધો, ને,
જુઓ, યુના કરતાં હિયાં એક મોટો છે.

૩૩ અને કોઈ માણસ દીવો કરીને તેને ગુપ્ત ઠેકાણે કે માપાતળે
મૂકતો નથી, પણ દીવી પર, કે જે માંહે આવે તેઓ તેનું

૩૪ અજવાળું જુએ. શરીરનો દીવો આંખ છે, માટે જ્યારે તારી
આંખ નિર્મળ હોય, ત્યારે તારું આંખું શરીર પ્રકાશિત છે; પણ

૩૫ તે ભુંડી હોય, ત્યારે તારું શરીર અંધકારે ભરેલું છે. તે સાથે
તારામાં જે અજવાળું છે તે અંધકાર ન થાય, માટે સાવધાન

૩૬ રહે. એ માટે જો તારું આંખું શરીર પ્રકાશિત હોય, ને તેનો
કોઈ ભાગ અંધકારે ભરેલો નહિ હોય તો તે પુરું પ્રકાશિત થાય;
જેમ દીવો પોતાના પ્રકાશથી તને અજવાળું આપે છે તેમ.

અને તે બોલતો હતો, એટલામાં એક ફરોશીએ તેને કહ્યું કે, ૩૭
 મારી સાથે જમવા આવો, ને તે માંહે જઈને બેઠા. અને જમવા ૩૮
 પહેલાં તે નાહ્યો નહિ, તે જોઈને ફરોશી અચરતી પામ્યો.
 અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તમ ફરોશીઓ થાળી વાટકો બહારથી ૩૯
 તો શુદ્ધ કરોછો, પણ તમારા માંહેનું જીલમ તથા ભુંડાઈએ
 ભરેલું છે. આ અણુસમજ્યા, જોણે બહારનું બનાવ્યું તેણે ૪૦
 માંહેનું પણ નહિ બનાવ્યું શું? પરંતુ માંહેનાંનાં દાનધર્મ કરો, ૪૧
 ને જીવો, બધું તમને શુદ્ધ છે. પણ તમ ફરોશીઓને અફસોસ ૪૨
 છે, કેમકે તમે કુદનો તથા સીતાબ તથા સઘળી વનરૂપતીનો
 દસમો ભાગ આપોછો; પણ ન્યાયકરણ તથા દેવની પ્રીતિ
 પડતાં મૂકોછો; તે કરવાં, ને બીજાં મૂકી દેવાં જોઈતાં ન
 હતાં. તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે, કેમકે તમે સભાઓમાં ૪૩
 મુખ્યાસન તથા ચૌટામાં સલામો આહોછો. શાસ્ત્રીઓ તથા ૪૪
 ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે, કેમકે જે કબરો
 દેખાતી નથી, ને જે ઉપર માણસો જાણ્યા વિના ચાલેછે
 તેઓના જેવા તમે છો.

ત્યારે પંડિતોમાંના એકે તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, ૪૫
 એમ કહેવાથી તું અમને પણ મેહોણાં મારેછે. અને તેણે કહ્યું ૪૬
 કે, આ પંડિતો, તમને પણ અફસોસ છે, કેમકે ઉંચકવાને
 કઠણ બોળે તમે માણસ પર ચઢાવોછો, ને તમે પોતે તે
 બોળને તમારી એક આંગળી લગાડતા નથી. તમને અફસોસ ૪૭
 છે, કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કબરો બાંધોછો, ને તમારા
 બાપદાદાઓએ તેઓને મારીનાખ્યા. તો તમે સાક્ષી આપોછો ૪૮
 ને તમારા બાપદાદાઓનાં કામ પસંદ કરોછો, કેમકે તેઓએ
 તેઓને મારીનાખ્યા હતા, ને તમે તેઓની કબરોને બાંધોછો.
 એ માટે દેવના જ્ઞાને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદીઓને તથા પ્રેરિતોને ૪૯
 તેઓની પાસે મોકલીશ, ને તેઓમાંના કેટલાએકને તેઓ
 મારીનાખશે ને સતાવશે. એ માટે કે જગતની ઉત્પત્તિથી ૫૦
 સઘળા ભવિષ્યવાદીઓના વહેવાડેલા લોહીનો બદલો આ
 પહેડીના લોક પાસેથી લેવાય. હાબેલના લોહીથી તે આખ- ૫૧

રિયા જે હોમવેદી તથા પવિત્રસ્થાનની વચ્ચે વિનાશ પામ્યો, તેના લોહી સુધી એ સર્વનો બદલો આ પહેડીના લોક પાસેથી પર લેવાશે, એમ હું તમને ખચીત કહું છું. તમ પંડિતોને અકસોસ છે, કેમકે તમે જ્ઞાનની કુંચી લઈ ગયા છો; તમે પોતે માંહે પેઠા નહિ, ને જેઓ માંહે પેસતા હતા તેઓને તમે અટકાવ્યા.

૫૩ અને તે તેઓને એ વાત કહેતો હતો, ત્યારે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ તેને બહુ ચીહીડવવા તથા ઘણી વાતો સંબંધી ઉત્તર ૫૪ કહેવડાવવા લાગ્યા. અને તેને તાકતા રહીને, તેના પર દોષ મૂકવા માટે તેના મહોમાંથી કુંઈ વાત પકડવા ચાલું.

૧૨ એટલામાં હજારો લોક એટલા થયા એવા કે તેઓ એક બીજા પર પડતા હતા, ત્યારે તેણે પહેલાં પોતાના શિષ્યોને કહેવા માડ્યું કે ફરોશીઓનું ખમીર ઢોંગ છે તેથી સાવધાન ર રહો. પ્રગટ નહિ કરાશે એવું કાંઈ ઢંકાએલું નથી, ને નહિ ૩ જાણાશે એવું કુંઈ ગુપ્ત નથી. તેને લીધે જે તમે અંધારામાં કહું છે તે અજવાળામાં સંભળાશે, ને ઝોરડીમાં જે તમે કાનમાં ૪ કહું હશે તે ધાબા પર પ્રગટ કરાશે. અને, મારા મિત્રો, હું તમને કહું છું કે, જેઓ શરીરને મારીનાખે, ને ત્યાર પછી કાંઈ વિશેષ ૫ કરી શકશે નહિ, તેઓથી બિહો મા. પણ તમારે કોણથી બિહીવું તે હું તમને ચેતાવું છું, મારીનાખ્યા પછી નરકમાં નાખી દેવાને જેનો અધિકાર છે તેનાથી બિહો, હા હું તમને ૬ કહું છું કે તેના ધાજ બિહો. શું પાંચ ચક્ષી બે સવાયે વેચાતી ૭ નથી? પણ દેવથી તેઓમાંની એકે વિસરાએલી નથી. પણ તમારા માથાના નિમાળા પણ સઘળા ગણેલા છે, માટે બિહો ૮ મા, ઘણી ચક્ષીઓ કરતાં તમે અધિક છો. અને હું તમને કહું છું કે, માણસ આગળ જે કોઈ મને માનશે તેને દેવના દૂતો આગળ ૯ માણસનો દીકરો માનશે. પણ માણસ આગળ જે કોઈ મને ૧૦ નાકબૂલ કરશે તે દેવના દૂતો આગળ નાકબૂલ થશે. અને જે કોઈ માણસના દીકરાને વિશ્વ શબ્દ કહે, તેની માફી કરાશે, પણ ૧૧ જે પવિત્ર આત્માનું દુર્ભા પણ કરે તેની માફી કરાશે નહિ. અને

જ્યારે તમને સભાઓમાં તથા અધિપતિઓ તથા અધિકારી-
ઓની આગળ લઈજશે, ત્યાર તમે ચિંતા ન કરો કે, શી તરેહનું
અથવા કયું પ્રયુક્તર આપિયે, અથવા શું કહિયે, કેમકે જે ૧૨
તમારે કહેવું તે પવિત્ર આત્મા તેજ ઘડીએ તમને શીખવશે.

અને લોકમાંના એકે તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, મારો ભાઈ ૧૩
વારસાનો ભાગ મને આપે એમ તેને કહે. અને તેણે તેને કહ્યું ૧૪
કે, માણસ, મને તમારા પર ન્યાયાધીશ કે વેહંચી આપનાર
કોણે ઠેરવ્યો? અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જોજો, લોભથી ૧૫
સાવધાન રહો, કેમકે કોઈને પુશ્કળ છતાં, તેની સંપત ઉપરથી
તેનું જીવન નથી. અને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંતે કહ્યું કે, એક ૧૬
ધનવાન માણસની ભુંઠની ઘણી ઉપજ થઈ. અને તેણે ૧૭
મનમાં વિચાર કરીને કહ્યું કે, હું શું કરું કેમકે મારી ઉપજ ભરી
મૂકવાને મારે જગ્યા નથી. અને તેણે કહ્યું કે, હું ગ્યામ કરીશ, ૧૮
મારી વખારોને હું પાડી નાખીશ, ને તે કરતાં મોટી બંધાવીશ,
ને ત્યાં મારી બધી ઉપજ તથા મારી મિલકત હું ભરી મૂકીશ.
અને હું મારા જીવને કહીશ કે, ઓ જીવ, ઘણાં વરસ લગી ૧૯
ઘણી મિલકત તારે સાડ રાખી મૂકેલી છે, આરામ લે, ખા, પી,
આનંદ કર. અને દેવે તેને કહ્યું કે, ઓ મૂર્ખ, આજ રાત્રે ૨૦
તારો જીવ તારી પાસેથી પાછો માગી લેવાશે, ત્યારે જે તેં સિદ્ધ
કર્યું છે તે કોણનું થશે? જે પોતાને સાડ ક્ય એકદું કરેછે, ૨૧
ને દેવની ગમ ધનવાન નથી, તે તેના જવો છે.

અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, એ માટે હું તમને કહું છું કે ૨૨
તમારા જીવ સાડ ચિંતા ન કરો કે અમે શું ખાઈશું, ને
શરીરને સાડ કે અમે શું પહેરીશું. ખાવાના કરતાં જીવ ૨૩
અધિક છે, ને વસ્ત્ર કરતાં શરીર અધિક છે. કાગડાઓનો ૨૪
વિચાર કરો, તેઓ તો વાવતા નથી ને કાપતા નથી, તેઓની
પાસે વખાર કે કોઠાર નથી, તોપણ દેવ તેઓને પાળેછે; તમે
પક્ષીઓ કરતાં કેવા અધિક છો? ને ચિંતા કર્યાથી તમારા- ૨૫
માંનો કોણ પોતાના કદને એક હાથભર વધારી શકેછે?
માટે જો તમે સહુથી નાનું કામ કરી શકતા નથી, તો બીજાની ૨૬

- ૨૭ ચિંતા કેમ કરોછો ? જંગલી શોશનનો વિચાર કરો કે, તેઓ કેવાં વધેછે, તેઓ ઉદ્યોગ કરતાં નથી, ને કાંતતાં નથી, પણ હું તમને કહુંછું કે, સુલેમાન પોતાના સઘળા વૈભવમાં તેઓમાંના
- ૨૮ એકના જેવો પહેરેલો ન હતો. હવે ઘાસ આજ એતરમાં છે, ને કાલે ભઠ્ઠીમાં નાંખાય, તેને જો દેવ એવું પહેરાવેછે તો,
- ૨૯ અહપવિશ્વાસીઓ, તે તમને કેવું અધિક પહેરાવશે ? ને અમે શું આર્થશું અથવા શું પીશું, એનો શોધ ન કરો, ને સંદેહ
- ૩૦ મનમાં ન આણો. કેમકે જગતના સઘળા લોકો એ સઘળાં વાનાં શોધેછે, પણ તમારો ખાપ જાણેછે કે એ વાનાની તમને
- ૩૧ અગત્ય છે. પરંતુ તમે દેવનું રાજ્ય શોધો, ને તેની સાથે એ
- ૩૨ સઘળાં તમને મળશે. આ નાની ટોળી, બિહી મા, કેમકે તમને
- ૩૩ રાજ્ય આપવાને તમારો ખાપ પ્રસન્ન છે. તમારું બધું વેચી નાખો, ને દાનધર્મ કરો, જુની નહિ થાય એવી થેલીઓ, ને અક્ષય દ્રવ્ય આકાશમાં પોતાને સાફ કરો, જ્યાં ચોર આવતો
- ૩૪ નથી, ને ક્રીડો આર્થ જતો નથી. કેમકે જ્યાં તમારું દ્રવ્ય છે ત્યાં તમારું મન પણ રહેશે.
- ૩૫ તમારી કમ્મરો ખાંધેલા તથા દીવા સળગેલા રાખો. અને
- ૩૬ જે માણસો પોતાના ધણીની વાઠ જીવે છે કે વિવાહમાંથી તે ક્યારે પાછો આવશે, એ માટે કે તે આવીને ઠોકે એટલે તેઓ
- ૩૭ તત્કાળ તેને સાફ ઉઘાડે, તેઓના જેવા તમે થાઓ. જે દાસોનો ધણી આવીને તેઓને જાગૃત જોશે તેઓને ધન્ય છે ; હું તમને ખચીત કહુંછું કે, તે કમ્મર ખાંધીને તેઓને જમવા
- ૩૮ બેસાડશે, ને આવીને તેઓની સેવા કરશે. અને જો તે બીજા પહેરે આવે, કે ત્રીજા પહેરે આવે, ને તેઓને એમ જીવે, તો
- ૩૯ તે દાસોને ધન્ય છે. પણ એ જાણો કે જો ઘરધણી જાણતો હોત કે, કયો ઘડીએ ચોર આવશે, તો તે જાગૃત રહેત, ને પોતાના
- ૪૦ ઘરમાં ખાતર પાડવા ન દેત. અને તમે પણ તૈયાર રહો, કેમકે જે ઘડી તમે ધારતા નથી તે ઘડીએ માણસનો દીકરો આવશે.
- ૪૧ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તું આ દૃષ્ટાંત અમને, કે
- ૪૨ સર્વને પણ કહેછે ? ને પ્રભુએ કહ્યું કે, જેને ધણી પોતાના

ધરનાંને વખતે વખત અમ્મ આપવા સાડ ધર પર ઠરાવશે એવો વિશ્વાસુ તથા વિવેકી ચાકર કોણ છે? જે દાસને તેનો ૪૩ ધણી આવીને એમ કરતો જોશે તેને ધન્ય છે. હું તમને સાચું ૪૪ કહું છું કે, તે પોતાની સર્વ માલમિલકત પર તેને ઠેરવશે. પણ ૪૫ જે તે દાસ પોતાના મનમાં કહેશે કે મારા ધણીને આવતાં વાર લાગે છે, ને તે દાસોને તથા દાસીઓને મારવા તથા ખાવાપીવા તથા છાકટો થવા લાગશે; તે જે દહાડે તે વાટ જોતો નથી, ને ૪૬ જે ઘડીએ તે જાણતો નથી, તેવામાં તે દાસનો ધણી આવશે, ને તેને કાર્પાનાખશે, ને તેનો ભાગ અવિશ્વાસીઓની સાથે ઠેરવશે. અને જે દાસ પોતાના ધણીની ઈચ્છા જાણીને પોતે ૪૭ સિદ્ધ થયો ન હતો, ને તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કીધું ન હતું, તે ઘણો માર ખાશે. પણ જેણે વગર જાણે ફટકાયોગ્ય કામ ૪૮ કીધું, તે થોડો માર ખાશે, કેમકે જે કોઈને ઘણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ઘણું મગાશે, ને જેને ઘણું સોંપેલું છે તેની પાસેથી વિશેષ મગાશે.

હું પૃથ્વી પર અગ્નિ સળગાવવા આવ્યો છું, ને જો અમણા ૪૯ સળગેલા હોય તો હું શું ચાહું? ને મારે એક બાપ્તિસ્મા ૫૦ પામવાનું છે ને તે પુરૂ થાય, ત્યાં સુધી મને કેવી તંગી લાગે છે. શું તમે ધારો છો કે પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવા હું આવ્યો છું? હું ૫૧ તમને કહું છું કે ના, પણ તે કરતાં ફૂટ પાડવા. કેમકે હવેથી પર એક ઘરમાં પાંચમધ્યે ફૂટ પડશે, એટલે ત્રણ બેની સામા, ને બે ત્રણની સામા થશે. બાપ દીકરાની સામો, તથા દીકરો ૫૩ બાપની સામો, ને મા દીકરીની સામી, ને દીકરી માની સામી, સાસુ પોતાની વહુની સામી, ને વહુ સાસુની સામી થશે.

અને તે લોકોને કહેવા લાગ્યો કે, તમે પશ્ચિમથી વાદળી ૫૪ નિકળતી જુઓ છો, ત્યારે તમે કહો છો કે, આપહું આવશે, ને એમજ થાય છે. અને જ્યારે દક્ષિણનો વા વાય છે ત્યારે તમે ૫૫ કહો છો કે, તાપ પડશે, ને એમજ થાય છે. ઢોંગીઓ, પૃથ્વીનું ૫૬ તથા આકાશનું રૂપ તમે પારખી જાણો છો, તો આ સમય કેમ પારખતા નથી? ને જે ન્યાય છે તે તમે પોતાની મેજે કેમ ૫૭

૫૮ ઠેરવતા નથી? તું તારા વાદીની સાથે અધિકારીની આગળ જાય છે, એટલામાં માર્ગે તું તેનાથી છુટકો પામવા સાફ યત્ન કર, રખે તે તને ન્યાયાધીશ આગળ તાણી લઈ જાય, ને ન્યાયાધીશ તને સિપાઈને સ્વાધીન કરે, ને સિપાઈ તને અંધી-
૫૯ ખાનામાં નાખે. હું તને કહું છું કે, તું છેલ્લી દમડી ચુકવશે, ત્યાં સુધી તું ત્યાંથી નિકળશે નહિ.

૧૩ અને ગાલીલીઓ જ્યાં તું લોહી પિલાતે તેઓના યસ સાથે મેળવ્યું હતું તેઓ વિષે તેને કહેનારાઓમાંના કેટલાએક તેજ ર સમયે ત્યાં હતા. અને ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે આ ગાલીલીઓએ એટલું ભોગવ્યું હતું, માટે બધા ગાલીલીઓ ૩ કરતાં તેઓ પાપી હતા, એમ તમે ધારો છો શું? હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પરતાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ ૪ તેજ પ્રમાણે નાશ પામશો. અથવા સીલોઅમમાં અરાડ માણસ પર બુરજ પડ્યો, ને તેઓને મારીનાખ્યા, તેઓ યજ્ઞશાલેમમાંના સર્વ રહેવાસી કરતાં રૂણીઓ હતા, એમ તમે ૫ ધારો છો શું? હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પરતાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ તેમજ નાશ પામશો.

૬ અને તેણે આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, કોઈએકને પોતાની દાક્ષવા-
ડીમાં રાપેલી એક અંજીરી હતી. તે પર તે ફળ શોધતો
૭ આવ્યો, પણ કંઈ જડ્યું નહિ. ત્યારે તેણે દાક્ષવાડીના માળીને કહ્યું કે, જો, ત્રણ વર્ષ સુધી આ અંજીરી પર હું ફળ શોધતો આવ્યો છું ને કંઈ જડ્યું નહિ, તેને કાપી નાખ, તે ૮ ભુંઠને પણ કેમ રોકીને નકામી કરે છે? ને તેણે તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, સાહેબ, તેને આ વર્ષ પણ રહેવા દે, કે હું ૯ તેની આરુપાસ ખાહું, ને ખાતર નાખું; ને જો તેને ફળ આવે તો સાફ, નહિ તો પછી તેને કાપી નાખ.

૧૦ અને વિશ્રામવારે તે એક સભામાં ઉપદેશ કરતો હતો.

૧૧ અને, જુઓ, અરાડ વર્ષ થયાં મંદવાડનો આત્મા વળગેલો એવી એક ખાયડી હતી, તે દુબડી હતી, ને કોઈ તરેહથી સીધી થઈ

ન શકી. અને ઇશુએ તેને જોઈને તેને બોલાવીને કહ્યું કે, બાઈ, ૧૨
 તારા મંદવાડથી તું છુટી થઈ છે. અને તેણે તેના પર હાથ ૧૩
 મૂક્યા, ને તરત તે સાજી થઈ, ને દેવની રતુતિ કીધી. અને ૧૪
 વિશ્રામવારે ઇશુએ તેને સારી કીધી, માટે સભાના અધિકારીએ
 ગુરુસે થઈને ઉત્તર આપતાં લોકને કહ્યું કે, છ દહાડા છે જેમાં
 કામ કરવું જોઈએ, તેમાં તમે સાજા થવા આવો, પણ
 વિશ્રામવારે નહિ. ત્યારે પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, ૧૫
 ઢોંગી, તમારામાંનો હરેક પોતપોતાના બળદને તથા ગધેડાને
 કોડમાંથી છોડીને વિશ્રામવારે પાવા સાડ લઈ જતો નથી શું?
 ને જુઓ, આ બાયડી ઇબ્રાહીમની દીકરી છતાં અરાડ વરસ ૧૬
 થયાં શેતાનથી બંધાયલી હતી, તેને વિશ્રામવારે આ બંધનથી
 છોડવી જોઈતી ન હતી શું? ને તેણે એ વાત કહી, ત્યારે તેના ૧૭
 બંધા વૈરીઓ લજવાયા, ને જે મહિમાવંત કામો તેનાથી થયાં
 તેને લીધે બંધા લોકે હરખ કીધા.

અને તેણે કહ્યું કે, દેવતું રાજ્ય શાના જેવું છે? ને હું તેને ૧૮
 શાની ઉપમા આપું? તે એક પીલુના બીજ જેવું છે, જેને એક ૧૯
 જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાખ્યું, ને તે વધ્યું ને તે મોટું
 ઝાડ થયું, ને આકાશનાં પક્ષીઓએ તેની ડાળીઓ પર વાસો
 કીધા. અને વળી તેણે કહ્યું કે, હું દેવતા રાજ્યને શાની ઉપમા ૨૦
 આપું? તે ખમીર જેવું છે, જેને એક બાયડીએ લઈને ૨૧
 લોટના ત્રણ માપામાં ઘાલી મૂક્યું, ને પછી તે બધું ખમીરવાળું
 થઈ ગયું.

અને તે યરૂશાલેમભણા મુસાફરી કરતાં શહેરેશહેર તથા ગામે- ૨૨
 ગામ ઉપદેશ કરતો ગયો. અને એક જણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, ૨૩
 તારણ પામનારા થોડા છે શું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, સાંકડા ૨૪
 બારણામાં થઈને પેસવાને કષ્ટ કરો, કેમકે હું તમને કહું કે
 ઘણા પેસવા આહારો, પણ તેઓનું આલશે નહિ. જ્યારે ઘર- ૨૫
 ધણી ઉઠીને બારણું બંધ કરશે, ને તમે બહાર ઉભા રહીને બારણું
 ઠોકવા માડશો, ને કહશો કે, પ્રભુ, પ્રભુ, અમારે સાડ ઉઘાડ,
 ને તે તમને ઉત્તર આપતાં કહશે કે, હું તમને ઓળખતો નથી

૨૬ કે તમે ક્યાંના છે, ત્યારે તમે કહેવા લાગશો કે, અમે તારી
આગળ ખાધું પીધું હતું, ને તેં અમારા રસ્તાઓમાં ઉપદેશ
૨૭ કીધો હતો. અને તે કહશે કે, હું તમને કહું છું કે, હું તમને
ઓળખતો નથી કે તમે ક્યાંના છે; અન્યાય કરનારા, તમે
૨૮ સર્વ મારી પાસેથી જાઓ. જ્યારે તમે ઈસ્રાહીમને તથા
ઈસહાકને તથા યાકુબને તથા બધા ભવિષ્યવાદીઓને દેવના
રાજ્યમાં, ને પોતાને બહાર કહાડી મૂકાયલા જોશો, ત્યારે
૨૯ રડવું તથા દાંત પીસવું થશે. અને તેઓ પૂર્વ તથા પશ્ચિમથી
ને ઉત્તર તથા દક્ષિણથી આવશે, ને દેવના રાજ્યમાં બેસશે.
૩૦ અને જુઓ, જે છેલ્લા તેઓ પહેલા થશે, ને પહેલા તેઓ
છેલ્લા થશે.

૩૧ તે દહાડે કેટલાએક ફરોશીઓએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે,
હિયાંથી નિકળી જ, કેમકે હેરોદ તને મારીનાખવા આહુ છે.
૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જઈને તે લોકડાને કહો, જુઓ,
આજ તથા કાલ હું ભૂતોને કહાડું છું, ને રોગમોચન કરું છું, ને
૩૩ ત્રીજે દહાડે હું પુરો કરાઈશ. તો પણ આજ તથા કાલે તથા
પરમ દહાડે મારે ચાલવું જોઈએ, કેમકે કોઈ ભવિષ્યવાદી
૩૪ યજ્ઞશાલેમથી બહાર નાશ પામે એવું થઈ શકતું નથી. એ
યજ્ઞશાલેમ, યજ્ઞશાલેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારીનાખનાર તથા
તારી પાસે મોકલેલાઓને પથરે મારનાર, જેમ મરઘી પોતાનાં
બચાં પાંખોતજે એકઠાં કરે છે, તેમ મેં કેટલીવાર તારાં
૩૫ છોકરાંને એકઠાં કરવાનું ચાહ્યું, પણ તમે ચાહ્યું નહિ. જુઓ,
તમારૂં ઘર તમારે સાડા ઉજડ મૂકાયું છે, ને હું તમને ખચીત
કહું છું કે, તમે કહશો કે પ્રભુને નામે જે આવે છે તે સ્તુતિમાન
છે, એવી વેળા આવે ત્યાં સુધી તમે મને જોશો નહિ.

૧૪ અને એમ થયું કે મુખ્ય ફરોશીઓના અધિકારીઓમાંના
એકને ઘેર વિત્રામવારે તે રોટલી ખાવા જતો હતો, ત્યારે
૨ તેઓ તેના પર તાકી રહેતા હતા. અને, જુઓ, એક જલંદરી
૩ માણસ તેની આગળ હતો. અને ઈશુએ પંડિતોને તથા ફરોશી-

એને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, વિશ્રામવારે સાળું કરવું ઉચિત છે કે નહિ? ને તેઓ ધાના રહ્યા, ને તેણે તેને લઈને સારા ૪ કીધાં, ને તેને વિદાય કીધા. અને તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું ૫ કે, તમારામાંના કોઈનું ગધેડું અથવા બળદ ખાડામાં પડે, તો તરત વિશ્રામવારે તેને નહિ કહાડે શું? ને એ વાતનું પ્રત્યુત્તર ૬ તેઓ તેને આપી શક્યા નહિ.

અને નહોતરેલાઓએ કેવી રીતે મુખ્ય આસનો પસંદ ૭ કીધાં, તે જોઈને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંતે કહ્યું, કોઈ તને લગ્નમાં નહોતરે ત્યારે મુખ્ય આસન પર ન બેસ, રખે તારા કરતાં કોઈ સન્માની તેણે નહોતરેલો હોય; ને જો તેને તથા ૮ તેને નહોતરયા તે આવીને તને કહે કે, એને જગ્યા આપ, એટલે તું લજવાઈને સહુથી નીચે ઠેકાણે જઈ બેસવા માડશે. પણ કોઈ તને નહોતરે ત્યારે સહુથી નીચે ઠેકાણે જઈ બેસ, કે ૧૦ જો તેને નહોતરયા તે આવે, ત્યારે તે તને કહે કે, મિત્ર, ઉપર આવ, ત્યારે તારી સાથે બેઠેલાઓની આગળ તને માન થશે. કેમકે જ કોઈ પોતાને હંચો કરેછે તે નીચો કરાશે, ને જ ૧૧ પોતાને નીચો કરેછે તે હંચો કરાશે.

અને જો તેને નહોતરયા હતો તેને તેણે કહ્યું કે, જ્યારે તું ૧૨ જમણવાર કરે, ત્યારે તારા મિત્રોને, કે તારા ભાઈઓને, કે તારા સગાઓને, કે શ્રીમંત પડોસીઓને ન બોલાવ, રખે તેઓ તને પાછા નહોતરે, ને તને બદલો મળે. પણ જ્યારે તું ૧૩ મિજબાની કરેછે, ત્યારે દરિદ્રીઓને, હુંડાઓને, લંગડાઓને તથા આંધળાઓને બોલાવ, ને તું ધન્ય થશે; કેમકે તને ૧૪ પાછું આપવાનું તેઓની પાસે કુંઈ નથી, પણ ન્યાયીઓના પુનરુત્થાનમાં તને પાછું અપાશે.

અને તેની સાથે બેઠેલાઓમાંના એકે એ વાત સાંભળીને કહ્યું ૧૫ કે, દેવના રાજ્યમાં જ રાઠલી આશે તેને ધન્ય છે. ત્યારે તેણે ૧૬ તેને કહ્યું કે, કોઈએક માણસે મોટી જમણવાર કરી, ને ઘણાને નહોતરયા. અને વાળાના વખતે તેણે પોતાના દાસને નહોતરે- ૧૭ લાની પાસે એમ કહેવા મોકલ્યો, કે આવો, હમણાં બધું તૈયાર

- ૧૮ થયું છે. અને સર્વ એક સંપત્તી બહાનું કહાડવા લાગ્યા ;
પહેલાએ તેને કહ્યું કે, મેં ભુંઘ વેચાતી લીધી, મારે જઈને તે
જોવાની અગત્ય છે, હું તારી વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર.
૧૯ અને બીજાએ કહ્યું કે, મેં પાંચ જોડ બળદ વેચાતા લીધા, ને
તેઓને પારખવા જાઉં છું, હું તારી વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર.
૨૦ અને બીજાએ કહ્યું કે, હું બાયડીને પરણ્યો, માટે મારાથી અવાશે
૨૧ નહિ. પછી તે દાસે આવીને પોતાના ધણીને એ વાત કહી ;
ત્યારે ઘર ધણીએ ગુસ્સે થઈને પોતાના દાસને કહ્યું કે, શહેરના
રસ્તાઓમાં તથા ગલીઓમાં તરત જઈને દરિદ્રીઓને તથા
દુડાઓને તથા લંગડાઓને તથા આંધળાઓને હિયાં તેડી
૨૨ લાવ. અને તે દાસે કહ્યું કે, સાહેબ, તારા હુકમ પ્રમાણે થયું,
૨૩ તો પણ હજી જગ્યા છે. અને ધણીએ દાસને કહ્યું કે, સડકને
રસ્તે તથા પગદંડે જઈને તેઓને આગ્રહ કરીને આણ, કે માફ
૨૪ ઘર ભરાઈ જાય. કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે માણસ નહો-
તરાએલા હતા તેઓમાંનો કોઈ માફ વાળું આપશે નહિ.
૨૫ અને ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, ને તેણે કરીને
૨૬ તેઓને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાસે આવે, ને પોતાના બાપનો
તથા માનો તથા વહુનો તથા છોકરાનો તથા ભાઈઓનો તથા
બહેનોનો તથા પોતાના જીવનો પણ દ્વેષ ન કરે, તો તે મારો
૨૭ શિષ્ય થઈ શકતો નથી. અને જે કોઈ પોતાનો વધરતંભ
હંચકીને મારી પાછળ આવતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ
૨૮ શકતો નથી. કેમકે તમારામાંનો કોણ એવો છે કે, જો બુદ્ધિ
બાંધવા ગાહે, તો તે પહેલાં બેસીને ખરચ નહિ ગણશે શું, કે
૨૯ તે પુરો કરવા જેટલું મારી પાસે છે કે નહિ? રખે કદાપિ
પાયો નાખ્યા પછી તે પુરો કરી શકે નહિ ; ત્યારે જે જીવે
૩૦ તેઓ સર્વ તેની મશકરી કરીને કહેવા લાગે કે, આ માણસે
૩૧ બાંધવા માડયું, પણ પુરું કરી શક્યો નહિ. અથવા કયો
રાજા એવો છે કે બિજા રાજાની સાથે લડાઈ કરવા જતો
હોય, તો તે પહેલાં બેસીને વિચાર નહિ કરશે શું, કે જે વીસ
હજાર લઈને મારી સામા આવે છે, તેને હું દસ હજારથી સામા

યર્થ શકીશ કે નહિ? નહિ તો ખીજો હજી ઘણો વેગળો છે, ૩૨
એટલામાં તે વકીલોને મોકલીને સલાહ કરવાનું માગશે. તે ૩૩
પ્રમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાની સર્વ વસ્તુઓનો ત્યાગ
કરતો નથી, તે મારો શિષ્ય યર્થ શકતો નથી. મીઠું સાંકું છે, ૩૪
પણ જો મીઠું બેસ્વાદ હોય, તો શાથી ખાંકું કરાશે? તે ભુંઘને ૩૫
વાસ્તે, અથવા ખાતરને વાસ્તે યોગ્ય નથી; પણ તેને બહાર
નાખી દે છે; જેને સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળવું.

અને તેનું સાંભળવા સાંકું સઘળા દાણીઓ તથા પાપીઓ ૧૫
તેની પાસે આગ્યા હતા. અને ફરેશીઓએ તથા શાસ્ત્રીઓએ ૨
માહોમાંહે કચકચ કરીને કહ્યું કે, આ માણસ પાપીઓનો
અંગીકાર કરે છે, ને તેઓની સાથે ખાય છે.

અને તેણે તેઓને આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, તમારામાં એવું કયું ૩
માણસ હોય કે, જો તેને સો ઘેટાં હોય, ને તેઓમાંનું એક ૪
ખાયું હોય, તો તે રાતમાં નળાણું મૂકીને ખોવાએણું જડે ત્યાં
લગી તેના શોધમાં નહિ જાય? ને તે તેને જડે ત્યારે તે હરખ ૫
કરીને પોતાની ખાંધ પર ચઢાવે છે. અને ઘેર આવીને મિત્રોને ૬
તથા પડોસીઓને બોલાવે છે, ને તેઓને કહે છે કે, મારી સાથે
હરખ કરો, કેમકે મારું ઘેટું ખોવાયું હતું તે મને જડયું. હું ૭
તમને કહું છું કે, તેમ નળાણું ન્યાયી જોઈને પરતાવાની
અગત્ય નથી, તેઓ કરતાં એક પાપી પરતાવો કરે તેના વિષે
આકાશમાં હરખ થશે.

અથવા કયી બાયડી એવી હોય કે જો તેને દસ અધેલી હોય, ૮
ને તેઓમાંની એક અધેલી ખાય, તો તે દીવો કરીને ઘર નહિ
વાળે, ને જડે ત્યાં લગી તેનો શોધ સારીપઠે નહિ કરે? ને ૯
તે તેને જડે ત્યારે તે મિત્રેણો તથા પડોસીઓને બોલાવીને
કહે છે કે, મારી સાથે હરખ કરો, કેમકે જ અધેલી મેં ખાઈ
હતી, તે મને જડી. હું તમને કહું છું કે તેમ એક પાપી પરતાવો ૧૦
કરે, તેના પર દેવના દૂતોની આગળ હરખ થાય છે.

અને તેણે કહ્યું કે, એક માણસને બે દીકરા હતા. અને ૧૧

તેઓમાંના નાનાએ બાપને કહ્યું કે, બાપ, સંપતનો પહોંચતો
 ૧૩ ભાગ મને આપ, ને તેણે તેઓને પુંજી વેદેચી આપી. અને
 થોડા દહાડા પછી નાનો દીકરો સઘળું એકઠું કરીને વેગળા દેશમાં
 ૧૪ ગયો, ને ત્યાં રંગભિગે પોતાની સંપત ઉડાવી નાખી. અને તેણે
 બધું ખરચી નાખ્યું, ત્યાર પછી તે દેશમાં મોટા દુકાળ પડ્યો, ને
 ૧૫ તેને તંગી પડવા લાગી. અને તે જઈને તે દેશના વતનીઓમાંના
 એકને ત્યાં રહ્યો, ને તેણે પોતાના ખેતરમાં ભુંડોને ચારવા સારૂ
 ૧૬ તેને મોકલ્યો. અને જ શિંગો ભુંડો ખાતાં હતાં તેમાંથી પોતાનું
 પેટ ભરવાને તેની ઈચ્છા હતી, અને કોઈએ તેને આપ્યું નહિ.
 ૧૭ અને તે સાવચિત થયો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મારા બાપના કેટલા
 મળુરોને પુશ્કળ રોટલા છે, પણ હું તો ભૂખે વિનાશ પામું છું.
 ૧૮ હું ઉઠીને મારા બાપની પાસે જઈશ ને તેને કહીશ કે, બાપ,
 ૧૯ મેં આકાશસામા તથા તારી આગળ પાપ કીધું છે. અને હવે
 તારો દીકરો કહેવાવા હું યોગ્ય નથી, મને તારા મળુરોમાંના
 ૨૦ એકના જવો ગળુ. અને તે ઉઠીને પોતાના બાપની પાસે ગયો,
 ને તે હજી ઘણો વેગળો હતો ત્યારે તેના બાપે તેને દીઠો, ને તેને
 ક૩ણા આવી, ને તે દોડીને તેની કોટે વળગ્યો, ને તેને ચુંબન
 ૨૧ કીધું. અને દીકરાએ તેને કહ્યું કે, બાપ, મેં આકાશ સામા તથા
 તારી આગળ પાપ કીધું છે, ને હવે તારો દીકરો કહેવાવા હું
 ૨૨ યોગ્ય નથી. પણ બાપે પોતાના દાસને કહ્યું કે, ઉત્તમ વસ્ત્ર
 લઈ આવો, ને એને પહેરાવો, ને એને હાથે વીંટી ઘાસો, ને
 ૨૩ પગમાં જોડા પહેરાવો. અને પાળેલા વાછરડાને લાવીને કાપો,
 ૨૪ ને આપણે ખાઈને આનંદ કરીએ. કેમકે આ મારો દીકરો
 મુખો હતો, ને પાછો જીવતો થયો છે, ને ખાવાયલો હતો, ને
 ૨૫ જડ્યો છે; ને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા. અને તેનો વડો
 દીકરો ખેતરમાં હતો, ને તે આવતાં ઘરની પાસે પહોંચ્યો,
 ૨૬ ત્યારે તેણે રાગ તથા નાચ સાભળ્યા. અને તેણે ચાકરોમાંના
 ૨૭ એકને ખોલાવીને પુછ્યું કે, આ શું છે? ને તેણે તેને કહ્યું કે,
 તારો ભાઈ આવ્યો છે, ને તારા બાપે પાળેલા વાછરડાને
 ૨૮ કપાવ્યો, કેમકે તે તેને સહીસલામત પાછો મળ્યો છે. પણ તે

ગુરુસે થયો, ને માંહે આવવાની તેની ખુશી નહોતી, માટે તેના બાપે બહાર આવીને તેને સમજાવ્યો. પણ તેણે ઉત્તર ૨૯ આપતાં બાપને કહ્યું કે, જો, આટલાં વર્ષ હું તારી ચાકરી કરું છું, ને તારી આજ્ઞા મેં કદી ઉલ્લંઘી નથી, તો પણ મારા મિત્રોની સાથે ખુશી કરવાને, તેં મને બોકડિયું પણ કદી નહોતું આપ્યું. પણ આ તારો દીકરો જણે કસબેણોની સાથે તારી ૩૦ સંપત આર્થ નાખી, તેના આવતાંજ તેં તેને સાફ પાળેલા વાઘરડાને કપાવ્યો. અને તેણે કહ્યું, દીકરા, તું મારી સાથે ૩૧ નિત્ય છે, ને માફ સઘળું તારું છે. આપણે તો ખુશી થવું તથા ૩૨ હરખ કરવો જોઈતો હતો, કેમકે આ તારો ભાઈ મુખ્યો હતો, ને પાછો જીવતો થયો છે, ને ખાવાયલો હતો, ને જડ્યો છે.

અને તેણે પોતાના શિષ્યોને એ પણ કહ્યું કે, એક શ્રીમંત ૧૬ માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો, ને એ તેનો માલ ઉડાવી નાખે છે, એવો બહો એના પર તેની આગળ મૂકાયો. અને તેણે તેને બોલાવીને કહ્યું કે, તારા સંબંધી મેં સાંભળ્યું ૨ તે શું છે? તારા કારભારનો હિસાબ આપ, કેમકે હવેથી તું કારભારી થઈ શકશે નહિ. અને કારભારીએ પોતાના મનમાં ૩ કહ્યું કે, હું શું કરું? કેમકે મારો ધણી મારી પાસેથી કારભાર પાછો લે છે, મને ખોદવાની શક્તિ નથી, ને ભિક્ષા માગતાં હું લજવાઉં છું. હું કારભારથી કહાડી મૂકાઈશ ત્યારે એઓ ૪ પોતાનાં ઘરોમાં મારો આવકાર કરે, માટે શું કરવું તેની મને સુજ પડે છે. ત્યારે તેણે પોતાના ધણીના રૂણીઓમાંના એક- ૫ એકને બોલાવીને પહેલાને કહ્યું કે, મારા ધણીનું તારે કેટલું રૂણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, સો માપ તેલ; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તારું ૬ ખત લે, ને વહેલો બેસીને પચાસ લખ. પછી તેણે બીજાને ૭ કહ્યું કે, તારું કેટલું રૂણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, સો માપ ઘઉં; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તારું ખત લે ને એંશી લખ. અને તે ધણીએ ૮ અન્યાયી કારભારીને વખાણ્યો, કારણ કે તેણે ખુદ્દિનું કામ કીધું હતું. કેમકે આ જગતના દીકરા પોતાના કાળમાં અજ-

૯ વાળાના દિકરા કરતાં બુદ્ધિવંત હોયછે. અને હું તમને કહું છું કે,
 અન્યાયીપણાના ક્રોધવડે પોતાને સાડ મિત્રો કરો, કે જ્યારે
 ૧૦ તે ધર્મ રહે, ત્યારે તેઓ નિરંતર માંડવાઓમાં તમને લે. જે
 થોડામાં વિશ્વાસુ છે તે ઘણામાં પણ વિશ્વાસુ છે, ને જે
 ૧૧ થોડામાં અન્યાયી છે તે ઘણામાં પણ અન્યાયી છે. માટે જે
 અન્યાયી ક્રોધમાં તમે વિશ્વાસુ નહિ થયા, તો ખરું તમને કોણ
 ૧૨ સોંપશે? ને જે તમે પરાયામાં વિશ્વાસુ નહિ થયા, તો જે
 ૧૩ તમારું તે કોણ તમને સોંપશે? કોઈ ચાકર બે ધણીઓની
 ચાકરી કરી શકતો નથી. કેમકે તે એકનો દ્વેષ કરશે, ને
 બીજાપર પ્રેમ કરશે, અથવા તે એકને વળગી રહેશે, ને
 બીજાને તુચ્છ કરશે; દેવની તથા ક્રોધની ચાકરી તમે કરી
 નથી શકતા.

૧૪ અને ફરોશીઓ જે ક્રોધલોભી હતા તેઓએ એ સઘળી
 ૧૫ વાતો સાંભળીને તેનો તુચ્છકાર કીધો. અને તેણે તેઓને કહ્યું
 કે, તમે માથુસોની આગળ પોતાને ન્યાયી દેખાડનારા છો,
 પણ દેવ તમારાં અંતઃકરણ જાણેછે, કેમકે માથુસમાં જે
 ૧૬ ઉત્તમ ગણેલું છે તે દેવની આગળ અમંગળ છે. નિયમશાસ્ત્ર
 તથા ભવિષ્યવાદીઓં યોદ્ધાન લગી હતા, ત્યારથી દેવના
 રાજ્યની સુવાર્તા મગટ કરાયછે, ને હરેક તેમાં બલાત્કારે
 ૧૭ પેસેછે. અને શાસ્ત્રનો એક કાનો માત્રા ટળે, તે કરતાં આકાશ
 ૧૮ તથા પૃથ્વીને ટળી જવું સેહલ છે. જે પોતાની બાયડીને
 છોડીને બીજાને પરણેછે, તે વ્યભિચાર કરેછે; ને વરે છોડેલી
 બાયડીને જે પરણે તે વ્યભિચાર કરેછે.

૧૯ અને એક શ્રીમંત માથુસ હતો, ને તે કીરમજી તથા કુમાશી
 ૨૦ વસ્ત્ર પહેરતો હતો, ને નિત્ય ઘણો સુખભોગ કરતો હતો. અને
 લાજરસ નામે એક દરિદ્રી જેના આખા શરીરે ફાલ્લા હતા, તે
 ૨૧ તેના દરવાજા આગળ પડેલો હતો. અને શ્રીમંતની મેજ પરના
 પડેલા કકડાએ તે પેટ ભરવા ચાહતો હતો, વળી કુતરાં આવીને
 ૨૨ તેના ફેલા ચાટતાં હતાં. અને એમ થયુંકે તે દરિદ્રી મરીગયો,
 ને દૂતોથી ઈબ્રાહીમની સોડમાં લઈ જવાયો, ને શ્રીમંત પણ

મરીગયો ને દટાયો. અને હાડેશમાં પીડા ભોગવતાં તેણે ૨૩
 પોતાની આંખો હૂંચી કરીને વેગળેથી ઈશ્રાહીમને તથા તેની
 સોડમાં લાજરસને દીઠા. અને તેણે ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, ૨૪
 ઈશ્રાહીમ બાપ, મારા પર દયા કર, ને લાજરસને મોકલ, કે
 તે પોતાની આંગળીનું ટેરવું પાણીમાં ઝોળીને મારી જીભને થંડી
 કરે, કેમકે આ બળતામાં હું વેદના પામુંછું. પણ ઈશ્રાહીમે કહ્યું, ૨૫
 દીકરા, તું સંભાર કે તારા જીવનમાં તું તારાં સારાં વાનાં
 પામતો હતો, ને લાજરસ ભુંડાં વાનાં ; તે તો હમણાં હિયાં
 દિલાસો પામેછે, ને તું વેદના પામેછે. અને એ સર્વ ઉપરાંત ૨૬
 અમારી તથા તમારી વચમાં મોટી ખાઈ પડેલી છે, એ માટે
 કે જેઓ હિયાંથી તમારી પાસે પાર આવવા ચાહે, તેઓ આવી
 નથી શકતા, ને ત્યાંથી તેઓ અમારી પાસે પાર આવે નહિ.
 અને તેણે કહ્યું કે, બાપ, હું તારી વિનંતી કરૂંછું કે, તેને મારા ૨૭
 બાપને ઘેર મોકલ, કેમકે મારા પાંચ ભાઈઓ છે ; એ માટે કે ૨૮
 તે તેઓને શાહેદી આપે, રખે તેઓ પણ આ પીડાને ઠેકાણે
 આવે. ઈશ્રાહીમ તેને કહેછે કે, તેઓની પાસે મુસા તથા ૨૯
 ભવિષ્યવાદીઓ છે, તેઓનું તેઓ સાંભળે. અને તેણે કહ્યું કે, ૩૦
 ઈશ્રાહીમ બાપ, એમ નહિ, પણ જો કોઈ મુશ્કેલાંમાંથી
 તેઓની પાસે જશે, તો તેઓ પરતાવો કરશે. ને તેણે તેને ૩૧
 કહ્યું કે, જો મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓનું તેઓ નહિ સાંભળે,
 તો કદાપિ કોઈ મુશ્કેલાંમાંથી ઉઠે, તો પણ તેઓ માનશે નહિ.

અને તેણે શિષ્યોને કહ્યું કે, ઠાકરો ન આવે એ બની શકતું ૧૭
 નથી. પણ જે નાથી તે આવેછે તેને અક્ષોસ છે. કોઈ આ નાના- ૨
 ઝામાંના એકને ઠાકર ખવાડે, એ કરતાં તેને એ સાંચું છે કે
 તેની કોટે ઘંટીનું પડ બંધાય, ને સમુદમાં તે નાંખાય. તમે ૩
 પોતાને સંભાળો, જો તારો ભાઈ તારો અપરાધ કરે, તો તેને
 ઠપકો દે, ને જો તે પરતાવો કરે તો તેને માફ કર. અને જો તે એક ૪
 દહાડામાં સાત વાર તારો અપરાધ કરે, ને એક દહાડામાં સાત
 વાર તારી ગમ ફરીને કહે કે, હું પરતાઉંછું, તો તેને માફ કર.

- ૫ અને પ્રરિતોએ પ્રભુને કહ્યું કે, અમારો વિશ્વાસ વધાર.
- ૬ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, જો તમારો વિશ્વાસ પીલુના ખીજ જેટલો હોત, તો તમે આ ગુલ્લર ઝાડને કહેત કે, તું ઉપડ, ને સમુદ્રમાં
- ૭ રોપા, તો તે તમારું માનત. અને તમારામાંનો એવો કોણ, કે તેનો દાસ ખેડતો અથવા ચારતો હોય, ને તે ખેતરમાંથી
- ૮ આવે ત્યારે તેને કહે કે, હમણાંજ આવીને જમવા બેસ; એ કરતાં, શું તે એમ નહિ કહેશે કે, મારું વાણું સિદ્ધ કર, ને કમ્મર બાંધીને હું ખાહું પીહું, ત્યાં સુધી મારી સેવા કર, ત્યાર પછી તું
- ૯ ખાજ પીજ? તે દાસે આજ્ઞા પુરી કીધી માટે તેનો ઉપકાર
- ૧૦ માનેછે શું? હું જાણું છું કે ના. તેમ જ આજ્ઞા તમને આપેલી છે તે સર્વ પુરી કીધા પછી તમે એમ કહો કે, અમે નિષ્કળ દાસો છીએ, કેમકે જ અમારે કરવું જોઈતું હતું તેજ અમે કર્યું.
- ૧૧ અને એમ થયું કે યરૂશાલેમ જતાં તે સમોરીઆ તથા ગાલીલની
- ૧૨ વચમાં થઈને જતો હતો. અને એક ગામમાં તે પેસતો હતો, એટલે દસ કહોડિયા માણસ તેને સામા મળ્યા, જેઓએ
- ૧૩ વેગળા ઉભા રહી ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, ઈશુ સ્વામી, અમારા
- ૧૪ પર દયા કર. અને તેઓને જોઈને તેણે કહ્યું કે, તમે જાઓ, ને યાજ્ઞકોની આગળ પોતાને દેખાડો; ને એમ થયું કે તેઓ
- ૧૫ જતા હતા, એટલામાં તેઓ શુદ્ધ કરાયા. અને તેઓમાંનો એક પોતે સારો થયો, એવું જોઈને, મોટે ઘાંટે દેવની સ્તુતિ કરતો
- ૧૬ પાછો ફર્યો. અને તેના પગ આગળ હાથ પડીને તેણે તેનો
- ૧૭ ઉપકાર માન્યો; ને તે સમરૂની હતો. અને ઈશુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું દસ જણ શુદ્ધ કરાયા નહોતા? તો ખીજ
- ૧૮ નવ ક્યાં છે? દેવને મહિમા આપવાને પાછો ફરે, એવો આ
- ૧૯ પરદેશી વિના કોઈ મળે નહિ. અને તેણે તેને કહ્યું કે, ઉઠીને ચાલ્યો જ, તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો.
- ૨૦ અને ફરેશીઓએ તેને પુછ્યું કે, દેવનું રાજ્ય ક્યારે આવશે? ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય પ્રગટ રીતે
- ૨૧ નથી આવતું. અને એમ નહિ કહેશે, કે જુઓ તે હિયાં છે, અથવા તે ત્યાં છે, કેમકે જુઓ દેવનું રાજ્ય તમારા મધ્યે છે.

અને તેણે શિષ્યોને કહ્યું કે, એવા દહાડા આવશે કે ૨૨ માણસના દીકરાના દિવસોમાંના એકને તમે જોવા ચાહાશો, પણ તમે જોશો નહિ. અને તમને કહેશે કે હિયાં જુઓ, અથવા ૨૩ ત્યાં જુઓ, પણ તમે જતા ના, ને પાછળ લાગતા ના. કેમકે ૨૪ વીજળી એક દિશાથી ચમકતી, આકાશતળે બીજી દિશા સુધી પ્રકાશેણે, તેમ માણસનો દીકરો પોતાના દિવસમાં થશે. પણ ૨૫ પહેલાં તેણે ઘણું સહેવું, ને આ પહેડીના લોકથી નાપસંદ થવું જોઈએ. અને જેમ નુહના દિવસોમાં થયું, તેમ માણસના ૨૬ દીકરાના દિવસોમાં થશે. નુહ વહાણમાં પેઠા ને જલમલયે ૨૭ આવીને બધાનો વિનાશ કર્યો તે દિવસ લગી તેઓ ખાતા, પીતા, પરણતા, પરણાવતા હતા. અને લુતના દિવસોમાં તેઓ ૨૮ ખાતા પીતા, વેચાતું લેતા આપતા, રોપતા, બાંધતા હતા, પણ ૨૯ લુત સદ્દેહમાંથી નિકળ્યો તે દિવસે આગ તથા ગંધક આકાશમાંથી વરસ્યાં, ને બધાનો વિનાશ કર્યો ; જે દિવસે માણસનો ૩૦ દીકરો પ્રગટ થશે તે દિવસે તે પ્રમાણે થશે. તે દિવસે ૩૧ જે ધાખા પર હશે, તેનો સામાન ઘરમાં હોય, તો તે લેવા સારૂ તેણે ઉતરવું નહિ, ને જે ખેતરમાં હશે તેણે પણ પાછળ ફરવું નહિ. લુતની વહુને સંભારો. જે કોઈ પોતાનો જીવ ૩૨ બચાવવા ચાહાશે, તે તેને ખાશે, ને જે કોઈ તેને ખાશે તે તેને જીવતો રાખશે. હું તમને કહું છું, કે તે રાત્રે એક ખાટલા ૩૪ પર બે જાણ હશે, એક લઈ લેવાશે, ને બીજો પડતો મૂકાશે. બે ૩૫ દળતી હશે, એક લઈ લેવાશે ને બીજો પડતો મૂકાશે. ખેતરમાં ૩૬ બે જાણ હશે, એક લેવાશે ને બીજો પડતો મૂકાશે. અને ૩૭ તેઓએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, ક્યાં ? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં મુડકું હશે ત્યાં ગીધા એકઠાં થશે.

સર્વદા પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, ને તેમાં ધાકવું નહિ, તે ૧૮ સંબંધી તેણે એક દૃષ્ટાંત તેઓને કહ્યું કે, એક શહેરમાં એક ૨ ન્યાયાધીશ હતો, જે દેવથી બિહીતો ન હતો, ને માણસને ગણકારતો ન હતો. અને તે શહેરમાં એક વિધવા હતી, ને તે ૩

તેની પાસે આવીને કહેતી કે, મારા વાદીની પાસેથી મને બદલો
 ૪ અપાવ. અને કેટલીએક વાર લગી તે ઇચ્છતો ન હતો, ત્યાર
 પછી તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો કે હું દેવથી બિહીતો નથી,
 ૫ ને માણસને ગણકારતો નથી, તો પણ આ વિધવા મને
 તરફી દે છે, માટે હું તેને બદલો અપાવીશ, રખે તે વારે વારે
 ૬ આવીને મને થકવે. અને પ્રભુએ કહ્યું કે, સાંભળો, તે અન્યાયી
 ૭ ન્યાયાધીશ શું કહે છે? તો દેવ પોતાના પસંદ કરેલા, જ્યાં
 તેની આગળ રાત દહાડો હાંક મારે છે, ને જ્યાં વિષે તે
 ૮ ખામોશી રાખે છે, તેઓનો બદલો નહિ વાળશે શું? હું તમને
 કહું છું કે તે તરત તેઓનો બદલો વાળશે. પરંતુ માણસનો
 દીકરો આવશે, ત્યારે તેને પૃથ્વી પર વિશ્વાસ મળશે શું?

૯ અને કેટલાએક પોતા વિષે અભિમાન રાખતા હતાં કે અમે
 ન્યાયી છીએ, ને ખીજાઓને તુચ્છ કરતા હતા, તેઓને તેણે
 ૧૦ આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, જે માણસ પ્રાર્થના કરવા સારું મંદિરમાં
 ૧૧ ગયા, એક ફરોશી ને ખીજો દાણી. ફરોશીએ ઉભા રહીને
 પોતામાં એ પ્રાર્થના કરી કે, ઓ દેવ, ખીજા માણસોના જેવો
 જીલમી, અન્યાયી, બ્યભિચારી અથવા આ દાણીના જેવો હું
 ૧૨ નથી, માટે હું તારી સ્તુતિ કરું છું. અઠવાડિયે જે વાર હું ઉપવાસ
 ૧૩ કરું છું, ને મારી બધી પુંજનો દસમો ભાગ આપું છું. પણ દાણીએ
 વેગળા ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આકાશની ગમ હંચી
 કરવા ન ચાહ્યું, પણ પોતાની છાતી કુટીને કહ્યું કે, ઓ દેવ, હું
 ૧૪ પાપી પર દયા કર. હું તમને કહું છું કે, પેલા કરતાં એ ન્યાયી
 ઠરાવાઈને પોતાને ઘેર ગયો, કેમકે જે કોઈ પોતાને હંચો કરે તે
 નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે તે હંચો કરાશે.

૧૫ અને તેઓ તેની પાસે બાળકોને લાગ્યા કે, તે તેઓને અડકે,
 ૧૬ ને શિષ્યોએ જોઈને તેઓને ધમકાવ્યા. પણ ઈશુએ તેઓને
 બોલાવીને કહ્યું કે, છોકરાંને મારી પાસે આવવા દે, ને તેઓને
 ૧૭ વારો મા, કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાંનું છે. હું તમને ખચીત
 કહું છું કે, બાળકની પઠ જે કોઈ દેવનું રાજ્ય નહિ હો, તે તેમાં
 નહિજ પેસશે.

અને એક અધિકારીએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, ઉત્તમ ઉપદેશક, ૧૮
 અનંત જીવનનો વારસો પામવાને હું શું કરું? ને ઈશુએ તેને ૧૯
 કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહેછે? એક એટલે દેવ તે વિના
 ઉત્તમ કોઈ નથી. આજ્ઞાઓ તું જાણેછે કે, વ્યભિચાર ન કર, ૨૦
 હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જુઠી શાહેદી ન પુર, તારાં માબાપને
 માન આપ. તેણે કહ્યું કે, એ બધું તો હું મારા નાનપણથી ૨૧
 પાળતો આપ્યો છું. અને ઈશુએ એ સાંભળીને કહ્યું કે, ૨૨
 તારામાં હજી એક વાત અધુરી છે, જે તારું હૈયા તે બધું વેચ,
 ને દરિદ્રીઓને આપી દે, ને આકાશમાં તને દ્રવ્ય મળશે, ને
 ચાલ, મારી પાછળ આવ. પણ એ સાંભળીને તે શોકાતુર ૨૩
 થયો, કેમકે તે અતિ શ્રીમંત હતો. અને ઈશુએ તેને શોકાતુર ૨૪
 થએલો જોઈને કહ્યું કે, જેઓની પાસે સંપત છે, તેઓને દેવના
 રાજ્યમાં જવું કેવું અઘરું છે! કેમકે શ્રીમંતને દેવના રાજ્યમાં ૨૫
 જવું, તે કરતાં હંટને સોયના નાકામાં થઈને જવું સેહલ છે? અને ૨૬
 તેઓએ સાંભળીને કહ્યું કે, તો કોણ તારણ પામી શકે? ને ૨૭
 તેણે કહ્યું કે, માણસથી જે થઈ શકતું નથી તે દેવથી થઈ શકે.
 અને પાતરે કહ્યું કે, જુઓ, અમે બધું મૂકીને તારી પાછળ ૨૮
 આપ્યા છીએ. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ૨૯
 કહું છું કે, જે કોઈએ ધરને કે માબાપને, ભાઈઓને કે વહુને, કે
 છોકરાંને દેવના રાજ્યને લીધે મૂક્યાં હશે, તે આ કાળમાં બહુ ૩૦
 ધણું તથા આવનાર કાળમાં અનંત જીવન પામ્યા વિના
 રહેશે નહિ.

અને તેણે ખારેને બોલાવી તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, આપણે ૩૧
 યરૂશાલેમ જઈએ છીએ, ને માણસના દીકરા સંબંધી ભવિષ્ય-
 વાદીઓથી જે લખાયેલું છે તે સર્વ પુરું કરાશે. કેમકે તે ૩૨
 વિદેશીઓને સ્વાધીન કરાશે, ને તેઓ તેની મશકરી કરશે, ને
 અપમાન કરશે, ને તેના પર થુંકશે, ને કોરડા મારીને તેને ૩૩
 મારીનાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠશે. અને એમાંનું ૩૪
 તેઓ કંઈ સમજ્યા નહિ, ને આ વાત તેઓથી ગુપ્ત રહી, ને જે
 કહેલું હતું તે તેઓએ જાણ્યું નહિ.

૩૫ અને એમ થયું કે તે યરીખા પાસે આવતો હતો, ત્યારે
 ૩૬ માર્ગની કોરે ભીખ માગતો એક આંધળો બેઠો હતો. અને
 ૩૭ લોકોને જતા સાંભળીને તેણે પુછ્યું કે, આ શું છે? ને તેઓએ
 ૩૮ તેને કહ્યું કે, ઈશુ નાજારી જાય છે. અને તેણે ખૂબ પાડીને કહ્યું કે,
 ૩૯ એ ઈશુ, દાવુદના પુત્ર, મારા પર દયા કર. અને જ્યાં આગળ
 જતા હતા તેઓએ તેને ધમકાવ્યો, કે છાનો રહે; ને તેણે વિશેષ
 ૪૦ ઘાંટે પાડીને કહ્યું કે, દાવુદના દીકરા, મારા પર દયા કર. અને
 ઈશુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાને હુકમ કીધો ;
 ૪૧ ને તે પાસે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેને પુછીને કહ્યું કે, તું શું ચાહે છે
 કે હું તે તારે વાસ્તે કરું? ને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, હું દેખતો થાઉં.
 ૪૨ અને ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તું દેખતો થા. તારા વિશ્વાસે તને
 ૪૩ બચાવ્યો છે. અને તરત તે દેખતો થયો, ને દેવનો મહિમા કરતો
 તે તેની પાછળ ચાલ્યો, ને બધા લોકે જોઈને દેવની સ્તુતિ કીધી.

૧૯ અને તે યરીખામાં થઈને જતો હતો. અને જુઓ, જાખી
 ૨ નામે એક પુરૂષ હતો, ને તે મુખ્ય દાણી હતો, ને શ્રીમંત હતો.
 ૩ અને તે ઈશુને જોવા ચાહતો કે તે કોણ છે, પણ ભીડને
 ૪ લીધે તે જોઈ શક્યો નહિ; કેમકે તે ઠીંગણો હતો. અને આગળ
 દોડીને તેને જોવા સાડા ગુલ્લર ઝાડ પર તે ચડ્યો, કેમકે તે
 ૫ ત્યાં થઈને જવાનો હતો. અને તે જગ્યાએ આવીને ઈશુએ
 હું જોઈને તેને દીઠો, ને તેને કહ્યું કે, જાખી, તું વહેલો ઉતર,
 ૬ કેમકે આજ તારે ઘેર મારે ઉતરવું છે. અને તે વહેલો ઉતર્યો,
 ૭ ને આનંદ કરીને તેનો આવકાર કીધો. અને સઘળાએ જોઈને
 બડબડ કરીને કહ્યું કે, તે પાપી માણસને ત્યાં પરોણો રહ્યા છે.
 ૮ અને જાખીએ ઉભા રહીને પ્રભુને કહ્યું કે, પ્રભુ, જુઓ, હું મારી
 સંપતનો અરથો ભાગ દરિદ્રીઓને આપું છું, ને જો મેં કોઈનો
 ૯ અન્યાય કીધો હોય, તો હું યોગણું પાછું આપું છું. અને ઈશુએ
 તેને કહ્યું કે, આજ આ ધરનાને તારણ થયું છે, કારણ કે તે
 ૧૦ પણ ઈબ્રાહીમનો દીકરો છે. કેમકે ખાવાયલું શોધવા તથા
 તારવા સાડા માણસનો દીકરો આવ્યો છે.

અને તેઓ આ વાતો સાંભળતા હતા, ત્યારે તેણે એક ૧૧
 દૃષ્ટાંત પણ કહ્યું, કેમકે તે યરૂશાલેમ પાસે ગયા હતા, ને
 તેઓ એમ ધારતા હતા, કે દેવનું રાજ્ય હમણાંજ પ્રસિદ્ધ
 થશે. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, એક કુલીન માણસ પોતાને સાડ ૧૨
 રાજ્ય લેવાને તથા પાછો આવવાને માટે વેગળે દેશ ગયો. અને ૧૩
 તેણે પોતાના દસ ચાકરોને બાલાવીને તેઓને દસ મહાર આપી,
 ને તેઓને કહ્યું કે, હું આવું ત્યાં લગી કામે લગાડો. અને ૧૪
 તેના શહેરોએ તેનો દ્વેષ કરતા હતા, ને તેની પાછળ વકીલોને
 મોકલીને કહેવાડ્યું કે, તું અમારા પર રાજ્ય કરે એવું અમે
 ચાહતા નથી. અને એમ થયુંકે તે રાજ્ય લઈને પાછો ગયા, ૧૫
 ત્યારે જ ચાકરોને તેણે નાણું આપ્યું હતું, તેઓને પોતાની પાસે
 બાલાવવાનું કહ્યું, એ માટે કે હરેક શું શું કમાયો, એ તે જાણે.
 ત્યારે પહેલાએ આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહારની ૧૬
 બીજી દસ મહાર પેદા થઈ. અને તેણે કહ્યું કે શાખાશ, ભલા ૧૭
 ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ થયો, તું દસ શહેરો પર અધિકાર
 રાખ. અને બીજાએ આવીને કહ્યું કે, સાહેબ, તારી એક ૧૮
 મહારની પાંચ મહાર પેદા થઈ. અને તેણે તેને પણ કહ્યું કે તું ૧૯
 પણ પાંચ શહેરો પર થા. અને બીજાએ આવીને કહ્યું કે, ૨૦
 સાહેબ, જો, તારી મહાર આ રહી, મેં રૂમાલમાં તે ખાંધી
 રાખી, કારણ કે હું તારાથી બિહીધી, કેમકે તું કઠણ માણસ ૨૧
 છે, જે તેં મૂક્યું નહિ તે તું ઉઠાવે છે, ને જે તેં વાળ્યું નહિ, તે તું
 કાપે છે. અને તેણે તેને કહ્યું, ઓ ભુંડા ચાકર, તારા મહાથી હું ૨૨
 તારો ન્યાય ઠરાવીશ ; હું કઠણ માણસ છું, જે મૂક્યું નહિ તે
 હું ઉઠાવું છું, ને જે વાળ્યું નહિ તે કાપું છું, તું એમ ધારતો હતો ;
 માટે સાહુકારીમાં માંડું નાણું કેમ નહોતું આપ્યું, કે હું આવીને ૨૩
 બ્યાજ સુધાં માંડું પામત ? પછી જે પાસે ઉભા હતા તેઓને ૨૪
 તેણે કહ્યું કે, તેની પાસેથી તે મહાર લઈ લો, ને જેની પાસે દસ
 મહાર છે તેને આપો. અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તેની ૨૫
 પાસે દસ મહાર છે. કેમકે હું તમને કહું છું કે, જેની પાસે છે, ૨૬
 તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી

- ૨૭ સર્થ લેવાશે. પરંતુ આ મારા વૈરીઓ, જ્યોની ઈચ્છા નહોતી કે હું તેઓ પર રાજ્ય કરું, તેઓને હિયાં લાવો, ને
- ૨૮ મારી આગળ મારીનાઓ. અને એમ કહ્યા પછી તે યજ્ઞશાલેમ ભણી ચાલતો આગળ ગયો.
- ૨૯ અને તે બેથકાગી તથા બેથાની પાસે જૈતુન કહેવાયેલા પહાડ આગળ આંચો, ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોમાંના
- ૩૦ બેને એમ કહીને મોકલ્યા કે, સામા ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાંજ એક ગધેડાનું બચ્ચું તમને મળશે, જે પર કોઈ માથુસ
- ૩૧ કદી બેઠા નથી, તેને છોડી લાવો. અને જો કોઈ તમને પુછે કે,
- ૩૨ કેમ છોડો છો? તો તેને એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. અને જેઓ મોકલાયલા હતા તેઓ ગયા, ને જેમ તેઓને કહ્યું હતું તેમ
- ૩૩ તેઓને મળ્યું. અને બચ્ચું છોડતા હતા ત્યારે તેના ધણીઓએ
- ૩૪ તેઓને કહ્યું કે, તમે બચ્ચું કેમ છોડો છો? અને તેઓએ કહ્યું
- ૩૫ કે, પ્રભુને તેનો ખપ છે. અને તેને ઈશુની પાસે લાંબા ને બચ્ચા
- ૩૬ પર પોતાનાં લુગડાં નાખીને ઈશુને બેસાડ્યો. અને તે જતો હતો
- ૩૭ ત્યારે તેઓએ પોતાનાં લુગડાં માર્ગે પાથરયાં. અને તે જૈતુન પહાડના ઢાળ પાસે આવી પહોંચ્યા, ત્યારે જે પરાક્રમી કામો જોયાં હતાં, તે સઘળાંને લીધે શિષ્યોનો આખો જયો મોટે ઘાંટે હર્ષ કરીને દેવની સ્તુતિ કરતાં કહેવા લાગ્યો કે,
- ૩૮ પ્રભુને નામે જે રાજ્ય આવેછે તે સ્તુતિમાન છે; આકાશમાં
- ૩૯ શાંતિ તથા પરમ હુંયામાં મહિમા. અને લોકમાંથી ફરોશી-ઓમાંના કેટલાએકે તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને
- ૪૦ ધમકાવ. અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે, જો એઓ છાના રહે, તો આ પથરો ઘાંટો પાડે.
- ૪૧ અને તે પાસે આંચો ત્યારે શહેરને જોઈને તે વિષે રડ્યો.
- ૪૨ ને કહ્યું કે, જો તારી શાંતિ સંબંધીનું આ તારે દિવસે તેં જાણ્યું હોત, તો કેવું સાફ! પણ હમણાં તે તારી આંખોથી ઢંકાયું છે,
- ૪૩ કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસો આવશે કે તારા વૈરીઓ તારી સામા પાળ બાંધશે, ને તને ઘેરો ઘાલશે, ને આરોગમથી તને
- ૪૪ સંકડાવશે. અને તેઓ તને તથા તારામાં તારાં છોકાંને જમીન-

દ્વારત કરશે, ને તેઓ તારામાં પથર પર પથર રહેવા દેશે નહિ, એને કીધે કે તારી કૃપાદષ્ટિનો સમય તેં જાણ્યો નહિ.

અને તે મંદિરમાં ગયો ને તેમાં જો વેચતા તથા વેચાતું લેતા ૪૫ હતા, તેઓને કહાડી મૂકવા સાગ્યો, ને તેઓને કહ્યું કે, એમ ૪૬ સખ્યું છે કે, “ માફ ધર પ્રાર્થનાનું ધર છે,” પણ તમે તેને સુઠારાની ગુફા કીધી છે.

અને તે નિત્ય મંદિરમાં ઉપદેશ કરતો હતો, ને મુખ્ય ૪૭ યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકમાંના મુખ્યોએ તેને મારી નાખવા શોધ્યું. અને શું કરવું તે તેઓને સુખ્યું નહિ, ૪૮ કેમકે બધા લોક આતુરતાથી તેનું સાંભળતા હતા.

અને તે દહાડાઓમાંના એક દહાડે એમ થયું કે તે લોકોને ૨૦ મંદિરમાં ઉપદેશ કરતો ને સુવાર્તા કહેતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ વડીલો સુઠાં પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. અને તેની સાથે વાત કરતાં કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે, ને આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે? અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછું, તેનું ઉત્તર મને આપો. યોહાનનું બાપ્તિસ્મા આકાશથી હતું કે માણસોથી? ને તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહિયે કે આકાશથી તો તે કહેશે, તો તમે તેને કેમ માન્યો નહિ? અને જો કહિયે કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પથરે મારશે, કેમકે તેઓ ખચીત માને છે કે યોહાન ભવિષ્યવાદી હતો. અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યું કે તે કયાંથી હતું એ અમે નથી જાણતા. અને ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું.

અને તેણે લોકોને એ દૃષ્ટાંત કહેવા માડ્યું, કે એક માણસે દ્વાજવાડી રોપી, ને તે ખેડુતોને ઈજારે આપી, ને ઘણા દહાડા લગી પરદેશ જઈ રહ્યો. અને ઋતુએ ખેડુતોની પાસે આકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્વાજવાડીના ફળમાંનું તેને આપે; પણ ખેડુતોએ તેને મારીને તેને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. વળી ૧૧

- તેણે બીજા ચાકરને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ મારીને,
 ૧૨ તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. વળી તેણે
 ત્રીજાને મોકલ્યા, ને તેઓએ તેને પણ ઘાયલ કરીને બહાર
 ૧૩ કહાડ્યો. ત્યારે દાક્ષવાડીના ધણીએ કહ્યું કે હું શું કરું? હું મારા
 વહાલા દીકરાને મોકલીશ; તેને જોઈને કદાપિ તેઓ દબી જશે.
 ૧૪ અને ખેડુતોએ તેને જોઈને માહોમાંહે મનસુબો કરીને કહ્યું કે,
 આ વારસ છે, ચાલો, આપણે તેને મારીનાખિયે કે વારસો
 ૧૫ આપણને મળે. અને તેઓએ તેને વાડીમાંથી બહાર કહાડીને
 ૧૬ મારીનાખ્યો. માટે દાક્ષવાડીનો ધણી તેઓને શું કરશે? તે
 આવીને તે ખેડુતોને મારીનાખશે, ને દાક્ષવાડી બીજાઓને
 ૧૭ આપશે. અને તેઓએ સાંભળીને કહ્યું કે, એવું ન થાઓ. અને
 તેણે તેઓ પર જોઈને કહ્યું, તો આ જ લખ્યું તે શું છે, એટલે,
 જે પત્થરને બાંધનારાઓએ નાપસંદ કીધા તે ખુણાનું મથાણું
 ૧૮ થયો. તે પત્થર પર જે કોઈ પડશે તે કચડાશે, પણ જેના
 પર તે પડે તેનો ચુરેચુરો તે કરશે.
- ૧૯ અને મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ તે વખત તેના પર
 હાથ નાખવા ચાહ્યું, કેમકે તેઓએ જાણ્યું કે, તેણે આ દૃષ્ટાંત
 ૨૦ આપણા પર કહ્યું છે, પણ તેઓ સોકથી બિહીધા. અને તેને
 તાકી રહીને, જેઓ ન્યાયીઓનો વેશ ધારણ કરતા હતા,
 એવા ભિદીઓને તેઓએ મોકલ્યા, કે વાતમાં તેને પકડે, એવા
 હેતુથી કે તેઓ તેને અધિપતિની સત્તા તથા અધિકારને
 ૨૧ સ્વાધીન કરે. અને તેઓએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે
 જાણિયેછિયે, કે તારું કહેવું અને શીખવવું યથાર્થ છે, ને તું
 કોઈનું મહો રાખતો નથી, પણ સાચાઈથી દેવનો માર્ગ
 ૨૨ શીખવેછે; તો કાર્ઠસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ?
 ૨૩ ને તેણે તેઓનું કપટ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, તમે મારું
 ૨૪ પરીક્ષણ કેમ કરોછો? મને એક દીનાર દેખાડો; એના પર
 કોણની પ્રતિમા તથા સિક્કો છે? તેઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું
 ૨૫ કે, કાર્ઠસારનાં. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, તો કાર્ઠસારનું
 ૨૬ કાર્ઠસારને આપો, ને દેવનું દેવને. અને સોકની આગળ તેઓ

આ તેની વાત પકડી શક્યા નહિ, ને તેના ઉત્તરથી અચરત થઈને છાના રહ્યા.

અને સાદુકીઓ જે કહેછે કે પુનરુત્થાન થશે નહિ, ૨૭ તેઓમાંના કેટલાઓએ આવીને તેને પુછતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, ૨૯ મુસાએ અમને લખી આપ્યું છે કે, જે કોઈનો ભાઈ ખાયડી [જીવતી] છતાં નછોરવો મરીજાય, તો તેના ભાઈએ તેની વહુને લેવી, ને પોતાના ભાઈને સાડ વંશ ઉપજાવવો. વાડ, સાત ૨૯ ભાઈ હતા, ને પહેલો ખાયડીને પરણીને નછોરવો મરીગયો. અને ૩૦ બીજાએ ખાયડીને લીધી, તે નછોરવો મરીગયો. અને ત્રીજાએ ૩૧ તેને લીધી, ને તેજ પ્રમાણે સાતોએ તેને લીધી, ને વંશ મૂક્યા વગર મરીગયા. અને સહુથી છેલ્લી ખાયડી પણ મરીગઈ. ૩૨ તો પુનરુત્થાનમાં તેઓમાંના તે કોણની ખાયડી થશે? કેમકે ૩૩ સાતે તેને ખાયડી કરી લીધી હતી. અને ઈશુએ તેઓને ઉત્તર ૩૪ આપતાં કહ્યું કે, આ જગતનાં છોકરાં પરણેછે તથા પરણા-વાયછે; પણ જેઓ તે જગત તથા મુએલાંમાંથી પુનરુત્થાન ૩૫ પામવા યોગ્ય ગણાયછે, તેઓ પરણતા નથી તથા પરણાવાતા નથી. કેમકે તેઓ ફરીથી મરી નથી શકતા; કારણ કે તેઓ ૩૬ દૂતના સરખા છે ને પુનરુત્થાનના દિકરા છતાં દેવના દિકરા છે. વળી ઝાડ [નામે પ્રકરણમાં] જ્યારે મુસા પ્રભુને ઈબ્રાહીમનો ૩૭ દેવ તથા ઈસહાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ કહેછે, ત્યારે તેણે પણ એવું જણાવ્યું કે મુએલાં ઉઠડાયછે. હવે તે મુએલાંઓનો ૩૮ દેવ નથી, પણ જીવતાંઓનો છે, કેમકે સઘળાં તેને લીધે જીવેછે. અને શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું ૩૯ કે, ઉપદેશક, તેં સાડ કહ્યું; ને પછી તેને કંઈ પુછવાને કોઈની ૪૦ છાતી ચાલી નહિ.

અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ખ્રીસ્ત દાવુદનો દિકરો છે, એમ ૪૧ કેમ કહેછે? દાવુદ તો પોતે ગીતોના પુસ્તકમાં કહેછે કે, પ્રભુએ ૪૨ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, “હું તારા શત્રુઓને તારૂં પાયાસન કરૂં ૪૩ ત્યાં લગી તું મારે જમણે હાથે બેસ.” માટે દાવુદ તેને પ્રભુ ૪૪ કહેછે, તો તે તેનો દીકરો કેમ હોય?

૪૫ અને સઘળા લોકના સાંભળતાં તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું
 ૪૬ કે, શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો, જ્યાં જામો પહેરીને ફરવા
 ચાહેછે, ને ચહુટાઓમાં સલામો તથા સભાઓમાં મુખ્ય
 ૪૭ આસન તથા જમણમાં પહેલી બેઠકને ઇચ્છે. જ્યાં
 વિધવાઓનાં ઘર ખાઈ જાયછે, ને ઢોંગથી લાંબી પ્રાર્થના
 કરેછે; તેઓ વિશેષ દંડ ભોગવશે.

૨૧ અને તેણે હુંએ જોઈને શ્રીમંતોને ધર્મમંડારમાં પોતાનાં
 ૨ દાન નાખતાં દીઠા. અને એક દરિદ્રી વિધવાને પણ તેમાં બે
 ૩ પઈ નાખતી દીઠી, ને તેણે કહ્યું કે, હું તમને સાચું કહું છું કે, આ
 ૪ દરિદ્રી વિધવાએ સઘળા કરતાં વસું નાખ્યું. કેમકે એ સહુએ
 પોતાના વધારામાંથી દેવનાં દાનોમાં કુંઈ નાખ્યું, પણ એણીએ
 પોતાની તંગીમાંથી તેની જ ઉપજીવિકા હતી તે બંધી નાખી.
 ૫ અને સુંદર પત્થરોથી તથા દાનોથી મંદિર કેવું સુશોભિત છે
 ૬ તે વિષે કેટલાએક વાત કરતા હતા; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આ બધું
 તમે જુઓછો ખરા, પણ એવા દિવસો આવશે કે જ્યાં એક
 ૭ પત્થર પર પત્થર પાડી નાખ્યા વિના રહેવા દેવાશે નહિ. અને
 તેઓએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, એ ક્યારે થશે? ને આ
 ૮ થવાનું હશે તે વારની શી નિશાણી થશે? ને તેણે કહ્યું કે,
 જોજો, કે કોઈ તમને નહિ ભુલાવે; કેમકે મારે નામે ઘણા
 આવીને કહેશે કે, તે હું છું, ને સમય પાસે આવ્યો છે; તમે તે
 ૯ તેઓની પછવાડે જશો મા. અને જ્યારે તમે લડાઈઓ તથા
 દંગાઓના સમાચાર સાંભળશો ત્યારે ગભરાશો મા, કેમકે
 પહેલવહેલાં આ બધું થવું જોઈએ, પણ આટલામાં અંત નથી.
 ૧૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, દેશ દેશની સામા તથા રાજ્ય
 ૧૧ રાજ્યની સામા ઉઠશે; ઠામેઠામ મોટા ધરતીકંપો તથા દુકાલો
 તથા મરકીઓ થશે; ને આકાશમાંથી ભયંકર ઉત્પાત તથા
 ૧૨ મોટી નિશાણીઓ થશે. એ સર્વની પહેલાં મારા નામને લીધે
 તેઓ પોતાના હાથ તમારા પર નાખશે, ને તમારી પુઠે લાગીને
 સભાઓમાં તથા બંદીખાનામાં તમને હવાલે કરશે, ને

રાજ્યો તથા અધિપતિઓની આગળ સર્ધજશે. અને એ ૧૩
તમારે સાડ સાક્ષીને અર્થે થશે. માટે તમે પોતાના મનમાં ઠરાવો ૧૪
કે પ્રત્યુત્તર દેવાની ચિંતા આગળથી ન રાખવી. કેમકે હું તમને ૧૫
મુખ તથા બુદ્ધિ એવાં આપાંશ, કે તમારા સર્વ વિરોધીઓ
પ્રત્યુત્તર આપી અથવા સામા થઈ નહિ શકશે. અને માબાપથી ૧૬
તથા ભાઈઓથી તથા સગાંથી તથા મિત્રોથી તમે પરસ્વાધીન
કરાશો, ને તમારામાંના કેટલાએકને તેઓ મારી નાંખાવશે. અને ૧૭
મારા નામને લીધે સઘળા તમારો દ્વેષ કરશે. પણ તમારા ૧૮
માથાનો એક નીમાળો નાશ પામશે નહિ. તમારી ધીરજથી ૧૯
તમારા જીવને તમે બચાવશો.

અને જ્યારે યરૂશાલેમને ફોજથી ઘેરેલું જોશો ત્યારે જાણજો ૨૦
કે તેનું ઉજડપણું પાસે આવ્યું છે. ત્યારે જોઓ યહુદામાં હોય ૨૧
તેઓએ પહાડો પર નહાસી જવું; ને જોઓ તે મધ્યે હોય
તેઓએ નિકળી જવું; ને જોઓ પ્રાંતોમાં હોય તેઓએ તેમાં
આવવું નહિ. કેમકે એ બદ્દો લેવાના દિવસો છે, કે જે ૨૨
સખ્યું છે, તે બધું પુરૂ થાય. અને તે દિવસોમાં જે ગર્ભવતી ૨૩
તથા ધવડાવતી હશે તેઓને અફસોસ છે; કેમકે દેશ પર મોહું
સંકટ, ને આ લોક પર ક્રોધ થશે. અને તેઓ તરવારની ૨૪
ધારથી માર્યા જશે, ને બધાં દેશમાં ગુલામ થઈને સર્ધજવાશે,
ને વિદેશીઓના સમયો પુરા થશે, ત્યાં લગી યરૂશાલેમ
વિદેશીઓથી છુંદી નંખાશે. અને સુરજ તથા અંદ તથા તારા- ૨૫
ઓમાં નિસાણીઓ થશે, ને પૃથ્વી પર દેશ દેશના લોકને
વિપત્તિ, ને સમુદ્ર તથા મોજા ગરજવાથી અકળામણ; પૃથ્વી ૨૬
ઉપર જે આવી પડવાનું છે તેની રાહ જોયાથી તથા તેની
બિહીકથી માણસો નિર્ગત થશે; કેમકે આકાશનાં પરાક્રમો
હલાવાશે. ત્યારે પરાક્રમ તથા ઘણા મહિમાસહિત માણસના ૨૭
દીકરાને વાદળામાં આવતો જોશો. અને એ થવા માંડે ૨૮
ત્યારે તમે ઉભા થાઓ, ને તમારાં માથાં ઉંચાં કરો, કેમકે
તમારો ઉદ્ધાર પાસે આવ્યો છે.

અને તેણે તેઓને દુબાંત કહ્યું કે, અંજીરી તથા સર્વે ઝાડોને ૨૯

૩૦ જુઓ. જ્યારે તેઓ કુટેછે ત્યારે તમે જોઈને પોતાની મેળે
 ૩૧ જાણો છો કે હમણાં ઉઠાણો પાસે છે. તેમ આ સઘળાં થતાં
 ૩૨ જોશો, ત્યારે જાણજો કે દેવનું રાજ્ય પાસે છે. હું તમને
 ખચીત કહું છું કે, સઘળાં થાય ત્યાં લગી આ પહેડી ટળી જશે
 ૩૩ નહિ. આકાશ તથા પૃથ્વી ટળી જશે, પણ મારી વાતો ટળી
 નહિ જશે.

૩૪ પણ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, રખે ખાંધાથી તથા
 પીંધાથી તથા સંસારી ચિંતાથી તમારાં મન જડ થાય, ને તે
 ૩૫ દિવસ તમારા ઉપર ઓચીતો આવી પડે. કેમકે તે દિવસ
 ફાંદાની પઠે આખી પૃથ્વી ઉપરના સર્વ વસનારા પર આવશે.
 ૩૬ માટે હરેક વખતે જાગૃત રહો, ને વિનંતી કરો કે આ બધું
 જે થવાનું છે, તેમાંથી છુટા થવાને તથા માથસના દીકરાની
 આગળ ઉભા થવાને તમે યોગ્ય ગણાઓ.

૩૭ અને દિવસે તે મંદિરમાં ઉપદેશ કરતો હતો, ને રાત્રે નિક-
 ૩૮ ણીને જૈતુન કહેવાયલા પહાડ પર રહેતો હતો. અને બધા લોક
 તેનું સાંભળવા સાડ મળસકે તેની પાસે મંદિરમાં આવતા હતા.

૨૨ અને વગર ખમીરના રોટલાનું પર્વ, જે પારુખા કહેવાય છે, તે
 ૨ પાસે આવ્યું. અને તેને શી રીતે મારી નાખવો, એનો શોધ મુખ્ય
 યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓએ કીધો, કેમકે તેઓ લોકથી ખિહીયા.
 ૩ અને યહુદા જે ઈસ્કારયોત કહેવાય છે, જે બારમાંનો એક
 ૪ હતો, તેમાં શેતાન પેઠો. અને તેણે જઈને મુખ્ય યાજકો તથા
 સરદારોને તેને શી રીતે સ્વાધીન કરે તે સંબંધી તેઓની
 ૫ સાથે વાત કરી. અને તેઓએ આનંદ કીધો, ને તેને નાણું
 ૬ આપવાનું વચન દીધું, ને તેણે કપૂલ કીધું, ને લોક ન હોય
 ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરવાનો સારો લાગ શોધ્યો.

૭ અને વગર ખમીરના રોટલાનો દિવસ આવ્યો જે માં પારુખા
 ૮ યજ્ઞ કરવો જોઈએ. અને તેણે પીતરને તથા યોહાનને એમ
 કહીને મોકલ્યા, કે આપણને સાડ પારુખા સિદ્ધ કરો કે આપણે
 ૯ ખાઈએ. અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે ક્યાં સિદ્ધ કરિયે એ

વિષે તારી શી ઈચ્છા છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, ૧૦
તમને શહેરમાં પેસતાં પાણીની ગાગર લઈને એક માણસ
સામે મળશે, તેજ ઘરમાં જાય ત્યાં તેની પાછળ ચાલો. અને ૧૧
ઘરના ધણીને કહો કે ઉપદેશક તને કહે છે કે, જેમાં હું મારા
શિષ્યોની સાથે પારખા ખાહું, તે ઝારડી કયાં છે? ને તે ૧૨
તમને તૈયાર કરેલી એક મોટી મેડી દેખાડશે, ત્યાં સિદ્ધ કરો.
અને તેઓ ગયા ને જમ તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેમ તેઓને ૧૩
જડયું, ને તેઓએ પારખા સિદ્ધ કર્યું.

અને વેળા આવી ત્યારે તે બેઠો તથા બાર પ્રેરિતો તેની સાથે ૧૪
બેઠા. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મરણ સહ્યા પહેલાં મેં આ ૧૫
પારખા તમારી સાથે ખાવાની ઘણી ઈચ્છા કીધી. કેમકે હું ૧૬
તમને કહું છું કે, દેવના રાજ્યમાં તે પુરૂં થાય ત્યાં લગી હું તેમાંનું
ફરી ખાઈશ નહિ. અને તેણે વાટકો લઈને સ્તુતિ કરીને કહ્યું ૧૭
કે, આ લો ને પોતાનામાં વહેંચો. કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવનું ૧૮
રાજ્ય આવે ત્યાં લગી હું ફરી દાક્ષવેલાના ફળનું પીશ નહિ.
અને તેણે રોટલો લઈને સ્તુતિ કરીને ભાંગ્યો, ને તેઓને ૧૯
આપીને કહ્યું કે, આ માફ શરીર જે તમારે સાફ અપાય છે,
મારા સંભારણને વાસ્તે આ કરો. તે પ્રમાણે વાળું કર્યા પછી ૨૦
તેણે વાટકો લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો મારા લોહીમાંનો નવો
કરાર છે, જે તમારે સાફ વહેવડાવાય છે. પણ જુઓ, જે ૨૧
મને પરસ્વાધીન કરે છે તેનો હાથ મેજ પર મારી સાથે છે.
માણસનો દીકરો ઠરાવ્યા પ્રમાણે જાય છે ખરો, પણ જે ૨૨
માણસથી તે પરસ્વાધીન કરાય છે તેને અફસોસ છે. અને ૨૩
તેઓ માહોમાંહે વિચાર કરવા લાગ્યા, કે આપણામાંનો કોણ
આ કામ કરવાનો હશે?

અને આપણામાં કોણ મોટો હશે તે સંબંધી તેઓમાં વિવાદ ૨૪
પણ થયો. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, વિદેશીઓના રાજ્યો ૨૫
તેમના પર ધણીપણું કરે છે; ને જેઓ તેમના પર અધિકાર
કરે છે તેઓ પરોપકારી કહેવાય છે. પણ તમે એવા ન થાઓ, ૨૬
પણ તમારામાં જે મોટો તેણે નાના થવું, ને આગેવાને સેવા

- ૨૭ કરનારના જવા થવું. કેમકે મોટો કોણ છે, જમવા બેઠા છે તે, કે સેવા કરેછે તે? શું જ જમવા બેઠા તે નહિ? પણ હું
- ૨૮ તમારામાં સેવા કરનારના જવો છું. તમે તો મારાં પરીક્ષણોમાં
- ૨૯ મારી સાથે રહ્યા છો; ને મારા બાપે મને રાજ્ય ઠરાવી આપ્યું,
- ૩૦ તેમ હું તમને તે ઠરાવી આપું છું; કે તમે મારા રાજ્યમાં મારી મેજ પર ખાઓ તથા પીઓ; ને તમે ઈસ્રાઈલના બાર કુળોનો
- ૩૧ ન્યાય ઠરાવતાં રાજ્યાસન પર બેસશો. અને પ્રભુએ કહ્યું, સીમોન, સીમોન, જો, શેતાને તને ઘહુંની પઠે ચાળવા સાડ તને
- ૩૨ લેવા આણું. પણ મેં તારે સાડ માર્યના કરી છે કે, તારો વિશ્વાસ ખુટે નહિ; ને તારા ફરવા પછી તારા ભાઈઓને સ્થિર કરજે.
- ૩૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, હું તારી સાથે બંદીખાનામાં તથા
- ૩૪ મરણ લગી જવા સિદ્ધ છું. અને તેણે કહ્યું કે, પીતર, હું તને કહું છું કે, આજ મરઘો બોલ્યા અગાઉ, હું તેને ઓળખતો નથી, એમ [કહીને] તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે.
- ૩૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે થેલી તથા ઝાણણા તથા જોડા વિના મેં તમને મોકલ્યા ત્યારે તમને કંઈ ઓછું પડ્યું?
- ૩૬ ને તેઓએ કહ્યું કે, ના. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, પણ હંમણાં જની પાસે થેલી હોય તે લે, ને ઝાણણું પણ લે, ને જની પાસે
- ૩૭ તરવાર નહિ હોય તે પોતાનું લુગડું વેચીને લે. કેમકે હું તમને કહું છું કે, “ તે અપરાધીઓની સાથે ગણાયો ” એ જ લખેલું તે મારામાં હજી પુરું થવું જોઈએ; કારણ કે મારા સંબંધીનું પુરું
- ૩૮ થાયછે. અને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ, જો, હિયાં બે તરવાર છે; ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એ ઘણી છે.
- ૩૯ અને તે બહાર જઈને રીત પ્રમાણે જૈતુન પહાડ પર ગયો,
- ૪૦ ને તેના શિષ્યો પણ તેની પાછળ ગયા. અને તે તેઠેકાણે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, પરીક્ષણમાં નહિ પડો મારે માર્યના
- ૪૧ કરો. અને આસરે પથર ફેંકાય તેટલે છોટે તે તેઓથી વેગજો
- ૪૨ થયો, ને ઘુંટણ ટેકવીને માર્યના કરીને કહ્યું કે, હે બાપ, જો તારી ઈચ્છા હોય, તો આ વાટકો મારાથી વેગજો કર, તો પણ
- ૪૩ મારી ઈચ્છા નહિ, પણ તારી ઈચ્છા પુરી થાય. અને તેને બળ

આપતો આકાશથી એક દૂત તેને દેખાયો. અને તેણે કષ્ટિત ૪૪
થઈને આગ્રહથી માર્થના કરી, ને ભાંઈ પર પડતાં લોહીનાં ટીપાં
જેવો તેનો પરસેવો હતો. અને માર્થના કરી ઉઠીને તે પોતાના ૪૫
શિષ્યોની પાસે આવ્યો, ત્યારે તેઓને શોકને લીધે હંધેલા
દીઠા, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કેમ હંધેછો? ઉઠીને માર્થના ૪૬
કરો, રખે તમે પરીક્ષણમાં પડો.

અને તે બોલતો હતો એટલામાં જુઓ, ઘણા લોક આવ્યા, ૪૭
ને યહુદા નામે, ખારમાંનો એક, તેઓની આગળ ચાલતો હતો,
ને તે ઇશુને ચુંબન કરવા સાડ તેની પાસે આવ્યો. અને ઇશુએ ૪૮
તેને કહ્યું. યહુદા, શું તું માણસના દીકરાને ચુંબન કરીને પર-
સ્વાધીન કરેછે? ને જોઓ તેની આસપાસ હતા તેઓએ જે ૪૯
થવાનું હતું તે જોઈને તેને કહ્યું, પ્રભુ, અમે તરવારથી મારીએ
કે નહિ? ને તેઓમાંના એકે મુખ્ય યાજકના આકરને ઝટકો ૫૦
માર્યો, ને તેનો જમણો કાન કાપીનાખ્યો. અને ઇશુએ ઉત્તર ૫૧
આપતાં કહ્યું કે, આટલું થવા દો; ને તેણે તેના કાનને
અડકીને તેને સારું કીધા. અને જે મુખ્ય યાજકો તથા મંદિરના પર
સરદારો તથા વડીલો તેની પાસે આવ્યા હતા, તેઓને ઇશુએ
કહ્યું, જેમ લુઠારા ઉપર તેમ તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને
તમે આવ્યા છો શું? હું નિત્ય તમારી સાથે મંદિરમાં હતો, ૫૩
ત્યારે તમે મારા પર હાથ નહોતા નાખ્યા; પણ આ તમારો
વખત તથા અંધકારનું સામર્થ્ય છે.

અને તેઓ તેને પકડીને લઈ ગયા, ને મુખ્ય યાજકના ઘરમાં ૫૪
તેને લાવ્યા, ને પીતર વેગળેથી પછવાડે આહ્યો. ચોકની ૫૫
વચમાં તેઓએ અગ્નિ સળગાવ્યો, ને એકઠા બેઠા હતા, ત્યારે
પીતર તેઓની વચમાં બેઠા. અને એક છોકરીએ તેને [અગ્નિના] ૫૬
પ્રકાશમાં બેઠેલો દીઠો, ને તેને ખારી જોઈને કહ્યું કે, એ પણ તેની
સાથે હતો. પણ તેણે તેને નકાર કરીને કહ્યું કે, ખાઈ, હું તેને ૫૭
ઓળખતો નથી. અને થોડી વાર પછી બીજાએ તેને જોઈને ૫૮
કહ્યું કે, તું પણ તેઓમાંનો એક છે; પણ પીતરે કહ્યું, આ
માણસ, હું નથી. અને બેએક ઘડી થયા પછી બીજાએ હેઠેથી ૫૯

કહ્યું કે, ખરેખર તેની સાથે આ પથ્થ હતો, કેમકે તે ગાલીલનો
 ૬૦ છે. પણ પીતરે કહ્યું, આ માણસ, જે તું કહેછે તે હું જાણતો
 ૬૧ નથી; ને તે બોલતો હતો એટલામાં મરઘો બોલ્યો. અને પ્રભુએ
 ફરીને પીતરની ગમ જોયું, ને પીતરે પ્રભુની વાત સંભારી કે,
 તેણે કહ્યું હતું કે, મરઘો બોલ્યા અગાઉ તું મારો ત્રણ વાર
 ૬૨ નકાર કરશે. અને પીતર બહાર જઈને ઘણોજ રડ્યો.

૬૩ અને જે માણસો ઈશુને રાખતા હતા તેઓએ તેની ઠક્કા
 ૬૪ કરીને માર્યો. અને તેની આંખોએ પાટો બાંધીને તેના મહો
 પર માર્યું, ને તેને પુછતાં કહ્યું કે, ખતાવ, તને કોણે માર્યો.
 ૬૫ અને તેઓએ દુર્ભાષણ કરીને તેની વિરુદ્ધ બીજું ઘણું કહ્યું.
 ૬૬ અને દહાડો ઉઠ્યો ત્યારે લોકના વડીલો તથા મુખ્ય યાજકો
 તથા શાસ્ત્રીઓ એકઠા થયા, ને તેને પોતાની ન્યાયસભામાં
 ૬૭ તેડીને કહ્યું કે, અમને કહે કે, તું ખ્રીસ્ત છે કે નહિ? પણ તેણે
 તેઓને કહ્યું કે, જો હું તમને કહું, તો તમે વિશ્વાસ કરશો
 ૬૮ નહિ; ને જો હું પણ પુછીશ તો તમે મને ઉત્તર નહિ આપશો,
 ૬૯ ને મને છોડશો નહિ. હવે પછી માણસનો દીકરો દેવના
 ૭૦ પરાક્રમને જમણે હાથે બેસશે. અને બધાએ કહ્યું, શું તું દેવનો
 દીકરો છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કહો છો કે હું તે છું.
 ૭૧ અને તેઓએ કહ્યું કે, હવે આપણને શાહેદીની શી અગત્ય છે?
 આપણે તો તેના મહાથી સાંભળ્યું છે.

૨૩ અને તેઓનો આખો સમુદાય ઉઠીને તેને પીલાતની પાસે
 ૨ લઈ ગયો. અને તેઓએ તેના પર દોષ મૂકવા માંડ્યો, ને કહ્યું
 કે, અમને એવું માલમ પડ્યું છે કે તે લોકને ભુલાવેછે, અને
 કાર્થસારને ખંડણી આપવાને વારેછે, ને કહેછે કે, હું પોતે
 ૩ ખ્રીસ્ત રાજ છું. અને પીલાતે તેને પુછતાં કહ્યું, શું તું યહુદીઓનો
 ૪ રાજા છે? ને તેણે તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું, તું કહેછે. અને
 પીલાતે મુખ્ય યાજકોને તથા લોકોને કહ્યું, આ માણસમાં
 ૫ મને કંઈ અપરાધ જણાતો નથી. પણ તેઓએ આગ્રહથી કહ્યું
 કે, ગાલીલથી માંડીને હિયાં સગી આખા યહુદામાં ઉપદેશ

કરતો કરતો લોકને ઉરકેરેછે. અને ગાલીલનું નામ સાંભળીને ૬
 પીલાતે પુછ્યું કે, શું આ માણસ ગાલીલનો છે? અને તે ૭
 હરોદના અધિકાર તળે છે એમ તેણે જાણ્યું, ત્યારે તેને
 હરોદની પાસે મોકલ્યો; તે દિવસોમાં તે યજ્ઞશાલેમમાં હતો.

હવે હરોદ ઈશુને જોઈને ઘણા હરખાયો; કેમકે તે સંબંધી ૮
 તેણે ઘણું સાંભળ્યું હતું, માટે તેને જોવાને તે ઘણા દહાડાથી
 આહાતો હતો; ને તેનાથી કંઈ ચમત્કાર કરાયલો જોવાની તે
 આશા રાખતો હતો. અને તેણે ઘણા મન્ન તેને પુછ્યા; પણ તેણે ૯
 તેને કંઈ ઉત્તર આપ્યું નહિ. અને મુખ્ય યાજકો તથા ૧૦
 શાસ્ત્રીઓ તેના ઉપર આગ્રહથી દોષ મૂકતા ઉભા થયા. અને ૧૧
 હરોદે પોતાના સિપાઈઓ સહિત તેનો તુચ્છકાર કરીને તથા
 ઠકા કરીને ઉજળું વસ્ત્ર તેને પહેરાવીને, પીલાતની પાસે તેને
 પાછો મોકલ્યો. અને તેજ દહાડે પીલાત તથા હરોદ માહોમાંહે ૧૨
 મિત્ર થયા, તેઓ તો આગળ એક બીજા પર વૈર રાખતા હતા.

અને પીલાતે મુખ્ય યાજકોને તથા અધિકારીઓને તથા ૧૩
 લોકને એકઠા બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, આ માણસ લોકને
 ભુલાવેછે, એવું કહીને તમે તેને મારી પાસે લાગ્યા છો, પણ, ૧૪
 જુઓ, મેં તેની ચોકસાઈ તમારી આગળ કર્યા છતાં, જે
 વાતોનું તમે તેના પર તોહોમત મૂકોછો તે સંબંધી કંઈ અપરાધ
 આ માણસમાં મને જણાયો નહિ; ને તેમ હરોદને પણ ૧૫
 નહિ, કેમકે તેણે તેને અમારી પાસે પાછો મોકલ્યો, ને જુઓ,
 મરણયોગ્ય તેણે કંઈ કર્યું નહિ; માટે હું તેને કંઈ શિક્ષા ૧૬
 કરીને છોડીશ. અને તે પર્વે તેને તેઓને સાડકોઈએકને છોડી ૧૭
 આપવો પડતો હતો. પણ તેઓએ સર્વ મળીને મોટો ઘાંટો ૧૮
 પાડીને કહ્યું કે, એને લઈ જા, ને બારાબાસને અમારે વાસ્તે
 છોડી આપ. શહેરમાં કંઈ દંગો તથા હત્યા કરવાને લીધે તે ૧૯
 બંદીખાનામાં નંખાયો હતો. ત્યારે ઈશુને છોડવાની ઈચ્છા ૨૦
 રાખીને પીલાત ફરીથી તેઓને બોલવા લાગ્યો. પણ તેઓએ ૨૧
 પોકારીને કહ્યું કે, એને વધસ્તંભે જડાવ, વધસ્તંભે જડાવ.
 અને તેણે ત્રીજી વાર તેઓને કહ્યું કે, તેણે શું ભુંડું કર્યું છે? ૨૨

- તેનામાં મરણયોગ્ય મને કુંઈ જણાયું નથી, માટે હું તેને કુંઈ
 ૨૩ શિક્ષા કરીને છોડીશ. અને તેઓએ મોટા ઘાંટાથી આગ્રહ
 કરીને તેને વધસ્તંભે જડાવવાનું માગ્યું; ને તેઓના તથા મુખ્ય
 ૨૪ થાજકોના ઘાંટા પ્રબળ થયા. ને તેઓના માગ્યા પ્રમાણે
 ૨૫ થાય એવો ઠરાવ પીલાતે કીધો. અને જે દંગા તથા હત્યાને
 લીધે બંદીખાનામાં નંખાયો હતો, જેને તેઓએ માગ્યો હતો
 તેને છોડી આપ્યો, ને ઈશુને તેઓની ઈચ્છાને સ્વાધીન કીધો.
 ૨૬ અને તેઓ તેને લઈ જતા હતા ત્યારે સીમોન નામે એક
 કુરેનીને સીમમાંથી આવતો પકડયો, ને તેના પર ઈશુની
 પાછળ હંચકી લઈજવા સાડ તેઓએ વધસ્તંભ ચઢાવ્યો.
 ૨૭ અને સોકનો તથા બાયડીનો મોટો જથો તેની પાછળ
 ચાલ્યો, ને તેઓ તેને લીધે છાતી કુટતી ને ત્રિલાપ કરતી હતી.
 ૨૮ પણ ઈશુએ તેઓની ગમ ફરીને કહ્યું કે, યરૂશાલેમની દીકરીઓ,
 મારે લીધે રડો મા, પણ પોતાને લીધે તથા પોતાનાં છોકરાંને
 ૨૯ લીધે રડો. કેમકે, જુઓ, એવા દિવસો આવે છે જેમાં કહેશે કે,
 જે વાંઝણીઓ છે તથા જેઓ પેટે જણી નહિ, ને જેઓએ
 ૩૦ ધાઈએ ધવાડયું નહિ, તેઓને ધન્ય છે. ત્યારે તેઓ પહાડોને
 કહેવા માંડશે કે, અમારા પર પડો, ને ટેકરાઓને કે, અમને
 ૩૧ ઢાંકો. કેમકે જો લીલા ઝાડ વિષે એમ કરે છે તો સુકા
 વિષે શું થાય ?
 ૩૨ અને બીજા બે માણસ, જે કુકર્મી હતા, તેઓને મારી નંખાવા
 ૩૩ સાડ તેની સાથે લઈ જવાયા. અને ખોપરી કહેવાયલે ઠંકાણે
 આવ્યા, ત્યારે ત્યાં તેઓએ તેને તથા કુકર્મીઓમાંના એકને
 જમણી ગમ, ને બીજાને ડાબી ગમ એમ તેઓને વધસ્તંભે
 ૩૪ જડયા. અને ઈશુએ કહ્યું, હે બાપ, તેઓને માફ કર, કેમકે જે
 કરે છે તે તેઓ જાણતા નથી. ને તેનાં લુગડાં કહાડીને તેઓએ
 ૩૫ ચિઠ્ઠી નાંખી. અને સોક જોતા ઉભા રહ્યા, ને તેઓની સાથે
 અધિકારીઓએ ઉપહાસ કરીને કહ્યું કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા
 હતા; જો તે દેવનો પસંદ કરેલો ખ્રીસ્ત હોય તો તે પોતાને
 ૩૬ બચાવે. અને સિપાઈઓએ પણ તેની ઠકા કરી, ને આવીને

સીરકો આપ્યો, ને કહ્યું કે, જો તું ચહુદીઓનો રાજા છે તો તું ૩૭
પોતાને બચાવ. અને તેના ઉપર હેલેની તથા રૂમી તથા હેબ્રી ૩૮
ભાષામાં એક લેખ લખેલો હતો, એટલે, આ ચહુદીઓનો રાજા છે.

અને તેની સાથે ટંગાએલા કુકર્મીઓમાંના એકે તેને ૩૯
દુર્ભાષણ કરીને કહ્યું, શું તું ખ્રીસ્ત છે કે નહિ? તો તું પોતાને
તથા અમને બચાવ. પણ ખીજાએ ઉત્તર આપતાં તેને ૪૦
ધમકાવીને કહ્યું કે, શું તું દેવથી બિહીતો નથી? કેમકે તું તેવીજ
શિક્ષા ભોગવેછે, ને આપણે તો વાજખી રીતે, કેમકે જે કામ ૪૧
કર્યાં છે, તેનું યોગ્ય ફળ પામિયેછિયે, પણ એણે કંઈ ખાહું
કર્યું નથી. અને તેણે ઈશુને કહ્યું કે, પ્રભુ, તું તારા રાજ્યમાં ૪૨
જાય ત્યારે તું મને સંભારજે. અને ઈશુએ તેને કહ્યું કે, હું તને ૪૩
અચીત કહું છું કે, આજ તું મારી સાથે સ્વર્ગમાં હોઈશ.

અને આસરે બપોર હતા ને ત્રીજા પોહાર લગી આખી ૪૪
પૃથ્વી પર અંધકાર પડ્યો. અને સુરજ અંધરાયો, ને મંદિરનો ૪૫
પડદો વચમાંથી કાઢી ગયો. અને ઈશુએ મોટા ઘાટા પાડીને કહ્યું ૪૬
કે, ઓ બાપ, હું મારો આત્મા તારા હાથમાં સોંપું છું, ને તેણે
એમ કહીને માણુ છોડ્યો. અને જે થએલું હતું તે જોઈને ૪૭
સુખેદારે દેવનો મંદિર કરીને કહ્યું કે, આ માણુસ ખરેખર
ન્યાયી હતો. અને જે લોક એ જોવા સારૂ એકઠા થયા હતા ૪૮
તેઓ સઘળા, જે થએલું હતું તે જોઈને, પોતાની છાતી કુટતા
પાછા ગયા. અને તેના સઘળા ઓળખીતાઓ તથા જે ૪૯
બાયડીઓ ગાલીલમાંથી તેની સંઘાતે આવી હતી, તેઓ આ
જોતાં જોતાં વેગળેથી ઉભાં રહ્યાં હતાં.

અને, જુઓ, યુસફ નામે ન્યાયસભાસદોમાંનો એક સારો ૫૦
તથા ન્યાયી પુરૂષ, ચહુદીઓના એક શહેર આરમથીઓનો ૫૧
હતો, તેણે તેઓના મનસુખા તથા કામમાં પોતાની સમ્મતિ
આપી નહોતી. અને તે પણ દેવના રાજ્યની રાહ જોતો હતો. પર
તેણે પીલાતની પાસે જઈને ઈશુનું શબ માગ્યું. અને તેને ૫૩
ઉતારીને સળને લુગડે વીઠાળ્યું, ને તેને ખડકમાં ખોદેલી
કબરમાં મૂક્યું, જ્યાં કોઈ કદી નહોતો મૂકાયો. અને સિદ્ધિ ૫૪

૫૫ કરણનો દિવસ હતો, ને વિશ્રામવાર થવા આવ્યો. અને જે
 ૫૬ પાચડીઓ તેની સાથે ગાલીલમાંથી આવી હતી, તેઓએ પણ
 પાછળ જઈને કબરને જોઈને તેનું શબ શી રીતે મૂકાયું તે જોયું.
 ૫૬ અને તેઓએ પાછી ફરીને સુગંધી તથા અન્નર સિદ્ધ કરયાં,
 ને આજ્ઞા પ્રમાણે વિશ્રામવારે વિશ્રામ કીધો.

૨૪ અને અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે પ્રભાત થયો, ત્યારે જે
 સુગંધીઓ સિદ્ધ કરી તે લઈને તેઓ કબરે આવી, ને તેઓની
 ૨ સાથે કેટલીએક બીજી પણ હતી. અને તેઓએ કબર પરથી
 ૩ પથર ખસેડેલો દીઠો. અને તેઓ માંહે પેઠી, ત્યારે પ્રભુ ઈશુનું
 ૪ શબ દીઠું નહિ. અને એમ થયું કે, એ સંબંધી તેઓ સંદેહમાં
 ૫ પડી હતી, ત્યારે જુઓ, ચળકતાં લુગડાંવાળા જે પુરૂષો
 ૫ તેઓની આગળ ઉભા રહ્યા. અને તેઓ બિહીને ભિંચગમ મહો
 નમાવતી હતી, ત્યારે તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, મુએલાંઓમાં
 ૬ જીવતાને કેમ શોધો છો? તેં હિયાં નથી, પણ ઉઠ્યો છે,
 ૭ સંભારો કે તે ગાલીલમાં હતો, ત્યારે તેણે તમને કહ્યું કે, પાપી
 માણસના હાથમાં માણસના દીકરાએ પરસ્વાધીન થવું તથા
 . વધસ્તંભે જડાઈ જવું તથા ત્રીજે દહાડે પાછાં ઉઠવું જોઈએ.
 ૮ અને તેઓએ તેની વાતો સંભારી, ને કબર પાસેથી પાછી
 ૯ ફરીને અગિયારેને તથા બીજા સર્વને એ બંધી વાતો કહી.
 ૧૦ હવે જેઓએ આ વાતો પ્રેરિતોને કહી તે મરિયમ મગદાલેણ,
 તથા યોહાના તથા યાકુબની મા મરિયમ તથા તેઓની બીજી
 ૧૧ સંગાતેણી હતી. અને તેઓની વાતો તેઓને અમથી જેવી
 ૧૨ લાગી, ને તેઓએ તેઓનું માન્યું નથી. અને પીતર ઉઠીને કબરે
 દોડી ગયો, ને નીચા વળીને લુગડાં એકલાં પડેલાં દીઠાં, ને જે
 થયું તે સંબંધી પોતાના મનમાં અચરત થઈને તે ત્યાંથી ગયો.
 ૧૩ અને જુઓ, તેજ દહાડે તેઓમાંના જે, ઈમાશ નામનું એક
 ગામ યરૂશાલેમથી સાઠ રતાદી [ચારેક ગાઉ] વેગળું છે, ત્યાં
 ૧૪ જતા હતા. અને આ બંધી થએલી વાતો સંબંધી તેઓ
 ૧૫ માહોમાંહે વાત કરતા હતા. અને એમ થયું કે તેઓ માહોમાંહે

બોલતા હતા તથા વિચાર કરતા હતા, ત્યારે ઇશુ પોતે તેઓની પાસે આવીને તેઓની સાથે આહ્યો. અને તેઓની ૧૬ આંખો રોકાઈ હતી, કે તેઓ તેને ઓળખે નહિ. અને તેણે ૧૭ તેઓને કહ્યું કે, તમે ચાલતાં ચાલતાં એક બીજાની સાથે શી વાતો કરો છો? ને તેઓ ઉદાસ થઈને ઉભા રહ્યા. અને કલીઓ- ૧૮ પાસ નામે એકે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું યરૂશાલેમમાં તુંજ એકલો પરદેશી છે, ને આ દિવસોમાં જે કામ થયાં છે તે તું નથી જાણતો? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે; ક્યાં કામ? ને તેઓએ ૧૯ તેને કહ્યું કે, ઇશુ નાજારી સંબંધીનાં, કે જે દેવની આગળ તથા સઘળા લોકની આગળ કામમાં તથા વાતમાં પ્રકાશી ભવિષ્યવાદી હતો; અને કયી રીતે મુખ્ય યાજકોએ તથા ૨૦ અમારા અધિકારીઓએ તેને મરણદંડ ભોગવવા સાડ પરસ્વાધીન કર્યો, ને તેને વધસ્તંભે જડાવ્યો. પણ અમે ૨૧ આશા રાખતા હતા કે, જે ઈસ્રાએલને ઉદ્ધાર આપવાનો હતો તે એ છે; વળી એ સર્વ વાત ઉપરાંત આ કામ થયાને આજ ત્રીજો દહાડો થયો. અને વળી અમારામાંની કેટલીએક બાય- ૨૨ ડીઓ જેઓ કબરે વહેલી ગઈ હતી, તેઓએ અમને આશ્ચર્ય પમાડ્યું, ને તેનું શબ તેઓએ દીઠું નહિ, ત્યારે તેઓએ આવીને ૨૩ કહ્યું કે, અમે દૂતોનું દર્શન દીઠું, કે જેઓ કહે છે કે તે જીવતો છે. અને અમારી સાથેના કેટલાએક કબરે ગયા, ને જેમ ૨૪ બાયડીઓએ કહ્યું હતું તેમજ તેઓને માલમ પડ્યું, પણ તેને જોયો નહિ. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ઓ અણસમજ્યા, ૨૫ તથા જે ભવિષ્યવાદીઓએ કહ્યું છે, તે સર્વ પર વિશ્વાસ કરવાને જડબુદ્ધિના; શું ખીસ્તે એ સેહેવું ને પોતાના મહિમામાં પેસવું ૨૬ જોઈતું નહોતું? ને મુસાથી તથા સઘળા ભવિષ્યવાદીઓથી ૨૭ માંડીને તેણે બધા ધર્મલેખોમાં પોતા સંબંધીનાંનો અર્થ દેખાડ્યો. અને જે ગામ તેઓ જતા હતા તેની પાસે તેઓ પહોંચ્યા, ૨૮ ને તેણે જાણે કે જરા આગળ જવાનું કર્યું. અને તેઓએ તેને ૨૯ આમ્રહ કરીને કહ્યું કે, અમારી સાથે રહે, કેમકે સાંજ થવા આવી ને દહાડો નમી ગયો, ને તેઓની સાથે રહેવા સાડ તે

- ૩૦ માંહે ગયો. અને એમ થયું કે, તે તેઓની સાથે જમવા બેઠો,
ત્યારે તેણે રોટલી લઈને સ્તુતિ કરીને ભાંજી, ને તેઓને
- ૩૧ આપી. અને તેઓની આંખો ઉઘડી, ને તેઓએ તેને
- ૩૨ ઓળખ્યો, ને તેઓથી અલોપ થયો. અને તેઓએ એક
બીજાને કહ્યું કે, જ્યારે તે માર્ગે આપણને બોલતો હતો, ને
ધર્મલેખોનો અર્થ આપણને દેખાડતો હતો, ત્યારે આપણાં મન
- ૩૩ આપણામાં ઉદ્દાસી નહોતાં થયાં શું? અને તેજ ઘડી તેઓ
ઉઠીને યરૂશાલેમ ભણી પાછા વળ્યા, ને અગિયારેને તથાં
- ૩૪ તેઓના સાથીઓને એકઠા થએલા દીઠા, કે જેઓ કહેતા હતા
૩૫ કે, પ્રભુ ખરેખરે ઉઠ્યો છે, ને સીમોનને દેખાઓ. ત્યારે
પેલાઓએ માર્ગની વાત તથા રોટલી ભાંજવામાં તે તેઓથી
શી રીતે ઓળખાયો હતો તે કહી દીધું.
- ૩૬ અને તેઓ એ વાતો કહેતા હતા, ત્યારે ઈશુ પોતે તેઓની
વચમાં ઉભો રહ્યો, ને તેઓને કહ્યું કે, તમને કુશળતા થાઓ.
- ૩૭ પણ તેઓએ ગભરાઈને તથા ભય પામીને એમ ધાર્યું કે,
૩૮ આત્મા દેખાયછે. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કેમ ગભરાયા
૩૯ છો, ને તમારા મનમાં કલ્પના કેમ ઉઠેછે? મારા હાથોને તથા
મારા પગોને જુઓ, કે હું તેજ છું; મને હાથ અડકાડો તથા
જુઓ, કેમકે તમે જુઓછો કે મને માંસ તથા હાડકાં છે, તે
- ૪૦ આત્માને હોતાં નથી. અને એ કહ્યા પછી તેણે હાથો તથા
૪૧ પગો તેઓને દેખાડયા. અને તેઓએ હર્ષને લીધે વિશ્વાસ
કીધો નહિ, ને અચરતી કરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે,
૪૨ તમારી પાસે હિયાં કુંઈ ખાવાનું છે? ને તેઓએ તેને સેકેલી
૪૩ માછલીનો કકડો, ને મધપુડાનું કુંઈ આપ્યું. અને તેણે લઈને
તેઓની આંગળ ખાધું.
- ૪૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમારી સાથે હતો, ત્યારે મેં
એ વાતો તમને કહી હતી કે, જે મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં તથા
ભવિષ્યવાદીઓમાં તથા ગીતોમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે તે બધું
- ૪૫ પુરૂં થવું જોઈએ. ત્યારે ધર્મલેખો સમજવા સાઠ તેણે તેઓની
૪૬ સમજ ઉઘાડી. અને તેઓને કહ્યું કે એમ લખ્યું છે, ને એમ

થવું જોઈતું હતું કે પ્રીરત મરણ સેહે, ને ત્રીજે દહાડે મુખેલાં-
 ઝોમાંથી ઉઠે; અને યજ્ઞશાલેમથી માંડીને સઘળા દેશોમાં ૪૭
 તેના નામથી પશ્ચાત્તાપ તથા પાપનિવારણ પ્રગટ કરાય. અને ૪૮
 એ વાતના સાક્ષીઓ તમે છો. અને જુઓ, હું મારા બાપનું ૪૯
 વચન તમારા પર મોકલુંછું, ને તમે ઉપરથી પરાક્રમે વેચિત
 થાઓ ત્યાં સુધી યજ્ઞશાલેમ શહેરમાં રહેજો.

અને જ્યેથાની લગી તે તેઓને બહાર તેડીગયો, ને પોતાના ૫૦
 હાથ હુંચા કરીને તેઓને આશીર્વાદ દીધો. અને એમ થયુંકે તે ૫૧
 તેઓને આશીર્વાદ દેતો હતો એટલામાં તે તેઓથી અલગ
 થયો, ને આકાશમાં લઈ જવાયો. અને તેનું ભજન કરીને પર
 તેઓ મોટે હર્ષે યજ્ઞશાલેમમાં પાછા વળ્યા. અને તેઓ નિત્ય ૫૩
 મંદિરમાં દેવને માન આપતા તથા સ્તુતિ કરતા રહ્યા. આમેન.

યોહાનની લખેલી સુવાર્તા.

આદિએ શબ્દ હતો, ને તે શબ્દ દેવ સાથે હતો, ને તે ૧
 શબ્દ દેવ હતો. તેજ આદિએ દેવ સાથે હતો. તેથી સઘળાં ૨
 ઉત્પન્ન થયાં, એટલે જે થયું તે તે વિના કુંઈજ ઉત્પન્ન થયું ૩
 નથી. તેમાં જીવન હતું, ને તે જીવન માણસોનું અજવાળું ૪
 હતું. અને તે અજવાળું અંધારામાં પ્રકાશ કરેછે, પણ અંધારાએ ૫
 તેને માની કીધું નહિ. દેવનો મોકલેલો એક માણસ હતો, ૬
 જેનું નામ યોહાન હતું. તે શાહેદીને સાડ આપ્યો કે અજવાળા ૭
 વિષે તે શાહેદી આપે, એ માટે કે સર્વ તેનાથી વિશ્વાસ કરે.
 તેજ તે અજવાળું ન હતો, પણ તે અજવાળા વિષે શાહેદી ૮
 આપવાને આપ્યો. તે ખરૂં અજવાળું હતું. કે જે જગતમાં ૯
 દરેક આવનાર માણસને પ્રકાશિત કરેછે. તે જગતમાં હતો, ૧૦
 ને જગત તેનાથી ઉત્પન્ન થયું, તે પણ જગતે તેને જાણ્યો
 નહિ. તે પોતાનાંની પાસે આપ્યો, પણ પોતાનાએ તેનો ૧૧
 અંગીકાર કીધો નહિ. પણ જેટલાએ તેનો અંગીકાર કીધો, ૧૨
 એટલે તેના નામ પર વિશ્વાસ કીધો, તેટલાને તેણે દેવનાં
 છોકરાં થવાનો અધિકાર આપ્યો. તેઓ ભોહીથી નહિ, કે ૧૩
 દેહની ઈચ્છાથી નહિ, કે માણસની ઈચ્છાથી નહિ, પણ દેવથી
 જન્મ પામ્યા. અને તે શબ્દ સદેહ થયો, ને આપણાંમાં વસતી ૧૪
 કીધી, ને બાપના એકાકીજનિત દીકરાના મહિમા સરખો તેનો
 મહિમા અમે દીઠો ; તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપુર હતો.
 યોહાને તે વિષે શાહેદી આપી, ને ઘાંટો પાડતાં કહ્યું કે, જે ૧૫

- વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ જે આવે છે તે મારાથી આગળ
 ૧૬ થયો, કાંજે તે મારાથી પહેલો હતો, તે એજ છે. અને અમે સર્વ
 ૧૭ તેની ભરપુરીમાંથી કૃપા પર કૃપા પામ્યા છીએ. કેમકે નિયમ-
 શાસ્ત્ર મુસાની મારફતે અપાયું, પણ કૃપા તથા સત્યતા ઈશુ
 ૧૮ ખ્રીસ્તથી થઈ. દેવને કદી કોઈએ દીઠા નથી; એકાકીજનિત
 દીકરો, જે બાપની છાતી પર છે, તેણેજ તેને પ્રગટ કીધા છે.
- ૧૯ અને જ્યારે યહુદીઓએ યરૂશાલેમથી યાજ્ઞકોને તથા
 લેવીઓને યોહાનને પુછવા સાફ મોકલ્યા કે, તું કોણ છે? ત્યારે
 ૨૦ તેની શાહેદી એ હતી. અને તેણે કબૂલ કીધું, ને નકાર કીધા
 ૨૧ નહિ, પણ કબૂલ કીધું કે, હું ખ્રીસ્ત નથી. અને તેઓએ તેને
 પુછ્યું, તો કોણ? શું તું એલિયા છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું તે નથી.
 તો શું, તું તે [આવનાર] ભવિષ્યવાદી છે? ને તેણે ઉત્તર
 ૨૨ આપ્યું કે, ના. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કોણ છે? કે
 જેઓએ અમને મોકલ્યા તેઓને અમે ઉત્તર આપિયે? તું
 ૨૩ પોતા વિષે શું કહે છે? તેણે કહ્યું કે, યશાયા ભવિષ્યવાદીએ
 જેમ કહ્યું કે, “પ્રભુનો માર્ગ પાંચરો કરો,” તે પ્રમાણે રાનમાં
 ૨૪ ઘાંટો પાડનારની વાણી હું છું. અને જે મોકલાયા હતા, તેઓ
 ૨૫ ફરોશીઓમાંના હતા. અને તેઓએ તેને પુછ્યું, ને તેને કહ્યું કે,
 જે તું તે ખ્રીસ્ત નથી, અથવા એલિયા નથી, અથવા તે
 ૨૬ ભવિષ્યવાદી નથી, તો તું બાપ્તિસ્મા કેમ કરે છે? યોહાને
 તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરું છું,
 પણ તમારી વચ્ચે એક ઉભો રહેલો છે, જેને તમે નથી
 ૨૭ જાણતા; તેજ એ છે કે, જે મારી પાછળ આવતાં મારાથી
 આગળ થયો, તેના અંપલના બંધ છોડવા હું યોગ્ય નથી.
 ૨૮ યરુદનને પેલે પાર બેથાબારામાં જ્યાં યોહાન બાપ્તિસ્મા કરતો
 હતો, ત્યાં એ બધું થયું.
- ૨૯ બીજે દહાડે યોહાને પોતાની પાસે ઈશુને આવતો જોઈને
 કહ્યું કે, જુઓ, દેવનું હલવાન, જે જગતનું પાપ હરણ કરે છે.
 ૩૦ જે વિષે મેં કહ્યું કે, મારી પાછળ એવો પુરૂષ આવે છે કે જે
 મારી આગળ થયો છે, કેમકે તે મારાથી પહેલો હતો, તે એજ

છે. અને મેં તેને જાણ્યો ન હતો; પણ તે ઈસ્લાયલને પ્રગટ ૩૧
 થાય, એ માટે હું પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરતો આવ્યો છું. અને ૩૨
 ચોહાને શાહેદી આપતાં કહ્યું કે, આત્માને ખણ્ણુતરની પઠે
 આકાશથી ઉતરતો મેં દીઠા, ને તે પર રહ્યા. અને મેં તેને ૩૩
 જાણ્યો ન હતો, પણ જોઈ મને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કરવાને
 મોકલ્યો, તેણેજ મને કહ્યું કે, જોના પર આત્માને ઉતરતો
 તથા રહેતો તું જોશે તેજ પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા કરનાર
 છે. અને મેં જોયું, ને શાહેદી આપી કે એજ દેવનો ૩૪
 દીકરો છે.

બીજે દહાડે ચોહાન પોતાના શિષ્યોમાંના બે સુદ્ધાં ફરી ઉભો ૩૫
 રહેલો હતો. અને તેણે ઈશુને ચાલતો જોઈને કહ્યું કે, જુઓ, ૩૬
 દેવનું હલવાન. અને તે બે શિષ્યોએ તેનું બોલવું સાંભળ્યું, ૩૭
 ને તેઓ ઈશુની પાછળ ગયા. ત્યારે ઈશુએ ફરીને તેઓને ૩૮
 પાછળ આવતા જોઈને તેઓને કહ્યું કે, તમે શું શોધો છો? ને
 તેઓએ તેને કહ્યું, રાખી, (જનો અર્થ ગુરૂ) તું ક્યાં રહે છે?
 તેણે તેઓને કહ્યું કે, આવીને જુઓ. તેઓ આવ્યા, ને જ્યાં તે ૩૯
 રહેતો હતો તે જોયું, ને તે દહાડે તેની સાથે રહ્યા, કેમકે આસરે
 પાછલો પહોર થયો હતો. જો બે ચોહાનનું સાંભળીને તેની ૪૦
 પાછળ ગયા, તેઓમાંનો એક સીમોન પાતરનો ભાઈ
 આંદયા હતો. તેને તેનો ભાઈ સીમોન પહેલો મળ્યો, ને ૪૧
 અને તેણે કહ્યું કે, મશીહ, (જનો અર્થ ખ્રીસ્ત) અમને
 મળ્યો છે, અને તે તેને ઈશુની પાસે લઈ આવ્યો; પછી ઈશુએ ૪૨
 તે પર ધારીને કહ્યું કે, તું યોનાનો દીકરો સીમોન છે, તું કેશ
 (એટલે પથર) કહેવાશે.

બીજે દહાડે ઈશુએ ગાલીલમાં પેસવાની ઈચ્છા કરીધી, ને ૪૩
 ફીલીપને મળીને તેને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવ. આ ફીલીપ ૪૪
 તો બેથસાયદાનો, એટલે આંદયા તથા પાતરના શહેરનો હતો.
 ફીલીપને નાથાનાએલ મળ્યો, ને અને તેણે કહ્યું કે, નિયમ- ૪૫
 શાસ્ત્રમાં જોના સંબંધી મુસાએ તથા ભવિષ્યવાદીઓએ પણ
 લખ્યું, એટલે, નાજારેથનો ઈશુ, યુસફનો દીકરો, અમને

- ૪૬ મળ્યો છે. ત્યારે નાથાનાએલે તેને કહ્યું કે, શું નાઝારેથથી કુંઈ
 ૪૭ સારૂં નિકળી શકે? ફીલીપ તેને કહેછે કે, આવીને જો. ઈશુ
 નાથાનાએલને પોતાની પાસે આવતો જોઈને તેના વિષે કહેછે
 કે, જુઓ, આ ખરેખરો ઈસ્રાએલી, જેનામાં કપટ નથી.
 ૪૮ નાથાનાએલ તેને કહેછે કે, તું મને કયાંથી ઓળખેછે? ને ઈશુએ
 ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, ફીલીપે તને તેડયા અગાઉ, જ્યારે તું
 ૪૯ અંજીરી તળે હતો, ત્યારે મેં તને દીઠા. નાથાનાએલે ઉત્તર
 દેતાં તેને કહ્યું કે, રાખી, તું દેવનો દીકરો છે, તું ઈસ્રાઈલનો
 ૫૦ રાજા છે. ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તને અંજીરી
 તળે દીઠા, એવું મેં તને કહ્યું તેથી શું તું વિશ્વાસ કરેછે? એ
 ૫૧ કરતાં તું વધારે જોશો. અને તેણે તેને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત
 ખચીત કહુંછું કે, હવે પછી આકાશ ઉઘડેલું, ને દેવના દૂતોને
 માણસના દીકરા ઉપર ચડતા ને ઉતરતા તમે જોશો.

- ૨ અને ત્રીજે દહાડે ગાલીલના કાનામાં સમ્ર હતું, ને ઈશુની
 ૨ મા ત્યાં હતી. અને ઈશુ તથા તેના શિષ્યો પણ તે સમ્રમાં
 ૩ નહોતરાયા હતા. અને દાક્ષરસ ખુટયો ત્યારે ઈશુની માએ
 ૪ તેને કહ્યું કે, તેઓની કને દાક્ષરસ નથી. ઈશુએ તેને કહ્યું કે,
 ૫ બાઈ, મારે ને તારે શું? મારો સમય હજી નથી આપ્યો. તેની
 ૬ મા આકરોને કહેછે કે, જે કુંઈ તે તમને કહે તે કરો. ત્યારે
 યહુદીઓની શુદ્ધ કરવાની રીત પ્રમાણે પત્થરનાં છ કુંડાં ત્યાં
 મૂકેલાં હતાં, હરેકમાં બે કે ત્રણ ત્રણ મણ પાણી માય
 ૭ એવાં હતાં. ઈશુ તેઓને કહેછે કે, તે કુંડાં પાણીથી ભરો; ને
 ૮ તેઓએ મહો સુધી તેઓને ભરયાં. ત્યારે તે તેઓને કહેછે
 કે, હવે કહાડો, ને જમણના કારભારી પાસે લઈજાઓ. અને
 ૯ તેઓ લઈગયા. અને જ્યારે જમણના કારભારીએ પાણીનો
 બનેલો દાક્ષરસ આપ્યો, ને કયાંથી છે એ જાણ્યું નહિ (પણ
 જે આકરોએ પાણી કહાડ્યું તેઓએ જાણ્યું), ત્યારે જમણનો
 ૧૦ કારભારી વરને બોલાવીને કહેછે કે, હરેક માણસ પહેલાં
 સારો દાક્ષરસ મૂકે, ને સારી પઠે પીધા પછી નરસ, પણ તે

હમણાં સુધી સારો દાક્ષરસ રાખ્યો છે. ઈશુએ ચમત્કારનો ૧૧
એ આરંભ ગાલીલના કાનામાં કર્યો, ને પોતાનો મહિમા
દેખાડ્યો, ને તેના શિષ્યોએ તેના પર વિશ્વાસ કીધા.

એ પછી તે તથા તેની મા તંથા તેના ભાઈઓ તથા તેના ૧૨
શિષ્યો કાપરનાહમમાં ઉતરી આવ્યાં, પણ ત્યાં ઘણા દહાડા
રહ્યાં નહિ.

અને યહુદીઓનું પારુખા પર્વ પાસે આવ્યું હતું, ને ઈશુ યરૂશા- ૧૩
લેમમાં ગયો. અને મંદિરમાં ઢોર તથા ઘેટાં તથા ખબુતર ૧૪
વેચનારાઓને તથા નાણાવટીઓને બેઠેલા દીઠા. ત્યારે તેણે ૧૫
ઝીણી દ્વારીનો કારડો કરીને તે સર્વને, ઘેટાં તથા ઢોર સુધાં,
મંદિરમાંથી કહાડી મૂક્યાં, ને નાણાવટીઓનાં નાણાં વેરી
નાખ્યાં, ને પાટિયાં ઉલટાવી નાખ્યાં. અને ખબુતર વેચ- ૧૬
નારાઓને કહ્યું કે, એ બધું હિયાંથી લઈજાઓ, મારા બાપના
ઘરને વેપારનું ઘર ન કરો. ત્યારે તેના શિષ્યોએ સંભારયું કે ૧૭
એમ લખ્યું છે કે, “ તારા ઘરની આરુથાએ મને ખાઈ નાખ્યો.”

ત્યારે યહુદીઓએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, તું એ કામો ૧૮
કરેછે, એ માટે અમને શી નિસાણી દેખાડેછે? ઈશુએ ઉત્તર ૧૯
દેતાં તેઓને કહ્યું કે, આ મંદિરને પાડી નાખો, ને ત્રણ દહાડામાં
હું એને ઉભું કરીશ. ત્યારે યહુદીઓએ કહ્યું કે, આ મંદિરને ૨૦
બાંધતાં છેતાળીસ વર્ષે લાગ્યાં છે, ને શું તું એને ત્રણ દહાડામાં
ઉભું કરશે? પણ તેણે તે પોતાના શરીરરૂપી મંદિર વિષે કહ્યું. ૨૧
તે માટે જ્યારે તે મરીગએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો ત્યારે તેના ૨૨
શિષ્યોએ સંભારયું કે, તેણે તેઓને એ કહ્યું હતું, ને તેઓએ
લેખ પર તથા ઈશુના કહેલા વચન પર વિશ્વાસ કીધા.

અને પારુખા પર્વને વખતે તે યરૂશાલેમમાં હતો, ત્યારે ૨૩
ઘણાએ તેના કરેલા ચમત્કારો જોઈને તેના નામ પર વિશ્વાસ
કીધા. પણ ઈશુએ પોતા વિષે તેઓનો ભરોસો ન કીધા, ૨૪
કેમકે તે સર્વને જાણતો હતો. અને માણસ વિષે કોઈ શાહેદી ૨૫
આપે એવી તેને અગત્ય ન હતી, કાંજે માણસમાં શું છે એ તે
જાણતો હતો.

- ૩ અને ફરોશીઓમાંનો નીકોદેમસ નામે એક જાણુ યહુદીનો
 ૨ અધિકારી હતો. તેણે રાત્રે ઇશુની પાસે આવીને તેને કહ્યું કે,
 રાખી, અમે જાણીએછિયે કે તું દેવની પાસેથી આવેલો ઉપદેશક
 છે, કેમકે જ અમકારો તું કરેછે તેઓ જો કોઈ માણસની સાથે
 ૩ દેવ ન હોય તો તે કરી નહિ શકે. ઇશુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું
 કે, હું તને ખચીત ખચીત કહુંછું, જો માણસ ફરીથી જન્મ્યો
 ૪ નહિ હોય, તો દેવનું રાજ્ય તે જોઈ શકતો નથી. નીકોદેમસ
 તેને કહેછે કે, માણસ ઘરડો થઈને જન્મ કેમ પામી
 શકે? તે શું ફરીથી પોતાની માના પેટમાં પેસીને જન્મ
 ૫ લઈ શકેછે? ઇશુએ ઉત્તર આપ્યું કે, હું તને ખચીત ખચીત
 કહુંછું, કે જો માણસ પાણીથી તથા આત્માથી જન્મ્યું ન હોય,
 ૬ તો દેવના રાજ્યમાં તે જઈ શકતું નથી. જે દેહથી જન્મેલું
 ૭ તે દેહ છે; ને જે આત્માથી જન્મેલું તે આત્મા છે. મેં તને
 કહ્યું કે, તમારે ફરીથી જન્મ પામવો જોઈએ, એથી અચરત
 ૮ ન થા. .વા જ્યાં આહેછે ત્યાં વાયછે, ને તું તેનો અવાજ
 સાંભળેછે, પણ તે ક્યાંથી આવેછે, ને ક્યાં જાયછે, એ તું નથી
 ૯ જાણતો; હરેકજે આત્માથી જન્મેલો તે તેવોજ છે. નીકોદેમસે
 ૧૦ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, એ વાતો કેમ બની શકે? ઇશુએ
 ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું ઈસ્રાઈલનો ઉપદેશક છે, ને શું
 ૧૧ એ વાતો નથી જાણતો? હું તને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, અમે
 જે જાણીએછિયે તે કહિએછિયે, ને જે દીકું છે તેની શાહેદી
 ૧૨ પુરિએછિયે, પણ તમે અમારી શાહેદી માનતા નથી. જો મેં
 તમને પૃથ્વી પરની વાતો કહી, ને તમે વિશ્વાસ કરતા નથી,
 તો હું તમને આકાશમાંની વાતો કહું તો તમે કેમ વિશ્વાસ
 ૧૩ કરશો? ને આકાશમાંથી ઉતરેલો માણસનો દીકરો જે
 ૧૪ આકાશમાં છે તે વિના આકાશમાં કોઈ નથી ચહડ્યું. અને
 જેમ મુસાએ રાત્રમાં સર્પને હંચો કીધો, તેમ માણસના પુત્રને
 ૧૫ હંચો કરવો જોઈએ કે જે કોઈ તે પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ
 ન થાય, પણ તે અનંત જીવન પામે.
- ૧૬ કેમકે દેવે જગત પર એટલી ખીતિ કીધી કે તેણે પોતાનો

એકાકીજનિત દીકરો આપ્યો એ સારૂ કે, જે કોઈ તે પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય, પણ તે અનંત જીવન પામે. કેમકે જગતને અપરાધી ઠરાવવા સારૂ દેવે પોતાના દીકરાને ૧૭ જગતમાં નથી મોકલ્યો, પણ એ માટે કે તેનાથી જગતનું તારણ થાય. તેના પર જે વિશ્વાસ કરેછે, તે અપરાધી ૧૮ ઠરાવાતો નથી; પણ જે વિશ્વાસ નથી કરતો, તેનો અપરાધ હમણાંજ ઠર્યો છે; કાંજે દેવના એકાકીજનિત દીકરાના નામ પર તેણે વિશ્વાસ કીધો નથી. અને અપરાધી ઠરાવવાનું ૧૯ કારણ એ છે કે, જગતમાં અજવાળું આવ્યા છતાં માથુસોએ અજવાળાના કરતાં અંધારૂં આણું, કાંજે તેઓનાં કામ ભુંડાં હતાં. કેમકે જે કોઈ ભુંડું કરેછે તે અજવાળાનો દ્વેષ કરેછે, ને ૨૦ પોતાનાં કામ ન વખોડાય માટે અજવાળા પાસે આવતો નથી. પણ સત્યમાં જે ચાલેછે તે, પોતાનાં કામ દેવથી કરાયાં એ ૨૧ પ્રગટ થાય માટે, અજવાળા પાસે આવેછે.

એ પછી ઈશુ પોતાના શિષ્યો સુદ્ધાં યહુદાના દેશમાં આવ્યો, ૨૨ ને ત્યાં તેઓની સાથે રહ્યો, ને બાપ્તિસ્મા કીધું. અને યોહાન ૨૩ પણ શાક્ષીમની પાસેના એનોનમાં બાપ્તિસ્મા કરતો હતો, કેમકે ત્યાં પાણી ઘણું હતું, ને લોકોએ આવીને બાપ્તિસ્મા પામી લીધું. કાંજે હજી સુધી યોહાન કેદખાનામાં નાંખાયો ન હતો. ૨૪ ત્યારે સુદ્ધ કરવા વિષે યહુદીઓ સાથે યોહાનના શિષ્યોમાંના- ૨૫ ઓને વાદવિવાદ થયો. ત્યારે તેઓએ યોહાનની પાસે આવીને ૨૬ તેને કહ્યું કે, રાખી, જે તારી સાથે યરદનને પેલે પાર હતો, જેની શાહેદી તેં પુરી, જુઓ, તે બાપ્તિસ્મા કરેછે ને સઘળા તેની પાસે આવેછે. યોહાન ઉત્તર દેતાં બોલ્યો કે, જે માથુસને આકાશથી ૨૭ અપાયું ન હોય, તો તે કંઈ પામી શકતો નથી. તમે પોતે મારી ૨૮ શાહેદી પુરોછો કે, મેં કહ્યું કે, હું તે ખીરત નથી, પણ તેની આગળ મોકલાયસો છું. જેને કન્યા છે, તેજ વરરાજા છે, પણ ૨૯ વરરાજાનો મિત્ર જે ઉભો રહેછે, ને તેનું સાંભળેછે, તેજ વર- ૩૦ રાજાની વાણીથી બહુ આનંદ પામેછે; એ માટે મારો એ આનંદ સંપૂર્ણ થયો છે. તેણે વધતાં જવું, પણ મારે ઘટતાં જવું. ૩૦

૩૧ જે ઉપરથી આવેછે તે સર્વના ઉપર છે; જે પૃથ્વીનો છે તે પૃથ્વીનોજ છે, ને પૃથ્વીનું કહેછે; જે આકાશથી આવેછે તે ૩૨ સર્વના ઉપર છે. અને તેણે જે દીકું ને સાંભળ્યું છે, તેની ૩૩ શાહદી તે આપેછે; પણ તેની શાહદી કોઈ માનતું નથી. જેણે તેની શાહદી માની છે, તેણે દેવ ખરો છે, એ વાત પર મહોર ૩૪ કીધી છે. કાંજે જેને દેવે મોકલ્યો છે તે દેવની વાતો કહેછે; ૩૫ કેમકે દેવ તેને આત્મા માપ વિના આપેછે. આપ દીકરા પર ૩૬ પ્રીતિ કરેછે, ને તેણે સઘળાં તેના હાથમાં સોંપ્યાં છે. દીકરા પર જે વિશ્વાસ કરેછે, તેને અનંત જીવન છે; પણ દીકરા પર જે વિશ્વાસ નથી કરતો, તે જીવન નહિ દેખશે, પણ તે પર દેવનો ક્રોધ રહેછે.

૪ અને ફરોશીઓએ સાંભળ્યું કે યોહાનના કરતાં ઈશુ ૨ ઘણાને શિષ્ય કરીને તેઓનું આમ્નિરુમા કરેછે, (ઈશુ પોતે તો ૩ નહિ, પણ તેના શિષ્યો આમ્નિરુમા કરતા હતા), એ પ્રભુએ ૪ જાણ્યું, ત્યારે તે યહુદા મૂકીને ફરી ગાલીલમાં ગયો. અને ૫ સમારીઓમાં થઈને જવાની તેને અગત્ય હતી. ત્યારે જે એતર યાકુબે પોતાના દીકરા યુસફને આપ્યું હતું તેની પાસે સમારીઓના સૈખાર કહેવાએલા એક શહેરની પાસે તે ૬ આવેછે. અને ત્યાં યાકુબનો કુઓ હતો, ને ઈશુ ચાલવાથી થાકેલો છતાં કુઆ પર તેવોજ બેઠો; તે વેળા આસરે બપોર ૭ હતાં. અને સમરૂની એક સ્ત્રી પાણી ભરવાને આવેછે; ઈશુ ૮ તેને કહેછે કે, મને પીવાને આપ. કેમકે તેના શિષ્ય ખાવાનું ૯ વેચાતું લેવાને શહેરમાં ગયા હતા. ત્યારે તે સમરૂની સ્ત્રી તેને કહેછે કે, હું સમરૂની સ્ત્રી છતાં, તું યહુદી થઈને મારી કને પીવાને કેમ માગેછે? કેમકે સમારીઓ જોડે યહુદીઓ વહેવાર ૧૦ રાખતા નથી. ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, દેવના દાનને તથા જે તને કહેછે કે, મને પીવાને આપ, તે ક્રાણુ છે, એ જો તે જાણ્યું હોત, તો તું તેની કને માગત, ને તે તને જીવતું ૧૧ પાણી આપત. સ્ત્રી તેને કહેછે કે, પ્રભુ, તારી પાસે દોરી લોટો

નથી, ને કુઓ હંડો છે, તો તે જીવતું પાણી તારી પાસે ક્યાંથી
 હાય? અમારા પિતા યાકુબ, જણે અમને આ કુઓ આપ્યો, ૧૨
 અને જણે પોતે, ને જનાં છોકરાંએ તથા ઢોરોએ એમાંનું
 પાંચું, તે કરતાં શું તું મોટો છે? ઈશુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, ૧૩
 જે કોઈ આ પાણીમાંથી પાંચે તેને ફરી તરસ લાગશે. પણ ૧૪
 જે પાણી હું આપીશ, તેમાંથી જે પાંચે તેને સર્વકાળ સુધી
 તરસ નહિ લાગશે; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ તે તેમાં
 અનંત જીવનને સાડ જરતા પાણીનો કુઓ થશે. સ્ત્રી તેને ૧૫
 કહેછે કે, પ્રભુ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરસ ન લાગે, ને
 પાણી ભરવા મારે હિયાં આવવું ન પડે. ઈશુ તેને કહેછે કે, ૧૬
 જા, તારા વરને હિયાં તેડી આવ. સ્ત્રીએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ૧૭
 મને વર નથી. ઈશુ તેને કહેછે, તેં ઠીક કહ્યું કે, મને વર નથી; ૧૮
 કેમકે તને પાંચ વર હતા, ને હમણાં જેની સાથે તું રહેછે તે
 તારો વર નથી, એ તેં ખરું કહ્યું. સ્ત્રી તેને કહેછે કે, પ્રભુ, તું ૧૯
 ભવિષ્યવાદી છે એમ મને દીસેછે. અમારા પિતાએ આ ૨૦
 પહાડ પર ભજન કરતા હતા, પણ તમે કહોછો કે, જે જગ્યાએ
 ભજન કરવું જોઈએ તે યરૂશાલેમમાં છે. ઈશુ તેને કહેછે ૨૧
 કે, બાઈ, મારું માન, એવી વેળા આવેછે કે જેમાં તમે આ
 પહાડ પર અથવા યરૂશાલેમમાં પણ બાપનું ભજન નહિ
 કરશો. જે તમે ભજોછો તે તમે જાણતા નથી; અમે જે ૨૨
 ભજીએછીએ તે અમે જાણીએછીએ, કેમકે તારણ યહુદીઓમાંથી
 છે. પણ એવી વેળા આવેછે, ને હમણાં પણ છે, કે જેમાં ૨૩
 ખરા ભજનારા આત્માથી તથા સત્યતાથી બાપનું ભજન
 કરશે; કેમકે એવા ભજનારાઓને બાપ ઈરૂએછે. દેવ આત્મા ૨૪
 છે, ને જે તેને ભજેછે, તેઓએ તેને આત્માથી તથા સત્યતાથી
 ભજવો જોઈએ. સ્ત્રી તેને કહેછે કે મશીહ (જે ખ્રીસ્ત ૨૫
 કહેવાયછે) તે આવેછે એ હું જાણું છું. તે આવશે ત્યારે
 આપણને બધું જણાવશે. ઈશુ તેને કહેછે કે, જે તારી સાથે ૨૬
 બોલેછે તે હું તેજ છું.

એટલામાં તેના શિષ્યો આવ્યા; ને સ્ત્રીની સાથે તે બોલતો ૨૭

હતો માટે તેઓ વિરમથી થયા, તો પણ તું શું આહુ છે, અથવા
૨૮ તેની જોડે શા વારતે બોલે છે, એમ કોઈએ કહ્યું નહિ. ત્યારે
તે સ્ત્રી પોતાની ગાગર મૂકીને શહેરમાં ગઈ, ને લોકોને કહે છે
૨૯ કે, આવો, જટલાં મેં કીધાં તે બધાં જોએ મને કહ્યાં તે માથાસને
૩૦ જુઓ; તેજ શું ખ્રીસ્ત નથી? ત્યારે તેઓ શહેરમાંથી
નિકળીને તેની પાસે આળ્યા.

૩૧ તેટલામાં શિષ્યોએ તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, રાખી, જમ.
૩૨ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે અન્ન મારી પાસે આવવાનું છે તે
૩૩ તમે નથી જાણતા. ત્યારે શિષ્યોએ માહોમાંહે કહ્યું કે, એને
૩૪ સાડ શું કોઈ કંઈ આવાને લાવ્યો છે? ઈશુ તેઓને કહે છે કે,
જોએ મને મોકલ્યો છે, તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કરવું, ને તેનું
૩૫ કામ સંપૂર્ણ કરવું, એ માટે અન્ન છે. તમે શું નથી કહેતા કે,
ચાર મહિના પછી કાપણીની વેળા આવશે? જુઓ, હું
તમને કહું છું કે, તમારી આંખો ઉઘાડીને ખેતરો જુઓ,
૩૬ કેમકે તેઓ હવે કાપણી સાડ પાકી ચૂકયાં છે. અને જે
કાપે છે તે વેતન પામે છે, ને અનંત જીવનને સાડ ફળ એકઠાં
૩૭ કરે છે, કે વાવનાર તથા કાપનાર બેહુ સાથે હરખાય. માટે
એમાં એ કહેવત ખરી છે કે, એક વાવે છે, ને બીજો કાપે છે.
૩૮ જે પર તમે કંઈ મહેનત નથી કરી, તે કાપવાને મેં તમને
મોકલ્યા છે; બીજાઓએ મહેનત કીધી, ને તમે તેઓની
મહેનતમાં પેઠા છો.

૩૯ તો તે સ્ત્રીએ શાહુદી આપી કે, જટલાં મેં કીધાં તે બધાં
તેણે મને કહ્યાં, આ તેની વાતથી તે શહેરના ઘણા સમારી-
૪૦ ઓએ તેના પર વિશ્વાસ કીધા. એ સાડ સમારીઓએ તેની
પાસે આવીને તેની વિનંતી કીધી કે, તું અમારી સાથે રહે;
૪૧ ને બે દહાડા તે ત્યાં રહ્યો. અને તેની વાતથી બીજા ઘણાએ
૪૨ વિશ્વાસ કીધા; ને તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, હવે અમે એકલા તારા
કહેવાથી વિશ્વાસ નથી કરતા; કેમકે અમે પોતે સાંભળીને
જાણિયેછિયે કે ખ્રીસ્ત જે જગતનો ત્રાતા તે નિશ્ચે એજ છે.

૪૩ અને બે દહાડા પછી તે ત્યાંથી નિકળીને ગાલીલમાં ગયો.

કેમકે ઈશુએ પોતે શાહુદી આપી કે, ભવિષ્યવાદીને પોતાના ૪૪ દેશમાં માન નથી. જ્યારે તે ગાલીલમાં આવ્યો, ત્યારે ૪૫ ગાલીલીઓએ તેનો અંગીકાર કર્યો; કાંજે જે સઘળાં કામ યરૂશાલેમમાં પર્વની વેળા તેણે કરીયાં હતાં, તે તેઓએ દીઠાં હતાં; કેમકે તેઓ પણ પર્વમાં ગયા હતા.

ત્યારે ઈશુ ફરી ગાલીલમધ્યેના કાના, જ્યાં તેણે પાણીનો ૪૬ દાક્ષરસ કરીયા હતા, ત્યાં ગયો; ને ત્યાં એક અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપરનાહુમમાં માંદો હતો. તેણે સાંભળ્યું કે ૪૭ ઈશુ યહુદાથી ગાલીલમાં આવ્યો છે, ત્યારે તેની પાસે જઈને તેની વિનાંતી કરીધી કે, આવીને મારા દીકરાને સાંજે કર, કેમકે તે મરવા પડ્યો હતો. ત્યારે ઈશુએ તેને કહ્યું કે, નિસાણીઓ ૪૮ તથા આશ્ચર્યો દીઠા વગર તમે વિશ્વાસ નહિજ કરશો. અમીર ૪૯ તેને કહેછે કે, પ્રભુ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ઈશુ ૫૦ તેને કહેછે કે, ચાલ્યો જા, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે. ત્યારે જે વાત ઈશુએ તેને કહી, તે પર તે માણસે વિશ્વાસ કરીયા, ને ચાલ્યો ગયો. અને તે ચાલ્યો જતો હતો એટલામાં તેના ૫૧ આકરો તેને મળ્યા, ને ખબર આપતાં કહ્યું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે. ત્યારે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, કયી ઘડીથી પર તે સાંજે થવા માંડ્યો? ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, કાલે બપોર ઉપર અડી ઘડીએ તાવે તેને છોડ્યો. એથી બાપે જાણ્યું કે, ૫૩ જે ઘડી ઈશુએ તેને કહ્યું હતું કે, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે તેમાંજ એ થયું; ને તેણે તથા તેના ઘરનાં સઘળાંએ વિશ્વાસ કરીયા. ઈશુએ ફરી યહુદાથી ગાલીલમાં આવીને આ બીજો ૫૪ અમંતકાર કરીયા.

એ પછી યહુદીઓતું એક પર્વ હતું, ને ઈશુ યરૂશાલેમ ૫ ગયો.

અને યરૂશાલેમમાં ઘેટાંના દરવાજાની પાસે એક કુંડ છે, ૨ જે હેબ્રી ભાષામાં બેથેસ્દા કહેવાયછે, તેને લગતી પાંચ પરશાળ હતી. તેઓમાં રોગી, આંધળા, લંગડા, લુલા, ઘણા ૩

- ૪ લોક પાણી હાલવાની વાટ જોતા પડી રહેતા હતા. કેમકે કોઈ કોઈ વેળા એક દૂત તે કુંડમાં ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો ; ત્યારે પાણી હલાવ્યા પછી જ કોઈ પહેલાં તેમાં ઉતરતો, તેને ૫ જ કાંઈ રોગ લાગેલો હોય તેથી તે નિરોગી થતો હતો. અને ત્યાં એક જાણ હતો, જે આડત્રીસ વરસ થયાં માંદો હતો. ૬ ઇશુ તેને પડેલો જોઈને તથા ઘણા કાળથી એવોજ છે, એ ૭ જાણીને, તેને કહેછે કે, શું તું સાંભળે તથા આહેછે? તે માંદાએ તેને એવું ઉત્તર આપ્યું કે, પ્રભુ, જે વેળા પાણી હલાવાયછે, તે વેળા કુંડમાં મને ઉતારવાને મારે કોઈ નથી, પણ હું જાહું છું ૮ એટલામાં ખીજો મારી અગાઉ ઉતરેછે. ઇશુ તેને કહેછે કે, ૯ ઊઠ, તારો ખાટલો હંચકીને ચાલ. અને તરત તે માથસ સાંભળે થયો, ને પોતાનો ખાટલો હંચકીને ચાલ્યો.
- ૧૦ અને તે દહાડે વિશ્રામવાર હતો. તે માટે જ સાંભળે કરાયો હતો તેને ચહુદીઓએ કહ્યું કે, આ વિશ્રામવાર છે, તારે ૧૧ ખાટલો ઉપાડવો ઉચિત નથી. તેણે તેઓને એવું ઉત્તર આપ્યું કે, જો મને સાંભળે કીધા તેણે મને કહ્યું કે, તારો ૧૨ ખાટલો હંચકીને ચાલ. ત્યારે તેઓએ તેને પુછ્યું કે, તને જો એમ કહ્યું કે, તારો ખાટલો હંચકીને ચાલ, તે માથસ ૧૩ કોણ છે? પણ તે કોણ છે, એ પેલો સાંભળે થએલો જાણતો નહોતો, કેમકે તે ઠેકાણે ભીડ છતાં ઇશુ ત્યાંથી ખસી ગયો ૧૪ હતો. એ પછી ઇશુ મંદિરમાં તેને મળ્યો, ને તેને કહ્યું કે, જો, તું સાંભળે થયો છે, તને કંઈ વત્તું ભુંડું ન થાય માટે હવેથી ૧૫ પાપ ન કરતો. તે માથસે જઈને ચહુદીઓને કહ્યું કે, જો ૧૬ મને સાંભળે કીધા તે ઇશુ છે. એ માટે ચહુદીઓ ઇશુની પુઠે લાગ્યા, ને તેઓએ તેને મારી નાખવાનો પ્રયત્ન કીધો, કાંજ ૧૭ એ કામો તેણે વિશ્રામવારે કીધાં હતાં. પણ ઇશુએ તેઓને ઉત્તર દીધું કે, મારો ખાપ હજી સુધી કામ કરેછે, ને હું પણ ૧૮ કામ કરું છું. તે માટે તેને મારી નાખવાનો ચહુદીઓએ વત્તા પ્રયત્ન કીધો ; કાંજ તેણે વિશ્રામવાર ભંગ કીધો એટલુંજ નહિ, પણ દેવને પોતાનો ખાપ કહીને, પોતાને દેવસમાન કીધો.

ત્યારે ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ૧૯
 ખચીત ખચીત કહું છું કે, દીકરો બાપને જે કુંઈ કરતો જીએ છે
 તે સિવાય પોતે કુંઈ કરી નથી શકતો ; કેમકે તે જે જે કરે છે,
 તે તે દીકરો પણ તેજ પ્રમાણે કરે છે. કેમકે બાપ દીકરા પર ૨૦
 પ્રેમ કરે છે, ને પોતે જે કરે છે તે બધાં તેને દેખાડે છે, ને એ
 કરતાં તે તેને મોટાં કામ દેખાડશે એ માટે કે તમે અચરતી
 પામો. કાંજે જેમ બાપ મુએલાંઓને ઉઠાડે છે, ને જીવાડે છે, ૨૧
 તેમ દીકરો પણ જેઓને ચાહે છે તેઓને જીવાડે છે. વળી, બાપ ૨૨
 કોઈને! ન્યાય કરતો નથી, પણ સઘળું ન્યાયકરણ દીકરાને
 સોંપ્યું છે. તે એ સાફ કે જેમ બધાં બાપને માન આપે છે, તેમ ૨૩
 દીકરાને પણ માન આપે. દીકરાને જે માન નથી આપતો,
 તે તેના મોકલનાર બાપને માન નથી આપતો. હું તમને ૨૪
 ખચીત ખચીત કહું છું કે, જે મારાં વચન સાંભળે છે, ને મારા
 મોકલનાર પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે ; ને તે
 અપરાધી નહિ ઠરશે, પણ મરણમાંથી નિકળીને જીવનમાં
 આવ્યો છે. હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, એવી વેળા ૨૫
 આવે છે, ને હમણાં પણ છે, કે જેમાં મુએલાંઓ દેવના
 દીકરાની વાણી સાંભળશે, ને સાંભળનારા જીવતા થશે. કેમકે ૨૬
 જેમ બાપને પોતામાં જીવન છે, તેમ દીકરાને પણ પોતામાં
 જીવન રાખવાનું તેણે આપ્યું. અને ન્યાયકરણનો અધિકાર ૨૭
 પણ તેને આપ્યો, કેમકે તે માણસનો દીકરો છે. એ વાત ૨૮
 પર તમે અચરત મા થાઓ ; કેમકે એવી વેળા આવે છે કે,
 જેમાં સર્વે જે કબરોમાં છે તેઓ તેની વાણી સાંભળશે ; ને ૨૯
 જેઓએ સારાં કામ કીધાં છે, તેઓ જીવનના ઉત્થાનને સાફ,
 અને જેઓએ ભુંડાં કીધાં છે, તેઓ દંડના ઉત્થાનને સાફ,
 નિકળી આવશે.

હું પોતાથી કુંઈ કરી શકતો નથી ; જેમ હું સાંભળું છું, તેમ ૩૦
 ન્યાય ઠરાવું છું ; ને મારો ન્યાય યથાર્થ છે. કેમકે હું પોતાની
 ઈચ્છા નહિ, પણ બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેની ઈચ્છા પુરી
 કરવા ચાહું છું. જે હું પોતા વિષે શાહેદી આપું, તે મારી શાહેદી ૩૧

- ૩૨ ખરી ન હોય. મારા વિષે જે શાહેદી આપે છે, તે ખીળે છે ;
ને જે શાહેદી મારા વિષે તે આપે છે, તે ખરી છે, એ હું જાણું છું.
- ૩૩ તમે યોહાન પાસે મોકલ્યા, ને તેણે સત્ય વિષે શાહેદી આપી.
- ૩૪ તો પણ હું માણસથી શાહેદી લેતો નથી ; પણ તમે તારણ
- ૩૫ પામે માટે હું એ વાતો કહું છું. તે સળગેલો તથા પ્રકાશી દીવો
હતો, ને તેના અજવાળામાં ઘડીભર આનંદ કરવાને તમે રાજી
- ૩૬ હતા. પણ યોહાન કરતાં મને મોટી શાહેદી છે ; કેમકે જે
કામે બાપે મને પુરાં કરવાને આખ્યાં છે, તેજ કામે હું કહું છું,
ને તેઓ મારા વિષે શાહેદી આપે છે કે બાપે મને મોકલ્યો છે.
- ૩૭ અને બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેણે પોતેજ મારા વિષે
શાહેદી આપી છે. તમે કદી તેની વાણી નથી સાંભળી, ને તેનું રૂપ
- ૩૮ નથી દીઠું. અને તેની વાત તમારામાં રહેલી નથી ; કેમકે જેને
- ૩૯ તેણે મોકલ્યો, તે પર તમે વિશ્વાસ નથી કરતા. તમે શાસ્ત્ર
તપાસી જુઓ ; કેમકે તેઓથી તમને અનંત જીવન છે, એમ
તમે ધારો છો, ને જેઓ મારા વિષે શાહેદી આપે છે તેઓ એજ
- ૪૦ છે. તો પણ જીવન પામવા સાઠ તમે મારી પાસે આવવા
- ૪૧ આહાતા નથી. હું માણસોથી મહિમા લેતો નથી. પણ હું તમને
- ૪૩ જાણું છું કે દેવ પરની પ્રીતિ તમારામાં નથી. હું મારા બાપને
નામે આવ્યો છું, પણ તમે મને માનતા નથી ; જે કોઈ ખીળે
- ૪૪ પોતાને નામે આવશે, તો તમે તેને માનશો. તમે એક ખીળથી
મહિમા લો છો ; પણ જે મહિમા એકલા દેવથી છે, તે ન
- ૪૫ શોધતાં તમે વિશ્વાસ કેમ કરી શકશો ? હું બાપની આગળ તમ
પર દોષ મૂકીશ, એમ ન ધારો ; તમ પર દોષ મૂકનાર મુસા
- ૪૬ છે, જેના પર તમે ભરોસો રાખો છો. કેમકે જે તમે મુસા પર
વિશ્વાસ કર્યો હોત, તો તમે મારા પર વિશ્વાસ કરત ; કાંજે
- ૪૭ તેણે મારા વિષે લખ્યું છે. અને જે તમે તેના લેખો પર વિશ્વાસ
નથી કરતા, તો મારી વાતો પર તમે કેમ વિશ્વાસ કરશો ?

૬ એ પછી ગાલીલનો સમુદ્ર જે તીબેરીઅસનો છે, તેને પેલે
૨ પાર ઈશું ગયો. અને મોટા સમુદાય તેની પાછળ ગયો ; કાંજે

તેના ચમત્કાર, જે તેણે માંદાઓ પર કીધા, તે તેઓએ દીઠા
 હતા. ત્યારે ઈશુ એક પહાડ પર ગયો, ને ત્યાં પોતાના શિષ્યો ૩
 સુધાં બેઠા. અને ચહુદીઓનું પારખા પર્વ પાસે આવ્યું હતું ૪
 ત્યારે ઈશુએ આંખે ઉઘાડીને ને પોતાની પાસે મોટો સમુદાય ૫
 આવતો જોઈને ફીલીપને કહ્યું કે, એઓ ખાય માટે આપણે
 રોટલી ક્યાંથી લેવાતી લઈશું? પણ તેણે તેને પારખવા સાઝ ૬
 એ કહ્યું; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, એ તે પોતે જાણતો
 હતો. ફીલીપે તેને ઉત્તર આપ્યું કે, બસેં દીનારની રોટલી ૭
 એઓને સાઝ બસ નથી કે તેઓમાંનો એકેક થોડું લે. તેના ૮
 શિષ્યોમાંનો એક, એટલે સીમોન પાતરનો ભાઈ આંદ્રયા,
 તેને કહેછે કે, એક જુવાન હિયાં છે, તેની પાસે જવની પાંચ ૯
 રોટલી, ને બે નાની માછલી છે, પણ એથી આટલાને શું થશે?
 ત્યારે ઈશુએ કહ્યું કે, લોકોને બેસાડો. અને તે ઠેકાણે ઘણું ૧૦
 ઘાસ હતું. અને ગણત્રીમાં પાંચેક હજાર પુરૂષ બેઠા. અને ૧૧
 ઈશુએ તે રોટલી લીધી, ને સ્તુતિ કરીને શિષ્યોને આપી, ને
 શિષ્યોએ તે બેઠલાંઓને પિરસી; માછલીમાંનું પણ જટલું
 જોઈતું હતું તેટલુંજ એજ રીતે આપ્યું. અને તેઓ ધરાયા પછી ૧૨
 તે પોતાના શિષ્યોને કહેછે કે, કુંઈ નકામું ન જાય માટે છાંડેલા
 કકડા એકઠા કરો. તે માટે તેઓએ એકઠા કરયા, ને તે ૧૩
 જવની પાંચ રોટલીમાંના જે કકડા જમનારાંઓએ છાંડયા
 હતા, તેઓની બાર ટોપલી ભરી. ત્યારે તે માણસોએ ઈશુનો ૧૪
 કરેલો એ ચમત્કાર જોઈને કહ્યું કે, જે ભવિષ્યવાદી જગતમાં
 આવનાર છે, તે નિશ્ચે એજ છે. તે માટે લોક આવીને મને ૧૫
 રાજા કરવા સાઝ જબરદસ્તીથી પકડવાના છે, એ જાણીને
 ઈશુ બીજી વાર પહાડ પર એકલો ગયો.

અને સાંજ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો સમુદ્ર પાસે ગયા. ૧૬
 અને હોડી પર ચહુડીને કાપરનાહુમની ગમ સમુદ્રને પેલે પાર ૧૭
 જતા હતા, એટલામાં અંધાઈ થયું હતું; પણ ઈશુ તેઓની
 પાસે આવ્યો ન હતો. અને વા ભારે વાયાથી સમુદ્ર ઉછળતો ૧૮
 થયો. જ્યારે તેઓ પચીસ ત્રીસ સ્તાદી [આસરે બે ત્રણ ૧૯

ગાઉ] હલેશાં મારીને ગયા હતા, ત્યારે ઈશુને સમુદ્ર પર
૨૦ ચાલતો, ને હોડીની પાસે આવતો દેખીને તેઓ ખિહીયા. પણ
૨૧ તે તેઓને કહેછે કે, હું છું, ખિહો મા. ત્યારે ખુશીથી તેઓએ
તેને હોડીમાં લીધા, ને જ્યાં તેઓ જતા હતા તે જગ્યાએ
હોડી તરત આવી પહોંચી.

૨૨ ખીજ દહાડે, જે લોક સમુદ્રને પેલે પાર રહ્યા હતા તેઓએ
જોયું કે, જે એક હોડી પર તેના શિષ્યો ચહડયા તે વિના
ખીજ તે ઠેકાણે ન હતી, ને ઈશુ પોતાના શિષ્યો સાથે તે હોડી

૨૩ પર ચહડયો ન હતો, પણ એકલા તેના શિષ્યો ગયા હતા; (તો
પણ જ્યાં પ્રભુએ સ્તુતિ કરીયા પછી તેઓએ રોટલી ખાધી
હતી, તે ઠેકાણા પાસેના તીબેરીઅસથી ખીજ હોડીએ આવી.)

૨૪ માટે જ્યારે તે લોકોએ જોયું કે ઈશુ અથવા તેના શિષ્યો તે
ઠેકાણે ન હતા, ત્યારે તેઓ પણ હોડીએ પર ચહડીને ઈશુને

૨૫ શોધ કરતા કાપરનાહુમમાં આવ્યા. પછી સમુદ્રને પેલે પાર
તેઓએ તેને મળીને તેને કહ્યું કે, રાખી, તું ક્યારે હિયાં આવ્યો?

૨૬ ઈશુએ તેઓને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ખચીત
કહું છું કે, અમત્કાર જોયા તે માટે તમે મને શોધતા નથી, પણ

૨૭ તમે રોટલી ખાઈને ધરાયા તેને માટે. જે અન્ન નાશવંત છે
તેને સાફ નહિ, પણ જે અન્ન અનંત જીવન સુધી ટકેછે, જે

માથસનો દીકરો તમને આપશે, તેને સાફ મહેનત કરો; કાંજે
૨૮ દેવ ખાપે તેના પર મહોર કરીધી છે. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું

કે, અમે દેવનાં કામ કરિયે તે સાફ અમારે શું કરવું જોઈયે?

૨૯ ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, જેને તેણે મોકલ્યો છે તે
૩૦ પર વિશ્વાસ કરવો, એજ દેવનું કામ કરવું છે. ત્યારે તેઓએ

તેને કહ્યું કે, અમે જોઈને તારા પર વિશ્વાસ કરિયે તે માટે તું
૩૧ શો અમત્કાર દેખાડેછે? તું શું કામ કરેછે? અમારા ખાપ-
દાદાઓએ તો રાનમાં માથા ખાધું, જેમ લખ્યું છે કે,

૩૨ “ તેણે આકાશથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી.” ત્યારે
ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, તે

રોટલી મુસાએ આકાશથી તમને આપી નથી, પણ આકાશથી

જે ખરી રોટલી છે, તે મારો બાપ તમને આપે છે. કાંજે ૩૩
 આકાશથી જે ઉતરે છે, ને જગતને જીવાડે છે, તે દેવની રોટલી
 છે. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે રોટલી સદા અમને ૩૪
 આપ. ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, જીવનની રોટલી હું છું, ૩૫
 જે મારી પાસે આવે છે તેને ભૂખ નહિજ લાગશે; ને જે મારા
 પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને કદી તરસ નહિજ લાગશે. પણ ૩૬
 મેં તમને કહ્યું છે કે, તમે મને દીઠા છે, તો પણ વિશ્વાસ નથી
 કરતા. હરેક જે બાપથી મને અપાય છે તે મારી પાસે આવશે; ૩૭
 ને જે મારી પાસે આવે છે તેને હું કહાડી નહિજ મૂકીશ. કેમકે ૩૮
 હું મારી પોતાની ઈચ્છા નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેની
 ઈચ્છા પુરી કરવાને આકાશથી ઉતર્યો છું. અને બાપ, જેણે ૩૯
 મને મોકલ્યો છે તેની ઈચ્છા એ છે કે, તેણે મને જે હરેક
 આપ્યું છે, તેમાંથી હું કુંઈ ખાઉં નહિ, પણ જેણે દહાડે તેને
 પાછો ઉઠાડીશ. અને જેણે મને મોકલ્યો છે તેની ઈચ્છા એ છે ૪૦
 કે, હરેક જે દીકરાને જીએ છે, ને તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને
 અનંત જીવન થાય; ને જેણે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ.

ત્યારે યહુદીઓએ તે વિષે કચકચ કીધી; કેમકે તેણે કહ્યું કે, ૪૧
 આકાશથી ઉતરેલી રોટલી હું છું. અને તેઓએ કહ્યું કે, યુસફનો ૪૨
 દીકરો, ઈશુ, જેનાં માબાપને અમે ઓળખિયેછિયે, તે શું એજ
 નથી? તો એ કેમ કહે છે કે, આકાશથી હું ઉતર્યો છું? ત્યારે ૪૩
 ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે માહોમાંહે કચકચ
 ના કરો. બાપ, જેણે મને મોકલ્યો છે, તેના ખેંચ્યા વિના ૪૪
 કોઈ પણ મારી પાસે આવી નથી શકતો; ને જેણે દહાડે હું
 તેને પાછો ઉઠાડીશ. ભવિષ્યવાદીઓમાં એમ લખ્યું છે કે, ૪૫
 તેઓ સઘળા દેવથી શીખેલા થશે, એ માટે હરેક જે બાપની
 પાસેથી સાંભળે છે, ને શીખે છે, તે મારી પાસે આવે છે. કેમકે ૪૬
 કોઈએ બાપને દીઠા નથી; દેવની પાસે જે હોય છે, તેણે
 એકલાએ બાપને દીઠા છે. હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, ૪૭
 મારા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે. હું ૪૮
 જીવનની રોટલી છું. તમારા બાપદાદાઓએ રાતમાં માથા ૪૯

૫૦ આધું, તો પણ તેઓ મરીગયા. જે રાટલી આકાશથી ઉતરેછે,
૫૧ તે એજ છે કે કોઈ તેમાંથી ખાય તો તે મરે નહિ. આકાશથી
જે જીવતી રાટલી ઉતરી તે હુંજ છું; જે કોઈ એ રાટલીમાંનું
ખાય, તો તે સદા જીવતો રહેશે; વળી જે રાટલી હું આપીશ,
તે માંસ માંસ છે; જગતના જીવનને સાફ હું તે આપીશ.

૫૨ એ માટે યહુદીઓએ માહોમાંહે વાદવિવાદ કરતાં કહ્યું કે,
એ પોતાનું માંસ આપણને ખાવાને શી રીતે આપી શકશે?
૫૩ ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે,
જે તમે માથુસના દીકરાનું માંસ નથી ખાતા, ને તેનું લોહી
૫૪ નથી પીતા, તો તમારામાં જીવન નથી. જે કોઈ માંસ માંસ
ખાયછે, ને માંસ લોહી પીએછે, તેને અનંત જીવન છે; ને
૫૫ છેલ્લે દહાડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. કેમકે માંસ ખરેખર
૫૬ ખાવાનું છે, ને માંસ લોહી ખરેખર પીવાનું છે. જે માંસ માંસ
ખાયછે, ને માંસ લોહી પીએછે, તે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં
૫૭ રહું છું. જેમ જીવતા ખાપે મને મોકલ્યો છે, ને હું ખાપથી
૫૮ જીવું છું, તેમ જે મને ખાયછે, તે પણ મારાથી જીવશે. જે
રાટલી આકાશથી ઉતરી તે એજ છે; જેમ તમારા ખાપ-
દાદાઓએ રાતમાં માથા આધું, ને તેઓ મરણ પામ્યા તેમ
૫૯ આ નથી; આ રાટલી જે ખાયછે, તે સદા જીવતો રહેશે. તેણે
કાપરનાહુમમાંના સભારથાનમાં ઉપદેશ કરતાં એ વાતો કહી.
૬૦ એ માટે તેના શિષ્યોમાંના ઘણાએ સાંભળીને કહ્યું કે, આ
૬૧ કઠણ વાત છે, એ કોણ સાંભળી શકે? ઈશુએ પોતાના
મનમાં જાણ્યું કે, એ વિષે મારા શિષ્યોએ કચકચ કીધી,
ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, શું એ તમને ઠોકર ખવડાવેછે?
૬૨ ને માથુસનો દીકરો જ્યાં પહેલાં હતો ત્યાં પાછો ચહડતાં જે
તમે તેને દેખશો, તો શું? જે જીવાડેછે તે આત્મા છે, માંસથી
૬૩ કાંઈ લાભ થતો નથી. જે વાતો હું તમને કહું છું, તેજ આત્મા
૬૪ તથા જીવન છે. પણ વિશ્વાસ કરતા નથી એવા કેટલાએક
તમારામાં છે; કેમકે કોણ વિશ્વાસ કરતા નથી, ને કોણ તેને
૬૫ પરસ્વાધીન કરશે, એ ઈશુ પ્રથમથી જાણતો હતો. અને તે

બોલ્યો, એ માટે મેં તમને કહ્યું કે, મારા બાપ તરફથી અપાયું ન હોય, તો કોઈ માણસ મારી પાસે આવી નથી શકતો.

ત્યારથી તેના શિષ્યોમાંના ઘણાએક પાછા ગયા, ને તે પછી ૬૬ તેની સાથે ચાલ્યા નહિ. તે માટે ઈશુએ બારોને કહ્યું કે, શું ૬૭ તમે પણ જવા આહો છો? ત્યારે સીમોન પાતરે તેને ઉત્તર ૬૮ દીધું કે, પ્રભુ, અમે કોણની પાસે જઈએ? અનંત જીવનની વાતો તો તારી પાસે છે. અને અમે વિશ્વાસ કરિયેછિયે ને ૬૯ જાણિયેછિયે કે, દેવનો પવિત્ર તે તું છે. ઈશુએ તેઓને ઉત્તર ૭૦ દીધું કે, તમ બારોને શું મેં પસંદ નથી કરીયા? તો પણ તમારામાંનો એક સેતાન છે. તેણે તો સીમોનના દીકરા યહુદા ૭૧ ઈસકારીઓત વિષે કહ્યું; કેમકે એ, તે બારમાંનો એક છતાં, તેને પરસ્વાધીન કરનાર હતો.

અને એ પછી ઈશુ ગાલીલમાં ફર્યો, કેમકે યહુદીઓ તેને ૭ મારી નાખવા શોધતા, માટે યહુદામાં ફરવાને તેણે ન આહું. ત્યારે યહુદીઓનું માંડવા પર્વ પાસે આવ્યું હતું. માટે તેના ૮ ભાઈઓએ તેને કહ્યું કે, હિયાંથી નિકળીને યહુદામાં જા, કે તું જ કામો કરેછે તે તારા શિષ્યો પણ જીએ. કેમકે કોઈ પોતે ૪ પ્રગટમાં અવવા આહાતાં ગુપ્તમાં કંઈ કરતો નથી; જો તું એ કામો કરેછે, તો જગતની આગળ પોતાને દેખાડ. કેમકે તેના ૫ ભાઈઓએ પણ તેના પર વિશ્વાસ કરીયા નહોતો. ત્યારે ઈશુ ૬ તેઓને કહેછે કે, મારો સમય હજી આવ્યો નથી, પણ તમારો સમય સદા તૈયાર છે. જગત તમારો દેષ કરી નથી શકતું, ૭ પણ મારો દેષ કરેછે; કેમકે તે વિષે હું એવી શાહેદી આપુંછું કે, તેનાં કામ ભુંડાં છે. તમે આ પર્વમાં જાઓ; મારો સમય ૮ હજી પુરો આવ્યો નથી, માટે હું હજી એ પર્વમાં જતો નથી. અને ૯ તે તેઓને એ વાત કહીને ગાલીલમાં રહ્યો. અને તેના ભાઈઓ ૧૦ ગયા પછી તે પણ પર્વમાં ગયો, પ્રગટરૂપે તો નહિ, પણ છાની રીતે. ત્યારે યહુદીઓએ પર્વમાં તેનો શોધ કરતાં કહ્યું કે, તે ૧૧ ક્યાં છે? ને તે વિષે લોકોમાં ઘણી કચકચ થઈ; કેમકે ૧૨

કેટલાએકે કહ્યું કે, તે ભલું માણસ છે ; ખીજાએએ કહ્યું કે, ૧૩ ના, પણ લોકોને તે ઠગે છે. તો પણ ચહુદીએના ધાકને કીધે તે વિષે કોઈ પ્રગટરૂપે બોલ્યું નહિ.

૧૪ અને પર્વ અધવારયા પછી ઈશુએ મંદિરમાં જઈને ઉપદેશ

૧૫ કીધા. ત્યારે ચહુદીએએ અચરત થઈને કહ્યું કે, એ માણસ

૧૬ શીખેલો ન છતાં વિદ્યા ક્યાંથી જાણે છે? ઈશુએ તેઓને ઉત્તર

આપતાં કહ્યું કે, મારો ઉપદેશ તો મારોજ નથી, પણ જાણે

૧૭ મને મોકલ્યો તેનો છે. જો કોઈ તેની ઈચ્છા પુરી કરવા

ચાહે છે, તો આ ઉપદેશ વિષે તે સંમજશે, કે એ દેવથી છે, કે

૧૮ હું પોતાથી કહું છું. જો પોતાથી કહે છે, તે પોતાનો મહિમા

શોધે છે; પણ જો પોતાના મોકલનારનો મહિમા શોધે છે, તેજ

૧૯ ખરો છે, ને તેમાં અન્યાય નથી. શું મુસાએ તમને નિયમ-

શાસ્ત્ર આપ્યું નથી? પણ તમારામાંનો કોઈ તે નિયમશાસ્ત્ર

પાળતો નથી. તમે મને મારી નાખવા સાડ કેમ શોધા છો? ૨૦

લોકોએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, તું ભૂતવળગેલો છે; કોણ તને

૨૧ મારી નાખવા સાડ શોધે છે? ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને

કહ્યું કે, મેં એક કામ કીધું છે, ને એથી તમે સઘળા અચરતી

૨૨ કરો છો. મુસાએ તમને સુનતનો નિયમ આપ્યો (તે મુસાથી

એમ નહિ, પણ બાપદાદાઓથી છે), ને તમે વિશ્વામવારે

૨૩ માણસની સુનત કરો છો. મુસાનું નિયમશાસ્ત્ર ઉલ્લંઘન ન

થાય એટલા સાડ જો કોઈ માણસની સુનત વિશ્વામવારે

કરાય છે, તો મેં વિશ્વામવારે એક માણસને પુરો સાજો કીધો,

૨૪ તે માટે શું તમે મારા પર રીસ ચહડાવો છો? જોયા પ્રમાણે

ન્યાય ન ઠરાવો, પણ યથાર્થ ન્યાય ઠરાવો.

૨૫ ત્યારે યરૂશાલેમમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, જને તેઓ મારી

૨૬ નાખવા શોધે છે, તે શું એજ નથી? પણ જુઓ, એ તો

પ્રગટરૂપે બોલે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કહેતા નથી! અધિકારીઓ

૨૭ શું એમ નિશ્ચે જાણે છે કે, એ તે ખ્રીસ્ત છે ખરો? પણ એ

ક્યાંથી છે, તે તો અમે જાણીએ છીએ; પણ જ્યારે ખ્રીસ્ત

૨૮ આવે છે, ત્યારે તે ક્યાંથી છે, એ કોઈ નથી જાણતું. ત્યારે

ઈશુએ મંદિરમાં ઉપદેશ કરતાં ઘાંટા પાડીને કહ્યું કે, તમે મને જાણો છો, ને હું ક્યાંથી છું તે પણ તમે જાણો છો. તો પણ હું યોતાથી નથી આવ્યો, પણ જો મને મોકલ્યો છે તે સત્ય છે, તેને તમે જાણતા નથી. પણ હું તેને જાણું છું; કેમકે હું તેની ૨૯ પાસેથી છું, ને તેણે મને મોકલ્યો છે. ત્યારે તેઓએ તેને ૩૦ પકડવાનો પ્રયત્ન કરીયા, પણ તેનો સમય ત્યાં સુધી આવ્યો ન હતો, માટે કોઈએ તે પર હાથ નાખ્યો નહિ. અને લોકોમાંથી ૩૧ ઘણાએ તે પર વિશ્વાસ કરીયા, ને કહ્યું કે, ખ્રીસ્ત આવશે, ત્યારે એણે જે અમત્કાર કરીયા તે કરતાં શું તે વત્તા કરશે? તે ૩૨ વિષે લોક એવી કચકચ કરતા હતા, એ ફરોશીઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે ફરોશીઓએ તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તેને પકડવાને ભાલદાર મોકલ્યા. ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હજી યોડી ૩૩ વાર હું તમારી સાથે છું, પછી જો મને મોકલ્યો છે તેની પાસે જઈશ. તમે મને શોધશો, પણ હું નહિ જડીશ; ને ૩૪ જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે આવી નથી શકતા. ત્યારે યહુદીઓએ ૩૫ માહોમાંહે કહ્યું કે, તે ક્યાં જશે કે આપણને જડશે જ નહિ? શું હુલેનીઓમાં વેરાઈગએલાંઓની પાસે તે જશે, ને હુલેનીઓને ઉપદેશ કરશે? તમે મને શોધશો, પણ હું નહિ જડીશ, ૩૬ ને જ્યાં હું છું, ત્યાં તમે આવી નથી શકતા, એવી વાત જે તેણે કહી તે શી છે?

અને પર્વને છેલ્લે તથા મોટે દહાડે ઈશુએ ઉભા રહીને ૩૭ ઘાંટા પાડતાં કહ્યું કે, જે કોઈ તરસ્યો હોય, તો તે મારી પાસે આવીને પીએ. જેમ શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે તેમ, જે મારા પર ૩૮ વિશ્વાસ કરે છે, તેના પેટમાંથી જીવતા પાણીની નદીઓ વહેશે. પણ તે પરના વિશ્વાસ કરનારાઓ જે આત્મા ૩૯ પામવાના હતા, તે વિષે તેણે એ કહ્યું, કાંજે હજી પવિત્ર આત્મા અપાયો ન હતો, કેમકે ત્યાં લગી ઈશુ મહિમાવાન કરાયો ન હતો. તે માટે લોકોમાંથી ઘણાએ એ વાત ૪૦ સાંભળીને કહ્યું કે, આવનાર ભવિષ્યવાદી ખરીત એજ છે. બીજાઓએ કહ્યું કે, એજ ખ્રીસ્ત છે. પણ કેટલાએકે કહ્યું કે, ૪૧

- ૪૨ શું ગાલીલથી ખ્રીસ્ત આવે છે? શું શાસ્ત્રમાં નથી કહ્યું કે, ઘવુદના વંશમાંથી તથા બેથલેહમ શહેર જ્યાં ઘવુદ હતો
- ૪૩ ત્યાંથી ખ્રીસ્ત આવે છે? એ માટે તે વિષે લોકોમાં ફૂટ પડી.
- ૪૪ અને તેઓમાંથી કેટલાએકે તેને પકડવા આવ્યો; પણ તે પર કોઈએ હાથ નાખ્યો નહિ.
- ૪૫ તે વેળા મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા ફરેશીઓની પાસે ભાલદારો આવ્યા, ને તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, તમે તેને કેમ લાવ્યા
- ૪૬ નહિ? ભાલદારોએ ઉત્તર આપ્યું કે, એ માણસના જેવું કદી
- ૪૭ કોઈ માણસ બોલ્યું નથી. ત્યારે ફરેશીઓએ તેઓને ઉત્તર
- ૪૮ દીધું કે, તમે પણ શું ભુલાવો ખાધો? અધિકારીઓમાંથી અથવા ફરેશીઓમાંથી શું કોઈએ તે પર વિશ્વાસ કીધો છે?
- ૪૯ પણ આ લોક જે નિયમશાસ્ત્ર નથી જાણતા તેઓ શાપિંત
- ૫૦ છે. નીકોદેમસ તેઓમાંનો એક, જે રાત્રે તેની પાસે આવ્યો
- ૫૧ હતો, તે તેઓને કહે છે, માણસનું સાંભળ્યા અગાઉ, ને જે તેણે કીધું છે તે જાણ્યા વિના, આપણું નિયમશાસ્ત્ર શું તેનો
- ૫૨ ન્યાય ઠરાવે છે? ને તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું પણ શું ગાલીલનો છે? શોધ કરીને જો, કેમકે કોઈ ભવિષ્યવાદી
- ૫૩ ગાલીલથી ઉત્પન્ન થયો નથી. ત્યારે હરેક પોતપોતાને ઘેર ગયો.

૮ અને ઈશુ જૈતુનના પહાડ પર ગયો. ને સવારે ફરી તે મંદિરમાં આવ્યો, ને સઘળા લોક તેની પાસે આવ્યા, ને

૩ તેણે બેસીને તેઓને ઉપદેશ કીધો. ત્યારે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરેશીઓ વ્યભિચારમાં પકડાએલી એક બાયડીને તેની પાસે

૪ લાવે છે, ને તેઓ તેણીને વચમાં ઉભી કરીને કહે છે કે, ગુરૂ,

૫ આ બાયડી વ્યભિચાર કરતાંજ પકડાઈ છે. અને મુસાએ નિયમશાસ્ત્રમાં આપણને આજ્ઞા આપી છે કે, એવીઓને

૬ પથરે મારવી; પણ તું શું કહે છે? પણ તેઓએ તેનું પરીક્ષણ કરતાં, તે પર દોષ મૂકવાનું તેઓને કંઈ મળી આવે, માટે એ કહ્યું. ત્યારે ઈશુએ નીચા વળીને ભાંધ પર આંગળીએ

૭ લખ્યું. અને તેઓએ તેને પુછ્યા કીધું, ત્યારે તેણે ઉભા થઈને

તેઓને કહ્યું કે, તમારામાં જે નિષ્પાપ છે, તે પહેલાં તેના પર પથ્થર નાખે. અને ફરી તેણે નીચા વળીને ભોંય પર લખ્યું. ૮
ત્યારે તેઓ સાંભળીને તથા પોતાના મનથી અપરાધી ઠરીને, ૯
ઘરડાથી માંડીને છેલ્લા સુધી, એક પછી એક, નિકળી ગયા,
ને એકલા ઈશુને તથા વચમાં ઉભી રહેલી બાયડીને મૂકી
ગયા. ત્યારે ઈશુ ઉભો થયો, ને તે બાયડી વિના કોઈને ન ૧૦
જોઈને તેને કહ્યું કે, બાઈ, તારા પર દોષ મૂકનારા ક્યાં છે? શું ૧૧
કોઈએ તારો દંડ નથી ઠરાવ્યો? ને તે બોલી કે, પ્રભુ, કોઈએ
નહિ. ત્યારે ઈશુએ તેને કહ્યું કે, હું પણ તારો દંડ નથી
ઠરાવતો. તું જા, ને હવેથી પાપ કરતી ના.

ત્યાર પછી ઈશુએ બોલીને તેઓને કહ્યું કે, જગતનું ૧૨
અજવાળું હું છું; જે મારી પાછળ આવેછે, તે અંધકારમાં
નહિ ચાલશે, પણ તે જીવનનું અજવાળું પામશે. ત્યારે ફરી- ૧૩
શીઓએ તેને કહ્યું કે, તું પોતા વિષે શાહેદી આપેછે; તારી
શાહેદી ખરી નથી. ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, ૧૪
જો હું પોતા વિષે શાહેદી આપુંછું, તો પણ મારી શાહેદી ખરી
છે, કાંજે હું ક્યાંથી આવ્યો છું, ને ક્યાં જાઉંછું, એ હું જાણુંછું;
પણ તમે નથી જાણતા કે હું ક્યાંથી આવ્યો છું, અથવા ક્યાં
જાઉંછું. તમે દેહ પ્રમાણે ન્યાય ઠરાવોછો; હું કોઈનો ન્યાય ૧૫
ઠરાવતો નથી. વળી જો હું ન્યાય ઠરાવું, તો મારો ન્યાય ખરો ૧૬
છે; કેમકે હું એકલો નથી, પણ હું છું ને બાપ જેણે મને
મોકલ્યો તે પણ છે. અને તમારા નિયમશાસ્ત્રમાં પણ એમ ૧૭
લખ્યું છે કે, જે માણસની શાહેદી ખરી છે. હું પોતા વિષે શાહેદી ૧૮
આપનાર છું, ને બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તે મારા વિષે
શાહેદી આપેછે. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારો બાપ ક્યાં ૧૯
છે? ઈશુએ ઉત્તર આપ્યું કે, તમે મને અથવા મારા બાપને
પણ જાણતા નથી; જો તમે મને જાણત, તો મારા બાપને
પણ જાણત. ઈશુએ મંદિરમાં ઉપદેશ કરતાં ભંડાર આગળ ૨૦
એ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડ્યો નહિ; કેમકે ત્યાં
લગી તેનો સમય આવ્યો ન હતો.

- ૨૧ ત્યારે ઈશુએ તેઓને ફરી કહ્યું કે, હું જાહું છું, ને તમે મને શોધશો, પણ પોતાનાં પાપમાં જ મરશો; જ્યાં હું જાહું છું, ૨૨ ત્યાં તમે આવી શકતા નથી. ત્યારે યહુદીઓએ કહ્યું કે, એ શું પોતાને મારીનાખશે? કેમકે એ કહે છે કે, જ્યાં હું જાહું છું, ૨૩ ત્યાં તમે આવી શકતા નથી. અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે નીચેના છે, હું ઉપરનો છું; તમે આ જગતના છે, હું આ જગતનો નથી. એ માટે મેં તમને કહ્યું કે, તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો; કેમકે હું તે છું, અને જો તમે વિશ્વાસ ૨૫ કરતા નથી, તો તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો. તે માટે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું કોણ છે? ને ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, પ્રથમથી ૨૬ જ હું તમને કહેતો આવ્યો તેજ; તમારા વિષે કહેવાનાં તથા ન્યાય ઠરાવવાનાં મારે ઘણાં છે; પણ જ્યાં મને મોકલ્યો છે, તે ખરો છે; ને મેં તેની પાસેથી જ સાંભળ્યાં છે, ૨૭ તે જગતને હું કહું છું. તેઓ સમજ્યા નહિ કે, તેણે તેઓને ૨૮ બાપ વિષે કહ્યું. ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે તમે માથસના દીકરાને હંચો કરશો, ત્યારે તમે જાણશો, કે હું તેજ છું; ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ મારા બાપે ૨૯ મને શીખવ્યું છે, તેમ એ વાતો હું કહું છું. અને જ્યાં મને મોકલ્યો તે મારી સાથે છે; બાપે મને એકલો નથી મૂક્યો; ૩૦ કેમકે તેને ગમતાં કામ નિત્ય હું કરું છું. તે એ વાતો કહેતો હતો, ત્યારે ઘણાંએ તે પર વિશ્વાસ કીધો.

- ૩૧ ત્યારે જ યહુદીઓએ તે પર વિશ્વાસ કીધો, તેઓને ઈશુએ કહ્યું કે, જો તમે મારા વચનમાં રહો, તો ખરીત તમે મારા ૩૨ શિષ્યો છો. અને તમે સત્યને જાણશો, ને સત્ય તમારો છુટકો ૩૩ કરશે. તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યું કે, અમે ઈબ્રાહીમનો વંશ છીએ, ને કદી પણ કોઈના દાસપણામાં ન હતા; તો તું કેમ કહે છે ૩૪ કે, તમે છુટેલા થશો? ઈશુએ તેઓને ઉત્તર દીધું કે, હું તમને ખરીત ખરીત કહું છું કે, જો કોઈ પાપ કરે છે, તે પાપનો દાસ ૩૫ છે; ને દાસ સદા ધરમાં રહેતો નથી, પણ દીકરો સદા રહે છે. ૩૬ માટે જો દીકરો તમને છુટેલા કરશે, તો તમે ખરેખરા છુટેલા

થશે. હું જાણું છું કે, તમે ઈબ્રાહીમનો વંશ છો ; પણ મારા ૩૭
 વચનને સાંભળ તમારામાં જગ્યા નથી, માટે તમે મને મારી-
 નાખવા શોધો છો. મેં મારા બાપની પાસે જ દીકું છે, તે હું ૩૮
 કહું છું; ને તમે પણ પોતાના બાપની પાસે જ દીકું છે, તે
 કરો છો. તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, ઈબ્રાહીમ ૩૯
 અમારો બાપ છે. ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, જો તમે ઈબ્રાહીમનાં
 છોકરાં હોત, તો ઈબ્રાહીમનાં કામ તમે કરત. પણ મને, ૪૦
 એટલે જોયું દેવની પાસેથી સત્ય સાંભળીને તે તમને કહ્યું,
 એવા માણસને તમે હમણાં મારીનાખવા શોધો છો. ઈબ્રા-
 હીમે એવું કીધું ન હતું. તમે પોતાના બાપનાં કામ કરો છો. ૪૧
 ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે વ્યભિચારથી નધા જન્મ્યા ;
 અમારો એક બાપ છે, તે દેવ. ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું, ૪૨
 જો દેવ તમારો બાપ હોત, તો તમે મારા પર પ્રેમ કરત ;
 કાંજે હું દેવ પાસેથી નિકળ્યો અને આવ્યો છું; કેમકે હું
 પોતાથી આવ્યો નથી, પણ તેણે મને મોકલ્યો છે. માં ૪૩
 બોલવું તમે શા માટે સમજતા નથી? મારી વાત તમે સાંભળી
 નથી શકતા તે માટે. તમે તમારા બાપ સેતાનના છો ; ને ૪૪
 તમારા બાપની કુવાસના કરવા તમે ગ્રાહો છો; તે પ્રથમથી
 મનુષ્યઘાતક હતો, ને તેમાં સત્ય નથી, તે માટે સત્યમાં તે
 સ્થિર રહ્યો નથી; તે જ્યારે જુદું બોલે છે, ત્યારે પોતાનામાંથી
 બોલે છે, કાંજે તે જુઠો, ને જુઠાનો બાપ છે. પણ હું સત્ય ૪૫
 કહું છું, માટે તમે મારા પર વિશ્વાસ કરતા નથી. તમારામાંથી ૪૬
 કોણ મારા પર પાપ સાબીત કરે? ને જો હું સત્ય કહું છું, તો
 શા માટે તમે મારા પર વિશ્વાસ કરતા નથી? જ દેવનો છે, ૪૭
 તે દેવની વાતો સાંભળે છે; તમે દેવના નથી, માટે સાંભળતા
 નથી. ત્યારે યહુદીઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું ૪૮
 સમારી, ને ભૂતવળગેલો છે, એ શું અમે ઠીક નથી કહેતા?
 ઈશુએ ઉત્તર દીધું કે, હું ભૂતવળગેલો નથી, પણ મારા બાપને ૪૯
 માન આપું છું, ને તમે માં અપમાન કરો છો. પણ હું માં માન. ૫૦
 નથી શોધતો; શોધનાર તથા ન્યાય કરનાર એવો એક છે. હું ૫૧

તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, જો કોઈ મારી વાત પાળે, તો
 ૫૨ તે કદીજ મોત નહિ દેખશે. ત્યારે ચહુદીઓએ તેને કહ્યું, હવે
 અમે જાણીએ છીએ કે તું ભૂતવળગેલો છે. ઈસ્રાહીમ તથા
 ભવિષ્યવાદીઓ મરી ગયા છે; પણ તું કહે છે કે જો કોઈ મારી
 ૫૩ વાતો પાળે, તો તે કદીજ મોત નહિ આપશે. તું શું અમારા
 બાપ ઈસ્રાહીમ કરતાં મોટો છે? તે મરી ગયો, ને ભવિષ્ય-
 ૫૪ વાદીઓ પણ મરી ગયા. તું પોતાને કોણ ઠરાવે છે? ઈશુએ
 ઉત્તર દીધું કે, જો હું પોતાને માન આપું, તો માફ માન કંઈ
 નથી; મને માન આપનાર મારો બાપ છે, જે વિષે તમે
 ૫૫ કહો છો કે, તે અમારો દેવ છે. તો પણ તમે તેને જાણ્યો
 નથી, પણ હું તેને જાણું છું, ને જો હું કહું, કે હું તેને નથી
 જાણતો, તો તમારા જેવો હું જુઠો થઈશ; પણ હું તેને
 ૫૬ જાણું છું, ને તેની વાત પાળું છું. તમારો બાપ ઈસ્રાહીમ મારો
 ૫૭ દહાડો જોવાને હરખાયો, ને તેણે તે જોઈને આનંદ કીધો. તે
 પર ચહુદીઓએ તેને કહ્યું કે, હજી તું પચાસ વર્ષનો થયો
 ૫૮ નથી, ને શું તે ઈસ્રાહીમને દીઠો છે? ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે,
 હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, ઈસ્રાહીમ તથા અગાઉ હું
 ૫૯ છું. ત્યારે તેઓએ તે પર નાખવાને પત્થર ઉઠાવ્યા; પણ
 ઈશુ સંતાયો, ને તેઓની વચમાં થઈને મંદિરમાંથી નિકળ્યો,
 ને એમ ત્યાંથી ગયો.

૯ અને તેણે આગળ જતાં જન્મના આંધળા એક જાણને
 ૨ દીઠો. ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, રાખી, જે
 પાપને લીધે એ આંધળો જન્મ્યો, તે કોણે કીધું? એણે કે
 ૩ એનાં માબાપે? ઈશુએ ઉત્તર આપ્યું કે, એણે કે એનાં
 માબાપે પણ પાપ કીધું નથી; પણ દેવનાં કામ તેનામાં પ્રગટ
 ૪ થાય એ માટે. જ્યાં સુધી દહાડો છે, ત્યાં સુધી જેણે મને
 મોકલ્યો છે તેનાં કામ કરવાં મને જરૂર છે; રાત આવે છે,
 ૫ ત્યારે કોઈથી કામ કરાવું નથી. હું જગતમાં છું ત્યાં સુધી હું
 ૬ જગતનું અજવાળું છું. તે એ વાતો કહીને ભાંચ પર ચુંકયો, ને

થુંકે કાદવ ક્રીધા. ને તે કાદવ તે આંધળાની આંખો પર તેણે
 ચોપડ્યો; ને તેને કહ્યું કે, તું જઈને શીલોહા (કે જેનો અર્થ ૭
 માકલેસો) તે હાજમાં ધા. ત્યારે તે ગયો, ને ધોઈને દેખતો
 ધઈને આગ્યો. તે માટે પડોસીઆએ તથા જઆએ તેને ૮
 અગાઉ આંધળો દીઠા હતો તેઆએ કહ્યું કે, જે બેસતો ને
 ભીખ માગતો હતો, તે શું એજ નથી? કેટલાએકે કહ્યું કે, એ ૯
 તેજ છે; ખીજાએ કહ્યું કે, એ તેના જવા છે; પણ તેણે
 કહ્યું કે, હું તેજ છું. ત્યારે તેઆએ તેને કહ્યું કે, તારી આંખો ૧૦
 શી તરેહ ઉઘડી ગઈ? તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઈશુ કહેવાએલા ૧૧
 એક જણે કાદવ ક્રીધા, ને મારી આંખો પર ચોપડ્યો, ને મને
 કહ્યું કે, તું જઈને શીલોહાના હાજમાં ધા, માટે હું ગયો, ને
 ધોઈને દેખતો થયો. ત્યારે તેઆએ તેને કહ્યું કે, તે કયા છે? ૧૨
 તે કહે છે કે, હું જાણતો નથી.

જે પહેલાં આંધળો હતો, તેને તેઆ ફરોશીઆ પાસે લઈ ૧૩
 આગ્યા. અને જ્યારે ઈશુએ કાદવ કરીને તેની આંખો ઉઘાડી ૧૪
 હતી, ત્યારે વિશ્રામવાર હતો. તે માટે ફરોશીઆએ પણ ૧૫
 ફરીથી તેને પુછ્યું કે, શી તરેહ તું દેખતો થયો? ને તેણે
 તેઆને કહ્યું કે, તેણે મારી આંખો પર કાદવ ચોપડ્યો, ને હું
 ધોઈને દેખતો થયો. તે પર ફરોશીઆમાંના કેટલાએકે કહ્યું ૧૬
 કે, તે માણસ દેવની પાસેથી નથી; કેમકે વિશ્રામવાર તે
 પાળતો નથી; ખીજાએ કહ્યું કે, પાપી માણસ એવા
 અમલકાર શી તરેહ કરી શકે? અને તેઆમાં ફૂટ પડી. ફરી ૧૭
 તેઆએ તે આંધળાને કહ્યું કે, તેણે તારી આંખો ઉઘાડી, માટે
 તેના વિષે તું શું કહે છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે ભવિષ્યવાદી
 છે. પણ યહુદીઆએ તે દેખતા થએલાનાં માખાપને તેડાવ્યાં ૧૮
 ત્યાં સુધી માન્યું નહિ, કે તે આંધળો હતો, ને દેખતો થયો. અને ૧૯
 તેઆએ તેઆને પુછતાં કહ્યું કે, શું એ તમારો દીકરો છે, જે
 વિષે તમે કહો છો કે, એ જન્મનો આંધળો હતો? તો હવે
 એ શી તરેહ દેખે છે? તેનાં માખાપે તેઆને ઉત્તર આપતાં ૨૦
 કહ્યું કે, એ અમારો દીકરો છે, ને એ જન્મનો આંધળો હતો,

- ૨૧ એ અમે જાણીએ છીએ. પણ હમણાં એ શી તરેહ દેખે છે, તે અમે જાણતાં નથી, અથવા એની આંખો કોણે ઉઘાડી, તે પણ અમે જાણતાં નથી, એ પુરા વચનો છે, એને પુછો, એ
- ૨૨ પોતા વિષે કહશે. તેનાં માખાપે ચહુદીઓની બિહીક રાખીને એમ કહ્યું; કેમકે ચહુદીઓએ એવો ઠરાવ અગાઉથી કીધો હતો, કે જો કોઈ તેને ખીસ્ત કરી માને, તો તેને સભાની બહાર
- ૨૩ કહાડી મૂકવો. તે માટે તેનાં માખાપે કહ્યું કે, એ પુરા વચનો
- ૨૪ છે, એને પુછો. ત્યારે જ આંધળો હતો, તે માણસને તેઓએ ફરી તેડીને કહ્યું કે, દેવને મહિમા આપ, તે માણસ તો પાપી
- ૨૫ છે, એ અમે જાણીએ છીએ. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, તે પાપી છે કે નહિ, એ હું નથી જાણતો; હું એક વાત જાણું છું,
- ૨૬ કે હું આંધળો હતો, ને હવે હું દેખું છું. ત્યારે તેઓએ તેને ફરી પુછ્યું કે, તેણે તને શું કીધું? તારી આંખો તેણે શી તરેહ
- ૨૭ ઉઘાડી? તેણે તેઓને ઉત્તર દીધું કે, મેં હમણાં તમને કહ્યું, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ; ફરી તમે શા માટે સાંભળવા
- ૨૮ આહો છો? શું તમે પણ તેના શિષ્યો થવા આહો છો? ત્યારે તેઓએ તેની નિંદા કરતાં કહ્યું કે, તું તેનો શિષ્ય છે; પણ
- ૨૯ અમે તો મુસાના શિષ્ય છીએ. દેવ મુસા સાથે બોલ્યો, એ અમે જાણીએ છીએ; પણ એ માણસ કયાંનો છે, તે અમે
- ૩૦ જાણતા નથી. તે માણસે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, એમાં તો અચરતી છે, કે તેણે મારી આંખો ઉઘાડી તે છતાં
- ૩૧ પણ તે કયાંનો છે, એ તમે નથી જાણતા. આપણે તો જાણીએ છીએ કે, દેવ પાપીઓનું સાંભળતો નથી; પણ જો
- ૩૨ કોઈ દેવનો ભક્ત હોય, ને તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કરે, તો તેનું
- ૩૩ તે સાંભળે છે. જગતના આરંભથી એવું સાંભળાયું નથી, કે
- ૩૪ જન્મના આંધળાની આંખો કોઈએ ઉઘાડી હતી. જો એ
- ૩૫ દેવની ગમથી ન હોત, તો કંઈ કરી ન શકત. તેઓએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું તો કેવળ પાપોમાં જન્મ્યો છે, ને શું તું અમને શીખવે છે? પછી તેઓએ તેને બહાર કહાડી મૂક્યો.
- ૩૬ ઈશુએ સાંભળ્યું કે, તેઓએ તેને બહાર કહાડી મૂક્યો;

પછી તેણે તેને મળીને કહ્યું કે, તું શું દેવતા પુત્ર પર વિશ્વાસ કરે છે? તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, તે કોણ છે કે હું તે ૩૬ પર વિશ્વાસ કરું? ત્યારે ઈશુએ તેને કહ્યું કે, તે તેને દીઠા છે, ૩૭ અને જે તારી સાથે બોલે છે, તેજ તે છે. અને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, ૩૮ હું વિશ્વાસ કરું છું. પછી તેણે તેનું ભજન કીધું. ત્યારે ઈશુએ ૩૯ કહ્યું કે, જે દૈવતા નથી, તેઓ દેખે, ને જે દૈવતા છે, તેઓ આંધળા થાય, માટે ન્યાય કરવા સારૂ આ જગતમાં હું આવ્યો છું. ત્યારે તેની પાસે ફરોશીઓમાંના જે હતા તેઓએ ૪૦ એ વાતો સાંભળીને તેને કહ્યું કે, તો શું અમે પણ આંધળા છીએ? ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, જે તમે આંધળા હોત તો ૪૧ તમને પાપ ન હોત; પણ હવે તમે કહો છો કે, અમે દૈવતા છીએ, માટે તમારૂં પાપ રહે છે.

હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, બારણેથી ઘેટાંના ૧૦ વાડામાં જે નથી પેસતો, પણ બીજે કોઈ રસ્તે ચહડે છે, તેજ ચોર તથા લુટારો છે. પણ બારણેથી જે પેસે છે, તે ઘેટાપાળક ૨ છે. દરવાન તેને સારૂ ઉઘાડે છે, ને ઘેટાં તેનો ઘાંટો સાંભળે છે; ૩ ને તે પોતાનાં ઘેટાંનાં નામ લઈને બોલાવે છે, ને તેઓને બહાર લઈ જાય છે. અને જ્યારે તે પોતાનાં ઘેટાંને બહાર કહાડે છે, ૪ ત્યારે તે તેઓની આગળ ચાલે છે, ને ઘેટાં તેની પાછળ ચાલે છે, કેમકે તેઓ તેનો ઘાંટો ઝાળખે છે. પણ તેઓ પારકાની ૫ પાછળ નથી ચાલતાં, પણ તેની પાસેથી નહાસી જાય છે; કાંજે પારકાઓનો ઘાંટો તેઓ ઝાળખતાં નથી. ઈશુએ ૬ તેઓને એ દૃષ્ટાંત કહ્યું; પણ જે તેણે તેઓને કહ્યું, તે તેઓ ન સમજ્યા.

તે માટે ઈશુએ ફરી તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચીત ખચીત ૭ કહું છું કે, ઘેટાંનું બારણું હું છું. જેટલા મારાથી આગળ ૮ આવ્યા, તેઓ સઘળા ચોર તથા લુટારા હતા; પણ ઘેટાંએ તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. હું બારણું છું, મારાથી જે કોઈ પેસે, ૯ તો તે ઉદ્ધાર પામશે, ને માંહે આવશે ને બહાર જશે, ને ચારો

૧૦ પામશે. ચોરી કરવા તથા મારી નાખવા તથા નાશ કરવા વગર બીજે કારણે ચોર આવતો નથી. તેઓને જીવન થાય,
 ૧૧ ને તેઓને તે ઘણું વસ્તું થાય, માટે હું આવ્યો છું. હું ઉત્તમ ઘેટાંપાળક છું, ઉત્તમ ઘેટાંપાળક ઘેટાંને સાડ પોતાનો જીવ
 ૧૨ આપે છે. પણ વેતની જે ઘેટાંપાળક નથી, જે પોતે ઘેટાંનો ધણી નથી, તે વડ આવતું દેખીને ઘેટાંને મૂકીને નહાસી જાય છે; પછી વડ ઘેટાંને પકડીને તેઓને વિખેરી નાખે છે.
 ૧૩ વેતની નહાસી જાય છે, કેમકે તે વેતની છે, ને ઘેટાં વિષે તેને
 ૧૪ મિંતા નથી લાગતી. હું ઉત્તમ ઘેટાંપાળક છું, ને મારાંને
 ૧૫ ઓળખું છું, ને મારાંથી ઓળખાઉં છું. જેમ બાપ મને જાણે છે તેમ હું બાપને જાણું છું; ને ઘેટાંને સાડ હું પોતાનો જીવ
 ૧૬ આપું છું. અને મારાં બીજાં ઘેટાં છે, તેઓ આ વાડામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાં પડે છે, ને તેઓ મારો ઘાંટો
 ૧૭ સાંભળશે; પછી એક ટોણું તથા એક ઘેટાંપાળક થશે. મારો બાપ મારા પર પ્રેમ કરે છે, કારણ કે હું પોતાનો જીવ આપું છું
 ૧૮ એ માટે કે હું તે પાછો લઉં. કોઈ મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાથી તે આપું છું; તે આપવાનો મને અધિકાર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને અધિકાર છે; એ આજા હું મારા બાપથી પામ્યો છું.

૧૯ ત્યારે આ વાતોને સીધે ચહુદીઓમાં ફરીથી ફૂટ પડી.
 ૨૦ અને તેઓમાંના ઘણાએ કહ્યું કે, તે ભૂતવળગેલો છે, ને તે ઘેલો
 ૨૧ છે, તમે તેનું કેમ સાંભળો છો? બીજાઓએ કહ્યું કે, ભૂતવળગેલાંની એ વાતો નથી, ભૂત શું આંધળાઓની આંખો ઉઘાડી શકે છે?

૨૨ ત્યારે યજ્ઞશાલેમમાં પ્રતિષ્ઠાપર્વ હતું, ને શિયાળો હતો. અને
 ૨૩ ઈશુ મંદિરમાં સુલેમાનની પરશાળમાં ફરતો હતો. ત્યારે
 ૨૪ ચહુદીઓએ તેની આસપાસ આવીને તેને કહ્યું, કયાં સુધી તું અમારો જીવ સંદેહમાં રાખશે? જો તું તે ખીસ્ત છે તો અમને
 ૨૫ સાડ કહે. ઈશુએ તેઓને ઉત્તર દીધું કે, મેં તો તમને કહ્યું, પણ તમે માન્યું નહિ; જે કામો હું મારા બાપના નામે કરું છું,

તેઓ મારા વિષે શાહેદી આપે છે. પણ તમે માનતા નથી, ૨૬
કેમકે તમે મારાં ઘેટાંમાંનાં નથી, જેમ મેં તમને કહ્યું તેમ.
મારાં ઘેટાં મારો ઘાટો સાંભળે છે, ને હું તેઓને જાણું છું, ને ૨૭
તેઓ મારી પાછળ આવે છે. અને હું તેઓને અનંત જીવન ૨૮
આપું છું, ને તેઓનો નાશ કદી નહિ જ થશે, ને મારા હાથમાંથી
તેઓને કોઈ છીનવી નહિ જ લેશે. મારો બાપ, જેણે મને ૨૯
તેઓને આપ્યાં છે, તે સહુથી મોટો છે; ને મારા બાપના
હાથમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લઈ નથી શકતો. હું તથા ૩૦
બાપ એક છીએ. ત્યારે તેને પત્થરે મારવાને યહુદીઓએ ફરી ૩૧
પત્થર ઉઠાવ્યા. ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યું કે, મેં મારા ૩૨
બાપથી સારાં કામો ઘણાં દેખાડ્યાં છે, તેઓમાંના કયા કામને
લીધે તમે મને પત્થરે મારો છો? યહુદીઓએ તેને ઉત્તર ૩૩
આપતાં કહ્યું કે, કંઈ સારા કામને લીધે અમે તને પત્થરે મારતા
નથી, પણ દુર્ભાષણને લીધે, ને એ માટે કે તું માથુસ છતાં
પોતાને દેવ ઠરાવે છે. ઈશુએ તેઓને ઉત્તર દીધું, શું તમારા ૩૪
શાસ્ત્રમાં એ લખ્યું નથી કે, “મેં કહ્યું કે, તમે દેવો છો”?
જેઓ દેવની વાત પામ્યા, તેઓને જો તેણે દેવો કહ્યા, (ને ૩૫
શાસ્ત્રનો ભંગ થતો નથી), તો જને બાપે ઠરાવ્યો ને જગતમાં ૩૬
મોકલ્યો, તેને શું તમે એમ કહો છો કે, તું દુર્ભાષણ કરે છે, કેમકે
મેં કહ્યું કે, હું દેવનો દીકરો છું? જો હું મારા બાપનાં કામ નથી ૩૭
કરતો, તો મારા પર વિશ્વાસ ન કરો. પણ જો હું કહું છું, તો ૩૮
તમે મારા પર કદાપિ વિશ્વાસ નથી કરતા, તો પણ તે કામો
પર વિશ્વાસ કરો; એ માટે કે તમે જાણો, ને વિશ્વાસ કરો,
કે બાપ મારામાં છે, ને હું તેનામાં છું. એ માટે ફરી તેઓએ ૩૯
તેને પકડવા શોધ્યો, પણ તે તેઓના હાથમાંથી નિકળી ગયો.

અને યરદનને પેલે પાર, જ્યાં પહેલાં યોહાન બાપ્તિસ્મા ૪૦
કરતો હતો, તે ઠેકાણે તે પાછો જઈને ત્યાં રહ્યો. ત્યારે ૪૧
ઘણા લોક તેની પાસે આવ્યા, ને બોલ્યા કે, યોહાને કંઈ
અમત્કાર કીધા ન હતો ખરો, પણ યોહાને એના વિષે જ
કહ્યું, તે બધું અરૂં હતું. ને ત્યાં ઘણાએ તે પર વિશ્વાસ કીધો. ૪૨

- ૧૧ ત્યારે મરિચમ તથા તેની બેહેન મારથાના બેથાનિયા
 ૨ ગામનો લાજરસ નામે એક જાણ માંદો હતો. અને જે મરિચમે
 પ્રભુને અત્તર ચોખ્યું હતું, ને તેના પગ પોતાને ચોટલે લુછયા
 ૩ હતા, તેનો ભાઈ લાજરસ માંદો હતો. એ માટે બેહેનોએ
 તેને કહેવાડી મોકલ્યું કે, પ્રભુ, જો, જોના પર તું પ્રેમ કરેછે, તે
 ૪ માંદો છે. ત્યારે ઈશુએ સાંભળીને કહ્યું કે, જ્યાં મરણ થાય
 એવો આ મંદવાડ નથી, પણ એથી દેવના દીકરાનો મહિમા
 ૫ થાય, માટે દેવના મહિમાને સાક્ર એ છે. અને મારથા તથા
 તેની બેહેન તથા લાજરસ, એમના ઉપર ઈશુ પ્રેમ કરતો
 ૬ હતો. ત્યારે તે માંદો છે, એ સાંભળ્યા પછી જ્યાં તે પોતે
 ૭ હતો, તેજ ઠેકાણે બે દહાડા રહ્યા. ત્યારે એ પછી તે શિષ્યોને
 ૮ કહેછે કે, ફરી આપણે યહુદામાં જઈએ. શિષ્યો તેને
 કહેછે કે, રાખી, થોડા દહાડા પર તો યહુદીઓ તને પત્થરે
 ૯ મારવાને શોધતા હતા, ને શું ફરી તું ત્યાં જાયછે? ઈશુએ
 ઉત્તર આપ્યું કે શું દિવસના બાર કલાક નથી? જો કોઈ
 દિવસે ચાલેછે, તો તે આ જગતનું અજવાળું દેખેછે, માટે
 ૧૦ ઠોકર નથી ખાતો. પણ જો કોઈ રાત્રે ચાલેછે, તો તેને
 ૧૧ અજવાળું નથી, માટે ઠોકર ખાયછે. તેણે એ વાતો કહી,
 અને ત્યાર પછી તે તેઓને કહેછે કે, આપણો મિત્ર લાજરસ
 ૧૨ હુંધી ગયો છે, પણ હું તેને જગાડવા સાક્ર જાહુંછું. ત્યારે તેના
 શિષ્યોએ કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તેને હુંધ આવી હોય તો તે સારો
 ૧૩ થશે. ઈશુએ તો તેના મરણ વિષે કહ્યું હતું, પણ તેઓને એમ
 ૧૪ લાગ્યું કે, તેણે હુંધનો વિસામો લેવા વિષે કહ્યું. ત્યારે તો
 ૧૫ ઈશુએ તેઓને સાક્ર કહ્યું કે, લાજરસ મરીગયો. અને હું ત્યાં
 ન હતો, માટે હું તમારે સીધે હરખાહુંછું, એટલા સાક્ર કે તમે
 ૧૬ વિશ્વાસ કરો ; પણ આપણે તેની પાસે જઈએ. ત્યારે થોમા
 જે દીદીમસ કહેવાયછે, તેણે પોતાના સાથી શિષ્યોને કહ્યું કે,
 આપણે પણ જઈએ કે તેની સાથે મરિચે.
- ૧૭ જ્યારે ઈશુ આવ્યો ત્યારે તેણે જોયું કે, તેને કબરમાં રહ્યાને
 ૧૮ ચાર દહાડા થયા. અને બેથાનિયા યરુશાલેમથી આસરે પંદર

સ્તાદી [ગાઉ એક] આધું હતું. અને મારથા તથા મરિયમની ૧૯
પાસે તેઓના ભાઈ સંબંધી દીલાસો દેવા સારૂ યહુદીઓમાંના
ઘણાએક આવ્યા હતા. ઈશુ આવેછે, એ મારથાએ સાંભળ્યું, ૨૦
ત્યારે તે જઈને તેને મળી; પણ મરિયમ ઘરમાં બેસી રહી.
ત્યારે મારથાએ ઈશુને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું હિયાં હોત, તો ૨૧
મારો ભાઈ ન મરત. અને હજુ પણ તું દેવ પાસે જ કુંઈ ૨૨
માગશે, તે દેવ તને આપશે, એ હું જાણું છું. ઈશુ તેને કહેછે ૨૩
કે, તારો ભાઈ પાછો ઉઠશે. મારથા તેને કહેછે કે, છેલ્લે ૨૪
દહાડે પુનરુત્થાનમાં તે પાછો ઉઠશે, એ હું જાણું છું. ઈશુએ તેને ૨૫
કહ્યું કે, પુનરુત્થાન તથા જીવન હું છું; જે મારા પર વિશ્વાસ
કરેછે, તે જો કે મુઓ હોય તો પણ જીવતો થશે. અને જે કોઈ ૨૬
જીવતાં મારા પર વિશ્વાસ કરેછે, તે કદી નહિજ મરશે; તું
શું એનો વિશ્વાસ કરેછે? તે તેને કહેછે કે, હા, પ્રભુ, મેં ૨૭
વિશ્વાસ કર્યો છે કે તું તે ખીરત, દેવનો દીકરો, જે જગતમાં
આવનાર તેજ છે. અને એમ કહીને તે ચાલી ગઈ, ને પોતાની ૨૮
બેહેન મરિયમને તેડતાં ધાની રીતે કહ્યું કે, ગુરૂ આવ્યો છે,
ને તને તેડેછે. એ સાંભળતાંજ તે વહેલી ઉઠીને તેની ૨૯
પાસે આવી. અને ઈશુ હજી ગામમાં આવ્યો ન હતો, પણ જ્યાં ૩૦
મારથા તેને મળી હતી તે જગ્યામાં હતો. ત્યારે જે યહુદીઓ ૩૧
તેની સાથે ઘરમાં હતા ને તેને દીલાસો આપતા હતા, તેઓએ
દીકું કે મરિયમ વહેલી ઉઠીને બહાર ગઈ, ત્યારે તેઓએ તેની
પાછળ જતાં કહ્યું કે, કબર પર રડવાને તે જાયછે. જ્યાં ૩૨
ઉશુ હતો ત્યાં મરિયમે આવીને તેને દીઠો, ત્યારે તેના પગ
પાસે પડીને તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, જો તું હિયાં હોત, તો મારો
ભાઈ ન મરત. જ્યારે ઈશુએ તેને રડતી જોઈ, ને જે ૩૩
યહુદીઓ તેની જોડે આવ્યા તેઓને પણ રડતા જોયા, ત્યારે
તેણે મનમાં નિસાસો મૂક્યો, ને પોતે વ્યાકુળ થયો. અને કહ્યું ૩૪
કે, તમે તેને ક્યાં મૂક્યો છે? તેઓએ તેને કહ્યું કે, આવીને
જો. ઈશુ રડ્યો. એ માટે યહુદીઓએ કહ્યું કે, જુઓ, તે ૩૫
તેના પર કેટલો પ્રેમ રાખતો હતો! ને તેઓમાંના કેટલાએકે ૩૬
૩૭

- કહ્યું કે, જો આંધળાની આંખો ઉઘાડી, તેને શું આ મરે
 ૩૮ નહિ એવું પણ કરવાની શક્તિ ન હતી? ત્યારે ઈશુ ખોતામાં
 ફરી નિસાસો મૂકતો કબર આગળ આવે છે. તે તો ગુફા હતી,
 ૩૯ ને તે પર પથર મૂક્યો હતો. ઈશુ કહે છે કે, પથરને ખસેડો.
 તે મુખેલાની બેહેન મારથા તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હવે તે તો
 ૪૦ ગંધાતો હશે; કેમકે આજ તેને ચાર દહાડા થયા. ઈશુ તેને
 કહે છે કે, જો તું વિશ્વાસ કરશે, તો દેવનો મહિમા દેખશે, શું
 ૪૧ મેં તને એ નથી કહ્યું? ત્યારે જ્યાં તે મુખેલાને મૂક્યો હતો,
 ત્યાંથી તેઓએ પથર ખસેડ્યો, ને ઈશુએ આંખો હંચી કરીને
 કહ્યું કે, આ બાપ, તેં માંને સાંભળ્યું છે, માટે હું તારી સ્તુતિ
 ૪૨ કરું છું. અને તું નિત્ય માંને સાંભળે છે, એ હું જાણું છું; પણ જે
 લોક આગપાસે ઉભા રહેલા છે, તેઓ વિશ્વાસ કરે કે, તેં મને
 ૪૩ મોકલ્યો છે, માટે તેઓને લીધે મેં એ કહ્યું. એમ જોલ્યા પછી
 ૪૪ તેણે મોટે ઘાટે હાંક મારી કે, લાજરસ, બહાર આવ. ત્યારે
 જે મરીગએત્રો તે હાથ પગે પાઠા બાંધેત્રો બહાર નિકળ્યો,
 ને તેનું મહો રૂમાલે વીઠાળેલું હતું. અને ઈશુએ તેઓને કહ્યું,
 એને છોડો, ને જવા દો.
- ૪૫ અને જે યહુદીઓ મરિયમની પાસે આગ્યા હતા, ને ઈશુએ
 જે ક્રીધાં તે જોયાં હતાં, તેઓમાંથી ઘણાએ તેના પર વિશ્વાસ
 ૪૬ ક્રીધો. પણ તેઓમાંના કેટલાએકે ફરોશીઓની પાસે જઈને,
 ઈશુએ જે ક્રીધાં હતાં, તે તેઓને કહ્યાં.
- ૪૭ ત્યાર પછી મુખ્ય યાજકોએ તથા ફરોશીઓએ સભા
 મેળવીને કહ્યું કે, આપણે શું કરિયે? કેમકે એ માણસ તો
 ૪૮ ઘણાં અચરત કામો કરે છે. જો આપણે તેને એમનો એમજ
 રહેવા દઈશું, તો સઘળા તે પર વિશ્વાસ કરશે, ને રૂમી લોક
 ૪૯ આવીને આપણી જગ્યા તથા દેશનાઓને લઈ લેશે. અને
 કાયાશ નામે તેઓમાંના એકે, તે વરસમાં પ્રમુખ્ય યાજક
 ૫૦ છતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે કુંજ જાણતા નથી, ને વિચારતા
 નથી કે પ્રજાની વતી એક માણસનું મરવું, ને દેશના સઘળાઓ
 ૫૧ નાશ ન પામે, એ આપણે સાચું ગુણકારી છે. અને એ તેણે

પોતાથી કહ્યું ન હતું, પણ તે વરસમાં પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક છતાં તેણે ભવિષ્ય કહ્યું કે, દેશનાઓની વતી ઈશુ મરશે. અને પર એકલા તે દેશનાઓની વતી નહિ, પણ એ માટે કે દેવનાં વેરાઈ ગએલાં છોકરાંઓને પણ તે એકઠાં મેળવે. તો તે ૫૩ દહાડાથી તેને મારી નાખવાનો તેઓએ મનસુખો કરીધો.

તે માટે ત્યારથી યહુદીઓમાં પ્રગટરૂપે ઈશુ ફરચો નહિ, પણ ૫૪ ત્યાંથી રાનની પાસેના પ્રાંતના એકરાર્થમ કહેવાએલા શહેરમાં ગયો, ને પોતાના શિષ્યો સુખાં ત્યાં રહ્યો. ત્યારે યહુદીઓનું ૫૫ પારખ્યા પર્વ પાસે હતું, ને પારખ્યા અગાઉ ઘણા લોકો પોતાને શુદ્ધ કરવાને તે પ્રાંતથી યજ્ઞશાલેમમાં ગયા. તે વેળા તેઓએ ૫૬ ઈશુનો શોધ કરીધો, ને મંદિરમાં ઉભા રહેતાં માહોમાંહે કહ્યું કે, તમને શું લાગેછે? શું પર્વમાં તે આવનાર નથી? વળી ૫૭ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા ફરોશીઓએ, એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, જો કોઈ માણસ જાણે કે તે ક્યાં છે તો તે ખબર આપે એ માટે કે તેઓ તેને પકડે.

ત્યારે પારખ્યા પર્વના છ દહાડા અગાઉ ઈશુ બેથાનિ-૧૨ યામાં આવ્યો, જ્યાં લાજરસ હતો, જેને ઈશુએ મરિગએલાં-ઓમાંથી ઉઠાડ્યો. માટે તેઓએ તેને કાજે ત્યાં જમણ ૨ કરીધું, ત્યારે મારથા સેવા કરતી હતી, પણ લાજરસ તેની સાથે બેસનારાઓમાંનો એક હતો. તે વેળા ઘણા મુલતું ૩ નરી જઠામાંસીતું શેર અત્તર મરિયમે લઈને ઈશુને પગે ચોળ્યું, ને પોતાને ચોઠલે તેના પગ લુછયા, ત્યારે અત્તરની સુગંધીએ ઘર ભરાઈ ગયું. એ માટે તેના શિષ્યોમાંનો એક ૪ સીમોનનો દાકરો યહુદા ઈસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર હતો, તે કહેછે કે, એ અત્તર ત્રણસેં દીનારે વેચીને ૫ દરિદીઓને શા માટે અપાયું નહિ? તેને દરિદીઓની ચિંતા ૬ લાગી, માટે એ કહ્યું એમ નહિ; પણ તે ચોર હતો, ને થેલી રાખતો હતો, ને તેમાં જે નાંખાતું તે ઉપાડી લઈ જતો હતો, તે માટે કહ્યું. ત્યારે ઈશુએ કહ્યું કે, તેને છેડ મા; મારા દાઠવાના ૭

- ૮ દહાડાને સારૂ તેણીએ એ રાખી મૂક્યું છે. કેમકે દરિદ્રીએ તો સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે નથી.
- ૯ જ્યારે યહુદીઓના ઘણા લોકોએ જાણ્યું કે તે ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ એકલા ઈશુને સારૂ નહિ, પણ તેણે જે લાજરસને મરીગએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો હતો, તેને પણ જોવા સારૂ
- ૧૦ ગ્યાવ્યા. અને મુખ્ય યાજકોએ લાજરસને પણ મારી
- ૧૧ નાખવાનો મનસુબો કીધો. કાંજે તેના કારણથી યહુદીઓમાંના ઘણાએ જઈને ઈશુ પર વિશ્વાસ કીધો.
- ૧૨ બીજે દહાડે પર્વમાં આવેલા ઘણાએક લોકોએ એવું સાંભળ્યું
- ૧૩ કે, ઈશુ યરૂશાલેમમાં આવેછે; ત્યારે ખજુરીનાં ઝાડની ડાળીઓ તેઓએ લીધી, ને તેને મળવાને બહાર ગયા; ને એવી ખૂમ પાડી કે, હોશાના, પ્રભુના નામે ઈસ્રાએલનો જે
- ૧૪ રાજા આવેછે, તે ધન્ય છે. અને ઈશુને એક જુવાન ગવિહું
- ૧૫ મળ્યું ત્યારે તેના પર તે બેઠો, જેમ લખ્યું છે તેમ કે, “ઓ શીઓનની દીકરી, બિહી મા; જો, તારો રાજા ગવેડાના બચ્ચા
- ૧૬ પર બેસીને આવેછે.” તો પણ પ્રથમ તેના શિષ્યો એ વાતો સમજ્યા ન હતા, પણ ઈશુ મહિમાવાન કરાયો, ત્યારે તેઓએ સંભાર્યું કે તે સંબંધી એ લખ્યું છે, ને તેજ પ્રમાણે તેને અમે
- ૧૭ કીધું. તેણે લાજરસને કબરમાંથી બોલાવ્યો, ને મરીગએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો, તે વખતે જે લોક તેની સાથે હતા,
- ૧૮ તેઓએ તો શાહેદી ગ્યાપી. અને તેજ કારણથી લોકો તેને મળવા ગયા; કેમકે તેઓએ સાંભળ્યું કે તેણે એ ચમત્કાર
- ૧૯ કીધો હતો. તે માટે ફરોશીઓએ માહોમાંહે કહ્યું કે, આપણું કુંઈ ચાલતું નથી એ શું તમે દેખોછો? જુઓ, આખું જગત તેની પછવાડે ગયું છે.
- ૨૦ અને પર્વમાં ભજન કરવાને જે ગ્યાવ્યા હતા, તેઓમાંના
- ૨૧ કેટલાએક હેલેની હતા. તેઓ ગાલીલના બેથસાઈદાના ફીલીપની પાસે ગ્યાવ્યા, ને તેની વિનંતી કરતાં કહ્યું કે,
- ૨૨ સાહેબ, અમે ઈશુને જોવા ચાહિયેછિયે. ફીલીપ ગ્યાવીને આંદયાને કહેછે, ને પછી આંદયા તથા ફીલીપ ઈશુને

કહે છે. ત્યારે ઈશુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, માણસના ૨૩
 દીકરાને મહિમાવાન થવાની ઘડી આવી છે. હું તમને ૨૪
 ખચીત ખચીત કહું છું, જો ઘઉંનો દાણો ભોંયમાં પડીને નથી
 મરતો, તો તે એકલો રહે છે; પણ જો મરે, તો ઘણાં ફળ
 આપે છે. જે પોતાના જીવ પર ખીતિ કરે છે, તે તેને ખાશે; પણ ૨૫
 જે આ જગતમાં પોતાના જીવ પર દ્વેષ કરે છે, તે અનંત
 જીવનને સાફ તેને રાખશે. જો કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, ૨૬
 તો તેણે મારી પાછળ ચાલવું; ને જ્યાં હું છું, ત્યાં મારો સેવક
 પણ રહેશે. અને જો કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, તો બાપ તેને
 માન આપશે. હવે મારો જીવ વ્યાકુળ થયો છે, ને હું શું કહું? ૨૭
 એ બાપ, મને આ ઘડીથી બચાવ. પણ એને લીધેજ હું તો
 આ ઘડી સુધી આવ્યો છું. એ બાપ, તારા નામનો મહિમા કર. ૨૮
 એ પર આકાશવાણી થઈ કે, મેં તેનો મહિમા કીધો છે, ને ફરી
 મહિમા કરીશ. ત્યારે જે લોકો પાસે ઉભા રહીને સાંભળતા ૨૯
 હતા, તેઓએ કહ્યું કે, ગરજના થઈ. બીજાઓએ કહ્યું કે, દૂર
 તેની જોડે વાત કીધી. ઈશુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એ વાણી ૩૦
 મારે સાફ નહિ, પણ તમારે કાજે થઈ. હવે આ જગતનો ન્યાય ૩૧
 ઠરવાનો છે; હવે આ જગતનો અધિકારી, બહાર કહડાશે. અને
 જો હું પૃથ્વી પરથી હંચો કરાયો, તો સહુને હું પોતાની ગમ ૩૨
 ખેંચીશ. પોતે શી તરેહના મોતથી મરવાનો એ જણાવતાં તેણે ૩૩
 એમ કહ્યું. લોકોએ તેને ઉત્તર દીધું કે, ખ્રીસ્ત સદા રહેશે, એ ૩૪
 અમે શાસ્ત્રમાંથી સાંભળ્યું છે; તો માણસના દીકરાને હંચો
 કરાવવો જોઈએ, એમ તું કેમ કહે છે? એ માણસનો દીકરો
 કોણ છે? ત્યારે ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, હજી થોડી વાર ૩૫
 અજવાળું તમારી સાથે છે; જ્યાં સુધી તમને અજવાળું છે,
 ત્યાં સુધી ચાલો, રખે અંધકાર તમ પર આવી પડે, અને
 અંધકારમાં જે ચાલે છે તે જાણતો નથી કે પોતે કયાં જાય છે.
 જ્યાં સુધી તમને અજવાળું છે, ત્યાં સુધી અજવાળા પર ૩૬
 વિશ્વાસ કરો, એ માટે કે તમે અજવાળાનાં છોકરાં થાઓ. એ
 વાતો ઈશુએ કહી, પછી જઈને તેઓની પાસેથી સંતાતો રહ્યો.

- ૩૭ તેણે એટલાં અચરત કામો તેઓનાં દેખતાં ક્રીધાં છતાં,
 ૩૮ પણ તેઓએ તે પર વિશ્વાસ ન ક્રીધા. એ માટે કે યશાયા ભવિષ્યવાદીએ જે વાત કહી, તે પૂરી થાય કે, “પ્રભુ, અમારા સમાચારનો કોણે વિશ્વાસ ક્રીધો છે? ને પ્રભુનો ૩૯ હાથ કોણને પ્રગટ થયો છે?” તે માટે તેઓ વિશ્વાસ કરી ન શકયા, કેમકે યશાયાએ ફરી કહ્યું હતું, “તેઓ આંખોએ ન દેખે, ને અંતઃકરણથી ન સમજે, ને પાછા ન ફરે, ને હું તેઓને સારા ન કરું, એ માટે તેણે તેઓની આંખો આંધળી ક્રીધી છે, ૪૧ ને તેઓનાં મન જડ કર્યાં છે.” જ્યારે યશાયાએ તેનો ૪૨ મહિમા દીધો, ને તે સંબંધી કહ્યું ત્યારે એ વાતો કહી. તે પણ અધિકારીઓમાંના ઘણાએ તે પર વિશ્વાસ કર્યો ખરો ; પણ પોતે સભામાંથી કહાડી ન મૂકાય, માટે ફરોશી- ૪૩ ઓને લીધે તેઓએ તેને કબૂલ ન ક્રીધા. કેમકે દેવના વખાણ કરતાં તેઓને માણસોનું વખાણ વતું ગમતું હતું.
- ૪૪ ત્યારે ઈશુએ ખૂબ પાડતાં કહ્યું કે, મારા પર જે વિશ્વાસ કરેછે, તે એકલા મારા પર નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે, ૪૫ તે પર વિશ્વાસ કરેછે. અને જે મને દેખેછે, તે જેણે મને મોકલ્યો ૪૬ તેને દેખેછે. જે કોઈ મારા પર વિશ્વાસ કરેછે, તે અંધારામાં ૪૭ ન રહે, માટે જગતમાં હું અજવાળું આવ્યો છું. અને જો કોઈ મારી વાતો સાંભળીને વિશ્વાસ નથી કરતો, તો હું તેનો ન્યાય કરતો નથી ; કેમકે હું જગતનો ન્યાય કરવા માટે નહિ, પણ ૪૮ જગતનો ઉદ્ધાર કરવા માટે આવ્યો છું. જે મને તુચ્છ કરેછે, ને મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ન્યાય કરનાર એક છે. જે ૪૯ વાત મેં કહી છે, તેજ છેલ્લે દહાડે તેનો ન્યાય કરશે. કેમકે મેં પોતાથી નથી કહ્યું, પણ હું શું કહું, ને હું શું જોણું, એ વિષે બાપ ૫૦ જેણે મને મોકલ્યો તેણે મને આજ્ઞા આપી છે. અને તેની આજ્ઞા અનંત જીવન છે, એ હું જાણું છું ; તે માટે જે જે હું કહું છું, તે જેવું બાપે મને કહ્યું તેવું જ જોણું છું.

૧૩ અને ઈશુને આ જગતમાંથી બાપની પાસે પોતાનો જવાનો વખત આવ્યો, એ પારખા પર જ અગાઉ જાણીને તેણે જગતમાંના

- પોતાના પર પ્રેમ કર્યા છતાં, અંત સુધી તેઓ પર પ્રેમ કીધો.
- અને જમણુ થતું હતું એટલામાં શેતાને સીમોનના દીકરા યહુદા ૨
- ઈસકારીઓતના મનમાં તેને પકડાવવાનું મૂક્યું. અને બાપે ૩
- સઘળાં વાનાં મારા હાથમાં આપ્યાં, ને હું દેવની પાસેથી આવ્યો
- છું, ને દેવની પાસે જાઉં છું, એ જાણીને ઈશુ જમણુ પરથી ઉઠે છે ૪
- ને પોતાનાં લુગડાં ઉતારે છે, ને રૂમાલ લઈને તેણે પોતાની કમ્મરે
- બાંધ્યો. ત્યાર પછી એક વાસણમાં પાણી નાખીને, શિષ્યોના ૫
- પગ ધોવા તથા જે રૂમાલે પોતાની કમ્મર બાંધી હતી તેથી
- લુછવા લાગ્યો. ત્યારે સીમોન પીતરની પાસે તે આવે છે, ને ૬
- પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, શું તું મારા પગ ધોય છે? ઈશુએ ઉત્તર ૭
- આપતાં તેને કહ્યું કે, હું જે કરું છું, તે તું હમણાં જાણતો નથી,
- પણ એ પછી તું જાણશે. પીતર તેને કહે છે કે, તને કદી મારા ૮
- પગ ધોવા નહિ દર્શ. ઈશુએ તેને ઉત્તર દીધું કે, જો હું તને
- ન ધોઉં, તો મારી સાથે તારો કાંઈ ભાગ નથી. સીમોન પીતર ૯
- તેને કહે છે કે, પ્રભુ, એકલા મારા પગજ નહિ, પણ મારા હાથ
- તથા માથું પણ ધો. ઈશુ તેને કહે છે, જે નાહ્યો છે, તેને પગ ૧૦
- ધોવા વગર ખીજી અગત્ય નથી; પણ તે પુરો શુદ્ધ છે; ને
- તમે શુદ્ધ છો, પણ સહુ નહિ. કેમકે તેણે પોતાના પરસ્વાધીન ૧૧
- કરનારને જાણ્યો હતો, માટે તેણે કહ્યું કે તમે સહુ શુદ્ધ નથી.
- તે તેઓના પગ ધોઈ રહ્યો, ત્યારે પોતાનાં લુગડાં લઈને ૧૨
- ફરી જમવા બેસીને તેઓને કહ્યું કે, મેં તમને શું કીધું છે, તે
- તમે સમજો છો? તમે મને ગુરૂ તથા પ્રભુ એમ કહો છો, ને ૧૩
- તમે ઠીક કહો છો, કાંજે હું એજ છું. એ માટે મેં પ્રભુએ તથા ૧૪
- ગુરૂએ જો તમારા પગ ધોયા, તો તમે પણ એક ખીજાના પગ
- ધોવાને બંધાયલા છો. કેમકે જેવું મેં તમને કીધું, તેવું તમે ૧૫
- પણ કરો, માટે મેં તમને નમુનો આપ્યો છે. હું તમને ખચીત ૧૬
- ખચીત કહું છું કે, ચાકર પોતાના શેઠ કરતાં મોટા નથી, ને જે
- મોકલેલો તે પોતાના મોકલનાર કરતાં મોટા નથી. જો તમે એ ૧૭
- વાતો જાણીને તેઓને પાળો, તો તમને ધન્ય છે. હું તમ સહુ ૧૮
- સંબંધી નથી કહેતો, જેઓને મેં પસંદ કીધા તેઓને હું જાણું છું;

- પણ આ લેખ પુરા થવા સાડ, જે મારી સાથે રોટળી ખાયછે
 ૧૯ તેણે મારે ઉલટી પોતાની લાત ઉઠાવી છે. હવે તે થયાની
 અગાઉ હું તમને એ માટે કહું છું કે, જ્યારે એ થાય, ત્યારે તમે
 ૨૦ વિશ્વાસ કરો, કે હું તે છું. હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, જે
 કોઈને હું મોકલું છું તેને જે અંગીકારેછે, તે મને અંગીકારેછે; ને
 જે મને અંગીકારેછે તે જણે મને મોકલ્યો છે તેને અંગીકારેછે.
 ૨૧ એમ કહીને ઇશુ મનમાં અકળાયો; ને શાહુદી પુરતાં કહું
 કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, તમારામાંનો એક મને
 ૨૨ પરસ્વાધીન કરશે. ત્યારે તે કોણના વિષે જાણેછે એ સંબંધી
 ૨૩ શિષ્યોએ સંદેહમાં પડીને એક બીજા પર જોયું. ત્યારે તેના
 શિષ્યોમાંનો એક, જેના પર ઇશુ પ્રેમ કરતો, તે ઇશુની છાતી
 ૨૪ પર અઢેલેલો હતો. માટે જે સંબંધી તેણે કહું, તે કોણ હશે,
 ૨૫ એ પુછવાને સીમોન પાતરે તેને ઇસારો કીધો. ત્યારે જે
 ઇશુની છાતી પર અઢેલેલો હતો તેણે તેને પુછ્યું કે, પ્રભુ, તે
 ૨૬ કોણ છે? ઇશુએ ઉત્તર દીધું કે, હું કોણીઓ જોળીને જેને
 આપાંશ, તેજ તે છે. પછી તેણે કોણીઓ જોળીને સીમોનના
 ૨૭ દીકરા યહુદા ઇસકારીઓતને આખ્યો. અને કોણીઓ આખ્યા
 પછી તેમાં શેતાન પેઠા, માટે ઇશુ તેને કહેછે કે, જે તું કરવાનો
 ૨૮ છે, તે વહેલો કર. અને તેણે તેને શા માટે એમ કહું એ ખેસ-
 ૨૯ નારાઓમાંનો કોઈ સમજ્યો નહિ. કેમકે યહુદાની પાસે ચેલી
 હતી, એ માટે પર્વને સાડ અમને જેની જેની અગત્ય છે તે
 વેચાતું લે, અથવા દરિદ્રીઓને કુંઈ આપે, એ માટે ઇશુએ તેને
 ૩૦ કહું, એમ કોટલાએકે ધાર્યું. અને કોણીઓ લઈને તે તરત
 બહાર ગયો; ને તે વેળા રાત હતી.
 ૩૧ અને તે બહાર ગયા પછી ઇશુએ કહું કે, હવે માણસનો
 દીકરો મહિમા પામ્યો છે, ને તેનામાં દેવ પણ મહિમા પામ્યો
 ૩૨ છે. જે દેવ તેનામાં મહિમા પામ્યો છે, તે તેને દેવ પણ
 પોતામાં મહિમા પમાડશે, ને તેને વહેલો મહિમા પમાડશે.
 ૩૩ આ નાના ઝોકરાઓ, હવેથી તમારી જોડે હું થોડી વાર છું;
 તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં યહુદીઓને કહું હતું કે, જ્યાં હું

જાહું છું ત્યાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હવે હું તમને પણ કહું છું. હું તમને નવો હુકમ આપું છું, કે તમે એક બીજા પર ૩૪ પ્રેમ કરો, જેવો મેં તમ પર પ્રેમ કરીશ તેવો તમે પણ એક બીજા પર પ્રેમ કરો. જો એક બીજા પર તમે પ્રેમ રાખો તો ૩૫ તેથી સર્વ જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.

સીમોન પીતર તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું ક્યાં જાય છે? ઈશુએ ૩૬ તેને ઉત્તર દીધું કે, જ્યાં હું જાહું છું, ત્યાં હમણાં તું મારી પાછળ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછળ આવીશ. પીતર ૩૭ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, હમણાં તારી પાછળ હું કેમ નથી આવી શકતો? તારે સાફ તો મારે જીવ આપીશ. ઈશુએ તેને ૩૮ ઉત્તર દીધું કે, શું મારે સાફ તું તારે જીવ આપશે? હું તને ખચીત ખચીત કહું છું કે, તું મને ત્રણ વાર નાકબૂલ કરશે, ત્યાં સુધી મરઘો બોલશે નહિ.

તમારાં મનને ગભરાવા ન દો; તમે દેવ પર વિશ્વાસ ૧૪ કરો, મારા પર પણ વિશ્વાસ કરો. મારા બાપના ઘરમાં ૨ રહેવાનાં ઠેકાણાં ઘણાં છે, નહિ તો હું તમને કહે ત; તમારે કાળે જગ્યા તૈયાર કરવાને હું જાહું છું. અને જો હું જઈને તમારે ૩ કાળે જગ્યા તૈયાર કરીશ, તો પાછો આવીશ, ને તમને મારી પાસે લઈશ, એ માટે કે, જ્યાં હું છું ત્યાં તમે પણ રહો. અને ૪ જ્યાં હું જાહું છું તે તમે જાણો છો, રસ્તો પણ તમે જાણો છો. થોમા તેને કહે છે કે, પ્રભુ, તું ક્યાં જાય છે, તે અમે જાણતા નથી; ૫ ત્યારે અમે રસ્તો કેમ જાણી શકીએ? ઈશુ તેને કહે છે કે, રસ્તો ૬ તથા સત્ય તથા જીવન હું છું, મારા આશ્રા વિના બાપની પાસે કોઈ આવતું નથી. તમે જો મને જાણત તો મારા બાપને ૭ પણ જાણત, ને હવેથી તમે તેને જાણ્યો છે ને તેને દીઠો છે. ફીલીપ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, અમને બાપ દેખાડ, એટલે અમારે ૮ બહુ છે. ઈશુ તેને કહે છે કે, ફીલીપ, આટલી વાર હું તમારી જોડે ૯ રહ્યો છું તો પણ શું તેં મને જાણ્યો નથી? જોણે મને દીઠો છે તેણે બાપને દીઠો છે, તો તું શા માટે કહે છે કે, અમને બાપ

- ૧૦ દેખડાવ? હું બાપમાં ને બાપ મારામાં એનો વિશ્વાસ તું કરેછે કે નહિ? જે વાતો હું તમને કહુંછું તે પોતાથી નથી
- ૧૧ કહેતો, પણ બાપ જે મારામાં રહેછે તે એ કામો કરેછે. હું બાપમાં ને બાપ મારામાં એવો વિશ્વાસ મારા પર કરો, નહિ
- ૧૨ તો તે કામોને લીધે મારા પર વિશ્વાસ કરો. હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે, હું જે કામો કરુંછું તેજ મારા પર વિશ્વાસ કરનાર પણ કરશે, ને તેથી મોટાં કામ કરશે, કાંજે હું બાપની
- ૧૩ પાસે જાહુંછું. અને જે કુંઈ મારે નામે તમે માગશો, તે હું એ માટે
- ૧૪ કરીશ કે બાપ દીકરામાં મહિમા પામે. જે તમે મારે નામે કુંઈ
- ૧૫ માગશો તો તે હું કરીશ. જે તમે મારા પર પ્રેમ કરોછો તો
- ૧૬ મારી આજ્ઞાઓ પાળો. અને હું બાપની વિનંતી કરીશ, ને તે તમને બીજા સંબોધક તમારી પાસે સદા રહેવા માટે આપશે,
- ૧૭ એટલે સત્યનો આત્મા, જેને જગત લઈ નથી શકતું, કાંજે તેને તે દેખતું નથી, ને તેને જાણતું નથી, પણ તમે તેને
- ૧૮ જાણોછો, કેમકે તે તમારી સાથે રહેછે, ને તમારામાં વસશે. હું
- ૧૯ તમને અનાથ નહિ મૂકીશ, હું તમારી પાસે આવીશ. થોડી વાર પછી જગત મને ફરી નહિ દેખશે, પણ તમે મને દેખશો;
- ૨૦ હું જીવુંછું, માટે તમે પણ જીવશો. તે દહાડે તમે જાણશો કે,
- ૨૧ હું મારા બાપમાં છું, ને તમે મારામાં છો, ને હું તમમાં છું. જે મારી આજ્ઞાઓ પામેછે, ને તેઓને પાળેછે તેજ મારા પર પ્રેમ કરેછે, ને જે મારા પર પ્રેમ કરેછે તેના પર મારા બાપનો પ્રેમ થશે, ને હું તે પર પ્રેમ કરીશ, ને તેની પાસે હું પોતાને પ્રગટ
- ૨૨ કરીશ. યહુદા, જે ઈસકારીઓત ન હતો, તે તેને કહેછે કે, પ્રભુ, એ કેમ, કે તું પોતાને અમારી પાસે પ્રગટ કરનાર છે, ને
- ૨૩ જગતની પાસે નહિ? ઈશુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું, જે કોઈ મારા પર પ્રેમ કરે તો તે મારી વાતો પાળશે, ને મારો બાપ તે પર પ્રેમ કરશે, ને અમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે
- ૨૪ રહીશું. જે મારા પર પ્રેમ નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાળતો, ને જે વાત તમે સાંભળોછો તે મારી નથી, પણ બાપ જેણે મને મોકલ્યો છે તેનીજ છે.

મેં તમારી સાથે રહેતાં તમને એ વાતો કહી છે. પણ રૂઠું સંબોધક, જે પવિત્ર આત્મા, જેને બાપ મારા નામથી મોકલી દેશે, તે તમને બધાં શીખવશે, ને મેં જે સર્વ તમને કહ્યાં તે બધાં તમને સંભરાવશે. હું તમને શાંતિ આપીને જાઉં છું; ૨૭ મારી શાંતિ હું તમને આપું છું; જેમ જગત આપે છે તેમ હું તમને આપતો નથી; તમારાં મનને ગભરાવા ન દો, ને બિહીવા ન દો. મેં જે તમને કહ્યું તે તમે સાંભળ્યું છે કે, હું ૨૮ જાઉં છું, ને તમારી પાસે પાછો આવું છું. જે તમે મારા પર પ્રેમ કરત, તો હું બાપની પાસે જાઉં છું, એ મારા કહ્યાથી તમે હરખાત, કેમકે મારો બાપ મારા કરતાં મોટો છે. અને જ્યારે ૨૯ એ થાય ત્યારે તમે વિશ્વાસ કરો મારે થયા અગાઉ મેં હમણાંથી તમને કહ્યું છે. હવેથી તમારી જોડે હું ઘણી વાતો ૩૦ નહિ કરીશ, કાંજે આ જગતનો અધિકારી આવે છે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી. પણ એ મારે કે જગત જાણે કે હું બાપ પર ૩૧ પ્રેમ કરું છું, ને બાપે જેવી મને આજ્ઞા કરી છે, તેવું હું કરું છું. ઉઠો, હિયાંથી આપણે જઈએ.

હું ખરો દાક્ષનો વેલો છું, ને મારો બાપ માણી છે. ૧૫ મારામાંની હરેક ડાળી જે ફળ નથી આપતી તેને તે કહાડી ૨ નાખે છે, ને હરેક જે ફળ આપે છે, તે વચ્ચાં ફળ આપે મારે તેને શુદ્ધ કરે છે. જે વાત મેં તમને કહી છે તેના આશ્રાથી હવે ૩ તમે શુદ્ધ છો. તમે મારામાં રહો, ને હું તમમાં રહીશ; જેમ ૪ ડાળી વેલામાં રહ્યા વિના પોતાથી ફળ આપી નથી શકતી, તેમ તમે પણ મારામાં રહ્યા વિના આપી શકતા નથી. હું ૫ દાક્ષનો વેલો છું, તમે ડાળીઓ છો; જે મારામાં રહે છે, ને હું તેમાં તેજ ઘણાં ફળ આપે છે; કેમકે મારા વિના તમે કંઈ કરી નથી શકતા. જે કોઈ મારામાં રહેતો નથી, તો ડાળીની ૬ પેઠે તે બહાર ફેંકાય છે, ને સુકાઈ જાય છે, પછી લોક તેઓને એકઠી કરીને વસ્તેવમાં નાખે છે, ને તેઓ બળી જાય છે. જે ૭ તમે મારામાં રહો, ને મારી વાતો તમારામાં રહે, તો જે તમે

૮ આહો તે તમે માગશો, ને તે તમને મળશે. એમાં મારો બાપ
 મહિમા પામેછે કે તમે બહુ ફળ આપો, એમ તમે મારા શિષ્ય
 ૯ થશો. જ્ઞાન બાપે મારા પર પ્રેમ કીધો, તેમ મેં તમારા પર
 ૧૦ પ્રેમ કીધો; તમે મારા પ્રેમમાં રહો. જો તમે મારી આજ્ઞાઓ
 પાળો તો તમે મારા પ્રેમમાં રહેશો, જ્ઞાન હું મારા બાપની
 ૧૧ આજ્ઞાઓ પાળીને તેના પ્રેમમાં રહું છું તેમ. તમમાં મારો
 આનંદ રહે, ને તમારો આનંદ સંપુરણ થાય, માટે મેં તમને
 ૧૨ એ વાતો કહી છે. મારી આજ્ઞા એ છે કે, જ્ઞાન મેં તમ પર
 ૧૩ પ્રેમ કીધો છે, તેમ તમે એક બીજા પર પ્રેમ કરો. પોતાના
 મિત્રોને સાડ પોતાનો જીવ આપવા કરતાં કોઈનો પ્રેમ મોટો
 ૧૪ નથી. હું તમને જ કુંઈ આજ્ઞા આપું છું તે જો તમે કરો તો તમે
 ૧૫ મારા મિત્ર છો. હવેથી હું તમને દાસ નહિ કહીશ, કેમકે
 પોતાનો શેઠ જ કરેછે તે દાસ જાણતો નથી, પણ મેં તમને
 મિત્ર કહ્યા છે, કેમકે જ મેં મારા બાપથી સાંભળ્યાં તે બધાં મેં
 ૧૬ તમને જાણાવ્યાં છે. તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં તમને
 પસંદ કીધો છે, ને તમને ઠરાવ્યા છે, કે તમે જઈને બહુ ફળ
 આપો, ને તમારાં ફળ રહે, એ માટે કે તમે મારા નામે જ
 ૧૭ કુંઈ બાપની કર્ને માગો તે તમને તે આપે. તમે એક બીજા
 ૧૮ પર પ્રેમ કરો માટે હું તમને એ આજ્ઞા આપું છું. જો જગત
 તમારો દ્વેષ કરેછે તો એથી અગાઉ તેણે મારો દ્વેષ કીધેલો
 ૧૯ છે, એ તમે જાણો છો. જો તમે જગતના હોત તો જગત
 પોતાનાના ઉપર પ્રેમ કરત; પણ તમે જગતના નથી, પણ
 મેં તમને જગતમાંથી પસંદ કીધો છે, તે માટે જગત તમારો
 ૨૦ દ્વેષ કરેછે. દાસ પોતાના શેઠથી મોટો નથી, એવી જ વાત મેં
 તમને કહી તે સંભારો, જો તેઓ મારી પછવાડે લાગ્યા, તો
 તમારી પછવાડે પણ લાગશે; જો તેઓએ મારી વાત પાળી,
 ૨૧ તો તમારી પણ પાળશે. પણ એ બધાં મારા નામને સાડ
 તેઓ તમને કરશે, કેમકે જણે મને મોકલ્યો છે તેને તેઓ
 ૨૨ જાણતા નથી. જો હું આવ્યો ન હોત, ને તેઓને કહ્યું ન હોત,
 તો તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હમણાં તેઓનાં પાપ સંબંધી

તેઓને બહાનું નથી. જે મારા પર દ્વેષ કરેછે, તે મારા બાપના ૨૩
પર પણ દ્વેષ કરેછે. જે કામો બીજા કોઈએ કીધાં નથી, તે જો ૨૪
મેં તેઓમાં ન કીધાં હોત, તો તેઓને પાપ ન લાગત; પણ
હવે તેઓએ મને તથા મારા બાપને પણ દીઠા છે, ને દ્વેષ
કીધો છે. પણ તેઓના શાસ્ત્રમાં એ વાત લખેલી છે કે, ૨૫
તેઓએ કારણ વગર મારો દ્વેષ કીધો, તે પુરી થવા સાડ
[એમ થયું]. પણ સંબોધક, જેને હું બાપની પાસેથી ૨૬
તમારી પાસે મોકલી દર્શા, એટલે સત્યનો આત્મા જે બાપની
પાસેથી નિકળેછે, તે જ્યારે આવશે, ત્યારે મારા સંબંધી
શાહેદી આપશે. અને તમે આરંભથી મારી જોડે છો, માટે તમે ૨૭
પણ શાહેદી આપશો.

તમે ઠાકર ન બાઓ માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૬
તેઓ તમને સભાઓમાંથી કહાડી મૂકશે, ને એવો સમય ૨
આવેછે કે જે કોઈ તમને મારી નાખે તે દેવની સેવા કરેછે,
એમ તેને લાગશે. અને તેઓ બાપને તથા મને જાણતા ૩
નથી, માટે તેઓ તમને એવું કરશે. પણ એ બધાં મેં તમને એ ૪
માટે કહ્યાં છે કે, જ્યારે તે સમય આવે ત્યારે તમે સંભારો કે
એ વાતો મેં તમને કહી; પહેલાંથી એ વાતો મેં તમને કહી ન
હતી; કેમકે હું તમારી જોડે હતો. પણ જ્યે મને મોકલ્યો છે ૫
તેની પાસે હવે હું જાહું; પણ તું ક્યાં જાયછે એમ તમારા-
માંનો કોઈ મને પુછતો નથી. પણ મેં તમને એ વાતો કહી છે, ૬
માટે તમારાં મન શોકે ભરાઈ ગયાં છે. પણ જે સાચું તે હું ૭
તમને કહું; માટે જવું તમને ગુણકારી છે, કેમકે જો હું જાહું
નહિ, તો સંબોધક તમારી પાસે નહિ આવશે. પણ જો હું
જાહું, તો તેને તમારી પાસે હું મોકલી દર્શા. અને તે આવીને ૮
પાપ વિષે તથા ન્યાયપણા વિષે તથા ન્યાય ઠરાવવા વિષે,
જગતની ખાતરી કરશે. પાપ વિષે, કેમકે તેઓ મારા પર ૯
વિશ્વાસ કરતા નથી; ને ન્યાયીપણા વિષે, કેમકે હું બાપની પાસે ૧૦
જાહું, ને તમે હવેથી મને નહિ જોશો; ને ન્યાય ઠરાવવા ૧૧

વિષે, કેમકે આ જગતના અધિકારીઓનો ન્યાય ઠરાવાય છે.
 ૧૨ હજી ઘણી વાતો મારે તમને કહેવાની છે, પણ હમણાં તે તમે
 ૧૩ ખમી શકતા નથી. તે પણ જે સત્યનો આત્મા, તે જ્યારે
 આવશે, ત્યારે તે તમને સર્વ સત્યમાં લઈજશે; કેમકે તે
 યોતાથી નહિ કહેશે, પણ જે કંઈ તે સાંભળશે તેજ કહેશે, ને
 ૧૪ જે જે થનાર છે તે તમને કહી દેખાડશે. અને તે મને મહિમા-
 વાન કરશે, કેમકે તે મારા વિષેનું લઈને તમને કહી દેખાડશે.
 ૧૫ જે બાપનાં છે તે સર્વ મારાં છે, તે માટે મેં કહ્યું કે, તે મારા
 ૧૬ વિષેનું લઈને તમને કહી દેખાડશે. થોડી વાર પછી તમે
 મને નહિ જોશો, ને ફરી થોડી વાર પછી તમે મને જોશો;
 ૧૭ કેમકે હું નિકળીને બાપની પાસે જાઉં છું. એ માટે તેના
 શિષ્યોમાંના કેટલાએકે માહો માંહે કહ્યું, એ આપણને કહે છે કે,
 થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો; ને ફરી થોડી વાર પછી
 તમે મને જોશો, કેમકે હું નિકળીને બાપની પાસે જાઉં છું, તે શું
 ૧૮ છે? તે માટે તેઓએ કહ્યું કે, એ થોડી વાર કહે છે તે શું છે?
 ૧૯ તે શું કહે છે એ આપણે જાણતા નથી. તેઓ તેને પુછવા
 ચાહતા હતા, એ ઈશુએ જાણ્યું, તે માટે તેણે તેઓને કહ્યું કે,
 થોડી વાર પછી તમે મને નહિ જોશો, ને ફરી થોડી વાર પછી
 તમે મને જોશો એ જે મેં કહ્યું, તે વિષે તમે માહો માંહે પુછાઓ
 ૨૦ શું? હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, તમે રડશો ને શોક
 કરશો, પણ જગત હરખાશે; તમે દલગીર થશો, પણ તમારી
 ૨૧ દલગીરી આનંદરૂપ થઈજશે. જ્યારે બાપડી જાણવાની છે
 ત્યારે તેને દુઃખ થાય છે, કેમકે તેનો વખત આવ્યો છે; પણ
 જ્યારે છેકરૂં જાણ્યું ત્યારે જગતમાં માણસ જન્મ્યું તેના
 ૨૨ આનંદથી તે દુઃખ ફરી સંભારતી નથી. અને હમણાં તમને
 તે દલગીરી લાગે છે ખરી, પણ હું તમને ફરી જોઈશ, પછી
 તમારાં મન આનંદ કરશે, ને તમારો આનંદ તમારી પાસેથી
 ૨૩ કોઈ લઈ લેનાર નથી. અને તે દહાડે તમે મારી પાસે કંઈ
 માગશો નહિ; હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, મારે નામે
 ૨૪ જે કંઈ તમે બાપ પાસે માગશો તે તમને તે આપશે. હજી

સુધી મારે નામે તમે કુંઠ માગ્યું નથી ; માગો, ને તમે પામશો,
એ માટે કે તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય.

એ વાતો મેં તમને દૃષ્ટાંતોમાં કહી છે, પણ એવા સમય ૨૫
આવે છે કે, જેમાં દૃષ્ટાંતોમાં હું તમારી સાથે નહિ બોલીશ,
પણ બાપ સંબંધી હું તમને ઉઘાડું કહી દેખાડીશ. તે દહાડે ૨૬
મારે નામે તમે માગશો, ને હું તમને એમ નથી કહેતો કે હું
તમારે સારૂ બાપની પાસે વિનંતી કરીશ. કેમકે બાપ પોતેજ ૨૭
તમારા પર પ્રેમ કરે છે, કાંજ તમે મારા પર પ્રેમ કીધો છે, ને
હું દેવની પાસેથી નિકળ્યો, એનો વિશ્વાસ પણ કીધો છે. હું ૨૮
બાપ પાસેથી નિકળીને જગતમાં આવ્યો છું, વળી હું જગત
મૂકીને બાપની પાસે જાઉં છું. તેના શિષ્યોએ તેને કહ્યું કે, જો, ૨૯
હવે તું ઉઘાડું બોલે છે, ને કુંઠ દૃષ્ટાંત નથી કહેતો. હવે અમે ૩૦
જાણીએ છીએ કે તું સઘળાં જાણે છે, ને તને પુછવાની અગત્ય
કોઈને નથી; એ ઉપરથી અમે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે તું દેવ
પાસેથી આવ્યો છે. ઈશુએ તેઓને ઉત્તર દીધું કે, તમે શું ૩૧
હવે વિશ્વાસ કરો છો? જુઓ, એવી ઘડી આવે છે, ને હમણાં ૩૨
આવી છે કે, તમે હરેક માણસ પોતપોતાનાંની ગમ વેરાશો, ને
મને એકલો મૂકશો, તો પણ હું એકલો નથી, કેમકે બાપ મારી
જોડે છે. મારામાં તમને સમાધાન થાય માટે મેં તમને એ ૩૩
વાતો કહી છે; જગતમાં તમને સંકટ થશે, પણ છાતી રાખો,
જગતને મેં જીત્યું છે.

ઈશુએ એ વાતો કહી રહ્યા પછી આકાશની ગમ પોતાની ૧૭
આંખો હંચી કરીને કહ્યું કે, બાપ, સમય આવ્યો છે, તું તારા
દીકરાનો મહિમા એ માટે કર, કે તારો દીકરો પણ તારો
મહિમા કરે. કેમકે તેં સર્વ લોકો પર તેને અધિકાર આપ્યો ૨
છે કે, જેટલા તેં તેને આપ્યા તે સર્વને અનંત જીવન તે આપે.
અને અનંત જીવન એ છે કે તેઓ તને એકલા ખરા દેવને ૩
તથા ઈશુ ખ્રીસ્ત જેને તેં મોકલ્યો છે તેને જાણે. મેં પૃથ્વી ૪
પર તારો મહિમા કીધો છે, જે કામ તેં મને કરવાને આપ્યું છે

- ૫ તે મેં પુરૂં કીધું છે. અને, ઝો બાપ, જગત થયા અગાઉ તારી પાસે મારો જે મહિમા હતો તેથી તું હમણાં પોતાની પાસે મને
- ૬ મહિમાવાન કર. જગતમાંથી જે માણસો તેં મને આપ્યાં છે, તેઓને તારૂં નામ મેં પ્રગટ કીધું છે; તેઓ તારાં હતાં, ને તેં
- ૭ તેઓને મને આપ્યાં છે, ને તેઓએ તારી વાત પાળી છે. હવે તેઓએ જાણ્યું છે કે જટલાં તેં મને આપ્યાં, તે સંઘાં તારાથી
- ૮ છે. કેમકે જે વાતો તેં મને આપી છે તે મેં તેઓને આપી છે, ને તેઓએ તે ક્ષીધી, ને હું તારી પાસેથી નિકળીને આવ્યો છું, એ તેઓએ નિશ્ચે જાણ્યું, ને તેં મને મોકલ્યો છે, એમ તેઓએ
- ૯ વિશ્વાસ કીધા. તેઓને સાડ હું વિનંતી કરું છું; જગતને સાડ હું વિનંતી કરતો નથી, પણ જેઓ તેં મને આપ્યાં છે તેઓને
- ૧૦ સાડ; કેમકે તેઓ તારાં છે. અને જે મારાં તે બધાં તારાં છે, ને
- ૧૧ જે તારાં તે મારાં છે, ને હું તેઓમાં મહિમા પામેલો છું. અને હવેથી હું જગતમાં નથી, પણ તેઓ જગતમાં છે, ને હું તારી પાસે આવું છું. ઝો પવિત્ર બાપ, તેં જેઓ મને આપ્યાં છે, તેઓને આપણ સરખા એક થવા સાડ તારા નામથી બચાવી
- ૧૨ રાખ. હું તેઓની જોડે જગતમાં હતો ત્યાં સુધી તારા નામથી મેં તેઓને બચાવી રાખ્યાં; જેઓ તેં મને આપ્યાં તેઓને મેં બચાવી રાખ્યાં છે; ક્ષેપ પુરા થવા સાડ વિનાશના દીકરા
- ૧૩ વિના તેઓમાંના કોઈનો વિનાશ નથી થયો. પણ હવે હું તારી પાસે આવું છું, ને તેઓમાં મારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય,
- ૧૪ માટે હું જગતમાં એ વાતો કરું છું. તારી વાત મેં તેઓને આપી છે, ને જગતે તેઓનો દ્વેષ કીધા છે; કેમકે જમ હું
- ૧૫ જગતનો નથી, તેમ તેઓ પણ જગતના નથી. તું તેઓને જગતમાંથી કહાડે એવી વિનંતી હું નથી કરતો, પણ એવી કે
- ૧૬ ભુંડાથી તું તેઓને બચાવે. જમ હું જગતનો નથી, તેમ તેઓ જગતના નથી. તું પોતાના સત્યથી તેઓને પવિત્ર કર, તારૂં
- ૧૮ વચન સત્ય છે. જમ તેં મને જગતમાં મોકલ્યો છે, તેમ મેં
- ૧૯ પણ તેઓને જગતમાં મોકલ્યા છે. અને તેઓ પણ સત્યથી
- ૨૦ પવિત્ર થાય માટે તેઓને સાડ હું પોતાને પવિત્ર કરું છું. હું

એકલા તેઓને સાડ નહિ, પણ તેઓની વાતથી મારા પર જે વિશ્વાસ કરશે, તેઓને સાડ પણ વિનંતી કરું કે, તેઓ બંધા ૨૧ એક થાય. ઓ બાપ, જેમ તું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેઓ પણ આપણામાં એક થાય, એ સાડ કે તેં મને મોકલ્યો છે, એમ જગત વિશ્વાસ કરે. અને જે મહિમા તેં મને આપ્યો ૨૨ છે તે મેં તેઓને એ માટે આપ્યો છે, કે જેવા આપણે એક છિયે તેવા તેઓ પણ એક થાય; હું તેઓમાં ને તું મારામાં, ૨૩ એ માટે કે તેઓ એકરૂપ સંપૂર્ણ કરાય, અને કે તેં મને મોકલ્યો છે, ને જેમ તેં મારા પર પ્રેમ કીધો છે, તેમ તેઓના પર પ્રેમ કીધો છે, એ જગત જાણે. બાપ, હું એમ ચાહું કે, ૨૪ જ્યાં હું છું ત્યાં જોઓ તેં મને આપ્યાં છે તેઓ પણ મારી પાસે હોય કે મારો મહિમા જે તેં મને આપ્યો છે તે તેઓ જુએ; કેમકે જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ તેં મારા પર પ્રેમ કીધો છે. ઓ યથાર્થી બાપ, જગતે તો તને જાણ્યો નથી; પણ ૨૫ મેં તને જાણ્યો છે; ને તેં મને મોકલ્યો છે, એમ તેઓએ જાણ્યું છે. અને તેઓને તારું નામ મેં જાણ્યું છે, ને વળી ૨૬ જાણાવીશ કે, જે પ્રેમથી તેં મારા પર પ્રેમ કીધો છે, તે તેઓમાં રહે, ને હું પણ તેઓમાં રહું.

ઈશુ એ વાતો કહીને પોતાના શિષ્યો સુઠાં કેદરોનના નાળા ૧૮ પાર ગયો, જ્યાં વાડી હતી, તેમાં તે તથા તેના શિષ્યો પેઠા. અને તેને પકડાવનાર ચહુદા પણ તે ઠેકાણું જાણતો હતો, કાંજે ૨ ઈશુ પોતાના શિષ્યોની સાથે ઘણી વાર ત્યાં જતો હતો. ત્યારે ૩ ચહુદા મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા ફરોશીઓની પાસેથી સિપાઈઓને તથા ભાલદારોને લઈને જ્ઞાનસ તથા મશાલ તથા હથિયાર સુઠાં ત્યાં આવ્યો. ઈશુ પોતા પર જે સઘળાં થવાનાં હતાં તે ૪ જાણતો હતો, તે માટે તેણે બહાર જઈને તેઓને કહ્યું કે, તમે કોણને શોધાછો? તેઓએ તેને ઉત્તર દીધું કે, ઈશુ જે નાજારી ૫ તેને. ઈશુ તેઓને કહે છે કે, હું તે છું. અને ચહુદા તેને પકડાવનાર પણ તેઓની જોડે ઉભો રહ્યો હતો. હું તે છું, એમ તેણે ૬

- ૭ તેઓને કહેતાંજ તેઓ પાછા હટીને ભોંય પર પડયા. ત્યારે તેણે ફરી તેઓને પુછ્યું કે, તમે કોણને શોધો છો? ને તેઓએ ૮ કહ્યું કે, ઈશુ નાઝારીને. ઈશુએ ઉત્તર દીધું કે, મેં તમને કહ્યું છે કે, હું તે છું, એ માટે જો તમે મને શોધો છો તો એઓને ૯ જવા દો. એ માટે કે જે વાત તેણે કહી હતી કે, જ્યાં તેં મને આખ્યાં છે તેઓમાંથી એકને પણ મેં ખાધો નથી, તે પુરી ૧૦ થાય. ત્યારે સીમોન પીતરની પાસે તરવાર છતાં તેણે તે કહાડીને મુખ્ય યાજકના ચાકરને મારીને તેનો જમણો કાન ૧૧ કાપી નાખ્યો, ને તે ચાકરનું નામ માલખા હતું. એ માટે ઈશુએ પીતરને કહ્યું કે, તારી તરવાર મીઆનમાં ઘાલ, જે વાટકો મારા બાપે મને આપ્યો છે તે શું હું નહિજ પાહું?
- ૧૨ ત્યારે સિપાઈઓએ તથા જમાદારે તથા ચહુદીઓના ભાલ- ૧૩ દારોએ ઈશુને પકડ્યો, ને તેને બાંધ્યો. અને પહેલાં તેને આનાસની પાસે લઈ ગયા, કેમકે તે વરસના પ્રમુખ્ય યાજક ૧૪ કાયાકાનો તે સસરો હતો. અને જે કાયાકાએ ચહુદીઓને બતાવ્યું હતું કે, ભોકોને સાડ એક માણસનું મરવું ગુણકારી છે, તે એજ હતો.
- ૧૫ અને સીમોન પીતર તથા બીજે શિષ્ય ઈશુની પાછળ ગયા, ને તે શિષ્ય પ્રમુખ્ય યાજકનો ઓળખીતો છતાં ઈશુની સાથે ૧૬ પ્રમુખ્ય યાજકના ઘરમાં ગયો. પણ પીતર બારણા આગળ બહાર ઉભો રહ્યો માટે તે બીજે શિષ્ય જે પ્રમુખ્ય યાજકનો ઓળખીતો હતો તે બહાર આવ્યો, ને જે દરવાન હતી તેણીને ૧૭ કહીને પીતરને માંહે લાવ્યો. ત્યારે તે દરવાન દાસી પીતરને કહે છે કે, શું તું પણ તે માણસના શિષ્યોમાંનો નથી? તે ૧૮ કહે છે કે, હું નથી. અને ચાકરો તથા ભાલદારો કોઓલાનો વસ્તેવ કરીને ઉભા રહીને તાપતા હતા, કાંજે ઠહાડ હતી, ને પીતર પણ તેઓની જોડે ઉભો રહીને તાપતો હતો.
- ૧૯ ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજકે ઈશુને તેના શિષ્યો વિષે તથા તેના ૨૦ ઉપદેશ વિષે પુછ્યું. ઈશુએ તેને ઉત્તર આપ્યું કે, જગતની આગળ પ્રગટરૂપે હું બોલતો આવ્યો; સભામાં તથા મંદિરમાં

બ્યાં યહુદીઓ નિત્ય એકઠા થાયછે ત્યાં હું નિત્ય શીખવતો
આવ્યો, ને મેં ગુપ્તમાં કંઈ નથી કહ્યું. તું મને કેમ પુછેછે? તેઓને ૨૧
મેં શું કહ્યું તે મારા સાંભળનારાઓને પુછ; જો, મેં જે કહ્યાં તે
તેઓ જાણેછે. અને તેણે એમ કહેતાંજ ભાલદારોમાંનો એક ૨૨
જે પાસે ઉભો હતો, તેણે ઈશુને થબડાક મારીને કહ્યું કે,
પ્રમુખ્ય યાજકને તું એવી રીતે ઉત્તર દેછે? ઈશુએ તેને ઉત્તર ૨૩
દીધું કે, જો મેં ભુંડું કહ્યું હોય તો તે ભુંડા વિષે શાહેદી આપ;
પણ જો ઠીક તો તું મને કેમ મારેછે? ત્યારે કાયાક પ્રમુખ્ય ૨૪
યાજકની પાસે આનાસે તેને બાંધેલો મોકલ્યો.

અને સીમોન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો, ત્યારે ૨૫
તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું શું એના શિષ્યોમાંનો નથી? તેણે
નકાર કરતાં કહ્યું કે, હું નથી. જનો કાન પીતરે કાપી નાખ્યો ૨૬
તેનો સગો જે પ્રમુખ્ય યાજકના ચાકરોમાંનો એક તે કહેછે કે,
વાડીમાં મેં તને તેની સાથે દીઠા નથી શું? ત્યારે પીતરે ફરી ૨૭
નકાર કીધો, ને તરત મરઘો બોલ્યો.

ત્યારે તેઓ ઈશુને કાયાક પાસેથી કચેરીમાં લઈ જાયછે, ૨૮
એટલામાં મોટી સવાર થઈ, ને તેઓ અશુદ્ધ ન થાય, પણ
પારખા ખાય, માટે તેઓ કચેરીમાં ન ગયા. એ માટે પીલાતે ૨૯
તેઓની પાસે બહાર જઈને કહ્યું કે, એ માથસ પર તમે શો
બદ્દો મૂકોછો? તેઓએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, જો એ ભુંડું ૩૦
કરનાર ન હોત તો અમે એને તને ન સોંપત. ત્યારે પીલાતે ૩૧
તેઓને કહ્યું કે, તમે એને લઈને તમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે એનો
ન્યાય કરો. ત્યારે યહુદીઓએ તેને કહ્યું કે, કોઈને મારી-
નાખવો એવો અધિકાર અમને નથી. પોતે કયા મોતથી ૩૨
મરનાર હતો તે જણાવતાં ઈશુએ જે વાત કહી તે પુરી
થાય માટે [એમ થયું].

ત્યારે પીલાતે ફરી કચેરીમાં જઈને ઈશુને પાસે તેડીને તેને ૩૩
કહ્યું કે, તું શું યહુદીઓનો રાજા છે? ઈશુએ તેને ઉત્તર દીધું ૩૪
કે, એ શું તું પોતાથી કહેછે, કે કોઈ બીજાઓએ મારા સંબંધી
તને કહ્યું છે? પીલાતે ઉત્તર દીધું કે, હું શું યહુદી છું? તારા ૩૫

દેશનાઓએ તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તને મારે હવાસે કીધા; તે
 ૩૬ શું કીધું છે? ઇશુએ ઉત્તર આપ્યું કે, માફે રાજ્ય આ જગતનું
 નથી; જો માફે રાજ્ય આ જગતનું હોત, તો મારા ચાકરો
 લડત, એ માટે કે હું યહુદીઓને સ્વાધીન ન કરાઉં; પણ હવે
 ૩૭ માફે રાજ્ય હિયાનું નથી. ત્યારે પીલાતે તેને કહ્યું કે, તો શું તું
 રાજા છે? ઇશુએ ઉત્તર આપ્યું કે, તું કહે છે તેજ, હું રાજા
 છું; એજ માટે હું જન્મ્યો છું, ને એજ સાફ હું જગતમાં
 આવ્યો છું, કે સત્ય વિષે શાહુદી આપું; દરેક જે સત્યનો છે,
 ૩૮ તે મારો ઘાટો સાંભળે છે. પીલાત તેને કહે છે કે, સત્ય શું છે?
 અને એમ કહીને ફરી યહુદીઓની પાસે બહાર ગયો, ને
 ૩૯ તેઓને કહે છે કે, હું તેમાં કાંઈ અપરાધ દેખતો નથી. પણ
 પારખા પર્વમાં તમારે સાફ એકને હું મૂકીદઉં, એવી તમારી
 રીત છે, માટે હું તમારે સાફ યહુદીઓના રાજાને મૂકીદઉં? શું
 ૪૦ તમે એમ આહો છો? ત્યારે તે બધાએ ફરી ખૂમ પાડતાં કહ્યું
 કે, એને નહિ, પણ બારાબાસને. બારાબાસ તો છુટારો હતો.

૧૯ ત્યાર પછી પીલાતે ઇશુને લઈને કોરડા માર્યા.
 ૨ અને સિપાઈઓએ કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેના માથા પર મૂક્યો.
 ૩ ને જાંબુહું વસ્ત્ર તેને પહેરાવીને કહ્યું કે, ઓ યહુદીઓના રાજા,
 ૪ સુખી રહે! ને તેઓએ તેને થબડાકો મારી. એ માટે
 પીલાત ફરી બહાર જઈને તેઓને કહે છે કે, એમાં મને કાંઈ
 અપરાધ જડતો નથી; જુઓ, એ તમને જણાવવાને હું
 ૫ તમારી પાસે એને બહાર લાવું છું. ત્યારે ઇશુ કાંટાનો મુગટ
 તથા જાંબુહું વસ્ત્ર પહેરેલો બહાર નિકળ્યો. પછી પીલાત
 ૬ તેઓને કહે છે કે, જુઓ આ માણસ! જ્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ
 તથા ભાલદારોએ તેને દીઠો, ત્યારે તેઓએ ખૂમ પાડતાં કહ્યું
 કે, એને વધસ્તંભ પર જડાવ, વધસ્તંભ પર જડાવ. પીલાત
 તેઓને કહે છે કે, તમે એને લઈને વધસ્તંભ પર જડાવો;
 ૭ કાંજે મને એમાં કાંઈ અપરાધ જડતો નથી. યહુદીઓએ તેને
 ઉત્તર દીધું કે, અમારે શાસ્ત્ર છે, ને અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે

એણે મરણ ભોગવવું જોઈએ; કેમકે એણે પોતાને દેવનો દીકરો ઠરાવ્યો છે. એ માટે પીલાત એ વાત સાંભળ્યા પર ૮ વત્તા બિહીશિ. અને ફરી કચેરીમાં જઈને ઈશુને કહેછે કે, તું ૯ ક્યાંનો છે? પણ ઈશુએ તેને ઉત્તર ન દીધું. ત્યારે પીલાત ૧૦ તેને કહેછે કે, મને તું કેમ કહેતો નથી? તને વધસ્તંભ પર જડવાનો અધિકાર મને છે. ને તને છોડવાનો અધિકાર મને છે, એ તું જાણતો નથી શું? ઈશુએ ઉત્તર દીધું કે, ઉપરથી ૧૧ તને અપાયા વગર મારા પર તારો કોઈ અધિકાર ન હોત; તે માટે જોએ મને તને સોંપ્યો તેનું પાપ વત્તું છે. ત્યારથી ૧૨ પીલાતે તેને મૂકી દેવાની મેહેનત કીધી; પણ યહુદીઓએ યૂમ પાડતાં કહ્યું કે, જો તું એ માણસને મૂકીદે, તો તું કાર્થસારનો મિત્ર નથી; જો કોઈ પોતાને રાજા ઠરાવેછે, તે કાર્થસારને વિરુદ્ધ બોલેછે. ત્યારે એ વાત સાંભળીને પીલાત ૧૩ ઈશુને બહાર લાવ્યો, ને ફરસબંદી કહેવાએલી જગ્યા જો હેબ્રી બોલીમાં ગાબબાથા કહેવાયછે, ત્યાં ન્યાયની ગાદી પર તે બેઠો. અને પારખાની તૈયારીનો એ દહાડો હતો, ને આસરે ૧૪ અપોર હતા. ત્યારે તે યહુદીઓને કહેછે કે, જુઓ તમારો રાજા! પણ તેઓએ મોટે ઘાંટે કહ્યું કે, એને દૂર કર, દૂર કર, ૧૫ વધસ્તંભ પર જડાવ. પીલાત તેઓને કહેછે કે, શું હું તમારા રાજાને વધસ્તંભ પર જડાવું? મુખ્ય યાજકોએ ઉત્તર દીધું કે, કાર્થસાર વગર અમારો કોઈ રાજા નથી. ત્યારે તેને ૧૬ વધસ્તંભ પર જડવાને તેણે તેઓને સોંપ્યો. ત્યારે તેઓ ઈશુને પકડી લઈ ગયા.

પછી તે પોતાનો વધસ્તંભ હંચકી લેતો ખોપરી નામે ૧૭ જગ્યા જો હેબ્રી બોલીમાં ગલગથા કહેવાયલી છે ત્યાં બહાર ગયો. ત્યાં તેઓએ તેને તથા તેની સાથે ખીજા બેને વગસ્તંભ ૧૮ પર જડયા; એકેક બાજુ પર એકને તથા વચમાં ઈશુને. અને ૧૯ પીલાતે સરનામું લખીને વધસ્તંભ પર ચહોંટાડયું; ને લખેલું એમ હતું કે, ઈશુ નાઝારી યહુદીઓનો રાજા. અને જ્યાં ઈશુ ૨૦ વધસ્તંભ પર જડાયો હતો, તે ઠેકાણું શહેરની પાસે હતું,

- ને તે સરનામું હેત્રી તથા હેલેની તથા રૂમી ભાષામાં લખ્યું
 ૨૧ હતું, માટે ઘણા યહુદીઓએ વાંચ્યું. ત્યારે યહુદીઓના
 મુખ્ય યાજ્ઞકોએ પીલાતને કહ્યું કે, યહુદીઓનો રાજા, એમ ન
 લખ, પણ એમ કે, તેણે કહ્યું કે, હું યહુદીઓનો રાજા છું.
 ૨૨ પીલાતે ઉત્તર દીધું કે, મેં જ લખ્યું છે તે લખ્યું.
 ૨૩ જ્યારે સિપાઈઓએ ઈશુને વધસ્તંભ પર જડ્યો, ત્યારે
 તેઓએ તેનાં લુગડાં લીધાં, ને ચાર વાંટા પાડ્યા, હરેક
 સિપાઈને વાસ્તે એક; ને ડગલો પણ લીધા, ને તે ડગલો સીવણ
 ૨૪ વગર, ઉપરથી પુરો વણેલો હતો. એ માટે તેઓએ માહોમાંહે
 કહ્યું કે, આપણે એ કાઢીએ નહિ; પણ તે કોણ છે, એ સંબંધી
 ચિઠ્ઠી નાખીએ. તે એ માટે થયું કે, શાસ્ત્ર જ કહેછે તે પુરૂં થાય
 કે, “તેઓએ માહોમાંહે મારાં લુગડાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા
 ડગલા ઉપર ચિઠ્ઠી નાખી.” તે સિપાઈઓએ એ કામો કરીયાં.
 ૨૫ અને ઈશુના વધસ્તંભ પાસે તેની મા, તથા તેની માસી,
 ક્ષોપાસની વહુ મરિયમ તથા મરિયમ માગદાલીન ઉભાં
 ૨૬ રહેલાં હતાં. તે માટે ઈશુએ જ્યારે પોતાની માને તથા જેના
 પર પોતે પ્રેમ કરતો તે શિષ્યને પાસે ઉભાં રહેલાં દીઠાં, ત્યારે
 ૨૭ પોતાની માને કહ્યું કે, બાઈ, જો, તારો દીકરો. ત્યાર પછી તેણે
 તે શિષ્યને કહ્યું કે, જો, તારી મા. અને તેજ ઘડીથી તે શિષ્યે
 તેને પોતાના ઘરમાં લીધી.
 ૨૮ એ પછી હવે સઘળાં પુરાં થયાં, એ ઈશુ જાણીને ધર્મસેખ
 ૨૯ પુરો થવા સાડ કહેછે કે, મને તરસ લાગી છે. અને ત્યાં
 સીરકાએ ભરેલું એક વાસણ મૂક્યું હતું, ને તેઓએ એક
 વાદળી સીરકાએ ભરીને, જુદા પર મૂકીને તેના મહો આગળ
 ૩૦ ધરી. માટે ઈશુએ સીરકો લીધા પર કહ્યું કે, સંપૂર્ણ થયું;
 ને માથું નમાવીને પ્રાણ છોડ્યો.
 ૩૧ ત્યારે સિદ્ધિકરણનો દિવસ હતો, ને તે વિશ્રામનો દિવસ
 મોટો દિવસ હતો, એ માટે વિશ્રામવારે તેઓનાં મુડાં
 વધસ્તંભ પર ન રહેવા સાડ તેઓના ઠાંઠિયા ભંજય, ને
 તેઓ લઈજવાય, એમ યહુદીઓએ પીલાતની વિનંતી કરીધી.

પછી સિપાઈઓએ આવીને તેની સાથે વધરતંભ પર જડાએલા ૩૨
 પહેલાના તથા ખીજના ઠાંટિયા ભાંગ્યા. પણ ઈશુની પાસે ૩૩
 આવીને તેને મરેલો દીઠો, ત્યારે તેના ઠાંટિયા ભાંગ્યા નહિ.
 તો પણ સિપાઈઓમાંથી એકે ભાલાથી તેની કૂખ વીંધી, ને ૩૪
 તરત તેમાંથી લોહી તથા પાણી નિકળ્યાં. અને જાણે જોયું ૩૫
 તેજ આ શાહદી આપેછે, ને તેની શાહદી ખરી છે. અને તમે ૩૬
 વિશ્વાસ કરો તે માટે તે ખરૂં કહેછે, એ તે જાણેછે. કાંજે
 “તેનું એક પણ હાડકું ભંગશે નહિ,” એ લેખ પુરો થવા
 સારૂં એમ થયું; ને ફરી ખીજે લેખ કહેછે કે, “જને તેઓએ ૩૭
 વીંધ્યો તે પર તેઓ જશે.”

અને એ પછી આરમથિયાનો યુસુફ, (જે ઈશુનો શિષ્ય ૩૮
 હતો પણ ચહુદીઓના ધાકને લીધે ગુમ્મ રીતે), તેણે ઈશુનું મુડકું
 લઈજવાને પીલાતની વિનંતી કરીધી; ત્યારે પીલાતે રજા
 આપી. તે માટે તેણે આવીને ઈશુનું મુડકું ઉતારી લીધું. અને ૩૯
 નીકોદેમસ પણ, જે પહેલાં રાત્રે ઈશુની પાસે આવ્યો હતો, તે
 જોળ તથા અગર ભેળશેળ આસરે સો સેર લઈ આવ્યો. ત્યારે ૪૦
 ચહુદીઓની દાઢવાની રીત પ્રમાણે તેઓએ ઈશુનું મુડકું લઈને,
 સુગંધીઓ સુદ્ધાં, શણનાં લુગડાંમાં તે લપેટ્યું. અને જ્યાં તે ૪૧
 વધરતંભ પર જડાયો, તે જગ્યામાં વાડી હતી, ને તે વાડીમાં
 નવી કબર હતી, જેમાં કોઈને ત્યાં સુધી મૂકેલો ન હતો. એ ૪૨
 વારતે તેઓએ ઈશુને ચહુદીઓના સિદ્ધકરણના દિવસને લીધે
 ત્યાંજ મૂક્યો, કેમકે તે કબર પાસે હતી.

ત્યારે અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે, મોટી સવારે અંધારૂં ૨૦
 હતું એટલામાં મરિયમ મેગદાલીન કબરની પાસે આવી, ને
 કબર પરથી પથ્થર ખસેડેલો તેણે દીઠો. ત્યારે તે દ્વાડીને ૨
 સીમોન પીતરની પાસે તથા જે ખીજ શિષ્ય પર ઈશુએ પ્રેમ
 કરીધો તેની પાસે પણ, આવીને તેઓને કહ્યું કે, પ્રભુને તેઓએ
 કબરમાંથી કહાડી લીધો, ને તેઓએ તેને ક્યાં મૂક્યો છે એ
 અમે જાણતાં નથી. તે માટે પીતર તથા તે ખીજે શિષ્ય ૩

- ૪ નિકળીને કબરની પાસે જતા હતા. ત્યારે તે બંને સાથે દોડયા; પણ તે બીજો શિષ્ય પીતર કરતાં જલદી દોડીને ૫ કબર પર પહોંચ્યો. અને તેણે નીચા વળીને શબ્દનાં ૬ લુગડાં મૂકેલાં દીઠાં, તો પણ તે માંહે ગયો નહિ. ત્યારે સીમોન પીતર તેની પાછળ ચાલતો આવીને કબરમાંહે ગયો, ને ૭ શબ્દનાં લુગડાં પડેલાં દીઠાં. અને જે રૂમાલ તેના માથા પર હતો, તે શબ્દનાં લુગડાંની જોડે મૂકેલો નહિ, પણ જુદે ઠેકાણે મૂકેલો ૮ હતો. પછી બીજો શિષ્ય કબર પાસે જે પહોંચ્યો આવ્યો હતો, ૯ તેણે પણ માંહે જઈને જોયું, ને વિશ્વાસ કીધો. કેમકે ત્યાં સુધી તેઓ આ લેખ સમજતા ન હતા કે, તેણે મરીગએલાંઓમાંથી ૧૦ ઉઠવું જોઈએ. ત્યારે શિષ્યો ફરી પોતપોતાને ઘેર ગયા.
- ૧૧ પણ મરિયમ, બહાર કબરની પાસે રડતી ઉભી રહીને, ૧૨ રડતાં રડતાં કબરમાં ડોકિયાં કરતી હતી; ને જ્યાં ઈશુનું મુડકું મૂકેલું હતું, ત્યાં ઉજળાં લુગડાં પહેરેલા બે દૂતને એકને ૧૩ આશીર્ણ, ને બીજાને પાંગતે, બેઠેલા તેણે દીઠા. અને તેઓ તેને કહેછે કે, બાઈ, તું કેમ રડેછે? તે તેઓને કહેછે, એ માટે કે તેઓ મારા પ્રભુને લઈગયા છે, ને તેઓએ તેને ક્યાં મૂક્યો છે ૧૪ તે હું જાણતી નથી. અને એમ કહીને તેણે મહો ફેરવ્યું, ને ઈશુ ઉભો રહેલો દીઠો; પણ એ ઈશુ છે એમ તેણે જાણ્યું નહિ.
- ૧૫ ઈશુ તેને કહેછે કે, બાઈ, તું કેમ રડેછે? તું કોણને શોધેછે? તે માણી છે એમ ધારીને તેણે તેને કહ્યું કે, સાહેબ, જો તે તેને હિયાંથી ઉઠાવી લીધા હોય, તો તેને ક્યાં મૂક્યો છે એ મને ૧૬ કહે, ને હું તેને લઈ જઈશ. ઈશુ તેને કહેછે કે, મરિયમ; તે ૧૭ ફરીને તેને કહેછે કે, રાબબોની! એટલે ગુરૂ. ઈશુ તેને કહેછે કે, હજી સુધી હું મારા બાપ પાસે ચહડી નથી ગયો, માટે મને અડક મા; પણ મારા ભાઈઓની પાસે જઈને તેઓને કહે કે, જે મારો બાપ તથા તમારો બાપ, ને મારો દેવ તથા તમારો ૧૮ દેવ, તેની પાસે હું ચહડી જાઉં છું. મરિયમ માગદાલીને આવીને શિષ્યોને ખબર આપી કે, મેં પ્રભુને દીઠો, ને તેણે મને એ વાતો કહી.

ત્યારે તેજ દહાડે, એટલે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે, સાંજ ૧૯
 પડ્યા પર ચહુદીઓના ભયથી શિષ્યો જ્યાં એકઠા થયા હતા,
 ત્યાંનાં ખારણાં બંધ કીધાં હતાં ; ત્યાં ઈશુ આવ્યો ને વચમાં
 ઉભા રહીને તેઓને કહેછે કે, તમને શાંતિ થાઓ. અને તેણે ૨૦
 એમ કહીને પોતાના હાથ તથા કૂખ તેઓને દેખાડયાં, માટે
 શિષ્યો પ્રભુને જોઈને હરખાયા. ત્યારે ઈશુએ ફરી તેઓને ૨૧
 કહ્યું કે, તમને શાંતિ થાઓ. જમ ખાપે મને મોકલ્યો છે, તેમ હું
 પણ તમને મોકલુંછું. અને તેણે એમ કહીને તેઓ પર ડૂંક મારી ૨૨
 ને તેઓને કહેછે કે, તમે પવિત્ર આત્મા પામે. જઓનાં પાપ ૨૩
 તમે માફ કરોછો, તેઓનાં તેમને માફ કરાયછે ; ને જઓનાં
 પાપ તમે રાખોછો, તેઓનાં રખાયછે.

પણ જ્યારે ઈશુ આવ્યો ત્યારે થોમા, ખારમાંનો એક, જે ૨૪
 દીદીમસ કહેવાયછે, તે તેઓની સાથે ન હતો. તે માટે ખીજ ૨૫
 શિષ્યો તેને કહેછે કે, અમે પ્રભુને દીઠા છે. પણ તેણે તેઓને
 કહ્યું કે, તેના હાથમાં ખીલાઓના વેહ જોયા વિના તથા મારી
 આંગળી ખીલાઓના વેહમાં મૂકયા વિના તથા તેની કૂખમાં
 મારો હાથ ઘાટયા વિના, હું વિશ્વાસ કરનાર નહિ.

અને આઠ દહાડા પછી ફરી તેના શિષ્ય માંહે હતા ; ને ૨૬
 થોમા તેઓની સાથે હતો ; ત્યારે ખારણાં બંધ કીધાં છતાં,
 ઈશુએ આવીને વચમાં ઉભા રહીને કહ્યું કે, તમને શાંતિ
 થાઓ. ત્યારે ઈશુ થોમાને કહેછે કે, તારી આંગળી હિયાં સુધી ૨૭
 પહોંચાડીને મારા હાથ જો, ને તારો હાથ લાંબો કરીને મારી
 કૂખમાં ઘાસ, ને અવિશ્વાસી ન રહે, પણ વિશ્વાસી થા. ત્યારે ૨૮
 થોમાએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, મારા પ્રભુ, ને મારા
 દેવ. ઈશુ તેને કહેછે કે, થોમા, તેં મને દીઠા માટે વિશ્વાસ ૨૯
 કીધા ; જઓએ દીઠા વિના વિશ્વાસ કીધા તેઓને ધન્ય છે.

અને ઘણા ખીજ ચમત્કાર ઈશુએ પોતાના શિષ્યોની આગળ ૩૦
 દેખાડયા ખરા, જે આ પુસ્તકમાં લખેલા નથી. પણ ઈશુ તે ૩૧
 ખ્રીસ્ત, દેવનો દીકરો છે, એવો તમે વિશ્વાસ કરો, ને વિશ્વાસ
 કરીને તેના નામથી તમે જીવન પામે માટે આ લખેલા છે.

- ૨૧ એ પછી તીબેરીઅસના સમુદ્રને કાઠે શિષ્યોને ફરીથી ઈશુએ પોતાને દેખાડ્યો; અને એવી રીતે પોતાને દેખાડ્યો.
- ૨ સીમોન પીતર, તથા થોમા જે દીદીમસ કહેવાયછે તે, તથા ગાલીલના કાનાનો નાથાનાએલ, તથા જેબેદીના દીકરા, તથા
- ૩ તેના શિષ્યોમાંના જે બીજા એકઠા હતા. ત્યારે સીમોન પીતર તેઓને કહેછે કે, હું માછલાં પકડવા જાઉં છું. તેઓ તેને કહેછે કે, અમે પણ તારી સાથે આવિયેછિયે. ત્યારે તેઓ નિકળીને
- ૪ તરત હોડી પર ચહડ્યા; પણ તે રાત્રે કંઈ પકડ્યું નહિ. અને સવાર થયા પર ઈશુ કાઠે ઉભો હતો; પરંતુ શિષ્યોએ ન
- ૫ જાણ્યું કે તે ઈશુ છે. ત્યારે ઈશુ તેઓને કહેછે કે, છોકરાઓ, તમારી પાસે કંઈ ખાવાનું છે? તેઓએ તેને ઉત્તર દીધું કે,
- ૬ નથી. ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, હોડીની જમણીગમ જાળ નાખો, ને તમને મળશે. તે માટે તેઓએ નાખી; પછી એટલાં ઘણાં માછલાં ભરાઈ આવ્યાં કે તેઓ તેને ખેંચી ન
- ૭ શક્યા. તે માટે જે શિષ્ય પર ઈશુ પ્રેમ કરતો, તે પીતરને કહેછે કે, એ તો પ્રભુ છે. ત્યારે સીમોન પીતરે સાંભળ્યું કે, એ પ્રભુ છે, ત્યારે તેણે ડગલો પહર્યો, કેમકે તે ઉઘાડો હતો,
- ૮ ને પોતે સમુદ્રમાં કુદી પડ્યો. પછી બીજા શિષ્ય માછલાંથી ભરાએલી જાળ ખેંચતા હોડીમાં આવ્યા, કેમકે તેઓ કિનારેથી
- ૯ બેસી હાથ કરતાં વત્તા આધા ન હતા. અને કિનારે ઉતર્યા ત્યારે ત્યાં કોએલાનો વસ્તેવ મૂકેલો તથા તે પર માછલું
- ૧૦ મૂકેલું તથા રોટલી પણ, એ દીઠાં. ઈશુએ તેઓને કહ્યું કે, તમે
- ૧૧ હમણાંનાં પકડેલાં માછલાંઓમાંથી લાવો. સીમોન પીતર ચહડ્યો ને એકશો ત્રેપન મોટાં માછલાંએ ભરેલી જાળ
- ૧૨ કિનારે ખેંચી; એટલાં છતાં પણ જાળ ન ફાટી. ઈશુ તેઓને કહેછે, આવો, જમો. ને તે પ્રભુ છે, એ જાણીને શિષ્યોમાંથી
- ૧૩ કોઈને તેને પુછવાની હિમ્મત ન હતી કે, તું કોણ છે? ત્યારે ઈશુએ આવીને રોટલી લઈને તેઓને આપી; ને તેજ રીતે
- ૧૪ માછલી પણ. ઈશુ મરીગએલાંઓમાંથી પાછો ઉઠ્યા પછી પોતાના શિષ્યોને આ ત્રીજીવાર પ્રગટ થયો.

તેઓ જન્મ્યા પછી ઈશુ સીમોન પીતરને કહે છે કે, યોનાના ૧૫
 દીકરા સીમોન, તું શું મારા પર એઓ કરતાં વધી પ્રીતિ
 કરે છે? તે તેને કહે છે કે હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું તારા પર
 પ્રેમ કરું છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં હલવાનોને પાળ. તે ફરી ૧૬
 બીજીવાર તેને કહે છે કે, યોનાના દીકરા સીમોન, તું શું મારા
 પર પ્રીતિ કરે છે? તે તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, તું જાણે છે કે હું
 તારા પર પ્રેમ કરું છું. તે તેને કહે છે કે, મારાં ઘેટાંને સાચવ.
 તે ત્રીજીવાર તેને કહે છે કે, યોનાના દીકરા સીમોન, તું શું ૧૭
 મારા પર પ્રેમ કરે છે? પીતર દલગીર થયો, કારણ કે તેણે
 ત્રીજીવાર તેને કહ્યું હતું કે, તું શું મારા પર પ્રેમ કરે છે? અને
 તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, તું સઘળાં જાણે છે; હું તારા પર પ્રેમ કરું છું,
 એ તું જાણે છે. ઈશુ તેને કહે છે કે, મારાં ઘેટાંને પાળ. હું તને ૧૮
 ખચીત ખચીત કહું છું કે જ્યારે તું જીવાન હતો ત્યારે તું પોતાની
 કમ્મર બાંધીને જ્યાં તું ચાહાતો હતો ત્યાં તું જતો, પણ જ્યારે
 તું ઘરડો થશે, ત્યારે તું તારા હાથ લાંબા કરશે, ને બીજા તને
 બાંધીને જ્યાં તું જવા નહિ ચાહે ત્યાં તને લઈ જશે. ક્યારે ૧૯
 તરેહના મોતથી દેવનો મહિમા તે કરશે, એ સુચવતાં તેણે
 એમ કહ્યું, ને એમ બોલીને તે તેને કહે છે કે, તું મારી પાછળ
 આવ. ત્યારે જ પર ઈશુ પ્રેમ કરતો, જણે જન્મતી વેળા પણ ૨૦
 ઈશુની છાતી પર અઢેલીને કહ્યું હતું કે, પ્રભુ, જ તને
 પરજવાંધીન કરશે તે કોણ છે? તે શિષ્યને પાછળ આવતો
 પીતરે પાછા ફરીને દીઠો. પીતર તેને જોઈને ઈશુને કહે છે કે, ૨૧
 પ્રભુ, એ માણસ શું કરશે? ઈશુ તેને કહે છે કે, હું આવું ત્યાં ૨૨
 સગી તે રહે એવી મારી ઈચ્છા હોય તો તે તારે શું? તું
 મારી પાછળ આવ. ત્યારે એ વાત ભાઈઓમાં ફેલી ગઈ કે, ૨૩
 તે શિષ્ય નહિ મરશે. પણ ઈશુએ તેને કહ્યું નથી કે, તું નહિ
 મરીશ; પણ એ કે, હું આવું ત્યાં સગી તે રહે એવી મારી
 ઈચ્છા હોય, તો તે તારે શું?

જે શિષ્યે આ કામો સંબંધી શાહેદી આપી, ને આ વાતો લખી, ૨૪
 તે એજ છે; ને તેની શાહેદી ખરી છે, એ અમે જાણીએ છીએ.

૨૫ અને ઈશુનાં કરેલાં કામ બીજાં પણ ઘણાં છે, ને તેઓમાંનું
 દરેક જો સખવામાં આવે તો તે સખેલાં પુસ્તકો આ જગતમાં
 સમાય પણ નહિ, એમ હું ધારૂં છું. આમેન.

પ્રેરિતોનાં કૃત્ય.

એા ધીએકીલ, ઈશુએ પોતાના પસંદ કીધલા પ્રેરિતોને ૧
 પવિત્ર આત્માથી આજ્ઞા આપી, ને તે ઉપર લઈ જવાયો, તે ૨
 દિવસ સુધી પોતે જે કરવા તથા શીખવવા લાગ્યો, તે સઘળાં
 વિષે મેં પહેલું પુસ્તક લખ્યું છે. તેણે મરણ સહ્યા પછી ૩
 તેઓને ઘણાં દૃઢ પ્રમાણેથી પોતાને સજીવન દેખાડ્યો,
 એટલે ચાળીસ દિવસ સુધી તે તેઓથી દેખાતો રહ્યો, ને
 દેવના રાજ્ય વિષેની વાતો કહેતો હતો. અને તેણે તેઓની ૪
 સ્વાથે એકઠા મળીને તેઓને આજ્ઞા કીધી કે, યરૂશાલેમથી
 જતા મા, પણ બાપતું વચન જે તમે મારાથી સાંભળ્યું
 છે તેની વાટ જતા રહેજો. કેમકે યોહાને તો પાણીથી ૫
 બાપ્તિસ્મા કીધું, પણ યોહા દિવસ પછી પવિત્ર આત્માથી તમે
 બાપ્તિસ્મા થશો.

અને તેઓ એકઠા થયા હતા ત્યારે તેને પુછીને કહ્યું કે, ૬
 પ્રભુ, તું આ વેળાએ ઈસ્રાએલનું રાજ્ય પુનઃસ્થાપન કરેછે શું?
 ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે કાળ તથા સમય બાપે પોતાને ૭
 સ્વાધીન રાખ્યા છે, તે જાણવાનું તમારું કામ નથી. પણ ૮
 પવિત્ર આત્મા તમારા પર આવ્યા પછી તમે સામર્થ્ય પામશો,
 ને યરૂશાલેમમાં તથા આખા યહુદામાં તથા સમારિયામાં
 તથા પૃથ્વીના છેડા સુધી તમે મારા સાક્ષી થશો. અને એ ૯
 વાતો કહી રહ્યા પછી તેઓના દેખતાં તે ઉપર લઈ જવાયો, ને
 વાદળાંએ તેઓની દૃષ્ટિથી તેને ઢાંકી લીધા. અને તેના જતાં ૧૦

- તેઓ આકાશની ગમ ધારીને જોયા કરતા હતા; ત્યારે જુઓ,
- ૧૧ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરેલા બે પુરૂષ તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા. અને તેઓએ કહ્યું કે, ગાલીલના માણસો, તમે આકાશની ગમ જોતાં કેમ ઉભા રહ્યા છો? એજ ઇશુ જે તમારી પાસેથી આકાશમાં ઉપર લેવાયો છે તેને તમે જેમ આકાશમાં જતાં દીઠો તેમજ
- ૧૨ તે આવશે. ત્યારે જૈતુન કહેવાએત્રો પહાડ જે યરૂશાલેમથી એક વિશ્રામવારની મજલે છે, ત્યાંથી તેઓ યરૂશાલેમમાં પાછા ગયા.
- ૧૩ અને તેઓ ત્યાં ગયા ત્યારે એક મેડી પર ચહડયા, જ્યાં પીતર તથા યાકુબ, યોહાન તથા આંદ્રયા, ફીલીપ તથા થોમા, બારથલમી તથા માત્થી, અલફીનો [દીકરો] યાકુબ તથા સીમોન ઝસોતસ, તથા યાકુબનો [ભાઈ] ચહુદા રહેતા
- ૧૪ હતા. એ સઘળા, બાયડીઓ સુદાં, તથા ઇશુની મા મરિયમ તથા તેના ભાઈઓ સુદાં, એક ચિત્તે પ્રાર્થના તથા વિનંતી કરવામાં તત્પર રહેતા હતા.
- ૧૫ અને તે દિવસોમાં શિષ્યો (જેઓનાં નામની સંખ્યા આસરે એકસો વીસ હતી) તેઓની વચ્ચે પીતરે ઉભા યઇને
- ૧૬ કહ્યું કે, ભાઈઓ, જેઓએ ઇશુને પકડયો તેઓને વાટ દેખડાવનાર ચહુદા વિષે દાવુદના મહોથી પવિત્ર આત્માએ અગાઉથી જે કહ્યું હતું તે સેખ પુરો થવાની અગત્ય હતી.
- ૧૭ કેમકે તે આપણી સાથે ગણાયો હતો, ને આ સેવાનો ભાગ
- ૧૮ પામ્યો હતો. (તેણે અન્યાયના મૂલથી ખેતર વેચાતું લીધું, પછી તે હંધો પડીને વચમાંથી ફાટી ગયો, ને તેનાં સર્વ
- ૧૯ આંતરડાં નિકળી પડ્યાં. અને યરૂશાલેમના સઘળા રહેવા-સીઓને તે માલુમ પડ્યું, તેથી તે ખેતર તેઓની ભાષામાં
- ૨૦ આકેલદમા, એટલે લોહીતું ખેતર, કહેવાયું.) ગીતોના પુસ્તકમાં પણ એમ લખેલું છે કે, “તેની રહેવાની જગ્યા ઉજડ ધાઓ, ને તેમાં રહેનાર કોઈ ન હો, ને તેની અધ્યક્ષતા ખીજો સે.”
- ૨૧ માટે યોહાનના બાપ્તિસ્માથી માંડીને પ્રભુ ઇશુ આપણી પાસેથી ઉપર લેવાયો તે દિવસ સુધી તેણે આપણામાં આવળ કીધી,

તે સ્વધના વખતમાં જે માણસો આપણી સાથે ચાલતા હતા ૨૨
 તેઓમાંથી એકને. આપણી સાથે તેના પુનરુત્થાનની સાક્ષી
 ઠરાવવાની અગત્ય છે. ત્યારે યુસુફ જે બારસાબા કહેવાયછે, ૨૩
 જેની અટક યુસુફ હતી, તથા માત્થીઅસ, એ બેને તેઓએ
 ઉભા કીધા. અને તેઓએ પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, હે પ્રભુ, સર્વના ૨૪
 અંતઃકરણ જાણનાર, જે સેવા તથા પ્રેરિતપણામાંથી યહુદા
 પતિત થયો કે તે પોતાની જગ્યાએ જાય, તેમાં ભાગ લેવાને આ ૨૫
 બેમાંથી કોણને તેં પસંદ કીધો છે તે દેખાડ. અને તેઓએ ૨૬
 તેઓને વારુતે ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને માત્થીઅસના [નામની]
 ચિઠ્ઠી નિકળી, પછી અગીઆર પ્રેરિતોની સાથે તે ગણાયો.

અને પચાસમો દિવસ આવ્યો, ત્યારે તેઓ સર્વ એક ૨
 ચિત્તથી એકઠા હતા. ત્યારે ભારે કુંકતા વાના જેવો આકાશથી ૨
 એકાએક અવાજ આવ્યો, ને જે ઘરમાં તેઓ બેઠા હતા તે
 બધું તેથી ભરાઈ ગયું. અને અગ્નિની પઠે જુદી જુદી થયલી ૩
 જીભોના જેવું કુંઈ તેઓને દેખાયું, ને તેઓમાંના એકએક પર
 તે બેઠું. અને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરાઈ ગયા, ને ૪
 આત્માએ જેમ તેઓને ઉચ્ચારણ આપ્યું તેમ તેઓ અન્ય
 ભાષાઓમાં બોલવા લાગ્યા.

અને આકાશની તળેના પ્રત્યેક દેશમાંથી ધાર્મિક યહુદી ૫
 માણસો યરૂશાલેમમાં રહેતા હતા. અને તે અવાજ થયો ત્યારે ૬
 ઘણા લોકો એકઠા થયા, ને તેઓ દંગ થઈ ગયા, કેમકે
 તેઓમાંના પ્રત્યેકે પોતપોતાની ભાષામાં તેઓને બોલતા
 સાંભળ્યા. અને તેઓ સ્વધના વિશિષ્ટ થયા, ને અચરત થઈને ૭
 એક બીજાને કહેવા લાગ્યા કે, જુઓ, આ સ્વધના બોલનારા
 ગાલીલના નથી શું? તો આપણે પ્રત્યેક પોતપોતાની જન્મ- ૮
 ભાષામાં તેઓને કેમ સાંભળિયેછિયે? પારથીઓ તથા ૯
 માદીઓ તથા એલામીઓ, ને મેસોપોટામ્યાના તથા યહુદાના
 તથા કાપાદોકિયાના, પંતસના તથા આશિયાના, ફરૂજ્યાના ૧૦
 તથા પાંદુહ્યાના, મિસરના તથા કુરેની પાસેના લીબ્યાના

- પ્રાંતોમાંના રહેવાસીઓ તથા રોમી પ્રવાસીઓ, ચહુદીઓ
 ૧૧ તથા થએલા ચહુદીઓ પણ, કેતીઓ તથા અરબો, તેઓને
 આપણે પોતપોતાની ભાષાઓમાં દેવનાં મોટાં કામો વિષે કહેતાં.
 ૧૨ સાંભળિયેછિયે. અને તેઓ સર્વ વિરિમત થયા, ને સંદેહમાં
 ૧૩ પડીને એક બીજાને કહ્યું કે, આ શું હશે? પણ બીજાઓએ
 થકા કરતાં કહ્યું કે, એ માણસોએ નવો દાક્ષરસ પાંધિલો છે.
 ૧૪ ત્યારે પોતરે અગિયાર સુધાં ઉભા રહીને પોતાનો ઘાંટો
 પાડીને તેઓને કહ્યું કે, ચહુદાનાં માણસો, તથા ચરશાલેમના
 સર્વ રહેવાસીઓ, તમને એ માલુમ થાય, માટે મારી વાતો
 ૧૫ પર કાન ધરો. તમારા ધાર્યા પ્રમાણે એઓ તો પાંધિલા
 ૧૬ નથી, કેમકે દિવસનો પહેલોજ પોહોર છે. પણ એ તો યોએલ
 ૧૭ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે છે કે, “દેવ કહેછે કે, છેલ્લા
 દિવસોમાં એમ થશે કે, હું મારો આત્મા સર્વ માણસો પર
 રેડીશ, ને તમારા દીકરાઓ તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્ય
 કહેશે, ને તમારા જીવાનો દર્શનો પામશે, ને તમારા વૃદ્ધો
 ૧૮ સ્વપ્નો જશે; ને તે દિવસોમાં હું મારા દાસો પર તથા મારી
 દાસીઓ પર મારો આત્મા રેડીશ, તે તેઓ ભવિષ્ય કહેશે;
 ૧૯ ને ઉપર આકાશમાં અદભૂત કામ, તથા નીચે પૃથ્વીમાં ચિન્હો
 હું દેખાડીશ, લોહી તથા અગ્નિ તથા ધુમાડાના ગોટેગોટા;
 ૨૦ પ્રભુનો તે મોટો તથા ભયંકર દિવસ આવ્યા અગાઉ સુરજ
 ૨૧ અંધકારરૂપ, ને અંદ્ર લોહીરૂપ થઈજશે; ને એમ થશે કે જે કોઈ
 ૨૨ પ્રભુના નામની પ્રાર્થના કરશે તે તારણ પામશે.” ઇસ્રાએલી
 માણસો, તમે આ વાતો સાંભળો. ઇશુ નાજારી, જેને આસરે
 દેવે તમારામાં જે પરાક્રમી કામો તથા આશ્ચર્યો તથા ચિન્હો
 કરાવ્યાં, જે વિષે તમે પોતે પણ જાણો છો. તેથી દેવનો તે એક
 ૨૩ ભાવિક માણસ ધરતાં, દેવના ઠરાવેલા મનસુબા તથા
 ભવિષ્યજ્ઞાન પ્રમાણે તે સ્વાધીન કરાયલો, તેને તમે પકડીને
 ૨૪ ભુંડાઓના હાથથી વધરતંભે જડાવીને મારી નાંખ્યો; તેને દેવે
 મરણની વેદનાથી છોડીને ઉઠાડ્યો, કેમકે તે તેથી અંધાર
 ૨૫ રહે એ અશક્ય હતું. કેમકે દાવુદ તેના વિષે કહેછે કે, “મેં

પોતાની આગળ પ્રભુને સદા દીઠા, કેમકે તે મારી જમણી ગમ છે, એ માટે કે હું ગભરાઉં નહિ. તે સાંઝ માંઝ અંતઃ- ૨૬ કરણ મગ્ન થયું, ને મારી જીભ હરખાઈ, ને મારો દેહ આશામાં વાસો કરશે. કેમકે તું મારા આત્માને હાદેસમાં ૨૭ રહેવા નહિ દર્શા, ને તું પોતાના પવિત્રને કહોવાણ પણ જોવા નહિ દર્શા; તે મને જીવનના માર્ગ જણાવ્યા છે, તું પોતાનાં ૨૮ દર્શનથી મને આનંદે ભરીશ.” માણસો, ભાઈઓ, આદિપિતા ૨૯ દાવુદ વિષે મને નિર્ભયથી કહેવા દો, કે તે મરણ પામ્યો છે, ને દહાયો છે, ને તેની કબર આજ લગી આપણામાં છે. તે ૩૦ ભવિષ્યવાદી છતાં, તથા એ જાણ્યા છતાં કે દેવે સમ ખાઈને તેને કહ્યું કે, તારા રાજ્યાસન પર બેસવા સાંઝ દેહ પ્રમાણે તારા વંશમાંથી ખીસ્તને હું ઉઠાડીશ; એવું આગળથી જાણીને ૩૧ તેણે ખીસ્તના પુનરુત્થાન વિષે કહ્યું કે, તેનો આત્મા હાદેસમાં મૂકી દેવાયો નહિ, ને તેનો દેહ પણ કહોવાણ પામ્યો નહિ. તે ઈશુને દેવે ઉઠાડ્યો છે, ને તેના અમે સર્વ સાક્ષી છીએ. ૩૨ માટે દેવને જમણે હાથે હંચો કરાઈને, તથા બાપ પાસેથી ૩૩ પવિત્ર આત્માનું વચન પામીને હમણાં તમે જે જુઓછો, ને સાંભળોછો, તે તેણે રેડ્યું છે. કેમકે દાવુદ આકાશમાં ગયો ૩૪ નથી, પણ તે કહેછે, “ પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું તારા પગનું આસન કરૂં ત્યાં લગી તું મારી ૩૫ જમણી ગમ બેસ.” એ માટે ઈસ્રાએલના આખા વંશને ૩૬ નિશ્ચે જણાય કે, જે ઈશુને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, તેનેજ દેવે પ્રભુ તથા ખીસ્ત કીધા છે.

અને તેઓ એ સાંભળીને પોતાના મનમાં વીંધાઈ ગયા, ને ૩૭ પીતરને તથા ખીજ પ્રેરિતોને કહ્યું કે, માણસો, ભાઈઓ, અમે શું કરીએ? ત્યારે પીતરે તેઓને કહ્યું કે, પાપનિવારણને ૩૮ અર્થે પરતાવો કરો, ને ઈશુ ખીસ્તને નામે તમારામાંનો પ્રત્યેક બાપ્તિસ્મા પામો, ને તમે પવિત્ર આત્માનું દાન પામશો. કેમકે ૩૯ તે વચન તમારે તથા તમારાં છોકરાંને તથા બધા વેગળાઓને, એટલે આપણે દેવ પ્રભુ જેટલાંને તેડશે તેઓને સાંઝ છે. અને ૪૦

તેણે બીજી ઘણી વાતોથી શાહેદી આપી, તથા બોધ કરીયા કે,
 ૪૧ તમે આ અડીયસ પહેડીથી પોતાને બચાવો. ત્યારે જ્યોએ
 તેની વાત આનંદથી અંગીકારી તેઓ બામ્નિસ્મા પામ્યા,
 ૪૨ ને તેજ દિવસે ત્રણેક હજાર માણસ ઉમેરાયાં. અને તેઓ
 પ્રેરિતોના ઉપદેશમાં તથા ભેળાપમાં તથા રોટલી ભાંજવામાં
 તથા પ્રાર્થનામાં તત્પર રહ્યા.

૪૩ અને પ્રત્યેક માણસને ભય પ્રાપ્ત થયું, ને પ્રેરિતોથી ઘણાં
 ૪૪ અદ્ભુત કામ તથા ચિન્હો થયાં. અને સઘળા વિશ્વાસીઓ
 ૪૫ એકઠા રહ્યા, ને તેઓને બધું સમાન હતું. અને તેઓએ પોતાની
 મિલકત તથા સામાન વેચી નાખ્યાં, ને પ્રત્યેકની અગત્ય
 ૪૬ પ્રમાણે સર્વને વહેંચી આપ્યું. અને તેઓ નિત્ય મંદિરમાં એક
 ચિત્તે તત્પર રહીને તથા ઘેરેઘેર રોટલી ભાંજીને, હરખે
 ૪૭ તથા મનના ભેળાપણાએ ભોજન કરતા રહ્યા, અને તેઓ
 દેવની સ્તુતિ કરતા હતા, ને સર્વ લોકોથી સન્માન પામતા
 હતા, ને પ્રભુ નિત્ય તારણ પામનારાઓને તેઓમાં
 ઉમેરતો હતો.

૩ અને પ્રાર્થનાની વેળા, ત્રીજે પહોરે, પીતર તથા યોહાન
 ૨ મંદિરમાં જતા હતા. ત્યારે પોતાની માના પેટથી લંગડા એક
 માણસને હંચકી જતા હતા, ને મંદિરમાં જનારાની પાસે ભીખ
 માગવા સારૂ મંદિરના સુંદર કહેવાએલા બારણા આગળ તેને
 ૩ તેઓ નિત્ય મૂકતા હતા. તેણે પીતરને તથા યોહાનને મંદિરમાં
 ૪ જતા જોઈને ભીખ માગી. ત્યારે પીતરે યોહાન સુધ્ધાં તેને
 ૫ ધારી જોઈને કહ્યું કે, અમારી ગમ જો. અને તેઓ પાસેથી કંઈ
 ૬ મળશે એવી આશાએ તેણે તેઓ પર ધ્યાન લગાડ્યું. ત્યારે
 પીતરે કહ્યું કે, રૂપું, કે સુતું મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે
 જ છે તે હું તને આપુંછું, ઈશુ ખ્રીસ્ત નાઝારીના નામથી ઉઠીને
 ૭ ચાલ. અને તેણે તેનો જમણો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો, ને
 ૮ તરત તેના પગમાં તથા ઘુંટીઓમાં જોર આપ્યું. અને કુદીને તે
 ઉભો થયો, ને ચાલ્યો ; ને ચાલતો, કુદતો, તથા દેવની સ્તુતિ

કરતો તેઓની સાથે મંદિરમાં ગયો. અને સર્વ લોકે તેને ૯
ચાલતો તથા દેવની સ્તુતિ કરતો દીઠા. અને તેને ઝાળખ્યો ૧૦
કે મંદિરના સુંદર ખારણા પર જે ભીખ માગવાને બેસતો હતો
તે એજ છે, ને તેને જે થયું હતું તેથી તેઓ અચરત તથા
વિરુમયથી ભરાઈ ગયા.

અને જે લંગડો સાળો થયો તે પીતર તથા યોહાનને પકડી ૧૧
રહ્યો હતો, ત્યારે બધા લોક બહુ વિસ્મિત થઈને સુલેમાનની
કહેવાએલી પરશાળમાં તેઓની પાસે દોડી આવ્યા. તે જોઈને ૧૨
પીતરે લોકોને ઉત્તર આપ્યું કે, ઈસ્રાએલી માણસો, તમે તેના
વિષે કેમ અચરતી કરો છો? ને જાણે અમે પોતાના સામર્થ્યથી
અથવા ધાર્મિકપણાથી તેને ચાલતો કીધો હોય તેમ શા માટે
અમને ધારીને જીઓ છો? ઈબ્રાહીમના તથા ઈસહાકના તથા ૧૩
યાકુબના દેવે, એટલે આપણા પૂર્વજોના દેવે, પોતાના દીકરા
ઈશુને મહિમાવાન કીધો, જેને તમે પકડાવ્યો, ને પીલાતે તેને
મૂકી દેવાનું ઠરાવ્યું ત્યારે તેની આગળ તમે તેનો નકાર કીધો.
પણ તમે તે પવિત્ર તથા ન્યાયીનો નકાર કીધો; ને એવું ૧૪
માગ્યું કે એક ખુની તમને અપાય. અને જીવનના અધિકારીને ૧૫
મારી નાખ્યો, તેને દેવે મરીગએલાંઓમાથી ઉઠાડ્યો, ને તેના
શાહેદ અમે ઈચ્છ્યે. અને તેના નામના વિશ્વાસથી આ માણસ ૧૬
જેને તમે જીઓ છો ને ઝાળખો છો, તેને તેના નામે બળવાન
કીધો, હા, તે પરના વિશ્વાસે તેને આ પુરૂં સાળપણું તમ
સર્વની આગળ આપ્યું છે. હવે ભાઈઓ, તમે તેમજ તમારા ૧૭
અધિકારીઓએ પણ અજ્ઞાનપણાએ તે કીધું એ હું જાણું છું.
પણ દેવે પોતાના બધા ભવિષ્યવાદીઓના મહોથી જે આગ- ૧૮
ળથી કહ્યું હતું કે, ખ્રીસ્ત દુઃખ સહશે, તે એ રીતે તેણે પુરૂં કીધું.
માટે તમે પરતાવો કરો, ને કરો, એ સાફ કે, તમારાં પાપ ૧૯
ભુંસાઈ જાય; કે પ્રભુની આગળથી સુખચેનના સ્તમ્યો
આવે; ને ઈશુ ખ્રીસ્ત જે તમને અગાઉ પ્રગટ થયો તેને તે ૨૦
મોકલે. અને દેવે જગતના આરંભથી પોતાના સઘળા પવિત્ર ૨૧
ભવિષ્યવાદીઓના મહોથી જે વિષે કહ્યું છે તે સઘળાં સંપૂર્ણ

- ૨૨ કરવાના સમયે સુધી આકાશમાં તેને રહેવું જોઈએ. કેમકે મુસાએ તો પૂર્વજીને કહ્યું હતું કે, “તમારો દેવ પ્રભુ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવા એક ભવિષ્યવાદીને તમારે સાથે
- ૨૩ ઉઠાડશે, તે જ તમને કહે તે સઘળું તમારે સાંભળવું. અને એમ થશે કે જે માણસ તે ભવિષ્યવાદીનું નહિ સાંભળશે,
- ૨૪ તેનો લોકમાંથી પુરો નાશ થશે.” વળી સર્વ ભવિષ્યવાદીઓએ સામુએલથી માંડીને તેના પછીના જટલાએ કહ્યું, તેઓએ પણ
- ૨૫ આ દિવસોના સમાચાર અગાઉથી કહ્યા છે. તમે ભવિષ્યવાદીઓનાં સંતાન છો; ને તારા વંશથી પૃથ્વી પરના સઘળા લોકોને ધન્ય થશે, એવું ઈબ્રાહીમને કહીને દેવે આપણા
- ૨૬ પૂર્વજો સાથે કરાર કીધા, તેનાં [સંતાન] તમે છો. દેવે પોતાના દીકરા ઈશુ ખ્રીસ્તને ઉઠાડીને તેને પહેલાં તમારી પાસે મોકલ્યો, એ માટે કે તમ હરેકને તમારાં ભુંડાં કામથી ફેરવીને તે તમને આશીર્વાદ દે.

૪ અને તેઓ લોકોને વાત કરતા હતા, ત્યારે યાજ્ઞકો, તથા મંદિરનો સરદાર, તથા સાદુકીઓ તેઓ ઉપર ઉઠી આગ્યા. ૨ કેમકે તેઓ ઉપદેશ કરતા, ને ઈશુમાં મુએલાંઓમાંથી પુનઃ-૩ ત્યાં જણાવતા હતા, તે તેઓને માઠું લાગ્યું. અને તેઓએ તેઓ પર હાથ નાખ્યા, ને તે વેળા સાંજ પડી હતી, માટે ૪ ખીજ દિવસ લગી તેઓને બંદીખાનામાં રાખ્યા. તો પણ જોએ વાત સાંભળી હતી તેઓમાંથી ઘણાએ વિશ્વાસ કીધો, ને તે લોકોની ગણના પાંચેક હજાર થઈ.

૫ અને ખીજ દિવસે એમ થયું કે, તેઓના અધિકારીઓ ૬ તથા વૃદ્ધો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા હનાનિયા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા કાયાશ, યોહાન તથા આલેક્સાંદ્ર તથા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકના ૭ સગામાંના જટલા હતા તેઓ યરૂશાલેમમાં એકઠા થયા. અને એઓએ તેઓને વચમાં ઉભા રાખીને પુછ્યું કે, કયા પરાક્રમે, ૮ કે કયા નામે તમે એ કર્યું છે? ત્યારે પીતરે પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેઓને કહ્યું કે, ઓ લોકોના અધિકારીઓ,

તથા ઈસ્રાએલના વૃદ્ધો, જે સાંઝે કામ આ નબળા માણસ ૯
 પર થયું, તે વિષે જો આજ અમારી પરીક્ષા થાયછે કે તે
 શાથી સાજો થયો, તો તમ સર્વને તથા ઈસ્રાએલી સંઘા ૧૦
 લોકોને એ માલુમ થાય કે, ઈશુ ખ્રીસ્ત નાજારી, જેને તમે
 વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, જેને દેવે મરીગએલાંઓમાંથી
 ઉઠાડ્યો, તેના નામથી આ માણસ તમારી સામા હિયાં
 સાજો ઉભો રહ્યો છે. જે પથ્થર તમ બાંધનારાઓએ નકાર્યો ૧૧
 તે એજ, તે ખુણાનું મથાળું થયો છે. અને બીજા કોઈથી તારણ ૧૨
 નથી, કેમકે જેથી આપણું તારણ થાય એવું બીજું કોઈ નામ
 આકાશ તજે માણસોમાં આપેલું નથી.

ત્યારે પીતર તથા યોહાનનું નિર્ભયપણું જોઈને, તથા તેઓ ૧૩
 અભણ તથા અજ્ઞાની એ ધ્યાનમાં આણીને એઓ અચરતી
 પામ્યા, ને તેઓને એાજખ્યા કે તેઓ ઈશુની સાથે હતા. અને ૧૪
 તે સાજા કરાએલા માણસને તેઓની સાથે ઉભો રહેલો
 જોઈને એઓથી કુંઈ ઉલટું કહી શકાયું નહિ. પણ તેઓને ૧૫
 સભામાંથી બહાર જવાનો હુકમ કીધા પછી તેઓએ માહોમાંહે
 વિચાર કરીને કહ્યું કે, તે માણસોને આપણે શું કરિયે? કેમકે ૧૬
 તેઓએ એક પ્રસિદ્ધ અમત્કાર કીધા એ તો યજ્ઞશાસનના
 સઘળા રહેનારાઓને પ્રગટ છે, ને આપણાથી ના કહેવાતી
 નથી. પણ લોકોમાં તે વધારે ફેલાય નહિ, માટે આપણે તેઓને ૧૭
 સારી પઠે ધમકાવિયે કે તેઓ ફરી એ નામ વિષે લોકોમાંના
 કોઈને કુંઈ કહે નહિ. અને એઓએ તેઓને બોલાવીને આજ્ઞા ૧૮
 દીધી કે, ઈશુના નામ વિષે તમારે કદાપિ બોલવું નહિ, ને
 ઉપદેશ પણ કરવો નહિ. પણ પીતરે તથા યોહાને તેઓને ૧૯
 ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, દેવના કરતાં તમારું સાંભળવું દેવની આગળ
 યોગ્ય છે કે નહિ, એ તમેજ ઠરાવો. પણ અમે જે દીકું, ને ૨૦
 સાંભળ્યું છે, તે કહ્યા વિના અમે રહી શકતા નથી. અને ૨૧
 લોકોને લીધે તેઓને શિક્ષા દેવાનું સુજ્યું નહિ, કેમકે જે
 થયું હતું તેને લીધે સઘળા દેવને મહિમા આપતા હતા,
 માટે તેઓએ તેઓને ફરી ધમકાવીને મૂકી દીધા. કેમકે જે ૨૨

માણસ પર આ સાબ કરવાનો ચમત્કાર થયો તે આળીસ વરસથી વધારે વયનો હતો.

- ૨૩ અને તેઓ છુટીને પોતાના સાથીઓ પાસે ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞોએ તથા વૃદ્ધે એ જે કંઈ કહ્યું હતું, તે સઘળું તેઓને
- ૨૪ કહી સંભળાવ્યું. અને તે સાંભળીને તેઓએ એક ચિત્તે દેવને હાંક મારીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, આકાશ તથા પૃથ્વી તથા
- ૨૫ સમુદ્ર ને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર દેવ તું છે; તેં તારા સેવક દાવુદના મહોથી કહ્યું છે કે, “વિદેશીઓએ શા માટે ખળભળ કીધી છે? ને લોકોએ વ્યર્થ વિચાર કેમ
- ૨૬ કીધો? પ્રભુને વિરૂદ્ધ તથા તેના ખીસ્તને વિરૂદ્ધ પૃથ્વીના
- ૨૭ રાજાઓ ઉભા થયા, તથા અધિકારીઓ એકઠા થયા.” કેમકે ખરાખર તારો પવિત્ર દીકરો ઈશુ જેને તેં અભિષેક કીધો, તેને ઉલટા હરોદ, તથા પંતીઅસ પીલાત, વિદેશીઓ તથા
- ૨૮ ઈસ્રાએલી લોકો સુદ્ધાં એકઠા થયા; એ સાડે કે તારા હાથે તથા તારા મનસુબાએ જે થવાનાં આગળથી ઠરાવ્યાં હતાં તે
- ૨૯ સઘળાં તેઓ કરે. હવે, પ્રભુ, તું તેઓની ધમકીઓ જો, ને તારા સેવકોને તારી વાત પુરી છાતી રાખીને ઝોલવાનું આપ; ૩૦ તેટલામાં તું પણ લોકોને નિરોગી કરવાને તારો હાથ લાંબો કર, ને તારા પવિત્ર દીકરા ઈશુને નામે ચમત્કાર તથા અદ્ભુત
- ૩૧ કામ કરાવ. અને તેઓએ પ્રાર્થના કીધા પર જે જગ્યામાં તેઓ એકઠા હતા તે હાંલી; ને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માએ ભરાઈ ગયા, ને દેવની વાત છાતી રાખીને ઝોલવા લાગ્યા.
- ૩૨ અને વિશ્વાસીઓનો સમુદાય એક અંતઃકરણનો તથા એક જીવનો હતો; ને જે વાનાં પોતાનાં હતાં તેઓમાંનું કશું કોઈએ પોતાનું ગણ્યું નહિ, પણ તેઓને સઘળાં વાનાં સમાનિક
- ૩૩ હતાં. અને પ્રેરિતોએ મોટા સામર્થ્યથી પ્રભુ ઈશુના પુનરુત્થાનની
- ૩૪ સાક્ષી પુરી, ને તેઓ સર્વ પર ઘણી કૃપા થઈ. અને તેઓમાંના કોઈને પણ કશાની અગત્ય ન હતી. કેમકે ભિંચના કે ઘરોના
- ૩૫ જેટલા ધણી હતા તેઓ તે વેચીને વેચેલાંનાં મૂલ લાગ્યા; ને પ્રેરિતોના પગ પાસે મૂક્યાં, ને જેવી જેને અગત્ય હતી તેવું તેને

વેહેંચી અપાયું. અને યોસે કરીને એક લેવી જે કુપ્રસનો ૩૬ હતો, અને જેની અટક પ્રેરિતોએ ખાનીખા, એટલે દિલાસાનો દીકરો પાડી, તેને ભિંચ હતી તે તેણે વેચી, ને નાણું લાવીને ૩૭ પ્રેરિતોના પગ પાસે મૂકયું.

અને અનાન્યા નામે એક માણસે તથા તેની વહુ સાક્ષીરાએ ૫ મિલકત વેચી. અને તેની વહુના પણ જાણતાં તેણે મૂલમાંથી ૨ કુંઈ પાછું રાખ્યું, ને કુંઈક ભાગ પ્રેરિતોના પગ પાસે મૂકયો. ત્યારે પીતરે કહ્યું કે, ઓ અનાન્યા, પવિત્ર આત્માને જીવું ૩ બોલવું, તથા ભિંચના મૂલમાંથી કુંઈ પાછું રાખવું એ શેતાને તારા મનમાં કેમ ભર્યું છે? તે તારી પાસે હતી ત્યારે શું તારી ન ૪ હતી? ને વેચ્યા પછી શું [મૂલ] તારે સ્વાધીન ન હતું? આ વિચાર તેં યોતાના મનમાં કેમ આવવા દીધા? તેં માણસોને નહિ પણ દેવને જીવું કહ્યું. અને એ વાતો સાંભળતાં ૫ અનાન્યાએ પડીને પ્રાણ મૂકયો, ને જેઓએ એ વાત સાંભળી તે સર્વને ઘણું ભય લાગ્યું. અને જીવાનોએ ઉઠીને તેને ૬ વીટાળ્યો, ને બહાર લઈ જઈને દાટયો.

અને ક્લાક ત્રણેક પછી જે થયું તે જાણ્યા વિના તેની ૭ ખાયડી માંહે આવી. ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, મને કહે, તમે ૮ શું એટલા સાફ તે ભિંચ વેચી? તેણીએ તેને કહ્યું કે, હા, એટલાજ સાફ. ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, પ્રભુના આત્માની ૯ પરીક્ષા કરવાને તમે કેમ સંપ કર્યો છે? જીઓ, જેઓએ તારા વરને દાટયો તેઓના પગ ખારણ્યા આગળ છે, ને તેઓ તને પણ લઈ જશે. ત્યારે તરકાળ તેણીએ તેના પગ પાસે ૧૦ પડીને પ્રાણ મૂકયો, પછી તે જીવાનોએ માંહે આવીને તેને મુએલી દીઠી, ને બહાર લઈજઈને તેના વર પાસે તેને દાટી. અને આખી મંડળીને તથા જે લોકોએ એ વાતો સાંભળી તે ૧૧ સંઘળાને ઘણું ભય લાગ્યું.

અને પ્રેરિતોના હાથોથી લોકોમાં ચમત્કારો તથા અદભૂત ૧૨ કામો ઘણાં થયાં; (ને તેઓ સર્વ એક ચિત્તે સુક્ષ્માનની

- ૧૩ પરશાળમાં હતા. પણ બીજાઓમાંથી કોઈને તેઓની સાથે મળી જવા સાડા હિન્મત ન હતી, તેઓ લોકોએ તેઓને માન
- ૧૪ આપ્યું; અને પુરકલ પુરુષો તથા બાયડીઓ પ્રભુ પર વિશ્વાસ
- ૧૫ રાખીને મેળવાયાં); એ રીતે કે તેઓએ માંદાઓને માર્ગમાં આપ્યા, ને પથારીઓ તથા ખાટલાઓ પર તેઓને સુવાડ્યા, એ સાડા કે પાંતરના આવતાં તેનો પડછાયો પણ તેઓમાંના
- ૧૬ કોઈ પર પડે. અને આસપાસનાં શહેરોમાંના ઘણા લોક માંદાઓને તથા અશુદ્ધ આત્માઓથી પીડાએલાઓને લઈને, યજ્ઞશાલેમમાં આપ્યા, ને તેઓ બધા સાજા કરાયા.
- ૧૭ ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજક તથા તેના સઘળા સાથીઓ જ
- ૧૮ સાદુકીના તડના હતા, તેઓ ક્રોધે ભરાઈને ઉઠ્યા, ને પોતાના હાથ પ્રેરિતો ઉપર નાખ્યા, ને તેઓને બંદીખાનામાં ધાલ્યા.
- ૧૯ પણ રાત્રે પ્રભુના દૂતે બંદીખાનાનાં બારણાં ઉઘાડ્યાં, ને
- ૨૦ તેઓને બહાર લાવીને કહ્યું કે, તમે જાઓ, ને મંદિરમાં ઉભા
- ૨૧ રહીને એ જીવનની સઘળી વાતો લોકોને કહો. અને એ સાંભળીને તેઓએ મળશકે મંદિરમાં જઈને ઉપદેશ કીધા, પણ પ્રમુખ્ય યાજકે તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઈસ્રાઈલી લોકોના વૃદ્ધોને એકઠા બોલાવ્યા, પછી તેઓને
- ૨૨ લાવવાને બંદીખાનામાં મોકલ્યું. પણ સિપાઈઓએ જઈને તેઓને બંદીખાનામાં દીઠા નહિ, ત્યારે પાછા આવીને
- ૨૩ ખબર આપી કે, અમે બંદીખાનું સારીપઠે બંધ કરેલું, તથા ચોકીદારો બારણા આગળ ઉભા રહેલા દીઠા, પણ અમે
- ૨૪ ઉઘાડ્યું ત્યારે માંહે કોઈને દીઠા નહિ. પ્રમુખ્ય યાજકે તથા મંદિરના સરદારે તથા મુખ્ય યાજકોએ આ વાતો સાંભળી ત્યારે એ સંબંધી તેઓ સંદેહમાં પડ્યા કે, એનું પરિણામ શું
- ૨૫ થશે? એટલામાં એકે પાસે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે બંદીખાનામાં ધાલ્યા હતા,
- ૨૬ તેઓ મંદિરમાં ઉભા રહીને લોકોને ઉપદેશ કરેછે. ત્યારે સરદાર સિપાઈઓ સાથે જઈને બલાત્કાર કર્યા વિના તેઓને લાવ્યો, કેમકે તેઓ લોકોથી બિહીયા. રખે તેઓ તેઓને પથરે

મારે. અને તેઓએ તેઓને લાવીને સભા આગળ ઉભા રાખ્યા, ૨૭
 ને પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકે તેઓને પુછતાં કહ્યું કે, શું અમે તમને ૨૮
 હઠેઠથી આજ્ઞા નહોતી આપી કે એ નામે ઉપદેશ કરવો નહિ ?
 પણ જુઓ, તમે તમારા ઉપદેશથી યજ્ઞશાલેમને ભર્યું છે, ને તે
 માણસનું લોહી [પાડવાનો દ્વાષ] અમારા પર લાવવાને
 ઈચ્છેછે. ત્યારે પીતરે તથા પ્રેરિતોએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ૨૯
 માણસો કરતાં દેવને અમારે વધારે માનવો જોઈએ. જે ૩૦
 ઈશુને તમે વધસ્તંભ પર ઠાંગીને મારી નાખ્યો, તેને આપણા
 પૂર્વજોના દેવે ઉઠાડ્યો છે; ને પોતાને જમણે હાથે રાજા તથા ૩૧
 તારનાર થવાને દેવે તેને હુચો કીધો છે, કે તે ઈસ્રાઈલને
 પશ્ચાત્તાપ તથા પાપની માફી આપે. અને અમે એ વાતો ૩૨
 વિષે તેના સાક્ષી છીએ, ને જે પવિત્ર આત્મા દેવે પોતાના
 માનનારાઓને આપ્યો છે તે પણ સાક્ષી છે.

અને તેઓ તે સાંભળીને મનમાં વીંધાઈ ગયા, ને તેઓને ૩૩
 મારી નાખવાનો મનસુખો કીધો. પણ ગમાલિયલ નામે એક ૩૪
 ફરેશી ન્યાયશાસ્ત્રી જે સઘળા લોકોમાં સન્માની હતો, તેણે
 સભામાં ઉઠીને પ્રેરિતોને થોડી વાર લગી બહાર કહાડવાનો
 હુકમ આપ્યો. પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ ઈસ્રાઈલી ૩૫
 માણસો, તમે આ માણસોને જે કરવાના છો તે વિષે પોતાને
 સંભાળો. કેમકે આ દહાડા અગાઉ થયુદા ઉઠ્યો ને કહ્યું કે, હું ૩૬
 કોઈ મોટો છું, તેની સાથે આસરે ચારસેં માણસ મળ્યા હતા,
 તે માર્યો ગયો, ને જટલાઓએ તેને માન્યો તેઓ સર્વ
 વેરાઈ જઈને નાશ પામ્યા. ત્યાર પછી નામનીસી લખવાના ૩૭
 દિવસોમાં ગાલીલનો યહુદા ઉઠ્યો, ને બહુ લોકોને પોતાની
 પછવાડે ખેંચ્યા, તે પણ નાશ પામ્યો, ને જટલા લોકોએ તેને
 માન્યો તેઓ સઘળા વેરાઈ ગયા; ને હવે હું તમને કહું છું કે, ૩૮
 આ માણસોથી તમે વેગળા રહો, ને તેઓને રહેવા દેા, કેમકે
 જો એ મત અથવા એ કામ માણસોથી હશે તો ઉથલી પડશે;
 પણ જો દેવથી હશે તો તમથી ઉથલાવી નંખાવું નથી; નહિ તો ૩૯
 તમે દેવની સામા પણ લડનારા માલુમ પડશો. અને તેઓએ ૪૦

તેનું માન્યું, પછી તેઓએ પ્રેરિતોને બોલાવીને મરાવ્યા; ને ઇશુને નામે કુંઈ બોલવું નહિ, એવી આજ્ઞા કરીને તેઓને ૪૧ છોડી દીધા. અને તેઓ તેના નામને લીધે અપમાન પામવા બેગ ગણ્યા માટે હરખ પામીને તેઓ સભાની આગળથી ૪૨ ચાલ્યા ગયા. અને નિત્ય મંદિરમાં તથા ઘેરેઘેર ઇશુ તેજ પ્રીસ્ત છે તે વિષે શિષ્યવત્રાનું તથા પ્રગટ કરવાનું તેઓએ મૂક્યું નહિ.

૬ અને તે દિવસોમાં શિષ્યો ઘણા થયા, ત્યારે હુશ્રીઓ પર હુલેની યહુદીઓએ કચકચ કીધી, કેમકે નિત્યની સેવામાં ૨ તેઓની વિધવાઓ પડતી મૂકાઈ. ત્યારે બારોએ શિષ્યોના સમુદાયને એકઠા બોલાવીને કહ્યું કે, દેવની વાત મૂકીને અમે ૩ પંક્તિની સેવા કરિયે, એ લાયક નથી. માટે, ભાઈઓ, તમે પોતાનામાંથી પવિત્ર આત્માએ તથા જ્ઞાને ભરપુર એવા સાત કીર્તિમાન માણસ શોધી કહાડો, જેઓને અમે એ કામ પર ૪ ઠરાવિયે. પણ અમે તો પ્રાર્થના તથા વાતની સેવામાં તત્પર ૫ રહીશું. અને એ વાત આપ્પા સમુદાયને સારી લાગી, ને વિશ્વાસે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપુર સ્તેક્ષન નામે એક માણસને, તથા ફીલીપને, તથા પ્રોખરસને, તથા નીકાનોરને, તથા તીમોનને, તથા પાર્મેનાને, તથા અંત્યોખના થએલા ૬ યહુદી નીકોલાસને, તેઓએ પસંદ કર્યા. અને તેઓએ તેઓને પ્રેરિતોની આગળ ઉભા કર્યા, અને એઓએ પ્રાર્થના કરીને ૭ તેમના પર હાથ મૂક્યા. અને દેવની વાત ફેલી ગઈ, ને યરૂશાલેમમાં શિષ્યોની સંખ્યા ઘણી વધી ગઈ. અને યાજકો- માંના ઘણાજ વિશ્વાસને આંધીન થયા.

૮ અને સ્તેક્ષને વિશ્વાસે તથા સામરથે ભરપુર થઈને મોટાં ૯ અદ્ભુત કામો તથા અમત્કારો લોકોમાં કર્યાં. ત્યારે લીબેરતીની કહેવાએલી સભામાંના, તથા કુરેનીના, તથા આલેકસાંદ્રિયાના, તથા કીલકીમાંના, તથા આશીઆમાંના કેટલાએક ઉભા થઈને સ્તેક્ષન સાથે વાદવિવાદ કરવા લાગ્યા.

૧૦ પણ જે જ્ઞાને તથા આત્માએ તે બોલ્યો તેની સામા તેઓ

ઉભા રહી શકયા નહિ. ત્યારે તેઓએ કેટલાએક માણસોને ૧૧
સમજાવી લીધા; જેઓએ કહ્યું કે, અમે તેને મુસા તથા દેવને
ઉલટું દુર્ભાષણ કરતો સાંભળ્યો. અને તેઓએ લોકોને તથા ૧૨
વૃદ્ધોને તથા શાસ્ત્રીઓને ઉસ્કેરયા, ને તેઓએ ઉઠીને તેને
પકડી લીધો, ને સભામાં લાવ્યા. અને જુઠા સાક્ષીઓ ઉભા ૧૩
કીધા જેઓએ કહ્યું કે, એ માણસ આ પવિત્ર જગ્યા તથા
નિયમશાસ્ત્રને ઉલટું દુર્ભાષણ કરયા વિના રહેતો નથી;
કેમકે અમે તેને એમ કહેતો સાંભળ્યો કે, એ ઇશુ નાજારી આ ૧૪
જગ્યાનો નાશ કરશે, ને જે રીતિઓ મુસાએ આપણને સોંપી
છે તેઓને એ બદલશે. અને જેઓ સભામાં બેઠા હતા તે ૧૫
સર્વેએ તેને ધારી જોતાં તેનું મહો દૂતના મહો સરખું દીધું.

ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકે કહ્યું કે, એ વાતો શું એમજ છે? ૭
ને તેણે કહ્યું કે, ભાઈઓ, તથા બાપો, તમે સાંભળો. આપણે ૨
પૂર્વજ ઈશ્રાહીમ ખારાનમાં રહ્યા અગાઉ મેસોપોતામ્યામાં
હતો, ત્યારે મહિમાવાન દેવે તેને દર્શન આપ્યું; ને તેને કહ્યું ૩
કે, તું તારા દેશમાંથી, તથા તારા સગામાંથી નિકળ, ને જે દેશ
હું તને દેખાડું તેમાં જા. ત્યારે ખાલદી દેશમાંથી નિકળીને ૪
ખારાનમાં તે વસ્યો, ને ત્યાંથી તેનો બાપ મરણ પામ્યા પછી,
આ દેશ જેમાં તમે હમણાં રહો છો, તેમાં તેણે તેને લાવી રાખ્યો.
અને દેવે એમાં તેને વતન આપ્યું નહિ, પગલુંભર પણ નહિ, ૫
પણ તેને છોકરું નહોતું ત્યારે તેને તથા તેના પછી તેના વંશને
વતનને સાડા આ દેશ આપવાનું વચન આપ્યું; ને દેવે એમ ૬
કહ્યું કે, તેનો વંશ પરદેશમાં પ્રવાસી થશે, ને તેઓ ચારસેં
વરસ સુધી તેઓને દાસકરી રાખશે, ને દુઃખ દેશે. અને દેવે ૭
એમ કહ્યું કે, જે દેશના દાસ તેઓ થશે, તેના પર હું ન્યાય
ઠરાવીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ નિકળશે, ને આ જગ્યામાં તેઓ
મારી સેવા કરશે. અને તેણે તેને સુનતનો કરાર આપ્યો, પછી ૮
તેણે ઇસહાકને જન્માવ્યો, ને આઠમે દિવસે તેની સુનત કીધી,
પછી ઇસહાકે યાકુબને, ને યાકુબે બાર પૂર્વજોને જન્માવ્યા.

- ९ पक्षी पूर्वज्जे अहेणः आणीने युसइने भिसरमां [लघं
 १० ञवा साइ] वेअ्यो, पण्णहेव तेनी साथे हतो. अने तेनां सधणां
 दुःअधी तेने छोडाव्यो, ने भिसरना राण शइननी आगण
 तेने कृपा तथा पुण्ड्रि आपा, ने तेअे तेने भिसर पर तथा
 ११ पोताना आप्पा घर पर अधिकारी ठराव्यो. पक्षी भिसरना
 आप्पा देशमां तथा अनानमां दुकाण पडयो, तथा भेहुं संकट
 १२ थयुं, ने आपण्ण पुर्वज्जेनें आवानुं मण्युं नहि. पण्ण याकुण्णे
 सांभण्युं के भिसरमां दाव्वा छे, त्थारे तेअे आपण्ण पुर्वज्जेने
 १३ पहलां त्यां भोकव्या. पक्षी णीण्ण वप्पते मुसइ पोताना
 भाइअेने पोताने आण्णव्यो, ने युसइतुं कुण शइनने
 १४ ञण्णायुं. त्थारे युसइ भोकलीने पोताना आप याकुण्णे तथा
 १५ पोतानां सधणां सगां पोअोसेो भाअसने तेडाव्यां. अने याकुण्ण
 १६ भिसरमां गयो, ने ते तथा आपण्ण पुर्वज्जे त्यां मरीगया. अने
 तेअेने शेअेममां लघगया ने ञे कप्पर धंआहीमे नाअुं आपाने
 शेअेमना आप अमेरना दीकराअे पासेधी वेयाती लीधी
 १७ हती तेमां दाव्या. पण्ण वयननेो समथ ञे विषे हेव
 धंआहीमने सम आइने कअुं हतुं, ते ञेम पासे आव्यो तेम ते
 १८ सोक भिसरमां वध्या, ने पुश्कण थया. तेडलांमां णीणे
 १९ राण उभे थयो, ञे युसइने ञण्णतो नहोतो. तेअे आपण्णां
 गोत्र साथे कपट करीने आपण्ण पिताअेने अेवुं दुःअ दीधुं
 के, तेअेअे पोतानां आण्णकेने अहार नाअ्यां अे भाटे के तेअे
 २० अेवे नहि. ते वप्पतमां मुसा ञन्थ्यो, ने ते धअो सुंदर
 हतो, ने त्थ महिना सुधी पोताना आपना घरमां तेतुं पालन
 २१ थयुं. अने ते अहार नंआयो त्थारे शइननी दीकरीअे तेने
 २२ उपाडयो, ने पोताने दीकरे थवाने तेने पाण्यो. अने मुसा
 भिसरीअेनी सर्व विद्यामां अेअेअे थयो; अने वातोमां तथा
 २३ कामेमां पराकभी हतो. अने लगभग याणीस वरसनेो थयो
 त्थारे धंआइलना वंशने, अेठसे पोताना भाइअेने, मणवानुं तेना
 २४ मनमां आव्युं. अने तेअेअेमांना अेकने अन्याय सहोते अंअेने
 तेअे तेनी साहे कीधी, ने भिसरीने मारी नाअीने अुलम

પામેલાનો બદલો લીધા. અને તેણે ધારયું કે, મારા ભાઈઓ ૨૫ સમજશે કે દેવ મારા હાથથી તેઓને છુટકો આપશે, પણ તેઓ સમજ્યા નહિ. અને બીજા દિવસે તેઓ લડતા હતા ૨૬ ત્યારે તે તેઓને દેખાવ્યા, ને તેઓને માહોમાંહે સલાહ કરવાનું સમજવતાં કહ્યું કે, ઓ માણસો, તમે ભાઈઓ છો, તો તમે કેમ એક બીજાનો અન્યાય કરો છો? પણ જો પોતાના ૨૭ પડોસી પર અન્યાય કરીશો તેણે તેને રોકીને કહ્યું કે, તને અમારા પર અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કોણે ઠરાવ્યો છે? ગઈ કાલે જેમ મિસરીને મારી નાખ્યો તેમ શું મને મારી ૨૮ નાખવા આહુ છે? ત્યારે એ વાતને લીધે મુસા નહાઠો, ને ૨૯ મિદિયાન દેશમાં પ્રવાસી થયો, ત્યાં તેને એ દીકરા જન્મ્યા. અને ચાળીશ વરસ પુરાં થયાં ત્યારે પ્રભુના દૂતે સીનાય પહાડના ૩૦ રાનમાં બળતા ઝાડવાના ભડકામાં તેને દર્શન આપ્યું. અને ૩૧ મુસા જોઈને તે દેખાવથી અચરત થયો, ને ચોકસાઈથી જોવા સાડ પાસે જતો હતો એટલામાં પ્રભુની વાણી થઈ કે, “હું તારા આપદાઓનો દેવ, એટલે ઈબ્રાહીમનો દેવ તથા ૩૨ ઈસહાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ છું.” ત્યારે મુસા કાંપ્યો, ને તેને ધારી જોવાને છાતી રહી નહિ. અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, ૩૩ “તું તારા પગમાંથી જોડા કહાડ, કેમકે જે જગ્યાએ તું ઉભો છે તે પવિત્ર ભોંય છે. મિસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું ૩૪ દુઃખ મેં જોઈ લીધું છે, ને તેઓના નિશાસા મેં સાંભળ્યા છે, ને તેઓને છોડાવવા હું ઉતર્યો છું, ને હવે ચાલ, હું તને મિસરમાં મોકલીશ.” જે મુસાનો તેઓએ નકાર કરીને કહ્યું ૩૫ કે, તને કોણે અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ ઠેરવ્યો, તેને દેવ અધિકારી તથા છોડાવનાર થવા સાડ જે દૂત તેને ઝાડવામાં દેખાવો તેની હસ્તક મોકલ્યો. તેઓને બહાર લાવતાં મિસર ૩૬ દેશમાં તથા લાલ સમુદ્રમાં તથા રાનમાં ચાળીશ વરસ સુધી તેણે અદ્ભુત કામો તથા ચમત્કારો કર્યાં. જે મુસાએ ૩૭ ઈસ્રાઈલીઓને કહ્યું હતું કે, “તમારો દેવ પ્રભુ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી તમારે સાડ ઉભો

- ૩૮ કરશે, તેનું તમારે સાંભળવું," તે એજ છે. રાનમધ્યે મંડળીમાં સિંનાય પહાડ પર બોલનાર દૂતની સાથે તથા આપણા પૂર્વજોની સાથે જે હતો તે એજ છે; તે આપણને ૩૯ આપવાને જીવનની વાતો પામ્યો. આપણા પૂર્વજોએ તેને માનવાને ઈચ્છ્યું નહિ, પણ તેનો ત્યાગ કીધો, ને મિસરની ૪૦ ગમ પોતાનાં મન ફેરવ્યાં; ને હાફનને કહ્યું કે, "અમારી આગળ ચાલે એવા દેવો અમારે સાથે તું બનાવ, કેમકે એ મુસા જે અમને મિસરમાંથી લાવ્યો તેને શું થયું એ અમે ૪૧ જાણતા નથી." અને તે દિવસોમાં તેઓએ વાછરડું બનાવ્યું, ને તે મૂર્તિની આગળ બળિદાન કીધું, ને પોતાના હાથના કામ ૪૨ વિષે આનંદ કીધો. ત્યારે દેવ તેઓને ઉલટો થયો, ને આકાશની ફેજની પૂજા કરવા સાથે તેઓને સોંપી દીધા, જેમ ભવિષ્યવાદીઓના પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે, "એ ઈસ્રાઈલના વંશ, તમે ચાળીસ વરસ લગી યજ્ઞ તથા બળિદાન રાનમાં શું ૪૩ મને કીધાં હતાં? તમે મલખનો માંડવો તથા રેમકાન તમારા દેવનો તારો, એટલે જે જે મૂર્તિઓ પૂજવાને તમે બનાવી, તેઓને તમે હંચકી લઈ ગયા, અને હું તમને બાબેલને ૪૪ પેસે પાર લઈ જઈશ." જેમ તેણે મુસાને બોલીને ઠરાવ્યું કે, તે જે નમુનો દીઠો હતો તે પ્રમાણે તું સાક્ષીનો માંડવો બનાવ, તેમ રાનમાં આપણા બાપદાદાઓ મધ્યે તે માંડવો હતો. ૪૫ યહોશુઆ સાથે આપણા પૂર્વજો તે પામી લઈને વિદેશીઓના વતનમાં લાવી મૂક્યો, જેઓને આપણા પૂર્વજોની આગળથી ૪૬ દેવે દાવુદના દિવસ સુધી કહાડી મૂક્યા. તે દેવની આગળ કૃપા પામ્યો, ને યાકુબના દેવને સાથે રહેઠાણ પ્રાપ્ત કરવાની ૪૭ રજા માગી; પણ સુક્રીમાને તેને સાથે એક ઘર બાંધ્યું. તો પણ હાથથી બાંધેલાં મંદિરોમાં પરાત્પર દેવ રહેતો નથી, જેમ ૪૯ ભવિષ્યવાદી કહેછે તેમ, "આકાશ માંડે રાજ્યાસન તથા પૃથ્વી માંડે પાયઃસન છે, તો તમે મારે સાથે કયું ઘર બનાવશો, ૫૦ એમ પ્રભુ કહેછે. અથવા મારા વિશામ્બાની શી જગ્યા હોય? શું એ સઘળાં મારા હાથથી નથી બન્યાં?"

ઓ હઠીલાઓ, ને મન તથા કાન વિષે સુનત વગરનાઓ, ૫૧
તમે સદા પવિત્ર આત્માને ઉલટું કરોછો, જેમ તમારા બાપ-
દાદાઓએ કીધું તેમજ તમે કરોછો. ભવિષ્યવાદીઓમાંના પર
કાણને તમારા બાપદાદાઓએ સતાવ્યો ન હતો ? ને જોઓએ
તે ન્યાયીના આવવા વિષે આગળથી સમાચાર આપ્યા
તેઓને તેઓએ મારી નાખ્યા, ને તેને પરસ્વાધીન કરનારા
તથા હત્યા કરનારા હવે તમે થયા છો. તમે દૂતોની હસ્તક ૫૩
નિયમ પામ્યા, પણ તે પાળ્યો નહિ.

આ વાતો સાંભળીને તેઓ પોતાના મનમાં વીંધાઈ ગયા, ને ૫૪
તેના પર દાંત પીર્યા. પણ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તેણે ૫૫
આકાશની ગમ તાકી જોતાં, દેવનો મહિમા તથા દેવની જમણી
ગમ ઈશુને ઉભેલો દીઠો. અને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આકાશ ૫૬
ઉઘડેલું તથા દેવની જમણી ગમ માણસના દીકરાને ઉભો રહેલો
હું જોઉં છું. ત્યારે તેઓએ મોટે ઘાંટે ખૂમ પાડતાં પોતાના કાન ૫૭
બંધ કર્યા, ને તેના પર એકચિત્તે ધસી આળ્યા. અને તેને શહેર ૫૮
બહાર કહાડીને પથરે માર્યો, ને સાઉલ નામે એક જુવાનના
પગ આગળ સાક્ષીઓએ પોતાનાં લુગડાં મૂક્યાં. અને સ્તેફન ૫૯
પ્રાર્થના કરતાં કહેતો હતો કે, ઓ પ્રભુ ઈશુ, મારા આત્માને
અંગીકાર કર, એટલામાં તેઓએ તેને પથરે માર્યો. અને ૬૦
તેણે ઘુંટણ ટેકવીને મોટો ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, એ ઓ
પર આ દોષ મૂકતો ના ; એમ કહીને તે ઉંધી ગયો.

અને સાઉલ તેનો ઘાત કરવામાં રાજી હતો. અને તેજ ૮
દહાડે યરૂશાલેમમાંની મંડળી પર મોટી સતાવણી થઈ, મોટે
પ્રેરિતો શિવાય તેઓ સર્વ યહુદા તથા સમારીઆના પ્રાંતોમાં
વેરાઈ ગયા. અને ધાર્મિક પુરૂષો સ્તેફનને દાટવા લઈ ગયા, ૨
ને તેને સાડા ઘણો વિકાપ કીધો. અને સાઉલે મંડળીને બહુ ૩
વિપત્તિ પાડી, ને ઘેરેઘેર જઈને પુરૂષો તથા બાયડીઓને
એંચી લઈજઈને બંદીખાનામાં નાખ્યાં.

અને વેરાઈગયલાઓ સુવાર્તાની વાત પ્રગટ કરતા ચારો- ૪

५ गम करया. अने झीझीपे सभारीच्या शहरमां जेव्हा तेव्हा
 ६ झीझीपे प्रगट करयो. अने झीझीपे जे यमत्कारे झीझी ते
 सांभणी तथा जेव्हा तेने लोकोन्हे तेनी कहेली वातो पर अेक
 ७ यित्ते ध्यान राज्युं. केमके जेव्हा तेने अशुद्ध आत्माच्या वणण्या
 हुता तेव्हामांना घण्ट्याच्यामांथी तेव्हा मोटो घांटे पाडतां अहार
 ८ निकण्या, ने घण्टा पक्षाघाती तथा लुलाच्या सभा थया. अने
 ते शहरमां अहु आनंद थयो.

९ पणु सीमेन नामे अेक जणु ते शहरमां अगाठि जणु
 करतो हुतो, ने हुं कोर्ध मोटो छुं अेम कहीने सभारीच्याना
 १० लोकोनां मन हरी लेतो हुतो. तेने नानाथी मोटा सुधी सर्व
 मानता, ने अेम कहेता के, अे माथस देवने मोटो पराक्रम छे.
 ११. अने तेणे घण्टी मुदतथी जणुगरीच्या तेव्हानां मन हरी लीधां
 १२ हुतां मोटे तेव्हा तेने मानता हुता. पणु झीझीपे देवना राज्य
 तथा धंशु झीझीपे नाम विषे सुवार्ता प्रगट झीझी तेने
 तेव्हाच्या विश्वास झीझी, त्यारे पुश्पो तथा आयडीच्यानुं
 १३ आभिरमा थयुं. त्यारे सीमेने पणु विश्वास झीझी, ने
 आभिरमा लधने झीझीपनी साथे रह्यो, ने निसाणीच्या तथा
 मोटां पराक्रमी कामे थतां जेव्हा तेने अचरत थयो.

१४ पणु सभारीच्याच्या देवनी वात अंगीकारी अेवुं यशाले-
 ममांना प्रेरितोच्या सांभण्युं, त्यारे तेव्हाच्या पीतरने तथा
 १५ योहानने तेव्हानी पासे मोकहया. अने तेव्हाच्या त्यां पहोच्या
 पणु तेव्हाने साइ प्रार्थना करी के अेच्या पवित्र आत्मा पामे.
 १६ (केमके तेव्हामांना कोर्ध पर त्यां लगी ते उतरयो न हुतो, पणु
 १७ देवण प्रभु धंशुने नामे तेव्हा आभिरमा पाम्या हुता.) त्यारे
 तेव्हाच्या तेव्हा पर हाथ मूक्या, ने तेव्हा पवित्र आत्मा पाम्या.
 १८. अने प्रेरितोना हाथ मूकवाथी पवित्र आत्मा अपायछे,
 १९ अे जेव्हा तेने सीमेने तेव्हाने नाणुं आपवानुं करीने कछुं के, तमे
 मने पणु अे अधिकार आपोके जेना पर हुं हाथ मूकुं ते पवत्रि
 २० आत्मा पामे. त्यारे पीतरे तेने कछुं के, देवनुं दान नाणुथी
 वेयातुं लेवाय, अेवुं ते धारयुं मोटे तां नाणुं तारी साथे नाश

થાઓ. એ વાતમાં તારો ભાગ કે હિસ્સો નથી, કેમકે તારૂં ૨૧ અંતઃકરણ દેવની આગળ સીધું નથી. એ માટે તું તારી ૨૨ ભુંડાઈનો પરતાવો કર, ને દેવની વિનંતી કર કે, તારા અંતઃકરણની કલ્પના કદાસ તને માફ થાય. કેમકે તું પિત્તની ૨૩ કડવાસમાં, ને ભુંડાઈનાં બંધનોમાં છે, એ હું જાણું છું. ત્યારે ૨૪ સીમોને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઈ મારા પર ન આવે માટે તમે મારે સાડ પ્રભુની વિનંતી કરો. અને ૨૫ તેઓ શાહેદી આપીને તથા પ્રભુની વાત કહીને, સમરૂનનાં ઘણાં ગામોમાં સુવાર્તી પ્રગટ કરતા યજ્ઞશાલેમમાં પાછા ગયા.

પછી પ્રભુના દૂતે ફીલીપ સાથે બોલતાં કહ્યું કે, યજ્ઞશાલેમથી ૨૬ ગાજામાં જવાયછે તે માર્ગે દક્ષિણની ગમ તું ઉઠીને જા, તે રાત છે. અને તે ઉઠીને ગયો, ને જુઓ, એક હબશી માણસ, ૨૭ ખાજો, જે હબશીઓની રાણી કાંડાકીનો પ્રધાન, તથા તેના સઘળા ભંડારનો કારભારી હતો, તે ભજન કરવા સાડ યજ્ઞશાલેમમાં આવ્યો હતો. અને તે પાછો જતાં પોતાના રથમાં ૨૮ બેસીને યશાયા ભવિષ્યવાદીનું પુસ્તક વાંચતો હતો. ત્યારે ૨૯ આત્માએ ફીલીપને કહ્યું કે, તું જઈને એ રથની સંગાતે થા. ત્યારે ફીલીપ પાસે દોડી ગયો, ને તેને યશાયા ભવિષ્યવાદીનું ૩૦ પુસ્તક વાંચતો સાંભળીને પુછ્યું કે, તું વાંચેછે તે શું તું સમજેછે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને કોઈના બતાવ્યા વિના હું ૩૧ કેમ સમજી શકું? પછી પોતાની સાથે ચહડી બેસવાની તેણે ફીલીપની વિનંતી કરી. અને શાસ્ત્રમાંની જે વાત તે વાંચતો ૩૨ હતો તે એ હતી કે, “ઘેટાની પઠે મારી નંખાવાને તે સર્થ જવાયો, ને જેમ હલવાન પોતાના કાતરનારની આગળ અથબોધ્યું રહેછે, તેમ તેણે પોતાનું મહો ઉઘાડ્યું નહિ; તેની દીનાવસ્થામાં તેનો ન્યાય ડુખી ગયો, ને તેનો જીવ પણ ૩૩ પૃથ્વી પરથી કહડાયો, માટે તેની પહેડીનું વર્ણન કોણ કહી દેખાડશે?” ત્યારે તે ખાજોએ ફીલીપને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું ૩૪ તારી વિનંતી કરું છું કે, ભવિષ્યવાદી કોણ વિષે એ કહેછે? પોતા વિષે અથવા કોઈ બીજા વિષે? ત્યારે ફીલીપે પોતાનું મહો ૩૫

- ૩૬ ઉઘાડયું, ને તેજ શાસ્ત્રથી માંડીને તેને ઈશુ પ્રગટ કીધા. અને તેઓ માર્ગે જતાં પાણી આગળ આવ્યા, ત્યારે ખોજાએ કહ્યું કે, જો, પાણી છે, મારે બાપ્તિસ્મા પામવાને શો અટકાવ છે ?
- ૩૭ ત્યારે કીલીપે કહ્યું કે, જો તું તારા આપ્પા મનથી વિશ્વાસ કરેછે તો ઉચિત છે ; ને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઈશુ ખ્રીસ્ત તે દેવનો
- ૩૮ દીકરો છે, એવો વિશ્વાસ હું કરું છું. પછી તેણે રથ ઉભો રાખવાનો હુકમ કીધો, ને કીલીપ તથા ખોજો બેઉ પાણીમાં
- ૩૯ ઉતરયા, ને તેણે તેનું બાપ્તિસ્મા કીધું. અને તેઓ પાણીમાંથી ઉપર આવ્યા પર પ્રભુનો આત્મા કીલીપને સર્થ ગયો, ને ખોજાએ ફરી તેને દીઠો નહિ, ત્યારે તે આનંદ કરતો પોતાને
- ૪૦ માર્ગે ચાલ્યો ગયો. પણ કીલીપ આઝોટમાં દેખાયો, ને કાઈસારીમાં પહોંચ્યો ત્યાં લગી સઘળાં શહેરોમાં ફરીને સુવાર્તી પ્રગટ કરતો ગયો.

૯ અને સાઉલ હજી સુધી પ્રભુના શિષ્યો પર ધમકીઓનો તથા હત્યાનો શ્વાસ લેતો લેતો પ્રમુખ્ય યાજક પાસે ગયો.

૨ અને તેની પાસેથી દમશકમાંની સભાઓ પર પત્રો માર્યાં કે જો તેને એ માર્ગનાં પુરૂષ તથા બાયડી કોઈ મળે, તો તેઓને

૩ બાંધીને યરૂશાલેમમાં લાવે. અને ચાલતાં ચાલતાં દમશક પાસે તે પહોંચ્યો ત્યારે એકાએક તેની આરુપાસ આકાશથી પ્રકાશ

૪ ચમક્યો. અને તે ભોંય પર પડ્યો, ને પોતાની સાથે બોલતી એવી એક વાણી સાંભળી કે, સાઉલ, સાઉલ, તું મને કેમ

૫ સતાવેછે ? ત્યારે તેણે કહ્યું કે પ્રભુ, તું કોણ છે ? ને પ્રભુએ કહ્યું કે, હું ઈશુ છું, જેને તું સતાવેછે, આરો પર હાત મારવી

૬ તને કઠણ છે. ત્યારે તે ધુજતાં તથા અચરત થતાં બોલ્યો કે,

૭ પ્રભુ, હું શું કરું તે વિષે તારી શી મરજી છે ? ને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું ઊઠ, ને શહેરમાં જા, ને તારે જે કરવું જોઈએ તે તને

૮ કહેવાશે. અને તેની સાથે જનારા માણસો અણબોલ્યા ઉભા રહ્યા, તેઓએ વાણી સાંભળી ખરી, પણ કોઈને દીઠો ન હતો. પછી સાઉલ ભોંય પરથી ઉઠ્યો, ને તેની આંખો ઉઘડી, તો

પણ તેણે કોઈને દીઠો નહિ, ને તેઓ તેનો હાથ પકડીને દમશકમાં લઈ ગયા. અને ત્રણ દિવસ સુધી તે દેખ્યા વિના રહ્યો, ને કાંઈ ખાધું પીધું નહિ.

ત્યારે દમશકમાં હનાનિયા નામે એક શિષ્ય હતો, તેને ૧૦ પ્રભુએ દર્શનમાં કહ્યું કે, હનાનિયા, ને તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, જો, હું હિયાં છું. ત્યારે પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, ઉઠીને પાંચરા કહેવાયલા ૧૧ રસ્તામાં જ, ને ચહુદાના ઘરમાં તારસસના સાહિલ નામના એકનો શોધ કર, કેમકે જો, તે પ્રાર્થના કરેછે; અને તેણે ૧૨ દર્શનમાં જોયું છે કે, હનાનિયા નામે એક માણસ આવેછે, ને તે દેખતો થાય માટે તેના પર હાથ મૂકેછે. ત્યારે હનાનિયાએ ૧૩ ઉત્તર દીધું કે, પ્રભુ, મેં ઘણાથી એ માણસ વિષે સાંભળ્યું છે કે યશ્શાલેમમાંના તારા પવિત્રો પર તેણે કેટલી બધી ભુંડાઈ કીધી છે. અને તારા નામથી જે પ્રાર્થના કરેછે તે સર્વને બાંધવા ૧૪ સાડ મુખ્ય યાજ્ઞો પાસેથી હિયાં પણ તેને અધિકાર છે. પણ ૧૫ પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું આહ્યો જ, કેમકે વિદેશીઓ, તથા રાજાઓ, તથા ઇસ્રાઈલના વંશની આગળ માંડે નામ લઈજવા સાડ એજ માંડે પસંદ કરેલું પાત્ર છે. કેમકે તેને મારા નામને ૧૬ લીધે કેટલાં દુઃખ સહેવાં પડશે, એ હું તેને દેખાડીશ. ત્યારે ૧૭ હનાનિયા આહ્યો ગયો, ને તે ઘરમાં પેઠો, ને તે પર પોતાના હાથ મૂકીને કહ્યું કે, ભાઈ સાહિલ, પ્રભુ, એટલે ઇશુ જે તને માર્ગે આવતાં દેખાયો તેણે મને મોકલ્યો છે, એ માટે કે તું દેખતો થાય, ને પવિત્ર આત્માથી ભરાય. ત્યારે તેની ૧૮ આંખો પરથી તત્કાળ છાલાં સરખાં કુંઈ ખરી પડયાં, ને તરત તે દેખતો થયો, ને ઉઠીને તે બાપ્તિસ્મા પાન્યો; ને અન્ન ખાધા ૧૯ પર તેને શક્તિ આવી.

પછી સાહિલ દમશકમાંના શિષ્યોની સાથે કેટલાએક દિવસ ૨૦ રહ્યો. અને તેણે લાગણી સભારથાનોમાં ખીરતને પ્રગટ કીધો કે, તે દેવનો દીકરો છે. અને જેઓએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ ૨૧ સર્વ વિસ્મિત થઈને બોલ્યા કે, જો આ નામથી પ્રાર્થના કરનારાઓનો નાશ યશ્શાલેમમાં કીધો, ને જે એજ કામને

સાડૂ હિયાં આઠ્યો કે તેઓને બાંધીને મુખ્ય યાજ્ઞકોની પાસે
૨૨ લઈજાય, તે શું એ નથી? પણ સાઉલ વધારે સામર્થ્ય
પામ્યો ને [ઈશુ] તેજ ખીસ્ત છે એનાં પ્રમાણે આપાને તેણે
દમશકમાં રહેનારા ચહુદીઓને હુરાવી નાખ્યા.

૨૩ અને ઘણા દિવસ વિત્યા પછી ચહુદીઓએ તેને મારી
૨૪ નાખવાનો મનસુખો કીધો. પણ તેઓનો ઠરાવ સાઉલને
માલુમ પડ્યો, ને તેઓએ તેને મારી નાખવા સાડૂ રાત દહાડો
૨૫ ભાગજોની ચોકી કરી. ત્યારે શિષ્યોએ તેને રાત્રે લઈને
ટોપલામાં કોટ ઉપરથી ઉતારી મૂક્યો.

૨૬ પછી સાઉલે યરૂશાલેમમાં આવીને શિષ્યોની સાથે મળી
જવાનું બહુ ચાહ્યું, પણ બધા તેથી બિહીધા, ને તે શિષ્ય છે,
૨૭ એવું તેઓએ માન્યું નહિ. ત્યારે બાનાબા તેને પ્રેરિતોની
પાસે તેડી ગયો, ને તેણે માર્ગમાં પ્રભુને કયી રીતે દીઠો, ને તે
તેની સાથે બોલ્યો, ને તેણે દમશકમાં નિર્ભયથી ઈશુને નામે
વાત શી તરેહ કહી, એ સઘળું તેણે તેઓને વિસ્તારે કહી
૨૮ દેખાડ્યું. અને યરૂશાલેમમાં તેઓની સાથે તે આવ જ કરતો
૨૯ રહ્યો. અને તેણે નિર્ભયથી પ્રભુ ઈશુને નામે વાત કહી, ને
હલેની ચહુદીઓ સાથે વાદવિવાદ કર્યો, પણ તેઓએ તેને
૩૦ મારી નાખવાનું કીધું; તે જાણીને ભાઈઓ તેને કાઈસારીમાં
૩૧ લઈ ગયા, ને ત્યાંથી તેઓએ તેને તારસસ મોકલી દીધા. ત્યારે
આખા ચહુદા, તથા ગાલીલ, તથા સમારીઆમાંની મંડળીઓને
શાંતિ થઈ, ને તેઓ દૃઢ થઈને પ્રભુના ભય તથા પવિત્ર
આત્માના દિલાસાએ ચાલતાં વધી ગઈ.

૩૨ અને એમ થયું કે પીતર સઘળા પ્રાંતોમાં ફરતાં લુઢાના
૩૩ રહેનારા પવિત્ર લોકો પાસે પણ આવ્યો. અને ત્યાં એનયસ
નામે એક જણને દીઠો, જે આઠ વરસ થયાં ખાટલા પર
૩૪ પડેલો પક્ષાઘાતી હતો. ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું કે, એનયસ,
ઈશુ ખીસ્ત તને સાજો કરેછે, ઊઠ, ને તારૂં બીછાનું પાથર;
૩૫ ને તે તરત ઉઠ્યો. અને લુદા તથા શારોનના બધા રહેવાસીઓ
તેને જોઈને પ્રભુની ગમ ફરચા.

अने जेपामां तापीया, जेना अर्थ दरकास, जेवे नामे जेक ३६ शिष्येणु हती, ते इडी करणीज्या तथा दान करवामां संपूर्ण हती. अने जेभ थयुं के ते दिवसेमां ते भांडी पडीने मरी गर्ध, ३७ ने तेज्याजे तेने नहवडावीने भेडी उपर भूझी. अने लुदा जेपा ३८ पासे हुतुं भाटे पीतर त्यां छे जेवुं सांभणीने शिष्याजे जे भाणसने तेनी पासे जेवी विनंती करवाने भोकल्या के, जमारी पासे आववाने तुं ढील करतो ना. त्यारे पीतर उठीने तेज्यानी ३९ साथे गयो, ने ते पहोंज्या जेटले तेज्या तेने भेडी उपर तेडी गया, ने सधणी विधवाज्या तेनी पासे रडती, ने दरकास तेज्यानी साथे हती त्यारे तेजे जे अंगरणा तथा लुगडां जनाण्यां हुतां ते देखाडती तेनी पासे उभी रही. पण पीतर ४० ते सर्वने जहार कडाडीने घुंटाणु टेकवीने मर्थना कीधी, पछी मुडदानी गम करीने कछुं के, तापीया, ठीठ; त्यारे तेजे पोतानी ज्यांजे उधाडी, ने पीतरने जेधने उठी जेठी. पछी तेजे ४१ तेने हाथ धर्धने उभी करी, ने पवित्राने तथा विधवाज्याने जालावीने तेने जवती देखाडी. अने जामा जेपामां जे ४२ मालुम थयुं, ने घण्टाजे प्रभु पर विश्वास करयो. पछी जेभ ४३ थयुं के जेपामां सीमोन नामे जेक जामडियाने त्यां ते घण्टा दहाडा रहो.

अने कार्धसारीमां करनेदयस नामे जेक भाणस धताली १० कहेवाजेली पलटनने सुजेधर हतो. ते धार्मिक हतो, ने र पोताना धरना सह सुधां देवतुं लय राणतो, ने लोकोने घण्टां दान आपतो, ने नित्य देवनी मर्थना करतो हतो. तेजे ३ दिवसना त्रीण पहारने आसरे देवना जेक दूतने पोतानी पासे आवतो, तथा, जे करनेदयस, जेभ कहेतो दर्शनमां प्रत्यक्ष दीठा. त्यारे ते पर धारीने तथा लयभीत थर्धने तेजे ४ कछुं के, प्रभु, थुं छे? ने तेजे तेने कछुं के, तारी मर्थनाज्या तथा तारां दान देवनी आगण संभारणने साइ पहोंज्यां छे. अने हवे तुं भाणसेने जेपामां भोकलीने सीमोन जेनी जटक ५

- ૬ પાતર છે તેને તેડાવ. સીમોન આમડિયાને ત્યાં તે ઉતર્યો છે, જેનું ઘર સમુદ્રને કાંઠે છે; તે તને તારે શું કરવું જોઈએ તે
- ૭ કહેશે. અને જે દૂત કરનેદયસને જોલ્યો હતો, તેના ગયા પછી તેણે પોતાના ઘરના આકરોમાંના બેને, તથા જે નિત્ય તેની સેવા
- ૮ કરતા હતા તેઓમાંથી એક ધાર્મિક સિપાઈને જોલાવ્યો. અને તેઓને બધી વાત કહીને તેણે તેઓને જોપામાં મોકલ્યા.
- ૯ અને બીજા દિવસે તેઓ ચાલતાં ચાલતાં શહેરની પાસે પહોંચ્યા, તેટલામાં બપોરને આસરે પાતર પ્રાર્થના કરવાને
- ૧૦ ઘરના ધાબા પર ગયો. અને બહુ ભુખ્યો થઈને તેણે ખાવા ચાહ્યું, ને તેઓ તૈયાર કરતા હતા એટલામાં તે મૂર્છાંગત થયો.
- ૧૧ અને આકાશ ઉઘડેલું તથા એક વાસણ મોટી આદરના સરખું ચારે ખુણે બાંધેલું તથા ધરતી પર પોતાની પાસે ઉતરી આવતું
- ૧૨ તેણે દીઠું. તેમાં પૃથ્વી પરનાં સઘળી જાતનાં ચોપગાં તથા રાનપશુઓ તથા પેટે ચાલનારાં તથા આકાશનાં પક્ષીઓ
- ૧૩ હતાં. અને તેને વાણી થઈ કે, પાતર, ઊઠ, માર, ને ખા.
- ૧૪ પણ પાતરે કહ્યું કે, પ્રભુ, એમ નહિ, કેમકે કોઈ અપવિત્ર તથા
- ૧૫ અશુદ્ધ વસ્તુ મેં કદી ખાધી નથી. ત્યારે બીજા વાર તેની પાસે એવી વાણી આવી કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધું છે, તેને તું
- ૧૬ અપવિત્ર ન સમજ. અને એ ત્રણ વાર થયું; પછી તરત તે વાસણ આકાશમાં ઉઠાવી લેવાયું.
- ૧૭ અને પાતર મનમાં સંદેહ આણ્યો હતો કે, આ જે દર્શન હું પ્રાપ્ત્યો તે શું હશે, એટલામાં જુઓ કરનેદયસે મોકલેલા માણસો સીમોનનું ઘર શોધી કહાડીને ખારણા આગળ ઉભા
- ૧૮ રહ્યા. અને તેઓએ હાંક મારીને પુછ્યું કે, સીમોન જેની અટક
- ૧૯ પાતર છે તે શું હિયાં ઉતરેલો છે? ને પાતર તે દર્શન વિષે વિચારતો હતો ત્યારે આત્માએ તેને કહ્યું કે, જો, ત્રણ માણસો
- ૨૦ તને શોધે છે. માટે તું ઊઠ ને ઉતર, ને કાંઈ સંદેહ આણ્ય
- ૨૧ વિના તેઓની સાથે જ, કેમકે મેં તેઓને મોકલ્યા છે. ત્યારે પાતરે પોતાની પાસે કરનેદયસે મોકલેલા માણસોની પાસે ઉતરી આવીને કહ્યું કે, જુઓ, જેને તમે શોધાઓ તે હું છું,

તમે શા માટે આઠ્યા છો? ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કરનેલ્યસ ૨૨ નામે એક સુખેદાર ન્યાયી તથા દેવનું ભય રાખનાર એક માણસ, જે સર્વ યહુદી લોકોમાં માન પામેલો તે પવિત્ર દૂતથી ચેતાવાયો કે તે તને પોતાને ઘર તેડાવે, એ માટે કે તારી વાતો સાંભળે.

ત્યારે તેણે તેઓને માંહે બોલાવીને પરોણા રાખ્યા, તે બીજે ૨૩ દિવસે પીતર તેઓની સાથે ગયો, ને જોપામાંના કેટલાએક ભાઈઓ પણ તેની સાથે ગયા. અને બીજે દિવસે તેઓ કાઈ- ૨૪ સારીમાં પહોચ્યા, ને કરનેલ્યસ પોતાનાં સગાંઓને તથા પ્રિય મિત્રોને એકઠાં કરીને તેઓની વાટ જોતો હતો. અને પીતર ૨૫ આવતો હતો તેટલામાં કરનેલ્યસ તેને સામે મળ્યો, ને પગ આગળ પડીને પ્રણામ કરીયા. પણ પીતરે તેને ઉઠાડીને કહ્યું ૨૬ કે, ઉભો થા, હું પણ માણસ છું. અને તેની સાથે વાતો કરતો ૨૭ કરતો તે માંહે ગયો, ને ઘણાંઓને એકઠા થએલા દીઠા. ત્યારે ૨૮ તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જાણો છો કે બીજા લોકોની સાથે સંગત રાખવી, અથવા તેઓને મળવું, યહુદી માણસને ઉચિત નથી, પણ દેવે મને દેખાડ્યું છે કે, મારે કોઈ માણસને અપવિત્ર અથવા અશુદ્ધ કહેવો નહિ. એ સાંઝે હું તેડાયો, ૨૯ તેવોજ ઉલટું બોલ્યા વિના આઠ્યો છું, માટે હું પુછું છું કે, તમે શા કારણથી મને તેડાવ્યો છે? ત્યારે કરનેલ્યસે કહ્યું કે, ચાર ૩૦ દિવસ ઉપર હું આ ઘડી સુધી ઉપવાસ કરતો હતો, ને ત્રીજા પહોરની વેળા હું મારા ઘરમાં માર્થના કરતો હતો, ત્યારે જુઓ અળકતાં લુગડાં પહેરેલો એક જણ મારી સામા ઉભો રહ્યો, ને ૩૧ કહ્યું કે, કરનેલ્યસ, તારી માર્થના સંભળાઈ, ને તારાં દાન દેવના સંભારણમાં આઠ્યાં છે; એ માટે તું જોપામાં મોકલીને સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તેને હિયાં તેડાવ, તે સમુદને કાઠિ સીમોન ૩૨ આમડિયાના ઘરમાં ઉતરેલો છે, તે આવીને તને વાતો કહેશે. તે સાંઝે મેં તરત તને તેડાવ્યો, ને તું આઠ્યો તેમાં ૩૩ તે સાંઝે કીયું છે, હવે દેવથી જે આજ્ઞા તું પામ્યો છે, તે સાંભળવા સાંઝે અમે સમજા દેવની આગળ હાજર છીયે.

- ૩૪ ત્યારે પીતરે મહો ઉઘાડીને કહ્યું કે, મને ખચીત જાણાય છે.
 ૩૫ કે દેવ પક્ષપાતી નથી. પણ હરેક દેશમાં જે કોઈ તેથી બિહુ છે,
 ૩૬ ને ન્યાયીપણું કરે છે, તે તેને માન્ય છે. ઈશુ ખ્રીસ્ત જે સર્વનો
 પ્રભુ છે તેને આસરે કુશળના સમાચાર પ્રગટ કરતાં દેવે
 ૩૭ ઈસ્રાએલના વંશની પાસે જે વાત મોકલી, એટલે યોહાને
 બાપ્તિસ્મા પ્રગટ કીધું, ત્યાર પછી ગાલીલથી માંડીને આખા
 ૩૮ યહુદામાં જે વાત બની તે તમે જાણો છો; કે દેવે પવિત્ર
 આત્માથી તથા સ્નામરથથી નાજરથના ઈશુને અભિષેક કીધો,
 તે રૂંડું કરતો તથા શેતાનથી જે પીડાએલા હતા તેઓ સ્વર્ગના
 ૩૯ આરામ કરતો કર્યો, કેમકે દેવ તેની સાથે હતો. અને તેણે
 યહુદીઓના માંતમાં તથા યરૂશાલેમમાં જે કામો કીધાં તે
 સર્વના અમે સાક્ષી છીએ, તેને તેઓએ લાકડા પર ઠાંગીને
 ૪૦ મારી નાખ્યો. તેને દેવે ત્રીજે દિવસે ઉઠાડ્યો, ને સર્વ લોકોને
 ૪૧ નહિ, પણ અગાઉથી દેવના પસંદ કીધેલા સાક્ષીઓ, જેઓએ
 તેના મુએલામાંથી ઉઠ્યા પછી તેની સાથે ખાધું પીધું, એટલે
 ૪૨ અમેને, તે પ્રગટ કીધો, અને તેણે અમને આજ્ઞા કીધી
 કે લોકોની પાસે વાત પ્રગટ કરો, ને સાક્ષી આપો કે
 જીવતાઓનો તથા મુએલાઓનો દેવથી ઠરાવેલો ન્યાયાધીશ
 ૪૩ એજ છે, ને તેના વિષે સ્વર્ગના ભવિષ્યવાદીઓ સાક્ષી આપે છે
 કે, જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તે તેના નામથી પાપની
 માફી પામશે.
- ૪૪ પીતર એ વાતો કહેતો હતો એટલામાં જે લોકો એ વાતો
 ૪૫ સાંભળતા હતા તે સર્વ ઉપર પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો. ત્યારે
 સુનત કરેલાઓમાંના જેટલા વિશ્વાસીઓ પીતરની સાથે
 આગ્યા હતા તેઓ અચરતી પામ્યા, કે વિદેશીઓ પર પણ
 ૪૬ પવિત્ર આત્માનું દાન રેડાયું. કેમકે તેઓને બીજી ભાષાઓમાં
 ૪૭ બોલતા, તથા દેવની રુતુતિ કરતા સાંભળ્યા. ત્યારે પીતરે
 ઉત્તર આપ્યું કે, જેમ અમે તેમ તેઓ પણ પવિત્ર આત્મા
 પામ્યા, તેથી તેઓનું બાપ્તિસ્મા ન થાય માટે કોણ પાણીની મના
 ૪૮ કરી શકે? ને પ્રભુના નામે તેઓનું બાપ્તિસ્મા કરવાને તેણે

आज्ञा कीधी, पछी डेटलाअके दिवस रहेवानी तेआअे तेनी
विनंती कीधी.

अने जे प्रेरितो तथा भाईआे यहुदाभां हुता तेआअे ११
सांभण्युं के, विदेशीआेअे पणु देवनी वात मानी. अने पीतर २
यइशासनेमभां आओे, त्यारे सुनत कराअेलाआेअे तेनी साथे
वाद करतां कहुं के, तुं जेसुनती भाणुसोनी पासे गयो, ने ३
तेआनी साथे आधुं. त्यारे पीतरे आरंभधी ते वात तेआने ४
विरतारे कही के, हुं जेपा शहरभां प्रार्थना करतो हुतो, ने ५
मने भूर्छा आवी, ने में दर्शनभां अेक वासणु, अेक मोठी
आदर सरणुं, आरेणुणे जांधेसुं आकाशधी उतरतुं दीहुं, ने
ते भारी आगण आण्युं. ते पर में ताकी जेधने ध्यान राण्युं, ६
ने पृथ्वी परनां जोपगां तथा रानपशुआे, तथा पेटे यालनारां,
तथा आकाशनां पक्षीआे में दीठां, ने मने अेवुं कहेती अेक ७
वाणी सांभणी के, पीतर, डीठ, भार, ने आ. पणु में कहुं,
प्रभु, अेम नहि, केमके जे अपवित्र अथवा अशुद्ध ते भारा ८
महोभां कही पेहुं नधी. पणु आकाशधी वाणीअे मने जीणुवार ९
उत्तर आण्युं के, जे कुंठ देवे शुद्ध कीधुं, तेने तुं अपवित्र न
कहे. अेम त्रणु वार थयुं, पछी जधां आकाशभां पाछां १०
अेयायां. अने जुआे, अेटलाभां काईसारीधी भारी पासे ११
भोकलेला त्रणु भाणुस जे घरभां हुं हुतो तेनी आगण आवी
उत्ता हुता. अने आत्माअे मने कहुं के, कांई संदेह राण्यु १२
विना तेआनी साथे न, ने आ छ भाई भारी साथे आख्या,
ने अमे ते भाणुसना घरभां पेठा. त्यारे तेणे अमने अेवा १३
समायार आण्यु के तेणे पोताना घरभां दूत दीठां, जेणे उत्ता
रहीने तेने कहुं के, जेपाभां भाणुसो भोकली सीमान, जेनी
अटक पीतर छे तेने, तेडाव. ते तने अेवी वातो कहेरो के, १४
जेधी तुं तारा आआ घरना सुद्धां तारणु पाभरो. अने में १५
जोसवा भांड्युं अेटले आरंभे आपणु पर पवित्र आत्मा
उतरयो, ते प्रमाणे तेआे उपर पणु उतरयो. त्यारे प्रभुनी १६

कहेली वात में संभारी के, येहाने तो पाणीअे जाभिरमा कीधुं,
१७ पणु तमे पवित्र आत्माधी जाभिरमा पामशो. अे भाटे प्रभु

१८ थुं श्रीरुत पर जेम आपणु विश्वास करनाराअेने तेम
तेअेने देवे सभानदान आभ्युं, तो हुं कोणु हतो, के देवने
१८ रेकुं? ने तेअे आ वातो सांभणीने छाना रखा, ने देवने
महिमा आपतां कहुं के, देवे विदेशीअेने पणु णवनने साइ
पस्तावो आभ्यो छे.

१९ अने रतेइन विषे जे सतावणी थरु तेधी जेअे वेराध गया
हुता तेअे ईनीके तथा कुपरस तथा अंत्योअ लग्गी गया, पणु

२० थहुदीअे वगर कोधने वात प्रगट कीधी नहती. अने तेअेभांना
केटसाअेक कुपरसना, तथा कुरेनीना भाणुसो हुता, तेअेअे

२१ अंत्योअेभां पहोंचीने हेलीनीअेने प्रभु थुने प्रगट कीधी. अने
प्रभुनो हाथ तेअेनी साथे हुतो, ने धणुअे विश्वास करीने

२२ प्रभुनी गम इरया. अने अे वात विषेना सभायार यइशासेमनी
भंडणीने काने पडया, ने तेअेअे जानाअेने अंत्योअे लग्गी

२३ जवा साइ भोकह्यो. ते त्यां आभ्यो, त्यारे देवनी कृपा जेधने
आनंद पाभ्यो, ने तेअे सर्वने मनना ठरावधी प्रभुने वणग्या

२४ रहेवानो जेधे कीधी. केभके ते सारे भाणुस, ने पवित्र
आत्माअे तथा विश्वासे भरेलो हुतो, ने धणु लोक प्रभुनी
गम भेणवाया.

२५ अने जानाअे साडलनो शोधे करवा साइ तारससभां
२६ गयो, ते जडया पर ते तेने अंत्योअेभां लाभ्यो. अने अेम

थयुं के तेअे अेक आभुं वरस भंडणीभां अेकठा रखा, ने
धणु सोकोने उपदेश कीधी, ने शिष्यो पहेलां अंत्योअेभां

श्रीरुती कहेवाया.

२७ अने ते दिवसोभां भविष्यवादीअे यइशासेमधी अंत्योअेभां
२८ आभ्यो. तेअेभांना आगाअस नामे अेके उभा थरुने आत्मा-

वडे अेताभ्युं के, आप्पा जगतभां भोटो दुकाण पडशे, तेमज
२९ कुलादीअस कर्धसारना दिवसोभां ते पडयो. त्यारे शिष्योअे
ठराभ्युं के, आपणुे दरेक भाणुसे पोतपोतानी शक्ति प्रभाणुे

યહુદામાં રહેનારા ભાઈઓની સાહે કરવા સાડ કુંઈ મોકલવું.
અને તેઓએ તેમ કીધું, ને બાર્નાબા તથા સાઉલની હસ્તક ૩૦
વડીલોની પાસે તે મોકલ્યું.

અને તે વેળાએ હેરોદ રાજાએ મંડળીના કુટલાએકને દુઃખ ૧૨
દેવા સાડ હાથ લાંબા કીધા. અને યોહાનના ભાઈ યાકુબને ૨
તરવારથી મારી નાખ્યો. અને યહુદીઓને એ ગમતું છે એમ ૩
જોઈને તેણે પીતરને પણ પકડી લીધો, ત્યારે એખમીરી
રોડલીના દિવસ હતા. અને તેણે તેને પકડીને બંદીખાનામાં ૪
નાખ્યો, ને તેને રાખવા સાડ ચાર ચાર સિપાઈઓના ચાર
પહેરાને સોંપ્યો, ને પારખા પછી લોકોની પાસે તેને બહાર
લાવવાનું ઠેરવ્યું. એ મઠે પીતર બંદીખાનામાં રખાયો, પણ ૫
મંડળીએ તેને સાડ આગ્રહથી દેવની પ્રાર્થના કીધી. અને હેરોદ ૬
તેને બહાર લાવવાનો હતો તેજ રાત્રે પીતર એ સિમાઈની
વચ્ચે એ સાંકળોએ બાંધેલો ઉંઘતો હતો, ને ચોકીદારે બંદી-
ખાનાનાં બારણાં આગળ ચોકી કરતા હતા. ત્યારે જુઓ, ૭
પ્રભુનો દૂત પાસે ઉભો રહ્યો, ને બંદીખાનામાં અજવાળું
ચમક્યું, ત્યારે તેણે પીતરને કુખમાં મારીને તેને ઉઠાડ્યો, ને
કહ્યું કે, તું વહેલો ઊઠ; ત્યારે તેની સાંકળો હાથ પરથી નિકળી
પડી. અને દૂતે તેને કહ્યું કે, તું કમ્મર બાંધ, ને તારાં ચંપલ ૮
પહેર, ને તેણે તેમ કીધું, પછી તેણે તેને કહ્યું કે, તારું લુગડું
ઓઢીને મારી પછવાડે આવ. અને તે બહાર નિકળીને તેની ૯
પછવાડે ગયો, ને દૂતે જ કીધું તે ખરૂં છે, એમ તે સમજ્યો
નહિ, પણ મને દર્શન થયું એમ ધાર્યું. અને તેઓ પહેલી ૧૦
તથા બીજી ચોકી મૂકીને લહોડાને દરવાજે પહોંચ્યા, જ્યાં
શહેરમાં જવાયછે, ને તે પોતાની મેજે તેઓને સાડ ઉઘડી ગયો,
ને તેઓ નિકળીને એક મહોલ્લા જેટલું આંગળ ચાક્યા; ને
તરત દૂત તેની પાસેથી ગયો. અને પીતરે સાવચેત થઈને કહ્યું, ૧૧
હવે હું ખચીત જાણું કે, પ્રભુએ પોતાના દૂતને મોકલીને
હેરોદના હાથથી તથા યહુદીઓની સઘળી ધારણાથી મને

- ૧૨ છોડાવ્યો છે. પછી તે વિચાર કરીને ચોહાન, જેની અટક માફિ છે, તેની મા મરિયમના ઘર પાસે આવ્યો, જ્યાં ઘણાં
- ૧૩ એકઠાં યર્ધને માર્થના કરતાં હતાં. અને પીતર આગલું બારણું ઠોકતો હતો ત્યારે રેદા નામે એક જુવાન બાયડી સાંભળવા
- ૧૪ આવી. અને તેણીએ પીતરનો ઘાંટો ઓળખીને આનંદને ક્ષીધિ બારણું ઉઘાડ્યું નહિ, પણ માંહે દોડી જઈને કહ્યું કે, પીતર
- ૧૫ બારણા આગળ ઉભો છે. અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું ઘેલી છે, પણ તેણીએ હઠેઠથી કહ્યું કે, [હું કહું છું] તેમજ છે, ત્યારે
- ૧૬ તેઓએ કહ્યું કે, તેનો દૂત હશે. પણ પીતરે ઠોકયા કીધું, ને તેઓએ બારણું ઉઘાડીને તેને જોયો; ત્યારે તેઓ અચરતી
- ૧૭ પામ્યાં. પણ છાના રહેવા સાથે તેણે તેઓને હાથે ઈસારો કીધો; ને શી રીતે પ્રભુ તેને બંદીખાનામાંથી બહાર લાવ્યો તે વિસ્તારીને તેઓને કહ્યું, ને એમ કહ્યું કે, એ સમાચાર યાકુબને તથા ખીજા ભાઈઓને પહોંચાડજો, પછી તે નિકળીને ખીજા
- ૧૮ જગ્યામાં ગયો. અને પ્રભાત થયો ત્યારે સિપાઈઓમાં ઘણી
- ૧૯ ગડબડ થઈ કે, પીતર ક્યાં ગયો હશે? ને હરેરેદે તેને શોધ્યો, પણ ન જડ્યો, ત્યારે ચોકીદારોની તજવીજ કરીને તેઓને મારી નાખવાનો હુકમ કીધો; પછી તે ચહુદાથી નિકળીને કાઈસારીમાં જઈ રહ્યો.
- ૨૦ અને તુરના તથા સીદોનના લોક પર હરેદા કોપાયમાન હતો, પણ તેઓ સર્વ એકચિત્તે તેની પાસે આવ્યા, ને રાજની વિશ્વામશાળાના ઉપરી બલાસ્તસને પોતાની ગમનો કરી લઈને સલાહ માગી, કેમકે તેઓનો દેશ રાજના
- ૨૧ દેશથી પળાતો હતો. પછી એક ઠરાવેલે દિવસે હરેદા રાજ-પોશાક પહેરીને, તથા રાજ્યાસન પર બેસીને, તેઓની
- ૨૨ આગળ ભાષણ કીધું. ત્યારે લોકોએ ખૂમ પાડી કે, આ
- ૨૩ વાણી દેવની છે, માણસની નથી. અને તેણે દેવને મહિમા આપ્યો નહિ, માટે પ્રભુના દૂતે તરત તેને માર્યો, ને
- ૨૪ કીડાથી ચવાઈને તેણે માણ છોડ્યો. પણ દેવની વાત વધી, ને ફેલાઈ ગઈ.

અને બાર્નાબા તથા સાઉલ તે દાનસેવા પુરી કરીને ૨૫
યરૂશાલેમથી ફરયા, ને યોહાન જેની અટક માર્ક તેને
પણ સાથે લીધા.

અને અંત્યોખમાં જે મંડળી હતી તેમાં કેટલાએક ભવિષ્ય-૧ ૩
વાદીઓ તથા ઉપદેશકો હતા, એટલે બાર્નાબા, તથા સીમોન
જે નીગેર કહેવાયછે, તથા લુકીઅસ કુરેની, તથા મનાએન
હેરોદ રાજાનો દુધભાઈ, તથા સાઉલ. અને તેઓ પ્રભુની સેવા ૨
કરતા તથા ઉપવાસ કરતા હતા, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ
કહ્યું કે, જે કામને વારતે બાર્નાબા તથા સાઉલને મેં તેડયા
છે તે વારતે તમે તેઓને મારે સાડ જુદા કરો. ત્યારે તેઓએ ૩
ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તથા તેઓ પર હાથ મૂકીને
તેઓને વિદાય કીધા. અને પવિત્ર આત્માથી મોકલેલા થઈને ૪
તેઓ સલુકિયામાં ગયા, ને ત્યાંથી વહાણે કુપરસમાં ગયા. અને ૫
તેઓ સાલામીસમાં આળ્યા, ત્યારે યહુદીઓનાં સભારૂથાનોમાં
દેવની વાત મગટ કીધી; ને યોહાન તેઓનો સેવક હતો. અને ૬
તેઓ તે બેટમાં ફરીને પાદસ સુધી ગયા, ત્યાં તેઓએ એક
માયાક્રિયાકર્તા જુઠા ભવિષ્યવાદી યહુદીને દીઠા, તેનું નામ
બારઈથુ હતું. તે બેટના અધિકારી, સરજીઅસ પાઉલ, ૭
બુદ્ધિવાન માણસની સાથે તે હતો; તેણે બાર્નાબા તથા
સાઉલને બોલાવીને તેઓથી દેવની વાત સાંભળવાનું ચાહ્યું.
પણ તે એલીમાસ માયાક્રિયાકર્તા, (કેમકે તેના નામનો અર્થ ૮
એજ છે,) તે અધિકારીને વિશ્વાસથી ફેરવવાને ચાહીને તેઓને
ઉલટો થયો. ત્યારે સાઉલ જે પાઉલ પણ કહેવાયછે, તેણે ૯
પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને તે પર ધારી જોઈને કહ્યું કે,
અરે સર્વ કપટ તથા સર્વ કાવતરાં ભરેલા, શેતાનના દીકરા, ૧૦
સઘળા ન્યાયીપણાના શત્રુ, પ્રભુના પાંધરા માર્ગ વાંકા
કરવાનું શું તું નહિ મૂકી દઈશ? પણ હવે, જો, પ્રભુનો હાથ ૧૧
તારા પર છે, ને તું કેટલાએક દિવસ સુધી આંધળો થઈને
સુરજ દેખશે નહિ. ત્યારે એકાએક ધુંવર તથા અંધકાર

- ૧૨ તેના પર ગ્યાબ્યાં, ને કોઈ દેરનારને તે શોધતો કર્યો. અને જ્યે થયું તે જોઈને અધિકારીએ પ્રમુના ઉપદેશથી વિરિમત થઈને વિશ્વાસ કીધા.
- ૧૩ પછી પાઉલ તથા તેના સાથીઓ પાદસથી વહાણે નિકળીને પાન્દુલ્યાના પેરગામાં ગ્યાબ્યા, ને યોહાન તેઓને મૂકીને
- ૧૪ પાદેા યદ્શાલેમમાં ગયો. પણ તેઓ પેરગાથી ગ્યાગળ જતાં પીસીદીના અંત્યોખમાં ગ્યાબ્યા, ને વિશ્રામવારે સભારથાનમાં
- ૧૫ જઈને બેઠા. ત્યારે નિયમશાસ્ત્રની તથા ભવિષ્યવાદીઓની વાતો વાંચ્યા પછી સભારથાનના ગ્યાગેવાનોએ તેઓને કહી મોકલ્યું કે, ભાઈઓ, જો લોકોને બોધની કાંઈ વાત તમારે કહેવી હોય, તો કહો.
- ૧૬ ત્યારે પાઉલ ઉભો થઈને ને હાથે ઈસારો કરીને બોલ્યો કે, ઓ ઈસ્રાએલી માણસો, તથા દેવનું ભય રાખનારા, તમે
- ૧૭ સાંભળો ; આ ઈસ્રાએલી લોકોના દેવે ગ્યાપથ્યા પૂર્વજોને પસંદ કીધા, ને તેઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસી હતા, ત્યારે તેણે તેઓને વધારયા, ને તેણે તેઓને ત્યાંથી ઘણા પરાક્રમથી બહાર
- ૧૮ કહાડયા. અને વરસ ગ્યાળીસેક રાતમાં તેણે તેઓનું પાલન
- ૧૯ પોષણ કીધું. અને ખનાન દેશમાંના સાત રાજ્યના લોકનો નાશ કરીને તેઓના દેશનું વતન એઓને વેહંચી ગ્યાખ્યું.
- ૨૦ ત્યાર પછી તેણે સાડીચારસેં વરસ લગી સમુએલ ભવિષ્ય-વાદીના વખત સુધી તેઓને ન્યાયાધીશો ગ્યાખ્યા. ત્યાર પછી તેઓએ રાજા માગ્યો. ત્યારે દેવે ગ્યાળીસ વરસ સુધી બન્યામીનના કુળનો કીસનો દીકરો સાઉલ તેઓને ગ્યાખ્યો.
- ૨૨ પછી તેને દૂર કરીને તેઓનો રાજા થવા સાદ દાવુદને ઉભો કીધા; ને તેના સંબંધી સાક્ષી ગ્યાપતાં કહ્યું કે, મારા મનગમતા એક જણ, યસીના દીકરો દાવુદને મેં જોયો છે, તે મારી બંધી
- ૨૩ ઈચ્છા પુરી કરશે. એ માણસના વંશમાંથી દેવે વચન પ્રમાણે
- ૨૪ ઈસ્રાએલને સાદ એક તારનાર ઈથુને ઉભો કીધા. તેના ગ્યાબ્યા અગાઉ યોહાને સઘળા ઈસ્રાઈલી લોકને પરતાવો કરવા સાદ
- ૨૫ બામ્નિરમા પ્રગટ કર્યું. અને યોહાન પોતાનો વારો પુરો

કરતાં બોલ્યો કે, તમે શું ધારો છો કે હું કોણ છું? હું તે નથી,
 પણ, ભુઓ, એક જાણ મારી પછવાડે આવે છે, તેના ચંપળની
 વાધરી છોડવાબેગ હું નથી. ભાઈઓ, ઈબ્રાહીમના વંશના ૨૬
 દીકરા, તથા તમારામાં દેવનું ભય રાખનારાઓ, તમારી પાસે
 એ તારણની વાત મોકલાઈ છે. કેમકે યરૂશાલેમમાંના રહેવા- ૨૭
 સીઓએ, તથા તેઓના અધિકારીઓએ, તેને તથા ભવિષ્ય-
 વાદીઓની જે વાતો હરેક વિશ્વામવારે વંચાય છે તે પણ ન
 જાણતાં તેને અપરાધી ઠરાવ્યાથી તેજ વાતો પુરી કીધી. તેઓને ૨૮
 મોતનું કંઈ કારણ ન મળ્યા છતાં પણ તેઓએ તેને મારી નાંખા-
 વવાનું પ્રીલાત પાસે માગ્યું. અને તેના વિષે જે લખ્યું હતું તે ૨૯
 સઘળું પુરું કરતાં તેઓએ તેને લાકડા ઉપરથી ઉતારીને કબરમાં
 મૂક્યો; પણ દેવે મુએલાંઓમાંથી તેને ઉઠાડ્યો. અને તેની ૩૦
 સાથે ગાલીલથી યરૂશાલેમમાં જે આવ્યા હતા તેઓથી
 ઘણા દિવસ સુધી તે દેખાતો રહ્યો, તેઓ લોકોની આગળ ૩૧
 તેના સાક્ષી છે. અને જે વચન બાપદાદાઓને કહેવાયું તેની ૩૨
 વધામણી અમે તમને પ્રગટ કરિયેછિયે કે, ઈશુને પાછો ઉઠાડ- ૩૩
 વથી દેવે તેઓનાં છોકરાંઓ પર, એટલે આપણા ઉપર,
 તે પુરું કીધું, જેમ ખીજા ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, “તું
 મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્માવ્યો છે.” અને તેણે તેને ૩૪
 મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો, એવો કે, તે કદી કહોવાણ પાછો
 ન પામે, તે વિષે તેણે એમ કહ્યું કે, “દાવુદ પરના પવિત્ર
 તથા અચળ આશીર્વાદો હું તમને આપીશ.” એ માટે ખીજે ૩૫
 ઠેકાણે પણ તે કહે છે કે, “તું પોતાના પવિત્રને કહોવાણ
 જોવા નહિ દર્શશ.” કેમકે દાવુદ તો પોતાની પહેડીમાં દેવની ૩૬
 ઈચ્છા પ્રમાણે સેવા કરીને હંધી ગયો, ને પોતાના બાપદાદાઓ
 પાસે મૂકાયો, ને કહોવાણ દીઠું. પણ જેને દેવે ઉઠાડ્યો, તેણે ૩૭
 કહોવાણ દીઠું નહિ. એ માટે, ભાઈઓ, તમને એ માલુમ ૩૮
 થાય કે, એના વડે પાપોની માફી તમને પ્રગટ કરાય છે. અને ૩૯
 જે વિષે મુસાના નિયમશાસ્ત્રથી તમે ન્યાયી ઠરી શક્યા નહિ,
 તે બધા વિષે હરેક વિશ્વાસ કરનાર તેનાથી ન્યાયી ઠરે છે. એ ૪૦

- માટે સાવધાન થાઓ, રખે ભવિષ્યવાદીઓના લેખમાંની આ
 ૪૧ વાત તમારા ઉપર આવી પડે કે, “ઓ તુમ્હ કરનારાઓ, તમે જીઓ, ને અચરત થાઓ, ને નાશ પામો, કેમકે તમારા દિવસોમાં હું એવું કામ કરું છું કે, તે કામ સંબંધી જો કોઈ તમને વિસ્તારે કહે, તો તમે વિશ્વાસ નહિ કરશો.”
- ૪૨ અને સભારથાનમાંથી ચહુદીઓ નિકળી ગયા ત્યારે વિદેશીઓએ વિનંતી કરી કે, આવતે વિશ્રામવારે એ વાતો ફરી
 ૪૩ અમને સંભળાવજો. ને સભા ઉઠીગયા પછી ચહુદીઓ તથા સુભક્ત ધર્માનુસારીઓમાંના ઘણા પાઉલ તથા બાર્નાબાની પાછળ ગયા, ને તેઓએ તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓને સમજાવ્યું કે દેવની કૃપામાં લાગુ રહેવું.
- ૪૪ અને ખીજે વિશ્રામવારે ઘણું કરીને આખું શહેર દેવની
 ૪૫ વાત સાંભળવા એકઠું થયું. પણ ચહુદીઓએ લોકોની ભીડ જોઈને અદેખાઈએ ભરાઈને ઉલટું બોલતાં તથા દુર્ભાષણ
 ૪૬ કરતાં જ વાતો પાઉલે કહી તેઓને વિરુદ્ધ કહ્યું. ત્યારે પાઉલે તથા બાર્નાબાએ નિર્ભયતાથી કહ્યું કે, દેવની વાત પહેલાં તમને કહેવાની અગત્ય હતી. પણ તમે તેને વેગળી કરોછો, ને અનંત જીવન પામવાને પોતાને અયોગ્ય ઠરાવોછો, માટે,
 ૪૭ જીઓ, અમે વિદેશીઓની ગમ ફરિયેછિયે. કેમકે અમને પ્રભુએ એવો હુકમ આપ્યો કે, “મેં વિદેશીઓનું અજવાણું તને ઠરાવ્યો છે કે તું પૃથ્વીના છેડા સુધી તારણને અર્થે
 ૪૮ થાય.” તે સાંભળીને વિદેશીઓ ખુશ થયા, ને પ્રભુની વાત મહિમાવાન માની, ને અનંત જીવનને સાફ જોટલા ઠરાવેલા
 ૪૯ હતા તેટલાએ વિશ્વાસ કીધો. અને તે આખા પ્રાંતમાં પ્રભુની
 ૫૦ વાત પ્રગટ કરાઈ. પણ ચહુદીઓએ ધાર્મિક તથા આબરવાન બાયડીઓને, તથા શહેરના અધિકારીઓને ઉસકેરીને પાઉલ તથા બાર્નાબા પર સત્તાવચ્છી ઉભી કરી, ને પોતાની સીમોમાંથી
 ૫૧ તેઓને કહાડી મૂકયા. ને તેઓ પોતાની પગની ધૂળ તેઓની પર સામા ખંખેરીને ઈકોનીમાં ગયા. ને શિષ્યો આનંદે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરાયલા હતા.

અને ઈકોનીમાં એમ થયું કે તેઓ યહુદીઓના સભા-૧૪
 રથાનમાં સાથે ગયા, ને એવી રીતે બોલ્યા કે અતિ ઘણા
 યહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ વિશ્વાસ કીધા. પણ અવિશ્વાસી ૨
 યહુદીઓએ વિદેશીઓને ઉસકેરીને તેઓનાં મન ભાઈઓને
 ઉલટાં કીધાં. તે માટે તેઓ ઘણા દિવસ લગી પ્રભુને નામે ૩
 નિભયથી બોલતા રહ્યા, ને તેણે પોતાની કૃપાની વાતની સાક્ષી
 આપી, ને તેઓના હાથોવડે નિશાણીઓ તથા અચરત કામો
 કરાવ્યાં. પણ શહેરના લોકોમાં કૂટ પડી, ને કેટલાએક ૪
 યહુદીઓની ગમ થયા, ને કેટલાએક પ્રેરિતોની ગમ થયા. ને ૫
 તેઓને સતાવવા તથા પથરે મારવા સાથે જ્યારે વિદેશીઓએ
 તથા યહુદીઓએ પોતાના અધિકારીઓ સુધાં ચહડાઈ કીધી,
 ત્યારે તેઓ તે જાણીને લુકાનીનાં શહેરો, લુસ્ત્રા તથા દેરબે, ૬
 તથા આસપાસના પ્રાંતોમાં નહાસી ગયા. ને ત્યાં તેઓએ ૭
 સુવાતી પ્રગટ કીધી.

અને લુસ્ત્રામાં એક પાંગજો માણસ બેઠેલો હતો, તે પોતાની ૮
 માના પેટથી લંગડો છતાં કદી ચાલ્યો ન હતો. તેણે પાઉલને ૯
 બોલતો સાંભળ્યો, ત્યારે પાઉલે તે પર ધારીને તથા તેને સમો
 કરાઈજવાનો વિશ્વાસ છે, એ જાણીને મોટે ઘાંટે કહ્યું કે, તું ૧૦
 પોતાને પગે સીધો ભ્રમી રહે, ત્યારે તે કુદીને ઉઠયો ને ચાલ્યો.
 અને પાઉલે જ કીધું તે જોઈને લોકોએ લુકાનીની ભાષામાં મોટે ૧૧
 ઘાંટે કહ્યું કે, માણસોનું રૂપ ધરીને દેવો આપણી પાસે ઉતર્યા
 છે. અને તેઓએ બાર્નાબાને બુસ કહ્યો, ને પાઉલને હેરમેસ ૧૨
 કહ્યો, કેમકે તે મુખ્ય બોલનાર હતો. અને તેઓના શહેરની ૧૩
 આગળ બુસ હતો તેના ચાલકે ગોધાઓ તથા કુલના હારો
 ભાગજે લાવીને લોકો સુધાં બળિદાન કરવાનું ચાહ્યું. પણ ૧૪
 બાર્નાબા તથા પાઉલ પ્રેરિતોએ તે સાંભળ્યું ત્યારે પોતાનાં
 લુગડાં ઢાડીને લોકોમાં દોડીને મોટે ઘાંટે કહ્યું કે, માણસો, તમે
 એ કામ કેમ કરોછો? અમે પણ તમારા સરખા વિકારપાત્ર ૧૫
 માણસ છીએ, ને તમે આ વ્યર્થપણાથી, આકાશ, તથા પૃથ્વી,
 તથા સમુદ્ર, તથા તેઓમાંનાં સઘળાંના ઉત્પન્નકર્તા જીવતા

દેવની ગમ કરો, માટે અમે તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરિયેછિયે.
 ૧૬ તેણે તો આંગલા કાળમાં સર્વ લોકોને પોતપોતાને માર્ગે
 ૧૭ ચાલવા દીધા; તો પણ ઉપકાર કરીને, આકાશથી વરસાદ
 તથા ક્ષણવંત ઋતુઓ આપણને આપીને, અંનથી તથા
 આનંદથી આપણાં મન ભરપુર કરીને તેણે સાક્ષી વિના
 ૧૮ પોતાને રાખ્યો નથી. અને તેઓએ એ વાતો કહીને પોતાની
 આગળ બળિદાન કરવાથી લોકોને મુશ્કેલીએ અટકાવ્યા.
 ૧૯ પણ અંત્યોખ તથા ઈકોનીથી યહુદીઓ ત્યાં આવ્યા, ને
 તેઓએ લોકોને સમજાવીને પાઉલને પતથરે મરાવ્યો, ને તે
 ૨૦ મરીગયો છે એવું ધારીને તેને શહેર બહાર ઘસડી કહાડ્યો. પણ
 તેની આસપાસ શિષ્યો ભભા હતા તેવામાં તે ઉઠીને શહેરમાં
 ૨૧ આવ્યો, ને ખીજે દિવસે બાર્નાબા સાથે દેરબેમાં ગયો. ને
 તે શહેરમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં ઘણાંઓને ઉપદેશ આપીને
 ૨૨ તેઓ લુસ્ત્રા તથા ઈકોની તથા અંત્યોખમાં પાછા ફર્યા. ને
 શિષ્યોનાં મન સ્થિર કરતાં તેઓએ વિશ્વાસમાં રહેવા સારૂ
 સુબોધ કીધા, ને કહ્યું કે, આપણને ઘણાં સંકટથી દેવના
 ૨૩ રાજ્યમાં જવું પડેછે. ને હરેક મંડળીમાં તેઓને સારૂ વડીલો
 ઠરાવીને તેઓએ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તેમને પ્રભુ,
 ૨૪ જેના પર તેઓએ વિશ્વાસ કર્યો હતો તેને સોંપ્યા. પછી
 ૨૫ તેઓ પીસીદીમાં થઈને પાન્દુહ્યામાં આવ્યા. ને પેરગામાં
 ૨૬ વાત કહ્યા પછી તેઓ આતાલીમાં આવ્યા. પછી ત્યાંથી વહાણે
 અંત્યોખમાં ગયા, જ્યાંથી તેઓ જે કામ પુરું કરી આવ્યા તે
 ૨૭ સારૂ દેવની કૃપામાં સોંપાયા હતા. ને તેઓએ ત્યાં આવીને
 મંડળીને એકઠી કરીને જે જે કામ દેવે તેઓથી કરાવ્યાં હતાં,
 ને શી રીતે વિદેશીઓને સારૂ વિશ્વાસનું બારણું ઉઘાડ્યું હતું તે
 ૨૮ બધું કહ્યું. ને શિષ્યોની સાથે તેઓ ત્યાં ઘણા દિવસ રહ્યા.

૧૫ અને કેટલાએકે યહુદાથી આવીને ભાઈઓને એમ સમ-
 જાણ્યું કે, જે મુસાની રીત પ્રમાણે તમારી સુનત ન કરાય તો
 ૨ તમે તારણ પામી શકતા નથી. ત્યારે પાઉલ તથા બાર્નાબાને

तेज्जोनी जेडे षडु तकरार ने वादविवाद थया पर तेज्जो जेठराण्युं
 के पाउल तथा जार्नाया तथा पोतानामांना जीण डेटला जेक
 जे विवाद विषे यज्ञशालेममांना प्रेरितो तथा वडीसो पासे
 जय. त्यारे तेज्जो मंडणीधी विद्यय थर्धने इनीकेमां तथा ३
 सभारियामां विदेशीज्जोना [प्रभुनी गम] इर्याना सभायार
 विगतवारो कहेता गया, ने सधणा भाधज्जोने तेज्जो जे धज्जो
 ज्ञानंद उपज्जो. ने तेज्जो यज्ञशालेममां पहोंज्या त्यारे ४
 मंडणीजे तथा प्रेरितोजे तथा वडीसोजे तेज्जोने अंगीकार कीया,
 ने हेवे जे सर्व तेज्जोनी भारइते कराण्यां हुतां तेना सभायार
 तेज्जो जे कथा. पण इरेशीज्जोना तडमांना डेटला जेक विश्वास ५
 करनाराज्जो जे उठीने कहुं के, तेज्जोनी सुनत करवी, ते मुसानुं
 नियमशास्त्र पाणवानी आशा करवी जेधजे.

त्यारे प्रेरितो तथा वडीसो जे वात विषे विचार करवाने ६
 जेकठा थया. ने धज्जो वादविवाद थया पछी पीतरे उठीने ७
 तेज्जोने कहुं के, भाधज्जो, तमे ज्ञज्जो जे धज्जो जेक दिवस
 उपर हेवे तभारामां पसंद कीधुं के मारा महोडाधी विदेशीज्जो
 सुवार्त्तानी वात सांभजे ने विश्वास करे. ने अंतःकरणना ८
 ज्ञानार हेवे जे म आपणने तेम तेज्जोने पण पवित्र आत्मा
 आपवाधी तेज्जोनी तरइ शाहेदी पुरी. जेने विश्वासधी ९
 तेज्जोनां मन पवित्र करीने आपणामां तथा तेज्जोमां कुंठ निद
 राज्जो नहि. तो हुवे जे मुसरी आपण पूर्वजे तथा १०
 आपणे सही शकता न हुता ते शिष्योनी गरदन पर मूडीने
 देवती परीक्षा केम करेछो? पण जेम तेज्जो तेम आपणे ११
 पण प्रभु धंशु श्रीरंतनी कृपाधी तारण पाभीशुं, जेवो आपणे
 विश्वास करियेछिये.

त्यारे सधणा लोक छाना रखा, ने जार्नाया तथा पाउलनी १२
 पासे हेवे जे यमकारो तथा अचरत कामो विदेशीज्जोमां
 कराण्यां हुतां तेना सभायार तेज्जोधी सांभज्या. ने तेज्जो १३
 कही रखा पछी याकुजे उत्तर आपतां कहुं के, भाधज्जो, माइ
 सांभजो; पहेंजां हेवे विदेशीज्जोमांधी पोताना नामने साइ १४

- લોકોને લેવાને કથી રીતે ધ્યાન કરયું, એ તો સીમોને કહ્યું
 ૧૫ છે. ને ભવિષ્યવાદીઓની વાતો એની સાથે મળેછે, જેમ
 ૧૬ લખ્યું છે તેમ કે, “એ પછી હું પાછો ફરીશ, ને દાવુદનો માંડવો
 જે ટુટી પડેલો છે તે હું પાછો બાંધીશ, ને તેની ભાંજડુટને ફરી
 ૧૭ બાંધીશ; ને તેને પાછો ઉભો કરીશ. એ માટે કે બાકી રહેલા
 લોક તથા સઘળા વિદેશી જેઓ પર માંડે નામ કહેવાછે તેઓ
 ૧૮ પ્રભુને શોધે; પ્રભુ જે એ બધું કરેછે તે એમ કહેછે.” દેવને
 ૧૯ પોતાનાં સર્વ કામ જગતના આરંભથી માલુમ છે. માટે મારો
 વિચાર એવો છે કે વિદેશીઓમાંથી દેવની ગમ જે કરેછે
 ૨૦ તેઓને આપણે તરફી ન દર્શ્યે. પણ તેઓને એમ લખી
 મોકલીએ કે, મૂર્તિઓના અમંગળપણથી, તથા વ્યભિચારથી,
 ૨૧ તથા ગુંગળાઈને મરેલાંથી, તથા લોહીથી વેગળા રહેવું. કેમકે
 મુસાની વાત દર વિશ્રામવારે સભાઓમાં વંચાયાથી તેના
 પ્રગટ કરનારા પૂર્વકાળથી હરેક શહેરમાં છે.
- ૨૨ ત્યારે આખી મંડળી સુદ્ધાં પ્રેરિતોને તથા વૃદ્ધોને સાંઝ
 લાગ્યું કે પોતાનામાંથી પસંદ કરેલા માણસોને, એટલે યહુદા
 જેની અટક બાર્સેબા, તથા સીલાસ, જેઓ ભાઈઓમાં મુખ્ય
 પુરૂષ હતા, તેઓને પાઉલની તથા બાર્નાબાની સાથે અંત્યો-
 ૨૩ ખમાં મોકલે. તેઓની હસ્તક તેઓએ એમ લખી મોકલ્યું
 કે, અંત્યોખમાં તથા શુરિયામાં, તથા કીલકીમાં, વિદેશી-
 ઓમાંના જે ભાઈઓ છે, તેઓને પ્રેરિતો તથા વડીલ
 ૨૪ ભાઈઓની કુશળતા. અમે એવું સાંભળ્યું કે અમારામાંથી
 કેટલાએકે જઈને વાતોથી તમને વ્યાકુળ કીધા, ને તમારી
 સુનત થવી, ને નિયમશાસ્ત્ર પાળવું જોઈએ, એમ કહીને
 તમારાં મન ઉલટાવી નાખ્યાં, તેઓને અમે એવી આરા
 ૨૫ આપી ન હતી. તે માટે એક મતના થઈને અમોને સાંઝ
 ૨૬ લાગ્યું કે, આપણા વહાલા બાર્નાબા તથા પાઉલ, જે માણસોએ
 આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના નામને સાંઝ પોતાના જીવ સોંપ્યા
 છે, તેઓની સાથે અમે પસંદ કરેલા માણસોને તમારી પાસે
 ૨૭ મોકલિયે. માટે અમે યહુદાને તથા સીલાસને મોકલ્યા છે, ને

તેઓ મહોડેથી પણ એમજ કહેશે. કેમકે પવિત્ર આત્માને તથા ૨૮
એમને સાંકે લાગ્યું કે એ અગત્યની વાતો વિના વધારે ભાર
તમારા પર નહિ મૂકવો; એટલે કે, મૂર્તિઓને અર્પણ કરેલાંથી, ૨૯
તથા લોહીથી, તથા ગુંગળાઈને મરેલાંથી તથા વ્યભિચારથી,
તમારે આઘા રહેવું, એથી જો તમે પોતાને સંભાળી રાખશો તો
સાંકે કરશો, કુશળતા થાઓ.

પછી તેઓ વિદાયગરી પામીને અંત્યાખમાં ગાઓ, ને ૩૦
લોકોને એકઠા કરીને પત્ર આપ્યું. ને તેઓ તે વાંચીને ૩૧
તેના સુખોદથી આનંદ પામ્યા. ને ચહુદા તથા સીલાસે પોતે ૩૨
પણ ભવિષ્યવાદીઓ છતાં ઘણી વાતોથી ભાઈઓને ઉપદેશ
કીધા, ને તેઓનાં મન સ્થિર કીધાં. ને તેઓ ફેટલાએક ૩૩
દિવસ રહ્યા પછી પ્રેરિતોની પાસે પાછા જવા સાંકે ભાઈઓથી
કુશળતાએ વિદાયગરી પામ્યા. પણ સીલાસને તો ત્યાં રહેવું ૩૪
સાંકે લાગ્યું. ને પાઉલ તથા બાર્નાબા પણ અંત્યાખમાં રહ્યા, ૩૫
ને બીજા ઘણાઓ સુદ્ધાં પ્રભુની વાતોનો ઉપદેશ તથા સુવાર્તા
પ્રગટ કરતા હતા.

અને ફેટલાએક દિવસ પછી પાઉલે બાર્નાબાને કહ્યું કે, ૩૬
ચાલો, જે હરેક શહેરમાં આપણે પ્રભુની વાત પ્રગટ કીધી
તેમાંના આપણા ભાઈઓને મળીને જોઈએ કે તેઓના શા
સમાચાર છે. ત્યારે યોહાન જેની અટક માર્ક તેને સાથે લેવાને ૩૭
બાર્નાબાએ ઠેરવ્યું. પણ પાઉલે એમ ધાર્યું કે જે આપણને ૩૮
પાન્દુલ્યા મૂકીને ગયો, ને આપણી સાથે કામને સાંકે ગાઓ
ન હતો, તેને સાથે તેડી જવો યોગ્ય નથી. ત્યારે એવો ટંટો ૩૯
થયો કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થયા, ને બાર્નાબા માર્કને
સાંકે વહાણે કુપરસમાં ગયો. પણ પાઉલ સીલાસને પસંદ ૪૦
કરીને ભાઈઓથી દેવની કૃપામાં સોંપાયા પછી નિકળ્યો. ને ૪૧
તે સુરિયામાં તથા કીલકીમાં મંડળીઓને દૃઢ કરતો ફર્યો.

પછી દેરબે તથા લુસ્ત્રામાં તે ગાઓ, ત્યારે, જુઓ, ૧૬
તીમોથીઅસ નામે એક શિષ્ય ત્યાં હતો, તે એક વિશ્વાસી

२ यहुदेषुनो दीकरो हतो, ने तेनो आप हसेनी हतो. लुस्त्रा
 ३ तथा धकोनीभांना भाध्मोभां ते साक्षी पाभेसो हतो. तेने
 पाहसे पोतानी साथे लध जवा यासुं, ने ते प्रांतोभांना
 यहुदीष्मोने क्षीध तेने लधने तेनी सुनंत कीधी, केमके सर्व
 ४ जणुता हता के तेनो आप हसेनी हतो. ने तेष्मोष्मे शहरेभां
 इरतां जे ठरावो यइशालेभना प्रेरितोष्मे तथा वडीलोष्मे करया
 ५ हता ते तेष्मोने पाणवाने आणया. ने अे रीते मंडणीष्मो
 विश्वासभां स्थिर करार्ध, ने नित्य संप्याभां वधती गर्ध.

६ अने इइण्णाना तथा गंलातीना प्रांतोभां इरया पछी
 आशीष्मोभां वात प्रगट करवा साइ पवित्र आत्माधी तेष्मो
 ७ रोकाया. त्यारे मुसया सुधी आवीने तेष्मोष्मे ळीधुन्याभां
 ८ जवानुं कीधुं, पणु आत्माष्मे तेष्मोने जवा दीया नहि, माटे
 ९ तेष्मो मुसया थर्धने त्रेआसभां आणया. अने रात्रे पाहसे
 दर्शनभां दीहं के मांडेदन्याना अेक जणु उभा रहीने तेने
 विनंती करतां कसुं के, मांडेदन्याभां आवीने अभांरी साहे
 १० कर. ने दर्शन दीहा पछी तेष्मोने सुवार्त्ता प्रगट करवा साइ
 प्रभुष्मे अमने जोलाणया छे, अेम निश्चे समणुने अमे तरत
 मांडेदन्याभां जवानुं करयुं.

११ अे साइ अमे त्रेआसधी हंकारीने पाधरा सामोआकीभां
 १२ आणया, ने ळीजे दिवसे नेआपोक्षीसभां पहोंअ्या. अने
 त्यांधी क्षीक्षीपीभां गया, जे मांडेदन्या प्रांतभांनुं मुज्य
 शहेर छे, ने [इभीष्मोष्मे] वसावेसुं; ने ते शहेरभां अमे
 १३ कुटलाअेक दिवस रखा. अने विश्रामवारें अमे शहेर अहार
 नदीने कांठे जयां घणुं करीने प्रार्थना थती हती त्यां गया, ने
 जेसीने जे आयडीअो अेकही थर्ध हती तेष्मोने वातो कही.
 १४ अने थुआतीरा शहेरनी देवने भजनारी, लुदीअ्या नामे,
 अेक आयडी जंभुअ्यां वस्त्र वेयनारीअे अमाइं सांभणुं, तेनुं
 अंतःकरण प्रभुअे उघाडयुं के, पाहिलधी कहेवायली वातो ते
 १५ ध्यानभां लावी. ने तेनुं तथा तेना घरनानुं आभिरुभा थया पछी
 तेष्मोने विनंती करतां कसुं के, जे तमे मने प्रभु पर विश्वास

કરનારી ગણેછે. તે ભારા ઘરમાં આવીને રહો, ને તેણીએ
અમને ઘણો આગ્રહ કીધો.

અને અમે પ્રાર્થના કરવા જતા હતા, ત્યારે એમ થયું કે, ૧૬
એક જીવાન ખાયડી અમને મળી, જેમાં અગમસૂચક આત્મા
હતો, તેણીએ માંત્રિકપથાથી પોતાના ધણીએને ઘણો લાભ
મેળવી આપ્યો હતો. તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ ૧૭
આવીને ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે, આ માણસો પરાત્પર દેવના
સેવકો છે, જેઓ તારણનો માર્ગ આપણને દેખાડેછે. તેણીએ ૧૮
ઘણા દિવસ એમ કીધું, ત્યારે પાઉલે કલેશી થઈને પાછા ફરીને
આત્માને કહ્યું કે, ઈશુ ખ્રીસ્તના નામે હું તને આજ્ઞા કરું કે તું
એમાંથી નિકળ; ને તેજ વેળાએ તે નિકળ્યો.

ત્યારે તેના ધણીએએ પોતાના લાભની આજ્ઞા જતી રહી, ૧૯
એ જોઈને પાઉલ તથા સીલાસને પકડયા, ને ચહુટામાં
અધિકારીએની પાસે ખેંચી લાવ્યા. અને તેઓને સરદારોની ૨૦
આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો ચહુદી છતાં આપણા
શહેરને બહુ ગભરાવેછે. ને આપણે રૂમીએને જ રીતો માનવી ૨૧
અથવા પાળવી ઉચિત નથી, તે તેઓ શીખવેછે. ત્યારે લોકો ૨૨
એકદમ તેઓને ઉલટા થયા, ને સરદારોએ તેઓનાં લુગડાં
ફાડીનાખીને તેઓને ફટકા મારવાની આજ્ઞા આપી. અને ૨૩
ઘણા ફટકા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદી-
ખાનાના દરોગાને તેઓને ચોકસાઈથી રાખવા સારૂ આજ્ઞા
કીધી. તેણે એવી આજ્ઞા પામીને તેઓને માંહેના બંદી- ૨૪
ખાનામાં ઘાલ્યા, ને તેઓના પગ હેડમાં ઠાકયા. અને ૨૫
મધ્યરાત્રે પાઉલે તથા સીલાસે પ્રાર્થના કરીને દેવનાં સ્તોત્ર
ગાયાં, ને બંદીવાનોએ તેઓનું સાંભળ્યું. ત્યારે એકાએક ૨૬
એવો મોટો ધરતીકંપારો થયો કે, બંદીખાનાના પાયા હાલ્યા
ને સંધાં ખારણાં તરત ઉઘડી ગયાં, ને સર્વનાં બંધનો છુટી
ગયાં. અને બંદીખાનાનો દરોગો હંધમાંથી ઉઠ્યો, ને બંદી- ૨૭
ખાનાનાં ખારણાં ઉઘડેલાં જોઈને બંદીવાનો નહાઠા હશે, એમ
ધારીને તેણે તરવાર ફહાડીને આપઘાત કરવાનું કીધું. પણ ૨૮

પાઉલે મોટો ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, અમે સહુ હિયાં છિયે, માટે
 ૨૯ તું પોતાને કંઈ ઈજા ન કરતો. ત્યારે તે દીવો માગીને માંહે
 કુદતો આવ્યો, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલની તથા સીલાસની
 ૩૦ આગળ પડ્યો. અને તેઓને બહાર લાવીને તેણે કહ્યું કે,
 ૩૧ ઓ સાહેબો, તારણ પામવા સાડ મારે શું કરવું જોઈયે? ત્યારે
 તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કર, એટલે
 ૩૨ પોતાના ઘરનાં સુખાં તું તારણ પામશે. ત્યારે તેઓએ તેને
 ૩૩ તથા જે તેના ઘરમાં હતાં તે સઘળાંને પ્રભુની વાત કહી. પછી
 રાત્રે તેજ ઘડીએ તેણે તેઓને લઈને તેઓના ઘા ધોયા, ને
 ૩૪ તરત તેણે તથા તેનાં સઘળાંએ બાપ્તિસ્મા લીધું. ને તેણે
 તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને ભાણું પારસ્થું, ને પોતાના ઘરનાં
 સહુ સુખાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને આનંદ કીધા.

૩૫ અને દિવસ ઉઘ્યા પર સરદારોએ ચોબદારોને મોકલીને
 ૩૬ કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છોડ. પછી બંદીખાનાના
 દરોગાએ પાઉલને એ વાતો કહી કે, સરદારોએ તમને
 છોડાવવાને મોકલ્યું છે, માટે હવે તમે નિકળીને કુશળતાથી
 ૩૭ ચાલ્યા જાઓ. પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમારો અપરાધ
 ઠરાવ્યા વગર અમ ડૂબીઓને પ્રગટ રીતે મારીને બંદીખાનામાં
 નાખ્યા છે, ને હવે શું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કહાડી
 મૂકશે? ના, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને
 ૩૮ બહાર કહાડે. ત્યારે ચોબદારોએ સરદારોને એ વાતો કહી,
 ૩૯ ને તેઓ ડૂબી છે, એ સાંભળીને તેઓ બિહીધા. પછી તેઓએ
 આવીને તેઓને સમજાવ્યા, ને બહાર લાવીને શહેરમાંથી
 ૪૦ નિકળી જવાની વિનંતી કીધી. ને તેઓ બંદીખાનામાંથી
 નિકળીને લુદીઆને ત્યાં આવ્યા, ને ભાઈઓને જોઈને તેઓને
 બોધ કરયા પછી તેઓ નિકળ્યા.

૧૭ અને તેઓ આમફીપોલીસ તથા આપણોનીમાં થઈને
 ચેરસાલોનીકામાં આવ્યા, ત્યાં થહુદીઓનું સભારથાન હતું.
 ૨ તેમાં પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની પાસે ગયો, ને

ત્રણ વિશ્રામવાર તેણે ધર્મલેખથી તેઓની સાથે વાદ કરીને
 દેખાડ્યું, ને પ્રમાણે આખ્યાં કે ખીરતે સહેવું, તથા મરીગએ- ૩
 લાંબોમાંથી પાછા ઉઠવું જોઈતું હતું, ને જે ઈશુને હું તમને
 મગલ કહું તેજ ખીરત છે. ત્યારે તેઓમાંના કેટલાએકે, તથા ૪
 ધાર્મિક હેલેનીઓમાંના ઘણા લોકે, તથા આખરવંતી ઘણી
 ખાયડીઓએ વિશ્વાસ કીધો, ને પાઉલ તથા સીલાસની ગમ
 થયા. પણ અવિશ્વાસી યહુદીઓએ અદેખાઈ આણીને હલકા ૫
 લુચ્યા લોકોને સાથે લીધા, ને ભીડ મેળવીને આખા શહેરને
 અભળાવ્યું, ને યાસનના ઘર પર ચહડી આવીને તેઓને
 લોકો પાસે બહાર કહાડવાનું કીધું. પણ તેઓ એઓને જડયા ૬
 નહિ ત્યારે યાસનને તથા કેટલાએક ભાઈઓને શહેરના
 અધિકારીઓ પાસે ઘસડી જઈને બૂમ પાડી કે, જેઓએ જગત
 ઉથલ પાથલ કીધું છે, તેઓ હિયાં પણ આવ્યા છે. તેઓનો ૭
 યાસને અંગીકાર કીધો છે, ને તેઓ સઘળા કાર્થસારની
 આરાધી અવગું કરતાં કહેછે કે, ખીજે એક રાજ ઈશુ છે.
 એમ તેઓએ લોકોને તથા શહેરના અધિકારીઓને સંભળાવીને ૮
 ગભરાવ્યા. ત્યારે તેઓએ યાસન તથા ખીજાઓ પાસેથી ૯
 જામીન લઈને તેઓને મૂકી દીધા.

પછી ભાઈઓએ રાત્રે પાઉલ તથા સીલાસને તરત ૧૦
 બેરીઆમાં મોકલી દીધા, તેઓ ત્યાં પહોંચીને યહુદીઓના
 સભારથાનમાં ગયા. ને યેરુસાલોનીકાના કરતાં એઓ અધિક ૧૧
 ગુણવાન હતા, કેમકે એઓએ મનના પુરા આવેશથી વાત
 અંગીકાર કીધી, ને વાતો એમજ છે કે નહિ, એ વિષે નિત્ય
 ધર્મલેખો તપાસતા હતા. એ સાડ તેઓમાંના ઘણાઓએ ૧૨
 વિશ્વાસ કીધો, ને આખરવંતી હેલેની ખાયડીઓ તથા પુરૂષો
 એઓમાંના પણ ઘણાંએ વિશ્વાસ કીધો. પણ જ્યારે યેરુસા- ૧૩
 લોનીકાના યહુદીઓએ જાણ્યું કે પાઉલ દેવની વાત બેરીઆમાં
 મગલ કરેછે ત્યારે ત્યાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉરકેરયા.
 ત્યારે ભાઈઓએ તરત પાઉલને સમુદ્ર સુધી મોકલી દીધો, ૧૪
 પણ સીલાસ તથા તીમોથેઅસ ત્યાં રહ્યા. ને પાઉલને માર્ગ ૧૫

દેખાડનાર જે હતા તેઓ તેને આથેનાય સુધી લાગ્યા, પછી સીલાસ તથા તીમોથેઅસ તેની પાસે વહેલા આવે, એવી આજ્ઞા એમના પ્રત્યે પામીને તેઓ આહ્યા ગયા.

- ૧૬ અને પાઉલ આથેનાયમાં એમની વાટ જોતો હતો એટલામાં તે શહેર ઘણું મૂર્તિપૂજનારું છે, એ જોઈને તેનો આત્મા બળી ૧૭ ઉઠ્યો. તે માટે તે સભારથાનમાં ચહુદીઓ તથા ધાર્મિકોની સાથે, ને ચહુટામાં જોયો તેને મળ્યા તેઓની સાથે નિત્ય વાદ ૧૮ કરતો હતો. ત્યારે એપીકુરી તથા સ્તોઈકી પંડિતોમાંના કેટલાએકે તેની સાથે વિવાદ કરીયો, ને કેટલાએકે કહ્યું કે, આ બંડબડીઓ શું કહેવા આહે? ને બીજાઓએ કહ્યું કે, પારકા દેવોનો પ્રગટ કરનાર એ દેખાયછે, કેમકે તે તેઓને ઈશુ ૧૯ તથા પુનરુથાન વિષે કહેતો હતો. અને તેઓ તેને લઈને અરૈઓપાગસમાં લાગ્યા, ને કહ્યું કે, જે નવો ઉપદેશ તું પ્રગટ ૨૦ કરેછે તે અમે સમજી શકિયે શું? કેમકે અમારા કાનોમાં તું કેટલીએક નવતર વાતો નાખેછે, માટે એ શું હશે, તે અમે ૨૧ જાણવા આહિયેછિયે. (કેમકે સર્વ અથેનાયીઓ તથા ત્યાં રહેનારા વિદેશીઓ કુંઈ નવી વાત કહ્યા અથવા સાંભળ્યા વિના બીજા કશામાં પોતાનો વખત કહાડતા ન હતા.)
- ૨૨ ત્યારે પાઉલે અરૈઓપાગસની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે, અથેનાયી માણસો, હું જોઉંછું કે તમે વિશેષે કરીને દેવતાઓના ૨૩ ભક્ત છો. કેમકે જતાં જતાં હું તમારા પૂજનીકોને જોતો હતો, ત્યારે એક વેદી દીઠી, જે પર એમ લખ્યું છે કે, અણજાણીતા દેવને અર્થે; માટે જેને તમે જાણ્યા વિના ભજોછો તેને હું ૨૪ તમને પ્રગટ કરુંછું. જે દેવે જગત તથા તેમાંનાં સઘળાં ઉત્પન્ન કરીયાં, તે આકાશ તથા પૃથ્વીનો પ્રભુ છતાં, હાથે બાંધેલાં ૨૫ મંદિરોમાં રહેતો નથી. અને જાણે તેને કુંઈ આહું છે, માટે માણસોના હાથોની સેવા તેને જોઈએ એમ નહિ, કેમકે જીવન ૨૬ તથા શ્વાસોશ્વાસ તથા સર્વ વસ્તુ સર્વને તે પોતે આપેછે. અને તેણે માણસોના સંધા વંશોને આખી પૃથ્વીની પીઠ પર રહેવાને એક લોહીથી ઉત્પન્ન કરીયા, ને તેણે તેઓના નીમેલા સમય

तथा तेष्माना वासाना सीमा ठेरवी. अये भाटे के तेष्मा प्रभुने २७
 शोध के कदापि तेष्मा तेने टटोणीने पामे, तो पणु आपणुमां ना
 कोर्धधी ते वेगणे नथी. केमके आपणु तेनाधी णवियेछिये, २८
 ने हलियेछिये, ने हाधियेछिये, जेम तमारा कवियेमां ना
 केटलाअके पणु कहुं छे के, "आपणु तेना वंश छिये." अये २९
 भाटे आपणु देवने वंश छतां माणुसोनी कारीगरी तथा
 अतुरार्धधी कोरेला सुंना के रूपा के पत्थरना सरणु देवपणु छे
 अवेो विचार करवेो नहि. अये अणुणुपणुना समयो पर ३०
 देवे अणुणु क्रीधा अरा, पणु हुवे सर्व जग्यामां सधणां
 माणुसोने परतावेो करवाने ते आशा करेछे. केमके तेणे अंक ३१
 दिवस ठराव्ये छे जेमां पोताना ठरावेला माणुसवडे जगतनेो
 न्याय न्यायीपणुअये ते करशे, जे विषे तेणे तेने मंरीगय-
 लांअेमांधी पाछेो उठाडवाधी सर्वने प्रमाणु आण्युं छे.

अने तेष्माअे मरीगयलांअेना पुनइत्थान विषे सांभण्युं, ३२
 त्यादे केटलाअेके मशकरी क्रीधा, ने जीणुअेअे कहुं के, अये
 अये संभंधी इरी ताइं सांभणीशुं. अने पाउल तेष्मांधी ३३
 अयेम निकणी गयो. पणु केटलाअेके माणुसोअे तेनी गम ३४
 थर्धने विश्वास क्रीधा, तेष्मां दीअेनुशीअस अरेअेपागसी,
 ने दामरीस नामे अेके पायडी, तथा जीजां तेष्मानी साथेहतां.

अये पछी पाउल आधेनायधी निकणीने करीथमां आव्ये. १८
 अने पंतसमां जन्मेला आकुला नामे अेके यहुदीने दीठा, जे २
 पोतानी वहु भिरुकीला सुद्धां धतालीधी तरत आवेलेो हतो
 (केमके अंधा यहुदीअेने इममांधी निकणवानी कलादीअसे
 आशा करी हती,) ने तेष्मानी पासे ते गयो. ने तेष्माना ३
 सरणु ते धंधी करनार हतो, भाटे तेष्मानी साथे काम करतो
 रह्या, केमके तंणु अनाववाने धंधी तेष्मा करता हता. अने ४
 तेणे हरेक विश्रामवारे सत्तामां विवाह क्रीधा, ने यहुदीअेने
 तथा हलेनीअेने समणव्या.

अने सीलास तथा तीमोथेअस भाकेटोअ्याधी आव्या, ५

- ત્યારે પાઉલનું મન હભરાઈ આવ્યું, ને તેણે યહુદીઓને
 ૬ શ હેઠી આપી કે, ઈશુ તેજ ખીસ્ત છે. તેઓ અટકાવતા, તથા
 દુર્ભાષણ કરતા હતા ત્યારે તેણે પોતાનાં લુગડાં અંખેરીને
 તેઓને કહ્યું કે, તમારૂં લોહી તમારે માથે છે, હું તો નિર્દોષ છું,
 ૭ હવેથી હું વિદેશીઓ પાસે જઈશ. પછી તે ત્યાંથી જઈને
 યરુસાલેમ નામે એક જણ દેવનો ભક્ત હતો તેને ઘેર ગયો, તેનું
 ૮ ઘર સભારવાનની જોડે હતું. અને સભાના આગેવાન કિરુપસે
 પોતાના આખા ઘરનાં સુદ્ધાં પ્રભુ પર વિશ્વાસ કીધા, ને ઘણા
 કરીંધીઓએ પણ સાંભળીને વિશ્વાસ કીધા, ને ખામિરમા
 ૯ પામ્યા. અને પ્રભુએ રાત્રે પાઉલને દર્શનમાં કહ્યું કે, તું બિહીતો
 ૧૦ ના, પણ બોલજે, છાનો ન રહેતો. કેમકે હું તારી સાથે છું, ને
 તને દુઃખ દેવા સારૂ કોઈ તારા પર આવી પડશે નહિ, કારણ
 ૧૧ કે આ શહેરમાં મારા ઘણા લોક છે. ત્યારે તે તેઓને દેવની
 વાતનો ઉપદેશ કરતાં દહોડ વરસ લગી તેઓમાં રહ્યા.
 ૧૨ અને ગાલીઓ આખાયાનો અધિકારી હતો, ત્યારે યહુદીઓ
 એકચિત્તે પાઉલ પર તુટી પડ્યા, ને તેને ન્યાયાસન આગળ
 ૧૩ લાવીને કહ્યું કે, દેવનું ભજન નિયમશાસ્ત્રથી ઉલટું કરવાનું
 ૧૪ લોકોને એ સમજાવે છે. અને પાઉલ બોલવાનો હતો એટલામાં
 ગાલીઓએ યહુદીઓને કહ્યું કે, ઓ યહુદીઓ, જો કાંઈ
 અન્યાય, અથવા દુરાચરણ હોત, તો તમારૂં સહન કરવું એ
 ૧૫ મારે યોગ્ય થાત; પણ જો વાત, અથવા નામો, અથવા
 તમારાં શાસ્ત્ર વિષે એ વિવાદ હોય તો તમે પોતે જોઈલો, કેમકે
 ૧૬ એવી વાતનો ન્યાય ઠરાવવા હું ઈચ્છતો નથી. અને તેણે તેઓને
 ૧૭ ન્યાયાસન આગળથી કહાડી મૂક્યા. ત્યારે સર્વે હેલીનીઓએ
 સભાના આગેવાન સોરથેનેસને પકડીને ન્યાયાસન આગળ
 માર્યો, પણ ગાલીઓએ તે વિષે કંઈ ધ્યાનમાં આણ્યું નહિ.
 ૧૮ અને ત્યાં ઘણા દિવસ રહ્યા પછી પાઉલ ભાઈઓથી
 વિદાયગરી લઈને વહાણે સુરિયામાં ગયો, ને પ્રિરકીલા તથા
 આફુલા તેની સાથે ગયાં, ને કેંપરીઓમાં તેણે માથું મુડાવ્યું,
 ૧૯ કેમકે માનતા લીધી હતી. અને તે એફેસસમાં પહોંચ્યો ત્યારે

तेषु तेष्माने त्यां भूक्यां, ने पोते सत्कारथानमां जर्धने
 यहुदीष्मानी साथे विवाह क्रीडा. अने तेष्मानी साथे घण्टी वार २०
 रहेवा साइ तेष्मांसे तेनी विनंती क्रीडी, पणु तेषु मान्युं
 नहि. पणु अे कहाने तेष्माथी विदायगरी लीधी के, हरेक २१
 प्रकारे आवतुं परे भारे यइशालेममां पाणवुं जेधंसे, पणु
 देवनी धंशु हाशे तो हुं इरी तभारी पासे पाछे आवीश, ने ते
 अेइससथी निकण्यो. अने काईसारीमां पहोंसे, त्यारे उपर २२
 जर्धने ने भंडणीने हेम कुशण कहीने ते इरी अंत्योपमां गयो.
 अने त्यां थोडी वार रद्या पछी ते निकण्यो, ने सर्व शिष्योने २३
 दृढ करतो गलातीना तथा इइण्याना प्रांतोमां अनुकमे इरयो.

अने धर्मलेष्मां प्रवीण अेवो अेक यहुदी वंक्ता आलेक- २४
 सांझीयानो वतनी आपोलस नामे अेइससमां आव्यो.
 अे माणुस प्रभुनो मार्ग शीषेलो हतो, ने आत्मांमां आपुर २५
 छतां तेषु प्रभु विषेनी वातो कहेतां योकसाईथी उपदेश क्रीडा,
 पणु अेकहुं योहानतुं आभिरुमा जणुतो हतो; अने ते २६
 निर्भयथी सत्कारथानमां जोलवा लाग्यो, ने प्रिक्रीलाअे तथा
 आकुलाअे तेनुं सांभणीने तेने तेडी लीधा, ने देवनो मार्ग
 वधारे योकसाईथी तेने शीष्यो. अने ते आजायांमां जवाने २७
 धंशुतो हतो, त्यारे साईअेअे विनंती करतां शिष्यो पर
 लणी मोकह्युं के तेष्मा तेनो आवकार करे, ने ते त्यां आव्यो
 त्यारे जेष्मांअे अनुग्रहथी विश्वास क्रीडा हतो; तेष्मानी तेषु
 घण्टी साहे क्रीडी. केमके धंशु तेज प्रीरुत छे, अेवुं धर्मलेष्माथी २८
 अतावीने अेषे प्रगटमां यहुदीष्मानुं अंडन सारी पठे क्रीडुं.

अने अेम थयुं के आपोलस करीथमां हतो, त्यारे पाहिल १६
 उपला प्रांतोमां इरीने अेइससमां आव्यो, ने केटलाअेक
 शिष्योने जेधंने तेष्माने कहुं के, तमे विश्वास क्रीडा त्यारथी थुं २
 पवित्र आत्मा पाभ्या छे? ने तेष्मांअे तेने कहुं के, पवित्र
 आत्मा छे के नहि, अे तो अमे सांभण्युं पणु नथी. अने तेषु ३
 तेष्माने कहुं के, तमे शाने आभिरुमी थया? ने तेष्मांअे कहुं के,

- ૪ યોહાનના બાપ્તિસ્માએ. ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, યોહાને પશ્ચા-
ત્તાપનું બાપ્તિસ્મા કીધું ખરું, ને લોકોને કહ્યું કે, મારી પાછળ જે
૫ આવેછે તેના પર એટલે ખ્રીસ્ત ઈશુ પર વિશ્વાસ કરજો. તેઓએ
૬ એ સાંભળીને પ્રભુ ઈશુના નામે બાપ્તિસ્મા લીધું. અને પાઉલે
તેઓ પર હાથ મૂક્યા પછી પવિત્ર આત્મા તેઓ પર આવ્યો,
૭ ને તેઓ બીજી બોલીઓમાં બોલ્યા, તથા ભવિષ્ય કહ્યાં. તેઓ
સહુ મળીને બારેક પુરૂષ હતા.
- ૮ પછી તે સભાસ્થાનમાં જઈને નિર્ભયથી બોલ્યો, ને ત્રણ
મહિના સુધી વાદ કરીને તેણે દેવના રાજ્યની વાતો સમજાવી.
૯ પણ કેટલાએકે જડ થઈને, તથા વિશ્વાસ ન કરીને, લોકોની
આગળ એ માર્ગની નિંદા કીધી, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી
જઈને શિષ્યોને જીવદા કીધા, ને તુરાનસ નામે એકની
૧૦ નિશાળમાં નિત્ય વાદ કરતો હતો. અને વર્ષ બે સુધી એમ
થયા કીધું, તેથી આશીઆમાં રહેનાર સર્વ યહુદીઓએ, તથા
૧૧ હેલેનીઓએ પણ પ્રભુ ઈશુની વાત સાંભળી. અને દેવે
૧૨ પાઉલના હાથથી અસાધારણ ચમત્કારો એવા કીધા કે, તેના
શરીર ઉપરથી ઇમાલો તથા લુગડાં કહાડીને માંદાઓની
પાસે લાવ્યા, ને રોગ તેઓથી દૂર થયા, ને અશુદ્ધ આત્મા
તેઓમાંથી નિકળ્યા.
- ૧૩ ત્યારે ભૂત કહાડનારા ભટકતા યહુદીઓમાંના કેટલાએકે
અશુદ્ધ આત્મા વળગેલાઓ ઉપર ઈશુનું નામ લેવા માંડીને
કહ્યું કે, જે ઈશુને પાઉલ પ્રગટ કરેછે, તેની દુવાહી અમે તમને
૧૪ દઈએછીએ. અને સ્કેવા નામે એક યહુદી મુખ્ય યાજકના સાત
૧૫ દીકરા હતા, તેઓએ એમ કીધું. પણ અશુદ્ધ આત્માએ
ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઈશુને હું જાણું છું, ને પાઉલને હું ઓળખું છું,
૧૬ પણ તમે કોણ છો? ને જે માણસમાં અશુદ્ધ આત્મા હતો તે
તેઓ પર કુદી આવ્યો, ને તેઓને સ્વાધીન કરીને તેઓ પર
એવો તો જય પામ્યો કે તેઓ તે ઘરમાંથી નાગા તથા ઘાયલ
૧૭ થઈને નહાઈ. અને એકેસસમાં જે યહુદીઓ તથા હેલેનીઓ
રહેતા હતા તેઓ સર્વને એ માલુમ થયું, ને તે સર્વને ભય

લાગ્યું, ને પ્રભુ ઈશુનું નામ મહિમાવાન થયું. અને વિશ્વાસી ૧૯
થયલાઓમાંના ઘણાએ આવીને પોતાનાં કર્મ કબૂલ કરીયાં, ને
કહી દેખાડયાં. અને પાખંડ કરનારાઓમાંના ઘણાએ ૧૯
પોતાનાં પુસ્તકો એકઠાં કરીને સર્વની આગળ બાળીનાખ્યાં, ને
તેઓનું મૂલ ગણી જોતાં પચાસ હજાર રૂપિયા થયા. એ રીતે ૨૦
પ્રભુની વાત પરાક્રમથી વધી ને પ્રબળ થઈ.

અને એ થયા પછી પાઉલે માકેદોન્યા તથા આખાયામાં ૨૧
થઈને યરૂશાલેમમાં જવાનું આત્મામાં ઠરાવીને કહ્યું કે, મારા
ત્યાં ગયા પછી રૂમ પણ મારે જોવું જોઈયે. અને તેણે ૨૨
પોતાની સેવા કરનારાઓમાંના બેને એટલે તીમોથેઅસ તથા
એરાસ્તસને માકેદોન્યામાં મોકલ્યા, ને પોતે કેટલાએક દિવસ
આસીઆમાં રહ્યો.

અને તે સમયે એ માર્ગ વિષે ઘણી ગડબડ થઈ. કેમકે ૨૩
દેમેત્રિયસ નામે એક સોની જે આર્તિમસના રૂપાના દેવસ્થાનો ૨૪
બનાવ્યાથી કારીગરોને ઘણું રળાવતો હતો; તેણે તેઓને ૨૫
તથા એવાં કામ કરનાર બીજાઓને એકઠા કરીને કહ્યું કે,
માણસો, તમે જાણો છો કે એ ધંધાથી આપણને સંપત્તિ
પ્રાપ્ત થાય છે. અને તમે જુઓ છો ને સાંભજો છો કે, એકલા ૨૬
એફેસસમાં નહિ, પણ આસરે આખા આસીઆમાં, એ
પાઉલે બહુ લોકોને એવું કહી સમજાવીને ફેરવી નાખ્યા કે, જે
હાથથી બનાવેલા છે તે દેવો નથી. અને તેથી આપણા એ ૨૭
ધંધાનું અપમાન થાય એવું ભય છે એકલું એમ નહિ, પણ
આર્તિમસ મહાદેવી જેને આખો આસીઆ તથા જગત
પૂજે છે, તેનું મંદિર તુચ્છ ગણાવાનું ને તેનો મહિમા નાશ
થવાનો છે. અને તેઓ એ સાંભળીને ક્રોધે ભરાયા, ને ખૂબ ૨૮
પાડતાં કહ્યું કે, એફેસસીઓની આર્તિમસ મોટી છે. અને ૨૯
આખું શહેર ગડબડાટથી ભરાઈ ગયું, ત્યારે તેઓ માકેદોન્યાના
ગાયસને તથા આરીસ્તાર્પસને, જેઓ મુસાફરીમાં પાઉલના
સાથી હતા, તેઓને પકડીને તમાશાની જગ્યાએ એકચિત્તે
ઢાડી ગયા. ત્યારે પાઉલે લોકોમાં પેસવા ચાલ્યું, પણ શિષ્યોએ ૩૦

- ૩૧ તેને જવા દીધા નહિ. અને આસીઆના મુખ્ય લોકોમાંથી ફેટલાએક તેના મિત્ર હતા, તેઓએ તેને કહેવાડી મોકલ્યું કે,
- ૩૨ તમાશાની જગ્યાએ તમારે પોતાને સોંપવો નહિ. ત્યારે ફેટલાએકે કુંઈ ખૂમ પાડી, ને ફેટલાએકે કુંઈ ખીજી ખૂમ પાડી, કેમકે સભા ગભરાયલી હતી, ને પોતે શા માટે એકઠા થયા,
- ૩૩ એ તેઓમાંના ઘણાઓએ જાણ્યું પણ નહિ. અને તેઓએ આલેકસાંદ્રને ભીડમાંથી આગળ હડસેલ્યો, ને યહુદીઓ તેને આગળ કરતા હતા ત્યારે આલેકસાંદ્ર હાથે ઈસારો કરીને
- ૩૪ લોકોની આગળ પ્રત્યુત્તર આપવા આહાતો હતો. પણ તે યહુદી છે, એ તેઓએ જાણ્યું, ત્યારે તેઓ સઘળાએ બે કલાક સુધી એક ઘાંટે ખૂમ પાડી કે, એફેસસીઓની આર્તિમસ મોટી
- ૩૫ છે. ત્યારે શહેરના મેંતાએ લોકોને શાંત કરીને કહ્યું કે, ઓ એફેસસી લોકો, કયું માણસ નથી જાણતું કે એફેસસીઓનું શહેર, આર્તિમસ મહાદેવી તથા જુસ પાસેથી પડેલી મૂર્તિનું
- ૩૬ પૂજનારું છે? એ વાતોનું ઉલટું કોઈથી કહેવાતું નથી, માટે તમારે શાંત રહેવું જોઈએ, ને ઉતાવળા થઈને કુંઈ કરવું નહિ.
- ૩૭ કેમકે તમે આ માણસોને હિયાં લાવ્યા છે, કે જ્યાં મંદિરોના લુટનારા નથી, ને તમારી દેવીની નિંદા કરનારા પણ નથી.
- ૩૮ એ સાંજે જો દેમેત્રિયસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને કોઈના પર કાંઈ દાવો હોય તો ન્યાયસભા બેસેછે, ને અધિકારીઓ
- ૩૯ પણ છે, માટે તેઓ વાદ પ્રતિવાદ કરે. પણ જો કુંઈ ખીજી બાબતો વિષે પુછવું હોય, તો કાયદાસર નિમેલી મંડળીમાં તે
- ૪૦ ઠરાવાશે. કેમકે આ ભીડ થવાનું કારણ કહી શકિયે એવું કુંઈ નિમિત્ત ન છતાં આજના હંગામા વિષે આપણા ઉપર
- ૪૧ ફરિયાદ થાય એવું ભય છે; ને તેણે એ વાતો કહીને સભાને વિદાય કરીધી.

૨૦ અને હંગામો બંધ થયા પછી પાઉલે શિષ્યોને બોલાવ્યા, ૨ ને તેઓને ભેટીને માકેદોન્યામાં જવા સાંજ તે નિકળ્યો. અને તે પ્રાંતોમાં ફરયા પછી, તથા ત્યાંનાઓને ઘણી વાતોથી બોધ

करया पष्ठी ते हलासमां आण्यो. अने त्यां त्रण भहिना ३
 रलो, पष्ठी सुरियामां हंकारवानो हतो, त्यांरे यहुदीओ तेने
 विश्रुद मसलहत करता हता, माटे तेणे माकेदोन्यामां थर्धने
 पाष्ठा ञवानुं ठेरव्युं. त्यांरे जेरीआनो सोपातर, ने थेरसा- ४
 सोनीकेना आरीस्तार्षस तथा सेकुदस, ने हेरजेनो गायस,
 ने तीमोथेअस, ने आसीआना तुष्ठीकस तथा त्राक्षीमस,
 तेनी साथे आसीआ लगी गया. तेओं आगण ञर्धने ५
 त्राआसमां अमारी वाट जेता रखा. अने जेअभीरी ६
 शेटलीना दिवस पष्ठी अमे वहाणे क्षीलीपीधी निकण्या, ने
 पांय दिवसे त्राआसमां तेओनी पासे पहोंग्या, ने सात
 दिवस त्यां रखा.

अने अठवाडियाने पहले दिवसे शिण्यो शेटली भांजवाने ७
 अेकठा थया, त्यांरे पाउले तेओनी साथे संभाषणु कीधुं, ने
 पोते णीजे दिवसे निकणवानो हतो, माटे मधरात सुधी वात
 आलु राणी. अने जे मेडी पर तेओ अेकठा थया हता त्यां ८
 घण्टा दीवा हता. अने युतुअस नामे अेक णुवान आरीमां ९
 जेठेओ भर हंघमां हतो, ने पाउल घण्टी वार लगी भाषणु
 करतो हतो माटे त्मांरे हंघे भरार्धने ते णुवान त्रीण भाणधी
 हठल पडयो, ने तेने मुअेओ उपाडयो. त्यांरे पाउल उतरिने १०
 तेना पर पडयो ने कोटे वणगीने कधुं के, गभराओ मा, केमके
 तेनो णव तेमां छे. अने पाष्ठा उपर आवीने तेणे शेटली ११
 भांणने आधी, ने तेओनी साथे घण्टी वार, अेटले पोहा
 शटया सुधी, वात कीधी, त्मार पष्ठी ते निकण्यो. अने तेओ १२
 ते णुवानने णवतो लाग्या, ने तेथी घण्टो आनंद पाभ्या.

अने अमे आगणधी वहाणु पर अहडीने आसोस लणी १३
 हंकारी गया, त्यांधी पाउलने वहाणुमां लेवाना हता, केमके
 तेणे अेम ठराव्युं हतुं के हुं पगवाटि त्यां सुधी ञर्धश. अने १४
 आसोसमां ते अमने मण्यो, त्यांरे अमे तेने लर्धने भीतुलेनेमां
 आण्यो. अने त्यांधी वहाणे निकणीने णीजे दिवसे णीअसनी १५
 सामा पहोंग्या, ने णीजे दिवसे सामोसमां पहोंग्या, ने

- त्रोगुह्यामां रक्षा, पक्षी जीव्ये दिवसे अभे भीक्षितसमां आख्या.
- १६ केमके आसीआमां वपत कडाडवो न पडे ते माटे पाउले
 अडेसस भूकीने हुंकारी जवा ठराव्युं, तेणे अवी उतावण अ
 माटे कीधी के जे यनीशके तो पयासमाने पर्वे यइशालेममां
 ते हाजर थाय.
- १७ पक्षी तेणे भीक्षितसधी अडेससमां मोकलीने मंडणीना
 १८ वडीलोने जोलाव्या. अने तेणे तेनी पासे आख्या, त्यारे
 तेणे तेणेने कहुं के, आसीआमां मारा आववाना पहला
 दिवसधी हुं तमारामां शी रीते यालतो हुतो, अे तमे
 १९ जणोछो; के पुरी नत्रताधी, तथा बहु आंशुओधी, तथा जे
 संताप यहुदीओनी क्रुयुक्तधी मारा पर आवी पडया ते
 २० सहने हुं प्रभुनी सेवा करतो हुतो. अने जे गुणकारी तेमांधी
 में कुंठ गुप्त नधी राख्युं, पण प्रगट रीते तथा घेरेघेर तमने
 २१ शीप्युं, ने उपदेश कीधी; अने देवनी गम परतावो करवो,
 तथा आपणा प्रभु धंशु श्रीस्त पर विश्वास राखवो, अवी
 २२ शाहेदी में यहुदीओने तथा हलेनीओने आपी. अने हवे
 जणो, हुं आत्माअे बांधिलो यइशालेममां जणहुं, त्यां शुं शुं
 २३ मारा पर आवशे अे हुं जणतो नधी, पण अेटलुंज के, पवित्र
 आत्मा शाहेदी आपेछे के हरेक शहरमां बांधनो तथा संकटो
 २४ मारी वाट जणोछे. पण हुं अेवाओनी कुंठ दरकार करतो नधी,
 मारे जव पण वहालो गणतो नधी, अे माटे के मारी द्वाद
 अने देवना अनुग्रहनी सुवाचीनी शाहेदी आपवानी जे सेवा
 २५ प्रभु धंशुधी हुं पाभ्यो ते आनांदधी हुं पुरी कइ. अने हवे
 जणो हुं जणहुं के, जेओमां हुं देवतुं राख्य प्रगट करतो इरयो
 २६ हुं, अेटले तमे सर्वे माइ महे। इरी नहि देणशो. ते साइ
 आज हुं तमने शाहेदी आपुंहुं के सर्वना लोही विषे हुं निर्दोषी
 २७ हुं. केमके देवना पुरे मनोरथ तमने जणोव्या विना हुं रखा
 २८ नधी. अे साइ तमे पोता संबंधी तथा जे टोणा उपर पवित्र
 आत्माअे तमने अंधयज्ञो ठराव्या ते संबंधी सावधान रहे,
 अे माटे के देवनी मंडणी जे तेणे पोताना लोहीधी वेयाती

ક્ષીધી તેનું તમે પાલન કરો. કેમકે એ હું જાણું છું કે, મારા ગયા ૨૯ પછી ટોળાં પર દયા નહિ કરે એવા કૂર વડ્ડો તમારામાં પેસશે. અને તમારામાંના પણ કેટલાએક માણસો ઉઠીને ૩૦ શિષ્યોને પોતાની પછવાડે ખેંચી લઈ જવા માટે વાંકી વાતો કહેશે. એ સાંભળે તમે ચોક્કસ કરો, ને સમરણ રાખો કે ત્રણ ૩૧ વરસ લંગી રાત દિવસ આંશુઓ સુધ્ધાં દરેકને ખોધ કરવાનું મેં મૂક્યું નહિ. હવે ભાઈઓ, હું તમને દેવને તથા તેની દયાની ૩૨ વાત જે તમને દેહ કરવા, તથા સર્વ પવિત્ર થએલાઓમાં તમને વતન આપવાને સમરથ છે, તેને સોંપું છું. મેં કોઈના રૂપા ૩૩ પર કે સુંના પર કે લુગડાં પર લોભ કીધો નથી. અને તમે ૩૪ પોતે જાણો છો કે મને તથા મારા સાથીઓને જે જોઈવું હતું તે આ હાથોએ પુરું કીધું છે. મેં તમને સઘળું દેખાડ્યું છે કે, તે ૩૫ પ્રમાણે ઉદ્યોગ કરીને નખળાઓની સાહે કરવી જોઈએ, ને પ્રભુ ઈશુની વાત જે તેણે પોતે કહી, તેની યાદ રાખવી કે, પામવા કરતાં આપવામાં વધારે ધન્યતા છે.

અને એ વાતો કહ્યા પછી તેણે પોતાના ઘુંટણ ટેકવીને તે ૩૬ સર્વની સાથે પ્રાર્થના કરી. અને સઘળા બહુ રડયા, ને પાઉલની ૩૭ કોટે વળગીને તેઓએ તેને ચુંબન કીધું. અને તેઓ તેનું મહો ૩૮ ફરી જોનાર નથી એ જે વાત તેણે કહી તેથી તેઓ વધારે ઉદાસી થયા, ને તેઓ તેને વહાણ લગી વળાવવા ગયા.

અને એમ થયું કે, અમે તેઓથી જુદા થયા પછી હંકારીને ૨૧ પાંચરે રસ્તે કોસમાં આવ્યા, ને ખીજે દિવસે રોદસમાં, ને ત્યાંથી પાતારામાં; ને ફીનીકેમાં જનાર એક વહાણ મળ્યાથી ૨ અમે તેમાં ચહડીને નિકળ્યા. પછી કુપરસને દેખીને, તથા ૩ તેને ડાખી ગમ મૂકીને અમે સુરિયામાં ગયા, ને તુરમાં ઉતરયા, કેમકે ત્યાં વહાણનો માલ ઉતારવાનો હતો. અને અમને શિષ્યો ૪ મળ્યા માટે સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા, તેઓએ આત્માથી પાઉલને કહ્યું કે, યજ્ઞશાલેમ જવું નહિ. અને તે દિવસો પુરા કીધા ૫ પછી અમે નિકળ્યા, ત્યારે તેઓ સર્વ, ખાયડી છોકરાં સુધ્ધાં,

- શહેર બહાર અમને વળાવવા આવ્યાં; ને અમે કાંઠા પર
 ૬ ઘુંટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કરી. ને એક બીજાને ભેટીને અમે
 વહાણ પર ચઢડયા, ને તેઓ પોતપોતાને ઘેર પાછાં ગયાં.
- ૭ પછી અમે તુરથી જળમાર્ગ પુરો કરીને તાલેમાઈસમાં
 ઉતર્યા, ને ત્યાં ભાઈઓને ભેટીને એક દિવસ તેઓની સાથે
 ૮ રહ્યા. અને બીજે દિવસે અમે નિકળીને કાઈસારીમાં આવ્યા,
 ને સુવાર્તિક ફીલીપ જે સાતમાંનો હતો તેને ઘેર જઈને તેની
 ૯ સાથે રહ્યા. અને તે માણસને ચાર કુંઆરી દીકરી હતી, ને
 ૧૦ તેઓ ભવિષ્યવાદેણ હતી. ને અમે ત્યાં ઘણા દિવસ રહ્યા,
 તેટલામાં આગાબસ નામે એક ભવિષ્યવાદી ચહુદાથી આવ્યો.
- ૧૧ તેણે અમારી પાસે આવીને પાઉલનો પટકો લીધો; ને પોતાના
 હાથ પગ બાંધીને કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા એમ કહેછે કે, જે
 માણસનો આ પટકો છે તેને યરૂશાલેમમાં ચહુદીઓ એ રીતે
 ૧૨ બાંધીને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપશે. અમે એ સાંભળ્યું,
 ત્યારે અમે તથા ત્યાંના લોકે પણ તેને યરૂશાલેમમાં ન જવાની
 ૧૩ વિનંતી કરી. પણ પાઉલે ઉત્તર દીધું કે, તમે શું કરવા રડોછો,
 ને માફ મન દુખાવોછો, હું તો એકલા બંધાવાને નહિ, પણ
 પ્રભુ ઈશુના નામને સાફ યરૂશાલેમમાં મરવાને પણ તૈયાર છું.
- ૧૪ ને તેણે નહિ માન્યું, ત્યારે પ્રભુની ઈચ્છા પ્રમાણે થાઓ, એમ
 કહીને અમે છાના રહ્યા.
- ૧૫ અને તે દિવસે પછી અમે પોતાનો સામાન લઈ યરૂશાલેમ
 ૧૬ ગયા. અને શિષ્યોમાંના કેટલાએક કાઈસારીથી અમારી સાથે
 ગયા, ને કુપરસનો નાસોન નામે એક જુનો શિષ્ય, જેને ત્યાં
 અમે ઉતરિયે તેને, તેઓ સાથે તેડી લાવ્યા.
- ૧૭ અને અમે યરૂશાલેમમાં પહોંચ્યા ત્યારે ભાઈઓએ
 ૧૮ આનંદથી અમારો અંગીકાર કીધો. અને બીજે દિવસે પાઉલ
 અમારી સાથે યાકુબને ત્યાં ગયો, ને સઘળા વડીલો હાજર
 ૧૯ હતા. અને તેણે તેઓને ભેટીને દેવે તેની સેવાવડે વિદેશીઓમાં
 ૨૦ જે કરાવ્યું તે વિગતવાર કહ્યું. અને તેઓએ તે સાંભળીને
 પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, ને તેને કહ્યું કે, ભાઈ, ચહુદીઓમાંના કેટલા

હજારો વિશ્વાસીઓ છે, એ તું જુઓછે, ને તેઓ સર્વ નિયમ-
શાસ્ત્રનો આવેશ રાખેછે. અને તેઓએ તારા વિષે સાંભળ્યું ૨૧
છે કે, તું વિદેશીઓમાં રહેનાર યહુદીઓને મુસાનો ત્યાગ કરવા
શીખવેછે, ને કહેછે કે છોકરાઓની સુનત કરવી નહિ, ને રીતો
પ્રમાણે ચાલવું નહિ. તો શું કરવું? લોકો નિશ્ચે એકઠા થશે, ૨૨
કેમકે તેઓ સાંભળશે, કે તું આગ્યો છે. માટે અમે જ તને ૨૩
કહિયેછિયે તે કર, અમારામાં ચાર માણસોએ પોતાને માથે
માનતા રાખેલી છે. તેઓને લઈને તેઓ સમેત તું પોતાને શુદ્ધ ૨૪
કર, ને તેઓ પોતાનાં માથાં મુડાવે માટે તેઓની સાથે ખરચ
કર, અને સઘળા જાણશે કે, તારા વિષે તેઓએ જ સાંભળ્યું
તેમાં કંઈ નથી, પણ તું પોતે નિયમશાસ્ત્ર પાળીને ચાલેછે.
વિદેશી વિશ્વાસીઓ સંબંધી અમે ઠરાવીને લખી મોકલ્યું છે કે, ૨૫
તેઓ એવું કંઈ ન પાળે, પણ એટલું કે મૂર્તિઓને અર્પણ
કરેલાથી, તથા લોહીથી, તથા ગુંગળાઈને મરેલાથી, તથા
બ્યભિચારથી, તેઓ પોતાને બચાવે. ત્યારે પાઉલ તે ૨૬
માણસોને લઈને બીજે દિવસે તેઓની સાથે શુદ્ધ થઈને
તેઓમાંના એક એકને સાડા અર્પણ કરાય ત્યાં સુધી શુદ્ધ
થવાના દિવસનું પુરૂં થવું જણાવતો મંદિરમાં જઈ રહ્યો.

અને તે સાત દિવસ પુરા થવા આગ્યા ત્યારે આસીઆના ૨૭
યહુદીઓએ તેને મંદિરમાં જોઈને સર્વ લોકોને ઉસકેરીને તેના
પર હાથ નાખ્યા. અને ખૂમ પાડી કે, ઈસ્રાઈલી લોકો, સાહે ૨૮
કરો, જ માણસ હરેક જગ્યામાં લોકોને તથા નિયમશાસ્ત્રને
તથા આ જગ્યાને ઉલટું સર્વને શીખવેછે તે એજ છે; ને વળી
હલેનીઓને મંદિરમાં લાવીને આ પવિત્ર જગ્યા અપવિત્ર કરી
છે. (કેમકે તેઓએ એફેસસી ત્રોફીમસને તેની સાથે ૨૯
શહેરમાં પહેલાં દાઠો હતો, ને પાઉલ તેને મંદિરમાં લાવ્યો હશે
એમ તેઓએ ધાર્યું). ત્યારે આખું શહેર ખભળ્યું, ને લોકોની ૩૦
દોડાદોડ થઈ, પછી તેઓએ પાઉલને પકડીને મંદિરમાંથી
બહાર કહાડ્યો, ને તરત ખારણાં બંધ કર્યાં. અને તેઓ તેને ૩૧
મારીનાખવાને તૈયાર થતા હતા એટલામાં ફેજના સરદારને

- ૩૨ સમાચાર મળ્યા કે, આખા યશશાલેમમાં હુલ્લડ થયું. તેજ વખત સિપાઈઓને તથા જમાદારોને લઈને તે તેઓ પર ઘોડી આવ્યો, ને તેઓએ સરદારને તથા સિપાઈઓને ઘીઠા ત્યારે
- ૩૩ પાઉલને મારવું મૂકી દીધું. ત્યારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડાવ્યો, ને જે સાંકળથી બાંધવાની આજ્ઞા આપી; પછી
- ૩૪ પુછ્યું કે, એ કોણ છે, ને એણે શું કર્યું છે? ત્યારે લોકોમાંના કોઈએ એક વાત કહી, ને કોઈએ બીજી, ને ગડબડના કારણથી તે કંઈ નિશ્ચે જાણી શક્યો નહિ, માટે તેને કિલ્લામાં
- ૩૫ લઈ જવાની આજ્ઞા આપી. અને તે પગથિયાં પર ચહડ્યો ત્યારે એમ થયું કે, લોકોના હુમલાને લીધે સિપાઈઓને તેને
- ૩૬ હુંચકી લઈ જવો પડ્યો. કેમકે ઘણાખરા લોકો પાછળ આવીને ખૂમ પાડતા હતા કે, અને મારીનાઓ.
- ૩૭ અને પાઉલ કિલ્લામાં લઈ જવાતો હતો, ત્યારે તેણે સરદારને કહ્યું કે, મને તારી સાથે બોલવાને આજ્ઞા છે? ત્યારે
- ૩૮ તેણે કહ્યું કે, શું તું હલેની ભાષા જાણે છે? જે મિસરીએ આ દિવસોથી પહેલાં હુલ્લડ કર્યું, ને ચાર હજાર ખુની માણસને
- ૩૯ રાતમાં બહાર લઈ ગયો, તે શું તું નથી? ને પાઉલે કહ્યું કે, હું કીલ્કીના તાર્સસનો ચહુદી છું, હું અપ્રસિદ્ધ શહેરનો વતની નથી, ને હું તારી વિનંતી કરું છું કે, લોકોની આગળ મને
- ૪૦ બોલવાની રજા આપ. અને તેણે તેને રજા આપી, ત્યારે પાઉલે પગથિયાં પર ઉભા રહીને લોકોને હાથે ઈસારો કીધો, ને તેઓ પુરા ધ્યાના રહ્યા, ત્યારે તેણે હેબ્રી ભાષામાં બોલતાં કહ્યું.

૨૨ ભાઈઓ તથા બાપો, હવે હું માંડે પ્રત્યુત્તર તમને આપું છું
 ૨ તે સાંભળો. અને તેને હેબ્રી ભાષામાં બોલતો સાંભળીને
 ૩ તેઓ વધારે ધ્યાના રહ્યા. ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું ચહુદી માણસ છું, કીલ્કીના તાર્સસમાં જન્મેલો, પણ આ શહેરમાં ગમાલીએલના ચરણની પાસે ઉછરેલો, પૂર્વજોના શાસ્ત્ર પ્રમાણે પુરી રીતે શીખેલો, ને જેમ આજ તમે સર્વ દેવની ગમ આવેશી
 ૪ છો તેમ હું પણ હતો. અને મેં આ માર્ગના લોકોને મરણ સુધી

સત્તાવીને પુરૂષો તથા બાયડીઓને બાંધીને તેઓને બંદી-
 ખાનામાં નાખ્યાં. અને પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા વૃદ્ધોના આખા ૫
 વરાણ એ વિષે મારા શાહેદી છે; એઓથી ભાઈઓ ઉપર
 પત્રો લઈને હું દમરુક જવા નિકળ્યો, એ માટે કે જેઓ ત્યાં
 હતા તેઓને બાંધીને યજ્ઞશાલેમમાં લાવું કે તેઓ શિક્ષા પામે.
 અને ચાલતાં ચાલતાં હું દમરુક પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે એમ ૬
 ધયું કે મધ્યાને મારી આસપાસ આકાશથી એકાએક મોહું
 અજવાળું ચમકયું. ત્યારે હું ભોંય પર પડીગયો, ને મારી સાથે ૭
 બોલતી એવી એક વાણી મેં સાંભળી કે, સાહલ, સાહલ, તું
 મને કેમ સતાવેછે? ત્યારે મેં ઉત્તર દીધું કે પ્રભુ, તું કોણ છે? ૮
 ને તેણે મને કહ્યું કે, હું ઈશુ નાજારી છું, જેને તું સતાવેછે.
 અને મારી સાથે જે હતા તેઓએ તે અજવાળું દીધું ખરૂં, ને ૯
 પિહીધા, પણ મારી સાથે બોલનારની વાણી તેઓએ સાંભળી
 નહિ. ત્યારે મેં કહ્યું કે પ્રભુ, હું શું કરું? ને પ્રભુએ મને કહ્યું ૧૦
 કે, તું ઉઠીને દમરુકમાં જા, ને જે સઘળાં તારે કરવાનાં
 ઠરાવેલાં છે તે વિષે ત્યાં તને કહેવાશે. અને તે અજવાળાના ૧૧
 તેજથી મને સુજ્યું નહિ, માટે સાથીઓના હાથ પકડીને હું
 દમરુકમાં આવ્યો. અને અનાન્યા નામે એક માણસ નિયમ- ૧૨
 શાસ્ત્ર પ્રમાણે સુભક્ત ત્યાંના સંધા રહેનાર ચહુદીઓથી માન
 પામેલો હતો. તે મારી પાસે આવ્યો, ને ઉભા રહીને મને ૧૩
 કહ્યું કે, ભાઈ સાહલ, તું દેખતો થા, ને તેજ વેળા મેં તેને
 જોયો. પછી તેણે કહ્યું કે, આપણા બાપદાદાઓના દેવે તને ૧૪
 એ માટે પસંદ કરીધો છે કે, તું તેની ઈચ્છા જાણે, ને તે ન્યાયીને
 જીએ, ને તેના મહોની વાણી સાંભળે, કેમકે જે તેં દીઠાં છે, ૧૫
 ને સાંભળ્યાં છે, તે વિષે સર્વ લોકોની આગળ તું તેનો શાહેદી
 થશે; ને હવે તું કેમ ઢીલ કરેછે, ઉઠીને ને પ્રભુના નામની ૧૬
 પ્રાર્થના કરીને બાહિરમા લે, ને પોતાનાં પાપ ધોઈનાખ. પછી ૧૭
 એમ ધયું કે હું યજ્ઞશાલેમમાં પાછો આવ્યો ને મંદિરમાં પ્રાર્થના
 કરતો હતો, ત્યારે મૂર્છાંગત થઈગયો. અને મને એમ કહેતો ૧૮
 મેં તેને જોયો કે, તું ઉતાવળ કર, ને યજ્ઞશાલેમથી વહેલો નિકળ,

- ૧૯ કેમકે મારા વિષે તારી શાહેદી તેઓ માનશે નહિ. ત્યારે મેં
કહ્યું કે, પ્રભુ, તેઓ પોતે જાણે છે કે તારા પર વિશ્વાસ
કરનારાઓને હું બંદીખાનામાં નાખતો હતો, ને હરેક સભા-
૨૦ સ્થાનમાં તેઓને મારતો હતો ; ને તારા શાહેદી સ્તેશનનું
લોહી વેહેવાડયું ત્યારે હું પોતે પાસે ઉભો હતો, ને તેના મરણ
વિષે રાજી હતો, ને તેના મારીનાખનારાઓનાં લુગડાં મેં
૨૧ સાચવ્યાં હતાં. ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, તું નિકળ, કેમકે
હું વિદેશીઓની પાસે તને વેગળે મોકલીશ.
- ૨૨ અને તેઓએ આ વાત લગી તેનું સાંભળ્યું, પછી તેઓએ
બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, એવા માણસને પૃથ્વી પરથી ઉઠાવી
૨૩ નાખો, કેમકે એ જીવવા યોગ્ય નથી. અને તેઓ બૂમ પાડતા,
તથા પોતાનાં લુગડાં ફાડતા, તથા પવનમાં ધૂલ ઉડાવતા
૨૪ હતા. ત્યારે સરદારે તેને કિલ્લામાં લાવવાની આજ્ઞા કરીધી,
ને તેઓએ શા કારણ માટે એવી બૂમ પાડી, તે જાણવા સાંઝ
૨૫ તેને કોરડા મારીને તજવીજ કરવાનું કહ્યું. અને તેઓ તેને
વધારે બાંધતા હતા, ત્યારે પાઉસે પાસે ઉભેલા જમાદારને
કહ્યું કે, જે માણસ રૂમી, તથા અપરાધી ઠરાવાયો નથી,
૨૬ તેને કોરડા મારવા શું તમને ઘટારથ છે ? અને જમાદારે તે
સાંભળ્યું એટલે તેણે જઈને સરદારને જણાવીને કહ્યું કે, તું
જે કરવાનો છે, તે વિષે સ્વાધ્યાન રહે, કેમકે એ માણસ રૂમી
૨૭ છે. ત્યારે સરદારે આવીને તેને કહ્યું કે, મને કહે, તું શું
૨૮ રૂમી છે ? ને તેણે કહ્યું, હા. ત્યારે સરદારે ઉત્તર દીધું કે, મેં
ઘણાં મૂકધી એ વતનીપણું વેચાતું લીધું, પણ પાઉસે કહ્યું, હું
૨૯ તો જન્મથી વતની છું. ત્યારે તેઓ તેની તજવીજ કરવાને
તૈયાર હતા, તેઓ તરત તેને મૂકીને ગયા, ને તે રૂમી છે, એ
જાણીને સરદાર પણ બિહીધી, કેમકે તેણે તેને બંધાવ્યો હતો.
- ૩૦ અને યહુદીઓએ શા માટે તેના પર દ્વાષ મૂક્યો, એ ખચીત
જાણવા આહીને બીજે દિવસે બંધનોથી તેને છોડ્યો, ને મુખ્ય
યાજકોને, તથા તેઓની આખી ન્યાય સભાને હાજર થવાને આજ્ઞા
આપી, પછી પાઉસને લાવીને તેઓની આગળ ઉભો રાખ્યો.

ત્યારે પાઉલે ન્યાયસભા પર ધારીને કહ્યું કે, ભાઈઓ, હું ૨૩
 આજ સુધી પુરા ૩૬૫ અંતઃકરણથી દેવની આગળ આહ્યો
 છું. ત્યારે અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજકે પોતાની પાસે ઉભા ૨
 રહેનારાઓને તેના મહો પર મારવાની આજ્ઞા કીધી. અને ૩
 પાઉલે તેને કહ્યું કે, ઓ ધીગેત્રી ભીંત, દેવ તને મારશે, તું શાસ્ત્ર
 પ્રમાણે મારો ન્યાય ઠરાવવા બેઠેલો છતાં શાસ્ત્રને હલટો થઈ
 શું મને મરાવવાને આજ્ઞા કરેછે? ને પાસે ઉભા રહેનારાઓએ ૪
 કહ્યું કે, શું તું દેવના પ્રમુખ્ય યાજકની નિંદા કરેછે? ત્યારે ૫
 પાઉલે કહ્યું કે, ભાઈઓ, એ પ્રમુખ્ય યાજક છે, તે હું જાણતો ન
 હતો, કેમકે એમ લખ્યું છે કે, “તારા લોકોના અધિકારીને તારે
 ભુંડું કહેવું નહિ.” અને પાઉલે જોયું કે એક ભાગ સાદુકીઓનો, ૬
 ને બીજો ફરોશીઓનો છે, ત્યારે સભામાં બૂમ પાડી કે, ઓ
 ભાઈઓ, હું ફરોશી ને ફરોશીનો દીકરો છું, ને મુખેલાંઓના
 પુનરુત્થાનની આજ્ઞા વિષે મારો ન્યાય ઠરાવાય છે. અને તેણે ૭
 એમ કહ્યું, ત્યારે ફરોશીઓ તથા સાદુકીઓને પરસ્પર ઝઘડો
 થયો, ને સમુદાયમાં ફૂટ પડી. કેમકે સાદુકીઓ કહેછે કે, પુનરુ- ૮
 ત્થાન નથી, ને દૂત કે આત્મા પણ નથી, પણ ફરોશીઓ એ બેઉ
 વાત કબૂલ કરેછે. ત્યારે મોટો બુમાટો થયો, ને ફરોશીઓના ૯
 પક્ષના શાસ્ત્રીઓ ઉઠ્યા, ને ભાંડતાં કહ્યું કે, આ માણસમાં
 અમે કાંઈ અપરાધ જોતા નથી, પણ આત્માએ અથવા દૂતે
 તેને કંઈ કહ્યું હોય તો આપણે દેવની સાથે લડવું નહિ. અને ૧૦
 ઘણો ઝઘડો થયો, ત્યારે તેઓ પાઉલના કકડે કકડા કરશે,
 એવું ભય આણીને સરદારે સિપાઈઓને આજ્ઞા કીધી કે, જઈને
 બળાત્કારથી તેને તેઓમાંથી કહાડી લઈને કિલ્લામાં લાવો.

અને આવતી રાત્રે પ્રભુએ તેની પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, ૧૧
 પાઉલ છાતી રાખ, કેમકે જેમ મારી આ વાતો વિષે તેં યરૂશલેમ-
 માં સાક્ષી આપી છે, તેમ રૂમમાં પણ તારે સાક્ષી આપવી જોઈએ.

અને દિવસ ઉગ્યા પર ફેટલાએક ચહુદીઓએ સંપ કીધી, ૧૨
 ને સમ આઈને કહ્યું કે, પાઉલને મારીનાખિયે ત્યાં સુધી
 આપણે આઈશું નહિ, ને પાંશું નહિ. અને જ્યાંએ એ સંપ ૧૩

- ૧૪ કીધો હતો, તેઓ ચાળીસથી અધિક હતા. અને તેઓએ મુખ્ય ચાજકો તથા વૃદ્ધોની પાસે જઈને કહ્યું કે, અમે પોતાને એવા ભારે શ્રાપથી બાંધ્યા છે કે, પાઉલને મારીનાખિયે ત્યાં સુધી
- ૧૫ અમે કંઈ ચાખીશું નહિ. માટે જાણે કે તેના સંબંધી તમારે વધારે ચોકસાઈ કરવાની છે, [એવે ખાને] સભા સુદ્ધાં તમે સરદારને કહી જણાવો કે, તે આવતી કાલે તેને તમારી પાસે બહાર લાવે, ને અમે, તે પાસે ગાળ્યા અગાઉ, તેને મારી-
- ૧૬ નાખવાને તૈયાર છિયે. અને પાઉલના ભાણજીએ તેઓના સંતાર્થ રહેવા વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે તે ગયો, ને કિલ્લામાં પેસીને
- ૧૭ પાઉલને કહ્યું. ત્યારે પાઉલે જમાદારોમાંના એકને બોલાવીને કહ્યું કે, આ જીવાનને સરદારની પાસે લઈ જા; કેમકે એ તેને
- ૧૮ કંઈ કહેવાનો છે. ત્યારે તેણે સરદારની પાસે તેને તેડી જઈને કહ્યું કે, પાઉલ બંદીવાને મને બોલાવીને વિનંતી કીધી કે, આ જીવાનને હું તારી પાસે લાવું, કેમકે એને કંઈ તને
- ૧૯ કહેવાનું છે. ત્યારે સરદારે તેનો હાથ પકડીને તેને એકાંત
- ૨૦ લઈ જઈને પુછ્યું કે, મને તારે શું કહેવાનું છે? ને તેણે કહ્યું કે, યહુદીઓએ તારી પાસે વિનંતી કરવાને સંપ કીધો છે કે, જાણે તેઓ પાઉલ સંબંધી વધારે ચોકસાઈ કરવાના હોય
- ૨૧ માટે તું આવતી કાલે તેને ન્યાયસભામાં લઈ આવે. પણ તું તેઓનું માનતો ના, કેમકે તેઓમાંના ચાળીસ માણસથી વધારે તેને સાડે સંતાર્થ રહ્યા છે, તેઓએ એવા સંમ ખાધા છે કે, તેને મારીનાખિયે ત્યાં સુધી ખાઈશું નહિ ને પીશું નહિ,
- ૨૨ ને હમણાં તેઓ તારા વચનની વાટ જોતા તૈયાર રહે છે. ત્યારે સરદારે તે જીવાનને આજ્ઞા કરીને વિદાય કીધી કે, તેં એ વાત
- ૨૩ મને કહી દેખાડી, એવું તું કોઈને કહેતો ના. પછી તેણે જમાદારોમાંના બેને બોલાવીને કહ્યું કે, બસેં સિપાઈઓને, તથા સિત્તેર સવારોને, તથા બસેં બરછીવાળાને, પહોર રાત્રે
- ૨૪ કાઈસારીઆ સુધી જવાને તૈયાર રાખો. ને સવારીનાં જનવર મેળવી રાખો કે પાઉલને બેસાડીને ફેલીક્સ અધિકારી પાસે સલામતીએ પહોંચાડે.

અને તેણે એ પ્રમાણે પત્ર લખ્યું કે, રાજ્યમાન ફેલીક્સ ૩૫
અધિકારીને કલાદિયસ લુસયસની સલામ. આ માણસને ૨૭
ચહુદીઓએ પકડ્યો, ને એને મારીનાખવાના હતા, ત્યારે એ
૩૬ મી છે એમ સાંભળીને મેં સિપાઈઓ સાથે જઈને એને
છોડાવ્યો. ને તેઓએ એના પર શા કારણથી દોષ મૂક્યો, એ ૨૮
જાણવા સાડાં હું તેઓની ન્યાયસભામાં એને લઈ ગયો. ત્યારે ૨૯
મને માલુમ પડ્યું કે, તેઓના શાસ્ત્રની બાબત સંબંધી એના
પર દોષ મૂક્યો છે, પણ મરવા અથવા બાંધવા યોગ્ય દોષ
એના પર મૂક્યો નથી. અને જ્યારે મને ખબર પહોંચી કે એ ૩૦
માણસને સાડાં ચહુદીઓ સંતાઈ રહ્યા છે, તેજ વેળા એને તરત
તારી પાસે મોકલ્યો છે, ને એના વાદીઓને પણ આજ્ઞા કરીધી
કે, એને વિરૂદ્ધ જ કહેવું હોય તે તારી આગળ કહે. સલામ.

ત્યારે સિપાઈઓ આજ્ઞા પામ્યા પ્રમાણે પાઉલને લઈને ૩૧
રાતોરાત આંતીપાત્રસમાં આવ્યા. ને બીજે દિવસે સવારેને ૩૨
તેની સાથે જવા સાડાં મૂકીને તેઓ કિલ્લામાં પાછા આવ્યા. ને ૩૩
કાઈસારીઆમાં તેઓ પહોંચ્યા પછી અધિકારીને પત્ર આપ્યું,
ને પાઉલને પણ તેની આગળ ઉભો કરીધો. અને અધિકારીએ ૩૪
પણ વાંચીને પુછ્યું કે, એ કયા માંતનો છે? ત્યારે માલુમ થયું
કે, તે ક્રીલ્કીનો છે. પછી તેણે કહ્યું કે, તારા વાદીઓ આવ્યા ૩૫
પછી હું તારી વાત પુરી સાંભળીશ, ને તેને હરોદના દિવાન-
ખાનામાં રાખવાની આજ્ઞા આપી.

અને પાંચ દિવસ પછી અનાન્યા પ્રમુખ યાજ્ઞક, વૃદ્ધો ૨૪
તથા તરતલસ નામે એક સુભાષક સાથે, આવ્યા. તેઓએ
અધિકારીની આગળ પાઉલને ઉલટું કહી દેખાડ્યું ને તેને ૨
બોલાવ્યા પર તરતલસે તેના પર દોષ મૂકવા માડ્યો, ને કહ્યું,
ઓ રાજમાન ફેલીક્સ, તારાથી અમે ઘણું સુખ એન પામિયે-
છિયે, ને તારા અગમ જ્ઞાનથી યશસ્વી કામ આ દેશને સાડાં
થયાં છે, તે અમે સદા ને સર્વે જગ્યામાં પુરી કૃતજ્ઞતાથી ૩
માનિયેછિયે. પણ હું તને વધારે તરુદી ન દેહું માટે હું એટલી ૪

વિનંતી કરું કે, કૃપા કરીને અમારી થોડી વાતો સાંભળ. ૫ કેમકે આ માથસ પાડા દેનાર તથા આખા જગતમાં સઘળા યહુદીઓમાં હંગામો ઉઠાવનાર તથા નાજારીઓના તડનો ૬ આગેવાન અમને મળ્યો છે. મંદિરને પણ અશુદ્ધ કરવાને એ ગયો, ત્યારે અમે એને પકડીને અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે ૭ એનો ન્યાય કરવાને આહતા હતા. પણ લુસયસ સરદારે આવીને ઘણા બળથી અમારા હાથમાંથી એને કહાડી લીધો. ને એના વાદીઓને તારી પાસે આવવાને આજ્ઞા કીધી. ૮ એઓની તજવીજ કીધાથી જ સઘળા વિષે અમે એના પર ૯ દોષ મૂક્યો તે તું જાણી શકશે. અને યહુદીઓએ પણ કબૂલ કરતાં કહ્યું કે, એ વાતો એમજ છે.

- ૧૦ અને અધિકારીએ પાઉલને બોલવાને માટે ઇસારો કીધો, ત્યારે તેણે ઉત્તર દીધું કે, ઘણાં વરસ થયાં તું આ દેશનો ન્યાયાધીશ છે, એ જાણીને હું વધારે સંતોષથી પોતાના વિષે ૧૧ પ્રત્યુત્તર આપું છું. તારે એમ જાણવું કે હું ભજન કરવા સાથે યજ્ઞશાલેમમાં ગયો, તેને બાર દિવસ કરતાં વધારે નથી થયા. ૧૨ ને મંદિરમાં કે સભાસ્થાનોમાં કે શહેરમાં કોઈની સાથે વિવાદ કરતો, અથવા લોકોને હંગામો કરાવતો તેઓએ મને દીઠો ૧૩ નથી. ને મારા પર જ દોષ તેઓ હમણાં મૂકે છે તેની સાબિતી ૧૪ તેઓ કરી શકતા નથી. પણ તારી આગળ હું એ કબૂલ કરું કે, જે માર્ગને તેઓ પાખંડ કહે છે તે પ્રમાણે હું પૂર્વજોના દેવની ભક્તી કરું, ને જે વાતો નિયમશાસ્ત્રમાં તથા ભવિષ્ય- ૧૫ વાદીઓના પુસ્તકમાં લખેલી છે તે સઘળી હું માનું છું. અને હું દેવની ગમ એવી આજ્ઞા રાખું, જેમ તેઓ પોતે પણ રાખે છે, કે ધાર્મિકોનું તથા અધાર્મિકોનું મુએલાંઓમાંથી પુનરુત્થાન ૧૬ થશે. અને હું એવો યત્ન કરું કે દેવની તથા માથસોની ગમ ૧૭ હું સદા નિર્દોષી અંતઃકરણ રાખું. હવે ઘણાં વરસ પછી હું પોતાના લોકને દાન આપવાને અને અર્પણ કરવાને આગ્યો, ૧૮ ત્યારે આસિયાના કેટલાએક યહુદીઓએ મને મંદિરમાં શુદ્ધ ૧૯ થએલો દીઠો, પણ ભીડ કે ગડબડ સાથે નહિ. મારે ઉલટું

जे तेज्ज्याने कुंई हात तो तेज्ज्याज्जे तारी पासे आवीने दोष भूकवो ज्जेईतो हुतो. नहि तो ज्ज्या हियां छे तेज्ज्या अतावे २० के, हुं न्यायसत्तानी आगण हुतो त्यारे भारामां शो अपराध मालुम पडयो? अटलुं तो अइ, के तेज्ज्यानी आगण हुं उज्ज्या २१ रह्यो, त्यारे में ज्जे वात कही के मुज्ज्यांज्ज्याना पुनइस्थान विषे तभाराथी भारो न्याय ठरावायछे.

इलीकस ते मार्ग विषे पकडुं ज्ज्यातो हुतो, भाटे ज्जे वातो २२ सांभणीने तेज्ज्याने थोभाज्या, ने कलुं के, लुसयस सरदार आवशे त्यारे हुं तभारा विषेनो निर्णय करीश. अने तेज्ज्या ज्जेक २३ जभादारने आशा कीधी के, पाउलने राज्जे, पण तेने छूट आपे, ने तेना भित्रोभांना कोईने तेनी सेवा करवाने अथवा तेने भणवाने ज्जेकवो नहि.

अने केठलाज्जेक दिवस पछी इलीकस पोतानी वहु दुखीला, २४ जे यहुदेण हुती, तेनी साथे आज्यो, ने पाउलने जोलावीने श्रीरुत परना विश्वास विषे तेनुं सांभण्युं. अने न्यायपण्ठा तथा २५ रुवदमन तथा आवनार न्यायकाण विषे ते समज्जवतो हुतो, त्यारे इलीकसे लयभीत थईने उत्तर दीधुं के, हमण्णां तो तुं ज्ज, प्रसंग भण्णा पर हुं तने जोलावीश. अने तेज्ज्या ज्जेवी पण् २६ आशा राणी हुती के, पाउल पोताने छोडाववा भाटे भने नाणुं आपशे, ज्जे साइ ते तेने घण्णी वार जोलावीने तेनी साथे वातयित करतो हुतो. पण् ज्जे वरस पछी पोकीअस इंसतस २७ इलीकसने ठेकाजे आज्यो, ने इलीकस यहुदीज्ज्याने प्रसन्न करवा आहीने पाउलने आंघिलो भूकीगयो.

इंसतस अधिकार पर आवीने त्रण दिवस पछी काईसारी-२५ आधी यइशालेममां गयो. त्यारे प्रमुज्जय याज्जे तथा यहुदीज्ज्या- २ मांना मुज्ज्याज्जे पाउलने उलटुं तेने कलुं, ने तेनी विनंती कीधी. अने तेने मारीनाअवा साइ मार्गे संताई रहैवानुं धारीने ३ तेज्ज्याज्जे तेनी विइहतामां कृपा मागी के, ते तेने यइशालेममां जोलावे. पण् इंसतसे उत्तर दीधुं के पाउलने काईसारीआमांज्ज ४

- ૫ રાખવો જોઈએ, ને હું પોતે ત્યાં વહેલો જવાનો છું. માટે તમારા માંના જે શ્યાથા હોય તેઓ મારી સાથે આવીને એ માણસને જે કાંઈ અપરાધ હોય તેનો દોષ એ પર મૂકે, એમ તેણે કહ્યું.
- ૬ અને દસ દિવસથી કુંઈ વધારે તેઓ મધ્યે રહીને તે કાંઈસારીઆમાં ગયો, ને બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને
- ૭ પાઉલને લાવવાની આજ્ઞા કીધી. ને તે હાજર થયો ત્યારે યરૂશાલેમથી આવેલા યહુદીઓએ આસપાસ ઉભા રહીને ઘણા તથા ભારે દોષ પાઉલ પર મૂકયા, પણ તેઓનો પુરાવો
- ૮ તેઓ કુંઈ કરી શકયા નહિ. ત્યારે તેણે પ્રત્યુત્તર આપ્યું કે, યહુદીઓના શાસ્ત્રને અથવા મંદિરને અથવા કાંઈસારને
- ૯ હલટો મેં કાંઈ અપરાધ કીધો નથી. પણ ફેસતસે યહુદીઓને ખુશ કરવા ચાહીને પાઉલને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું તું યરૂશાલેમમાં જઈને ત્યાં એ વાતો વિષે મારી આગળ પોતાનો
- ૧૦ ન્યાય કરાવવાને રાજી છે? ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, કાંઈસારના ન્યાયાસન આગળ હું ઉભો છું, ત્યાં મારો ન્યાય ઠરાવવો જોઈએ, મેં યહુદીઓનું કુંઈ ભુંડું કીધું નથી, તે તું પણ સારી-
- ૧૧ પઠે જાણે છે. કેમકે જો હું અપરાધી હોઉં, અથવા મરણયોગ્ય જો મેં કુંઈ કર્યું હોય, તો હું મરવાને ના નથી કહેતો, પણ જે વિષે તેઓ મારા પર દોષ મૂકે છે તેમાંનું જો કુંઈ ખરું ન હોય તો તેઓના હાથમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી; હું કાંઈસાર
- ૧૨ પાસે ન્યાય માગું છું. ત્યારે ફેસતસે ન્યાયસભા સાથે મનસુખો કરીને ઉત્તર આપ્યું કે, તે કાંઈસાર પાસે ન્યાય માગ્યો છે, તો તું કાંઈસાર પાસે જશે.
- ૧૩ અને કેટલાએક દિવસ વીત્યા પછી આગ્રીપા રાજા તથા
- ૧૪ બેરનીકે ફેસતસને ભેટવાને કાંઈસારીઆમાં આજ્ઞા. અને તેઓ ઘણા દિવસ ત્યાં રહ્યા પછી ફેસતસે પાઉલ સંબંધીની વાત રાજાને કહી કે, ફેલીકસ એક બંદીવાન માણસને મૂકી ગયો
- ૧૫ છે; જ્યારે હું યરૂશાલેમમાં હતો ત્યારે મુખ્ય યાજકોએ તથા યહુદીઓના વૃદ્ધોએ તેના સંબંધી કહી દેખાડ્યું, ને તેના પર
- ૧૬ ન્યાય ઠરાવવા માગ્યો. મેં તેઓને ઉત્તર દીધું કે, જેના પર

दोष भूक्रेत्रो होय तेनी साभा तेना वादीओ थाय, ने ते
 प्रत्युत्तर आपवानो प्रसंग पाभे, त्यां सुधी कोर्ध भाणुसने
 भारीनापवाने सांपवो अे इभीओनो धारे नथी. ते भाटे १७
 तेओ हियां आओ, त्यारे में विलंब करया विना जीजे दिवसे
 न्यायासन पर जेसीने ते भाणुसने लाववाने हुकम आओ.
 वादीओअे उभा रहीने जे जे संबंधी में धारयुं, तेभानो कोर्ध १८
 दोष तेना पर लाओ नहि. पण तेओने पोताना धर्म विषे, १९
 तथा भरेलो अेक धंशु जे संबंधी पाउल कहेछे के ते ज्वतो छे,
 ते विषे तेना पर तेओ केटलाअेक दोष भूकता हता. अने अे २०
 विषे तजवीज करवा संबंधी मने संदेह आओ, भाटे में पुछयुं
 के, शुं तुं यइशालेमभां जेने त्यां अा वातो संबंधी पोतानो
 न्याय कराववा छेछे? पण पाउले सीपारतसना न्याय पर २१
 पोताने रापवानुं भाणुं, त्यारे में हुकम कीधा के कार्धसारनी
 पासे हुं तेने भोकलुं त्यां सुधी तेने रापवो. त्यारे आत्रीपाअे २२
 ईसतसने कहुं के, अे भाणुसनुं सांभणवाने भारी पण धंशु
 छे; त्यारे तेजे कहुं के, काले तुं तेनुं सांभणशे.

अने जीजे दिवसे आत्रीपा तथा जेरनीके मोटी धामधुमधी २३
 आओ, ने सबदारे तथा शहरना मुपीओ सुद्धां दरबारभां
 गया, ने ईसतसे आज्ञा कीधा पर पाउलने लाओ. त्यारे २४
 ईसतसे कहुं के, ओ आत्रीपा राज तथा तम सधणा भाणुसो,
 जेओ हियां हाजर छे, जेना विषे यहुदीओना आप्पा समुदाये
 यइशालेमभां, तथा हियां पण भारी विनंती करी, ने पूम पाडी
 के, तेने ज्वतो रहेवा देवो ठीक नथी, तेने तमे जुओछे; पण २५
 ज्यारे मने जणायुं के तेजे मरणयोग्य कुंठ नथी करयुं, ने
 तेजे पोते सीपारतस पासे न्याय भाणुं, त्यारे में तेने
 भोकलवानुं ठरावुं छे. तेना विषे महाराज उपर भारे कांठ २६
 अयीत लपवानुं नथी, भाटे में तभारी आगण, ने, आत्रीपा
 राज, विशेष तारी आगण तेने आणयो, अे भाटे के तजवीज
 तथा पछी भारे कुंठ लपवानुं थाय. केमके पंटीवानने २७
 भोकलवो, ने तेना दोष न पताववा अे मने अयोग्य लागेछे.

- २६ त्याचे आग्रीपाळी पाठिलने कळुं के, तने पोताने वारुते
 २ जे लवानी रण छे; त्याचे पाठले हाथ लांगो करीने प्रत्युत्तर
 आण्युं के, ओ आग्रीपा रण, जे विषे यहुदीओळी मारा पर
 द्वाष भूक्यो छे, ते सधणानुं उत्तर हुं आळ तारी आगण
 ३ देवानो छुं, माटे हुं पोताने धन्य जणुंछुं; विशेषे ओ माटे के
 जे रीतो तथा भतो यहुदीओळीं छे, ते सधणांमां तुं प्रवीण
 छे, माटे हुं तारी विनंती कइंछुं के, धीरज राणीने माइं सांभण.
 ४ आणपण्थी माइं जे आचरण यइशालेभमां मारा लोकोमां
 ५ आरंभधी हुतुं, ते सर्व यहुदीओळी जणुंछे. अने जे शाहेदी
 आपवा आहे, तो तेओ मने पहलांधी जणुंछे के अमारा
 धर्मना सर्वधी योक्स पंथ प्रमाणे में इरोशीनां आचरण
 ६ कीधां. अने हवे देवे जे वयन अमारा आपदाओळीने आण्युं,
 ७ तेनी आशाने लीधि मने उलो करीने मारे न्याय करेछे; ने
 अमारां आरे कुजो पण देवनी निरंतर सेवा रातदिवस करतां
 ते पामवानी आशा राणेछे; ओ आग्रीपा रण, जेज
 ८ आशाने लीधि यहुदीओळी मारा पर तहोमत भूकेछे. देव
 मरीगओळींओळीने पाछा उठाडरी, शुं ओ तमने असंभवित
 ९ लागेछे? में तो पोताना मनमां ओवुं धारयुं हुतुं के, धशु
 १० नाजारीना नामने उलटुं मारे घणुं करवुं जेधओ. अने में
 यइशालेभमां तेमज कीधुं, ने मुज्य याजकोधी अधिकार
 पामीने पवित्रोमांना घणाने अदीपानांमां नाण्या, ने तेओने
 ११ मारीनापवा में पण तेओने उलटु मत आण्युं. अने सर्व
 सभारथानमां में घणुं वार तेओने शिक्षा दीधी, ने तेओनी
 पासो अलाकारे दुर्भाषण कराव्युं, ने तेओ पर घणुं वेर
 १२ राणीने पराया शहेरो सुधी पण तेओने सताव्या. अने
 मुज्य याजकोधी अधिकार तथा आशा पामीने हुं दमरक
 १३ जतो हुतो. त्याचे, ओ रण, मध्याने मार्गमां आकाशधी
 सुरजना तेज करतां अति प्रकाशित ओवुं अजवाणुं में दीहुं, जे
 १४ मारी तथा मारी साथे आलनाराओनी आसपास यमक्युं. अने
 अमे अथा लोय पर पडीगया त्याचे ओक वाणी में सांभणी,

જેણે હેત્રી ભાષામાં મારી સાથે બોલતાં કહ્યું કે, સાહલ,
 સાહલ, તું મને કેમ સતાવેછે? આરો પર લાત મારવી તને
 કઠણ છે. ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે કહ્યું ૧૫
 કે, હું ઈશુ છું, જેને તું સતાવેછે. પણ તું ઊઠ, ને તારે પગે ૧૬
 ઉભો રહે, કેમકે મેં એ માટે તને દર્શન આપ્યું કે, તેં જે દીઠાં,
 ને હું જે તને દેખાડીશ તેઓ વિષે હું તને સેવક તથા શાહેદી
 ઠરાવું. હું તને આ લોકથી તથા વિદેશીઓ જાઓની પાસે હું ૧૭
 હમાણાં તને મોકલુંછું તેઓથી બચાવીશ, કે તું તેઓની આંખો ૧૮
 ઉઘાડે. ને તેઓને અંધારામાંથી અજવાળામાં, તથા શેતાનના
 અધિકાર તળેથી દેવની ગમ ફેરવે, એ સાફ કે પાપની માફી
 તથા પવિત્ર થએલાઓમાં વતન તેઓ મારા પરના વિશ્વાસથી
 પામે. તે માટે, આગ્રીપા રાજ, આકાશી દર્શન માન્યા વિના ૧૯
 હું રહ્યો નહિ. પણ પહેલાં દમસ્કમાંનાઓને, તથા યરુશલેમ- ૨૦
 માંનાઓને, તથા યહુદીના બધાં પ્રાંતમાંનાઓને, તથા વિદેશી-
 ઓને પરતાવો કરવો, તથા પરતાવાયોગ્ય કામ કરતાં દેવની
 ગમ ફરવું, એ પ્રગટ કર્યું. એ કારણ માટે યહુદીઓ મંદિરમાં ૨૧
 મને પકડીને મારીનાખવાનું કરતા હતા. તો પણ દેવની ૨૨
 સહૈથી હું આજ સુધી રહ્યો છું, ને નાના મોટાને શાહેદી
 આપું, ને ભવિષ્યવાદીઓએ તથા મુસાએ જે થવાનાં કહ્યાં
 તે વિના હું ખીન્નું કંઈ કહેતો નથી; એટલે કે ખ્રીસ્ત મરણ ૨૩
 સહે, ને મરીગએલાંઓમાંના પાછા ઉઠવામાં તે પહેલો થઈને
 લોકોને તથા વિદેશીઓને અજવાળું જણાવે.

અને તે પ્રત્યુત્તર આપતો હતો, ત્યારે ફેસતસે મોટે ઘાંટે કહ્યું ૨૪
 કે, સાહલ, તું ઘેલો છે, ઘણી વિંદાથી તને ઘેલાપણું લાગ્યું છે.
 પણ તેણે કહ્યું કે, આ રાજમાન ફેસતસ, હું ઘેલો નથી, પણ ૨૫
 સત્ય તથા ડહાપણની વાતો બોલુંછું. અને જેની આગળ હું ૨૬
 ઉઘાડી રીતે બોલુંછું તે રાજ પણ એ વિષે જાણેછે, કેમકે મને
 નિશ્ચે છે કે એઓમાંની કોઈ વાત તેનાથી ગુપ્ત નથી, કારણ કે
 ખુણામાં એ થયું ન હતું. આગ્રીપા રાજ, તું શું ભવિષ્ય- ૨૭
 વાદીઓની વાત પર વિશ્વાસ કરેછે? હા, હું જાણુંછું કે તું

૨૮ વિશ્વાસ કરેછે. ત્યારે આગ્રીપાએ પાઉલને કહ્યું કે, ખ્રીસ્તી
૨૯ થવાને તેં મને થોડામાં મનાવ્યો છે. અને પાઉલે કહ્યું કે, દેવની
આગળ એવી મારી માર્યના છે કે, થોડામાં હોય કે બહુમાં
હોય, એકલો તુંજ નહિ, પણ જે સઘળા આજ માં સાંભળેછે
તેઓ પણ આ બેડીઓ શિવાય, મારા જેવા થાય.

૩૦ અને એમ કહ્યા પછી રાજ તથા હાકેમ તથા બેરનીકે તથા
૩૧ તેઓની સાથે બેઠેલાઓ ઉઠ્યાં; ને તેઓએ એકાંત જઈને
માહોમાંહે વાત કરી કે, એ માણસે મરણ અથવા બંધનયોગ્ય
૩૨ કુંઈકીયું નથી. ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસતસને કહ્યું કે, જે એ માણસે
કાઈસારની પાસે ન્યાય માગ્યો ન હોત તો એ છોડી મૂકાત.

૨૭ અને એમ વહાણે ઈતાલી જઈએ એમ ઠરાવ્યા પર
તેઓએ પાઉલને તથા બીજા કેટલાએક બંદીવાનોને જુલયસ
૨ નામે સીપારતસની પલટણના જમાદારને સોંપ્યા. ત્યારે એમ
આદામીતિયમના એક વહાણમાં ચહડીને આસિયાને કિનારે
કિનારે જઈએ એવું ધારીને નિકળ્યા, ને માકેદોન્યાના
૩ થેરસાલોનીકેનો આરીસ્તાર્ખસ અમારો સાથી હતો. અને
બીજે દિવસે એમ સીટ્ટોનમાં ઉતરયા, ને જુલયસે પાઉલ સાથે
સહકાર કરીને તેના મિત્રો પાસે જઈને તેને આરામ પામવા
૪ દીધા. અને ત્યાંથી નિકળ્યા પર પવન ઉલટો હતો માટે એમ
૫ કુપરસની પાસે થઈને હંકારી ગયા. અને કીલ્કીના તથા
પાંકુલ્યાના સમુદ્રમાંથી હંકારીને એમ લુકીઆના મુરામાં
૬ આગ્યા. ને ત્યાં જમાદારે આલેકસાંદ્રિયાનું એક વહાણ
ઈતાલીમાં હંકારી જનાર દીકું, માટે તેણે અમને તેમાં ચઢાવ્યા.
૭ પણ એમ કેટલાએક દિવસ સુધી ધીમે ચાલ્યા પર પવને
અમને જવા દીધા નહિ, માટે કનીદસની સામા મહેનતથી
પહોંચ્યા, ત્યારે કે તેને આથે સાલ્મોનની સામાથી હંકારી ગયા.
૮ અને મુશકેલીથી તે વટાવીને એક જગ્યામાં આગ્યા, જે સાંકે
બંદર કહેવાયછે, તેની પાસે લાસાઈ શહેર છે.
૯ અને ઘણો વખત ગયો, ને વહાણે જવાનું વિધકારી હતું.

કેમકે ઉપવાસનો દિવસ વીત્યો હતો, ત્યારે પાઉલે તેઓને
 ચેતાવતાં કહ્યું કે, આ માણસો, મને માલુમ પડે છે કે, આ ૧૦
 સફરમાં દુઃખ તથા ઘણું નુકસાન એકલા માલને તથા
 વહાણનેજ નહિ, પણ આપણા જીવોને પણ થશે. પણ ૧૧
 પાઉલે જે કહ્યું તે કરતાં ઠંડેલ પર તથા વહાણના ધણી પર
 જમાદારે વધારે ભરોસો રાખ્યો. શિયાળો કહાડવા સાથે ૧૨
 તે બંદર યોગ્ય નહોતું, માટે ઘણાએ સલાહ આપી કે, આપણે
 હિયાંથી નિકળિયે, ને કોઈ તરેહથી ફેનીકે પહોંચીને ત્યાં
 શિયાળો કહાડિયે; તે કેતેનું બંદર છે, ને નૈરૂત દિશાએ તથા
 વાગ્ય દિશાએ તેનું મહો હતું. અને દક્ષિણનો પવન નરમ ૧૩
 નિકળ્યો, ત્યારે અમારી ઈચ્છા પ્રમાણે થયું એમ ધારતાં સંગર
 ઉપાડીને કેતેને કિનારે હંકારયું. પણ થોડી વાર પછી તેને ૧૪
 ઉલટો તોફાની પવન નિકળ્યો, જે ચુરાકુલોન કહેવાય છે. અને ૧૫
 વહાણ અટકાવાયું, ને પવનની સામા ઠરી ન શક્યું, ત્યારે
 અમે તેને તણાવા દીધું. અને કલાદા નામે એક ખેટને આધે ૧૬
 ગયા, ત્યારે મછવો જાલવાને ઘણી મહેનત પડી; ને તે હંચકી ૧૭
 લીધા પછી તેઓએ વહાણની તળે બચાવના બંધ બાંધ્યા, ને
 સીતેસમાં ફસી જવાની બિહીકથી સહડ સામાન ઉતાર્યા, ને
 એમનાએમ તણાઈ ગયા. અને અમને બહુ તોફાન લાગ્યાથી ૧૮
 બીજે દિવસે તેઓએ માલ વામીનાખ્યો, ને ત્રીજે દિવસે અમે ૧૯
 પોતાને હાથે વહાણનો સામાન નાખીદીધા. અને બહુ દિવસ ૨૦
 સુધી સુરજ તથા તારાઓ દેખાયા નહિ, ને બહુ તોફાન
 લાગ્યું, તેથી અમે બચીએ એવી આશા મૂકી દીધી. પણ ઘણી ૨૧
 લાંઘણ થયા પછી પાઉલે તેઓની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે,
 માણસો, તમારે માફ માનીને આ દુઃખ તથા નુકસાન પામવા
 માટે કેતેથી નિકળવું જોઈતું ન હતું. પણ હવે હું તમને કહું છું ૨૨
 કે, હિમ્મત ધરો, કેમકે તમારામાંના કોઈના જીવની હાનિ
 નહિ થશે, એકલા વહાણની થશે. કેમકે જે દેવનો હું છું, ને ૨૩
 જેની સેવા હું કરું છું તેના દૂતે આજ રાત્રે મારી પાસે ઉભા
 રહીને કહ્યું કે, પાઉલ, બિહી મા, કાઈસારની પાસે તારે ઉભા ૨૪

- રહેવું જોઈએ, ને જુઓ, તારી સાથે સફર કરનારા તે સઘળાને
 ૨૫ દેવે તને આપ્યા છે. એ માટે, માણસો, હિમ્મત ધરો, કેમકે
 ૨૬ દેવ પર હું વિશ્વાસ કરું છું કે, તેણે મને કહ્યું છે તેમજ થશે. પણ
 આપણને એક ખેટ પર પડવું જરૂર છે.
- ૨૭ અને ચૌદમી રાત્રી આવી ત્યારે અમે હાદરીઆમાં આમ
 તેમ હડશેલાતા હતા, ને અરબી રાતને આસરે ખલાસીઓએ
 ૨૮ ધારણું કે કોઈ દેશે પહોંચ્યા છિયે. અને મુડદ નાખ્યું, ત્યારે
 ત્રીસ વામ [પાણી] મળ્યું, ને થોડે આગળ જઈને ફરી
 ૨૯ નાખ્યું, ત્યારે પંદર વામ મળ્યું. અને રખે ખડક પર અમે
 અક્ષાઈએ, એવું બિહીને તેઓએ ડબુશા પરથી ચાર લંગર
 ૩૦ નાખ્યાં, ને દિવસ નિકળવાની વાટ જોતા હતા. અને
 ખલાસીઓએ વહાણ પરથી નહાસી જવાનું ચાહ્યું, ને નાળ
 પરથી લંગર નાખવાના હોય એવા બહાનાથી સમુદ્રમાં મછવો
 ૩૧ ઉતારયો. ત્યારે પાઉસે જમાદાર તથા સિપાઈઓને કહ્યું કે,
 ૩૨ વહાણમાં એઓ ન રહે તો તમે બચી શકતા નથી. ત્યારે
 સિપાઈઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાખ્યાં ને તે પડવા દીધા.
 ૩૩ અને દિવસ ઉગવાનો હતો એટલામાં અત્ર ખાવા સાડ પાઉસે
 સર્વની વિનંતી કરીને કહ્યું કે, આજ ચૌદ દિવસ તથા વાટ
 ૩૪ જોતાં જોતાં કંઈ ન આધાથી તમે લાંઘણા રહ્યા છો. એ માટે
 હું તમારી વિનંતી કરું છું કે, ભિજન કરો, કેમકે એ તમારા
 રક્ષણને સાડ છે, કારણ કે તમારામાંના કોઈના માથાનો એક
 ૩૫ નીમાળો ખરશે નહિ. અને તેણે એમ કહીને રોટલી લીધી,
 ને તે સર્વની આગળ દેવની સ્તુતિ કીધી, ને તે ભાંજીને ખાવા
 ૩૬ લાગ્યો. ત્યારે તેઓ સર્વેએ હિમ્મત ધરી, ને તેઓએ પણ
 ૩૭ અત્ર ખાધું. અને વહાણમાં અમે સર્વ મળીને બસે છોતેર
 ૩૮ માણસ હતા. અને ખાઈને તૃપ્ત તથા પછી તેઓએ ઘઉં સમુદ્રમાં
 ૩૯ નાખી દઈને વહાણ હલકું કર્યું. અને દિવસ ઉગ્યા પછી
 તેઓએ તે દેશ આગળ્યો નહિ, પણ કાંઠાવાળી એક ખાડી
 દીઠી, ને તેઓએ ઠરાવ્યું કે જો થઈ શકે તો વહાણ તેમાં
 ૪૦ ધાલવું. અને લંગરો છુટાં કરીને સમુદ્રમાં રહેવા દીધાં, ને

સુકાનના બંધ છોડીને મોટો સહડ પવનની ગમ તાણ્યો, ને
કાંઠા ભણી જવા લાગ્યા. અને એ સમુદ્રના સંગમની જગ્યાએ ૪૧
પડયા, ત્યારે વહાણ છીતાળ્યું, ને નાળ ફસીગઈ, ને અચળ
રહી, ને મોળના ળેરથી ડબુશો ભાંગીગયો. ત્યારે સિપાઈ- ૪૨
ઓનો મનસુખો એવો હતો કે બંદીવાનોને મારીનાખિયે, ૨એ
તેઓ માંથી કોઈ તરીને નહાસી જાય. પણ જમાદારે પાઉલને ૪૩
બચાવવા ચાહીને એ મનસુખા પ્રમાણે કરવાથી તેઓને પાછા
રાખ્યા, ને આજ્ઞા કીધી કે, જઓને તરતાં આવડે તેઓ
પહેલાં કુદી પડીને કાઠે જાય; અને બાકીના પાટિયાં પર તથા ૪૪
વહાણના કાંઈ સામાન પર બેસીને કાઠે જાય. ને એમ થયું કે
તેઓ સઘળા કિનારા પર સલામત પહોંચ્યા.

અને બચ્યા પછી તેઓએ જાણ્યું કે, તે બેટ મેલાટા ૨૯
કહેવાયછે. અને બરબરીઓએ અમારા પર બહુ ઉપદાર ૨
કીધો, કેમકે વરસાદ વરસતો હતો તે મોટે, ને ઠહાડને લીધે અગ્નિ
સેળગાવીને તેઓએ અમારા સર્વનો આવકાર કીધો. અને ૩
પાઉલે ઘણાં એક લાકડાં એકઠાં કરીને અગ્નિમાં નાખ્યાં, ત્યારે
તાપથી એક સર્પ નિકળીને તેને હાથે વળગ્યો. અને બરબરી- ૪
ઓએ તે એક તેના હાથ પર લટકતું જોઈને પરસ્પર કહ્યું કે,
ખચીત આ માણસ ખુની છે, સમુદ્રમાંથી એ બચાવ પાચ્યો
છે ખરો, પણ ન્યાય એને જીવવા નથી દેતો. અને તેણે તે ૫
એક અગ્નિમાં જટકી નાખ્યું, ને તે કંઈ હાનિ પાચ્યો નહિ. અને ૬
તેઓએ ધાર્યું કે, તે હમણાં સુજીજશે, અથવા એકાએક
મુએલો પડશે, પણ ઘણી વાર રાહ જોયા પછી તેઓને જણાયું
કે તેને કાંઈ અવગુણ થયો નથી, ત્યારે તેઓએ વિચાર
ફેરવીને કહ્યું કે, તે દેવ છે.

અને પબલિયસ નામે તે બેટના મુખ્ય માણસનો વાંટો તે ૭
જગ્યા પાસે હતો, તેણે અમારો આવકાર કરીને ત્રણ દિવસ
સુધી અમને મિત્રાચારીથી પરોણા રાખ્યા. અને એમ થયું કે ૮
પબલિયસનો બાપ તાવે તથા આમલોહીએ માંદો પડેલો હતો,

તેની પાસે પાઉલ ગયો, ને પ્રાર્થના કરીને તેના પર પોતાના
૯ હાથ મૂકયા, ને તેને સારો કીધો. એ થયા પછી બેટમાંના
બીજા જ્યોને મંદવાડ હતા તેઓ પણ આગ્યા, ને સાબળ
૧૦ કરાયા. તેઓએ અમને ઘણું માન આપ્યું, ને અમે નિકળ્યા
ત્યારે અમને જ જોઈતું હતું તે આપ્યું.

૧૧ અને ત્રણ મહિના પછી આલેક્સાંદ્રિયાનું એક વહાણ
શિયાળામાં તે બેટમાં રહ્યું હતું, જેની નિશાળી દિઓસ્કુરી
૧૨ [એટલે જોડ ભાઈ] હતી, તેમાં અમે નિકળ્યા. અને અમે

૧૩ સુરાકુશમાં આવીને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ત્યાંથી અમે ફેરો
પ્રાર્થને રેગીમાં આગ્યા, ને એક દિવસ પછી દક્ષિણનો પવન

૧૪ નિકળ્યો, ત્યારે અમે બીજા દિવસે પતીઓલામાં આગ્યા. ત્યાં
અમે ભાઈઓને મળ્યા, ને તેઓની સાથે સાત દિવસ રહેવા
સાડ તેઓએ અમારી વિનંતી કીધી, ને એ રીતે અમે રૂમ
૧૫ ભણી ગયા. પછી ભાઈઓએ અમારા વિષે સાંભળીને ત્યાંથી
આર્પીફેરમ, તથા ત્રણ ધર્મશાળા લગી અમારી સામા મળવા
આગ્યા; પાઉલે તેઓને જોઈને દેવની સ્તુતિ કીધી, ને
હિમ્મત પકડી.

૧૬ અને અમે રૂમમાં આગ્યા, ત્યારે જમાદારે બંદીવાનોને
ચોકીનાં સરદારને સ્વાધીન કીધા, પણ તેના સાચવનાર
૧૭ સિપાઈની સાથે પાઉલને જૂદા રહેવાની રજા હતી. અને ત્રણ

દિવસ પછી એમ થયું કે, પાઉલે ચહુદીઓના મુખ્યોને એકઠા
બોલાવ્યા, ને તેઓ એકઠા થયા, ત્યારે તેઓને કહ્યું કે,
ભાઈઓ, લોકોને ઉલટું, અથવા પૂર્વજોની રીતોને ઉલટું મેં
કુંઈ કર્યું નથી, તો પણ ચરશાલેમથી રૂમીઓના હાથમાં હું

૧૮ બંદીવાન સોંપાયો. તેઓએ મારી તજવીજ કરી, ને મારામાં
૧૯ મરવાનું કુંઈ કારણ ન હતું, માટે મને છોડાવવા આલ્યો. પણ
ચહુદીઓ વિરુદ્ધ બોલ્યા, ત્યારે કાઈસાર પાસે ન્યાય માગવાની
મને અગત્ય પડી; મારે પોતાના સ્વદેશીઓ પર કાંઈ દોષ

૨૦ મૂકવાનો છે એમ નહિ. એજ કારણ માટે મેં તમને જોવા
તથા તમારી સાથે વાતો કરવા સાડ બોલાવ્યા, કેમકે

ઈસ્રાએલની આશાને લીધે હું આ સાંકળોથી બંધાએલો છું. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા વિષે યહુદામાંથી અમને કંઈ ૨૧ પત્રો મળ્યાં નથી, ને ભાઈઓમાંથી કાંઈએ આવીને તારા વિષે સમાચાર આપ્યા નથી, અથવા કંઈ ભુંડું કહ્યું નથી. પણ તારૂં મત તારી પાસેથી અમે સાંભળવા આહિયેછિયે, ૨૨ કેમકે આ પંથ સર્વ જગ્યામાં વખોડાએલો છે તે અમે જાણિયેછિયે. અને તેઓએ તેને સાડે એક દિવસ ઠરાવ્યો, ૨૩ ત્યાર પછી ઘણા લોક તેની પાસે તેના ઉતારામાં આવ્યા, તેઓને તેણે પ્રમાણે આપીને દેવના રાજ્ય વિષેની શાહેદી આપી, ને મુસાના શાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ ઉપરથી ઈશુ વિષે વાત સવારથી સાંજ સુધી તેઓને સમજાવી. અને જ ૨૪ વાતો કહી તે કેટલાએકે માની, ને કેટલાએકે માની નહિ. અને ૨૫ તેઓ માહોમાંહે જુદા મતના હોવાથી ઉઠી જતા, એટલામાં પાઉલે આ વાત કહી કે, પવિત્ર આત્માએ યશાયા ભવિષ્યવાદીની પાસે આપણા બાપદાદાઓને ઠીક કહેવડાવ્યું કે, “તું ૨૬ એ લોકની પાસે જઈને કહે કે, તમે સાંભળતાં સાંભળશો પણ સમજશો નહિ, ને જોતાં જોશો પણ જાણશો નહિ. કેમકે ૨૭ એ લોકોનાં મન જડ થયાં છે, ને કાનોએ એઓ ધીમે સાંભળેછે, ને એઓએ પોતાની આંખો મીચેલી છે, ૨૮ એઓ આંખોએ જુએ, ને કાનોએ સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને કહે, ને એઓને હું સમા કહું.” એ માટે તમને જાણ થાય કે, ૨૯ દેવનું તારણ વિદેશીઓની પાસે મોકલાયું છે, ને તેઓ તે સાંભળશે. અને તેણે એ વાતો કહી રહ્યા પછી યહુદીઓ ૨૯ માહોમાંહે ઘણો વિવાદ કરતા કરતા ગયા.

અને પાઉલ પોતાના ભાડાના ઘરમાં પુરાં બે વરસ રહ્યો, ૩૦ ને જ્યાં તેની પાસે આવ્યા તે સર્વનો તેણે આવકાર કીધો. અને પુરા નિર્ભયથી તથા વગર અટકાવે દેવના રાજ્યનું ૩૧ સંભળાવતો, તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત વિષેનો ઉપદેશ કરતો હતો.

રૂમીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

૧ દેવના વહાલાં, તથા પવિત્ર [થવા સાહ] તેડાએલાં, જે રૂમમાં છે, તેઓ સઘળાંની પ્રત્યે લખિતંગ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દાસ પાઉલ, જે પ્રેરિત થવા સાહ તેડાએલો, તથા દેવ પાસેથી ૨ સુવાર્તાને અર્થે જુદો કરાઈને ઠરાવેલો છે, તે સુવાર્તા દેવે પોતાના ભવિષ્યવાદીઓની મારફતે પવિત્ર લેખોમાં અગાઉ ૩ કહેવડાવી હતી; તે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત ૪ વિષે છે, જે દેહ પ્રમાણે તો દાવુદના વંશનો થયો, પણ પવિત્રાઈના આત્મા પ્રમાણે મુએલાંઓમાંથી પાછો ઉઠ્યાથી ૫ દેવનો દીકરો પરાક્રમ સહિત પ્રસિદ્ધ થયેલો છે. તેની મારફતે અમે કૃપા તથા પ્રેરિતપણું પામ્યા છીએ, એ માટે કે તેના નામને સાહ સર્વ લોકોમાં વિશ્વાસની આધીનતા થાય. ૬ અને એઓમાંના તમે પણ ઈશુ ખ્રીસ્તના તેડાએલાં છો. ૭ કૃપા તથા શાંતિ આપણા બાપ દેવ તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની પાસેથી તમને થાઓ.

૮ પ્રથમ તો, ઈશુ ખ્રીસ્તની મારફતે, તમ સઘળા વિષે, હું મારા દેવનો ઉપકાર માનું છું કે, આખા જગતમાં તમારા ૯ વિશ્વાસની ખબર પડે છે. કેમકે દેવ, જેની સેવા હું મારા આત્માએ તેના દીકરાની સુવાર્તામાં કરું છું, તે મારો શાહેદ છે કે ૧૦ નિરંતર હું તમારું સ્મરણ કરું છું. અને સદા મારી પ્રાર્થનાઓમાં માગું છું કે, જો કદાપિ હવે કોઈ તરેહ દેવની ઈચ્છાથી તમારી ૧૧ પાસે આવવાની મને સારી સફર મળે. કેમકે હું તમને જોવા

ઘણો ગાહું છું એ માટે કે તમારા, નીભાવને અર્થે તમને કોઈ
 આત્મિકદાન પમાડું. એટલે પરસ્પર તમારાને મારા વિશ્વાસથી ૧૨
 હું તમ સહિત દિલાસો પામું. અને, ભાઈઓ, મારી ઈચ્છા નથી ૧૩
 કે તમે એ વિષે અળગ્યા રહો, કે મેં ઘણી વાર તમારી પાસે
 આવવાનું ઠરાવ્યું, એ સાંચું કે જેમ ખીજા લોકોમાં, તેમ
 તમારામાં પણ હું કંઈ ક્ષણ પામું, પણ હજી સુધી હું
 અટકાવાયો. હેલેનીઓ તથા બરબરીઓ, જ્ઞાનીઓ તથા ૧૪
 અજ્ઞાનીઓનો હું રૂણી છું. એમજ હું તમ ૩મીઓને પણ ૧૫
 મારી શક્તિ પ્રમાણે સુવાર્તા પ્રગટ કરવા તૈયાર છું. કેમકે ૧૬
 ખ્રીસ્તની સુવાર્તા વિષે હું શરમાતો નથી, કારણ કે તે પ્રત્યેક
 વિશ્વાસ કરનારના તારણને અર્થે દેવનો પરાક્રમ છે, પ્રથમ
 યહુદીના, ને પછી હેલેનીના. કેમકે તેમાં દેવનું ન્યાયીપણું જ ૧૭
 વિશ્વાસથી, તે ન્યાયીપણું વિશ્વાસને અર્થે પ્રગટ થએલું છે,
 જેમ લખ્યું છે કે, “ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે.”

કેમકે જ માણસો અન્યાયથી સત્યને દાખીં રાખે છે, તેઓની ૧૮
 સર્વે અભક્તિ તથા અન્યાય પર દેવનો ક્રોધ આકાશથી
 પ્રગટ કરાએલો છે. કારણ કે દેવ વિષેનું જ્ઞાન તેઓમાં પ્રસિદ્ધ ૧૯
 છે, કાંજે દેવે તેઓને તે પ્રસિદ્ધ કરીધું છે. કેમકે તે વિષે જ ૨૦
 આશ્ચર્યદીઠ, એટલે તેનો અનાદિ પરાક્રમ અને દેવપણું, જગતની
 ઉત્પત્તિના વખતથી તેના કરેલાં કામો ધ્યાનમાં આણ્યાથી,
 સ્પષ્ટ જણાય છે, ને તે માટે તેઓ નિરૂત્તર છે. કારણ કે ૨૧
 દેવને જાણીને, દેવના જેવો મહિમા તેને દીધો નહિ, ને તેના
 ઉપકાર માન્યા નહિ, પણ પોતાની કલ્પનામાં અવરથા થઈ
 ગયા, ને તેઓનાં નિર્બુદ્ધ મનો અંધરાયાં. અમે ડાહ્યા ૨૨
 છિયે, એમ કહેતાં તેઓ મૂર્ખ થયા, અને તેઓએ અવિનાશી ૨૩
 દેવનો મહિમા, નાશવંત માણસ તથા પક્ષી તથા ચારપગાં
 તથા સર્પોની મૂર્તિની સરખાઈમાં ફેરવી નાખ્યો. એ માટે ૨૪
 દેવે તેઓને તેઓનાં અંતઃકરણોની દુષ્ટ ઈચ્છાઓને લીધે
 અશુદ્ધતામાં મેલી દીધા કે તેઓ માહોમાંહે પોતાનાં શરીરોનું
 અપમાન કરે. તેઓએ દેવનું સત્ય જુઠાણામાં બદલી નાખ્યું, ૨૫

ને ઉત્પન્નકર્તા જે સર્વકાળ સુધી સ્તુતિવાન છે, આમેન, તેના કરતાં ઉત્પન્ન કરેલાનું ભજન તથા સેવા કીધાં.

૨૬ તે માટે દેવે તેઓને અપમાની વિષયોમાં મેલી દીધા, કેમકે તેઓની સ્ત્રીઓએ સ્વભાવિક વહેવારને ઉલટાવીને, જે

૨૭ સ્વભાવને વિરુદ્ધ તેમાં તેને બદલ્યો. અને એમજ પુરૂષો પણ સ્ત્રીઓ વિષે સ્વભાવિક વહેવાર મૂકીને, પરસ્પર પોતાની દુષ્ટ ઈચ્છાઓમાં બળવા લાગ્યા, એટલે પુરૂષે પુરૂષની સાથે અણઘટતાં કામ કીધાં, ને પોતામાં પોતાની ભુલને ઘટવું તે ક્ષણ પામ્યા.

૨૮ અને દેવને મનમાં રાખવો તે તેઓને ગમ્યું નહિ, માટે જે ઘટારથ નથી, એ કરવા સાડ દેવે તેઓને ભ્રષ્ટ બુદ્ધિમાં

૨૯ મેલી દીધા; એટલે, તેઓ સર્વ અન્યાયે, વ્યભિચારે, દ્વેષબુદ્ધિએ, દ્રવ્યલોભે, ભુંડાઈએ ભરેલા થયા; ને વળી અદેખાઈએ, હત્યાએ, લડાઈએ, કપટે તથા દુરાચારે ભરાયા.

૩૦ વળી ચાડિયા, નિંદક, દેવદેષી, તિરસ્કારી, અભિમાની, આપવખાણીઆ, નઠારાંની ચુકતી કહાડનારા, માખાપોને ન

૩૧ માનનારા, નિર્બુદ્ધ, વિશ્વાસઘાતી, અપ્રેમી, હાડવૈરી, તથા

૩૨ નિર્દય, એવા થયા. અને દેવનો નિયમ જાણ્યા છતાં કે એવાં કામ કરનારાઓ માતયોગ્ય છે, પોતે એવાંજ કરેછે, કેવળ એમ નહિ, પણ જેઓ કરેછે તેઓ ઉપર સંતોષી થાયછે.

૨ એ માટે, ઓ ન્યાય ઠરાવનાર માણસ, જે કોઈ તું હોય,

તું નિરૂત્તર છે, કેમકે જે વિષે તું ખીજનો ન્યાય ઠરાવેછે, તેમાં

તું પોતાને અપરાધી ઠરાવેછે; કેમકે તું ન્યાય ઠરાવનાર પોતે

૨ પણ તેજ કામો કરેછે. અને આપણે જાણિયેછિયે કે એવાં

કામો કરનારાઓ પર દેવનું ન્યાયકરણ સત્ય પ્રમાણે છે.

૩ ત્યારે, ઓ માણસ, જે એવાં કામ કરનારાનો ન્યાય ઠરાવેછે,

ને પોતે તેજ કરેછે, તું દેવના ન્યાયકરણથી બચીશ, એવું તું

૪ ધારેછે શું? અથવા દેવનો અનુગ્રહ તને પરતાવામાં ખેંચેછે,

એ ન જાણીને, શું તેના અનુગ્રહની તથા સહનતાની તથા

દીર્ઘવૈર્યની સંપત્તિ તું તુચ્છ માનેછે? ને તારી કઠણતા તથા ૫
 અણુપરતાવિક અંતઃકરણને લીધે તું પોતાને સાફ, ક્રોધના તથા
 દેવના યથાર્થ ન્યાયના પ્રકટીકરણના દિવસ સુધી, ક્રોધનો
 સંગ્રહ કરેછે. તે એકેકને પોતપોતાનાં કામ પ્રમાણે ૬
 આપશે. એટલે જેઓ સારાં કામ ધીરજથી કરતાં મહિમા ૭
 તથા માન તથા અવિનાશ શોધેછે, તેઓને સર્વકાળનું જીવન
 મળશે; પણ જે વહડવાડિયા છે, ને સત્યને નથી માનતા, ૮
 પણ અસત્યને માનેછે તેઓના ઉપર કોપ તથા ક્રોધ આવશે; ૯
 માણસ જાતના હરેક ભુંડું કરનારને વિપત્તિ તથા વેદના થશે,
 પ્રથમ ચહુદીને પછી હેલેનીને; પણ હરેક સાફ કરનારને, ૧૦
 મહિમા તથા માન તથા શાંતિ થશે, પ્રથમ ચહુદીને પછી
 હેલેનીને; કેમકે દેવની પાસે પક્ષાપાત નથી. કેમકે જેટલાએ ૧૧
 નિયમ વગર પાપ કીધું, તેઓ નિયમ વગર નાશ પામશે;
 ને જેટલાએ નિયમ છતાં પાપ કીધું, તેઓનો ન્યાય નિયમ
 પ્રમાણે ઠરાવાશે; કેમકે નિયમ સાંભળનારા દેવની પાસે ૧૩
 ન્યાયી નથી, પણ નિયમ પાળનારા ન્યાયી ઠરશે; કેમકે ૧૪
 વિદેશીઓ જેઓની પાસે નિયમ નથી, જ્યારે સ્વભાવથી
 નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરેછે, ત્યારે તેઓને નિયમશાસ્ત્ર ન છતાં
 તેઓ પોતાને સાફ નિયમ હોયછે; તેઓની પ્રેરકબુદ્ધિ શાહેદી ૧૫
 આપતાં, તથા તેઓના વિચાર માહોમાંહે દોષી અથવા
 નિર્દોષી ઠરાવતાં, તેઓ પોતાનાં અંતઃકરણમાં લખેલા
 નિયમનું કામ દેખાડેછે; દેવ મારી સુવાર્તા પ્રમાણે ઇશુ ૧૬
 ખ્રીસ્તથી માણસોનાં ગુપ્ત કામોનો ન્યાય ઠરાવશે, તે દિવસે
 [એ બધું થશે].

જે, તું ચહુદી કહેવાયછે, ને નિયમશાસ્ત્ર પર આધાર રાખેછે, ૧૭
 ને દેવ વિષે અભિમાન કરેછે, ને તેની ઈર્ષ્યા જાણેછે; ને ૧૮
 નિયમશાસ્ત્રનો ભણેલો થઈને જે ઉત્તમ તે પારખી લેછે. અને ૧૯
 પોતાના વિષે એવો ભરોસો રાખેછે કે, હું આંધળાઓને
 દોરનાર, તથા જે અંધકારમાં છે તેઓનો પ્રકાશ કરનાર,
 તથા અજ્ઞાનીઓનો શીખવનાર, તથા બાળકોનો ઉપદેશ ૨૦

કરનાર છું, જેને નિયમશાસ્ત્રમાં જ્ઞાન તથા સત્યનું સ્વરૂપ
 ૨૧ છે. ત્યારે ખીજાને શીખવનાર, તું પોતાને શીખવતો નથી શું?
 ચોરી ન કરવી, એવું પ્રગટ કરનાર, તું પોતે ચોરી કરેછે શું?
 ૨૨ ધિનાણું ન કરવાનું કહેનાર, તું ધિનાણું કરેછે શું? મૂર્તિઓથી
 ૨૩ કંટાળનાર, તું ધર્મોદ્ધાર લુટેછે શું? તું જે નિયમ વિષે વડાઈ
 ૨૪ કરેછે, તે નિયમ ઉલ્લંઘ્યાથી દેવનું અપમાન કરેછે શું? કેમકે
 તમારે ક્ષીણ વિદેશીઓમાં દેવનું નામ નિંદાયછે, જેમ ક્ષણ
 ૨૫ છે તેમ. જો તું નિયમ પાળે તો સુનત લાભકારક છે ખરી;
 પણ જો તું નિયમનો ઉલ્લંઘનાર હોય, તો તારી સુનત બેસુનત
 ૨૬ થઈ. માટે જો બેસુનતી માણસ નિયમના ઠરાવો પાળે, તો
 ૨૭ તેની બેસુનત સુનત ગણાય નહિ શું? અને સ્વભાવિક રીતે
 જે બેસુનતીઓ, તેઓ નિયમ પાળીને તને, એટલે લેખ તથા
 સુનત છતાં નિયમશાસ્ત્ર ઉલ્લંઘનારને, અપરાધી ઠરાવશે નહિ
 ૨૮ શું? કેમકે જે દેખાઈતો ચહુદી તે ચહુદી નથી, ને જે દેખાઈતી
 ૨૯ એટલે દેહની સુનત તે સુનત નથી. પણ જે માંહેનો ચહુદી તેજ
 ચહુદી, ને સુનત હૃદયની, જે અક્ષરિક નથી પણ આત્મિક છે
 તેજ સુનત છે; જેનું વખાણ માણસથી નથી, પણ દેવથી છે.

૩ તો ચહુદીની અધિકતા શી છે? અને સુનતથી શો લાભ
 ૨ છે? સર્વ પ્રકારે બહુ છે. પ્રથમ તો એ કે, દેવનાં વચનો
 ૩ તેઓને સોંપાયાં. અને જો કેટલાએકે વિશ્વાસ ન કીધો તો
 શું? તેઓનો અવિશ્વાસ શું દેવના વિશ્વાસપણાને નિરર્થક
 ૪ કરશે? ના, એવું ન થાય; હા, હરેક માણસ જુદું તો પણ દેવ
 સાચો મનાય; જેવું ક્ષણું છે કે, “તું પોતાની વાતોમાં ન્યાયી
 ઠરે, ને તારો ન્યાય ઠરાવવામાં આવે ત્યારે જીતી જાય.”

૫ પણ જો અમારું અન્યાયીપણું દેવના ન્યાયને સ્થાપિત
 કરેછે, તો અમે શું કહિયે? દેવ જે કોઈરૂપી શિક્ષા કરનાર

૬ તે અન્યાયી છે શું? (હું માણસની રીત પ્રમાણે બોલું છું). ના,
 એવું ન થાય; જો થાય તો દેવ જગતનો ન્યાય કેમ ઠરાવશે?

૭ કેમકે જો મારા જુઠાથી દેવનું સત્ય તેના મહિમાને સાફ વધારે

મગટ થયું, તો હજી સુધી હું પણ અપરાધી જોવો કેમ ઠરાવાહું? ત્યારે જેવું ફેટલાએક લોક અમારે વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કરીને કહેછે કે તેઓનું બોલવું આ છે કે, સાફ થાય માટે અમે ભુંડું કરિયે [તેવું અમે કહિયે]? એવાઓનો દંડ વાજબી છે.

ત્યારે શું? આપણે બીજાઓ કરતાં શ્રેષ્ઠ છિયે? કાંઈજ નહિ, કારણ કે અમે અગાઉ યહુદીઓ તથા હેલેનીઓ વિષે પ્રમાણ આપ્યું છે કે તેઓ સઘળા પાપ તળે છે. અને તે પ્રમાણે લખેલું છે કે, “કોઈ ન્યાયી નથી, એક પણ નથી; સમજનાર કોઈ નથી, દેવને શોધનાર કોઈ નથી; સઘળાએ માર્ગને મૂકી દીધા, એક સંગે સઘળા ભ્રષ્ટ થયા, સાફ કરનાર કોઈ નથી, એક પણ નથી: તેઓનું ગળું ઉઘાડી કબર છે; તેઓ પોતાની જાભથી કપટ કર્યા કરેછે; તેઓના હોઠામાં સર્પનું ઝેર છે: તેઓનું મહોડું શરાપથી તથા કડવાસથી ભરેલું છે: તેઓના પગ લોહી વહેવડાવવા સાફ વેગવાન છે: તેઓના માર્ગોમાં નાશ તથા સંતાપ છે: ને શાંતિનો માર્ગ તેઓએ જાણ્યો નથી: તેઓની આંખ આગળ દેવનું ભય નથી.”

હવે આપણે જાણિયેછિયે કે નિયમશાસ્ત્ર જે કુંઈ કહેછે, તે જો આ નિયમશાસ્ત્રને આધીન તેઓને કહેછે, એ માટે કે હરેક મહોડું બંધ કરાય, ને આખું જગત દેવની આગળ દોષિત ઠરે. તે માટે કોઈ માણસ નિયમની કરણીઓથી તેની આગળ ન્યાયી ઠરાવાશે નહિ, કારણ કે નિયમથી તો પાપનું ઓળખાણ થાયછે.

પણ હમણાં દેવનું ન્યાયીપણું નિયમરહિત મગટ થયું છે, એની શાહેદી નિયમશાસ્ત્રથી તથા ભવિષ્યવાદીઓથી અપાઈ છે; એટલે દેવનું જે ન્યાયીપણું, ઈશુ ખ્રીસ્તપરના વિશ્વાસથી છે, તે સઘળાઓને અર્થે ને સઘળા વિશ્વાસીઓ ઉપર છે, કેમકે કાંઈ ભેદ નથી; કારણ કે સઘળાએ પાપ કીધું છે, ને દેવના મહિમા વિષે સઘળા ઓછા થયા છે; [પણ] ઈશુ ખ્રીસ્તથી જે ઉદ્ધાર છે, તેની મારફતે દેવની કૃપાએ તેઓ મક્ત ન્યાયી ગણાયલા છે. દેવે તેને પ્રાયશ્ચિત્ત થવા સાફ

ઠરાવ્યો, તે તેના લોહીની મારફતે વિશ્વાસથી છે, એ માટે કે
 અગાઉ થએલાં પાપની માફી જે દેવની સહનતામાં થઈ તે
 ૨૬ વિષે તે પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે; એટલે હમણાંના કાળમાં
 પોતાનું ન્યાયીપણું દેખાડે, એ માટે કે પોતે ન્યાયી છતાં પણ
 જે ઈશુ પર વિશ્વાસ રાખનાર છે તેને ન્યાયી ઠરાવનાર થાય.
 ૨૭ તો વડાઈ કરવાનું કયાં છે? તેનો સમાવેશ નથી. કયા
 નિયમથી? શું કરણીના? ના, પણ વિશ્વાસના નિયમથી.
 ૨૮ એ માટે અમે એવું સમજીએ છીએ કે, માણસ નિયમની કરણીઓ
 ૨૯ વગર વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરાવાય છે. તો શું દેવ કેવળ
 યહુદીઓનો છે? શું વિદેશીઓનો પણ નથી? હા, વિદેશીઓનો
 ૩૦ પણ છે. કારણ કે તેને તેજ દેવ સુનતીને વિશ્વાસથી, ને
 ૩૧ જે સુનતીને વિશ્વાસેજ કરીને ન્યાયી ઠરાવે છે. ત્યારે અમે
 વિશ્વાસથી નિયમશાસ્ત્રને નિરર્થક કરીએ છીએ શું? ના, એવું
 ન થાય, ઉલટું અમે નિયમશાસ્ત્રને સ્થાપિયે છીએ.

૪ તો આપણા પૂર્વજ ઈબ્રાહીમને દેહ સંબંધી શું મળ્યું, તે
 ૨ વિષે શું કહીએ? કેમકે ઈબ્રાહીમ જે કરણીઓથી ન્યાયી ઠર્યો
 ૩ હોત, તો તે વડાઈ કરી શકત, પણ દેવ આગળ નહિ. કેમકે
 'ધર્મજેખ શું કહે છે? એ કે " ઈબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો,
 ૪ ને તે તેને સાડ ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો." હવે કામ
 કરનારનું વેતન કૃપારૂપ ગણાવું નથી, પણ ઋણરૂપ ગણાય છે.
 ૫ અને કામ જે નથી કરતો પણ અભક્તને ન્યાયી ઠરાવનાર
 પર વિશ્વાસ કરે છે, તેનો વિશ્વાસ તેને સાડ ન્યાયીપણામે
 ૬ અર્થે ગણાય છે. અને એ પ્રમાણે જે માણસને કરણીઓ
 વગર દેવ ન્યાયી ઠરાવે છે તેની ધન્યતા વિષે દાવુદ પણ કહે છે
 ૭ કે, "જેઓના અપરાધોની માફી થઈ, ને જેઓનાં પાપ
 ૮ ઢંકાયાં છે, તેઓને ધન્ય છે. જેનું પાપ પ્રભુ નહિ ગણે તે
 ૯ માણસને ધન્ય છે." ત્યારે એ ધન્યતા કેવળ સુનતીને
 થાય છે કે જે સુનતીને પણ થાય છે? આપણે એવું તો કહીએ-
 છીએ કે વિશ્વાસ ઈબ્રાહીમને સાડ ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો

હતો. ત્યારે તે શી રીતે ગણાયો? તે સુનતમાં હતો ત્યારે? ૧૦
કે બેસુનતમાં હતો ત્યારે? સુનતમાં હતો ત્યારે નહિ, પણ
બેસુનતમાં હતો ત્યારે. અને જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસથી તેને ૧૧
બેસુનતમાં હતું, તેની મુદ્દા થવા સાથે તે સુનતની નિશાની
પામ્યો, એ માટે કે, સર્વ બેસુનતી વિશ્વાસીઓનો પૂર્વજ તે
થાય કે તેઓને સાથે પણ ન્યાયીપણું ગણાય. અને સુનતીઓનો ૧૨
પૂર્વજ, એટલે જેઓ માત્ર સુનતી થએલા તેઓનો નહિ, પણ
આપણા બાપ ઈબ્રાહીમનો જે વિશ્વાસ બેસુનતમાં હતો તેના
પગલામાં જેઓ ચાલે છે તેઓનો પણ પૂર્વજ થાય. અને વળી ૧૩
જગતના વારસ થવાનું વચન ઈબ્રાહીમને કે તેના વંશને નિયમથી
ન હતું, પણ વિશ્વાસના ન્યાયીપણાથી હતું. કેમકે જે નિયમવંતો ૧૪
વારસ હોય, તે વિશ્વાસ અવરથા થયો, તે વચન ૨૬ પડ્યું.
કેમકે નિયમ ક્રોધ ઉપજાવે છે, પણ જ્યાં નિયમ નથી ત્યાં ૧૫
ઉલ્લંઘન પણ નથી. અને તે એ સાથે વિશ્વાસથી છે કે તે કૃપાથી ૧૬
થાય, એ માટે કે વચન સઘળા વંશને વારસે સ્થિર રહે, જેઓ
નિયમતજેના કેવળ તેઓને નહિ, પણ જેઓ ઈબ્રાહીમના
વિશ્વાસના છે, તેઓને પણ થાય. દેવ જે મુએલાઓને. ૧૭
સજીવન કરનાર, ને જે નથી તે છે એવું પ્રગટ કરનાર, તેના
પર ઈબ્રાહીમે વિશ્વાસ કીધો, ને તેની આગળ તે આપણ
સઘળાનો પૂર્વજ છે; જેમ લખ્યું છે કે, “ મેં તને ઘણા
દેશનાઓનો પૂર્વજ ઠરાવ્યો છે ” તેમ. તેણે નિરાશ ન થતાં ૧૮
આશાથી વિશ્વાસ કીધો, ને [શાસ્ત્રના] કહેલા પ્રમાણે કે,
“ તારો વંશ તેવો થશે, ” એમ તે ઘણા દેશનાઓનો પૂર્વજ
થયો. અને વિશ્વાસમાં દુર્બળ ન થતાં, પોતે આસરે સો ૧૯
વરસનો છતાં પણ પોતાનું શરીર હવે નિર્જીવ, ને સારાનું ગર્ભ-
સ્થાન મરેલું, એ તેણે ધ્યાનમાં આણ્યું નહિ. તેણે અવિશ્વા- ૨૦
સથી દેવના વચન વિષે સંદેહ ન આણ્યો, પણ દેવને મહિમા ૨૧
આપીને, તથા જે વચન તેણે આપ્યું હતું તે પુરૂં કરવાને તે
સમર્થ છે, એવો પુરો ભરોસો રાખીને તે વિશ્વાસમાં સ્થિર
રહ્યો. માટે તેનો વિશ્વાસ તેને સાથે ન્યાયીપણાને અર્થે ૨૨

૨૩ ગણાયો. હવે તે તેને સાડ ગણાયો, એ કેવળ તેનેજ માટે લખ્યું
 ૨૪ નથી, આપણે માટે પણ લખ્યું છે, એટલે જણે આપણા પ્રભુ
 ઈશુને મુખેલાં માંથી ઉઠાડયો, તેના પર જો વિશ્વાસ કરિયે,
 ૨૫ તો આપણે સાડ પણ ગણાશે. તે આપણા અપરાધોને લીધે
 પરાધીન કરાયો, ને આપણા ન્યાયીકરણને લીધે પાછો ઉઠાડાયો.

૫ ત્યારે વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરાવાએલા આપણને આપણા
 ૨ પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને આસરે, દેવની સાથે સમાધાન છે. એટલે
 તેનેજ આસરે આપણે જ કૃપામાં સ્થિર છિયે, તેમાં વિશ્વા-
 સથી પ્રવેશ પામેલા છિયે, ને દેવના મહિમાની આશા પર
 ૩ આનંદ કરિયેછિયે. કેવળ એમજ નહિ, સંકટમાં પણ આનંદ
 ૪ કરિયેછિયે. કેમકે અમે જાણિયેછિયેકે સંકટ ધીરજને, ને ધીરજ
 ૫ અનુભવને, ને અનુભવ આશાને ઉપજાવેછે. અને આશા
 લજાવતી નથી, કેમકે આપણને આપેલા પવિત્ર આત્માથી
 ૬ આપણાં અંતઃકરણમાં દેવનો પ્રેમ વહેવાડેલો છે. કેમકે
 આપણે નિર્બળ હતા, એટલામાં ઠગવેલે સમયે અધર્મીઓને
 ૭ સાડ ખ્રીસ્ત મરણ પામ્યો. હવે ઘણું કરીને ન્યાયીને સાડ
 કોઈ મરે નહિ, પરોપકારીને સાડ તો કોઈએક કદપિ મરવાને
 ૮ છાતી ચલાવે. પણ દેવ આપણા પર પોતાનો પ્રેમ એમ
 પ્રગટ કરેછેકે, આપણે પાપી હતા તેટલામાં ખ્રીસ્ત આપણે
 ૯ સાડ મરણ પામ્યો. ત્યારે આપણે હમણાં તેના લોહીથી
 ન્યાયી ઠરાવાયા છિયે, તો તેની મારફતે કોઈથી કેટલા વત્તા
 ૧૦ બચીશું. કેમકે જ્યારે શત્રુ હતા, ત્યારે જો દેવની સાથે તેના
 દીકરાના મરણે કરીને આપણો મિલાપ કરાયો, તો મિલાપ
 ૧૧ થયા પછી તેના જીવનને લીધે કેટલા વત્તા બચીશું. અને
 એટલુંજ નહિ, પણ જ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની મારફતે
 હમણાં મિલાપ પામ્યા છિયે, તેનેજ લીધે આપણે દેવમાં
 આનંદ કરિયેછિયે.

૧૨ તે માટે આ પ્રમાણે [વાત છે] કે, એક માણસથી પાપ
 જગતમાં પેદું, ને પાપથી મરણ, ને એમ સઘળાં માણ-

સોમાં મરણનો પ્રસાર થયો, કારણ કે સઘળાંએ પાપ કીધું.
 કેમકે નિયમશાસ્ત્ર આવ્યા સુધી પાપ જગતમાં હતું, ને નિયમ ૧૩
 ન છતાં પાપ ગણાતું નથી. તો પણ આદમથી મુસા સુધી મરણે ૧૪
 રાજ્ય કીધું, જેઓએ આદમના ઉલ્લંઘન સમાન પાપ કીધું ન
 હતું, તેઓના ઉપર પણ રાજ્ય કીધું; [આદમ] તો તે આવ-
 નારતું નિદર્શન હતો. પણ જેવું પાપ તેવું કૃપાદાન એમ નથી; ૧૫
 કેમકે જે એકના પાપને લીધે ઘણા મરણ પામ્યા, તો તે કરતાં
 એક માણસ એટલે ઈશુ ખ્રીસ્તથી, ઘણાના ઉપર દેવની કૃપા
 તથા કૃપાથી દાન વિશેષે કરીને ઘણાં થયાં છે. અને એકના ૧૬
 પાપ કીધાથી જેવું થયું, તેવું દાન નથી; કેમકે ન્યાય ચુકાદો
 એક અપરાધથી દંડને સાફ થયો, પણ કૃપાદાન ઘણા અપ-
 રાધાથી ન્યાયકરણને સાફ છે. કેમકે જે એકથી તેના પાપને ૧૭
 લીધે મરણે રાજ્ય કીધું, તો જેઓ કૃપા તથા ન્યાયીપણાનું દાન
 પુષ્કળ પામેછે, તેઓ ઘણા વિશેષે કરીને એક એટલે ઈશુ
 ખ્રીસ્તથી જીવનમાં રાજ્ય કરશે. માટે જેમ એક અપરાધથી ૧૮
 સઘળાં માણસો પર દંડનો ઠરાવ આવ્યો, તેમ એક ન્યાય-
 કર્મથી સઘળાં માણસો પર જીવનના ન્યાયીકરણનો ઠરાવ
 આવ્યો. કેમકે જેમ એક માણસે આજ્ઞા ભંગ કરી, તેથી ઘણાં ૧૯
 પાપી ઠરાવાયાં, તેમજ એકે આજ્ઞાપાલન કર્યું, તેથી ઘણાં
 ન્યાયી ઠરાવાશે. અને અપરાધ અધિક થાય, માટે નિયમ- ૨૦
 શાસ્ત્ર પ્રવેશ પામ્યું; પણ જ્યાં પાપ અધિક થયું, ત્યાં તે કરતાં
 કૃપા ઘણી અધિક થઈ. એ માટે કે જેમ પાપે મરણે કરીને ૨૧
 રાજ્ય કીધું તેમ કૃપા પણ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની મારફતે
 ન્યાયીકરણે કરીને સર્વકાળના જીવનને અર્થે રાજ્ય કરે.

ત્યારે શું કહિયે? કૃપા અધિક થાય માટે પાપ કરતા ૬
 રહિયે શું? ના, એવું ન નાય; આપણે પાપ સંબંધી મુઝા ૨
 છિયે, તો પછી એમાં જીવન કેમ કહાડિયે? શું તમે નથી ૩
 જાણતા કે, આપણામાંના જેટલા ખ્રીસ્ત ઈશુમાં બાપ્તિસ્મા
 પામ્યા, તેટલા તેના મરણમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા. તે માટે આપણે ૪
 તેની સાથે મરણમાં બાપ્તિસ્માએ કરીને દટાયા, કે જેમ

- પ્રીસ્ત બાપના મહિમાએ કરીને મુએલાંમાંથી ઉઠડાયો, તેમજ
 ૫ આપણે પણ તવા જીવનમાં ચાલિયે. કારણ કે જો આપણે
 તેના મરણની સમાનતામાં તેની સાથે રોપાયા, તો તેના પુનરુ-
 ૬ ત્યાનની સમાનતામાં પણ થઈશું. અને એ જાણિયેછિયે કે
 આપણું જીવનું માણસપણું તેની સાથે વધરતંભે એ માટે જડાયું
 કે, પાપ સમુગ્નું નાશ પામે; એટલે હવે પછી આપણે પાપની
 ૭ સેવા ન કરિયે. કેમકે જે મુઆ છે તે ન્યાયી ઠરીને પાપથી
 ૮ છુટયો છે. હવે જો આપણે પ્રીસ્તની સાથે મુઆ, તો આપણને
 ૯ વિશ્વાસ છે કે તેની સાથે પણ જીવીશું. કેમકે આપણે જાણિયે-
 છિયે કે પ્રીસ્ત મુએલાંમાંથી ઉઠડાઈને પાછો મરતો નથી;
 ૧૦ મરણ ફરી તેના ઉપર રાજ્ય કરવું નથી. કેમકે તે મુઆ,
 એટલે એકવાર પાપ સંબંધી મુઆ, પણ તે જીવેછે એટલે
 ૧૧ દેવ સંબંધી જીવેછે. તેમ તમે પોતે પણ પાપ સંબંધી મુઆ
 ખરા, પણ આપણા પ્રભુ ઈશુ પ્રીસ્તને આસરે, દેવ સંબંધી
 જીવતા છો, એવું ગણો.
- ૧૨ એ માટે તમે પોતાના મરનાર શરીરમાં પાપને રાજ્ય કરવા
 ૧૩ ન દો, કે તમે તેની કુઈચ્છાઓમાં તેને આધીન થાઓ. અને
 તમારા અંગોને અન્યાયનાં હથિયાર થવા સાફ પાપને ન સોંપો;
 પણ મુએલાંમાંથી જીવતા થયા, એવા પોતાને દેવને સોંપો,
 તથા પોતાનાં અંગો ન્યાયીપણાનાં હથિયાર થવાને દેવને સોંપો.
- ૧૪ કારણ કે પાપ તમારા પર રાજ્ય કરનાર નથી, કેમકે તમે
 નિયમને આધીન નથી, પણ કૃપાને આધીન છો.
- ૧૫ તો શું? આપણે નિયમને આધીન નથી, પણ કૃપાને આધીન
 ૧૬ છિયે, તે માટે પાપ કરિયે શું? ના, એવું ન થાય. શું તમે નથી
 જાણતા કે, જેને તમે દાસ થઈ આજ્ઞા પાળવા સાફ પોતાને
 સોંપોછો, એટલે જેની આજ્ઞા તમે પાળોછો, તેના દાસ તમે
 છો; ગમે મોતને અર્થે પાપના, અથવા ન્યાયીપણાને અર્થે
 ૧૭ આજ્ઞાપાલનના. તમે પાપના દાસ હતા, પણ જે ઉપદેશધારાને
 આધીન તમે સોંપાયા, તે તમે અંતઃકરણથી માની લીધો, એ
 ૧૮ માટે દેવની સ્તુતિ થાઓ. અને તમે પાપથી છુટા થઈને,

ન્યાયીપણાના દાસ થયા. તમારા દૈહના નબળાપણાના ૧૯
 કારણથી, હું માણસની રીતે વાત કહું છું કે, જેમ તમે પોતાનાં
 અંગો દાસ થવા સાડ અન્યાયને અર્થે અશુદ્ધતાને તથા
 અન્યાયને સોંપ્યાં; તેમ હમણાં પોતાનાં અંગો દાસ થવા
 સાડ પવિત્રતાને અર્થે ન્યાયીપણાને સોંપો. કેમકે જેવારે તમે ૨૦
 પાપના દાસ હતા તેવારે તમે ન્યાયીપણાથી છુટા હતા. અને વળી ૨૧
 જે કામોથી તમે હમણાં શરમાઓ છો, તેઓથી તમને તેવારે
 શું ફળ હતું? કેમકે તેઓનો પરિણામ મરણ છે. પણ હમણાં ૨૨
 પાપથી છોડાઓ લા, ને દેવના દાસ થઓ લા, તમને પવિત્રતાને
 અર્થે ફળ છે, ને પરિણામે સર્વકાળનું જીવન. કેમકે પાપનું ૨૩
 વેતન મરણ છે, પણ દેવનું કૃપાદાન, ઈશુ ખ્રીસ્ત આપણા
 પ્રભુને આસરે, સર્વકાળનું જીવન છે.

ઓ ભાઈઓ, શું તમે એ નથી જાણતા, કેમકે જે ૭
 નિયમશાસ્ત્ર જાણે છે તેઓને હું કહું છું કે, માણસ જીવે છે ત્યાં
 સુધી નિયમશાસ્ત્ર તેના પર ધણીપણું કરે છે? કેમકે જે બાયડીને ૨
 વરં છે, તે પોતાના વરના જીવતાં સુધી નિયમથી તેની સાથે
 બંધાયેલી છે, પણ જો વર મરી ગયો હોય તો તે વરના નિયમથી
 છુટી છે. હવે વરના જીવતાં જો તે બીજો વર કરે, તો તે ૩
 વ્યભિચારેણ કહેવાશે; પણ જો તેનો વર મરી ગયો તો તે
 નિયમથી છુટી છે, તેથી જો તે બીજો વર કરે તો પણ
 વ્યભિચારેણ નથી. એમજ, મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખ્રીસ્તના ૪
 શરીરે નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી મુઓ લા થયા છો, એ સાડ કે
 બીજાના એટલે જે મુઓ લામાંથી પાછો ઉઠ્યો છે તેના થાઓ,
 કે આપણે દેવ સંબંધી ફળ ઉપજાવિયે. કેમકે જ્યારે આપણે ૫
 દૈહિક હતા ત્યારે નિયમશાસ્ત્રથી પાપોના જે વિકારો, તેઓ
 આપણાં અંગોમાં મરણને સાડ ફળ ઉપજાવવાને અર્થે
 પ્રયત્ન કરતા હતા. પણ હમણાં જેમાં આપણે બંધાયેલા હતા ૬
 તે વિષે આપણે મુઓ લા થઈને નિયમશાસ્ત્રથી છુટા થયા,
 એ માટે કે લેખના જુનાપણાએ નહિ, પણ આત્માના નવા-
 પણાએ સેવા કરિયે.

- ૭ ત્યારે આપણે શું કહીએ ? શું નિયમ પાપરૂપ છે ? ના, એવું ન થાય ; પણ નિયમ વગર મેં પાપ જાણ્યું ન હોત ; કેમકે નિયમશાસ્ત્રે કહ્યું ન હોત કે “લોભ ન રાખ,” તો મેં લોભ ઠ જાણ્યો ન હોત. પણ પાપે આજ્ઞાથી નિમિત્ત પામીને, મારામાં સઘળા પ્રકારનો લોભ ઉપજાવ્યો ; કેમકે નિયમ વિના ૯ પાપ મરેલું હતું. અગાઉ નિયમ વિના હું જીવતો હતો, પણ
- ૧૦ આજ્ઞા આવી એટલે પાપ સજીવ થયું, ને હું મુઝ્યો ; ને જે આજ્ઞા જીવનને અર્થે હતી તે મરણને અર્થે મને થઈ પડી ;
- ૧૧ કેમકે પાપે આજ્ઞાથી નિમિત્ત પામીને મને ઠગ્યો, ને તેથી
- ૧૨ મને મારીનાખ્યો. એ માટે નિયમશાસ્ત્ર પવિત્ર છે ખરું, ને
- ૧૩ આજ્ઞા પવિત્ર, પ્રમાણિક તથા હિતકારી છે. ત્યારે જે હિતકારી છે તે મારે સાફ મરણ થયું શું ? ના, એવું ન થાય ; પણ પાપ તે પાપજ જણાય, એ માટે એણે જે હિતકારી છે, તેણે કરીને મારામાં મરણ ઉપજાવ્યું, એ માટે કે આજ્ઞાને આસરે,
- ૧૪ પાપ તે અતિશે પાર્ષણીક થાય. કેમકે આપણે જાણીએછીયે કે નિયમ આત્મિક છે, પણ હું દૈહિક ને પાપને તાબે વેચા-
- ૧૫ ચલો છું. કેમકે હું જે કરું છું, તે માન્ય કરતો નથી, કારણ કે
- ૧૬ જે ઈચ્છું છું તે હું કરતો નથી, પણ જે ધિકાઈ છું તે કરું છું. ત્યારે હું જે ઈચ્છતો નથી તે જો કરું છું, તો હું નિયમ વિષે કપુલ કરું છું
- ૧૭ કે તે સારો છે. તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં જે
- ૧૮ પાપ રહે છે તે કરે છે. કેમકે હું જાણું છું કે મારામાં, એટલે મારા દેહમાં, કાંઈજ સાફ રહેતું નથી ; કારણ કે મારાથી ઈચ્છવું
- ૧૯ તો થાય છે, પણ જે સાફ છે તે કરવું એ થતું નથી. કેમકે હું જે સાફ ઈચ્છું છું તે કરતો નથી ; પણ જે ભુંડું હું ઈચ્છતો નથી તે
- ૨૦ કરું છું. હવે જો હું જે ઈચ્છતો નથી તે કરું છું, તો હું તે કરતો
- ૨૧ નથી, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે કરે છે. તો મને એવો નિયમ માલમ પડે છે કે સાફ કરવા હું ઈચ્છું છું ત્યારે ભુંડું પાસે છે.
- ૨૨ કેમકે હું માંહેના માણસપણા પ્રમાણે દેવના નિયમમાં આનંદ
- ૨૩ કરું છું. પણ હું મારાં અંગોમાં એક જૂદો નિયમ જોઉં છું, જે મારા મનના નિયમની સામે લડે છે, ને મને મારાં અંગોમાં

પાપનો નિયમ છે તેના અંધનમાં લાવેછે. હું કેવો ક્ષેત્રી ૨૪
માણસ છું, મને આ મરણના શરીરથી કોણ છોડાવશે?
આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને આસરે હું દેવની ઉપકારસ્તુતિ ૨૫
કરું છું. માટે તો હું પોતે મનથી દેવના નિયમની, પણ દેહથી
પાપના નિયમની, સેવા કરું છું.

એ માટે જેઓ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં છે તેઓને દંડારા નથી. ૮
કેમકે ઈશુ ખ્રીસ્તમાં જીવનના આત્માના નિયમે મને પાપના ૨
તથા મરણના નિયમથી છુટો કીધો છે. કેમકે દેહના કારણથી ૩
નિયમ નિર્બંધ હતો, તેથી જે તેને અશક્ય હતું તે દેવે
[કીધું, એટલે] પોતાના દીકરાને પાપી દેહની સમાનતામાં
મોકલીને ને પાપને સાફ [અર્પણ કરીને] દેહમાં પાપની સજા
ઠરાવી. એ માટે કે આપણામાં, એટલે દેહ પ્રમાણે નહિ; ૪
પણ આત્મા પ્રમાણે ચાલનારામાં નિયમનો ન્યાય પુરો થાય.
કેમકે જેઓ દેહ પ્રમાણે છે, તેઓ દેહનાં વાનાં ઉપર ચિત્ત ૫
લગાડેછે; પણ જેઓ આત્મા પ્રમાણે છે, તેઓ આત્માનાં વાનાં
ઉપર ચિત્ત લગાડેછે. અને દૈહિક ભાવ મરણ છે; પણ ૬
આત્મિક ભાવ જીવન તથા શાંતિ છે. કારણ કે દૈહિક ભાવ ૭
દેવ પર વૈર છે, કેમકે તે દેવના નિયમને આધીન નથી, ને થઈ
શકતો પણ નથી. તો જેઓ દૈહિક છે તેઓ દેવને પ્રસન્ન કરી ૮
શકતા નથી. અને જો દેવનો આત્મા તમારામાં વસેછે, તો તમે ૯
દૈહિક નથી, પણ આત્મિક છો; પણ જો કોઈને ખ્રીસ્તનો
આત્મા નથી, તો તે તેનો નથી. અને જો ખ્રીસ્ત તમારામાં ૧૦
છે તો પાપને લીધે શરીર મરેલું છે ખરું, પણ ન્યાયીપણાને
લીધે આત્મા જીવેછે. તો જો ઈશુને મુખેલાંમાંથી ઉઠાડ્યો, ૧૧
તેનો આત્મા જો તમારામાં વસેછે, તો જો ખ્રીસ્તને મુખે-
લાંમાંથી ઉઠાડ્યો તે, પોતાનો જ આત્મા તમારામાં વસેછે
તેની મારફતે, તમારાં મરનાર શરીરને પણ જીવાડશે.

એ માટે, એ ભાઈઓ, આપણે ઋણીઓ છીએ, પણ દેહ ૧૨
પ્રમાણે જીવવાને દેહના ઋણીઓ નથી. કેમકે જો તમે દેહ ૧૩
પ્રમાણે જીવો તો મરશો; પણ જો તમે આત્માએ કરીને શરી-

- ૧૪ રનાં કામોને મારીનાખો તો જીવશો. કેમકે જટલા દેવના
- ૧૫ આત્માથી દ્વારાયછે, તેઓ દેવના દિકરા છે. કેમકે ફરી ભયને સાંઝ દાસપણાનો આત્મા તમે પામ્યા નથી; પણ તમે દત્તકપુત્રપણાનો આત્મા પામ્યા છો, જેનાથી આપણે આખા,
- ૧૬ એટલે બાપ, એવી હાંક મારિયેછિયે. આત્મા પોતે આપણા આત્માની સાથે સાક્ષી આપેછે કે આપણે દેવનાં છોકરાં છિયે.
- ૧૭ અને જો છોકરાં તો વારસ, એટલે દેવના વારસ, ને ખ્રીસ્તની સંઘાતે સાધીવારસ છિયે; કે જો આપણે તેની સાથે દુઃખ સહિયે તો તેની સાથે મહિમા પણ પામિયે.
- ૧૮ કેમકે હું એમ ગણું કે આ વખતનાં દુઃખો, જે મહિમા આપણામાં પ્રગટ થનાર છે તેની સાથે સરખાવવા જોગ નથી.
- ૧૯ કેમકે સૃષ્ટિની ઘણી અપેક્ષા દેવનાં છોકરાંના પ્રગટ થવાની
- ૨૦ વાટ જોયા કરેછે. કારણ કે સૃષ્ટિ પોતાની ઈચ્છાથી નહિ પણ
- ૨૧ સ્વાધીન કરનારને લીધે, વ્યર્થપણાને સ્વાધીન થઈ; ને આશા છે કે સૃષ્ટિ પોતે પણ દેવના છોકરાંઓના મહિમાવાન
- ૨૨ મોકળાપણામાં નાશના દાસપણાથી મોકળી કરાશે. કેમકે આપણે જાણિયેછિયે કે હમણાં સુધી સઘળી સૃષ્ટિ એક
- ૨૩ સરખી નિશાસા મૂકેછે, ને કષ્ટે કરીને પીડાયછે. અને એકલી તે નહિ, પણ આપણે જોએને આત્માનું પ્રથમ ફળ મળ્યું છે, તે આપણે પોતે પણ દત્તકપુત્રપણાની એટલે આપણા શરીરની
- ૨૪ ખંડણીની વાટ જોતાં, પોતામાંહે નિશાસા મૂકિયેછિયે. કેમકે આપણે આશાએ બચ્યા છિયે, પણ દીઠેલી આશા તે આશા નથી; કેમકે કોઈ માણસ જે દેખેછે તેની આશા કેમ કરે?
- ૨૫ પણ જે આપણે દેખતા નથી તેની આશા જ્યારે ધરિયેછિયે, ત્યારે ધીરજથી તેની વાટ જોઈયેછિયે.
- ૨૬ અને તે પ્રમાણે આત્મા પણ આપણી દુર્બળતાની સહાય કરેછે; કેમકે યથાયોગ્ય રીતે શી પ્રાર્થના કરવી એ આપણે જાણતા નથી, પણ આત્મા પોતે અવાચ્ય નિશાસાએ કરીને
- ૨૭ આપણે સાંઝ મધ્યસ્થિ કરેછે; પણ અંતઃકરણનો શોધનાર જાણેછે કે આત્માની ઈચ્છા શી છે; કેમકે દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે

પવિત્ર લોકોને સાફ તે વિનંતી કરેછે. અને આપણે જાણ્યે- ૨૮
છિયે કે જ્યાં દેવના ઉપર પ્રેમ કરેછે, ને તેના મનોરથ
પ્રમાણે તેડાયલા છે, તેઓને સાફ સઘળાં એકઠાં મળીને કાયદો
ઉપજાવેછે. કેમકે જ્યાં તેણે પૂર્વેથી જાણ્યા, તેઓના ૨૯
વિષે પૂર્વેથી પણ ઠરાવ્યું, કે તેના દિકરાની પ્રતિમા સરખા
તેઓ થાય, એ સાફ કે ઘણા ભાઈઓમાંનો તે પ્રથમજનિત
થાય. વળી જ્યાં તેણે પૂર્વેથી ઠરાવ્યા, તેઓને પણ તેણે ૩૦
તેડાવ્યા; ને જ્યાં તેણે તેડાવ્યા, તેઓને પણ તેણે ન્યાયી
ઠરાવ્યા; ને જ્યાં તેણે ન્યાયી ઠરાવ્યા, તેઓને પણ તેણે
મહિમાવંત કર્યા.

ત્યારે એ વિષે આપણે શું કહિયે? જ્યારે દેવ આપણા ૩૧
પક્ષનો ત્યારે આપણી સામે કોણ? જેણે પોતાનાજ દિકરાને ૩૨
રાખી મૂક્યો નહિ, પણ આપણ સર્વને લીધે તેને આપ્યો, તે
આપણને બધું તેની સાથે કેમ કૃપાક્રમે આપશે નહિ? દેવના ૩૩
નિવડેલા ઉપર કોણ દોષ મૂકશે? તેઓને ન્યાયી ઠરાવનાર
દેવ છે; તેઓને દોષિત ઠરાવનાર કોણ? જ મુખ્યો, ને ૩૪
વિશેષે કરીને જ પાછો ઉઠ્યો તે ખીસ્ત છે, તે દેવની જમણી
ગમ છે, તે આપણે સાફ મધ્યસ્થિ પણ કરેછે. ખીસ્તના ૩૫
પ્રેમથી આપણને કોણ જુદા કરશે? શું કપેશ, કે સંકટ, કે
સતાવણી, કે દુકાળ, કે નાગાઈ, કે જોખમ, કે તરવાર? અને ૩૬
એ પ્રમાણે લખ્યું છે કે, “તારે લીધે અમે આપો દિવસ મારયા
જઈયેછિયે, મારીનખાવવાના ઘેટાના જેવા અમે ગણાયલા
છિયે.” તે પણ જેણે આપણા ઉપર પ્રીતિ કીધી, તેની ૩૭
મારફતે આપણે એ બધાં સંબંધી વિશેષ જય પામિયેછિયે.
કેમકે મારી ખાતરી એ છે, કે મરણ, કે જીવન, કે દૂતો, કે ૩૮
અધિકારીઓ, કે પરાક્રમીઓ, કે વર્તમાનકાળનાં જ છે,
કે ભવિષ્યકાળનાં જ થનાર, કે હંચાણ, કે હંડાણ, કે કોઈ પણ ૩૯
બીજી સૂજેલી વસ્તુ, દેવની જે પ્રીતિ ખીસ્ત ઈશુ આપણા
પ્રભુમાં છે, તેથી આપણને જુદા કરી શકશે નહિ.

- ૯ હું ખ્રીસ્તના નામથી સાચું બોલું છું, હું જીવું બોલતો નથી, માટે અંતઃકરણ પણ પવિત્ર આત્માથી મારી શાહેદી પુરે છે ;
- ૨ કે, મને મોટો શોક તથા અખંડ ખેદ મારા અંતઃકરણમાં છે ;
- ૩ કેમકે એવી ઈચ્છા હું કરી શકું કે મારા ભાઈઓ, એટલે દેહ સંબંધી મારાં સગાંવહાલાંને બદલે હું પોતે પણ શ્રાપિત થઈને
- ૪ ખ્રીસ્તથી જુદો કરાઉં. તેઓ ઈસ્રાએલી છે, ને દત્તકપુત્રપણું તથા મહિમા તથા કરારો તથા નિયમશાસ્ત્રદાન તથા ભજન-
- ૫ ક્રિયા તથા વચનો તેઓનાં જ છે. બાપદાદાઓ તેઓના છે, ને દેહ સંબંધી તેઓમાંનો ખ્રીસ્ત થયો ; જ સર્વકાળ સુધી સહુ
- ૬ ઉપર સ્તુતિવાન દેવ છે. આમેન. પણ દેવની વાત વ્યર્થ થઈ એમ નહિ, કેમકે જઓ ઈસ્રાએલીના છે તેઓ સઘળા
- ૭ ઈસ્રાએલી નથી. અને તેઓ ઈબ્રાહીમનો વંશ છે માટે સઘળાં છોકરાં છે, એમ પણ નથી ; પણ [એવું લખેલું છે કે,] “ ઈસ-
- ૮ હાકથી તારો વંશ કહેવાશે”. એટલે જઓ દેહ સંબંધી છોકરાં, તેઓ દેવનાં છોકરાં એમ નથી ; પણ જઓ વચન સંબંધી
- ૯ છોકરાં, તેઓજ વંશ ગણાશે. કેમકે વચનની વાત એ છે કે,
- ૧૦ “ આ સમે હું આવીશ, ને સારાને દિકરો થશે.” અને એટલું એમ નહિ, કેમકે રબેકાએ પણ એક એટલે આપણા બાપ
- ૧૧ ઈસહાકથી ગર્ભ ધર્યો, ને [છોકરાંઓના] જન્મ્યા પહેલાં જ્યારે તેઓએ કંઈ સાંકે કે ભુંકું કર્યું ન હતું, ત્યારે દેવનો મનોરથ જ પોતાની પ્રસન્નતા પ્રમાણે છે તે, કરણીઓથી નહિ,
- ૧૨ પણ તેડનારથીજ, સ્થિર રહે, માટે એણીને એમ કહ્યું હતું
- ૧૩ કે, “ વડો નાનાની ચાકરી કરશે.” તે પ્રમાણે લખ્યું છે કે, “ મેં યાકુબ ઉપર પ્રીતિ કરી, પણ ઈસાવ ઉપર દ્વેષ કર્યો છે.”
- ૧૪ ત્યારે આપણે શું કહિયે ? દેવ પાસે અન્યાય છે શું ?
- ૧૫ ના, એવું ન થાય ; કેમકે તે મુસાને કહે છે કે, “ જના ઉપર હું દયા કરું, તેના ઉપર હું દયા કરીશ ; ને જના ઉપર હું
- ૧૬ ક્રૂણા કરું, તેના ઉપર હું ક્રૂણા કરીશ.” માટે તો ઈચ્છનારથી નહિ, ને દેડનારથી નહિ, પણ દયા કરનાર દેવથી થાય છે.

વળી ધર્મલેખ શક્તને કહેછે કે, “મેં તને ઉભો કર્યો છે, એ ૧૭
માટે કે, તારામાં મારો પરાક્રમ હું દેખડાવું, ને માફ નામ
આખી પૃથ્વીમાં પ્રસિદ્ધ થાય.” એ માટે જના પર તે દયા ૧૮
કરવા ઈચ્છેછે, તેના પર દયા કરેછે; ને જને હઠીલો કરવા
ઈચ્છેછે, તેને હઠીલો કરેછે.

ત્યારે તું મને કહશે કે, તો હવે તે દ્વાપ કેમ કહાડેછે? કેમકે ૧૯
તેની ઈચ્છાને કોણ નડેછે? હે માણસ, પણ તું કોણ છે કે ૨૦
દેવની સામા જવાબ આપેછે? જે ઘડેલું, શું તે પોતાના ઘડ-
નારને કહશે કે, તેં મને એવું કેમ ઘડ્યું? એકજ ગારાથી એક ૨૧
પાત્ર માનને સાડ તથા ખીજું અપમાનને સાડ ઘડવાને
કુંભારને મટોડી ઉપર અધિકાર નથી શું? અને જો દેવે પોતાનો ૨૨
કોપ દેખાડવા તથા પોતાનું સામર્થ્ય જણાવવા ઈચ્છીને,
નાશને જોગ થયલા કોપના પાત્રોનું ઘણી ધીરજથી સહન કરીયું;
ને જો દયાનાં પાત્રોમાં પોતાના મહિમાની સંપત્તિ જણાવવા ૨૩
તેણે તેઓને મહિમાને સાડ આગળ તૈયાર કર્યાં હતાં તો શું?
તેઓને, એટલે આપણે જોએ તેણે કેવળ યહુદીઓમાંથી ૨૪
નહિ, પણ વિદેશીઓમાંથી પણ તેડાવ્યા છે. અને તે પ્રમાણે ૨૫
તે હાશીઆમાં કહેછે કે, “જે મારા લોક ન હતા તેઓને હું
મારા લોક, ને જે વહાલી ન હતી તેને હું વહાલી કરી
કહીશ. અને એમ થશે કે જે ઠેકાણે તેઓને કહેવાતું હતું કે ૨૬
તમે મારા લોક નથી, ત્યાં તેઓ જીવતા દેવના દીકરાઓ
કહેવાશે” પણ યશાયા ઈસ્રાએલ સંબંધી ઘટિા પાડીને ૨૭
કહેછે કે, “ઈસ્રાએલના દિકરાઓની ગણતી જો સમુદ્રની રેતી
સરખી હોય, તો પણ થોડાજ તારણ પામશે. કેમકે વાતને તે ૨૮
પુરી કરનાર તથા ન્યાયમાં તેને ટુંકી કરનાર છે, કેમકે પ્રભુ
દેશ પર ટુંકામાં વાત પુરી કરશે.” અને તે પ્રમાણે યશાયાએ ૨૯
આગળ પણ કહ્યું હતું કે, “સેનાના પ્રભુએ આપણને સાડ
ખીજ જો રાખ્યું ન હોત, તો આપણે સંદોમના જેવા થાત
તથા ગમોરાના સરખા થઈ જાત.”

ત્યારે શું કહિયે? એ કે વિદેશીઓ ન્યાયીપણાને શોધતા ન ૩૦

હતા, તો પણ તેઓએ ન્યાયીપણાને, એટલે જ ન્યાયીપણું
 ૩૧ વિશ્વાસથી છે તેને, પામી લીધું. પણ ઈસ્રાએલ ન્યાયીપણાના
 નિયમની પછવાડે લાગતાં, તેઓને ન્યાયીપણાનો નિયમ
 ૩૨ જડ્યો નહિ. શા માટે નહિ? કેમકે તેઓ વિશ્વાસથી નહિ,
 પણ જેમ નિયમની કરણીઓથી તેમ [પછવાડી લાગતા]. કેમકે
 તેઓએ ઠેસવાળા ખડકની ઠેસ ખાધી; જેમ લખ્યું છે
 ૩૩ તેમ કે, “જુઓ, સીઓનમાં હું ઠેસવાળા ખડક, ને ઠોકર-
 વાળા પથરને રાખુંછું, ને જે કોઈ તેના ઉપર વિશ્વાસ કરશે
 તે શરમાશે નહિ.”

૧૦ ઓ ભાઈઓ, ઈસ્રાએલને સાડ મારા અંતઃકરણની
 ઈચ્છા તથા દેવની પાસે મારી પ્રાર્થના, તેઓના તારણને
 ૨ અર્થે છે. કેમકે હું તેઓની એ શાહેદી પુરૂંછું કે, તેઓમાં દેવ
 ૩ સંબંધીની આસ્થા છે ખરી, પણ તે જ્ઞાન પ્રમાણે નથી. કેમકે
 દેવના ન્યાયીપણાને ન જાણીને તથા પોતાનાજ ન્યાયીપણાને
 સ્થાપન કરવા ઈચ્છીને, તેઓ દેવના ન્યાયીપણાને આધીન
 ૪ થયા નહિ. ખ્રીસ્ત તો હરેક વિશ્વાસ રાખનારને ન્યાયી-
 ૫ પણાને અર્થે નિયમની સંપૂર્ણતા છે. અને નિયમશાસ્ત્રથી જે
 ન્યાયીપણું છે, તેનું એવું વર્ણન મુસા લખે છે કે, “જે માણસ
 ૬ તેનાં [કામો] કરશે તે તેઓથી જીવશે.” પણ જે ન્યાયીપણું
 વિશ્વાસથી છે, તે એવું કહે છે કે, “તું તારા અંતઃકરણમાં ન
 કહે કે આકાશમાં કોણ ચઢશે,” એટલે ખ્રીસ્તને નીચે લાવ-
 ૭ વાને; અથવા એ કે “હંડાણમાં કોણ ઉતરશે,” એટલે
 ૮ ખ્રીસ્તને મુએલાંઓમાંથી ઉપર લાવવાને. પણ તે શું કહે છે? એ
 કે, “વાત તારી પાસે, તારા મહોમાં તથા તારા અંતઃકરણમાં
 છે,” એટલે વિશ્વાસની જે વાત અમે પ્રગટ કરિયેછિયે તે
 ૯ એ છે કે, જો તું તારે મહોડે પ્રભુ ઈશુને કબુલ કરીશ, ને દેવે
 તેને મુએલાંઓમાંથી પાછો ઉઠાડ્યો, એવો વિશ્વાસ તારા
 ૧૦ અંતઃકરણમાં કરીશ, તો તું તારણ પામીશ. શા માટે કે
 ન્યાયીપણાને અર્થે અંતઃકરણથી વિશ્વાસ રખાય છે, ને

તારણને અર્થે મહોડે કરીને સ્વીકાર થાયછે. કેમકે ધર્મલેખો ૧૧
 કહેછે કે, “એના ઉપર જે કોઈ વિશ્વાસ કરશે તે શરમાશે નહિ,”
 કેમકે યહુદી તથા હેલેનીઓમાં ભેદ નથી. કેમકે સર્વેનો તેજ પ્રભુ ૧૨
 પોતાના સર્વે ભજનારાઓને સારૂ સંપત્તિવાન છે. કેમકે જે ૧૩
 કોઈ પ્રભુના નામ પર હાંક મારશે તે તારણ પામશે. પણ જેના ૧૪
 ઉપર તેઓએ વિશ્વાસ નથી કર્યો, તેના પર તેઓ કેમ હાંક
 મારશે? વળી જેના વિષે તેઓએ સાંભળ્યું નથી, તેના ઉપર
 વિશ્વાસ કેમ કરશે? વળી સંભળાવનાર વગર કેમ સાંભળશે.
 વળી તેઓ મોકલાયા વગર કેમ સંભળાવે? તે પ્રમાણે લખ્યું ૧૫
 છે કે, “વધામણીની સુવાર્તાના સંભળાવનારાઓના પગો
 કેવા સુંદર છે.”

પણ સઘળાએ તે સુવાર્તા માની નહિ, કેમકે યશાયા કહેછે ૧૬
 કે, “ઓ પ્રભુ, અમારા કહી સંભળાવ્યા પર કોણે વિશ્વાસ
 કીધો છે?” ત્યારે સાંભળવાથી વિશ્વાસ તથા દેવની વાતની ૧૭
 મારફતે સાંભળવું થાયછે. પણ હું કહું છું કે શું તેઓએ નથી ૧૮
 સાંભળ્યું? હા, નિશ્ચે આખી પૃથ્વિમાં તેઓનો અવાજ તથા
 જગતના છેડાઓ સુધી તેઓની વાતો નિકળી છે. પણ હું ૧૯
 કહું છું કે, શું ઈસ્રાએલે જાણ્યું નથી? પ્રથમ મુસા કહેછે કે,
 “જેઓ લોક નથી તેઓની અદેખાઈ હું તમારી પાસે કરાવીશ;
 અજ્ઞાની લોકે કરીને તમને ચિડવીશ.” વળી યશાયા છાતી ૨૦
 રાખીને કહેછે કે, “જેઓ મને શોધતા ન હતા તેઓને હું
 મળ્યો. જેઓ મારા સંબંધી પુછતા ન હતા તેઓને હું
 પ્રસિદ્ધ થયો.” પણ ઈસ્રાએલ વિષે તે કહેછે કે, “આખો ૨૧
 દિવસ, ન માનનારા તથા હલકું બોલનારા લોકોની ગમ મેં
 મારા હાથે લાંબા કીધા.”

ત્યારે હું કહું છું, શું દેવે પોતાના લોકને કહાડી મૂક્યા? ૧૧
 ના, એવું ન થાય, કેમકે હું પણ ઈસ્રાએલી, ઈબ્રાહિમના
 વંશનો, ને બન્યામીનના કુળનો છું. પોતાના જે લોકોને દેવે ૨
 અગાઉ જાણ્યા તેઓને કહાડી મૂક્યા નથી; એલિયા સંબંધી

- ૩ વર્ષત્રેપ શું કહે છે, એ તમે નથી જાણતા? કે તે શી રીતે દેવની
- ૩ પાસે ઇસ્રાએલની ઉલટી વિનંતી કરીને કહે છે કે, “એ પ્રભુ, તેઓએ તારા ભવિષ્યવાદીઓને મારીનાખ્યા છે, ને તારી યજ્ઞવેદીઓને ખાદી નાખી છે, ને હું એકલો રહ્યો, ને તેઓ મારો
- ૪ જીવ લેવાને શોધે છે.” પણ દેવનું ઉત્તર તેને શું કહે છે? “મેં પોતાને સાડે સાત હજાર પુરોહિતોને રાખી મૂક્યા છે, કે
- ૫ જેઓએ ખાલની આગળ ઘુંટણ ટેક્યું નથી.” અને એમજ હાલના કાળમાં પણ કૃપાના પર્સદ કર્યા પ્રમાણે કેટલાએક
- ૬ બાકી રહેલા છે. અને જો એ કૃપાથી થયું, તો કરણીઓથી નહિ, નહિ તો કૃપા તો કૃપાજ નથી, ને જો કરણીઓથી થયું, તો
- ૭ કૃપાથી નહિ, નહિ તો કરણી તો કરણીજ નથી. ત્યારે શું? ઇસ્રાએલ જ શોધે છે તે તેઓને પ્રાપ્ત થયું નથી, પણ પર્સદ
- ૮ કરેલાઓને પ્રાપ્ત થયું છે, ને બાકીના જડ કરાયા; જે પ્રમાણે લખ્યું છે કે, “દેવે તેઓને આ દિવસ સુધી મૂઠ આત્મા તથા નહિ દેખે એવી આંખો તથા નહિ સાંભળે એવા કાનો
- ૯ આપ્યાં છે.” અને દાવુદ કહે છે કે, “તેઓની મેજ તેઓને વારતે ફાંદો તથા ફાંસ તથા ઠોકર તથા પ્રતિકુળ થાઓ.
- ૧૦ તેઓની આંખો અંધકારરૂપ થાઓ, એવી કે તેઓ દેખે નહિ, ને તેઓની પીઠ સદા તું વાંકી વાળ.”
- ૧૧ ત્યારે હું કહું છું કે, તેઓએ ઠોકર ખાધી એ માટે કે તેઓ પડી જાય? ના, એવું ન થાય, પણ ઉલટું તેઓના પડવાથી, વિદેશીઓને તારણ મળે, કે તેઓ [ઇસ્રાએલીઓ] અદેખાઈથી
- ૧૨ ઉરકેરાય. ત્યારે જો તેઓનું પડવું એ જગતને સંપત્તિરૂપ, ને તેઓની દુર્દશા એ જો વિદેશીઓને સંપત્તિરૂપ થયું, તો તેઓનું સંપૂર્ણ થવું એ કેટલું અધિક થશે?
- ૧૩ હું તો તમ વિદેશીઓને બોલું છું; વિદેશીઓ સંબંધી હું તો
- ૧૪ પ્રેરિત છું, તેટલા માટે હું મારા કારભારને મોટો માનું છું; એ માટે કે કોઈ પ્રકારે મારા સ્વદેશી ભાઈઓને હું અદેખાઈથી ઉરકેરું
- ૧૫ તથા તેઓમાંના કેટલાએકને બચાવું. કેમકે તેઓને કહાડી નાખવું એ જો જગતનો મિલાપ [દેવ સાથે] થયો, તો

તેઓને ફરી અંગીકારવું, એ તો મુઓલાંમાંથી જીવન શિવાય
ખીજું શું થશે?

વળી જો પ્રથમ ફળ પવિત્ર છે, તો લોદો પણ પવિત્ર; ને ૧૬
જો જડ પવિત્ર તો ડાળીઓ પણ પવિત્ર. વળી જો ડાળી- ૧૭
ઓમાંની કેટલીએક ભાંગી નંખાઈઓ, ને તું જંગલી જૈતુન
છતાં કલમરૂપે તેઓને ઠેકાણે મેળવાયો, ને જૈતુનની જડ
તથા રસનો ભાગીઓ થયો, તો એ ડાળીઓ પર તું ગર્વ ન ૧૮
કર; પણ જો તું ગર્વ કરે, તો પણ જડને તારો આધાર નથી
પણ તને જડનો. ત્યારે તું કહશે કે હું કલમરૂપે મેળવાઈ ૧૯
માટે ડાળીઓ ભાંગી નંખાઈઓ. વાર, અવિશ્વાસને લીધે ૨૦
તેઓ ભાંગી નંખાઈઓ, ને તું વિશ્વાસથીજ સ્થિર રહે છે,
ગર્વિષ્ટ ન થા, પણ ભય રાખ. કેમકે જો દેવે અસલ ૨૧
ડાળીઓને બચાવી નહિ તો તને પણ નહિ બચાવશે. ત્યારે ૨૨
દેવની મેહેરબાનીને તથા તેની કઠણતાને પણ જો; જો પડી
ગયા તેઓ પર તો કઠણતા, પણ જો તું તેની મેહેરબાનીમાં
રહે તો તારા ઉપર મેહેરબાની, નહિ તો તું પણ કાપાં નંખાઈશ.
અને તેઓ જો અવિશ્વાસમાં નહિ રહેશે, તો કલમરૂપે મેળ- ૨૩
વાશે; કેમકે દેવ તેઓને કલમરૂપે પાછા મેળવી શકે છે. કેમકે ૨૪
જે જૈતુનનું આડ સ્વભાવથી જંગલી જો તેમાંથી તું કાપાં કહડાયો,
ને સ્વભાવથી ઉલટી રીતે સારા જૈતુનના આડમાં કલમરૂપે
મેળવાયો, તો તે કરતાં સ્વભાવિક ડાળીઓ કેટલી અધિકતાથી
પોતાના જૈતુનના આડમાં કલમરૂપે પાછી મેળવાશે.

કેમકે, ઓ ભાઈઓ, મારી ઈચ્છા નથી કે તમે આ ભેદ ૨૫
સંબંધી અજાણ્યા રહો. રખેને તમે પોતાને બુદ્ધિવાન સમજો,
કે વિદેશીઓની સંપૂર્ણતા માંહે આવે ત્યાં સુધી ઈસ્લામ્મલના
કાંઈક ભાગને કઠણતા થઈ છે. અને એમ બધા ઈસ્લામ્મલ ૨૬
બચશે, જેમ સખું છે તેમ કે, “શીઓનમાંથી બચાવનાર
આવશે, ને તે યાકુબની પાસેથી અભક્તિને ફેરવી નાખશે;
જ્યારે હું તેઓનાં પાપ નિવારણ કરીશ, ત્યારે એ તેઓને ૨૭
સાફ મારી પાસેથી બંદોબસ્ત છે.” સુવાર્તા સંબંધી તમારે ૨૮

લીધે તેઓ શત્રુ છે ખરા, પણ પસંદ થયા સંબંધી બાપદાદા-
૨૯ ઓને લીધે તેઓ વહાલા છે. કેમકે દેવનાં કૃપાદાન તથા તેડાં
૩૦ અચળ છે. કેમકે જેમ તમે પહેલાં દેવને માનતા ન હતા, ને
હમણાં તેઓના ન માન્યાના કારણથી તમારા પર દયા આવી;
૩૧ તેમ તેઓ હમણાં માનતા નથી, એ સાફ કે, તમારા પરની
૩૨ દયાના કારણથી, તેઓ પર પણ દયા આવે. કેમકે દેવે તેઓ
બધાને અવિશ્વાસમાં બંધ કર્યા છે, એ સાફ કે બધા ઉપર
તે દયા કરે.

૩૩ આહા! દેવની સંપત્તિનું તથા બુદ્ધિનું તથા જ્ઞાનનું હંડાપણું.
તેના ઠરાવો કેવા અશોધ્ય, ને તેના માર્ગો કેવા અગમ્ય છે!
૩૪ કેમકે પ્રભુનું મન કોણે જાણ્યું છે, અથવા તેને બોધ આપનાર
૩૫ કોણ થયો છે, અથવા કોણે તેને પહેલાં કુંઠ આપ્યું, ને તે
૩૬ તેને પાછું વળાશે? કેમકે તેનાથી, તથા તેના વડે, તથા તેને
અર્થે બધું થાય છે. તેનો સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

૧૨ ત્યારે, ઓ ભાઈઓ, દેવની ઘણી દયાને લીધે, હું તમારી
વિનંતી કહું છું કે, તમે પોતાના શરીરોનું જીવનું તથા પવિત્ર
તથા દેવને પ્રસન્ન કરનાર અર્પણ કરો; એ તમારી બુદ્ધિસંપન્ન
૨ સેવા છે. અને આ જગતનું રૂપ તમે ન ધરો, પણ તમારાં
મનો નવાં થઈ જતાં પરમ રૂપમાં તમે બદલાઓ, એવા કે
દેવની ઇચ્છા શી છે, એટલે જે સારી ને સુખદાયક ને સંપૂર્ણ
છે, તે સંબંધી તમે પારખ થાઓ.

૩ વળી જે કૃપા મને પ્રાપ્ત થએલી છે, તેના આસરાથી, હું
તમારામાંના એકેકને કહું છું કે, પોતાને ગણવાને જે યોગ્ય છે,
તે કરતાં વધારે ન ગણવો, પણ નમ્ર બુદ્ધિથી ગણવો, જેમ દેવે
૪ એકેકને વિશ્વાસનું માપું વેહેંચી આપ્યું છે, તેમ. કેમકે જેમ
આપણને એક શરીરનાં ઘણાં અંગો છે, ને સઘળાં અંગોને
૫ એકજ કામ નથી; તેમ પ્રીસ્તમાં આપણે ઘણાં છતાં એક
૬ શરીર છીએ, ને માહોમાંહે એકમેકનાં અંગો. અને આપણને જે
કૃપા પ્રાપ્ત થએલી છે, તે પ્રમાણે જુદાં જુદાં કૃપાદાનો મળ્યાં છે;

તેથી જો ભવિષ્ય કહેવાનું, તો વિશ્વાસના માપા પ્રમાણે કહેવું ;
 અથવા જો સેવાનું તો સેવામાં લાગુ રહેવું ; વળી જ શીખા- ૭
 માણ આપનાર તેણે શીખામણ આપવામાં, ને જ સુખોધ ૮
 કરનાર તેણે સુખોધ કરવામાં લાગુ રહેવું ; જ ખીજને કંઈ
 આપેછે તેણે ઉદારપણાથી આપવું ; જ અધિકાર કરેછે તેણે
 આતુરતાથી કરવો ; ને જ દયા કરેછે તેણે ખુશીથી કરવી.

પ્રેમ ઢોંગ વગર થાય, જ ભુંડું છે તેનો તમે દ્વેષ કરો, જ ૯
 સાફ છે તેને વળગી રહો. ભાઈ પરના પ્રેમે કરીને એકમેક ૧૦
 ઉપર પ્રીતિ કરનારા ; માન સંબંધી એક ખીજને શ્રેષ્ઠ
 ગણનારા ; આતુરતામાં આજસ વગરના ; આત્મામાં હોંશીલા ; ૧૧
 પ્રભુની સેવા કરનારા ; આશામાં હરખ કરનારા ; સંકટમાં ૧૨
 ધીરજ રાખનારા ; પ્રાર્થનામાં લાગુ રહેનારા ; પવિત્રોનો ૧૩
 ખપ પુરો પાડનારા ; પરોણાગત કરનારા, એવા તમે થાઓ.
 તમારા સતાવનારાઓને આશીર્વાદ આપો, આશીર્વાદજ આપો, ૧૪
 ને શ્રાપ આપતા ના. હરખનારાઓની સાથે તમે હરખાઓ, ૧૫
 ને રડનારાઓની સાથે રડો. માહોમાંહે તમે એકજ મન ધરો, ૧૬
 મોઠાઈ પર મન ન રાખો પણ દીનોની સાથે મળતા જાઓ ;
 તમે પોતાને ખુદ્દિવંત ન સમજો. ભુંડાને બદલે ભુંડું કોઈને ૧૭
 વાળતા ના, સઘળાં માણસોનાં દેખતાં જ સુશોભિત છે, તે
 [કરવાને] ધ્યાનમાં આણો. જો બની શકે, તો જમ તેમ ૧૮
 કરીને સઘળાં માણસોની સાથે સમાધાનમાં ચાલો. ઓ વહા- ૧૯
 લાઓ, તમે પોતા પરનું વૈર ન વાળો, પણ કોપને સાફ જગ્યા
 છોડો, કેમકે લખેલું છે કે, “ પ્રભુ કહેછે કે વૈર વાળવું એ માફ
 છે, હું પાછું વાળી આપીશ.” એ માટે જો તારો વૈરી ભુખ્યો ૨૦
 હોય, તો તેને ખાવાનું આપ ; જો તૃષિત હોય તો તેને પીવાનું
 આપ, કેમકે એવું કરતાં તું તેના માથા પર આગના અંગારા
 ઢગલાએ મૂકીશ. જ ભુંડું તેથી તું જીંતેલો ન થા, પણ જ ૨૧
 સાફ તેથી ભુંડું જીંત.

ઉરેક માણસે મુખ્ય અધિકારીઓને આધીન થવું ; કેમકે ૧૩

જે દેવથી નથી એવો કોઈ અધિકાર નથી ; જે અધિકારીઓ
 ૨ છે તેઓ દેવના ઠરાવેલા છે ; એ માટે અધિકારીની સામે જે
 થાય છે તે દેવના ઠરાવને નડે છે, ને નડનારા પોતાને સાડે દંડ
 ૩ પ્રાપ્ત કરશે. કેમકે હાકેમો સારાં કામ સંબંધી ભયરૂપ નથી,
 પણ ભુંડાં સંબંધી ; ત્યારે અધિકારીથી તને બિહીક ન લાગે,
 એવી તારી ઈચ્છા છે શું ? તો તું સાડે કર ને તું તેની પાસે
 ૪ વખાણુ પામીશ. કેમકે તારા હિતને અર્થે તે દેવનો કારભારી
 છે ; પણ જે તું ભુંડું કરે તો બિહી, કેમકે તે તરવાર નિરર્થક
 રાખતો નથી, કેમકે તે દેવનો કારભારી છે, એટલે, કોપને
 ૫ અર્થે ભુંડું કરનાર પર તે બદલો વાળનાર છે. તે માટે
 કેવળ કોપને લીધે નહિ, પણ પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે પણ તમારે
 ૬ તેને આધીન થવું જોઈએ. અને એ કારણુ માટે તમે કર પણ
 આપો છો, કેમકે તેઓ દેવના ચાકર છે ને તેજ કામમાં લાગુ
 ૭ રહે છે. ત્યારે સઘળાને પોતાનો હક આપો ; જેને કરનો તેને
 કર ; જેને દાણનો તેને દાણ ; જેને બિહીકનો તેને બિહીક ;
 જેને માનનો તેને માન.

૮ એક બીજા ઉપર પ્રેમ રાખવો એ શિવાય બીજું દેવું કોઈનું
 ન કરો, કેમકે જે બીજા ઉપર પ્રેમ રાખે છે તેણે નિયમને પુરો
 ૯ પાળ્યો છે. કારણુ કે “ તારે વ્યભિચાર ન કરવો, હત્યા ન
 કરવી, ચોરી ન કરવી, જુઠી શાહેદી ન પુરવી, લોભ ન
 રાખવો,” ઈત્યાદિ, જે આજ્ઞાઓ છે તેઓ સંક્ષેપે કરીને આમાં
 સમાયલી છે, એટલે “ જેવો પોતા પર તેવો પોતાના પડોશી
 ૧૦ પર પ્રેમ રાખવો.” પ્રેમથી પડોશીનું કંઈ ભુંડું કરાતું નથી,
 તેથી પ્રેમ નિયમની સંપૂર્ણતા છે.

૧૧ અને વળી કાળને જાણીને કે હમણાં હંધમાંથી ઉઠવાની
 વેળા આવી છે, કારણુ કે જે વેળાએ આપણે વિશ્વાસ કરવા
 ૧૨ માંડ્યો, તે કરતાં હાલ આપણું તારણુ પાસે છે. રાત ઘણી
 ગઈ, દિવસ પાસે છે, માટે આપણે અંધકારનાં કામો ત્યાગ
 ૧૩ કરિયે, ને અજવાળાનાં હથિયારો ખાંધિયે. અને દિવસે
 જેમ શોભે તેવી રીતે ચાલિયે, રંગભોગમાં તથા છાકટાઈમાં

નહિ, સંભોગમાં તથા કામીપણમાં નહિ, ઝઘડામાં તથા મસ્જરમાં નહિ. પણ તમે પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને પહેરી લો, ને ૧૪ દેહ સંબંધી, એટલે તેની દુષ્ટ ઈચ્છાએને અર્થ અંતિ બ્યાનમાં ન આણો.

વિશ્વાસમાં જ નબળો તેનો અંગીકાર કરો, પણ સંદેહ ૧૪
વિષેના વિવાદને સાડ નહિ. કોઈએક તો એવું ધારે છે કે હું બધું ૨
ખાહું, ને બીજો નબળો છે માટે શાકજ ખાય છે. જ ખાય છે તેણે ૩
ન ખાનારને તુચ્છ ન કરવો; ને જ ખાતો નથી તેણે ખાના-
રને અપરાધી ન ઠરાવવો, કારણ કે દેવે તેનો અંગીકાર
કર્યો છે. તું કોણ છે કે બીજાના ચાકરને અપરાધી ઠરાવે? ૪
પોતાના ધણી આગળ તે ઉભો રહે છે અથવા પડે છે, પણ તે
ઉભો રખાશે, કેમકે દેવ તેને ઉભો રાખી શકે છે. કોઈ એક ૫
તો એક દિવસને બીજા કરતાં વધારે માને છે, ને બીજો સઘળા
દિવસને સરખા માને છે; હરેકે પોતપોતાના મનમાં સંપૂર્ણ
નિશ્ચે કરવો. દિવસને જ ગણકારે છે તે પ્રભુને સાડ ગણકારે છે; ૬
ને દિવસને જ ગણકારતો નથી તે પ્રભુને સાડ ગણકારતો
નથી; જ ખાય છે તે પ્રભુને સાડ ખાય છે, કેમકે તે દેવનો ઉપકાર
માને છે ને જ નથી ખાતો તે પ્રભુને સાડ નથી ખાતો, ને
દેવનો ઉપકાર માને છે. કેમકે આપણામાંનો કોઈ પોતાને સાડ ૭
જીવંતો નથી, ને કોઈ પોતાને સાડ મરતો નથી. કારણ કે જો ૮
જીવિયે છિયે, તો પ્રભુને સાડ જીવિયે છિયે, અથવા જો મરિયે-
છિયે, તો પ્રભુને સાડ મરિયે છિયે, તે માટે આપણે જો
જીવિયે અથવા જો મરિયે તો પ્રભુના જ છિયે. કેમકે એ માટે ૯
ખ્રીસ્ત મરણ પામ્યો, ને પાછો ઉઠ્યો ને જીવે છે કે, મુએલા-
એનો તથા જીવતાં એનો પણ તે પ્રભુ થાય. પણ તું પોતાના ૧૦
ભાઈને કેમ અપરાધી ઠરાવે છે? અથવા તું પોતાના ભાઈને
કેમ તુચ્છ કરે છે? કેમકે આપણે સહુ ખ્રીસ્તના ન્યાયાસન
આગળ ઉભા રહીશું. કાંજે લખ્યું છે, “ પ્રભુ કહે છે કે, હું ૧૧
પોતાના જીવના સમ ખાહું છું કે, હરેક ઘુંટણ મારી આગળ વાંકો

- ૧૨ વળશે, ને હરેક જીભ દેવ આગળ સ્વીકાર કરશે." એ માટે આપણામાંનો હરેક પોતપોતાનો હિસાબ દેવને આપશે.
- ૧૩ ત્યારે હવેથી આપણે એક બીજાને અપરાધી ન ઠરાવિયે, પણ તે કરતાં એવું ઠરાવિયે કે, પોતાના ભાઈ આગળ, જેની
- ૧૪ ઠેસ કે ઠોકર લાગે, એવું કંઈ ન મૂકવું. હું મભુ ઈશુથી જાણું છું ને મારી પુરી ખાતરી થએલી છે કે કંઈ તો જાતે અશુદ્ધ નથી,
- ૧૫ પણ જેને જે કંઈ અશુદ્ધ લાગે છે તેને તે અશુદ્ધ છે. પણ જો તારો ભાઈ તારા ખાવાને લીધે એક પામે છે, તો તેટલામાં તું પ્રેમ પ્રમાણે ચાલતો નથી; જેને સાંઝે ખીસ્ત મર્યો, તેનો નાશ
- ૧૬ તું તારા ખાવાનાથી ન કરાવ. ત્યારે તમારું જે સાંઝે તે ભુંડું
- ૧૭ કહેવાય એવું થવા ન દે. કેમકે દેવતું રાજ્ય ખાવા પીવામાં નથી, પણ ન્યાયીપણું, શાંતિ, ને પવિત્ર આત્માથી આનંદ,
- ૧૮ એઓમાં છે. કેમકે એઓમાં જે ખીસ્તની સેવા કરે છે, તે
- ૧૯ દેવને પ્રસન્ન તથા માણસોને માનીતો થાય છે. ત્યારે જે સમાધાનતું તથા જે પરસ્પરની સુધરાઈતું હોય તેની પછવાડે
- ૨૦ આપણે લાગવું. ખાવાના કારણે દેવનાં કામનો નાશ ન કરો; બધું શુદ્ધ છે ખરું, પણ ખાવાથી જે ઠોકર ખવાડે છે તે માણ-
- ૨૧ સને તે ભુંડું છે. માંસ ન ખાવું, ને દાક્ષારસ ન પીવો, ને જે કંઈ બીજાથી તારો ભાઈ ઠેસ ખાય છે, અથવા ઠોકરાય છે, અથવા નબળો થાય છે, તે ન [કરવું] એ તને ઘટારથ છે.
- ૨૨ શું તને વિશ્વાસ છે? તો તે પોતામાં દેવની આગળ રાખ; પોતાને જે સાંઝે લાગે છે, તે સંબંધી પોતાને અપરાધી જે નથી
- ૨૩ ઠરાવતો તે ધન્ય છે. પણ જેને સંદેહ છે તે જો ખાય છે તો તે અપરાધી ઠરે છે, કેમકે તે વિશ્વાસથી [ખાતો નથી]; ને જે સઘળું વિશ્વાસથી નથી તે તો પાપ છે.

૧૫ હવે અશક્તોની નિર્બંજતાનું સહન કરવું, ને પોતાને ખુશી ર ન કરવા, એ આપણું શક્તિવંતોને જોગ છે. આપણામાંના હરેકે પોતાના પડોશીને તેના કહ્યાણને અર્થે તેના સંસ્થાપન ૩ માટે ખુશી કરવો. કેમકે ખીસ્તે પણ પોતાને ખુશી કીધો નહિ, પણ જેમ લખ્યું છે કે, “ નિંદાખોરો તારી જે નિંદા કરતા હતા

તે મારા પર પડી," તેમ. કેમકે જેટલું અગાઉ લખેલું હતું, ૪
 તે આપણી શીખામણને સાચું લખેલું હતું, એ માટે કે પવિત્ર-
 લેખાને આસરે, જે ધીરજતા તથા દિલાસો છે, તેઓથી ૫
 આપણને આશા થાય. હવે તમે, ખ્રીસ્ત ઈશુ પ્રમાણે, એકજ
 મનના થાઓ, એવું ધીરજતાનો તથા દિલાસાનો દેવ તમને દેા; ૫
 એ માટે કે તમે એક ચિત્તથી તથા એક મુખથી, દેવનો, એટલે ૬
 આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના બાપનો, મહિમા પ્રગટ કરો. માટે, ૭
 ખ્રીસ્તે જેમ દેવના મહિમાને અર્થે આપણે અંગીકાર કરયો,
 તેમ તમે એક બીજાને અંગીકાર કરો. વળી હું કહું છું કે, ઈશુ ૮
 ખ્રીસ્ત દેવના સત્યને લીધે સુનતીઓનો સેવક થયો, એ માટે કે
 જે વચનો બાપદાદાઓને આપેલાં હતાં, તેઓને તે સ્થિર કરે, ને ૯
 વળી કે વિદેશીઓ પાસે તેની દયાને લીધે દેવનો મહિમા પ્રગટ કરે, ૯
 જેમ લખ્યું છે તેમ કે, "એ કારણે માટે હું વિદેશીઓમાં તારી ૧૦
 સ્તુતિ કરીશ, ને તારા નામનું ગીત ગાઈશ." અને વળી કહે છે ૧૦
 કે, "ઓ વિદેશીઓ, તમે તેના લોકોની સંઘાતે હરખાઓ." ૧૧
 અને વળી, "ઓ સઘળા વિદેશીઓ, પ્રભુને વખાણો, ને, ઓ ૧૧
 સઘળા લોક, તેની સ્તુતિ કરો." અને વળી યશાયા કહે છે કે, ૧૨
 "યેસીમાંની જડ થશે, એટલે વિદેશીઓ ઉપર રાજ્ય કરવાને ૧૩
 જે ઉઠવાનો છે, તેના પર વિદેશીઓ આશા રાખશે." હવે ૧૩
 આશાનો દેવ તમને વિશ્વાસ રાખવામાં, સર્વે હર્ષ તથા શાંતિએ
 ભરપુર કરો, એ સાચું કે પવિત્ર આત્માની શક્તિએ કરીને
 તમને આશા પુશ્કળ થાય.

અને, ઓ મારા ભાઈઓ, હું પોતે નિશ્ચે જાણું છું કે તમે પોતે ૧૪
 સારાપણાએ પૂર્ણ, સર્વ જ્ઞાને ભરપુર, ને એક બીજાને
 ચેતાવવાને સાચું તમે શક્તિમાન છો. તોએ પણ જાણે કે મારે ૧૫
 તમને સ્મરણ કરાવવું, માટે કાંઈ વધારે છાતી ચલાવીને મેં
 તમારા પર લખ્યું છે, કારણ કે દેવથી મને આ કૃપા પ્રાપ્ત થયલી ૧૬
 છે, કે દેવની સુવાર્તા વિષેનો યાજ્ઞક થઈને, હું વિદેશીઓ ૧૬
 સંબંધી ખ્રીસ્તનો સેવક થાઉં, એ સાચું કે વિદેશીઓ પવિત્ર
 આત્માથી પવિત્ર કરાઈને માનીતું અર્પણ થાય. ત્યારે જે દેવ ૧૭

- વિષેનું છે તે સંબંધી મને ખ્રીસ્ત ઇશુથી મોટાઈ કરવાનું કારણ છે.
- ૧૮ કેમકે વિદેશીઓ આજ્ઞાપાલન કરે એ સાફ ખ્રીસ્તે જે મારી પાસે કરાવ્યું નથી, તે સંબંધીનું કાંઈ કહેવાને મારી છાતી ચાલનાર
- ૧૯ નથી, એટલે વાતમાં ને કામમાં ને ચિન્હોના તથા આશ્ચર્યોના પરાક્રમમાં, કે જેઓ દેવના આત્માના પરાક્રમથી છે [એવું કરાવ્યું] કે, યરૂશાલેમથી તે ઇલુરીકમ સુધી ફેરો ખાઈને મેં
- ૨૦ ખ્રીસ્તની સુવાર્તા સંપૂર્ણ પ્રકારે પ્રગટ કરી છે. અને એવી રીતે તો મેં સુવાર્તા પ્રગટ કરવાની મહેનત કરીધી, કે જ્યાં ખ્રીસ્તનું
- ૨૧ નામ હતું ત્યાં નહિ, રબે બીબના પાયા પર હું બાંધું. પણ જેમ લખ્યું છે તેમ કે, “જેઓને તેના સંબંધીના સમાચાર ન હતા તેઓ જોશે, ને જેઓએ સાંભળ્યું ન હતું તેઓ સમજશે.”
- ૨૨ અને તેજ કારણથી તમારી પાસે આવતાં મને ઘણી અડ-
- ૨૩ ચણો પડી છે. પણ હમણાં આ પ્રાંતોમાં મને જગ્યા બાકી રહેલી નથી, ને ઘણાં વરસ થયાં તમારી પાસે આવવાને મારી
- ૨૪ ઈચ્છા છે; જેવારે હું રૂપાનિયા તરફ જઈશ, તેવારે તમારી પાસે આવીશ, કેમકે મને આશા છે કે ત્યાં જતાં હું તમને જોઈશ, ને પ્રથમ તમારામાંથી કાંઈ તૃપ્ત થઈને તમારાથી ત્યાંની ગમ
- ૨૫ આગળ મોકલાઈશ. હાલ તો હું પવિત્રોની સેવામાં યરૂશાલેમ
- ૨૬ જાહું છું. કેમકે યરૂશાલેમના પવિત્રોમાંના જેઓ દરિદ્રો, તેઓને સાફ કંઈ દાન કરવું, એ માકેદોન્યા તથા આખ્યાને સાફ લાગ્યું.
- ૨૭ એઓને સાફ લાગ્યું, અને એઓ તેઓના ઋણીઓ પણ છે ખરા. કેમકે જો વિદેશીઓ તેઓની આત્મિક વસ્તુઓમાં ભાગિયા થયા, તો દૈહિક વસ્તુઓથી તેઓની ચાકરી કરવી
- ૨૮ એ તેઓની ફરજ છે. ત્યારે એ કામ પુરૂં કરીને, ને એ ફળ તેઓને સાફ નકી કરીને, હું તમારામાં થઈને રૂપાનિયા જઈશ.
- ૨૯ અને મને માલમ છે કે તમારી પાસે આવતાં હું ખ્રીસ્તની સુવાર્તાના સંપૂર્ણ આશીર્વાદ સુદ્ધાં આવીશ.
- ૩૦ અને, એ ભઈઓ, હું તમારી વિનંતી કરું કે, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને લીધે તથા પવિત્ર આત્માના પ્રેમને લીધે, તમે મારી સાથે દેવની પાસે મારે સાફ પ્રાર્થનામાં યતન કરો,

કે હું યહુદામાંના અવિશ્વાસીઓથી બચું, ને યરૂશાલેમને સારૂ ૩૧
જે મારી સેવા, તે પવિત્રોને માનીતી થાય; અને કે દેવની ૩૨
ઈચ્છાના આસરાથી હું આનંદે તમારી પાસે આવું, ને તમારા
સુખાં વિશામો પામું. હવે શાંતિનો દેવ તમારા સંઘનાની ૩૩
સાથે હો. આમેન.

વૃળી આપણી બેહેન કેથી જે કુંકીઆમાંની મંડળીની સેવકી ૧ ૬
છે, તે સંબંધી હું તમને ભલામણ કરું છું કે, જેમ પવિત્રોને લાયક ૨
છે, તેમ તમે પ્રભુને લીધે તેનો અંગીકાર કરો, ને જે કામમાં
તમારી પાસેથી તેને અગત્ય હાય તેમાં તમે તેની સાલ્ય કરો,
કેમકે તે પોતેજ ઘણાની તથા મારી પોતાની પણ સાલ્ય
કરનાર થઈ છે.

ખ્રીસ્ત ઈશુમાં મારી સાથે કામ કરનારાં ખ્રીસ્ત તથા ૩
આકુલાને જેમ કહો. તેઓએ મારા જીવને સારૂ પોતાની ૪
ગરદનો ધરી છે, તેઓનો ઉપકાર એકલો હુંજ નહિ પણ
વિદેશીઓમાંની સંઘળી મંડળીઓ પણ માને છે. અને જે ૫
મંડળી તેઓના ઘરમાં છે તેને જેમ કહો. મારો વહાલો
એપાઈનેતસ જે ખ્રીસ્તને સારૂ આપ્યાયાનું પહેલું ક્ષણ છે, તેને
જેમ કહો. મરિયમ જેણે અમારે સારૂ ઘણી મહેનત કીધી તેને ૬
જેમ કહો. મારા સગા તથા મારી સાથેના બંદીવાન આંદ્રોની- ૭
કસ તથા બુનીઆને જેમ કહો; તેઓ પ્રેરિતોમાં નામીયા
છે, ને મારાથી અગાઉ ખ્રીસ્તમાં હતા. પ્રભુમાં મારા વહાલા ૮
અંખિલઆસને જેમ કહો. ખ્રીસ્તમાં મારી સાથે કામ કરનાર ૯
ઉરબાનને તથા મારા વહાલા રતખુસને જેમ કહો. ખ્રીસ્તમાં
માનીતા આપેલેને જેમ કહો. આરીસ્તખુલના ઘરનાંને જેમ ૧૦
કહો. મારા સગા હેરોદીઓનને જેમ કહો. નારકીસસના ૧૧
ઘરમાંનાં જેઓ પ્રભુમાં છે તેઓને જેમ કહો. પ્રભુમાં મહેનત ૧૨
કરનારીઓ ત્રુકાઈનાને તથા ત્રુકોસાને જેમ કહો. વહાલી
પેરસી જેણે પ્રભુમાં ઘણી મહેનત કીધી તેને જેમ કહો. ૧૩
પ્રભુમાં પસંદ કરેલા રૂફસને ને તેની તથા મારી માને જેમ
કહો. આસુનકિતસ, ફલેગોન, હેરમાસ, પાતરોબાસ તથા ૧૪

- હૃદયને, ને તેઓની સાથે જ ભાઈઓ છે, તેઓને ખેમ કહો.
- ૧૫ ફીલોલોગસને તથા જુલીયાને, નેરીઅસને તથા તેની બેહેનને,
ને અલુંપાસને તથા તેઓની સાથે જ સઘળા પવિત્રો છે
- ૧૬ તેઓને પણ ખેમ કહો. પવિત્ર ચુંબનથી તમે માહો માહો ખેમ
કહો. ખ્રીસ્તની મંડળીઓ તમને ખેમ કહે છે.
- ૧૭ હવે, ઓ ભાઈઓ, હું તમારી વિનંતી કરું છું, જ ઉપદેશ તમે
લીધો છે તેથી ઉલટા જો તમારામાં કુટ પાડે ને ઠેસ મૂકે,
- ૧૮ તેઓને તમે જાણી લો, ને તેઓથી દૂર રહો. કેમકે જો ઓ એવા
છે, તેઓ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની સેવા કરતા નથી, પણ
પોતાના પેટની સેવા કરે છે, ને મીઠી વાતોથી તથા ખુશામતોથી
- ૧૯ ભોળાઓનાં મનોને ભુલાવે છે. તમે આજ્ઞાપાલન કર્યું છે, તેના
સમાચાર બધા લોકોમાં ફેલાયા છે ખરા, ને હું તેથી તમારા
સંબંધી આનંદ કરું છું; ને મારી ઈચ્છા છે કે તમે જ સાંકે છે
તેને અર્થે ડાહ્યા, ને જ ભુંડું છે તેને અર્થે ભોળા એવા થાઓ.
- ૨૦ અને શાંતિનો દેવ શેતાનને વહેલો તમારા પગ તળે ઘુંદાવશે.
આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર હો. આમેન.
- ૨૧ કામ કરવામાં મારો સાથી તીમોથી, ને મારા સગા લુકી-
- ૨૨ અસ તથા યાસન તથા સોસીપાંતર તમને ખેમ કહે છે. હું
તેરતીઅસ, આ પત્રનો લખનાર, પ્રભુમાં તમને ખેમ કરું છું.
- ૨૩ મને તથા આખી મંડળીને પરોણા રાખનાર ગાયસ તમને
ખેમ કહે છે. શેહરનો ખળનચી એરાસ્તસ તથા ભાઈ
- ૨૪ ક્વાર્તસ તમને ખેમ કહે છે. આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા
તમ સર્વ ઉપર હો. આમેન.
- ૨૫ હવે જ મર્મ જંગતના મંડાણથી ગુપ્ત રાખેલો હતો, પણ આ
કાળમાં પ્રસિદ્ધ કરાયો છે, ને સનાતન દેવની આજ્ઞાથી
ભવિષ્યવાદીઓના લેખોમાં સર્વ દેશનાઓને વિશ્વાસના માન-
- ૨૬ વાને અર્થે જણાવ્યો છે, તે [મર્મ]ના પ્રકટીકરણ પ્રમાણે જ
- ૨૭ મારી સુવાર્તા, એટલે ઈશુ ખ્રીસ્ત ત્રિષેનો જ ઉપદેશ, તે પ્રમાણે
તમને નિભાવાને જ શક્તિવાન છે, તે એકલા જાની દેવને,
ઈશુ ખ્રીસ્તને આસરે, સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

કરીંથીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું પહેલું પત્ર.

કરીંથમાં દેવની જે મંડળી છે, જેઓ ખ્રીસ્ત ઇશુથી પવિત્ર ૧
કરાએલા, જેઓ પવિત્રો થવાને તેડાએલા, તેઓના પર તથા
તેઓ સુદ્ધાં સર્વે જગ્યામાં જેઓ આપણા પ્રભુ, એટલે તેઓના
તથા આપણા પ્રભુ, ઇશુ ખ્રીસ્તનું નામ લેએ, એ સર્વે ઉપર, ૨
પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત થવાને તેડા-
એલો, તથા ભાઈ સોસથેન લખેએ. દેવ આપણા બાપથી ૩
તથા પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

દેવની કૃપા ખ્રીસ્ત ઇશુમાં તમને આપેલી છે, તેને સાચું હું ૪
તમારા વિષે મારા દેવનો ઉપકાર સદા માનુંછું; કેમકે જેમ ૫
ખ્રીસ્તની શાહેદી તમારામાં દેહ થઈ તેમ, સર્વ પ્રકારે, સર્વે ૬
બોલવામાં તથા સર્વે જ્ઞાનમાં, તમે તેનામાં ભરપૂર થયા ;
માટે તમે કુંઈ કૃપાદાનમાં બોધ્યા ન થતાં આપણા પ્રભુ ઇશુ ૭
ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વાટ જુઓએ. તે તમને આપણા ૮
પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તના દિવસમાં નિર્દોષ થવાને અંત સુધી દેહ
કરશે. દેવ વિશ્વાસુ છે, જેનાથી તમે તેના દિકરા આપણા ૯
પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તની સંગતમાં તેડાએલા છે.

ભાઈઓ, હું આપણા પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તને નામે, તમારી ૧૦
વિનંતી કરુંછું, કે તમે સઘળા એકજ વાત બોલો, ને તમારામાં
ફુટો ન થાય, પણ એકજ મને તથા એકજ મતે મળેલા થાઓ.
કેમકે, મારા ભાઈઓ, તમારા સંબંધી કુત્રોએના ઘરનાઓની ૧૧
પાસેથી મને માલમ થયું, કે તમારામાં કજીઆ છે. હવે ૧૨

- હું એ કહું છું, કે તમારામાંનો હરેક કહે છે, કે હું તો પાઉલનો,
 ૧૩ ને હું અપોલોનો, ને હું કેશનો, ને હું ખ્રીસ્તનો. શું ખ્રીસ્ત
 વિભાગેલો છે? શું પાઉલ તમારે સાડ વધરતંભે જડાયો?
 ૧૪ અથવા શું તમે પાઉલને નામે આમિરમા પામ્યા? હું દેવની
 સ્તુતિ કહું છું, કે કિરપસ તથા ગાયસ વિના મેં તમારામાંના
 ૧૫ કોઈનું આમિરમા કર્યું નહિ, રખે કોઈ કહે કે મેં પોતાને નામે
 ૧૬ આમિરમા કર્યું. સ્તેફાનનાં કુટુંબનું પણ મેં આમિરમા કર્યું;
 એ શિવાય મેં બીજા કોઈનું આમિરમા કર્યું, એ હું જાણતો
 ૧૭ નથી. કેમકે આમિરમા કરવા સાડ ખ્રીસ્તે મને મોકલ્યો એમ
 નહિ, પણ સુવાર્તી પ્રગટ કરવા સાડ, વાતના જ્ઞાનથી નહિ
 રખે ખ્રીસ્તનો વધરતંભ વ્યર્થ થાય.
 ૧૮ કેમકે નાશ પામનારાઓને વધરતંભની વાત મૂર્ખપણું છે;
 ૧૯ પણ અમ તારણ પામનારાઓને તે દેવનો પરાક્રમ છે. કેમકે
 એમ લખ્યું કે, “હું જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનનો નાશ કરીશ, ને બુદ્ધિ-
 ૨૦ વંતોની બુદ્ધિનો નકાર કરીશ.” જ્ઞાની ક્યાં? શાસ્ત્રી ક્યાં?
 આ કાળનો વિવાદી ક્યાં? શું દેવે જગતનું જ્ઞાન મૂર્ખપણું ઠરાવ્યું
 ૨૧ નથી? કેમકે જ્યારે દેવના જ્ઞાનમાં, જગતે તેના જ્ઞાનવડે દેવને
 જાણ્યો નહિ, ત્યારે વાત પ્રગટ કરવાના મૂર્ખપણાવડે વિશ્વાસ
 ૨૨ કરનારાઓને તારવું તે દેવને પ્રસન્ન પડ્યું. યહુદીઓ નિશાની
 ૨૩ માગે છે, ને હલેનીઓ જ્ઞાન શોધે છે; પણ અમે તો વધરતંભે
 જડાયલા ખ્રીસ્તને પ્રગટ કરિયેછિયે, તે તો યહુદીઓને ઠાકર,
 ૨૪ ને હલેનીઓને મૂર્ખપણું લાગે છે; પણ જે તેડાયલા, પછી તે
 યહુદી હોય કે હલેની હોય, તેઓને ખ્રીસ્ત દેવનો પરાક્રમ
 ૨૫ તથા દેવનું જ્ઞાન છે. કારણ કે દેવનું જે મૂર્ખપણું તે માણસો
 કરતાં જ્ઞાની છે, ને દેવનું જે અબજપણું તે માણસો કરતાં
 શક્તિમાન છે.
 ૨૬ કેમકે, ભાઈઓ, તમે તમારા તેડાને જુએછો, કે દેહ
 પ્રમાણે ઘણા જ્ઞાનીઓ, ઘણા પરાક્રમીઓ, ઘણા કુળવંતો
 ૨૭ [તેડાયલા] નથી; પણ દેવે જ્ઞાનીઓને લજવવા સાડ
 જગતના મૂર્ખોને પસંદ કર્યા છે, ને શક્તિમાનોને લજવવા

સાડ જગતના અખળોને પસંદ કર્યા છે, ને જ છે તેઓને વ્યર્થ ૨૮
કરવા સાડ, દેવે જગતના અકુલીનોને તથા ધિ:કારેલાઓને
તથા જે નથી તેઓને પણ પસંદ કર્યા છે, કે માનવી જાત તેની ૨૯
આગળ અભિમાન ન કરે. પણ તેનાથી ઈશુ ખ્રીસ્તમાં તમે ૩૦
છો, ને એ આપણને સાડ દેવ પાસેથી જ્ઞાન તથા ન્યાયીપણું
તથા પવિત્રીકરણ તથા ઉદ્ધાર થયો; એ માટે કે જેમ લખ્યું ૩૧
છે તેમ, “ જે અભિમાન કરે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે.”

અને, ભાઈઓ, હું તમારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તમને દેવ ૨
વિષેની શાહેદી પ્રગટ કરતાં વાતના કે જ્ઞાનના ઉત્તમપણાએ
આવ્યો નહિ. કેમકે ઈશુ ખ્રીસ્ત એટલે વધરતંભે જડાએલો, ૨
તે વિના હું તમારામાં કંઈજ ન જાણું, એવું મેં ઠરાવ્યું. અને હું ૩
અખળપણામાં તથા ભયમાં તથા ઘણી ધુજળીમાં તમારી સાથે
હતો. અને મારી વાત તથા માંડે ભાષણ માનવી જ્ઞાનની ૪
મનોહર વાતોથી નહિ, પણ આત્માના તથા પરાક્રમના પ્રમા-
ણથી હતાં, કે તમારો વિશ્વાસ માણસોના જ્ઞાનથી નહિ, ૫
પણ દેવના પરાક્રમથી થાય.

પણ જેઓ સંપૂર્ણ છે તેઓમાં અમે જ્ઞાનની વાત બોલિયે- ૬
છિયે; પણ આ કાળનું જ્ઞાન નહિ તથા આ કાળના નાશ
પ્રામનાર અધિકારીઓનું પણ નહિ. પણ દેવનું જ્ઞાન, એટલે ૭
જે ગુપ્ત રખાયલું જ્ઞાન યુગોથી અગાઉ, દેવે આપણા મહિમાને
સાડ ઠરાવ્યું, તેની વાત અમે મર્મમાં બોલિયેછિયે. તે આ ૮
કાળના કોઈ અધિકારીએ ન જાણ્યું; કેમકે જે જાણ્યું હોત
તો તેઓ મહિમાના પ્રભુને વધરતંભે ન જડત. પણ જેમ ૯
લખ્યું છે તેમ, “ આંખે જે જોયું નથી, ને કાને જે સાંભળ્યું
નથી, ને માણસના મનમાં જે પેહું નથી, દેવે પોતાના પ્રેમ
કરનારાઓને સાડ જે સિદ્ધ કર્યું છે, તે તો દેવે પોતાના ૧૦
આત્માથી આપણને પ્રગટ કર્યું છે; કેમકે આત્મા સર્વને,
હા દેવની હંડી વાતોને પણ શોધે છે. કેમકે માણસનો આત્મા ૧૧
જે તેનામાં છે તે વિના કયું માણસ માણસોની વાતો જાણે છે?

એમજ દેવના આત્મા વિના દેવની વાતો કોઈ જાણતો
 ૧૨ નથી. પણ અમે જગતનો આત્મા નહિ, પણ જે આત્મા
 દેવથી છે તે પામ્યા છિયે, એ માટે કે દેવે આપણને કૃપાએ
 ૧૩ કરીને જે આપ્યું તે જાણિયે. તેજ અમે જોલિયેછિયે, માનવી
 જ્ઞાનની શીખવેલી વાતોથી નહિ, પણ પવિત્ર આત્માની
 શીખવેલી વાતોથી, આત્મિક આત્મિકની સાથે સરખાવતાં
 ૧૪ જોલિયેછિયે. પ્રાણિક માણસ દેવના આત્માની વસ્તુઓનો
 અંગીકાર કરતું નથી; કેમકે તેઓ મૂર્ખપણું એવું તેને લાગે છે;
 ને તેઓ આત્મિક રીતે સમજાય છે, માટે તે તેઓને જાણી
 ૧૫ શકતું નથી. પણ જે આત્મિક તે સર્વને પારખે છે, પણ પોતે
 ૧૬ કોઈથી પરખાતો નથી. કેમકે કોણે પ્રભુનું મન જાણ્યું છે,
 કે તે તેને બાંધ કરે? પણ અમને ખીસ્તનું મન છે.

૩ અને, ભાઈઓ, જેમ આત્મિકને તેમ તમને હું જોક્તી ન
 શક્યો, પણ જેમ દૈહિકને, એટલે ખીસ્તમાં બાળકોને તેમ;
 ૨ મેં તમને દુધથી પાણ્યાં છે, ને અન્નથી નહિ; કેમકે હજી સુધી
 તમે સમર્થ ન હતા, ને હમણાં પણ સમર્થ નથી; કેમકે તમે
 ૩ હજી દૈહિક છો. કેમકે તમારામાં અદેખાઈ તથા કજીઆ તથા
 કાટકુટો છે માટે તમે દૈહિક છો; કે નહિ, ને માણસોની પઠે
 ૪ ચાલો છો કે નહિ? કેમકે જ્યારે એક કહે કે હું પાઉલનો છું,
 ૫ ને બીજો કે હું અપોલોનો, ત્યારે તમે દૈહિક છો કે નહિ? તો
 પાઉલ તે શું છે? ને અપોલો તે શું? તેઓ સેવકોજ,
 જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને દીધું તેમ તમે તેઓને આસરે વિશ્વાસ
 ૬ કરીયા. મેં તો રોપ્યું, અપોલાએ પાચું, પણ દેવે ઉગાવ્યું.
 ૭ રોપનાર કંઈ નથી; ને પાનાર કંઈ નથી; પણ ઉગાવનાર દેવ
 ૮ તેજ [બધું] છે. રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને પ્રત્યેક
 ૯ પોતાની મહેનત પ્રમાણે પોતાનું વેતન પામશે. કેમકે અમે
 દેવની સાથેના કામ કરનારા છિયે; તમે દેવની ખેતી,
 દેવની રચના છો.

૧૦ દેવની જે કૃપા મને અપાઈ, તે પ્રમાણે જ્ઞાની મુખ્ય બાંધ-

નાર થઈ મેં પાયો નાખ્યો છે, ને બીજો તે પર બાંધે છે ;
 પણ પ્રત્યેકે સાવધાન રહેવું કે તે પર કેવી રીતે બાંધે. કેમકે ૧૧
 નંખાયલો પાયો જે ઈશુ ખ્રીસ્ત તે વિના બીજાને કોઈ નાખી
 શકતું નથી. પણ જો આ પાયા પર કોઈ સોનું, રૂપું, મુલ્યવાન ૧૨
 પાષાણ, કાષ્ઠ, ઘાસ, ખુંપરા બાંધે, તો પ્રત્યેકનું કામ પ્રગટ ૧૩
 કરાશે. કાંજે તે દિવસ તે દેખાડશે ; કેમકે અગ્નિથી તે પ્રગટ
 કરાશે ; ને પ્રત્યેકનું કામ કેવું છે એ અગ્નિ પારખશે. જે કામ ૧૪
 કોઈએ તે પર બાંધ્યું હોય, તે જો ટકે તો તે વેતન પામશે. જો ૧૫
 કોઈનું કામ બગાઈ જાય, તો તેને નુકશાન થશે ; પણ જાણે કે
 અગ્નિમાં થઈને તે જાતે ખચશે.

તમે દેવનું મંદિર છો, ને દેવનો આત્મા તમારામાં વસે છે, એ ૧૬
 શું તમે જાણતા નથી? જો કોઈ દેવના મંદિરનો નાશ કરે, તો ૧૭
 દેવ તેનો નાશ કરશે ; કેમકે દેવનું મંદિર જે તમે છો તે પવિત્ર છે.

કોઈ પોતાને ન ભુલાવે ; જો આ કાળમાં તમારામાંનો ૧૮
 કોઈ પોતાને જ્ઞાની જાણે તો જ્ઞાની થવા સાથે તે મૂર્ખ થાય.
 કેમકે જગતનું જ્ઞાન દેવની આગળ મૂર્ખપણું છે ; કેમકે લખ્યું ૧૯
 છે કે, “ જ્ઞાનીઓને પોતાની ચતુરાઈમાં તે પકડે છે.” અને ૨૦
 વળી, “ પ્રભુ જ્ઞાનીઓનાં વિચાર જાણે છે કે તેઓ વ્યર્થ છે.” ૨૧
 તો માણસો વિષે અભિમાન કોઈ ન કરે. કેમકે સર્વ તમારાં ૨૨
 છે, પાઉલ કે અપોલો કે કેકે કો જગત કે જીવન કે મરણ કે
 વર્તમાન વસ્તુઓ કે ભવિષ્ય વસ્તુઓ, સર્વ તમારાં છે ; ને ૨૩
 તમે ખ્રીસ્તના ; ને ખ્રીસ્ત દેવનો.

હરેક માણસે અમને ખ્રીસ્તના સેવકો તથા દેવના મર્મોના ૪
 કારભારીઓના જેવા ગણવા. વળી કારભારીઓમાં એમ ૨
 જોઈએ કે હરેક વિશ્વાસુ જાણાય. પણ તમારાથી કે માણ- ૩
 સના ઈન્સાફથી મારો ન્યાય કરાય, એ વિષે મને કંઈ ઝિંતા
 નથી ; હું પોતાનો પણ ન્યાય કરતો નથી. કેમકે હું પોતાને ૪
 ઉલટું કંઈ જાણતો નથી, પણ એથી હું ન્યાયી ઠરતો નથી ;
 પણ મારો ન્યાય કરનાર પ્રભુ છે. માટે તમે સમયની અગાઉ, ૫

એટલે પ્રભુ આવે ત્યાં સુધી, કંઈ ન્યાય ન ઠરાવો, તે અંધ-
કારની ગુપ્ત વસ્તુઓને દર્શાવશે, ને હૃદયોની ધારણા પ્રગટ
કરશે; ને તે વેળા હરેકનું વખાણ દેવથી થશે.

- ૬ પણ, ભાઈઓ, મેં એ વાતો દાખલારૂપે તમારે લીધે પોતાને
તથા અપોલાને લગાડી છે, એ માટે કે તમે અમારાથી એવું
શીખો કે જે લખેલું છે તેથી અધિક વિચારવું નહિ, એ સ્ત્રી
૭ કે એકને વારતે ખીજાને વિરૂદ્ધ કોઈ ન કુલે. કેમકે કોણ તને
જુદો પાડે છે? અને તું પામ્યો નહિ એવું તારું શું છે? પણ જો તું
પામ્યો, તો જેમ પામ્યો ન હોય, તેમ તું કેમ અભિમાન કરે છે?
૮ હવે તમે તૃપ્ત થયા, હવે ક્યવંત થયા, અમારા વિના તમે
રાજ્ય કર્યું. અમારી ઈચ્છા એ છે કે તમે રાજ્ય કરો, કે
૯ અમે પણ તમારી સાથે રાજ્ય કરીએ. કેમકે મને એમ દીસે છે,
કે હવે છેલ્લા અમ પ્રેરિતોને જાણે કે મરણાધીન ઠરેલા એવા
દેખાડ્યા છે; કેમકે અમે જગતને તથા દૂતોને તથા માણસોને
૧૦ તમાશાના જેવા થયા છીએ. ખ્રીસ્તને લીધે અમે મૂર્ખો, પણ
તમે ખ્રીસ્તમાં ખુદ્ધિવંત; અમે અબળ, પણ તમે જોરાવર;
૧૧ તમે માનવંતા, પણ અમે અપમાનિત. હાલના સમય સુધી
અમે ભુખ્યા તથા તરસ્યા તથા નાગા છીએ, તથા મારખાઈયે-
૧૨ છીએ, તથા ભટકીયે છીએ, તથા પોતાના હાથથી કામ કરીને
મહેનત કરીયે છીએ; વખોડેલા છતાં અમે આશીર્વાદ આપીએ-
૧૩ છીએ; સતાવેલા છતાં સહીયે છીએ; ધિ:કારેલા છતાં વિનંતી
કરીયે છીએ; અમે હજી સુધી જગતના મેલ તથા સર્વના
કચરા સરખા થયા છીએ.
- ૧૪ હું તમને લખવવાને એ વાતો લખતો નથી; પણ જેમ મારા
૧૫ પ્રિય બાળકોને તેમ તમને બોધ કરું છું. કેમકે જો તમને ખ્રીસ્તમાં
દસ હજાર ગુરૂઓ હોય, તો પણ ઘણા બાપ નહિ; કેમકે
ખ્રીસ્ત ઈશુમાં સુવાર્તાને આસરે, મેં તમને જન્માવ્યા છે.
૧૬ એ માટે હું તમારી વિનંતી કરું છું કે, મારા અનુસારી થાઓ.
૧૭ એ કારણ માટે મેં તમારી પાસે તીમોથીને મોકલ્યો, તે ખ્રીસ્તમાં
મારું પ્રિય બાળક તથા પ્રભુમાં વિશ્વાસુ છે; તે, જેમ હું બધે

સર્વ મંડળીમાં શીખાવુંછું તેમ ખ્રીસ્તમાં મારા માર્ગો વિષે તમને યાદ દેવડાવશે. હું તમારી પાસે આવવાનો ન હોઉં, ૧૮ એવું સમજીને કોઈ કહ્યા છે. પણ પ્રભુની ઈચ્છા હોય, તો ૧૯ હું તમારી પાસે વેહેલો આવીશ, ને કુલનારાઓનું બોલવું તે નહિ, પણ તેઓનું સામર્થ્ય જાણીશ. કેમકે દેવનું રાજ્ય ૨૦ બોલવામાં નહિ, પણ સામર્થ્યમાં છે. તમારી શી ઈચ્છા છે? ૨૧ હું તમારી પાસે કાઠી લઈને આવું, કે પ્રેમથી તથા નમ્રતાના આત્માથી આવું?

એવું ખરેખર સંભળાયછે કે તમારામાં વ્યભિચાર છે, ૫ ને એવો વ્યભિચાર કે જેનું નામ વિદેશીઓ લેતા નથી; એટલે કે કોઈ પોતાના બાપની વહુ રાખે. અને તમે કુલેલા છો, ૨ ને તે કરતાં શોક ન કર્યો, કે જોણે આ કામ કીધું તે તમારામાંથી કહાડી નંખાય. કેમકે શરીરે ગેરહાજર, પણ આત્માએ ૩ હાજર છતાં, હાજરની પઠે, હવે એ કામ એવી રીતે કરનારનો મેં ન્યાય ઠરાવ્યો છે કે, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને નામે, ૪ જ્યારે તમે એકઠા થયલા છો ત્યારે તમે તથા મારો આત્મા, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના પરાક્રમસહિત, એવાને દેહની ૫ હાનિને સાફ શેતાનને સોંપે, એ માટે કે પ્રભુ ઈશુના દિવસમાં આત્મા તારણ પામે. તમારું વ્યભિમાન સાફ નથી; શું તમે ૬ નથી જાણતા, કે થોડું ખમીર આપ્યા લોંઘાને કુલાવેછે? તમે ૭ જુના ખમીરને કહાડી નાખો, એ માટે કે જેમ તમે જેખમીરી છો, તેમ તમે નવો લોદો થઈ જાઓ, કેમકે આપણો પારખા યજ્ઞ, એટલે ખ્રીસ્ત, તે આપણી વતી મરાયો છે. એ માટે જુના ૮ ખમીરથી નહિ, ને ભુંડાઈ તથા દુષ્ટપણાના ખમીરથી નહિ, પણ નિષ્કપટપણાની તથા ખરાપણાની જેખમીરી રોટલીથી આપણે પર્વ પાળિયે.

મેં તમને પત્રમાં લખ્યું છે કે, તમે વ્યભિચારીઓની સોખત ૯ ન કરો, પણ આ જગતના વ્યભિચારીઓ કે લોભીઓ કે ૧૦ જુલમીઓ કે મૂર્તિભક્તોની સોખત છેક ન કરો એમ નહિ;

કેમકે એમ હોય તો જગતમાંથી નિકળવાની તમને અગત્ય પડે.
 ૧૧ પણ હમણાં મેં તમને લખી જણાવ્યું છે, કે ભાઈ કહેવાયસો
 એવો જો કોઈ વ્યભિચારી કે લોભી કે મૂર્તિભક્ત કે નિંદક કે
 છાકટો કે જીલમી હોય, તો એવાની સૌખ્યત કરવી નહિ, ને
 ૧૨ તેની સાથે ખાવું પણ નહિ. કેમકે બહારનાઓનો ન્યાય
 ૧૩ ઠરાવવાનું મારે શું કામ છે? માંહેનાઓનો તમે ન્યાય ઠરાવોછો
 કે નહિ? દેવ બહારનાઓનો ન્યાય કરેછે. તો તમે પોતાના-
 માંથી તે દુષ્ટને કહાડી નાખો.

૬ તમારામાંના કોઈને ખીજની સાથે ફરિયાદ હોય, તો પવિત્રોની
 આગળ નહિ પણ અધર્મિઓની આગળ કોણ ન્યાય માગવા
 ૨ ચાહે? શું તમે જાણતા નથી કે પવિત્રો જગતનો ન્યાય કરશે?
 અને જો તમારાથી જગતનો ન્યાય કરાય તો શું તમે હલકાજ
 ૩ વાદોનો ન્યાય કરવાને નાલાયક છો? શું તમે જાણતા નથી કે
 આપણે દૂતોનો ન્યાય કરીશું? તો કેમ આ આયુષ્યની વાતોનો
 ૪ નહિ? એ માટે જો તમને આ આયુષ્યમાંના વાદો હોય, તો
 મંડળીમાં જીઓને તમે ગણકારતા નથી તેઓને તે પર
 ૫ બેસાડો. હું તમને લખવાને કહું છું. શું પોતાના ભાઈઓમાં
 ૬ ન્યાય કરી શકે, એવો તમારામાં એકે જ્ઞાની નથી? પણ
 ભાઈ ભાઈના પર ફરિયાદ કરેછે; ને તે વળી અવિશ્વાસી-
 ૭ ઓની આગળ. એ માટે હમણાં તમારામાં તદન ખોડ છે,
 કે તમે એક ખીજ પર ફરિયાદ કરોછો. તે કરતાં તમે કેમ
 અન્યાય સહેતા નથી? તે કરતાં કેમ હાનિ ખમતા નથી?
 ૮ પણ તમે અન્યાય તથા હાનિ કરોછો, હા, ભાઈઓ પર કરોછો.
 ૯ શું તમે જાણતા નથી કે અન્યાયીઓ દેવના રાજ્યનો વારસો
 પામશે નહિ? તમે ભૂલ ન કરો; વ્યભિચારીઓ તથા મૂર્તિ-
 ભક્તો તથા છિનાળવાઓ તથા કામીઓ તથા પુંમૈથુનીઓ
 ૧૦ તથા ચોરો તથા લોભીઓ તથા છાકટા તથા નિંદકો તથા
 ૧૧ જીલમીઓ, એઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામશે નહિ; ને
 તમારામાંના કેટલાએક એવા હતા, પણ તમે પ્રભુ ઈશુને નામે

તથા આપણા દેવના આત્માથી ઘોવાયા તથા પવિત્રીકરણ
ને ન્યાયીકરણ પામ્યા.

સઘળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં ઉપયોગી નથી ; ૧૨
સઘળાં મને ઉચિત છે, પણ હું કોઈને આધીન થવાનો નથી.
અન્ન પેટને સાફ ને પેટ અન્નને સાફ છે, પણ દેવ એનો તથા ૧૩
તેનો પણ નાશ કરશે. હવે શરીર વ્યભિચારને સાફ નથી,
પણ પ્રભુને સાફ છે, ને પ્રભુ શરીરને સાફ. દેવે તો પ્રભુને ૧૪
ઉઠાડ્યો, ને પોતાને પરાક્રમે આપણને પણ ઉઠાડશે. તમારાં ૧૫
શરીર ખ્રીસ્તના અવયવો છે, એ શું તમે નથી જાણતા ? વાફ,
શું હું ખ્રીસ્તના અવયવો કહાડીને તેઓને વ્યભિચારિણીના
અવયવો કફે ? એમ ન થાય. શું તમે નથી જાણતા કે ૧૬
વ્યભિચારિણીની સાથે જે જોડાયછે, તે એક શરીર થાયછે ?
કેમકે તે કહેછે કે, “એ જેહુ એક દેહ થશે.” પણ પ્રભુની ૧૭
સાથે જે જોડાયછે તે એક આત્મા છે. વ્યભિચારથી નહાસો.
જે સર્વ પાપ કોઈ માણસ કરે તે શરીર બહાર છે ; પણ ૧૮
વ્યભિચારી પોતાના શરીરને ઉલટું પાપ કરેછે. શું તમે નથી ૧૯
જાણતા કે તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે, જે તમને દેવ
પાસેથી છે, તેનું મંદિર તમારું શરીર છે ? અને તમે પોતાના
નથી, કેમકે તમે મૂઠ્યે ખરીદેલા હતા. તો તમારું શરીર તથા ૨૦
તમારો આત્મા દેવનાં છે, તેઓથી દેવને મહિમા આપો.

જે વાતો તમે મને લખી તે વિષે ; માણસ ખાયડીને ૭
ન અડકે તો સાફ. પણ વ્યભિચારના કારણથી પ્રત્યેક પુરૂષે ૨
પોતાની વહુ રાખવી, ને પ્રત્યેક ખાયડીએ પોતાનો વર
રાખવો. વરે વહુને જે યોગ્ય તે આપવું, ને એમજ વહુએ ૩
વરને પણ. વહુને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ ૪
વરને છે ; ને એમજ વરને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી,
પણ વહુને છે. એક ખીજાથી જૂદાં ના થાએ, પણ માર્થનાને ૫
સાફ અવકાશ મળે કેવળ એ કારણ માટે થોડી વાર સુધી
એક ખીજાની સમ્મતિથી જૂદાં રહેવાય. અને પછી એકઠાં

થાઓ, રખે શેતાન તમારા અદમનને ક્ષીયે તમારી પરીક્ષા
૬ કરે. આજ્ઞા દાખલ નહિ પણ રજા દાખલ એ હું કહું છું.
૭ કેમકે મારી ઇચ્છા છે કે, સઘળાં માણસ મારા જવાં હોય.
પણ દેવથી પ્રત્યેકને પોતપોતાનું કૃપાદાન છે, એકને આમ,
ને બીજાને તેમ.

૮ પણ અણપરણેલાઓને તથા વિધવાઓને હું કહું છું કે,
૯ મારા જવા રહે તો તેઓને ગુણકારી થાય. પણ જો પોતાને
કબજે રાખી ન શકે તો પરણે, કેમકે બળવા કરતાં પરણવું
૧૦ સારું છે. પણ પરણેલાઓને હું આજ્ઞા કહું છું, હું તો નહિ,
પ્રભુ કરેછે, કે વહુએ પોતાના વરથી જીવું થવું નહિ (પણ જો
૧૧ જીવી થાય તો પરણ્યા વિના રહેવું, અથવા વરની સાથે
૧૨ મેળાપ કરવો); ને વરે વહુને છોડવી નહિ. અને બાકી
રહેલાઓને પ્રભુ તો નહિ, પણ હું કહું છું કે, જો કોઈ ભાઈને
અવિશ્વાસી વહુ હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય,
૧૩ તો તેણે એને છોડવી નહિ; ને કોઈ વહુને અવિશ્વાસી
વર હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણીએ
૧૪ એને છોડવો નહિ. કેમકે અવિશ્વાસી વર વહુથી પવિત્ર
કરાયલો છે, ને અવિશ્વાસી વહુ વરથી પવિત્ર કરાયલી છે;
નહિ તો તમારાં બાળકો અશુદ્ધ હોત, પણ હવે તેઓ પવિત્ર
૧૫ છે. પણ જો અવિશ્વાસી માણસ જીવું થાય, તો જીવું થવા
દે; એવા પ્રસંગમાં ભાઈ કે બહેન બંધનમાં નથી; પણ દેવે
૧૬ આપણને શાંતિમાં તેડયા છે. કેમકે, અરે વહુ, તું વરને
તારીશ કે નહિ એ વિષે તું શું જાણેછે? અથવા, અરે વર, તું
૧૭ વહુને તારીશ કે નહિ એ વિષે તું શું જાણેછે? કેવળ જન્મ દેવે
પ્રત્યેકને વેહેંચી આપ્યું છે, જન્મ પ્રભુએ પ્રત્યેકને તેડયું
છે, તેમ તેણે ચાલવું; ને એમજ હું સર્વ મંડળીઓમાં ઠરાવું છું.
૧૮ શું કોઈ સુનતી તેડાએલો છે? તો એ સુનતી ન થવું. શું કોઈ
૧૯ એ સુનતીમાં તેડાએલો છે? તો સુનતી થવું નહિ. સુનત તો
કંઈ નથી, ને એ સુનત કંઈ નથી, પણ દેવની આજ્ઞાનું પાળન
૨૦ તેજ [બધું છે]. પ્રત્યેક જ રિચતિમાં તેડાયો છે તેમાંજ

તે રહે. શું તું દાસ છતાં તેડાયો છે? તો એની ચિંતા ન કર; ૨૧
 પણ જો મોકળા થવાનો વગ મળે, તો તે કરી લે. કેમકે ૨૨
 પ્રભુથી તેડાયેલો જ દાસ તે પ્રભુનો મોકળો કરાએલો; ને
 એમજ જ મોકળો છતાં તેડાએલો તે ખીસ્તનો દાસ છે. તમે ૨૩
 મૂલ્યથી ખરીદાએલા હતા; માણસના દાસો ન થાઓ.
 ભાઈઓ, જેમાં પ્રત્યેક તેડાયો તેમાં દેવની સાથે તેણે રહેવું. ૨૪
 હવે કુંવારીઓ વિષે મને પ્રભુની આશા નથી; પણ જેમ ૨૫
 વિશ્વાસુ થવાને પ્રભુ પાસેથી હું કૃપા પામ્યો, તેમ મત આપું છું.
 તો મને એ ગુણકારી દીસે છે, એટલે હાલના સંકટમાં માણસને ૨૬
 એમનેએમ રહેવું તે ગુણકારી છે. શું વહુને તું બંધાએલો ૨૭
 છે? તો છુટકાની ઈચ્છા ન કર. શું વહુથી છુટેલો છે? તો
 વહુની ઈચ્છા ન કર. પણ જો તું પરણે, તો તું પાપ નથી ૨૮
 કરતો; ને જો કુંવારી પરણે તો તે પાપ નથી કરતી; પણ
 એવાંઓને દેહમાં વિપત્તિ થશે; પણ હું તમારા પર દયા
 રાખું છું. પણ ભાઈઓ, હું એ કહું છું કે કાળ થોડો છે; માટે ૨૯
 હવેથી જઓ પરણેલા તેઓ વગરપરણેલા જેવા થાય; ને ૩૦
 રડનારા ન રડનારા જેવા; ને હરખનારા ન હરખનારા
 જેવા; ને વેચાતું લેનારા ન રાખનારા જેવા; ને આ જગતનો ૩૧
 વહેવાર કરનારા એનો કુવેહેવાર કરનારા જેવા ન થાય.
 કેમકે આ જગતનું ડાળ વીતી જાય છે. પણ તમે નિશ્ચિંત ૩૨
 થાઓ, એત્રી મારી ઈચ્છા છે. જે પરણેલો નથી તે પ્રભુની
 વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે પ્રભુને કેમ પ્રસન્ન કરવો; પણ ૩૩
 પરણેલો જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વહુને કેમ પ્રસન્ન
 કરવી. વહુ તથા કુંવારીમાં પણ ફેર છે. જે પરણેલી નથી ૩૪
 તે પ્રભુની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે તે શરીરમાં તથા
 આત્મામાં પવિત્ર થાય: પણ પરણેત્રી તે જગતની વાતોની
 ચિંતા રાખે છે, કે વરને કેમ પ્રસન્ન કરવો. પણ તમારા ૩૫
 પોતાના હિતને સાફ હું તે કહું છું; તમને ક્ષાંદામાં નાખવાને
 માટે નહિ, પણ એ સાફ કે યોગ્ય રીતે [તમે ચાલો] તથા
 એક મનથી વગર અકળામણે તમે પ્રભુની સેવા કરો. પણ ૩૬

જો કોઈ વિચારે, કે પોતે પોતાની કુંવારી [દીકરી] વિષે
 અયોગ્ય કરેછે, ને તે પુખ્ત ઉમ્મરની થઈ હોય, ને અગત્ય
 એવી હોય, તો જ ઈચ્છે તે કરે, તે પાપ કરતો નથી; એઓ
 ૩૭ પરણે. પણ અગત્ય ન છતાં, જ પોતાના હૃદયમાં સ્થિર
 રહેછે, ને પોતાની ઈચ્છા પર અધિકાર રાખેછે, ને પોતાના
 હૃદયમાં એમ ઠરાવ્યું છે, કે હું પોતાની કુંવારી એવીજ રાખીશ,
 ૩૮ તે સાંકે કરેછે. ત્યારે જ તેને પરણાવેછે તે સાંકે કરેછે, ને જ
 ૩૯ તેને પરણાવતો નથી તે વધારે સાંકે કરેછે. વહુ જ્યાં સુધી
 તેનો વર જીવેછે, ત્યાં સુધી નિયમથી બંધાયેલી છે; પણ જો
 તેનો વર મરીગયો હોય, તો જને તે ઈચ્છે, તેને પરણવાને તે
 ૪૦ છુટી છે, પણ કેવળ પ્રભુના લોકમાં. પણ જો તે એકલી રહે,
 તો મારા ધારયા પ્રમાણે, તે વધતી કુશળ રહેશે; ને મને પણ
 દેવનો આત્મા છે, એમ હું ધારું છું.

૮ મૂર્તિઓના નૈવેદ્ય વિષે; આપણે જાણીએછિયે, કે આપણ
 ૨ સર્વને જ્ઞાન છે. જ્ઞાન કુલાવેછે, પણ પ્રીતિ સુધારેછે. પણ
 જો કોઈ એમ વિચારેછે કે હું કુંઈ જાણું છું, તો જમ
 ૩ જાણવું જોઈએ તેમ તે હજી કુંઈ જાણતો નથી. પણ જો કોઈ
 ૪ દેવની પ્રીતિ કરેછે, તો તે એનાથી જાણાએલો છે. તો
 મૂર્તિઓના નૈવેદ્ય ખાવા વિષે, આપણે જાણીએછિયે કે
 જગતમાં મૂર્તિ કુંઈ નથી; ને એક વિના બીજો કોઈ દેવ
 ૫ નથી. કમકે આકાશમાં કે પૃથ્વી પર જો કે કહેવાયલા દેવો
 ૬ છે (જમ એવા ઘણા દેવો તથા ઘણા પ્રભુઓ છે તેમ); તો
 પણ આપણને એક દેવ એટલે ખાપ છે, જનાથી સર્વ છે, ને
 આપણે તેને સાંકે છિયે; ને એક પ્રભુ એટલે ઈશુ ખીરત, જને
 ૭ આસરે સર્વ છે, ને આપણે પણ તેને આસરે. પણ સર્વમાં
 એ જ્ઞાન નથી, પણ કેટલાએક, મૂર્તિ કુંઈ છે, એવું ધારીને
 હજી સુધી મૂર્તિનું નૈવેદ્ય ખાયછે; ને તેઓનું અંતઃકરણ
 ૮ અબળ છતાં મલિન થાયછે. પણ ખાવાનાથી આપણે દેવને
 માન્ય થતા નથી; કેમકે જો ખાઈએ તો આપણે વધારે સારા.

નથી, ને નહિ આઈએ તો વધારે ખરાબ નથી. પણ સાવધાન ૯
 રહો, રખે આ તમારો અધિકાર અબજોને ઠોકરનું કારણ
 થાય. કેમકે તને જ્ઞાન છતાં, જો કોઈ મૂર્તિના મંદિરમાં તને ૧૦
 ખેંઠેલો જોય, તો શું તે અબજ છતાં, તેનું અંતઃકરણ મૂર્તિઓનું
 નેવેદ ખાવાને હિમ્મતવાન ન થશે? અને તારો અબજ ૧૧
 ભાઈ જને લીધે ખીસ્ત મુઓ, શું તેનો નાશ તારા જ્ઞાનથી થશે?
 પણ ભાઈઓને ઉલટું પાપ કરીને તથા તેઓના અબજ ૧૨
 અંતઃકરણને ઘાએલ કરીને, તમે ખીસ્તને ઉલટું પાપ કરોછો.
 એ માટે જો ખાવાનું મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવે, તો હું ૧૩
 કદીજ માંસ ન ખાઉં, રખે મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવું.

શું હું પ્રેરિત નથી? શું હું મોકજો નથી? શું મેં આપણા ૯
 પ્રભુ ઇશુ ખીસ્તને જોયો નથી? શું તમે પ્રભુમાં માફે કૃત્ય
 નથી? જો હું ખીજીઓને પ્રેરિત ન હોઉં, તો પણ ખરેખરો ૨
 હું તમને છું. કેમકે પ્રભુમાં તમે મારા પ્રેરિતપણાની મુદ્દા છો.
 મારી તપાસ કરનારાઓને માફે પ્રત્યુત્તર એ છે; શું અમને ૩
 ખાવા પીવાનો અધિકાર નથી? શું જોવો ખીજી પ્રેરિતોને તથા ૫
 પ્રભુના ભાઈઓને તથા કેશને તેવો મને પણ વિશ્વાસી વહુ
 સાથે સર્થ ફરવાનો અધિકાર નથી? અથવા મહેનત ન ૬
 કરવી એવો અધિકાર કેવળ મને તથા બાર્નાબાને નથી શું?
 પોતાના ખરચથી કોણ કદી લડાઈમાં જાયછે? કોણ દાક્ષવાડી ૭
 રાપીને તેનું ફળ ખાતો નથી? અથવા કોણ ટોળું પાળીને
 ટોળાનું દૂધ પીતો નથી? હું માથસની રીતે એ વાતો જોલુંછું ૮
 શું? કે નિયમશાસ્ત્ર પણ એ વાતો કહેતું નથી શું? કેમકે ૯
 મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે, કે “મલણી કરનાર
 બળદના મહો પર જાળી ન ખાંધ.” શું દેવ બળદની ચિંતા
 કરેછે? કે વિરોધ આપણને લીધે તે એમ કહેછે? આપણને ૧૦
 લીધે તો લખ્યું છે, કે જે ખેડે તે આશાથી ખેડે, ને જે મલણી
 કરેછે તે ફળ પામવાની આશાથી કરે. જો અમે તમારે સાફ ૧૧
 આત્મિક વસ્તુઓ વાવી છે, તો અમે તમારી દૈહિક વસ્તુઓ

- ૧૨ લાગ્યે એ શું ઘણું છે? જો ખીજાઓ તમારા પર એ અધિકારના ભાગીદાર છે, તો અમે વિરોધે નથી શું? તો પણ એ અધિકાર અમે વાપર્યો નથી, પણ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને
- ૧૩ કુંડ અટકાવ ન પાડ્યે માટે સર્વે અભિયેષ્યે. એ શું તમે નથી જાણતા કે જેઓ મંદિરમાં સેવન કરેછે તેઓ મંદિરનું પાયછે; ને જેઓ હોમવેદી પાસે હાજર રહેછે, તેઓ
- ૧૪ હોમવેદીના ભાગીદાર છે? એમજ પ્રભુએ ઠરાવ્યું, કે જેઓ
- ૧૫ સુવાર્તા પ્રગટ કરે, તેઓ સુવાર્તાથી જીવે. પણ એવા કશાનો વહીવટ મેં ન કર્યો; ને મને એવું મજે, એ સાંચ મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો અભિમાન વ્યર્થ કરે,
- ૧૬ એ કરતાં મરવું તે મારે વાસ્તે સાંચ છે. કેમકે જો હું સુવાર્તા પ્રગટ કરું, તો મને અભિમાનનું કારણ નથી; કેમકે મને અગત્ય પડેછે, ને જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને હાય હાય
- ૧૭ થાયછે. કેમકે જો હું ખુશીથી તે કરું, તો મને વેતન મળેછે; પણ
- ૧૮ જો ખુશીથી નહિ, તો મને કારભાર સોંપાએલો છે. માટે માંચ વેતન શું છે? એ કે સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં ખ્રીસ્તની સુવાર્તા મક્ત થાય, એવું હું કરું, એ માટે કે સુવાર્તામાં જે મારો
- ૧૯ અધિકાર તે હું વિપરીત રીતે ન ચલાવું. કેમકે સર્વેથી મોકળો છતાં, ઘણાઓને પ્રાપ્ત કરવા સાંચ, મેં પોતાને સર્વેનો
- ૨૦ ઘસ કીધો. યહુદીઓને પ્રાપ્ત કરવા સાંચ, હું યહુદીઓમાં
- ૨૧ યહુદી જેવો થયો; નિયમ્બાંધીને પ્રાપ્ત કરવા સાંચ, હું નિયમ્બાંધીન જેવો; નિયમરહિતોને પ્રાપ્ત કરવા સાંચ, નિયમરહિત જેવો, દેવને તો નિયમરહિત નહિ પણ ખ્રીસ્તને
- ૨૨ નિયમસહિત; અબજોને પ્રાપ્ત કરવા સાંચ, અબજોની સાથે હું અબજ જેવો થયો. હરેક રીતે કેટલાએકને તારવા
- ૨૩ સાંચ સર્વેની સાથે સર્વે જેવો થયો. હું સુવાર્તાને લીધે એમ
- ૨૪ કરુંછું, એ માટે કે હું તેનો સહભાગીદાર થાઉં. શું તમે નથી જાણતા કે અપ્પાડામાં સર્વે દોડનારા દોડેછે, પણ એકનેજ
- ૨૫ ઈનામ મળેછે? એમ દોડાકે તમને મજે. અને પ્રત્યેક પહેલવાન સર્વે પ્રકારે સ્વદમન કરેછે; તેઓ તો વિનાશી મુગટ પામવા

સાંઝ કરેછે ; પણ આપણે અવિનાશી. એ માટે હું એમ ૨૬
 દે કુંહું, પણ સંશય રાખનારની પઠે નહિ ; હું મુક્તીએ માંકું,
 પણ પવનને મારનારની પઠે નહિ ; ને હું મારા શરીરને ૨૭
 દખાવુંહું, તથા વશ કહુંહું, રખે બીજાઓને સુવાત્તા પ્રગટ
 કીધા છતાં હું પોતે નાપસંદ થાહું.

ભાઈઓ, હું ચાહાતો નથી કે તમે અભણ્યા રહો કે, ૧૦
 આપણા સર્વ પિતૃઓ મેઘતળે હતા ને સમુદ્રમાં થઈને સર્વ
 પાર ગયા, ને સર્વ મુસાને સાંઝ મેઘમાં તથા સમુદ્રમાં ૨
 ખામ્નિરુમા પામ્યા ; ને સર્વે એકજ આત્મિક અન્ન ખાધું, ને ૩
 સર્વે એકજ આત્મિક પાણી પીધું ; કાંજ સાથે ચાલનાર ૪
 આત્મિક ખડકનું તેઓએ પીધું ; તે ખડક તો ખ્રીસ્ત હતો.
 પણ તેઓમાંના ઘણાખરા પર દેવ પ્રસન્ન ન હતો, કેમકે ૫
 તેઓ રાનમાં પાડીનંખાયા. હવે આ વાત આપણને નિદર્શન ૬
 જીવી થઈ એ સાંઝ કે જેમ તેઓએ ભુંડી વસ્તુઓનો લોભ
 કર્યો તેમ આપણે ન કરિયે. અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએક ૭
 મૂર્ત્તભક્ત થયા, તેમ તમે ન થાઓ ; જેમ લખ્યું છે તેમ, કે
 “લોક ખાવા પીવાને બેઠા ને રમવા ઉઠ્યા.” અને જેમ ૮
 તેઓમાંના કેટલાએકે બંધિયાર કર્યો, ને એક દિવસમાં
 તેત્રીસ હજાર પડ્યા, તેમ તમે ન કરો. અને જેમ તેઓમાંના ૯
 કેટલાએકે ખ્રીસ્તનું પરીક્ષણ કીધું, ને સર્પોથી નાશ પામ્યા,
 તેમ આપણે તેનું પરીક્ષણ કરવું નહિ. અને જેમ તેઓમાંના ૧૦
 કેટલાએકે કચકચ કીધી ને સંહારકથી નાશ પામ્યા, તેમ તમે
 કચકચ ન કરો. એ સર્વ નિદર્શન થવા સાંઝ તેઓને થયાં. અને ૧૧
 આપણા બોધને સાંઝ તે લખ્યું છે જોનાના ઉપર કાળોનો
 અંત આવ્યો છે. એ માટે જે પોતાને સ્થિર ધારેછે, તે ન પડે ૧૨
 માટે સંભાળે. માણસથી સહેવાય તે વગર બીજું કંઈ ૧૩
 પરીક્ષણ તમને થયું નથી. પણ દેવ વિશ્વાસુ છે, તે તમારી
 શક્તિ કરતાં વત્તાં પરીક્ષણ તમ પર આવવા ન દેશે, પણ
 તમે સહી શકો, માટે પરીક્ષણ સાથે છુટકાનો રસ્તો કરશે.

- ૧૪ એ માટે, મારા વહાલાઓ, મૂર્તિપૂજથી નહાસી જાઓ.
- ૧૫ જેમ સમજીકોને, તેમ હું તમને કહું છું, મારી વાતનો વિચાર
- ૧૬ કરો. આશીર્વાદનો વાટકો જે પર અમે આશીર્વાદ માગિયે-
છિયે, તે શું ખ્રીસ્તના રક્તની સંગત નથી? અમે જે રોટલી
- ૧૭ ભાંગિયે છિયે, તે શું ખ્રીસ્તના શરીરની સંગત નથી? માટે
આપણે ઘણા છતાં એક રોટલી, એક શરીર, એવા છિયે,
- ૧૮ કેમકે આપણ સર્વ એકજ રોટલીના ભાંગિયા છિયે. દેહ
પ્રમાણે ઈસ્રાએલને જુઓ, શું હોમનું ખાનારા હોમવેદીના
- ૧૯ સહભાગીદાર નથી? તો હું શું કહું છું? કે મૂર્તિ કુંઈ છે?
- ૨૦ અથવા મૂર્તિનું નૈવેદ્ય કુંઈ છે? પણ વિદેશીઓ જે હોમ
કરેછે તે દેવને નહિ, પણ ભૂતોને કરેછે. તમે ભૂતોની સંગત
- ૨૧ કરનાર થાઓ, એવી મારી ઈચ્છા નથી. તમે પ્રભુના
વાટકાનું તથા ભૂતોના વાટકાનું પી શકતા નથી. તમે પ્રભુની
- ૨૨ મેજના તથા ભૂતોની મેજના ભાગીદાર થઈ શકતા નથી. શું
આપણે પ્રભુને ચિહ્નિત કરીએ? શું આપણે તેના કરતાં
જોરાવર છિયે?
- ૨૩ સઘળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં ઉપયોગી નથી;
- ૨૪ સઘળાં મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં સંસ્થાપનકારક નથી. કોઈ
- ૨૫ પોતાનુંજ નહિ, પણ પ્રત્યેક ખીજનું હિત શોધે. જે કુંઈ
બજારમાં વેચાયછે, તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કુંઈ પુછયા વિના
- ૨૬ ખાઓ. કેમકે પૃથ્વી તથા તેનું ભરપુરપણું પ્રભુનાં છે. જો
- ૨૭ કોઈ અવિશ્વાસી તમને તહોતર કરે, ને તમે જવા ચાહો, તો
તમને જે કુંઈ પીરસાય તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કુંઈ પુછયા વિના
- ૨૮ ખાઓ. પણ જો કોઈ તમને કહે કે, તે મૂર્તિનું નૈવેદ્ય છે, તો
જેણે તે દેખાડ્યું તેને લીધે તથા પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે ન ખાઓ
- ૨૯ (કેમકે પૃથ્વી તથા તેનું ભરપુરપણું પ્રભુનાં છે). પ્રેરકબુદ્ધિ, હું
તો કહું છું, તારી નહિ પણ ખીજની; કેમકે ખીજની પ્રેરક-
બુદ્ધિથી મારા મોકળાપણા વિષે ઈન્સાફ કેમ ઠરાવાયછે?
- ૩૦ પણ જો હું કૃપાએ ભાગીદાર થાઉં, તો જને સાફ હું ઉપકાર

માનુંહું, તે વિષે મારી નિંદા કેમ કરાયછે? એ માટે જો તમે ૩૧
આઓ, કે પીઓ, કે જ કુંઈ કરો તો દેવના મહિમાને અર્થ
સર્વ કરો. તમે યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને તથા દેવની ૩૨
મંડળીને ઠોકર ખવડાવનાર ન થાઓ; એ પ્રમાણે હું પણ ૩૩
સર્વને રાજી કરીને પોતાનો નહિ, પણ ઘણાઓનો સાભ
શોધુંહું, એ સાફ કે તેઓ તારણ પામે.

જેમ હું પણ ખ્રીસ્તને તેમ તમે મને અનુસરો. ભાઈઓ, ૧
તમે સઘળાં વિષે મને સંભારોછો, ને જેમ મેં તમને વિધિઓ
સોંપી દીધા, તેમ તમે તે પાળ્યા, માટે હું તમને વખાણુંહું. હું ૩
તમને જણાવવા ચાહુંહું કે પ્રત્યેક પુરૂષનું શીર ખ્રીસ્ત છે, ને
બાયડીનું શીર પુરૂષ છે; ને ખ્રીસ્તનું શીર દેવ છે. જે કોઈ ૪
પુરૂષ માર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરતાં પોતાનું માથું ઓઢેલું
રાખે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરેછે; પણ જે કોઈ ૫
બાયડી ઉઘાડે માથે માર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરેછે, તે પોતાના
માથાનું અપમાન કરેછે. કેમકે તેમ કરવું તે મુંડાઈ જવું
બરાબર છે. કેમકે જો બાયડી ધુંધટ ન ધરે તો તેના વાળ ૬
કતરાય; પણ જો કતરાઈ જવા કે મુંડાઈ જવાથી બાયડીને
લાજ લાગે તો તે માથે કુંઈ ઓઢે. કેમકે પુરૂષને માથું ઢાંકવું ૭
ઘટવું નથી, તે તો દેવની પ્રતિમા તથા મહિમા છે, પણ બાયડી
પુરૂષનો મહિમા છે; કેમકે પુરૂષ બાયડીથી થયો નથી, પણ ૮
બાયડી પુરૂષથી; ને પુરૂષ બાયડીને સાફ સૃજાયો ન હતો, ૯
પણ બાયડી પુરૂષને સાફ. એ માટે યોગ્ય છે કે દૂતોને લીધે ૧૦
બાયડી પોતાના માથા પર અધિકાર [તળેની નિશાણી]
રાખે. તો પણ પ્રભુમાં પુરૂષ બાયડીરહિત નથી, ને બાયડી ૧૧
પુરૂષરહિત નથી. કેમકે જેમ બાયડી પુરૂષથી છે તેમ પુરૂષ ૧૨
બાયડીને આસરે, પણ સર્વ પ્રભુથી છે. તમે પોતામાં [એઓ ૧૩
વિષે] ઠરાવ કરો, બાયડીએ ધુંધટ વિના માર્થના કરવી એ શું
શોભે? અથવા શું પ્રકૃતિ પોતે તમને શીખવતી નથી, કે જો ૧૪
પુરૂષને લાંબા વાળ હોય તો તેથી તેને અપમાન છે? પણ ૧૫

જો બાયડીને લાંબા વાળ હોય તો તેથી તેને શોભા છે, કેમકે ૧૬ તેના વાળ આચ્છાદનને બદલે તેને આપેલા છે. પણ જો કોઈ વિવાદી દેખાય, તો આપણને તથા દેવની મંડળીને પણ એવી રીત નથી.

- ૧૭ પણ એ કહીને હું તમને વખાણતો નથી. કે સુધારાને ૧૮ સાડ નહિ, પણ બગાડને સાડ તમે એકઠા થાઓછો. કેમકે પ્રથમ, તમે સભામાં એકઠા થાઓછો, ત્યારે તમારામાં કુટો ૧૯ છે એવું હું સાંભળું છું, ને એ હું એકું એક ખરું માનું છું. કેમકે જરૂર છે કે તમારામાં તડાં પડે એ માટે કે જ્યાં પસંદ છે ૨૦ તેઓ પ્રગટ થાય. તો તમે એક ઠેકાણે મળોછો ત્યારે પ્રભુનું ૨૧ ભોજન કરવું એ થઈ શકતું નથી. કેમકે ખાવામાં પ્રત્યેક પોતાનું ભોજન પહેલાં કરેછે, ને એક ભુખ્યો ને બીજો પીવેલો ૨૨ છે. શું તમને ખાવા પીવા સાડ ધરો નથી? કે શું તમે દેવની મંડળીને ધિ:કારોછો, ને જ્યાંની પાસે નથી તેઓને શરમાવોછો? હું તમને શું કહું? શું એમાં હું તમને વખાણું? ૨૩ વખાણતો નથી. કેમકે મેં તમને જે કહી દીધું તે હું પ્રભુથી પામ્યો, કે જે રાતમાં પ્રભુ ઈશુ પરસ્વાધીન કરાયો, તેમાં તેણે ૨૪ રોટળી લીધી, ને સ્તુતિ કરીને ભાંજી, ને કહ્યું કે, હો ખાઓ, એ માં શરીર છે, જે તમારે સાડ ભંજીએલું છે, મારી યાદગારીને ૨૫ સાડ એ કરો. અને એમજ ભોજન કરયા પછી, વાટકો પણ લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો મારા રક્તમાં નવો કરાર છે; તમે જેટલી વાર એ પીઓછો, તેટલી વાર મારી યાદગારીને ૨૬ સાડ તે કરો. કેમકે જેટલી વાર તમે આ રોટલી ખાઓછો, ને આ વાટકો પીઓછો તેટલી વાર તમે પ્રભુના આવ્યા સુધી ૨૭ તેનું મરણ દેખાડોછો. એ માટે જે કોઈ માણસ અયોગ્ય રીતે પ્રભુની રોટળી ખાય, કે તેનો વાટકો પીએ, તે પ્રભુના ૨૮ શરીરનો તથા રક્તનો અપરાધી થશે. પણ પ્રત્યેકે પોતાને પારખવું, ને એમ આ રોટળીમાંથી ખાવું ને આ વાટકામાંથી ૨૯ પીવું. કેમકે અયોગ્ય રીતે જે ખાય તથા પીએ તે, પ્રભુના શરીરનો ભેદ ન જાણીને, ખાધાથી તથા પીધાથી પોતા પર

દંડ આણે છે. એને લીધે તમારામાં ઘણા અબળ તથા રોગી ૩૦ છે; ને ઘણાએક હંધે છે. કેમકે જો આપણે પોતાનો ન્યાય ૩૧ કરિયે, તો આપણા પર ન્યાય ન ઠરાવાશે; પણ આપણા ૩૨ પર ન્યાય ઠરાવાય છે, ત્યારે પ્રભુથી શિક્ષા પામિયેછિયે, એ માટે કે જગતની સાથે આપણો દંડ ન થાય. તો મારા ૩૩ ભાઈઓ, તમે ખાવાને એકઠા આવીને, એક ખીજની વાટ જુઓ; ને કોઈ ભુખ્યો હોય, તો ઘરમાં ખાય, એ માટે કે ૩૪ તમે દંડને સાડ એકઠા ન આવો. અને જે બાકી તે હું આવીશ ત્યારે સુધારીશ.

પણ, ભાઈઓ, આત્મિક દાનો વિષે મારી ઈચ્છા નથી, કે ૧૨ તમે અજાણ્યા રહો. તમે જાણો છો કે, તમે વિદેશી હતા, ૨ ત્યારે જેમ ચલાવાયા તેમ મુંગી મૂર્તિઓ કણે ચાલતા હતા. માટે હું તમને જણાવું છું કે, કોઈ માણસ, દેવના આત્માથી ૩ બોલીને, ઈશુને શાપપાત્ર કહેતો નથી; ને કોઈ માણસ, પવિત્ર આત્મારહિત, ઈશુ પ્રભુ છે, એમ કહી શકતો નથી.

પણ કૃપાદાનો અનેક પ્રકારનાં છે, તો પણ આત્મા ૪ એકનોએક; ને સેવા અનેક પ્રકારની છે, પણ પ્રભુ ૫ એકનોએક. અને કાર્યો અનેક પ્રકારનાં છે પણ દેવ ૬ એકનોએક છે, તે સર્વમાં સર્વ કરાવે છે. પણ આત્માની ૭ પ્રસિદ્ધતા પ્રત્યેકને ઉપયોગને સાડ અપાએલી છે. કેમકે એકને ૮ આત્માથી જ્ઞાનની વાત અપાઈ છે; ને ખીજને એજ આત્માથી વિદ્યાની વાત; ને ખીજને એજ આત્માથી ૯ વિશ્વાસ; ને ખીજને એજ આત્માથી સાજા કરવાનાં કૃપાદાન; ને ખીજને અમત્કારનાં કાર્યો; ને ખીજને ભવિષ્યવાદ; ને ૧૦ ખીજને આત્માઓને પારખી જાણવાનું; ને ખીજને જાત જાતની ભાષાઓ; ને ખીજને ભાષાઓનું ગ્યાખ્યાન અપાયું છે. પણ એકજ તથા એજ આત્મા પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ૧૧ પ્રત્યેકને વહેંચીને એ સર્વ કરાવે છે.

કેમકે જેમ શરીર એક છે, ને તેના અવયવો ઘણા છે, ને તે ૧૨

- એક શરીરના અવયવો ઘણા છતાં પણ સર્વ મળીને એક શરીર
 ૧૩ છે, તેમ ખ્રીસ્ત પણ છે. કેમકે આપણે યહુદી કે હેબ્રેની, દાસો
 કે સ્વતંત્ર; સર્વ એક શરીરમાં એક આત્માથી બાપ્તિસ્મા
 ૧૪ પામ્યા; ને સર્વ એક આત્મામાં પીવડાએલા ધિયે. અને
 ૧૫ શરીર તો એક અવયવ નથી, પણ ઘણા. જો પગ કહે કે, હું
 હાથ નથી એ માટે હું શરીરનો નથી, તો તે કારણ માટે શું તે
 ૧૬ શરીરનો નથી? અને જો કાન કહે કે, હું આંખ નથી માટે હું
 ૧૭ શરીરનો નથી, તો શું એ કારણ માટે તે શરીરનો નથી? જો
 આખું શરીર આંખ હોત તો શ્રવણ ક્યાં હોત? જો આખું
 ૧૮ શરીર શ્રવણ હોત તો ધ્રાણ ક્યાં? પણ હવે દેવે અવયવોમાંના
 ૧૯ હરેકને જમ ચાહ્યું તેમ તેણે શરીરમાં મૂક્યો છે. અને જો સર્વ
 ૨૦ એક અવયવ હોત, તો શરીર ક્યાં હોત? પણ હવે અવયવો
 ૨૧ ઘણા તો પણ શરીર એક છે. આંખથી હાથને કહેવાતું
 નથી કે મને તારી અગત્ય નથી; અથવા ફરી માથાથી પગોને
 ૨૨ કહેવાતું નથી કે, મને તમારી અગત્ય નથી; પણ શરીરના
 જે અવયવો ઘણા અબળ દીસેછે તેઓની વિશેષ અગત્ય
 ૨૩ છે; ને શરીરના જે અધમ દીસેછે તેઓને આપણે વધતું
 માન આપિયેછિયે; ને એમ આપણા કુરૂપ અવયવો વધારે
 ૨૪ સુરૂપ થાયછે. પણ જે સુરૂપ તેઓને અગત્ય નથી, પણ જેને
 ઓછું હતું તેને દેવે વધતું માન આપીને, શરીરને ગોઠવ્યું
 ૨૫ છે, એવું કે શરીરમાં કુટ ન હોય, પણ અવયવો એક બીજાની
 ૨૬ એક સરખી ચિંતા રાખે. અને જો એક અવયવ દુઃખી થાય,
 તો તેની સાથે સર્વ અવયવો દુઃખી થાયછે; જો એક અવયવનું
 ૨૭ માન થાય, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો આનંદ કરેછે. હવે
 ૨૮ તમે ખ્રીસ્તનું શરીર, ને જુદા જુદા અવયવો છો. અને દેવે
 મંડળીમાં કેટલાએક મૂક્યા છે, પ્રથમ પ્રેરિતો, બીજા ભવિષ્ય-
 વાદીઓ, ત્રીજા ઉપદેશકો, પછી ચમત્કારો, પછી સાબળ
 કરવાનાં કૃપાદાન, મદદગારો, અધિકારો, જાત જાતની
 ૨૯ ભાષાઓ. શું સઘળા પ્રેરિતો? શું સઘળા ભવિષ્યવાદીઓ?
 શું સઘળા ઉપદેશકો? શું સઘળા ચમત્કાર [કરનારા]?

શું સઘળાને સાબ કરવાનાં કૃપાદાન છે? શું સઘળા ભાષાઓ ૩૦
જાણે છે? શું સઘળા વ્યાખ્યાન કરે છે? તો સારાંજ કૃપાદાનો ૩૧
આરથાથી શોધી; તો પણ હું તમને એ કરતાં ઉત્તમ
માર્ગ બતાવું છું.

જો હું માણસોની તથા દૂતોની પણ ભાષાઓ જાણું, ને ૧૩
મને પ્રીતિ ન હોય, તો વાજનાર પિત્તળ કે ઠણઠણનાર
અંજના જેવો હું થયો છું. અને જો મને ભવિષ્યજ્ઞાન હોય, ને ૨
હું સર્વ મર્મો તથા સર્વ વિદ્યા જાણું, ને જો પુરો વિશ્વાસ મને
હોય, એવો કે મારાથી પર્વતો ખસેડાય, ને મને પ્રીતિ ન
હોય, તો હું કંઈ નથી. અને જો હું કુંગાસોને પાળવાને મારી ૩
આપ્તિ સંપત આપું, ને જો હું માંડે શરીર બળવાને સોંપું, ને
મને પ્રીતિ ન હોય, તો મને કંઈ લાભ થતો નથી. પ્રીતિ ૪
સહનશીલ તથા ઉપકારક છે. પ્રીતિ અદૃષ્ટાઈ કરતી નથી;
પ્રીતિ વડાઈ કરતી નથી, કુલતી નથી, વિશોભિત રીતે વર્તતી ૫
નથી, પોતાનુંજ શોધતી નથી, સંતાપતી નથી, ભુંડું ધારતી
નથી, અન્યાયમાં હરખાતી નથી, પણ સત્યમાં હરખાય છે. ૬
સઘળું ખમે છે, સઘળું ખરૂં માને છે, સઘળાની આશા રાખે છે, ૭
સઘળાનું સહન કરે છે. પ્રીતિ કદી ખુટતી નથી, પણ ભવિષ્યદાનો ૮
હોય તો તેઓ જતાં રહેશે; ભાષાઓ હોય, તો તેઓ સમાપ્ત
થશે; વિદ્યા હોય તો તે જતી રહેશે. કેમકે આપણે અપૂર્ણ ૯
જાણીએ છીએ; ને અપૂર્ણ ભવિષ્યવાદ કરીએ છીએ; પણ જ્યારે ૧૦
સંપૂર્ણતા આવશે, ત્યારે અપૂર્ણતા જતી રહેશે. જ્યારે હું બાળક ૧૧
હતો, ત્યારે બાળકના જેવો જાણતો હતો, બાળકના જેવો
વિચારતો હતો, બાળકના જેવો સમજતો હતો, પણ જ્યારે
પુરૂષ થયો, ત્યારે મેં બાળકની વાતો મૂકી દીધી. કેમકે ૧૨
હમણાં આપણે દરપણને આસરે આખું આખું જોઈએ છીએ,
પણ ત્યારે મોહમોહો જોઈશું; હમણાં હું અપૂર્ણ જાણું છું, પણ
ત્યારે જેમ જણાએલો છું તેમ જાણીશ. અને હવે વિશ્વાસ તથા ૧૩.
આશા તથા પ્રીતિ એ ત્રણે રહે છે; પણ તેઓમાં પ્રીતિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧૪ પ્રીતિને અનુસરો ; ને આત્મિક દાન આહો, પણ વિશેષ
 ૨ એ કે ભવિષ્યવાદ સમજવતાં આવડે. કેમકે જે અન્ય-
 ભાષા બોલેછે, તે માણસની સાથે નહિ, પણ દેવની સાથે
 બોલેછે, કાંજે કોઈ તેનું સમજતું નથી, પણ આત્માએ તે મર્મો
 ૩ બોલેછે. પણ જે ભવિષ્યવાદ કરેછે, તે સંસ્થાપન તથા સુબોધ
 ૪ તથા દિલાસાને સાફ માણસો સાથે બોલેછે. અને જે અન્ય-
 ભાષા બોલેછે તે પોતાનું સંસ્થાપન કરેછે ; પણ જે ભવિષ્યવાદ
 ૫ કરેછે તે મંડળીનું સંસ્થાપન કરેછે. મારી ઈચ્છા છે કે, તમે
 સઘળા ભાષાઓ બોલો, પણ વિશેષ કે તમે ભવિષ્યવાદ
 સમજાવો ; કેમકે ભાષાઓ બોલનાર, જે મંડળીના સંસ્થાપનને
 સાફ વ્યાખ્યાન ન કરે, તો તે કરતાં ભવિષ્યવાદ સમજાવનાર
 ૬ મોટો છે. અને, ભાઈઓ, જે હું ભાષાઓ બોલીને તમારી
 પાસે આવું, ને જે મકટીકરણથી, કે જ્ઞાનથી, કે ભવિષ્ય-
 વાદથી, કે શીખામણથી તમારી પાસે ન બોલું તો તમને શો
 ૭ લાભ કંઈ ? એમજ અવાજ કહાડનારી નિર્જીવ વસ્તુઓ, પછી
 તે વાંશળી હોય કે વીણા હોય, એ જે નાદનો ફેર ન પાડે, તો
 ૮ વાંશળીથી કે વીણાથી શું વળાયછે તે કેમ જણાશે ? કેમકે જે
 રણશીગડું સાફ વાણી ન કહાડે, તો કોણ લડાઈની તૈયારી
 ૯ કરશે ? એમજ તમે પણ જે જીભવડે સાફ વાત ન કરો,
 તો બોલેલી વાત કેમ સમજાય ? કેમકે તમે હવામાં બોલનારા
 ૧૦ થશો. જગતમાં કદાપિ એટલી બધી જાતના અવાજો છે, ને
 ૧૧ તેઓમાંના કોઈ અર્થ વગરના નથી, એ માટે જે હું અવાજનો
 અર્થ ન જાણું, તો બોલનારને હું મ્લેચ્છ ગણાઈશ, ને બોલનાર
 ૧૨ મને મ્લેચ્છ ગણશે. એ પ્રમાણે તમે આત્મિક દાનો આહો છો,
 માટે આસ્થાથી શોધો કે મંડળીના સંસ્થાપનને સાફ તમે તેમાં
 ૧૩ વૃદ્ધિ પામો. તે માટે અન્યભાષા બોલનારે પોતાથી વ્યાખ્યાન
 ૧૪ થાય, એવી પ્રાર્થના કરવી. કેમકે જે હું અન્યભાષાએ
 પ્રાર્થના કરું, તો મારો આત્મા પ્રાર્થના કરેછે, પણ માફ મન
 ૧૫ નિષ્ફળ છે. તો શું ? હું આત્માથી પ્રાર્થના કરીશ ને મનથી

પણ પ્રાર્થના કરીશ, આત્માથી ગાર્ધશ ને મનથી પણ ગાર્ધશ. નહિ તો જો તું આત્માથી સ્તુતિ કરીશ તો જ અણભણેલાની ૧૬ જગ્યામાં બેસેછે, તે તારી સ્તુતિની વાત પર કેમ આમને કહશે? કાંજે તું શું કહેછે એ તે જાણતો નથી. કેમકે તું સારી- ૧૭ પઠે સ્તુતિ કરેછે; પણ ખીજનું સંસ્થાપન થતું નથી. હું ૧૮ દેવનો ઉપકાર માનુંછું, કે તમ સર્વ કરતાં વધારે ભાષાઓ મને બોલતાં આવડેછે. તો પણ મંડળીમાં અન્યભાષાથી દશ ૧૯ હજાર શબ્દો બોલવા, તે કરતાં ખીજઓને શીખાવવા હું પાંચ શબ્દ પોતાના મનથી બોલું એ મને સાંકે લાગે.

ભાઈઓ, ખુદ્દિમાં બાળક ન થાઓ; પણ ભુંડાઈમાં બાળકો ૨૦ થાઓ, ને ખુદ્દિમાં પ્રૌઠ થાઓ. નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે કે, ૨૧ “અન્યભાષાઓથી તથા અન્યહોઠાથી, હું આ લોકોને બોલીશ, તો પણ તેઓ માંકે ન સાંભળશે,” એમ પ્રભુ કહેછે. એ માટે ૨૨ ભાષાઓ વિશ્વાસીઓને નહિ, પણ અવિશ્વાસીઓને નિશાની- ૩૫ છે. પણ ભવિષ્યવાદ અવિશ્વાસીઓને નહિ પણ વિશ્વા- સીઓને સાંકે છે. એ માટે જો આખી મંડળી એકઠી આવે, ૨૩ ને સઘળા ભાષાઓ બોલે, ને જો અણભણેલા કે અવિશ્વા- સીઓ પેસે તો શું તેઓ કહશે નહિ, કે તમે ઘેસા છો? પણ ૨૪ જો સર્વ ભવિષ્યવાદ કરે, ને કોઈ અવિશ્વાસી કે અણભણેલો પેસે તો બંધાથી તેની ખાબરી થાયછે; બંધાથી તે પરખાયછે; ને તેના હૃદયની ગુમવાતો માલુમ થાયછે; ને એમ દેવ ૨૫ તમારામાં ખરેખરો છે એવું પ્રગટ કરીને, તે સર્વની આગળ ઉંઘી પડીને, દેવનું ભજન કરશે.

તો ભાઈઓ, શું છે? જ્યારે તમે એકઠા થાઓછો ત્યારે ૨૬ તમારામાંનાં પ્રત્યેકને ગીત કે શીખામણ કે અન્યભાષા કે પ્રકટીકરણ કે વ્યાખ્યાન છે; સંસ્થાપનને સાંકે સર્વ થવું જોઈએ. જો કોઈ અન્યભાષા બોલે, તો બે અથવા ઘણાંમાં ૨૭ ઘણાં તો ત્રણ માણસ, ને અનુક્રમે બોલે; ને એકે વ્યાખ્યાન કરવું. પણ જો વ્યાખ્યાન કરનાર ન હોય, તો ૨૮ મંડળીમાં ધ્યાનું રહેવું, ને પોતાની સાથે તથા દેવની સાથે

- ૨૯ બોલવું. બે કે ત્રણ ભવિષ્યવાદીઓ બોલે, ને બીજાઓ પારખે.
 ૩૦ પણ જો બેઠેલાઓમાંના કોઈને કંઈ પ્રગટ થયું, તો પહેલાંએ
 ૩૧ છાનું રહેવું. કેમકે તમે સર્વ એક પછી એક ભવિષ્યવાદ કહી
 ૩૨ શકો છો, કે સર્વ શીખે તથા સર્વ દિલાસો પામે. અને ભવિષ્ય-
 ૩૩ વાદીઓના આત્માઓ ભવિષ્યવાદીઓને આધીન છે. કેમકે
 દેવ ગડબડનો નથી, પણ શાંતિનો દેવ છે; જમ પવિત્રોની
 સર્વ મંડળીઓમાં [ચાલ છે] તેમ.
 ૩૪ તમારી બાયડીઓએ મંડળીઓમાં છાનું રહેવું; કેમકે
 બોલવાનો તેઓને અધિકાર નથી, પણ આધીન રહેવાનો.
 ૩૫ ને એમ નિયમશાસ્ત્ર પણ કહે છે. પણ જો તેઓ કંઈ
 શીખવા ચાહે, તો તેઓએ ઘરમાં પોતાના વરોને પુછવું; કેમકે
 ૩૬ મંડળીમાં બાયડીઓએ બોલવું એ લાજની વાત છે. શું તમારી
 પાસેથી દેવની વાત નિકળી? કે શું તે એકલા તમને મળી છે?
 ૩૭ જો કોઈ પોતાને ભવિષ્યવાદી કે આત્મિક ધારે, તો જ
 વાતો હું લખું છું તેઓ પ્રભુની આજ્ઞાઓ છે એવું તેણે જાણવું.
 ૩૮ અને જો કોઈ અજાણ્યો હોય તો અજાણ્યો રહે.
 ૩૯ એ માટે, ભાઈઓ, ભવિષ્યવાદ કરવાને ચાહો, ને અન્ય-
 ૪૦ ભાષાઓ બોલવાને ન નિવારો. શોભતી રીતે તથા અનુક્રમે
 સર્વ થાય.

૧૫ ભાઈઓ, જે સુવાર્તા મેં તમને પ્રગટ કરીધી, જેને તમે પણ
 ૨ માની, ને જેમાં તમે સ્થિર પણ રહ્યા, ને જેથી, જે વાત મેં
 તમને પ્રગટ કરીધી તેને જો તમે પકડી રાખો છો ને વિશ્વાસ
 અવર્યા કરીધો ન હોય તો, તારણ પામે છો, તે સુવાર્તા હું
 ૩ તમને જણાવું છું. કેમકે જે મેં માની લીધું, તે મેં પ્રથમ તમને
 ૪ સોંપી દીધું, કે લેખો પ્રમાણે ખીસ્ત આપણાં પાપને સાફ
 મરણ પામ્યો; ને લેખો પ્રમાણે તે દટાયો, ને ત્રીજે દહાડે
 ૫ ઉઠ્યો; ને કેશને પછી બારોને તે દેખાયો. ત્યાર પછી
 પાંચશે કરતાં વધારે ભાઈઓને એકી વેળાએ તે દેખાયો;
 એઓમાંના ઘણા હજી સુધી જીવતા રહ્યા છે, પણ કેટલાએક

હુંથી ગયા છે. ત્યાર પછી તે યાકુબને, પછી સર્વ પ્રેરિતોને ૭
 દેખાયા. અને સર્વથી છેલ્લે જેમ અકાળ જન્મેલાને તેમ મને ૮
 પણ તે દેખાયા. કેમકે પ્રેરિતોમાંના સર્વ કરતાં હું નાનો છું, ને ૯
 પ્રેરિત કહેવાવા યોગ્ય નથી, કારણ કે મેં દેવની મંડળીની
 સતાવણી કરીધી. પણ હું જે છું તે દેવની કૃપાથી છું; ને મારા ૧૦
 પર તેની જે કૃપા તે અમથી થઈ ન હતી, પણ તેઓ સર્વ
 કરતાં મેં વધારે મહેનત કરીધી; મેં તો નહિ પણ દેવની જે
 કૃપા મારી સાથે છે તેણે. તો હું કે તેઓ, એમ અમે વાત ૧૧
 પ્રગટ કરિયેછિયે, ને એમ તમે વિશ્વાસ કરયો.

પણ ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો એમ જો પ્રગટ કરાય છે, ૧૨
 તો તમારામાંના કેટલાએક કેમ કહેછે કે મુએલાંઓનું ઉત્થાન
 નથી? પણ જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ૧૩
 ઉઠયો નથી; ને જો ખ્રીસ્ત ઉઠયો નથી, તો અમારો ઉપદેશ ૧૪
 વ્યર્થ, ને તમારો વિશ્વાસ પણ વ્યર્થ છે. અને અમે દેવના ૧૫
 જીવ સાક્ષી ઠરિયેછિયે, કારણ કે અમે દેવ વિષે એવી સાક્ષી
 પુરી, કે તેણે ખ્રીસ્તને ઉઠાડયો, પણ જો મુએલાં ઉઠતાં નથી,
 તો તેણે તેને ઉઠાડયો નથી. કેમકે જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન ૧૬
 નથી, તો ખ્રીસ્ત પણ ઉઠયો નથી. પણ જો ખ્રીસ્ત ઉઠયો ૧૭
 નથી, તો તમારો વિશ્વાસ નિષ્ફળ છે; હજી સુધી તમે તમારા
 પાપમાં છો; ને ખ્રીસ્તમાં જેઓ હુંથી ગયલાં તેઓ પણ નાશ ૧૮
 પામ્યાં. જો કેવળ આ જીવનમાં આપણી આશા ખ્રીસ્તમાં ૧૯
 છે, તો સર્વ માણસો કરતાં આપણે કદાચાપાત્ર છિયે.

પણ હવે ખ્રીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠયો છે, તે હુંથી ગય- ૨૦
 લાંઓનું પ્રથમ ફળ થયો. કેમકે માણસથી મરણ થયું, એ ૨૧
 માટે માણસથી મુએલાંઓનું ઉત્થાન પણ થયું. કેમકે જેમ ૨૨
 આદમમાં સર્વ મરેછે તેમ ખ્રીસ્તમાં સર્વ સજીવ કરાશે. પણ ૨૩
 પ્રત્યેક પોતપોતાને અનુક્રમે, ખ્રીસ્ત પ્રથમ ફળ, ત્યાર પછી
 તેના આવવા પર જેઓ ખ્રીસ્તના તેઓ [સજીવ કરાશે].
 જ્યારે તે દેવ આપને રાજ્ય સોંપી દેશે, જ્યારે તે સઘળું ૨૪
 થણીપણું તથા સઘળો અધિકાર તથા પરાક્રમ તોડશે ત્યારે

- ૨૫ અંત થશે. કેમકે તે પોતાના પગતજે સર્વ શત્રુઓને પાડી-
 ૨૬ નાખે, ત્યાં સુધી તેણે રાજ્ય કરવું જોઈએ. જે છેલ્લો શત્રુ
 નાશ પામશે તે મરણ છે. કેમકે તેણે પોતાના પગતજે સર્વ
 ૨૭ વસ્તુઓ આધીન કરીધી; પણ જ્યારે તેણે કહ્યું કે, સર્વ
 આધીન કરાયાં છે, ત્યારે સર્વને સ્વાધીન કરનાર જુદો છે,
 ૨૮ તે સાક્ષ દેખાય છે. પણ જ્યારે સર્વ તેને આધીન કરાશે, ત્યારે
 જેણે સર્વ તેને આધીન કર્યાં છે, એને દીકરો પોતે પણ
 આધીન થશે, એ સાક્ષ કે દેવ સર્વમાં સર્વ થાય.
- ૨૯ નહિ તો જેઓ મુખેલાંઓને સાક્ષ બામ્નિરમા પામ્યા, તેઓ
 શું કરશે? જે મુખેલાં બિલકુલ ઉઠતાં નથી તો મુખેલાંઓને
 ૩૦ વાસ્તે તેઓ શા સાક્ષ બામ્નિરમા પામે છે? અમે પણ ઘડી ઘડી
 ૩૧ જેખમમાં શા સાક્ષ પડિયેછિયે? ખીસ્ત ઇશુ આપણા પ્રભુમાં
 તમારા વિષે મારો જે આનંદ તેના નિશ્ચયપણાથી કહું છું કે, હું
 ૩૨ રોજ રોજ મરું છું. જે એકેસસમાં માણસની પહે હું શ્વાપદોની
 સ્ત્રામણે લડ્યો, તો મને શો લાભ છે? જે મુખેલાં ઉઠતાં નથી
 ૩૩ તો ખાઈએ તથા પીઈએ, કેમકે કાલે મરવાના છિયે. ભુલો
 ૩૪ મા; દુષ્ટ શોખત સારા આચરણને બગાડે છે; ન્યાયીપણાએ
 જગતા થાઓ, ને પાપ ન કરો; કેમકે કેટલાએક દેવ વિષે
 અજ્ઞાની છે; તમને લજવવા સાક્ષ તે હું કહું છું.
- ૩૫ પણ કોઈ કહેશે કે મુખેલાં શી રીતે ઉઠડાય છે? અને કેવાં
 ૩૬ શરીરથી આવે છે? આ નિર્બુદ્ધ, તું જે વાવે છે તે જે મરે નહિ
 ૩૭ તો જીવાડાય પણ નહિ; ને તું જે વાવે છે તે થવાનું શરીર
 નથી, પણ કેવળ દાણા વાવે છે, કદાપિ ઘઉં કે બીજા કોઈના.
 ૩૮ અને દેવ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેને શરીર આપે છે, ને પ્રત્યેક
 ૩૯ બીને પોતપોતાનું શરીર. સર્વ દેહ એક સરખો દેહ નથી;
 પણ માણસોનો દેહ જુદો, પશુઓનો જુદો, ને માછલાંઓનો
 ૪૦ જુદો, ને પક્ષીઓનો જુદો છે. અને આકાશી શરીરો તથા
 પૃથ્વી પરનાં શરીરો છે; પણ આકાશીઓનો મહિમા જુદો
 ૪૧ તથા પૃથ્વી પરનાં જુદો. સૂર્યનો મહિમા જુદો, ને અંદ્રનો
 મહિમા જુદો, ને તારાઓનો મહિમા જુદો, કેમકે મહિમાએ

તારા તારામાં ફેર છે. અને મુએલાંઓનું પુનરુત્થાન પણ એવું ૪૨ છે; વિનાશમાં તે વવાયછે, અવિનાશમાં ઉઠડાયછે; અપ- ૪૩ માનમાં વવાયછે, મહિમામાં ઉઠડાયછે; અબળપણામાં વવાયછે, પરાક્રમમાં ઉઠડાયછે. માણી શરીર વવાયછે, આત્મિક ૪૪ શરીર ઉઠડાયછે; માણી શરીર તો છે, ને આત્મિક શરીર છે. અને એમજ લખ્યું છે કે, “પહેલો માણસ આદમ ૪૫ જીવતો માણી થયો,” છેલ્લો આદમ જીવાડનાર આત્મા થયો. પણ આત્મિક પહેલું ન હતું, પણ માણી ને પછી આત્મિક. ૪૬ પહેલો માણસ પૃથ્વીથી ધૂળનો છે, બીજો માણસ આકાશથી ૪૭ પ્રભુ છે. જે ધૂળનો તે જવો છે તેવા જઓ ધૂળના તેઓ પણ ૪૮ છે; ને જે આકાશી તે જવો છે તેવા જઓ આકાશી તેઓ પણ છે. અને જેમ આપણે ધૂળનાની પ્રતિમા ધરી છે, તેમ ૪૯ આકાશીની પ્રતિમા પણ ધરીશું.

હવે ભાઈઓ, હું એ કહું છું, કે માંસ તથા રક્ત દેવના ૫૦ રાજ્યના વારસ થઈ શકતાં નથી; ને વિનાશપણું અવિનાશી- ૫૧ પાણાનો વારસ થતું નથી. જુઓ, હું તમને મર્મ કહું છું; આપણે ૫૨ સહુ હંધીશું નહિ, પણ એક દાણમાં, એક પલકભરમાં, છેલ્લા રણસીંગડાના વાગતામાં સર્વ બદલાઈ જઈશું; કેમકે રણસીંગડું પર ૫૩ વાગશે, ને મુએલાં અવિનાશી ઉઠડાશે, ને આપણે બદલાઈશું. કેમકે આ વિનાશીને અવિનાશીપણું પહેરવું તથા આ મર- ૫૪ નારને અમરપણું પહેરવું પડેછે. અને જ્યારે આ વિનાશી ૫૫ અવિનાશીપણું પહેરશે, ને આ મરનાર અમરપણું પહેરશે, ત્યારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, “મરણ જયમાં ગળાઈ ૫૬ ગયું છે.” અરે મરણ, તારો જય ક્યાં? અરે મરણ, ૫૭ તારો ડંખ ક્યાં? મરણનો ડંખ તો પાપ છે; ને પાપનું ૫૮ સામર્થ્ય નિયમ છે; પણ દેવ જે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને ૫૯ આગ્રે આપણને જય આપેછે, તેની સ્તુતિ થાઓ. એ માટે, ૬૦ મારા પ્રિય ભાઈઓ, તમે સ્થિર તથા દૃઢ તથા પ્રભુના કામમાં સદા વધતા જાઓ, કેમકે તમે જાણોછો કે તમારું કામ પ્રભુમાં નિશ્કળ નથી.

૧૬ પવિત્રોને સાડ ઉઘરાણાં વિષે, જન્મ મેં ગલાતિઓની
૨ મંડળીઓને આજ્ઞા આપી તેમ તમે પણ કરો. અઠવાડિયાને
પહેલે દિવસે તમારામાંના પ્રત્યેકે પોતાની કમાણી પ્રમાણે
૩ રાખી મૂકવું, એ માટે કે હું આવું ત્યારે ઉઘરાણાં ન થાય. અને
જ્યારે હું આવીશ ત્યારે જન્મોને તમે પસંદ કરશો, તેઓને હું
તમારૂં ઉપકારદાન યજ્ઞશાલેમમાં લઈ જવાને પત્રો આપીને
૪ મોકલીશ. અને જો મારે પણ જવું યોગ્ય થાય, તો તેઓ
૫ મારી સાથે આવશે. પણ જ્યારે હું માકેદોન્યામાં થઈને
જઈશ, ત્યારે હું તમારી પાસે આવીશ; કેમકે હું માકેદોન્યામાં
૬ થઈને જનાર છું; ને કદાપિ હું તમારી સાથે રહીશ, અથવા
શિયાળો પણ કહાડીશ, એ સાડ કે જ્યાં હું જાઉં ત્યાં તમે મને
૭ પહોંચાડો. કેમકે હમણાં વાટે જતાંજ તમને મળવાની મારી
ઈચ્છા નથી; પણ જો પ્રભુને પ્રસન્ન હોય તો હું થોડી વાર
૮ તમારી પાસે રહીશ. પણ હું પચાસમા સુધી એકેસસમાં
૯ રહીશ; કેમકે મોટું તથા સાર્યક બારણું મારે સાડ ઉઘડાયું છે,
ને અટકાવનારા ઘણા છે.

૧૦ પણ જો તીમોથી આવે તો જોજો, કે તે તમારી પાસે
નિર્ભયપણે રહે; કેમકે જન્મ હું તેમ તે પણ પ્રભુનું કામ કરેછે.

૧૧ એ માટે કોઈ તેને ધિકારે નહિ; પણ શાંતિએ તમે તેને
પહોંચાડો, કે તે મારી પાસે આવે; કેમકે ભાઈઓની સાથે હું

૧૨ તેની વાટ જોઉંછું. હવે, ભાઈ અપોલા વિષે એ છે કે
ભાઈઓની સાથે તે તમારી પાસે આવે માટે મેં તેની બહુ
વિનંતી કરીધી; પણ હમણાં આવવાની તેની ઈચ્છા કંઈ ન
હતી; પણ જ્યારે મારો પ્રસંગ મળશે ત્યારે આવશે.

૧૩ સાવધાન રહો, વિશ્વાસમાં સ્થિર રહો, પુરૂષાર્થે ચાલો,

૧૪ બળવંત થાઓ. પ્રીતિએ તમારાં સંઘર્ષાં કામ કરો.

૧૫ ભાઈઓ, તમે સ્તેજાનના કુટુંબને જાણોછો કે, તેઓ
અખ્યાયાનું પ્રથમ ડૂળ છે, ને તેઓએ પવિત્રોની સેવામાં
પોતાને તત્પર રાખ્યા છે, માટે હું તમારી વિનંતી કરુંછું કે,

તમે એવાઓને ને જીટલા સહાય કરીને મહેનત કરેછે તેઓને ૧૬
પણ આધીન થાઓ. સ્તેશનસ તથા ફરતુનાતસ તથા ૧૭
અ.ખાઈકસના આવવાથી હું હરખાહું; કેમકે તમારું જો આહું,
તે તેઓએ પુરું કર્યું. કેમકે તેઓએ મારો તથા તમારો ૧૮
આરમા પણ શાંત કર્યો. મોટો એવાઓનો અંગીકાર કરો.

આશિયાની મંડળીઓ તમને દોમ કુશળ કહેછે. આંકુલા ૧૯
તથા મિસ્કા પોતાના ઘરમાંની મંડળી સુદાં પ્રભુમાં તમને
ઘણા દોમ કુશળ કહેછે. સર્વ ભાઈઓ તમને દોમ કુશળ ૨૦
કહેછે. પવિત્ર ચુંબનથી એક બીજાને દોમ કુશળ કહો.

હું પાઉલ પોતાને હાથે દોમ કુશળ લખુંછું. જો કોઈ પ્રભુ ૨૧
ઈશુ ખ્રીસ્તપરની પ્રીતિ ન કરે, તો તે શ્રાપિત થાય. આપણો ૨૩
પ્રભુ આવનાર છે. પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારી સાથે થાઓ.
ખ્રીસ્ત ઈશુમાં મારી પ્રીતિ તમ સર્વની સાથે થાઓ. આમેન. ૨૪

કરીંથીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું બીજું પત્ર.

કરીંથમાં દેવની મંડળીને તથા તે સુદાં આખા અખાયા- ૧
માંના સર્વ પવિત્રોને, દેવની ઈચ્છાથી ઈશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત
પાઉલ તથા ભાઈ તીમોથી લખેછે. દેવ આપણા બાપથી ૨
તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ, જે કહ્યાનો ૩
બાપ તથા બધા દિલાસાનો દેવ, તેની સ્તુતિ થાઓ. તે અમારી ૪
સર્વ વિપત્તિમાં અમને દિલાસો દેછે, એ સાફ કે જે દિલાસો
અમે પોતે દેવથી પામીએછીએ, તેણે કરીને સઘળી વિપત્તિમાં

- જેઓ છે તેઓને અમે દિલાસો આપવાને શક્તિમાન થઈએ.
 ૫ કેમકે જેમ ખ્રીસ્ત વિષેનાં દુઃખ અમારા પર ઘણાં થાય છે,
 તેમજ ખ્રીસ્તને આસરે અમારો દિલાસો પણ ઘણો થાય છે.
 ૬ અને જો વિપત્તિ સહિયે, તો તે તમારા દિલાસા તથા તારણને
 સાફ છે, ને એ, જે દુઃખો અમે પણ વેઠિયેછિયે તેના
 સહનની અસર [તમારામાં] કરે છે; ને જો દિલાસો
 પામિયેછિયે, તો તે તમારા દિલાસા તથા તારણને સાફ છે.
 ૭ અમારી આશા તમારે વારુતે સ્થિર છે, કારણ કે અમને
 માલુમ છે કે જેમ તમે દુઃખોના ભાગિયા, તેમ દિલાસાના
 ૮ પણ થયા છો. કેમકે ભાઈઓ, અમારી ઈચ્છા એવી નથી કે,
 જે અમારી વિપત્તિ આશિયામાં અમને પડી તે વિષે તમે
 અજાણ્યા રહો, કે તે અમારા સામર્થ્ય ઉપરાંત અમને અતિ
 ૯ ભારે લાગી, એટલી કે અમે જીવવા વિષે નિરાશ થયા. પણ
 અમે મરવાના છિયે એવું અમે નિશ્ચે સમજ્યા, એ સાફ કે
 અમે પોતા પર નહિ, પણ મુએલાંઓને ઉઠાડનાર દેવ પર.
 ૧૦ વિશ્વાસ રાખિયે. તેણે એવા મરણથી અમારો છુટકો કર્યો,
 ને કરે છે; તેના પર અમે આશા રાખી, કે હજી પણ
 ૧૧ છોડાવશે; ને તમે પ્રાર્થનાથી અમારી સહાય કરજો, કે જે
 કૃપાદાન ઘણાંઓની મારફતે અમને અપાયું, તેને લીધે અમારે
 સાફ ઘણાંથી સ્તુતિકરાય.
- ૧૨ કેમકે અમારો અભિમાન એ છે, એટલે, અમારી પ્રેરક-
 બુદ્ધિ એવી શાહિદી પુરે છે કે, દૈહિક જ્ઞાનમાં નહિ, પણ દેવની
 કૃપામાં અમે જગતમાં ને વિશેષે કરીને તમારી તરફ દેવ
 ૧૩ વિષેના ભોળાપણાથી તથા શુદ્ધ મનથી વર્ધ્યા. પણ તમે
 જે વાંચો છો કે માનો છો, તે વિના અમે તમને ખીજી વાતો
 લખતા નથી; ને આશા રાખું છું, કે તમે અંત સુધી પણ
 ૧૪ માનશો. તે પ્રમાણે તમે અમને કુંઈ માન્યા, કે પ્રભુ ઈશુના
 દહાડામાં જેમ તમે અમારા તેમ અમે તમારા અભિમાનનું
 કારણ છિયે.
- ૧૫ અને એવા ભરોસાથી મેં આગળથી તમારી પાસે

આવવાને ચાહું, કે તમને ખીળું કૃપાદાન મળે; ને તમારી ૧૬
 પાસે થઈને માકેદોન્યામાં જવાને, ને ફરી માકેદોન્યામાંથી
 તમારી પાસે આવવાને, ને તમારાથી ચહુદામાં પહોંચાડવાને
 મેં ચાહું. તો શું એમ ચાહીને, મેં કુંઈ ચંચળપણું કીધું? ૧૭
 અથવા જે હું ઠરાવુંછું, તે શું દેહ પ્રમાણે ઠરાવુંછું, એવું કે
 મને હા હા તથા ના ના હોય? પણ જેમ દેવ વિશ્વાસુ ૧૮
 છે તેમ તમારી પાસે મારી વાત હા તથા ના ન હતી. કેમકે ૧૯
 દેવનો દીકરો ઈશુ ખ્રીસ્ત જે અમારાથી, એટલે મારાથી તથા
 સીલવાનથી તથા તીમોથીથી, તમારામાં પ્રગટ કરાયો, તે હા
 તથા ના ન થયો, પણ તેમાં હા થઈ. કેમકે દેવનાં જેટલાં ૨૦
 વચનો, તે બધાં તેમાં હા તથા તેમાં આમેન છે, એ માટે કે
 અમારાથી દેવનો મહિમા થાય. અને અમને તમારી સાથે ૨૧
 ખ્રીસ્તમાં જે સ્થિર કરેછે તથા જેણે અમને અભિષેક કર્યો,
 તે દેવ છે; ને તેણે અમારા પર મુદ્દા કીધી, ને અમારા ૨૨
 હૃદયમાં આત્માનું બેઆનું દીધું છે.

પણ મારા જીવના સમ આઈને દેવને સાક્ષી રાખુંછું, કે ૨૩
 તમારા પર દયા કરીને હું હજી સુધી કરીંધમાં આગ્યો નથી;
 અમે તમારા વિશ્વાસ પર ધણીપણું કરિયેછિયે એમ નહિ, ૨૪
 પણ તમારા આનંદના સાહે કરનારા છિયે; કેમકે તમે
 વિશ્વાસથી ઉભા રહોછો.

પૃથુ મેં પોતાને સાડ એવું ઠરાવ્યું, કે હું ફરી ખેદથી તમારી ૨
 પાસે નહિ આવું. કેમકે જે હું તમને ખેદિત કરું, તો જે મારાથી ૨
 ખેદ પામ્યો તે વિના કોણ મને આનંદ આપેછે? અને મેં ૩
 તમને એજ લખ્યું, એ સાડ કે જેઓથી મારે હરખ પામવો,
 તેઓથી મારા આગ્યા પર મને ખેદ ન થાય; હું તમ સર્વનો
 ભરોસો રાખુંછું, કે મારો આનંદ તમ સર્વનો છે. કેમકે ઘણી ૪
 વિપત્તિથી તથા અંતઃકરણની વેદનાથી, મેં ઘણાં આંશુઓ
 પાડીને, તમને લખ્યું, એ સાડ નહિ કે તમે ખેદિત થાઓ,
 પણ એ સાડ, કે તમારા ઉપર મારી જે અતિ ઘણી પ્રીતિ
 છે તે તમે જાણો.

- ૫ પણ જો ડોઈએ એદ પમાડયો, તો મને નહિ, પણ ચોડા-
એક (કેમકે હું વધારે ભાર ન નાખું) તમ સર્વને તેણે એદ
૬ પમાડયો. એવા માણસ પર આ શિક્ષા જે ઘણાઓથી
૭ અપાએલી છે, તે પુરી છે, માટે તેથી ઉલટું તમારે તેને વિશેષે
માફી તથા દિલાસો આપવો, રખે તે વધતા એદથી ડુબી
૮ જાય. એ માટે હું તમારી વિનંતી કહું કે તેના પર તમારો
૯ પ્રેમ સ્થિર કરો; કેમકે એજ સાફ મેં લખ્યું છે, કે સર્વમાં તમે
૧૦ આગાકારી છો કે નહિ એવી તમારી પરીક્ષા હું કરી લઉં. પણ
જેને તમે કંઈ માફ કરો છો, તેને હું પણ માફ કહું; કેમકે જો
મેં પણ કંઈ માફ કર્યું, તો જે માફ કર્યું, તે તમારે કીધી
૧૧ ખ્રીસ્તની આગળ માફ કર્યું, એ સાફ કે શેતાન આપણને
ન જીતે, કેમકે આપણે તેની યુક્તિઓ વિષે અજાણ્યા નથી.
૧૨ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને સાફ હું ત્રોઆસમાં આગ્યો, ને પ્રભુથી
મને બારણું ઉઘડાએલું છતાં પણ મારા આત્માને એન નહતું,
૧૩ કેમકે તીવસ મારો ભાઈ મને મળ્યો નહિ; માટે તેઓથી
૧૪ રજા લઈને હું માકેદોન્યામાં ગયો. પણ દેવ જે સદા અમને
ખ્રીસ્તમાં જય આપે છે, ને અમારે આસરે પોતાના જ્ઞાનનો
૧૫ વાસ સર્વ જગ્યામાં ફેલાવે છે, તેની સ્તુતિ થાઓ. કેમકે તારણ
પામે છે તેઓમાં તથા નાશ પામે છે તેઓમાં, અમે દેવની આગળ
૧૬ ખ્રીસ્તનો સુગંધ ધિયે. એઓને અમે મરણને સાફ મરણનો
વાસ, ને તેઓને જીવનને સાફ જીવનનો વાસ ધિયે; તો એ
૧૭ કાર્યોને સાફ કોણ યોગ્ય છે? કેમકે ઘણાઓના જેવા અમે
દેવની વાતમાં ભેગ કરતા નથી, પણ સાચાઈથી તથા દેવની
[સત્યાથી] દેવની આગળ ખ્રીસ્તમાં, એવી રીતે બોલિયે ધિયે.

- ૩ શું અમે ફરી પોતાને વખાણવા માડિયે ધિયે? કે શું
જેમ બીજા કેટલાએકને, તેમ અમને તમારા ઉપર કે તમારી
૨ પાસેથી, ભલામણનાં પત્રો જોઈએ? અમારા દીલમાં લખેલું
ને સર્વ માણસથી જણાયલું તથા વંચાયલું એવું અમારું પત્ર
૩ તમે છો. તમે ખ્રીસ્તનું પત્ર, જે અમે સેવેલું, સાહીથી નહિ પણ

જીવતા દેવના આત્માથી. પત્થરની પાટીઓ પર નહિ પણ
હૃદયની દૈહિક પાટીઓ પર લખેલું, એવા તમે પ્રગટ છો.
પણ એવો ભરોસો દેવ વિષે અમને ખ્રીસ્તને આસરે છે. ૪
અમે પોતે પોતાની મેળે કંઈ વિચારવા સમર્થ છીએ એમ ૫
નથી; પણ અમારૂં સામર્થ્ય દેવથી છે; તેણે પણ અમને નવા ૬
કરારના, એટલે અક્ષરના નહિ પણ આત્માના, યોગ્ય સેવકો
કર્યા, કેમકે અક્ષર ભારીનાએ છે, પણ આત્મા જીવાડે છે.
અને મરણની સેવા, જેના અક્ષરો પત્થરો પર કોરેલા, તે જો ૭
એવી મહિમાવંતી થઈ, કે ઈસ્રાએલના દીકરાઓ, મુસાના
મહોડાનો મહિમા જે ટળી જવાનો હતો તેને ક્ષીધિ, તેના
મહોડા પર તાકી જોઈ ન શક્યા; તો તે કરતાં આત્માની ૮
સેવા વધતી મહિમાવંતી કેમ ન હોય? કેમકે જો દંડારાની ૯
સેવાને મહિમા હતો, તો ન્યાયીપણાની સેવા મહિમામાં કેટલી
વધતી છે! અને જે મહિમાવંત થએલું હતું તે, અધિક મહિમા ૧૦
થયાના કારણથી, એ પ્રકારે મહિમાવંત નથી. કેમકે જે ટળી ૧૧
જવાનું હતું તે જો મહિમા સહિત હતું, તો જે ટકનાર તેનો
મહિમા કેટલો વધતો છે!

એ માટે અમને આ આશા છતાં, અમે બહુ નિર્ભયતાથી ૧૨
બાંધેલો છીએ; ને મુસાની પેઠે નહિ, જેણે પોતાના મહોડા ૧૩
પર ઘુંઘટ નાખ્યો, એ સારૂ કે ઈસ્રાએલના દીકરાઓ ટળી
જનારા [મહિમાની] સમાપ્તિ પર નિહાળી જુએ નહિ. પણ ૧૪
તેઓનાં મન કઠણ થયાં; કેમકે આજ સુધી જુનો કરાર
વાંચવામાં તેજ ઘુંઘટ કહાડ્યા વગર રહે છે; તે તો ખ્રીસ્તમાં
ટળી જાય છે. પણ આજ સુધી જ્યારે મુસાનું વાંચે છે, ત્યારે ૧૫
તેઓનાં હૃદય પર ઘુંઘટ રહે છે; પણ જ્યારે તે પ્રભુની ભણી ૧૬
કરશે, ત્યારે તે ઘુંઘટ કહાડશે. હવે પ્રભુ તે આત્મા છે; ને ૧૭
જ્યાં પ્રભુનો આત્મા, ત્યાં મોકળાપણું છે. પણ આપણે ૧૮
સહુ ઉઘાડે મહોડે જેમ આરસીમાં, તેમ પ્રભુના મહિમાનું
પ્રતિબિંબ પાડીને, પ્રભુના આત્માથી તેજ રૂપમાં મહિમાથી
મહિમા સુધી રૂપાંતર પામીએ છીએ.

૪ એ માટે અમારા પર દયા થઈ તે પ્રમાણે, અમને આ
૨ સેવા છતાં, અમે યાકતા નથી; પણ લાજની ગુપ્ત વસ્તુઓને
નકારીને અમે કાવતરામાં ચાલતા નથી, ને દેવની વાતમાં
કપટ કરતા નથી; પણ સત્ય પ્રગટ કર્યાથી, દેવની આગળ
અમે પોતા વિષે સર્વ માણસોના અંતઃકરણની ખાતરી
૩ કરિયેછિયે. પણ જો અમારી સુવાર્તા ઢંકાએલી હોય, તો
૪ નાશ પામનારાઓને ઢંકાએલી છે: જ્યાંમાં આ જગતના
દેવે અવિશ્વાસીઓનાં મન આંધળાં કર્યાં છે, એ સાફ કે
પ્રીત્ત જ દેવની પ્રતિમા છે, તેના મહિમાની સુવાર્તાના
૫ અજવાળાને ઉદય તેઓ પર ન થાય. અમે પોતાને પ્રગટ
નથી કરતા, પણ પ્રીત્ત ઈશુ પ્રભુ છે ને અમે પોતે ઈશુને
૬ લીધે તમારા દાસો છિયે, એવું પ્રગટ કરિયેછિયે. કેમકે દેવ
જેણે અંધારામાંથી અજવાળાને પ્રકાશ થવાનું કહ્યું, તે ઈશુ
પ્રીત્તના મુખમાં દેવના મહિમાના જ્ઞાનનું તેજ પાડવા સાફ
આપણાં હૃદયોમાં પ્રકાશ્યો છે.

૭ પણ અમને આ ખજાનો માટીનાં પાત્રોમાં છે, એ સાફ કે
૮ પરાક્રમની ઉત્તમતા દેવની થાય, ને અમારી નહિ. સર્વ
પ્રકારે અમે વિપત્તિ પામેલા, પણ દબાએલા નથી; હેરાન
૯ થએલા, પણ નિરાશ નથી; સ્તાવેલા, પણ તજેલા નથી;
૧૦ નીચે પાડેલા, પણ નાશ પામેલા નથી; સદા શરીરમાં ઈશુનું
મરણ હુંચકિયેછિયે, એ સાફ કે ઈશુનું જીવન અમારા શરીરમાં
૧૧ પ્રગટ કરાય. કેમકે અમે જીવનારા ઈશુને લીધે સદા મરણને
સોંપાએલા છિયે, એ માટે કે ઈશુનું જીવન પણ અમારા
૧૨ મરનાર દેહમાં પ્રગટ કરાય. એમજ અમારામાં મરણ, પણ
૧૩ તમારામાં જીવન અસર કરેછે. વિશ્વાસનો તેજ આત્મા
અમને છતાં (આ લેખ પ્રમાણે “ મેં વિશ્વાસ કર્યો માટે હું
બોલ્યો ”), અમે પણ વિશ્વાસ કરિયેછિયે, ને તેથી બોલિયેછિયે.
૧૪ એવું જાણિયેછિયે કે, જેણે પ્રભુ ઈશુને ઉઠાડ્યો, તે અમને
૧૫ પણ ઈશુની મારફતે ઉઠાડશે, ને તમારી સાથે ઉભા કરશે. કેમકે

સૂઘળાં તમારે સાં ર છે, એ માટે કે જે કૃપા દેખાએની મારફતે
પુશ્કલ થઈ તે દેવના મહિમાને અર્થે ઉપકાર સ્તુતિ વંચારે.

એ કારણ માટે અમે થાકતા નથી ; પણ જો અમારૂં ૧૬
બહારનું માણસપણું કાય પામે, તો પણ માંહેનું રોજ રોજ
નવું થતું જાયછે. કેમકે અમારી ક્ષણિક હલકી વિપત્તિ ૧૭
અમારે સાં ર સદાકાલિક ભારી મહિમા બહુજ અતિશય
ઉપજાવેછે ; એટલામાં જે દેખાયછે તેને નહિ, પણ જે દેખાતાં ૧૮
નથી તેને જોઈએછિયે ; કેમકે જે દેખાયછે તે ક્ષણિક, પણ જે
દેખાતાં નથી તે સર્વકાળનાં છે.

કેમકે અમને માલમ છે કે જો અમારૂં પૃથ્વી પરનું માંડવાનું ૫
ઘર પડી ગયું, તો આકાશમાં દેવની રચના, હાથે કીધેલું
નહિ, એવું સર્વકાળનું ઘર અમને છે. કેમકે અમારૂં ઘર જે ૨
આકાશથી છે, તેથી પહેરેલા થવા બહુ આહીને, અમે આ
માંડવામાં નિસાસો મૂકીએછિયે ; ને જો પહેરેલા હોઈયે, તો ૩
નાગા ન દેખાઈએ ; કેમકે અમે આ માંડવામાં લાંદેલા ૪
થઈને નિસાસો મૂકીએછિયે ; આચ્છાદન ઉતારવાને નહિ,
પણ પહેરેલા થવાને ચાહિએછિયે, એ સાં ર કે મરણ જીવનથી
ગળાઈજાય. હવે જો અમને એને અર્થે તૈયાર કર્યા તે દેવ ૫
છે, તેણે અમને આત્માનું બેઆનું પણ આપ્યું છે. માટે અમે ૬
સદા હિન્મતવાન છિયે, ને એવું જાણિએછિયે કે, શરીરમાં
વાસો કરતાં અમે પ્રભુથી [દૂર રહેતા] પ્રવાસી છિયે. કેમકે ૭
અમે વિશ્વાસથી ચાલિએછિયે, દૃષ્ટિથી નહિ. અમે હિન્મત- ૮
વાન છિયે, ને શરીરથી પ્રવાસી થવું તથા પ્રભુની પાસે વાસો
કરવો, એ અમને વધતું સાં ર લાગેછે.

એ માટે અમે પ્રયત્ન કરિએછિયે કે, જો શરીરમાં કે ૯
શરીર બહાર હોઈએ તો તેને પસંદ પડિયે. કેમકે આપણ ૧૦
સર્વેએ પ્રાન્તના ન્યાયાસનની આગળ પ્રગટ થવું જોઈએ, કે
પ્રત્યેકે શરીરથી જે કીધું, સાં ર હોય કે સુંડું હોય, તે પ્રમાણે
તે કળ પામે.

- ૧૧ માટે પ્રભુનું ભય જાણીને અમે માણસોને સમજાવિયેછિયે ;
પણ અમે દેવને પ્રગટ થયા ; ને મારી આશા છે કે તમારાં
- ૧૨ અંતઃકરણોમાં પણ પ્રગટ થયા છિયે. કેમકે અમે ફરી
તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ અમારા વિષે
તમને અભિમાન કરવાનો પ્રસંગ આપિયેછિયે ; એ માટે કે
જેઓ હૃદયથી નહિ, પણ ડોળથી અભિમાન કરેછે, તેઓને
- ૧૩ ઉત્તર આપવાનું તમારી પાસે હોય. કેમકે જો અમે ઘેલા
હોઈએ તો દેવને અર્થે છે, અથવા જો સાવધાન હોઈએ તો
- ૧૪ તમારે અર્થે. કેમકે ખ્રીસ્તની પ્રીતિ અમારૂં ગ્રહણ કરેછે,
કારણ કે અમે એવું સમજીયેછિયે કે, જો એક સર્વને વારતે
- ૧૫ મુઝો તો સર્વ મુઝા. અને સર્વ વારતે તે મુઝો, એ સાંકે કે
જેઓ જીવેછે તેઓ હવેથી પોતાને અર્થે નહિ, પણ જે
- ૧૬ તેઓને વારતે મુઝો તથા ઉઠ્યો તેને અર્થે જીવે. એ માટે
હવેથી અમે દેહ પ્રમાણે કોઈને જાણતા નથી ; ને જો પણ
અમે દેહ પ્રમાણે ખ્રીસ્તને જાણ્યો હતો તો પણ હવેથી તેને
- ૧૭ એમ જાણતા નથી. માટે, જો કોઈ માણસ ખ્રીસ્તમાં છે તો
તે નવી ઉત્પત્તિ થયો છે ; જે જીવું તે વહી ગયું ; જીવો, બંધું
- ૧૮ નવું થયું છે. અને સર્વ દેવથી છે, જેણે પોતાની સાથે ઈશુ
ખ્રીસ્તની મારફતે આપણો મિલાપ કરાવ્યો, ને તે મિલાપની
- ૧૯ સેવા અમને આપી છે ; એટલે, દેવ ખ્રીસ્તમાં પોતાની સાથે
જગતનો મિલાપ કરાવતાં તેઓ પર તેઓના અપરાધો ગણતો
નથી, ને તેણે અમને મિલાપની સેવા સોંપેલી છે.
- ૨૦ એ માટે અમે ખ્રીસ્તને વારતે એલચી છિયે, જાણે કે દેવ
અમારે આસરે વિનંતી કરેછે, તેમ અમે ખ્રીસ્તને વારતે તમારી
- ૨૧ આજીવ કરિયેછિયે કે, દેવની સાથે મિલાપ કરો ; કેમકે જેણે
પાપ જાણ્યું ન હતું, તેને તેણે આપણને વારતે પાપરૂપ કીધો,
એ સાંકે કે આપણે તેનામાં દેવના ન્યાયીપણારૂપ થઈએ.

૬ અને અમે, તેની સાથે કામ કરનારા, તમારી વિનંતી
કરિયેછિયે, કે તમે દેવની કૃપાને અવર્યા અંગીકાર ન કરો,

(કેમકે તે કહેછે કે, “ મેં માન્યકાળમાં તારૂં સાંભળ્યું, ને ૨
 તારણના દિવસમાં મેં તારો સહાય કીધા; ” જુઓ, હમણાંજ
 માન્યકાળ, જુઓ, હમણાંજ તારણનો દિવસ છે). અમારી ૩
 સેવાને દોષ ન લાગે, માટે અમે કશામાં ડોઠને ઠોકરતું
 કારણ આપતા નથી; પણ સર્વથી અમે દેવના સેવકોના જેવા ૪
 પોતાને દેખાડિયછીયે, ઘણી ધીરજથી, વિપત્તિથી, સંકટથી,
 વેદનાથી, ફટકાઓથી, કેદોથી, હંગામાઓથી, કષ્ટોથી, જંગ- ૫
 રણથી, ઉપવાસથી, શુદ્ધપણાથી, વિદ્યાથી, સહનશીલતાથી, ૬
 ઉપકારીપણાથી, પવિત્ર આત્માથી, નિષ્કપટ પ્રીતિથી, સાચા- ૭
 ઈનીવાતથી, દેવના પરાક્રમથી, જમણા તથા ડાબા હાથ પર
 ન્યાયના હથિયારોને આસરે, માન તથા અપમાનને આસરે, ૮
 અપકીર્તિ તથા સુકીર્તિને આસરે; ઠગનારાના જેવા તો
 પણ ખરા; નહિ ઝોળખાયલાના જેવા તો પણ બહુ ઝોળ- ૯
 ખાયલા; મરનારાઓના જેવા તો પણ, જુઓ, જીવિયેછીયે;
 શિક્ષા પામેલાઓના જેવા તો પણ મારીનંખાયલા નહિ;
 શોકાતુરના જેવા તો પણ સદા હરખ કરનારા; દરિદ્રી- ૧૦
 ઓના જેવા તો પણ ઘણાઓને ધનવાન કરનારા; નાદારના
 જેવા તો પણ સઘળાંના માલિક છીયે.

ઓ કરીંથીઓ, તમારે સારૂ અમારૂં મહો ઉઘડેલું છે, ૧૧
 અમારૂં હૃદય વિસ્તારેલું છે. તમે અમારામાં સંકોચિત તથા ૧૨
 નથી, પણ પોતાનાં અંતઃકરણમાં સંકોચિત તથા છે. તો ૧૩
 અંને બદલે (જેમ બાળકોને તેમ તમને કહુંછું), તમે પણ
 વિસ્તારેલા થાઓ.

અવિશ્વાસીઓની સાથે નાલાયક સંયોગ ન કરો; કેમકે ૧૪
 ન્યાયીપણા તથા અન્યાયીપણામાં શો સંબંધ છે? અંને
 અજવાળા તથા અંધકારની શી સંગત છે? અંને ખીસ્ત તથા ૧૫
 બેહ્યાલનો શો મિલાપ છે? કે વિશ્વાસીને અવિશ્વાસીની
 સાથે શો ભાગ છે? અંને દેવના મંદિરને મૂર્તિઓની સાથે શો ૧૬
 સંબંધ છે? કેમકે તમે જીવતા દેવતું મંદિર છે, જેમ દેવે કહું
 કે, “ હું તેઓમાં રહીશ તથા ચાલીશ; ને તેઓનો દેવ થઈશ;

૧૭ ને તેઓ મારા લોક થશે.” માટે, “તમે તેઓમાંથી નિકળી આવો, ને જીવ્યા થાઓ, એમ પ્રભુ કહેછે, ને મલિનને અડકો
૧૮ મા, ને હું તમારો અંગીકાર કરીશ, ને તમારો બાપ થઈશ, ને તમે મારા દીકરા દીકરીઓ થશો, એમ સર્વસમર્થ પ્રભુ કહેછે.”

૭ એ માટે, વહાલાઓ, આપણને એવાં વચન છતાં, આપણે દેહની તથા આત્માની સર્વ મલિનતાથી પોતાને શુદ્ધ કરિયે, ને દેવના ભયથી પવિત્રતાને સંપૂર્ણ કરિયે.

૨ અમારો અંગીકાર કરો; અમે કોઈનો અન્યાય નથી કીધો; ૩ કોઈને બગાડ્યો નથી; કોઈને છેતર્યો નથી. હું તમને દોષ લગાડવાને બોલતો નથી; કેમકે મેં અગાઉ કહ્યું કે, તમારી સાથે મરવા સાફ તથા જીવવા સાફ, તમે અમારાં હૃદયોમાં ૪ છો. તમારા વિષે મને બહુ નિર્ભયપણું છે, તમારે ક્ષીયે મને બહુ અભિમાન છે, દિલાસાથી હું ભરપુર થયો છું, અમારી સર્વ વિપત્તિમાં હું અધિક આનંદ પામું છું.

૫ કેમકે માકેદોન્યામાં અમે આવ્યા ત્યારે અમારા દેહને કંઈ ચેન ન હતું, પણ ચોતરફથી અમે વિપત્તિ પામ્યા; બહાર ૬ ભાડણો, માંહે બિહીકો હતી. પણ દેવ જે ક્ષીનેને દિલાસો આપેછે, તેણે તીતસના આવ્યાથી અમને દિલાસો આપ્યો; ૭ ને કેવળ તેના આવ્યાથી નહિ, પણ જે દિલાસો તે તમારા વિષે પામ્યો તેથી પણ; તેણે તમારી બહુ ઇચ્છા, તમારો શોક, મારા વિષે તમારી આરુથા, એઓની ખબર અમને ૮ આપી; તેથી મને બહુ આનંદ થયો. અને જો મેં તે પત્રથી તમને એક પમાડ્યો, ને જો મેં પરતાવો કર્યો ખરો, તો [હમણાં] પરતાવો કરતો નથી; કેમકે હું જાણું છું કે થોડી- ૯ વારજ તે પત્રે તમને એક પમાડ્યો. હવે હું હરખાઈ છું, તમે એદિત થયા એ માટે નહિ, પણ એ માટે કે પરતાવાને સાફ તમે એદિત થયા; કેમકે તમને દેવની ઇચ્છા પ્રમાણે એક ૧૦ થયો, કે અમારાથી તમારું કંઈ નુકશાન ન થાય. કેમકે દેવની

ઈચ્છા પ્રમાણે જો ખેદ, તે, અનુતાપ નહિ ઉપજાવે એવો
 પરતાવો, તારણને સાફ કરાવેછે; પણ જગતનો ખેદ મરણ
 કરાવેછે. કેમકે તમને દેવની ઈચ્છા પ્રમાણેજ ખેદ થયો, તે ૧૧
 જુઓ કે તેથી તમને કેટલી ચિંતા ઉત્પન્ન થઈ, વળી તોડ
 કહાડવો, વળી સંતાપ, વળી ભય, વળી ઘણી ઈચ્છા, વળી
 આસ્થા, વળી બદલો લેવો; તમે તે કામમાં સર્વ પ્રકારે
 પોતાને નિર્દોષ દેખાડયા. વળી જો મેં તમને લખ્યું, તો જેણે ૧૨
 અન્યાય કીધો તેને વારંતે નહિ, ને જે પર અન્યાય થયો તેને
 વારંતે નહિ, પણ દેવની આગળ તમારા ઉપર અમારી ચિંતા
 તમને પ્રગટ કરાય એ વારંતે લખ્યું. એ કારણ માટે તમારા ૧૩
 દિલાસા પરથી અમે દિલાસો પામ્યા; પણ વિશેષે તીતસના
 આનંદ પરથી અમે અધિક આનંદ પામ્યા; કેમકે તેનો
 આત્મા તમ સઘળાથી વિસામો પામ્યો છે. એ માટે જો મેં ૧૪
 તમારા વિષે તેની પાસે કુંઈ વાતમાં અભિમાન કર્યું, તો હું
 શરમાતો નથી; પણ જેમ અમે તમને બધી વાતો સાચાઈથી
 કહી, તેમ અમારું અભિમાન પણ તીતસ આગળ સાચું
 ઠર્યું. અને તેની મમતા તમારા ઉપર પુશ્કલ છે, કારણ કે ૧૫
 તમ સર્વેનું આજ્ઞાકિતપણું તે સંભારેછે કે જેથી તમે ભયથી
 તથા ધુળરીથી તેનો અંગીકાર કીધો. એ માટે હું હરખાહું, ૧૬
 કે સર્વ પ્રકારે તમારા પર મારો ભરોસો છે.

ભાઈઓ, માકેદોન્યાની મંટળીઓ પર દેવની જે કૃપા થઈ ૮
 તે અમે તમને જણાવિયેછિયે કે, વિપત્તિની મોટી પરીક્ષામાં, ૨
 તેઓના આનંદની પુશ્કળતાથી તથા તેઓની ભારે દરિદ્રતાથી
 તેઓનાં ઉદારપણાનાં ધન ઘણાં થયાં. કાંજે હું શાહેદી ૩
 આપુંછું કે, સામર્થ્ય પ્રમાણે, હા સામર્થ્ય ઉપરાંત, તેઓએ
 પોતાની મેજે તૈયાર થઈને, ઘણી અરજીથી પવિત્રોને સાફ જે ૪
 સેવા, તેની કૃપા તથા સંગત લેવાની અમારી ઘણી વિનંતી
 કીધી. અને જેમ અમે આશા રાખી હતી, એમ નહિ; પણ ૫
 તેઓએ પ્રથમ પ્રભુને, ને દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે અમને પોતાને

- ૬ સોંપ્યા. મોટે અમે તીતસની વિનંતી કરી કે, જેમ તેણે કરવા માડ્યું હતું, તેમજ તે તમારે સાફ આ કૃપા પણ સંપૂર્ણ કરે.
- ૭ પણ જેમ તમે સર્વેમાં, એટલે વિશ્વાસ તથા વાત તથા જ્ઞાન તથા સર્વ આરુથામાં તથા અમારા ઉપર તમારા પ્રેમમાં, ૮ વધ્યા, તેમજ આ કૃપામાં પણ વધ્યા. હું આશાથી નહિ, પણ બીજાઓની આરુથાને લીધે, ને તમારી પ્રીતિનું ખરાપણું ૯ પારખવાને કહું છું. કેમકે તમે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા જાણો છો, કે તે ધનવાન છતાં, આપણને લીધે દરિદ્રી થયો, એ સાફ કે તમે તેના દરિદ્રથી ધનવાન થઈ જાઓ. અને તેમાં હું સંમત આપું છું; કેમકે તે તમને યોગ્ય છે, કારણ કે એક વરસ ઉપર કેવળ [એ કામ] કરવાને નહિ, પણ ૧૧ ઈચ્છવાને પ્રથમ માડ્યું. એ મોટે હમણાં તે કામ પુરું કરો, કે જેમ તમારી ઈચ્છાની તૈયારી હતી, તેમ તમારી પાસે જે ૧૨ છે, તે પ્રમાણે કામ પુરું થાય. કેમકે જો ઈચ્છા હોય તે કોઈની પાસે જે નથી તે પ્રમાણે નહિ, પણ જે છે તે પ્રમાણે ૧૩ તે માન્ય છે. બીજાઓને છુટકો, ને તમને સંકટ થાય, એમ ૧૪ નહિ; પણ સમાનતાની રીતે, એટલે કે હાલના કાળમાં, તમારી પુશ્કળતા તેઓની તંગીને મટાડે, કે તેઓની પણ પુશ્કળતા તમારી તંગીને મટાડે; એટલે સમાનતા થાય; ૧૫ જેમ લખ્યું છે, કે “જેનું ઘણું તેનું વધ્યું નહિ; ને જેનું થોડું તેનું ખુટ્યું નહિ.”
- ૧૬ પણ દેવની સ્તુતિ થાઓ, જેણે તીતસના હૃદયમાં તમારે ૧૭ વારંતે એવી કાળજી ઘાલી; કેમકે તેણે વિનંતી માની લીધી, પણ ઘણી કાળજી રાખીને તે પોતાની મેળે તમારી પાસે ૧૮ આપ્યો. અને અમે તેની સાથે એક ભાઈ મોકલ્યો, જેની કીર્તિ ૧૯ સુવાર્તા વિષે સર્વે મંડળીઓમાં છે. અને કેવળ એમ નહિ, પણ મંડળીઓથી તે ભાઈ પસંદ કરાએલો છે, એ સાફ કે જે કૃપા પ્રભુના મહિમા તથા તમારા ઉદારપણાને દેખાડવાને ૨૦ અમારાથી સેવાએલી, તે વિષે તે અમારી સાથે ચાલે. અમે સંભાળ કરિયેછિયે કે આ કૃપા જે અમારાથી સેવાએલું છે, તે

વિષે કોઈ અમારા પર દોષ ન મૂકે; જે સાડે તેનો વિચાર, ૨૧
કેવળ પ્રભુની આગળ નહિ, પણ માણસોની આગળ કરિયેછિયે.
અને તેઓની સાથે અમે અમારા ભાઈને મોકલ્યો, જેને ઘણી ૨૨
વાતમાં ઘણીવાર પારખીને તે અમને ઉદોગી માલમ પડ્યો
છે, ને હમણાં તમારા પરના ઘણા ભરોસાથી તે વધારે ઉદોગી
છે. અને તીવસ વિષે, તે તો મારો સંગતી તથા તમારે સાડે ૨૩
સહકારી; ને અમારા ભાઈઓ વિષે, તેઓ તો મંડળીઓના
પ્રેરિતો તથા ખીસ્તનો મહિમા છે. એ માટે તમારા પ્રેમનું ૨૪
તથા તમારા વિષે અમારું અભિમાન કરવાનું પ્રમાણ, તેઓને
તથા મંડળીઓની આગળ દેખાડો.

હવે પવિત્રને સાડે જે સેવા તે વિષે, મારે તમને લખવાની ૯
અગત્ય નથી; કેમકે હું તમારી તૈયારી જાણું છું; તે વિષે હું ૨
માકેદોન્યાના લોક પાસે તમારે લીધે અભિમાન કરયા કહું છું,
કે આખાયા એક વરસ ઉપર તૈયાર હતો; ને તમારી
આરથાએ ઘણાઓને ચેતાવ્યા. પણ મેં ભાઈઓને મોકલ્યા, ૩
એ સાડે કે આ સંબંધમાં તમારા વિષે અમારું અભિમાન
અમથું ન થાય; કે જેમ મેં કહ્યું તેમ તમે તૈયાર થાઓ; ૪
રખે માકેદોન્યાના માણસ મારી સાથે આવે, ને તમે તૈયાર ૪
નહિ એમ જુઓ, તો અમને (કેમકે તમને અમે નથી કહેતા)
આ અભિમાનના નિક્કેથી શરમ લાગશે. માટે મને એ ૫
અગત્ય જણાઈ કે, ભાઈઓની વિનંતી કરવી કે તેઓ પહેલાં
તમારી પાસે આવીને, પહેલાં કહેલું તમારું ઉદારપણાનું દાન
સિદ્ધ કરાવે, એ સાડે કે તે જેમ લોભથી નહિ પણ જેમ
દાતારપણાથી તેમ તૈયાર થાય.

અને એવું પણ છે, કે જે કૃપણતાએ વાવેછે, તે કૃપણ- ૬
તાએ લણશે; ને જે ઉદારપણાએ વાવેછે, તે ઉદારપણાએ
લણશે. જેમ પ્રત્યેકે પોતાના હૃદયમાં અગાઉ ઠરાવ્યું, તેમ ૭
આપવું; ખેદથી નહિ, ને અગત્યથી નહિ; કેમકે સંતોષથી
દેનાર પર દેવ હેત રાખેછે. અને દેવ તમારા પર સર્વ કૃપા ૮

- વધારવાને સમરથ છે, કે તમને હર વખત સર્વમાં પુરી
 ૯ પુશ્કળતા છતાં, સર્વ સારાં કામમાં તમે વધતા જાઓ. જેમ
 લખ્યું છે કે, “ તેણે વેર્યું છે, તેણે દરિદ્રીઓને દીધું છે, તેનું
 ૧૦ ન્યાયીપણું સદા રહે છે,” હવે જે વાવનારને સાડા બી તથા
 ખોરાકને સાડા રોટલી આપે છે, તે તમને આપશે, ને તમારું
 વાવેલું ઘણું કરશે, ને તમારા ન્યાયીપણાની નીપજ વધારશે;
 ૧૧ કે જે ઉદારપણું અમારી મારફતે દેવની સ્તુતિ ઉપજાવે છે તે
 ૧૨ બધામાં તમે સર્વે પ્રકારે ધનવાન થાઓ. કાંજે એ સેવાનું કામ
 પવિત્રોની ગરજ પુરી પાડે છે, કેવળ એમ નહિ, પણ દેવની ઘણી
 ૧૩ સ્તુતિથી બહુ સફળ થાય છે; એટલે આ સેવાના પ્રમાણથી,
 તેઓ, ખ્રીસ્તની સુવાર્તા વિષે તમારા માનવાના આધીનપણાને
 સાડા, ને તેઓ વિષે તથા સર્વ વિષે તમારા દાનની પુશ્કળતાને
 ૧૪ સાડા, દેવની સ્તુતિ કરે છે. અને તેઓ, તમારે સાડા, પોતાની પ્રા-
 ર્થનામાં, તમારા પર દેવની ઘણી કૃપાને સાડા, તમારા પર ઘણી
 ૧૫ મીતિ કરે છે. દેવના અનિર્વાચ્યદાનને સાડા તેની સ્તુતિ થાઓ.

૧૦ હવે હું પાઉલ પોતે ખ્રીસ્તની નમ્રતા તથા કોમળતાને
 આસરે, તમને બોધ કરું છું. હું હાજર છતાં, તમારામાં દીન-
 ૨ ણું, પણ દૂર છતાં, તમારી ભણી નિર્ભય છું; જેઓ દેહ પ્રમાણે
 ચાલનારના જેવા અમને ધારે છે, તેઓ પર જે નિશ્ચયથી હું
 હિમ્મત કરવાનું ધારું છું, તેથી હું હાજર થઈને હિમ્મતવાન ન
 ૩ થાઉં એવું હું માગું છું. કેમકે દેહમાં ચાલતાં, અમે દેહ પ્રમાણે
 ૪ લડાઈ કરતા નથી (કેમકે અમારી લડાઈનાં હથિયાર
 દૈહિક નથી, પણ કિલ્લાઓ ભાંજી નાખવાને દેવથી સમરથ
 ૫ છે). કહિપત વાતોને તથા દેવના જ્ઞાન વિરુદ્ધ જે કંઈ હંચું
 ચઢે છે, તેને ભાંજી નાખિયે છિયે. ને ખ્રીસ્તને આધીન
 ૬ થવા સાડા સર્વ વિચાર વશ કરિયે છિયે. અને જ્યારે
 તમારો આજ્ઞાકાર સંપૂર્ણ થશે, ત્યારે સર્વ આજ્ઞાભંગનો
 બદલો લેવાને તૈયાર છિયે.

૭ શું તમે કેવળ બહારનું જુઓ છો? જો કોઈને પોતા વિષે

ભરોસો છે કે હું ખ્રીસ્તનો છું, તો ફરી પોતાથી વિચાર કરે, કે
 જેમ તે ખ્રીસ્તનો છે તેમ અમે પણ ખ્રીસ્તના છીએ. કેમકે જે ૮
 અધિકાર પ્રભુએ તમારા નાશને સારૂ નહિ, પણ સુધારાને
 સારૂ અમને આપ્યો, તેમાં જો હું કંઈક અધિક અભિમાન
 કરું, તો પણ હું શરમાઈ નહિ. એ સારૂ કે હું તમને પત્રોને ૯
 આસરે પિહીવડાવનાર જેવો ન દીસું. કાંજ તેઓ કહેછે કે ૧૦
 તેનાં પત્રો ભારે તથા સખળ છે, પણ તેના શરીરનો દેખાવ
 અખળ ને તેનું બોલવું તુચ્છ છે. એવા માણસે સમજવું કે, ૧૧
 અમે દૂર છતાં પત્રોને આસરે વાતથી જેવા છીએ, તેવા હાજર
 છતાં કામથી પણ થઈશું. જે પોતાને વખાણેછે, તેઓમાંના ૧૨
 કેટલાએકની સાથે અમે પોતાને ગણવા અથવા સરખાવવાને
 છાતી ચલાવતા નથી; પણ તેઓ, પોતામાં પોતાને માપીને
 તથા પોતાને પોતાની સાથે સરખાવીને, અજાની છે;
 પણ અમે હૃદ ઉપરાંત અભિમાન નહિ કરીશું, પણ જે ૧૩
 નિયમનું માપ દેવે અમને વહેંચી આપ્યું છે, તે પ્રમાણે; તે
 માપ તમ સુધી પણ પહોંચેછે. કેમકે જાણે કે અમે તમ ૧૪
 સુધી પહોંચ્યા નહિ, એવા અમે પોતાને ઘણા આગળ
 તાણતા નથી. કેમકે ખ્રીસ્તની સુવાત્તા પ્રગટ કરીને અમે તમ
 સુધી પણ આગ્યા; અમે પોતાની હૃદ ઉપરાંત બીજાની ૧૫
 મહેનત પર અભિમાન કરતા નથી; પણ અમને આશા છે
 કે, તમારો વિશ્વાસ વધ્યા પર અમે પોતાના નિયમ પ્રમાણે
 તમારાથી બહુ વધીએ, એ સારૂ કે તમારા પેલીગમના પ્રાંતમાં ૧૬
 અમે સુવાત્તા પ્રગટ કરીએ; ને બીજાના નિયમે તૈયાર
 ધયલી વાત વિષે અભિમાન ન કરીએ. પણ જે અભિમાન ૧૭
 કરેછે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે. કેમકે જે પોતાને વખાણેછે ૧૮
 તે નહિ, પણ જેને પ્રભુ વખાણે છે તે પસંદ છે.

તમે માંડે મૂર્ખપણું જરા સહન કરો, એવી મારી ૧૧
 ઈચ્છા છે; તો માંડે સહન કરો તો ખરા. કેમકે દેવની ૨
 આસ્થાથી, હું તમારા ઉપર આસ્થા કરું છું. કેમકે તમને શુદ્ધ

- કુંઆરીના જેવા ખ્રીસ્તને સોંપવા સાડ, એક વરની સાથે મેં
 ૩ તમારો વિવાહ કર્યો. પણ મને ભય લાગે છે, રખે જેમ સર્પ
 પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ભુલાવી, તેમ તમારાં મનો ખ્રીસ્ત-
 ભણીનું ભોળાપણું તથા શુદ્ધતા [મૂકી દઈને] કદાપિ બગડી
 ૪ ભય. કેમકે જે આવે છે, તે જો ખીજા ઈશુને પ્રગટ કરે જેને
 અમે પ્રગટ નથી કીધા; અથવા જો તમે ખીજા આત્માને
 પામે છે. જેને તમે પાચ્યા નહોતા; અથવા ખીજા સુવાર્તા
 પામે છે. જેનો અંગીકાર તમે કીધા નહોતો; તો તમારે એનું
 ૫ સહન કરવું યોગ્ય છે! કેમકે મુખ્ય પ્રેરિતો કરતાં હું પોતાને
 ૬ કુંઈજ ઓછો ગણતો નથી. પણ જો બોલવામાં અધમ હોઉં,
 તો પણ જ્ઞાનમાં નહિ; પણ સર્વ પ્રકારે અમે તમારે સાડ
 ૭ સઘળાની આગળ પ્રગટ છીએ. તમને હંચા કરવા માટે મેં
 પોતાને નીચો કીધો, એટલે તમને અમે દેવની સુવાર્તા મક્કત
 ૮ પ્રગટ કીધી, એમાં મેં પાપ કીધું શું? તમારી સેવાને સાડ
 ૯ ખીજા મંડળીઓથી નાણાં લઈને મેં તેઓને લૂટી. અને હું
 તમારી પાસે હતો ત્યારે મને ખપ છતાં પણ મેં કોઈ પર ભાર
 ન નાખ્યો; કેમકે માકેદોન્યામાંથી જે ભાઈઓ આગ્યા,
 તેઓએ મારો ખપ પુરો પાડ્યો; ને હું સર્વ પ્રકારે તમારા
 પર ભાર નાખ્યા વિના પોતાને રાખતો હતો, ને રાખીશ.
 ૧૦ ખ્રીસ્તની સત્યતા મારામાં છે, એ માટે આખાયા દેશમાં આ
 ૧૧ માંડે અભિમાન મારે સાડ બંધ થશે નહિ. શા માટે? શું એ
 ૧૨ માટે કે હું તમારા ઉપર પ્રેમ રાખતો નથી? દેવ જાણે છે. પણ
 હું જે કહે છું, તે કરીશ, કે જેઓ નિમિત્ત શોધે છે, તેઓ પાસેથી
 હું નિમિત્ત કાપીનાખું, કે જેમાં તેઓ અભિમાન કરે છે, તેમાં
 ૧૩ તેઓ અમારા જેવા પણ જણાય. કેમકે જે એવા તેઓ
 ઓટા પ્રેરિતો, કપટ કરનારા, ખ્રીસ્તના પ્રેરિતોના વેશ
 ૧૪ ધરનારા છે. અને એમાં અચરત નથી, કેમકે શેતાન પોતે
 ૧૫ અજવાળાના દૂતનો વેશ ધરે છે; એ માટે જો તેના સેવકો
 પણ ન્યાયીપણાના સેવકોનો વેશ ધરે છે, તો તે માટી વાત
 નથી; તેઓનાં કામ પ્રમાણે તેઓનો અંત થશે.

હું ફરીથી કહું છું કે, કોઈ માણસે મને મૂર્ખ ન ગણવો, પણ ૧૬
 જો કોઈ ગણે, તો મૂર્ખના જેવો મારો અંગીકાર કરવો,
 એ માટે કે હું પણ થોડો અભિમાન કરું. જો હું કહું છું, તે ૧૭
 પ્રભુ પ્રમાણે નથી કહેતો; પણ અભિમાનના આ નિશ્ચય-
 પણામાં જાણે કે મૂર્ખાઈથી હું બોલું છું. દેહ પ્રમાણે ઘણા ૧૮
 અભિમાન કરે છે, માટે હું પણ અભિમાન કરીશ. તમે ૧૯
 બુદ્ધવાન છતાં, ખુશીથી મૂર્ખાનું સહન કરો છો; કેમકે જો કોઈ ૨૦
 તમને દાસ કરે, જો કોઈ તમારું ખાઈ જાય, જો કોઈ તમને
 પકડી રાખે, જો કોઈ પોતાને મોટો કરે, જો કોઈ તમને મહો
 પર મારે, તો તમે સહન કરો છો. જાણે કે અમે અબળ હતા, ૨૧
 એવું હું પોતાને તુચ્છ કરતાં કહું છું; પણ જેમાં કોઈ હિમ્મત-
 વાન છે તેમાં હું પણ હિમ્મતવાન છું; એ હું મૂર્ખપણાથી
 બોલું છું. શું તેઓ હેબ્રી છે? હું પણ છું. શું ઈસ્રાએલી છે? ૨૨
 હું પણ છું. શું ઈબ્રાહીમના સંતાન છે? હું પણ છું. શું તેઓ ૨૩
 ખ્રીસ્તના સેવકો છે? (હું મૂર્ખના જેવો બોલું છું) વધારે કામોંથી,
 અતિશે ફટકાઓથી, અડકી કેદોથી, વારે વારે મરણોથી
 હું વત્તો છું. પાંચવાર મેં યહુદીઓથી ઓગણ ઓગણ ૨૪
 ચાળીશ ફટકા ખાધા, ત્રણવાર મેં છડીનો માર ખાધો, એક ૨૫
 વાર પથ્થરનો માર ખાધો, ત્રણ વાર મારે વહાણ ભંગ થયું,
 એક રાત દહાડો હું હંડાણમાં હતો; ઘણી સફરોમાં, નદીઓના ૨૬
 ભયમાં, લૂટારાઓના ભયમાં, સ્વદેશીઓના ભયમાં, પરદેશી-
 ઓના ભયમાં, શહેરના ભયમાં, રાનના ભયમાં, સમુદ્રના
 ભયમાં, ખોટા ભાઈઓના ભયમાં, શ્રમ તથા કષ્ટમાં, વારં- ૨૭
 વારના ઉભગરાઓમાં, ભૂખ તથા તરસમાં, વારંવારના
 ઉપવાસોમાં, ઠહાડ તથા નાગાપણમાં હું હતો. બીજી ૨૮
 વાતો ઉપરાંત, રોજ રોજ મારા પરનો બોજ એટલે સર્વ
 મંડળીઓની ચિંતા થાય છે. કોણ અબળ છે, ને હું અબળ ૨૯
 નથી? કોણ ઠોકર ખાય છે, ને હું બળતો નથી? જો અભિમાન ૩૦
 કરવું જોઈએ, તો હું મારી અબળતાનું અભિમાન કરીશ.
 આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ જે સર્વકાળ સુધી ૩૧

૩૨ આશીર્વાદિત છે, તે જાણે છે કે હું જીવું કહેતો નથી. દમસ્કમાં આરેત રાજાના દેશાધિકારીએ મને પકડવા આહીને, દમ-
૩૩ સ્કીઓના શહેર પર ચોકી મૂકી; પણ બારીમાંથી હું ટોપલીમાં કોટથી ઉતરાયો, ને તેના હાથથી બચ્યો.

૧૨ અભિમાન કરવું મને ઘટતું નથી ખરું; પણ હું પ્રભુના
૨ દર્શન તથા પ્રકટીકરણની વાત કહેવા લાગીશ. ખ્રીસ્તમાં એક માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો તે હું જાણતો નથી, કે શરીર બહાર હતો, તે પણ હું જાણતો નથી, દેવ તો જાણે છે),
૩ કે જે ચૌદ વર્ષ ઉપર ત્રીજા આકાશમાં સર્જાવાયો. અને એવા માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર
૪ હતો, હું જાણતો નથી, દેવ તો જાણે છે), કે તે પારાદેસમાં સર્જાવાયો, ને જે વાતો બોલવી માણસને ઉચિત નથી, એવી
૫ અનિર્વાચ્ય વાતો તેણે સાંભળી. એવાનું હું અભિમાન કરીશ; પણ પોતાનું અભિમાન નહિ કરીશ; કેવળ મારી અબળતાનું
૬ કરીશ. કેમકે જો હું અભિમાન કરવા આહીશ, તો હું મૂર્ખ ન થઈશ; કેમકે સાચી વાત બોલીશ; પણ હું બંધ કરું છું, કે કોઈ માણસ જેવો મને જીએ, અથવા માંડે સાંભળે તે કરતાં
૭ મને કુંઈ મોટો ન ગણે. અને પ્રકટીકરણોની અધિકતાથી હું ન ફુલાહું, માટે દેહમાં મને કાંટો, એટલે શેતાનનો દૂત શિક્ષા
૮ આપવા સાક્ષ, મને અપાયો, કે તેથી હું ન ફુલાહું; એ વિષે મેં ત્રણવાર પ્રભુની પ્રાર્થના કરી, કે તે મારી પાસેથી દૂર થાય.
૯ પણ તેણે મને કહ્યું, કે તારે વારતે મારી કૃપા પુરી છે; કેમકે મારો પરાક્રમ અબળતામાં પુરો થાય છે. એ માટે વિશેષે કરીને હું ઘણી ખુશીથી મારી અબળતાનું અભિમાન કરીશ, કે
૧૦ ખ્રીસ્તનો પરાક્રમ મારા પર આવી રહે. એ માટે અબળતામાં, નિંદામાં, સંકટમાં, સતાવણીમાં, ખેદમાં, ખ્રીસ્તને લીધે સંતુષ્ટ રહું છું; કેમકે જ્યારે હું અબળ છું, ત્યારે બળવાન છું.
૧૧ હું અભિમાન કરીને મૂર્ખ થયો, પણ તમે મને અગત્ય પાડી; કેમકે તમારે માંડે વખાણ કરવું જોઈતું હતું, કારણ

के जे हुं कुंठ न होहं, तो पण हुं मुज्य प्रेरितो करतां
 कुंठ अछो नथी. बधी सहनताअने करीने, चिन्होधी तथा १२
 आश्चर्यधी तथा पराकृमी कामोधी प्रेरितनां चिन्हो तमारामां
 थयांज. केमके में तमारा पर भार न नाच्यो, अ शिवाय १३
 तमे जीणु मंडणीअने करतां शांतां अछो हुता? मने आ
 अपराध भाइ करे.

जुअो, हुं त्रीणवार तमारी पासे आववाने तैयार छुं; ने १४
 तमारा पर भार न नापीश; केमके तमाइ नहि, पण तमने
 हुं भेणववा याहुंछुं; केमके छोकरांअने भाषापने साइ संग्रह
 करवो ते घटतुं नथी; पण भाषापे छोकरांने साइ. पण हुं १५
 तमारा जेवने वारते धण्णी अशीधी अरयीश तथा पोते
 अरयार्थ जर्धश; जे तमारा पर वधतो प्रेम राणुं, तो शुं हुं
 अछो प्रेम पांमुं? वाइ अम होय के में तमारा पर जे १६
 न नाच्यो, पण अतुर छतां में तमने कपटधी पकडया.
 जेअने में तमारी पासे भोकडया, तेअमांना कोधने आसरे १७
 में तमाराधी कुंठ स्वार्थ साध्यो शुं? में तीतसनी विनंती १८
 कीधी, ने तेनी साथे अके भाई भोकडयो. तीतसे तमाराधी
 कुंठ स्वार्थ साध्यो शुं? अकेज आत्मांमां अमे याख्या नथी
 शुं? अकेज पगलामां याख्या नथी शुं?

आ बधी वअते तमे धारोअो, के अमे तमारी पासे तोड १९
 कहाडिये छिये. श्रीरुतमां देवनी आगण अमे जोलियेछिये,
 पण, वहालाअो, सर्व तमारा संस्थापनने वारते छे; केमके २०
 मने लय लागेछे, रजे मारा आंया पर जेवा हुं याहुं,
 तेवा हुं तमने न जेहं, ने जेवो तमे याहाता नथी, तेवो
 मने जुअो; रजे लांडण, अदेअार्थ, रीस, कण्णआ, युगली,
 कुयकुय, गर्व तथा गडअडो थाय; रजे इरी आंया पर, २१
 मारो देव मने नीचो करे; ने जे धण्णा अगाठ अशुद्धता
 तथा व्यभियार तथा कामातुरपणुं करता हुता ने अेवां
 पाप करीने तेनो परतावो करयो न हुतो, तेअमांना धण्णा
 विषे हुं शोकातुर थाहं.

- ૧૩ આ ત્રીજીવાર હું તમારી પાસે આવું છું. બે કે ત્રણ સાક્ષી-
 ર ઓનાં મહોથી હરેક વાત સાબીત થશે. મેં આગળથી કહ્યું,
 ને બીજીવાર હાજર હતો ત્યારે જમ કહ્યું તેમ હું હમણાં
 ગેરહાજર છતાં અગાઉના પાપ કરનારાઓને તથા બીજા સર્વને
 ૩ આગળથી કહું છું કે, જો કરી આવું તો દયા ન કરીશ. કારણ કે
 ખ્રીસ્ત મારામાં બોલે છે એનું પ્રમાણ તમે શોધો છો; તે તમારે
 ૪ સાફ અબળ નથી, પણ તમારામાં પરાક્રમી છે. કેમકે જો તે
 અબળતાથી વધરતંભિ જડાયો, તો પણ તે દેવના પરાક્રમથી
 જીવે છે; ને અમે પણ તેમાં અબળ છિયે, પણ તમારે સાફ
 ૫ દેવના પરાક્રમથી તેની સાથે જીવીશું. તમે વિશ્વાસમાં છો કે
 નહિ, એ વિષે પોતાને પારખો; પોતાને તપાસો. જો તમે
 નાપસંદ નથી તો ઈશુ ખ્રીસ્ત તમારામાં છે, એમ શું તમે પોતા
 ૬ વિષે નથી જાણતા? પણ તમે જાણશો કે અમે નાપસંદ નથી,
 ૭ એવી મારી આશા છે. હવે દેવની પાસે હું માર્થના કરું છું કે,
 તમે કંઈ ભુંડું ન કરો, અમે પસંદ જણાઈએ એ માટે નહિ,
 પણ એ સાફ કે જો અમે નાપસંદ જેવા હોઈએ, તો પણ તમે
 ૮ ભંડુંજ કરો. કેમકે સત્યને વિરુદ્ધ અમે કાંઈ કરી શકતા નથી,
 ૯ પણ સત્યને સાફ. કેમકે જ્યારે અમે અબળ છિયે, પણ
 તમે સબળ છો, ત્યારે અમે હરખ પામિયે છિયે, ને તમારા
 ૧૦ સુધારાને સાફ પણ અમે માર્થના કરિયે છિયે. એ માટે
 ગેરહાજર છતાં હું આ વાતો લખું છું, કે હાજર છતાં, જે
 અધિકાર પ્રભુએ હાનિને સાફ નહિ, પણ સંસ્થાપનને સાફ
 આપ્યો, તે પ્રમાણે હું કઠોર રીતે ન વતું.
- ૧૧ છેલ્લું, ઓ ભાઈઓ, સુખી રહો, સુધરીજાઓ, દિલાસો ધરો,
 એક મતના થાઓ, શાંત થાઓ, ને પ્રીતિ તથા શાંતિનો દેવ
 ૧૨ તમારી સાથે થશે. પવિત્ર ગુંબનથી એક બીજાને એમ કુશળ કહો.
 ૧૩ સર્વ પવિત્રો તમને એમ કુશળ કહે છે.
- ૧૪ પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તથા દેવની પ્રીતિ તથા પવિત્ર
 આત્માની સંગત તમ સર્વની સાથે થાઓ. આમેન.

गलातीयाने

पाउल प्रेरितनुं पत्र.

पाउल प्रेरित (माणुसोनो नहि ने माणुसथी नहि, पणु १
धशु श्रीस्तथी तथा देव आप जेणे तेने मुण्हेलांमांधी उहाडये
तेथी), ने मारी साथेना सधणा भाध्णो, गलातीयानी मंडणीयो २
पर [लप्पियेछिये]. कृपा तथा शांति देव आपथी तथा आपणु ३
अमु धशु श्रीस्तथी तमने थाण्णो, जेणे आपणुं पापने साइ ४
पोताने आप्णो, जे मोटे के देव आपणु आपनी धंशु
प्रमाणे, आ लुंडा जगतथी ते आपणुने छोडावे. देव आपने ५
सर्वकाण सुधी महिमा थाण्णो. आमेन.

मने अचरत लागेछे के, जेणे तमने श्रीस्तनी कृपामां ६
जोलाण्णो, तेनी पासेथी तमे जेठला वहला जुदी सुवार्त्तामां इरी
जण्णोछे. ते तो जीणु नथी, पणुं जेण्णो तमने गभरावेछे, ७
ने श्रीस्तनी सुवार्त्ता उलटावी नाप वा आह्णे, जेवा केठलाज्जेक
छे. पणु जे सुवार्त्ता जमे तमने प्रगट करी, ते विना जीणु ८
जे जमे अथवा आकाशनेो कोर्ध दूत पणु तमने प्रगट करे,
तो ते श्रापित थाय. जेम जमे जगाडिधी कछुं, तेम ह्मण्णं ९
हुं इरी पणु कहुंछुं, के जे तमे पाभी लीधी, ते विना जीणु
सुवार्त्ता जे कोर्ध तमने प्रगट करे, तो ते श्रापित थाय. तो १०
ह्मण्णं हुं माणुसोने मनावुंछुं के देवने? अथवा माणुसोने
संतुण्ट करवा आहुंछुं? जे ह्णु सुधी में माणुसोने संतुण्ट
करया होत, तो हुं श्रीस्तनेो सेवक न थात.

पणु, भाध्णो, हुं तमने जण्णुवुंछुं के, जे सुवार्त्ता में प्रगट ११
करी, ते माणुस प्रमाणे नथी. केमके हुं माणुसनी पासेथी ते १२

- पाम्यो के शीप्यो नथी, पणु धशु श्रीस्तना प्रगट कीयाथी.
 १३ हुं यहुदी धर्ममां हतो, त्यारे जे भारी यास हती ते तो तमे
 सांभणी, के हुं देवनी मंडणीने अतीशे सतावतो ने येनो
 १४ नाश करतो हतो. अने भारा पितृओना संप्रदाय विषे हुं अहु
 होंसीलो थधने, भारा देशीना धया संघातीओ करतां यहुदी
 १५ धर्ममां वधारे प्रवीण थयो. पणु देव जेणे मने भारी मानां
 पेटथी जुदो कीया तथा पोतानी कृपामां मने जोलाव्यो, तेने
 १६ ज्यारे अे प्रसन्न पड्युं, के पोतानो दीकरो ते भारामां प्रगट
 करे, अे माटे के हुं तेनी सुवार्ता विदेशीओमां प्रगट करे, त्यारेज
 १७ में मांस तथा सोहीनी सलाह लीधी नहि, ने भाराथी अगाड
 जे प्रेरितो हुता तेओनी पासे हुं यज्ञशलेम गयो नहि, पणु
 अरपरधानमां गयो, ने इरीथी दमस्कमां पाछो आव्यो.
 १८ अने त्रय वरस पछी केशनी ओणपाणु करवाने हुं
 यज्ञशलेम गयो, ने तेनी साथे पंदर दिवस रह्यो; पणु
 १९ प्रेरितोमांना भीष्मने में दीठो नहि, केवण प्रभुना भाध
 २० याकुप्पने. हुं तमने जे लपुंछुं, जुओ, तेमां देवनी आगण हुं
 २१ जुहुं कहतो नथी. पछी हुं सुरीआना तथा किलिकयाना देशोमां
 २२ आव्यो. अने श्रीस्तमांनी जे यहुदा प्रांतनी मंडणीओ, तेओने
 २३ हुं महोडे ओणपायो न हतो. तेओअे अेटसुंज सांभण्युं
 के, जे पहेंलां अमने सतावतो हतो, ते, जे विश्वासनो नाश
 २४ अगाड करतो हतो, तेने हमां प्रगट करेछे. अने भारे लीथि
 तेओअे देवने महिमा आव्यो.

- २ इरी ज्यैद वरस पछी हुं पानांपानी साथे पाछो यज्ञशा-
 २ लेम गयो, ने तीतसने पणु साथे लीथी. अने हुं प्रकटीकरण
 प्रभाण्ये गयो, ने जे सुवार्ता विदेशीओमां प्रगट करेछुं, ते
 तेओने कही देपाडी, पणु जे प्रसिद्ध हुता तेओने गुप्तरीते,
 ३ रणे हुं अमयो दोहुं अथवा दोडयो होहं. पणु तीतस जे भारी
 साथे हतो, ते हेलेनी छतां पणु सुनत सेवानी तेने कुंठ अगत्य
 ४ ठरावेसी न हती गुप्तरीते मांहे आवेला भाधओने लीथि

એમ થયું, જેઓ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં આપણું જે છુટકાપણું છે,
 તે શોધી જોવાને છાના માંહે આવ્યા હતા, એ માટે કે તેઓ
 આપણને દાસપણામાં લાવે. તેઓને અમે એક ઘડીભર પણ ૫
 વશ થઈને માન્યા નહિ, એ માટે કે સુવાર્તાની સાચાઈ
 તમારામાં રહે. અને જે પ્રસિદ્ધ જેવા દેખાયા (તેઓ કેવા ૬
 પણ હતા, તેની મને કુંઈ પરવા નથી, દેવ કોઈ માણસના
 મહોડાને અંગીકાર કરતો નથી)—હા, જે પ્રસિદ્ધ દેખાયા,
 તેઓએ મને કુંઈ વધારે જણાવ્યું નહિ; પણ ઉલટું, જ્યારે ૭
 તેઓએ જોયું કે, જેમ સુનતીઓને સાડ સુવાર્તા પીતરને, તેમ
 જે સુનતીઓને સાડ તે મને સોંપેલી છે, (કેમકે સુનતીઓની ૮
 ગમના પ્રેરિતપણાને સાડ જોઈ પીતરને પ્રેરણા કરી, તેણે
 વિદેશીઓને સાડ મને પણ પ્રેરણા કરી); ને મને પ્રાપ્ત થયેલો ૯
 અનુગ્રહ જ્યારે તેઓએ જાણ્યો, ત્યારે યાક્રુબ તથા કેશ તથા
 યોહાન, જે થંભ જેવા દેખાયા, તેઓએ મને તથા બાર્નાબાને
 મિલાપનો જમણો હાથ આપ્યો, એ માટે કે અમે વિદેશીઓની
 પાસે જઈએ, ને તેઓ સુનતીઓની પાસે જાય. તેઓએ ૧૦
 એટલુંજ માગ્યું કે અમે દરિદ્રીઓને સંભારિયે; ને એજ
 કરવાને હું તૈયાર હતો.

પણ જ્યારે પીતર અંત્યોખમાં આવ્યો, ત્યારે હું તેની સામા ૧૧
 તેને ઉલટો થયો, કેમકે તે દોષિત હતો; કારણ કે યાક્રુબની ૧૨
 પાસેથી કેટલાએકના આવ્યા પહેલાં, તે વિદેશીઓની સાથે
 ખાતો હતો, પણ તેઓ આવ્યા પછી, સુનતીઓથી બિહીને
 તે ખરી ગયો ને જીવો રહ્યો. અને બીજા યહુદીઓએ પણ ૧૩
 તેની સાથે ઢોંગ કીધી, એવો કે બાર્નાબા પણ તેઓના ઢોંગથી
 ખેંચાઈ ગયો. પણ તેઓ સુવાર્તાની સાચાઈ પ્રમાણે ૧૪
 પાંચરા ચાલતા નથી, એ જ્યારે મેં દીઠું, ત્યારે મેં સહુની
 આગળ પીતરને કહ્યું કે, જો તું યહુદી છતાં યહુદીઓની રીતે
 નહિ, પણ વિદેશીઓની રીતે ચાલેછે, તો વિદેશીઓને યહુદી-
 ઓની રીતે વરતવાની તું અગત્ય કેમ પાડેછે? અમે જન્મ ૧૫
 સ્વભાવથી યહુદી છતાં, ને વિદેશીઓમાંના પાપી ન છતાં;

- ૧૬ એ જાણીને કે માણસ નિયમની કરણીઓથી ન્યાયી ઠરાવાતું નથી, પણ ઈશુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી, અમે પણ ઈશુ ખ્રીસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો, કે અમે નિયમની કરણીઓથી નહિ પણ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરાવાઈએ, કેમકે નિયમની
- ૧૭ કરણીઓથી કોઈ પણ માણસ ન્યાયી ઠરાવાશે નહિ. પણ ખ્રીસ્તમાં ન્યાયી ઠરાવાની ઈચ્છા રાખતાં, જો અમે પોતે પાપી માલમ પડિયે, તો શું ખ્રીસ્ત પાપનો સેવક છે? એવું ન થાય.
- ૧૮ કેમકે જો મેં પાડીનાખ્યાં, તે જો ફરી ખાંધું, તો હું પોતે ઉદ્ધંધન
- ૧૯ કરનાર છું એવું ઠરાવું. કેમકે હું દેવને સાફ જીવવાને, નિયમથી
- ૨૦ નિયમ સંબંધી મુઓ છું. હું ખ્રીસ્તની સાથે વધસ્તંભ પર જડાયો છું, પરંતુ હું જીવું છું, તો પણ હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રીસ્ત જીવે છે; ને હવે દેહમાં જો મારું જીવવું છે, તે દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસથી છે; તેણે મારા પર પ્રેમ કીધો,
- ૨૧ ને મારે સાફ પોતાને આપ્યો. હું દેવનો અનુગ્રહ નિષ્કળ કરતો નથી, કેમકે જો ન્યાયીપણું નિયમથી હોય તો ખ્રીસ્ત વગર કારણે મુઓ.

૩ એ! અણસમજી ગલાતીઓ, જેઓની આંખો આગળ ઈશુ ખ્રીસ્ત વધસ્તંભે જડાએલો, એવો તમારામાં પ્રગટ દેખાડેલો હતો, તમને સત્ય ન માનવાને કાણે મોહિત કીધા? ૨ તમારી પાસેથી હું એટલુંજ જાણવા આહું છું કે, તમે નિયમની કરણીઓથી આત્મા પામ્યા, અથવા વિશ્વાસનું સાંભળવાથી ૩ પામ્યા? શું તમે એવા અણસમજી છો? આત્મામાં આરંભ ૪ કરીને શું હમણાં દેહમાં સંપૂર્ણ થાઓ છો? શું તમે એટલાં ૫ બધાં અવર્થા સહ્યાં? જો કદાપિ અવર્થા હોય તો. જે તમને આત્મા આપે છે, ને તમારામાં અમલકારો કરે છે, તે શું નિયમની ૬ કરણીઓથી કે વિશ્વાસનું સાંભળવાથી [કરે છે]? એ પ્રમાણે ઈબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને ન્યાયીપણાને અર્થે તે તેને ૭ ગણાયો. મોટે જાણે કે જેઓ વિશ્વાસના છે, તેઓ ઈબ્રાહીમના દીકરા છે. અને દેવ વિશ્વાસથી વિદેશીઓને ન્યાયી

ઠરાવશે, પવિત્રલેખે એ આગળથી જોઈને, ઈબ્રાહીમને સુવાર્તા
 મગટ કરી કે, “ તારામાં સઘળા વિદેશીઓ આશીર્વાદ
 પામશે.” એ માટે જેઓ વિશ્વાસના, તેઓ વિશ્વાસુ ઈબ્રા- ૯
 હીમની સાથે આશીર્વાદ પામે છે. કેમકે નિયમની કરણીના ૧૦
 જટલા છે તેટલા શ્રાપ તળે છે, કાંજ એમ લખ્યું છે કે,
 “ નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં જે લખેલાં છે તે ખ્યાં કરવામાં
 જે કોઈ ટકતો નથી, તે શ્રાપિત છે.” તો નિયમથી દેવની ૧૧
 આગળ કોઈ પણ ન્યાયી ઠરતું નથી, એ સાફ જણાય છે,
 કેમકે “ ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે.” પણ નિયમ વિશ્વાસનો ૧૨
 નથી, પણ એવો કે, “ જે કોઈ એ કરશે તેઓથી તે જીવશે.”
 ખ્રીસ્તે આપણી વતી શ્રાપિત થઈને, નિયમના શ્રાપથી આપણને ૧૩
 છોડાવી લીધા, કેમકે લખ્યું છે કે, “ જે કોઈ રતંભ પર ઠાંગેલો
 તે શ્રાપિત છે;” એ માટે કે ઈબ્રાહીમનો આશીર્વાદ ખ્રીસ્ત ૧૪
 ઈશુમાં વિદેશીઓને મળે, એ સાફ કે આપણે આત્મા વિષેનું
 વચન વિશ્વાસથી પામિયે.

ભાઈઓ, હું માણસની રીત પ્રમાણે કહું છું કે, માણસના ૧૫
 નિશ્ચે કરેલા કરારને કોઈ રદ કરતો અથવા વધારતો નથી.
 હવે ઈબ્રાહીમને તથા તેના સંતાનને વચનો કહ્યાં હતાં, “ ને ૧૬
 સંતાનોને ” એમ ઘણા વિષે દેવ કહેતો નથી; પણ “ તારા
 સંતાનને,” એમ એક વિષે, ને તે તો ખ્રીસ્ત છે. અને આ હું ૧૭
 કહું છું કે, જે કરાર દેવે ખ્રીસ્તમાં અગાઉ નિશ્ચે કરીયા, તેને,
 ચારસેં ત્રીસ વરસ પછીનો થએલો નિયમ રદ કરતો નથી,
 એવો કે તેથી વચન અવર્થા કરાય. કેમકે જો વારસો ૧૮
 નિયમથી છે, તો વચનથી નથી; પણ દેવે વચનથીજ ઈબ્રા-
 હીમને તે આપ્યો. તો નિયમ શા માટે છે? તે ઉલ્લંઘનોને લીધે ૧૯
 આપેલો હતો; જે સંતાનને વચન અપાયું તે આવે ત્યાં
 લગણુ તે આપેલો હતો; ને તે મધ્યસ્થને હાથે, દૂતોને આસરે
 સ્થાપન કરાએલો હતો. મધ્યસ્થ તો એકનો નથી, પણ દેવ ૨૦
 એક છે. ત્યારે શું નિયમ દેવના વચનોથી ઉલટો છે? એવું ૨૧
 ન થાય, કેમકે જે જીવન આપી શકે એવો નિયમ જો આપ્યો

- ૨૨ હોત, તો નિશ્ચે નિયમથી ન્યાયીપણું થાત. પણ પવિત્રલેખે બધાંઓને પાપમાં બંધ કર્યાં, એ માટે કે ઈશુ ખ્રીસ્ત પરના વિશ્વાસથી જે વચન, તે વિશ્વાસ કરનારાઓને અપાય.
- ૨૩ પણ વિશ્વાસ આગ્યા પહેલાં, આપણે નિયમ તળે રખાઈને, જે વિશ્વાસ પ્રગટ થનાર હતો, તેને સાફ બંધ કરાયલા હતા.
- ૨૪ એ રીતે આપણે ખ્રીસ્તની ભાંઈી પહોંચાડવા સાફ નિયમશાસ્ત્ર આપણો બાળશિક્ષક હતો, એ માટે કે આપણે વિશ્વાસથી
- ૨૫ ન્યાયી ઠરિયે. પણ વિશ્વાસ આગ્યો ત્યાર પછી આપણે
- ૨૬ બાળશિક્ષકના હાથતળે નથી. કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્ત ઈશુ
- ૨૭ પરના વિશ્વાસથી દેવના દીકરા છો; કેમકે તમારામાંના જેટલા ખ્રીસ્તમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા તેટલાએ ખ્રીસ્તને પહેર્યો.
- ૨૮ કોઈ યહુદી નથી કે હેલેની નથી, કોઈ દાસ નથી કે સ્વતંત્ર નથી, કોઈ પુરૂષ નથી ને બાયડી નથી, કેમકે તમે બધા ખ્રીસ્તમાં
- ૨૯ એક છો. અને જો તમે ખ્રીસ્તના છો, તો તમે ઈબ્રાહીમના સંતાન, ને વચન પ્રમાણે વારસ છો.

૪ અને હું કહું છું કે વારસ જ્યાં સુધી બાળક છે, ત્યાં સુધી ર સ્વધળાનો ધણી છતાં પણ દાસ તથા તેમાં કંઈ ફેર નથી; પણ બાપના ઠરાવેલા વખત સુધી સાચવનારાઓ તથા કાર-
 ૩ ભારીઓને આધીન છે. એ પ્રમાણે આપણે પણ જ્યારે બાળક હતા, ત્યારે જગતના તત્વતળે રહીને દાસપણામાં હતા.
 ૪ પણ સમયની સંપૂર્ણતા આવી, ત્યારે દેવે પોતાનો દીકરો
 ૫ બાયડીથી જન્મેલો, ને નિયમતળે જન્મેલો, એવો મોકલ્યો, કે નિયમતળે જેઓ હતા, તેઓને તે છોડાવી લે, એ માટે કે
 ૬ આપણે દત્તપુત્રપણું પામિયે. અને તમે દીકરા છો, એ માટે દેવે આપણા હૃદયમાં પોતાના દીકરાનો આત્મા મોકલ્યો છે,
 ૭ જે આબા, બાપ, એમ હાંક મારેછે. એ સાફ હમણાંથી તું દાસ નથી પણ દીકરો, ને જો તું દીકરો, તો દેવને આસરે વારસ પણ છે.

૮ પણ જ્યારે તમે દેવને જાણતા નહોતા, ત્યારે સ્વભાવે જે

દેવો નહિ, તેઓની સેવા તમે કીધી, પણ હમણાં તમે દેવને ૯
જાણીને, અથવા તેથી વિશેષ દેવથી જાણાયલા થઈને, આ
નખળા તથા દરિદ્રી તત્વનું દાસપણું ફરી પહેલાંની પઠે
ચાહીને, તેઓની ભણી બીજીવાર શા માટે કરો છો? તમે ૧૦
દહાડાઓ તથા મહિનાઓ તથા સમયો તથા વરસોને પાળો છો.
તમારા વિષે મને ભય લાગે છે, રખે કદાપિ તમારા પર મેં ૧૧
અમર્યો શ્રમ કીધો હોય.

ઓ ભાઈઓ, હું તમારી વિનંતી કરું છું કે, તમે મારા સરખા ૧૨
થાઓ, કેમકે હું તમારા સરખો છું; તમે મારો કાંઈ અન્યાય
કીધો નથી. અને તમે જાણો છો કે, પહેલાં મેં દેહના નખળા- ૧૩
પણાથી તમને સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. અને મારા શરીરમાં જે ૧૪
તમારૂં પરીક્ષણ હતું, તેની નિંદા તથા ધિકાર તમે લીધો નહિ,
પણ જેમ દેવનો દૂતનો, હા જેમ ખ્રીસ્ત ઈશુનો, તેમ મારો
અંગીકાર કીધો. તો તમને કેવું ધન્ય હતું? કેમકે હું તમારા ૧૫
વિષે શાહેદી આપું છું કે જે થઈ શકત, તો તમે તમારી આંખો
કહાડીને મને આપત. ત્યારે શું સાચું બોલવાથી હું તમારો ૧૬
વૈરી થયો? તેઓ તમારા વિષે આસ્થા કરે છે, સારી રીતે તો ૧૭
નહિ; પણ તેઓ તમને જુદા કરવા આહે છે, એ માટે કે તમે
તેઓ વિષે આસ્થા કરો. પણ સારા કામમાં હરવખત ૧૮
આસ્થા કરવી, એ સાચું છે, ને હું તમારી સાથે હાજર છું
કેવળ એટલામાં જ નહિ. ઓ મારા નાનાં છોકરાં, ઈશુ ૧૯
ખ્રીસ્તની પ્રતિમા તમારામાં ઉત્પન્ન થાય, ત્યાં સુધી તમારે
સાચું જાણવાનું કષ્ટ મને ફરીથી થાય છે. અને હમણાં તમારી ૨૦
પાસે હાજર થવાની, ને મારી વાણી બદલવાની મારી ઈચ્છા
છે, કેમકે તમારા વિષે મને સંદેહ છે.

નિયમતજે થવાને આહાનારાઓ, તમે શું નિયમ સાંભળતા ૨૧
નથી, તે મને કહો? કેમકે એમ લખ્યું છે કે, ઈબ્રાહીમને જે ૨૨
દીકરા હતા, એક દાસીનો, ને બીજો સ્વતંત્રણીનો. પણ જે ૨૩
દાસીનો તે દેહ પ્રમાણે જન્મેલો, ને જે સ્વતંત્રણીનો તે વચન
પ્રમાણે. તેઓ ઉપમારૂપ છે; કેમકે તેઓ બે કરાર છે, એક ૨૪

તો સીનાઈ પહાડથી, તે દાસપણાને સાડ જન્માવેછે, એજ
 ૨૫ હાગાર છે. કેમકે હાગાર અરબસ્થાનમાંનો સીનાઈ પહાડ
 છે, ને તે હાલના યરૂશાલેમને અનુરૂપ છે, કેમકે તે પોતાનાં
 ૨૬ ઊંચાં સુખાં દાસપણામાં છે. પણ ઉપરની યરૂશાલેમ સ્વતંત્ર
 ૨૭ છે, તે આપણ સઘળાની મા છે; કેમકે એમ લખ્યું છે કે,
 “ઓ વાંઝણી, જે જાણતી નથી, તે તું આનંદ કર; જે
 જાણવાની ખીડા પામતી નથી, તે તું હાંક મારીને ખૂમ પાડ,
 કેમકે જેને વર છે તેનાં ઊંચાં કરતાં છડીનાં ઘણાં છે.”
 ૨૮ અને આ ભાઈઓ, આપણે ઈસહાકની પઠે વચનનાં ઊંચાં
 ૨૯ ધિયે. પણ તે વખત દેહ પ્રમાણે જે જન્મેલો, તેણે જેમ
 આત્મા પ્રમાણે જન્મેલાને સતાવ્યો, તેમ હમણાં પણ છે.
 ૩૦ પણ પવિત્રલેખ શું કહેછે? “દાસીને તથા તેના દીકરાને
 કાઠી મૂક, કેમકે દાસીનો દીકરો સ્વતંત્રણીના દીકરાની સાથે
 ૩૧ વારસો નહિ પામશે.” માટે, ભાઈઓ, આપણે દાસીનાં ઊંચાં
 નથી, પણ સ્વતંત્રણીનાં ધિયે.

૫ મોકળાપણાને સાડ ખીસ્તે આપણને મોકળાપણું આપ્યું છે ;
 માટે તેમાં ટકો, ને ફરીથી દાસપણાની ઝુંસરી તળે ન જોડાઓ.
 ૨ જુઓ, હું પાઉલ તમને કહું છું કે, જે તમે સુનત લેઓછો, તો
 ૩ તમને ખીસ્ત કંઈ ગુણકારી નથી. અને હરેક સુનત લેનાર
 માણસને હું ફરીથી શાહેદી આપું છું કે, તે આખું નિયમશાસ્ત્ર
 ૪ પાળવાને દેવાદાર છે. તમારામાંના જેટલા નિયમથી ન્યાયી
 ઠરેછો તેટલા ખીસ્તથી અળગા થયા, તમે કૃપામાંથી નિકળી
 ૫ ગયા છો. કેમકે અમે વિશ્વાસથી ન્યાયીપણાની આશાની
 ૬ રાહ આત્માએ જોઈયેછિયે. કેમકે ખીસ્ત ઈશુમાં સુનત
 ઉપયોગી નથી, ને બેસુનત પણ નથી, પણ જે વિશ્વાસ પ્રેમની
 ૭ મારફતે કાર્યકારક છે તે ઉપયોગી છે. તમે સારી રીતે દોડ્યા
 ૮ હતા, તમને કાણે રોક્યા કે તમે સત્ય ન માનો? એ
 ૯ મનાવવું તમારા બોલાવનારથી નથી. થોડું ખમીર આપ્યા
 ૧૦ સોંદાને ખમીરી કરેછે. તમારા પર પ્રભુમાં મને ભરોસો છે,

કે તમે ખીજો ભાવ નહિ કરશો ; ને તમને ગભરાવનાર જે કોઈ હશે, તે દંડ ભોગવશે. અને ભાઈઓ, જે હું હજી સુધી ૧૧ સુનતનું પ્રગટ કરું છું, તો હજી સુધી મને સતાવણી કેમ થાય છે? ત્યારે વધરતંભની ઠોકર મટી ગઈ છે. મારી ૧૨ ઈચ્છા એવી છે કે, જેઓ તમને ઉલટાવે છે, તેઓ પોતાને કાપીનામે.

કેમકે, ભાઈઓ, તમે મોકળાપણું પામવાને બોલાવેલા હતા, ૧૩ તે મોકળાપણું દેહના નિમિત્તને સાફ ન લો, પણ પ્રેમથી એક ખીજની સેવા કરો. કેમકે આખો નિયમ એક વાતમાં પૂરો ૧૪ થાય છે, એટલે, “તું જેમ પોતા પર, તેમ તારા પડોસી પર પ્રેમ કર.” પણ જે તમે એક ખીજને કરડો તથા ખાઈજાઓ, તો ૧૫ સાવધાન થાઓ, રખે કદાપિ તમે એક ખીજથી નાશ પામો.

અને હું તમને કહું છું કે આત્માએ ચાલો, ને તમે દેહના ૧૬ વિશય પૂરા કરશો નહિ. કેમકે દેહ આત્માથી ઉલટી ઈચ્છા ૧૭ કરે છે, ને આત્મા દેહથી ઉલટી, ને તેઓ પરસ્પર વિરુદ્ધ છે, એવા કે જે તમે ચાહો તે તમે કરતા નથી. પણ જે તમે ૧૮ આત્માએ ચલાવેલા છો, તો તમે નિયમતજે નથી. દેહના ૧૯ કામ તો પ્રગટ છે, એટલે ઇનાનું, અશુદ્ધતા, કામાતુરપણું, મૂર્તિભક્તિ, માયાક્રિયા, વૈર, કજીઆ, ઈર્ષ્યા, ક્રોધ, ખટપટ, ૨૦ કાટકુટો, તડ, અદેખાઈ, હત્યા, છાકટાઈ, વિલાસ તથા ૨૧ એઓનાં સરખાં જે કામે તે, તેઓ વિષે જેમ પહેલાં મેં કહ્યું તેમ હમણાં તમને ચેતાવું છું, કે જેઓ એવાં કામ કરે છે તેઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામનાર નથી. પણ આત્માનું કૃણ ૨૨ એ છે, પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહનતા, માયાણુપણું, ભલાઈ, વિશ્વાસ, નમ્રતા, સ્વદમન, એવાંઓને ઉલટો કોઈ નિયમ ૨૩ નથી. અને જે ખીરતના છે, તેઓએ દેહને તેના વિશય તથા ૨૪ ઈચ્છાઓ સુદાં વધરતંભે દીધાં છે.

જે આપણે આત્માએ જીવિયે, તો આત્માએ પણ ચાલિયે. ૨૫ આપણે એક ખીજને ખીજવતાં તથા એક ખીજ પર ૨૬ અદેખાઈ રાખતાં અમથી આખરૂં ન શોવિયે.

૬ ભાઈઓ, જો કોઈ માણસ કોઈ અપરાધમાં આવી પડે, તો તમે, જે આરંભક છો, એવાને નમ્રતાના આત્માથી યથાસ્થિત કરો; તું યોતા સંબંધી ચિંતા રાખ, રખે તું પણ ૨ પરીક્ષણમાં પડે. તમે એક બીજાના ભારે હંચકો, ને એમ ૩ ખ્રીસ્તનો નિયમ પૂરો કરો. કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ ૪ છું, એમ જો ધારેછે, તો તે યોતાને ભુલાવેછે. પણ હરેક માણસ યોતાનું કામ તપાસે, ત્યારે બીજામાં નહિ, પણ કેવળ ૫ યોતામાં તેને અભિમાનનું કારણ થશે; કેમકે હરેક યોતા-યોતાનો બોજ હંચકશે.

૬ વાત વિષે જે શીખનાર તેણે શીખવનારને સઘળાં સારાં ૭ વાનાંમાંથી હિરસો આપવો. ભૂલો મા, દેવનો ઠકો કરાતો ૮ નથી; કોઈ માણસ જે કંઈ વાવે તેજ તે લખશે; કેમકે યોતાના દેહને સાફ જે વાવે, તે દેહથી વિનાશ લખશે; પણ આત્માને ૯ સાફ જે વાવે, તે આત્માથી અનંત જીવન લખશે. તો સાફ કરતાં આપણે ઠાકવું નહિ; કેમકે જો કાયર ન થઈએ, તો ૧૦ ઠીક વખતમાં લખીશું. એ માટે આપણે જેમ પ્રસંગ મળે તેમ બંધાઓનું, પણ વિશેષે કરીને વિશ્વાસના કુટુંબનાં જે છે તેઓનું, સાફ કરિયે.

૧૧ જુઓ, મેં મારે યોતાને હાથે કેવડા અક્ષરોથી તમને ૧૨ લખ્યું છે. દેહ વિષે જેટલા સાફ નામ આહેછે, તેટલા તમારી સુનતની અગત્ય ઠરાવેછે, પણ કેવળ એ માટે કે ૧૩ તેઓ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભને લીધે સતાવણી ન પામે. કેમકે જે સુનતી થએલા તેઓ યોતે નિયમને પાળતા નથી; પણ તમારા દેહમાં તેઓ અભિમાન કરે, એ માટે તેઓ તમારી ૧૪ સુનત થવાને આહેછે. પણ એમ ન થાઓ કે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના વધસ્તંભ શિવાય હું કોઈ બીજામાં અભિમાન કરું, તેથી મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે દીધેલું ૧૫ છે, ને જગત સંબંધી હું. કેમકે ખ્રીસ્ત ઈશુમાં સુનત કંઈ ૧૬ નથી, ને જેસુનત પણ નથી; પણ નવી ઉત્પત્તિ છે. જેટલા

આ નિયમ પ્રમાણે રાખેછે, તેટલા પર તથા દેવના ઈસ્રાએલ પર શાંતિ તથા દયા થાઓ.

હવેથી કોઈ મને તરફી ન દે, કેમકે હું પ્રભુ ઈશુનાં ચિન્હ ૧૭ મારા શરીરમાં હુંચકી રાખુંછું.

ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની ૧૮ સાથે થાઓ. આમેન.

એફેસીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

એફેસસમાં જે પવિત્રો તથા ખ્રીસ્ત ઈશુ પર વિશ્વાસ ૧ કરનારા છે તેઓને, પાઉલ, દેવની ઈચ્છાથી ઈશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત [લખેછે]. દેવ આપણા બાપ તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી ૨ તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ સ્તુતિવાન ૩ થાઓ ; તેણે આકાશી જગ્યાઓમાં પ્રત્યેક આત્મિક આશીર્વાદથી આપણને ખ્રીસ્તમાં આશીર્વાદિત કર્યા છે ; જેમ તેણે ૪ જગતના મંડાલની અગાઉ આપણને એમાં પસંદ કર્યા છે, એ સાડ કે આપણે તેની આગળ પ્રીતિમાં પવિત્ર તથા નિર્દોષ થઈએ. તેણે પોતાની ઈચ્છાની પ્રસન્નતા પ્રમાણે, ૫ પોતાને સાડ, આપણને ઈશુ ખ્રીસ્તમાં દત્તપુત્રપણું પામવાને અગાઉ ઠરાવ્યા, કે તેની કૃપાના મહિમાની સ્તુતિ થાય ; તે ૬ કૃપા તેણે વહાલામાં આપણને મક્કત આપી. એમાં, એના ૭ ભોહીને આસરે, તેની કૃપાની સંપત્ત પ્રમાણે, આપણને ઉદ્ધાર એટલે પાપની માફી છે. એ કૃપા તેણે સર્વ જ્ઞાનમાં તથા ૮

- ૬ વિવેકમાં અમારા પર બહુ વધારી છે. તેણે, પોતામાં અગાઉ ઠરાવેલી પોતાની પ્રસન્નતા પ્રમાણે, પોતાની ઈચ્છાનો મર્મ
- ૧૦ અમને જણાવ્યો, કે સમયોની સંપૂર્ણતાની વ્યવસ્થામાં, આકાશમાંનાં તથા પૃથ્વી પરનાં સઘળાંને ખ્રીસ્તમાં તે એકઠાં
- ૧૧ કરે, હા ખ્રીસ્તમાં; જેનામાં આપણે તેનો વારસો કરાયા; જે પોતાની ઈચ્છાના ઈરાદા પ્રમાણે સર્વ કરાવેછે, તેના ઠરાવ
- ૧૨ પ્રમાણે, આપણે અગાઉ ઠરાવેલા હતા; એ સાફ કે ખ્રીસ્ત પર પ્રથમ આશા રાખનારા અમે તેના મહિમાની સ્તુતિને
- ૧૩ સાફ થઈએ. તમે પણ, સત્યનું વચન એટલે તમારા તારણની સુવાર્તા સાંભળીને, ને તેના પર વિશ્વાસ લાવીને, તેનામાં
- ૧૪ વચનના પવિત્ર આત્માથી મુદ્રિત થયા; એ આત્મા ખરી-દાયલાઓના ઉદ્ધાર સંબંધી પ્રભુના મહિમાને અર્થે આપણા વારસાનું બ્યાનું છે.
- ૧૫ એ માટે હું પણ, પ્રભુ ઈશુ પર તમારા વિશ્વાસ તથા સઘળા
- ૧૬ પવિત્રો પર તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળીને, તમારે વારસો ઉપકાર માનવાનું મૂકતો નથી; મારી પ્રાર્થનાઓમાં તમારું
- ૧૭ સ્મરણ કરીને મારું છે કે, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દેવ, મહિમાનો બાપ, પોતા વિષેના જ્ઞાનને સાફ બુદ્ધિનો તથા
- ૧૮ પ્રકટીકરણનો આત્મા તમને આપે; ને તમારા મનની આંખો એ સાફ પ્રકાશિત થાય, કે તેના નહોતરાની આશા શી
- ૧૯ છે, ને પવિત્રોમાં તેના વારસાના મહિમાની સંપત્તિ શી, ને તેની બળવાન શક્તિના પરાક્રમ પ્રમાણે હમ વિશ્વાસ કરનારાંઓમાં
- ૨૦ તેની શક્તિનું મોટાપણું શું, તે તમે જાણો. તેણે તે પરાક્રમ
- ૨૧ ખ્રીસ્તમાં કરીને તેને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો, ને સઘળી સત્તા તથા અધિકાર તથા પરાક્રમ તથા ધણીપણું તથા પ્રત્યેક નામ જે કેવળ આ કાળમાં નહિ, પણ ભવિષ્ય કાળમાં કહેલું તેમનાં ઉપર, પોતાની જમણીગમ આકાશી જગ્યાઓમાં તેને
- ૨૨ બેસાડ્યો. અને સઘળાં તેના પગોતળે નાખ્યાં, ને તેને સર્વ
- ૨૩ પર મંડળીનું શીર કરીને ઠેરવ્યો; મંડળી તો તેનું શરીર છે, એટલે જે સઘળાંએ સઘળાંને ભરેછે તેનું ભરપૂરપણું.

અને તમે અપરાધીમાં તથા પાપોમાં મુખ્યેલા હતા, ત્યારે ૨
 [તેણે તમને જીવતા કીધા]; તેમાં તમે આ જગતના ૨
 ધારણ પ્રમાણે, અંતરિક્ષની સત્તાના અધિકારી, એટલે જ
 આત્મા આજ્ઞાભંજનના દિકરાઓમાં હમણાં જોર કરેછે, તે
 પ્રમાણે પહેલાં ચાલતા; તેઓમાં આપણ સઘળા આપણા ૩
 દેહની ઈચ્છાઓથી પહેલાં ચાલતા હતા, ને દેહની તથા મનની
 વાસનાઓ પ્રમાણે કરતા હતા તથા મૂળસ્થિતિએ ખીજાઓના
 જેવાં કોપનાં છોકરાં હતાં. પણ દેવ જે દયામાં ભરપૂર છે ૪
 તેણે, જે ખીતિ આપણા પર કીધી, તે પોતાની ઘણી ખીતિને
 કીધી, આપણે પાપમાં મુખ્યેલા હતા ત્યારે ખ્રીસ્તની સાથે ૫
 આપણને જીવતા કીધા (કૃપાથી તમે તરાએલા છો); ને ૬
 સાથે ઉઠાડયા, ને ખ્રીસ્ત ઈશુથી આકાશી જગ્યાઓમાં તેની
 સાથે બેસાડયા; એ સાડ કે ખ્રીસ્ત ઈશુમાં આપણા પર તેની ૭
 દયાથી તે આવતા યુગોમાં પોતાની કૃપાની અતિ ઘણી સંપત
 દેખાડે. કેમકે તમે કૃપાએ વિશ્વાસને આસરે તરાયલા છો, ૮
 ને એ તમારાથી નથી, દેવનું દાન છે; કરણીઓથી નહિ, રખે ૯
 કોઈ અભિમાન કરે; કેમકે સારી કરણીઓ કરવાને ખ્રીસ્ત ૧૦
 ઈશુમાં ઉત્પન્ન કીધેલા, આપણે તેનું કૃત્ય છિયે; તેઓ વિષે
 દેવે અગાઉ એમ ઠરાવ્યું કે, આપણે તેઓમાં ચાલિયે.

એ માટે સંભારો કે, દેહ સંબંધી હાથે કરેલા સુનતી ૧૧
 કહેવાએલાઓથી જેઓ બેસુનતી કહેવાયછે એવા તમે પહેલાં
 દેહ સંબંધી વિદેશી હતા; ને તે સમયે તમે ખ્રીસ્તરહિત, ૧૨
 ઈસ્રાઈલના પ્રજાપણાથી નોખા તથા વચનના કરારથી પારકા,
 આશારહિત તથા દેવહીન, એવા જગતમાં હતા. પણ ૧૩
 હમણાં ખ્રીસ્ત ઈશુમાં તમે જે પહેલાં દૂર હતા તે તમે ખ્રીસ્તના
 લોહીથી પાસે થયા છો. કેમકે તે આપણું શાંત્યાર-પદ છે, તેણે ૧૪
 બેઉનું એક કીધું, ને વચલી આડી ભીત પાડી નાખી છે; તેણે ૧૫
 પોતાના દેહથી વેર, એટલે વિધિઓમાંની આજ્ઞાઓનો નિયમ,
 ૨૬ કીધું, એ સાડ કે સલાહ કરીને પોતામાં તે બેનું એક નવું

- ૧૬ માણસ સૂજે ; અને કે વધસ્તંભે વેરને મારીનાખીને એને
આસરે તે એક શરીરમાં દેવની સાથે બેહુને મેળાપ કરાવે.
૧૭ અને તેણે આવીને તમ વેગળાઓને તથા જે પાસે તેઓને
૧૮ સુવાર્તા પ્રગટ કીધી ; કેમકે તેને આસરે એક આત્માથી
૧૯ આપણ બેહુને બાપની પાસે પ્રવેશ છે. એ માટે તમે હવે
પારકા તથા વિદેશી નથી, પણ પવિત્રોની સાથેના એક નગરના
૨૦ તથા દેવના ઘરના છો. પ્રેરિતો તથા ભવિષ્યવાદીઓના પાયા
પર બંધાયલા છો ; ઈશુ ખ્રીસ્ત પોતે તો ખુલાનું મથાળું છે ;
૨૧ એમાં દરેક બાંધણી બેડાએલી થવાથી પ્રભુમાં પવિત્ર મંદિર
૨૨ વધતી જાય છે ; તેમાં તમે પણ દેવના રહેવાસ સાથે આત્માએ
સાથે બંધાયલા છો.

- ૩ એ કારણ માટે, હું પાઉલ તમ વિદેશીઓને વાસ્તે ખ્રીસ્ત
૨ ઈશુનો બંદીવાન, દેવની જે કૃપા, તમારે સાથે મને અપાએલી
૩ છે, તેના કારભાર વિષે તમે સાંભળ્યું હશે કે, પ્રકટીકરણથી
તેણે મને મર્મ જણાવ્યો ; તે પ્રમાણે મેં અગાઉ ઘોડામાં
૪ લખ્યું ; તેથી તમે વાંચીને ખ્રીસ્તના મર્મ વિષેની મારી સમજણ
૫ જાણી શકશો. તે જેમ હુમણાં તેના પવિત્ર પ્રેરિતોને તથા ભવિ-
ષ્યવાદીઓને આત્માથી પ્રગટ થએલો છે, તેમ બીજી પેઢીઓમાં
૬ માણસના દીકરાઓને તે જણાએલો ન હતો, કે વિદેશીઓ,
ખ્રીસ્તમાં સુવાર્તાને આસરે, સહવારસ તથા એક શરીરના
૭ તથા તેના વચનના સહભાગિયા છે. દેવના સામર્થ્યના પરાક્રમે
કરીને, તેની કૃપાનું દાન જે મને અપાયું હતું તે પ્રમાણે, હું આ
૮ સુવાર્તાનો સેવક થયેલો છું. હું પવિત્રોમાંના નાનાઓમાંનો
નાનો છતાં આ કૃપા મને આપેલી છે કે, હું વિદેશીઓમાં
૯ ખ્રીસ્તની અશોધ્ય સંપત્તી સુવાર્તા પ્રગટ કરું ; ને દેવ જેણે
ખ્રીસ્તને આસરે બધાં સૂબ્યાં, તેમાં યુગોથી ગુપ્ત રહેલા મર્મનો
૧૦ કારભાર શો છે તે સઘળાને જણાવું. એ સાથે કે જે સનાતન
કાળનો ઈરાદો તેણે આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં કીધો, તે
૧૧ પ્રમાણે આકાશી જગ્યાઓમાં અધિપતિઓને તથા અધિકા-

રીઓને દેવનું બહુ પ્રકારનું જ્ઞાન મંડળીને આસરે જણાય. તેમાં ૧૨ તે પરના વિશ્વાસથી આપણને હિમ્મત તથા ભરોસાસહિત પ્રવેશ છે. એ માટે હું માગું છું કે, તમારે સાફ જ મારી વિપત્તિ ૧૩ તેથી તમે નિર્ગત ન થાઓ, તે વિપત્તિ તમારો મહિમા છે.

એ કારણ માટે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો ખાપ, જેના ૧૪ નામપરથી આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર સર્વ કુટુંબોને નામ ૧૫ અપાયેલું છે, તેની આગળ હું ઘૂંટણ ટેકવું છું, કે તે પોતાના ૧૬ મહિમાની સંપત્તિ પ્રમાણે તમને એવું આપે, કે તમે તેના આત્માને આસરે માંહેના માણસપણામાં સામર્થ્યથી બળવાન થાઓ; ને વિશ્વાસથી તમારાં હૃદયોમાં ખ્રીસ્ત વસે; ને ૧૭ પ્રીતિમાં જડ તથા પાયા ઘાલીને, સર્વ પવિત્રોની સાથે ૧૮ [ખ્રીસ્તની પ્રીતિની] ચોડાઈ તથા લંબાઈ તથા હંડાણ તથા હંચાણ કેટલાં છે તે તમે સમજી શકો, ને ખ્રીસ્તની પ્રીતિ જે ૧૯ જાણ્યા કરતાં અધિક છે તે પણ તમે જાણી શકો; કે તમે દેવના સર્વ ભરપૂરપણામાં ભરપૂર થાઓ.

હવે આપણે માગિયે કે કહિપયે તે કરતાં, જે, આપણામાં ૨૦ કરેલા સામર્થ્ય પ્રમાણે, આપણને ઘણું પુષ્કલ કરી શકે છે, તેને ખ્રીસ્ત ઈશુમાં તથા મંડળીમાં સર્વકાળ સુધી પહેડી દર ૨૧ પહેડી મહિમા થાઓ. આમેન.

એ માટે હું પ્રભુને સાફ બંદીવાન, તમારી વિનંતી કરું છું. ૪
કે જે તેડાથી તમે તેડાયા છો, તેને લાયક ચાલો; સર્વ ૨
ક્ષીનતા તથા નમણતાઈ તથા સહનશીળપણું રાખીને પ્રેમથી
એક બીજાને ખમો; સલાહના બંધને આત્માની એકતા ૩
રાખવાનું યત્ન કરો. એક શરીર તથા એક આત્મા છે, જેમ ૪
તમે તમારા તેડાની એક આશામાં તેડાએલા છો; એક પ્રભુ, ૫
એક વિશ્વાસ, એક બાપ્તિસ્મા, એક દેવ એટલે સર્વનો ખાપ, ૬
તે સર્વ પર તથા સર્વ મધ્યે તથા તમ સર્વમાં છે. આપણા- ૭
માંના હરેકને ખ્રીસ્તના દાનના પરિમાણ પ્રમાણે કૃપા
અપાએલી છે. એ માટે તે કહે છે કે “હંચાણમાં ચઢીને; તે ૮

- अंटीवानाने अंध करीने लईगयो तथा तेणे भाणसोने दान
 ६ आयां." ते यढयो, अे शुं छे? शुं अे नहि, के प्रथम ते
 १० पृथीना नीया भागोभां उतरयो? न् उतरयो ते अे छे के,
 ११ न् सर्व आकाशे पर यढयो, के ते सर्वने भरपूर करे. अने
 पवित्रेनी संपूर्णता करवाने अर्थ, सेवाना कामने साइ,
 १२ श्रीस्तना शरीरनुं संस्थापन करवा साइ, तेणे केटलाअेक
 प्रेरितो, केटलाअेक भविष्यवादीअे, केटलाअेक सुवास्तिडो, ने
 १३ केटलाअेक पाण्डो तथा उपदेशडो आया; त्यां सुधी के
 आपणे सह देवना दीकरा परना विश्वास तथा ज्ञाननी
 अेकताभां संपूर्ण पुइषपणाने, अेटले श्रीस्तनी संपूर्णताना
 १४ कदना परिभाणने पहोंअये; अे साइ के हवेधी आपणे
 भाणसोनी ठगार्थी, भुलाववानी युक्तिना कपटधी, दरेक मतना
 १५ पवनधी हलवाअेसां तथा डेरवाअेसां पाण्डो न होईअे. पण
 प्रेमधी सत्य राभीने, श्रीस्त न् शीर, तेभां सर्व प्रकारे
 १६ वधिजे; अेधी आपुं शरीर, हरेक सांधाने आसरे रयाअेसुं,
 तथा जेडाअेसुं, परिभाणधी प्रत्येक अंगनी शक्ति प्रमाणे,
 प्रेमभां पोताना संस्थापनने साइ शरीरनी वृद्धि करेछे.
- १७ अे माटे हुं कहुंछुं तथा प्रभुभां शहेदी आपुंछुंके, न्म पीण
 विदेशीअे पोताना मनना अवरथापणामां आलेछे, तेम
 १८ हवेधी तमे न आलो; तेअे वृद्धि विषे अंधराअेसा छतां
 तेअेनां हृदयना कठणपणधी पोताभां न् अज्ञान छे, तेणे
 १९ करीने देवना णवनधी वेगणा छे. अेअेअे न्ड थर्धने
 आतुरताधी सर्व अशुद्धतानी करणने साइ, पोताने कामातुर-
 २० पणाने सोप्या. पण तमे अे प्रमाणे श्रीस्तने शीज्या नधी,
 २१ न् अेम होय के तमे तेनुं सांभण्युं तथा धशुभां न् सत्य
 २२ छे ते प्रमाणे तमे ते विषेनी शीज्यामण्य पाभ्या, के तमार
 पहैलाना वर्तणुकनुं णुनुं भाणसपणुं, न् कपटना विषयो
 २३ प्रमाणे ब्रूट छे ते उतारवुं; ने तभारा मनना आत्माभां
 २४ नवापणुं पाभवुं; ने नवुं भाणसपणुं न् देव प्रमाणे न्यायी-
 पणामां तथा सत्यनी शुद्धताभां सृज्णअेसुं ते पहेरवुं.

એ માટે જુઠાપણું દૂર કરીને પ્રત્યેક પોતાના પડોસીની રૂપ સાથે સત્ય બોલો; કેમકે આપણે એકબીજાના અવયવો છીએ. ધુરસો થાઓ, પણ પાપ ન કરો; તમારા ધુરસા પર રૂ. સૂર્યને આથમવા ન દેઓ; ને શેતાનને જગ્યા ન આપો. જે રૂ. ચોરી કરનાર તેણે હવેથી ચોરી ન કરવી; પણ તે કરતાં રૂ. હાથોએ સાફ કરીને ઉલોગ કરવો, એ સાફ કે જેને ગરજ છે તેને આપવાનું પોતાની પાસે હોય. તમારા મુખમાંથી કુંઠ રૂ. મલિન વાત નહિ, પણ જે અગત્યના સુધારાની હોય તેજ નીકળે, કે તેથી સાંભળનારાઓને કૃપા પ્રાપ્ત થાય. અને ૩૦. દેવનો પવિત્ર આત્મા, જેણે તમને ઉદ્ધારના દહાડાને સાફ મુદ્દિત કીધા, તેને ખેદિત ન કરો. સર્વ કડવાસં તથા કોપ ૩૧ તથા કોપ તથા ગડબડ તથા ગિંદા સર્વ ભુંડાઈ સુધાં, તમારાથી દૂર કરો. પણ તમે એક બીજા પર ઉપકારી, કડવ્યારૂપ ૩૨ થાઓ, ને જેમ ખ્રીસ્તમાં દેવે પણ તમને માફ કીધું તેમ તમે એક બીજાને માફ કરો.

એ માટે તમે પ્રિય બાળકોના જેવા દેવને અનુસરનારા ૫ થાઓ; ને પ્રેમમાં ચાલો, જેમ ખ્રીસ્તે પણ આપણા પર રૂ. પ્રીતિ કીધી, ને દેવની આગળ સુગંધના વાસને અર્થે, આપણે વાસ્તે અર્પણ તથા યજ્ઞ થવાને પોતાને આપ્યો. પણ ૩ વ્યભિચાર તથા સર્વ અશુદ્ધતા અથવા દુઃખલોભ, એઓનાં નામ તમારે કદી ન લેવાં, એમજ પવિત્રને શોભે છે; ને ૪ નિર્લક્ષ તથા મૂર્ખ વાત અથવા ઠકો જેઓ ઘટતાં નથી [તેઓ ન થાય]; પણ તે કરતાં ઉપકારસ્તુતિ. કેમકે તમે ૫ જાણો છો કે, વ્યભિચારી અથવા અશુદ્ધ અથવા દુઃખલોભી જે મૂર્ત્તિભક્ત, એઓને ખ્રીસ્તના તથા દેવના રાજ્યમાં વારસો નથી. તમે કોઈની અવર્યા વાતોથી ભૂલ ન ખાઓ, ૬ કેમકે તે કામોથી દેવનો કોપ આજ્ઞાભંગનના દિકરા પર આવે છે. એ માટે તમે તેઓની સાથે ભાગિયા ન થાઓ. ૭ કેમકે તમે પહેલાં અંધકાર હતા, પણ હવે પ્રભુમાં અજવાળું ૮

૯ છે, અજવાળાના દિકરા જેવા ચાલો. (કેમકે અજવાળાનું
 ફળ સર્વ સારાપણામાં તથા ન્યાયીપણામાં તથા ખરાપણામાં
 ૧૧ છે). પ્રભુને સંતોશકારક શું છે, તે પારખી લો. અને અંધ-
 કારનાં નિષ્કળ કામોના સંગતીઓ ન થાઓ; પણ તે કરતાં
 ૧૨ તેઓને વખોડો. કેમકે તેઓનાં ગુપ્તમાં કરેલાં જે કામો, તે
 ૧૩ કહેતાં પણ લાજ લાગે છે. જે સર્વ વખોડાઓ, તે અજ-
 વાળાથી પ્રગટ થાય છે; કેમકે જે પ્રગટ કરાઓ, તે અજવાળું
 ૧૪ છે. માટે તે કહે છે, કે “હૃદયનાર, જાગ, ને મુખેલાંમાંથી ઊઠ,
 ને ખ્રીસ્ત તમને પ્રકાશ આપશે.”

૧૫ તો સાંભળો કે તમે ચોકસાઈથી, નિર્બુદ્ધના જેવા નહિ પણ
 ૧૬ બુદ્ધિવંતોના જેવા, ચાલો; સમય ખંડી લો, કાંજે દહાડા ભુંડા
 ૧૭ છે. એ માટે તમે અણસમજીક ન થાઓ, પણ દેવની ઈચ્છા
 ૧૮ શી છે તે સમજો. દાક્ષરસથી મસ્ત ન થાઓ, એમાં કુચાલ
 ૧૯ છે; પણ આત્માથી ભરપૂર થાઓ. ગીતોએ, સ્તોત્રોએ
 તથા આત્મિક ગાનોએ એક ખીજને બોલતાં તમારાં હૃદયોમાં
 ૨૦ પ્રભુને ગાયનો તથા ગીતો ગાઓ; આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને
 નામે, દેવ બાપની ઉપકારસ્તુતિ સંઘળાને સાથે નિત્ય કરજો.
 ૨૧ દેવના ભયે એક ખીજને આધીન થાઓ.

૨૨ વહુઓ, જેમ પ્રભુને તેમ પોતાના વરોને, તમે આધીન
 ૨૩ થાઓ; કેમકે વર વહુનું શીર છે, જેમ ખ્રીસ્ત મંડળીનું શીર
 ૨૪ છે તેમ; ને તે શરીરનો ત્રાતા છે. અને જેમ મંડળી ખ્રીસ્તને
 ૨૫ આધીન છે, તેમ વહુઓએ સર્વમાં પોતાના વરોને થવું. વરો,
 તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે પણ મંડળી
 ૨૬ પર પ્રીતિ કીધી, ને તેને વાસ્તે પોતાને સોંપ્યો, એ સાથે કે
 ૨૭ વાતથી પાણીને સ્નાને શુદ્ધ કરીને, તે એને પવિત્ર કરે, એ
 સાથે કે તેને પોતાની પાસે મહિમાવંતી રાખે, એટલે એવી
 મંડળી કે જેને ડાઘ કે કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય; પણ તે
 ૨૮ પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય. એમજ વરોએ જેમ પોતાનાં
 શરીરો પર તેમ પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરવો; જે પોતાની
 ૨૯ વહુ પર પ્રેમ કરે છે, તે પોતા પર પ્રેમ કરે છે; કેમકે કોઈ

માણસે પોતાના દેહનો દ્વેષ કદી કીધો નહિ ; પણ તેનું પાળણ તથા ચોપણ કરેછે ; જેમ પ્રભુ પણ મંડળીનું તેમ. કેમકે ૩૦ આપણે તેના શરીરના અવયવો, એટલે તેના માંસના તથા હાડકાંઓના છિયે. એ માટે માણસ પોતાનાં માખાપને મૂકશે ૩૧ ને પોતાની વહુની સાથે જોડાશે, ને તે બંને એક દેહ થશે. આ ૩૨ મોટો ભેદ છે ; પણ હું ખ્રીસ્ત તથા મંડળી સંબંધી બોલું છું. પરંતુ તમે પણ એમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમ પોતાની ૩૩ વહુ પર પ્રેમ કરે ; ને વહુ પોતાના વરની મર્યાદા રાખે.

છોકરાં, પ્રભુમાં તમારાં માખાપને માનો, કેમકે એ યથા- ૬ ન્યાય છે. તારા બાપ તથા માનું સન્માન કર (તે વચન- ૨ સહિત પહેલી આજ્ઞા છે), એ સાફ કે તૂટે ભલું થાય, ને પૃથ્વી ૩ પર તારું આયુષ્ય લાંબું થાય. અને બાપો, તમારાં છોકરાંને, ૪ ન ચિહીડવો, પણ પ્રભુની શિક્ષા તથા બોધમાં તેઓને ઉછેરો.

દાસો, બિહીકથી તથા ધાકથી ને હૃદયના ભોળાપણામાં, જેમ ૫ ખ્રીસ્તને તેમ, દેહ પ્રમાણે જે ધણીઓ તેઓને માનો ; માણસોને ૬ પ્રસન્ન કરનારા જેવા, આંખ આગળની ચાકરી પ્રમાણે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના દાસોના જેવા, જીવથી દેવની ઈચ્છા પૂરી કરો, ૭ માણસોની ચાકરી નહિ, પણ જાણે કે પ્રભુની છે તેમ સંતોષથી કરો ; એવું જાણીને કે જે કંઈ સાફ કોઈ કરે, તે દાસ હોય કે ૮ મોકળો હોય પ્રભુથી તેજ પામશે. અને ધણીઓ, તમે તેઓ ૯ વિષે એમજ કરો ; ધમકી છોડો, ને જાણો કે તમારો પણ ધણી આકાશમાં છે, ને તેની પાસે પક્ષપાત નથી.

છેલ્લું, મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં તથા તેના સામર્થ્યના બળમાં ૧૦ શક્તિવાન થાઓ. શેતાનની યુક્તિઓની સામે, તમે રિથર ૧૧ રહી શકો, માટે દેવનાં સર્વ હથિયારો સજો. કેમકે રક્ત તથા ૧૨ માંસની સામે આપણું મલ્લયુદ્ધ નથી, પણ અધિપતિઓની સામે, અધિકારીઓની સામે, જગતમાંના આ અધિકારના સત્તાધારીની સામે, આકાશીઓમાં ભુંડાઈના આત્મિક [લશ્કરો]ની સામે છે. એ માટે દેવનાં સર્વ હથિયારો લો, ૧૩

કે તમે ભુંડે દહાડે અટકાવી શકો, ને સર્વ કરીને ઉભારહી
 ૧૪ શકો. એ માટે સત્યથી તમારી કમ્મર ખાંધીને તથા ન્યાયી-
 ૧૫ પથ્થાનું અખતર પહેરીને તથા શાંતિની સુવાર્તાની તૈયારી
 ૧૬ પગોમાં પહેરીને, ઉભારહો. સર્વ ઉપરાંત વિશ્વાસની ઢાલ
 ૧૭ સો, જેથી ભુંડાના અળતા ભાલાઓ હોલવી શકશો. અને
 તારણનો ટોપ તથા આત્માની તરવાર જે દેવની વાત છે, તે
 ૧૮ સો. આત્મામાં સર્વ પ્રાર્થના તથા વિનંતી હરવખત કરો, ને
 તેજ માટે સઘળા પવિત્રો વિષે સર્વ હઠેઠથી તથા વિનંતીથી
 ૧૯ જાગતા રહો, ને મારે વારંતે પણ, કે જે સુવાર્તાને સાંઝે હું
 સાંકળોમાં સંદેશીઓ છું, તેનો ભેદ જણાવવાને મને માંઝે
 ૨૦ મહો ઉઘાડીને બોલવાનું અપાય. અને કે તેમાં જેમ બોલવું
 ઘટાર્થ છે, તેમ હું હિન્મતવાન થાઉં.

૨૧ વળી મારા વિષેની વાતો, ને હું શું કહું છું, તે તમને પણ
 જણાય, માટે તુખીકસ જે પ્રિય ભાઈ તથા પ્રભુમાં વિશ્વાસ
 ૨૨ સેવક તે તમને સર્વ જણાવશે. તેને મેં તમારી પાસે એજ
 માટે મોકલ્યો, કે તમે અમારી અવસ્થા જાણો, ને તે તમારાં
 હૃદયોને દિલાસો દે.

૨૩ દેવ બાપથી તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી, ભાઈઓને શાંતિ
 ૨૪ તથા વિશ્વાસસહિત પ્રીતિ થાઓ. જેઓ આપણા પ્રભુ
 ઈશુ ખ્રીસ્ત પર નિષ્કપટ પ્રીતિ રાખે છે તેઓ સર્વની સાથે
 કૃપા થાઓ. આમેન.

ફિલિપીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

ફિલિપી મધ્યે ઈશુ ખ્રીસ્તમાં સહુ પવિત્રો, અધ્યક્ષો તથા ૧
સહાયકારીઓ સુધ્ધાં, એઓની પ્રત્યે ખ્રીસ્ત ઈશુના દાસો
પાઉલ તથા તીમોથી [લખેછે]. દેવ આપણા બાપથી તથા ૨
મભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

મારી સર્વે પ્રાર્થનામાં નિત્ય આનંદથી તમ સર્વને સાડ ૩
વિનંતી કરીને, પહેલા દહાડાથી આજ સુધી સુવાર્તામાં ૪
તમારા ભાગિયાપણાને લીધે, હું જ્યારે જ્યારે તમારું સ્મરણ ૫
કરું છું ત્યારે ત્યારે મારા દેવનો ઉપકાર માનું છું. મને ભરોસો છે ૬
કે, જેણે તમારામાં સારા કામનો આરંભ કરીયા તે, ઈશુ ખ્રીસ્તના
દહાડા સુધી, સંપૂર્ણ કરતો જશે. એમજ તમ સર્વે વિષે એ ૭
માનવું મને યોગ્ય છે; કારણ કે તમ બધા કૃપામાં મારી સાથે
ભાગિયા છતાં, હું મારાં બંધનોમાં ને સુવાર્તાના પ્રત્યુત્તર
આપવામાં તથા તેને સાખીત કરવામાં, તમને મારા હૃદયમાં
રાખું છું. કેમકે દેવ મારો સાક્ષી છે, કે હું ઈશુ ખ્રીસ્તની કરૂણામાં ૮
તમ સર્વને કેટલા ચાહું છું. અને હું એવી પ્રાર્થના કરું છું કે, ૯
જ્ઞાનમાં તથા સર્વ સમજમાં તમારી પ્રીતિ વધારે ને વધારે
થતી જાય. એ સાડ કે જે ઉત્તમ તે તમે પારખી લો, કે તમે ૧૦
ખ્રીસ્તના દહાડા સુધી નિબંકપટ તથા નિર્દોષ થાઓ; ને દેવની ૧૧
સ્તુતિ તથા મહિમા થવા સાડ ન્યાયીપણાનાં જે ફળ ઈશુ
ખ્રીસ્તથી છે તેઓથી ભરાએલા થાઓ.

ભાઈઓ, તમે જાણો એવું હું ચાહું છું કે, મારા વિષે જે જે ૧૨
થયાં, તે સુવાર્તાની વધારે વૃદ્ધિના કામમાં આબ્યાં, એવાં કે ૧૩

આખા રાજ્યદરબારમાં તથા બધા બીજાઓમાં ખ્રીસ્તને લીધે
 ૧૪ જે મારાં બંધનો છે તે પ્રગટ થયાં ; ને પ્રભુમાંના ઘણા ખરા
 ભાઈઓએ મારાં બંધનોથી ભરોસો પામીને, ભય વિના
 ૧૫ પ્રભુની વાત બોલવાની વધતી હિન્મત રાખી. કેટલાએક તો
 અદેખાઈ તથા વિરોધથી, ને કેટલાએક સુબુદ્ધિથી ખ્રીસ્તની
 ૧૬ વાત પ્રગટ કરેછે. પહેલા તો મારાં બંધનો પર સંકટ આણવા
 ચાહીને, શુદ્ધ મનથી નહિ પણ વિરોધથી ખ્રીસ્તની વાત પ્રગટ
 ૧૭ કરેછે ; પણ બીજા, સુવાર્તા વિષે પ્રત્યુત્તર આપવા સાડે હું
 ૧૮ ઠરાવાયો છું, એવું જાણીને પ્રેમથી કરેછે. તો શું? હરેક રીતે,
 ઢોંગથી કે ખરાપણથી ખ્રીસ્તની વાત કરાયછે, એથી હું આનંદ
 ૧૯ પામુંછું, ને પામીશ. કેમકે હું જાણુંછું કે, તમારી વિનંતીથી તથા
 ખ્રીસ્તના આત્માના સહાયથી, આ મારા તારણને સાડે કામમાં
 ૨૦ આવશે. એ પ્રમાણે મારી અપેક્ષા તથા આશા છે કે, હું
 કશામાં શરમાઈશ નહિ ; પણ સર્વે હિન્મતથી, જેમ સદા તેમ
 હમણાં પણ, મારા શરીરમાં જીવનથી હોય કે મરણથી હોય
 ૨૧ ખ્રીસ્ત મોટો મનાશે. કેમકે મને જીવવું તે ખ્રીસ્ત, ને મરવું તે
 ૨૨ લાભ છે. પણ દેહમાં જીવવું એ જો મારા કામનું ફળ હોય, તો
 ૨૩ હું શું પસંદ કરું, તે હું જાણતો નથી ; કેમકે આ બે વિષે હું
 તંગીમાં છું ; નિકળવું તથા ખ્રીસ્તની સાથે હોવું એવી મારી
 ૨૪ ઈચ્છા છે, કેમકે તે બહુ વસ્તું સાડે છે ; પણ દેહમાં રહેવું
 ૨૫ તમારે લીધે વધારે અગત્યનું છે ; ને એ ભરોસો રાખીને, હું
 જાણુંછું કે હું રહેવાનો, ને તમારા વિશ્વાસની વૃદ્ધિ તથા
 ૨૬ આનંદને સાડે હું તમ સર્વની સાથે રહીશ ; એ સાડે કે ફરી
 તમારી પાસે મારા આવવાથી, મારા વિષે તમારો જે આનંદ,
 ૨૭ તે ખ્રીસ્તમાં ઘણો થાય. કેવળ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને યોગ્ય
 આચરણ કરો, એ સાડે કે હું આવીને તમને જોહું અથવા
 વેગળો રહું તો પણ તમારા વિષે સાંભળું કે, તમે એક
 આત્મામાં સ્થિર રહીને એક જીવથી સુવાર્તાના વિશ્વાસને
 ૨૮ સાડે પ્રયત્ન કરોછો, ને અટકાવનારાથી કશામાં બિહીતા
 નથી ; એ તેઓને વિનાશની, પણ તમને તારણની નિશાણી

છે, ને તે દેવથી છે. કેમકે ખ્રીસ્તને વાસ્તે તમને આ ૨૯
કૃપા અપાએલી છે, કે તે પર વિશ્વાસ કરવો કેવળ એમ
નહિ, પણ તે વાસ્તે દુઃખ પણ સહવું; જેવું યુદ્ધ તમે ૩૦
મારામાં જોયું છે, ને મારામાં છે એ હમણાં સાંભળો, તેવુંજ તમને પણ છે.

એ માટે જો ખ્રીસ્તમાં કોઈ દિલાસો, જો પ્રેમનું કુંઠ સમા- ૨
ધાન, જો આત્માની કુંઠ સંગત, જો કુંઠ દયા તથા કૃપા હોય,
તો મારો આનંદ સંપૂર્ણ કરો, એવો કે તમે એકજ મનના ૨
થાઓ, એકજ પ્રેમ રાખો, એક જીવના તથા એક મનના
થાઓ. ભાંડણ કે વ્યર્થ અભિમાનથી કુંઠ ન કરો, પણ હરેકે ૩
નમ્રભાવથી પોતા કરતાં બીજાઓને ઉત્તમ ગણવા. તમે હરેક ૪
જે જે પોતાનાં તે પરજ નહિ, પણ જે જે બીજાઓનાં તે પર
પણ લક્ષ રાખો. ખ્રીસ્ત ઈશુનું જે મન હતું, તે તમે પણ ૫
રાખો; તેણે દેવના રૂપમાં છતાં, દેવને સમાન હોવું એ પકડી ૬
રાખવાનું આહું નહિ; પણ તેણે દાસનું રૂપ લઈને એટલે ૭
માણસોની પ્રતિમામાં થઈને પોતાને ખાલી કર્યો; ને ૮
માણસના સરખા આકારમાં પ્રગટ થયો ત્યારે, મરણ હા
વધસ્તંભના મરણ સુધી આધીન થઈને, પોતાને લીન કર્યો.
એને લીધે, દેવે તેને ઘણો હંચો કીધો, ને સર્વ નામો કરતાં ૯
તેને મોહુ નામ આપ્યું; એવું કે આકાશમાંનાં તથા ભૂમિ પરનાં ૧૦
તથા ભૂમિ તળેનાં સર્વ ઈશુને નામે ઘુંટણ ટેકવે; ને ૧૧
દેવ બાપના મહિમાને સાફ, પ્રત્યેક જીભ કબૂલ કરે કે ઈશુ
ખ્રીસ્ત તે પ્રભુ છે.

તો મારા વહાલાઓ, જેમ તમે હમેશાં આધીન હતા, મારી ૧૨
હાજરીમાં કેવળ એમ નહિ, પણ હવે વિશેષે કરીને મા-
ગેરહાજરીમાં, ભય તથા ધુળરીસહિત પોતાના તારણનું
સાધન કરો. કેમકે જે પોતાની પ્રસન્નતાને લીધે તમારામાં ૧૩
ઈચ્છવાની તથા કરવાની પ્રેરણા કરેછે, તે દેવ છે. કચકચ ૧૪
તથા વિવાદ વિના બધાં કરો, કે તમે નિર્દોષ તથા સાલસ, ૧૫

દેવના નિષ્કલંક છોકરા, વાંકી તથા અડીએલ પેઢીમાં જેમાં
 તમે જીવનનું વચન પ્રગટ કરીને જ્યોતીઓ સરખા જગતમાં
 ૧૬ દેખાઓછો એવા તમે થાઓ; એ સાફ કે હું અમથોજ
 દોડ્યો નહિ તથા મેં અમથી મેહેનત કીધી નહિ, એવો
 ૧૭ ખ્રીસ્તના દિવસમાં મને આનંદ થાય. પણ જો હું તમારા
 વિશ્વાસના અર્પણ તથા સેવા પર રેડાઉં, તો હું આનંદ કરુંછું,
 ૧૮ ને તમે સર્વની સાથે પણ હરખાઉંછું. એમજ તમે પણ આનંદ
 કરીને મારી સાથે હરખાઓ.
 ૧૯ પણ હું પ્રભુ ઈશુમાં આશા રાખુંછું, કે હું તીમોથીને તમારી
 પાસે વહેલો મોકલીશ, એ સાફ કે તમારી અબર જાણીને હું પણ
 ૨૦ છાતી રાખું; કેમકે જે તમારી ચિંતા ખરી રીતે રાખશે, એવો
 ૨૧ સમાનશીલ કોઈ બીજો મારી પાસે નથી. કેમકે ખ્રીસ્ત ઈશુની
 ૨૨ વાત નહિ, પણ પોતાનીજ વાત સઘળા શોધીછે. પણ તમે તેને
 પરખીને જાણોછો, કે જેમ દીકરો બાપની સાથે તેમ તેણે
 ૨૩ સુવાર્તાને સાફ મારી સાથે સેવા કીધી. એ માટે હું આશા
 રાખુંછું કે, જ્યારે હું પોતા વિષેની વાત જાણું, ત્યારેજ હું તેને
 ૨૪ મોકલીશ; ને પ્રભુમાં ભરોસો રાખુંછું, કે હું પોતે પણ વહેલો
 ૨૫ આવીશ. તો પણ એપાત્રોદીત મારો ભાઈ તથા સાથે કામ
 કરનાર તથા સહયોજી, ને તમારો મોકલેલો તથા મારો અપ
 પુરો પાડનાર, તેને તમારી પાસે મોકલવાની મને અગત્ય
 ૨૬ જણાઈ; કારણ કે તે તમ સર્વને બહુ આહાતો હતો તથા ઉદાસ
 ૨૭ હતો, કેમકે તમે સાંભળ્યું કે તે માંદો હતો; કેમકે તે મરવા
 જવો માંદો હતો ખરો, પણ દેવે તેના પર દયા કીધી, ને કુવળ
 તેના પર નહિ, પણ મારા પર પણ, કે મને શોક પર શોક ન
 ૨૮ થાય. એ માટે મેં બહુ ઉતાવળે તેને મોકલ્યો, કે તમે તેને
 ૨૯ જોઈને ફરીથી હરખાઓ, ને મારો ખેદ પણ ઓછો થાય. એ
 માટે તમે સર્વ આનંદસહિત પ્રભુમાં તેનો અંગીકાર કરો; ને
 ૩૦ એવાઓને માનયોગ્ય ગણો; કેમકે ખ્રીસ્તના કામને સાફ
 તે મરણની પાસે થયો, ને મારે અર્થે તમારી સેવામાં જે ઓછું
 તે સંપૂર્ણ કરવાને, પોતાનો જીવ જોખમમાં નાખ્યો.

દેહું, મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં હરખાઓ. એજ વાતો ૩
 તમને લખવી તેથી હું કાયર થતો નથી; પણ તે તમારા
 સંરક્ષણને વાસ્તે છે. કુતરાઓથી સંભાળો, ભુંડાઈ કરનારા- ૨
 ઓથી સંભાળો, વ્યર્થ સુનતથી સંભાળો. કેમકે આપણે ૩
 આત્માએ દેવની સેવા કરનારા તથા ખ્રીસ્ત ઈશુમાં અભિમાન
 કરનારા તથા દેહ પર ભરોસો ન રાખનારા, સુનતી છિયે. તો ૪
 પણ દેહ પર ભરોસો રાખવાનું મારી પાસે પણ છે; જો
 ખીજો કોઈ વિચારે કે તેને દેહ પર ભરોસો રાખવાનું હોય,
 તો મને વધતું; આઠમે દહાડે સુનત પામેલો, ઈસ્રાએલના ૫
 સંતાનનો, બન્યામીનના કુળનો, હેશ્રીઓનો હેશ્રી, નિયમ
 સંબંધી ફરોશી, આસ્થા સંબંધી મંડળીને સતાવનાર, ૬
 નિયમના ન્યાયીપણા સંબંધી નિર્દોષ. પણ જો મને લાભના ૭
 જોવાં હતાં, તે મેં ખ્રીસ્તને લીધે તોટા જોવાં ગણ્યાં. અને વળી ૮
 ખ્રીસ્ત ઈશુ મારા પ્રભુના જ્ઞાનની ઉત્તમતાને લીધે, હું બધાંને
 તોટો ગણું છું; એને લીધે મેં સઘળાંનો તોટો સહ્યા, ને તેઓને
 કચરૂં ગણું છું, કે ખ્રીસ્તને મેળવું, ને તેનામાં મળી રહું, ને ૯
 નિયમથી માફ જો ન્યાયીપણું તે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના વિશ્વાસને
 આસરે દેવથી જો ન્યાયીપણું વિશ્વાસને કારણે છે, તે માફ
 થાય; એ માટે કે હું તેને તથા તેના ઉત્થાનના પરાક્રમને તથા ૧૦
 તેના દુઃખોના ભાગિયાપણાને જાણું; એટલે તેના મરણને ૧૧
 સમાનરૂપ થઈ કે, હું કોઈ પણ રીતે મુખેલાંઓના ઉત્થાનને
 પહોંચું. હજી સુધી હું મેળવી ચુક્યો કે હજી સુધી સંપૂર્ણ ૧૨
 થયો, એમ નહિ; પણ હું પછવાડે લાગું છું, કે જોને સાફ હું
 ખ્રીસ્ત ઈશુથી પકડી લેવાયો; તેને હું પકડી લઉં. ભાઈઓ, ૧૩
 મેં પકડી લીધું છે એમ હું ગણતો નથી, પણ એક કામ હું કરું છું,
 જો પછવાડી તેને વિસરીને, ને જો અગાડી તેની ભણી ધાઈને,
 ખ્રીસ્ત ઈશુમાં દેવથી ઉપરના તેડાના ઈનામને વાસ્તે, ૧૪
 નિશાનની ભણી આગળ વધું છું. માટે આપણામાંના જોડલા ૧૫
 પૂર્ણ, તેડલાએ એજ ભાવ રાખવો; ને જો કોઈ વાત વિષે

તમે બીજો ભાવ રાખો, તો દેવ એ પણ તમને પ્રગટ કરશે.
૧૬ તો પણ આપણને પ્રાપ્ત થયો તેજ નિયમથી ચાલવું, તેજ ભાવ રાખવો.

૧૭ ભાઈઓ, મને અનુસરો, ને અમે જે નમુનો તમને આપિયે-
૧૮ છિયે તે પ્રમાણે જે ચાલનારા તેઓને ધારી જીવો. કેમકે ઘણા
એવા ચાલનારા છે, કે જેઓ વિષે મેં તમને ઘણી વાર કહ્યું,
ને હમણાં રડતો પણ કહું છું કે, તેઓ ખ્રીસ્તના વંદસ્તભના
૧૯ શત્રુઓ છે; વિનાશ તેઓનો અંત, પેટ તેઓનો દેવ, લાજમાં
૨૦ તેઓનું અભિમાન છે, તેઓ સંસારી ચિત્ત રાખે છે. પણ આપણું
પ્રજાપણું આકાશમાં છે, ત્યાંથી પણ આપણે તારનાર એટલે
૨૧ પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની રાહ જોઈએ છિયે. તે, જે સામંથ્યથી સઘળાં
પોતાને આધીન કરી શકે છે, તે પ્રમાણે આપણી દીનાવસ્થામાંના
શરીરને બદલશે, કે તે પોતાના મહિમાના શરીર સ્વરૂપું થાય.

૪ એ માટે, મારા પ્રિય તથા બહુ વહાલાં ભાઈઓ, મારા
આનંદ તથા મુગટ, પ્રિયો, પ્રભુમાં તેમજ સ્થિર રહો.

૨ યુઓહિયાને વિનંતી કરું છું તથા સુનતુખેને વિનંતી કરું છું કે,
૩ તેઓ પ્રભુમાં એક ચિત્તની થાય. અને ખરા સોબતી, હું
તમારી પાસે એવું માગું છું કે તું એઓની સહાયતા કરે, કારણ કે
એણીઓએ મારી સાથે તથા કલેમેંટની સાથે તથા બીજા મારા
સહાયકારીઓ જેઓનાં નામ જીવનના પુસ્તકમાં છે તેઓની
સાથે સુવાર્તામાં મહેનત કરીધી.

૪ પ્રભુમાં સદા આનંદ કરો; હું ફરી કહું છું કે, આનંદ કરો.
૫ તમારી સહનશીળતા સર્વ માણસોને જણાય; પ્રભુ પાસે છે.
૬ કશાની ચિંતા ન કરો; પણ સર્વ વિષે પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ
૭ ઉપકારસ્તુતિ સાથે, તમારી અરજીઓ દેવને જણાવો. અને
દેવની શાંતિ જે સર્વ સમજણ કરતાં અધિક, તે ખ્રીસ્ત ઈશુમાં
તમારાં હૃદયોને તથા મનોને સંભાળશે.

૮ છેલ્લું, ભાઈઓ, જે કાંઈ ખરાં, જે કાંઈ શોભાવંત, જે કાંઈ
યથાન્યાય, જે કાંઈ શુદ્ધ, જે કાંઈ પ્રીતિલાયક, જે કાંઈ સુકીર્તિ-

માન છે, જે કોઈ સદ્ગુણ ને જે કોઈ વખાણ, તો તેઓને વિચાર કરો. જે તમે શીખ્યા તથા પામ્યા તથા સાંભળ્યાં તથા ૯ મારામાં જોયાં તે કરો; ને શાંતિનો દેવ તમારી સાથે થશે.

મેં પ્રભુમાં ઘણો આનંદ કીધો, કે મારાં વિષે ચિંતા કરવામાં ૧૦ તમે હમણાં પ્રદુઃખિત થયા; તેમાં તો તમે ચિંતા કરતા હતા, પણ તમને પ્રસંગ ન મળ્યો. હું અછૂતને લીધે બોલું છું એમ ૧૧ નહિ, કેમકે જે અવસ્થામાં હું છું, તેમાં સંતોષી રહેવાને શીખેલો છું. ગરીબ થવું હું જાણું છું તથા પુશ્કળ પામવું પણ હું ૧૨ જાણું છું; હર પ્રકારે તથા સર્વમાં તૃપ્ત તથા ભુખ્યો થવાને, પુશ્કળ પામવાને ને તંગીમાં રહેવાને હું શીખેલો છું. ખ્રીસ્ત જે મને ૧૩ પરાક્રમ આપે છે તેથી હું બધાં કરી શકું છું. તો પણ તમે મારા ૧૪ સંકટમાં મારી મદદ કીધી તે સાંકે કીધું. અને, ઓ શિલિપીઓ, ૧૫ તમે જાણો છો કે, સુવાર્તાના આરંભમાં, જ્યારે હું માકેદોન્યામાંથી નિકળ્યો, ત્યારે દેવા સેવાની વાતમાં એકલા તમારા વિના બીજી કોઈ મંડળી મારી ભાગિદાર ન હતી. કેમકે ૧૬ થેસાલોનીકેમાં પણ તમે એકવાર ને બીજીવાર પણ મારા અપને સાંકે મોકલ્યું. હું કાંઈ દાન શોધું છું, એમ નહિ, પણ ૧૭ જે ફળ તમારાં લેખામાં ઘણું થાય એવું શોધું છું. મારી પાસે ૧૮ સઘળાં ને પુષ્કળ પણ છે; તમારાં દાન એપાફોદીતથી પામીને હું ભરપૂર છું; તે તો સુગંધનો વાસ, પસંદ અર્પણ, ને દેવને ગમતું છે. અને મારો દેવ પોતાની સંપત્ત પ્રમાણે મહિ- ૧૯ મામાં તમારી સર્વ ગરજ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં પુરી પાડશે. આપણા ૨૦ દેવ તથા આપને સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

ખ્રીસ્ત ઈશુમાં સર્વ પવિત્રોને ક્ષેમ કુશળ કહો. મારી સાથે ૨૧ જે ભાઈઓ તેઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. સર્વ પવિત્રો, ૨૨ વિશેષે જે કાયસારનાં ઘરમાંનાં, તેઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે.

આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે ૨૩ થાઓ. આમેન.

કલોસીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

- ૧ કલોસે મધ્યે ખ્રીસ્તમાં પવિત્ર તથા વિશ્વાસી ભાઈઓને,
પાઉલ, દેવની ઈચ્છાથી ઈશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, ને ભાઈ
૨ તીમોથી [લખેછે]. દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઈશુ
ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા શાંતિ તમને થાઓ.
- ૩ અમે, ખ્રીસ્ત ઈશુમાં તમારા વિશ્વાસ વિષે, ને તમારે
સાડ આકાશમાં રાખેલી આશાને લીધે સર્વ પવિત્રો પર
૪ તમારે જે પ્રેમ છે તે વિષે સાંભળ્યું, ત્યારથી તમારે સાડ
હમેશાં પ્રાર્થના કરીને આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના દેવ તથા
૫ બાપની ઉપકારસ્તુતિ કરિયેછિયે; તે આશા વિષે તમે
૬ સુવાર્તાના ખરાપણાની વાતમાં અગાઉ સાંભળ્યું; તે તમારી
પાસે આવી છે, જેમ આખા જગતમાં પણ છે ને ફળ આપેછે
ને વધેછે; જે દહાડથી તમે ખરાપણામાં દેવની કૃપા સાંભળી
૭ તથા જાણી તે દહાડથી તમારામાં પણ એમજ છે. એમજ
અપાકા અમારા સાધોદસ પાસેથી તમે શીખ્યા, તે તમારે
૮ સાડ ખ્રીસ્તનો વિશ્વાસુ સેવક છે; આત્મામાં તમારે પ્રેમ
તેણે પણ અમને જાણાવ્યો.
- ૯ એ માટે અમે તે સાંભળ્યું તે દહાડથી તમારે સાડ પ્રાર્થના
તથા અરજ કરવાને ચુકતા નથી, કે તમે સર્વ ખુદ્ધિ તથા
આત્મિક સમજણમાં દેવની ઈચ્છાના જ્ઞાનથી ભરપૂર થાઓ,
૧૦ એવા કે તમે સર્વ રીતે પ્રસન્નતાને સાડ પ્રભુને યોગ્ય ચાલો,
ને સર્વ સારાં કામમાં ફળ લાવો, ને દેવની ઓળખાણમાં વધતા
૧૧ જાઓ, ને આનંદસહિત સર્વ ધીરજ તથા સહનતાને સાડ,

તેના મહિમાના પરાક્રમ પ્રમાણે સર્વ શક્તિવાન થાઓ ; ને જ ૧૨
 બાપે આપણને અજવાળામાંના પવિત્રોના વારસાના ભાગને
 સાડ યોગ્ય કીધા છે, તેની ઉપકારસ્તુતિ કરો. તેણે અધિકારના ૧૩
 અધિકારમાંથી આપણને છોડાવ્યા તથા પોતાના પ્રિય પુત્રના
 રાજ્યમાં પાર પાડ્યા. તેનામાં આપણને ઉદ્ધાર એટલે ૧૪
 પાપોની માફી છે. તે અદૃશ્ય દેવની પ્રતિમા, સર્વ સૃષ્ટિનો ૧૫
 પ્રથમજ છે ; કેમકે તેનાથી બધા ઉત્પન્ન થયાં, જે આકાશમાં ૧૬
 તથા જે પૃથ્વી પર, જે દૃશ્ય તથા જે અદૃશ્ય, રાજ્યાસનો કે
 ધણીપણાં કે અધિપતિઓ કે અધિકારો, સર્વ તેનાથી તથા
 તેને સાડ ઉત્પન્ન થયાં ; ને તે સર્વ કરતાં પ્રથમ છે ; ને તેનાથી ૧૭
 સર્વ જારી રહે છે. અને તે શરીરનું એટલે મંડળીનું શીર છે ; ૧૮
 તે આરંભ એટલે મુખેલાંઓમાંથી પ્રથમજ છે, કે સઘળાંમાં તે
 ઉત્તમ થાય. કેમકે [બાપને] પસંદ લાગ્યું, કે તેમાં સર્વ ૧૯
 સંપૂર્ણતા રહે ; ને તેનાથી, તેના વધસ્તંભના લોહીથી, શાંતિ ૨૦
 કરાવીને, જે સઘળાં પૃથ્વી પર છે કે આકાશમાં છે, તે
 સઘળાંનો મેળાપ પોતાની સાથે તેનાથી કરાવે. અને તમને ૨૧
 પણ જેઓ પહેલાં વેગળા, ને ભુંડાં કામેથી તમારા મનમાં
 વેરી હતા, તેણે હમણાં પોતાના માંસના શરીરમાં મરણવડે
 મેળાપ કરાવ્યો છે, એ સાડ કે તમને પવિત્ર તથા નિર્દોષ તથા ૨૨
 નિષ્કલંક પોતાની આગળ મૂકે ; જો તમે વિશ્વાસમાં બાંધેલા ૨૩
 તથા દૃઢ રહો ; ને જે સુવાર્તા તમે સાંભળી છે, જે આકાશ
 તળેના સર્વ પ્રાણીને પ્રગટ થઈ છે, જેનો સેવક હું પાઉલ થયો
 છું, તેની આશાથી જો તમે ન ખસેડાઓ તો.

તમારે સાડ જે મારાં દુઃખો તેમાં હું હમણાં હરખાહું છું ; ૨૪
 ને ખ્રીસ્તના સંકટોનું ઓછાપણું, તેનું શરીર જે મંડળી છે
 તેને સાડ, હું મારા દેહમાં પૂરું કરું છું ; દેવની વાત સંપૂર્ણ ૨૫
 કરવાને, દેવનો જે કારભાર મને તમારે સાડ આપેલો તે પ્રમાણે
 હું મંડળીનો સેવક થયો છું ; તે [વાત એટલે] મર્મ યુગાથી ૨૬
 તથા પેઢીઓથી ગુમ્મ રાખેલો હતો, પણ હમણાં તે તેના
 પવિત્રોને પ્રગટ થયો છે. તેઓને દેવે એ જણાવવા આહું કે, ૨૭

વિદેશીઓમાં તે મર્મના મહિમાની સંપત્ત શી છે, તે એ કે, ૨૮ તમારામાં ખ્રીસ્ત મહિમાની આશા. તેની વાત અમે પ્રગટ કરિયેછિયે, ને પ્રત્યેક માણસને બોધ કરિયેછિયે તથા સર્વ જ્ઞાનથી પ્રત્યેક માણસને શિખાવિયેછિયે, એ સાડ કે પ્રત્યેક ૨૯ માણસને સંપૂર્ણ, ખ્રીસ્તમાં હાજર કરિયે. એને સાડ હું પણ, તેની પ્રેરણા જે બળથી મારામાં પ્રેરણા કરેછે, તે પ્રમાણે કબ્લ કરીને મેહેનત કરું.

૨ હું આહું છું કે તમે એ જાણો, કે તમારા વિષે તથા જેઓ લાઓદીકિયામાં છે તેઓ વિષે તથા જેટલાએ દેહમાં માડે ૨ મહો જોયું નથી તેઓ વિષે મને કોટલી ચિંતા છે કે, તેઓનાં હૃદયો સમાધાન પામે, ને દેવનો મર્મ એટલે ખ્રીસ્તને જાણવાને જ્ઞાનની સંપૂર્ણતાની સંપત્ત પ્રાપ્ત કરવા સાડ, ૩ ખીતિથી જોડાયલાં થાય. તેનામાં જ્ઞાન તથા સુધ્ધિનો સર્વ સંગ્રહ ૪ ગુપ્ત રહેલો છે. એને કોઈ માણસ મનોહર વાતોથી તમને ન ૫ જુલાવે માટે હું એ કહું છું. કેમકે દેહમાં હું વેગજો છું, તો પણ આત્મામાં તમારી પાસે છું; ને તમારી સારી રીત તથા ખ્રીસ્ત પરના તમારા વિશ્વાસની સ્થિરતા જોઈને આનંદ કરું છું.

૬ એ માટે જેમ તમે ખ્રીસ્ત ઈશુ પ્રભુને માની લીધા છે, ૭ તેમ, તેમાં જડ ઘાલેલા તથા બાંધેલા તથા જેમ શીખામણ પામ્યા તેમ વિશ્વાસમાં સ્થિર રહીને ને ઉપકારસ્તુતિ સાથે તેમાં વધતા જઈને, તેનામાં ચાલો.

૮ સાવધાન રહો, રખે જ્ઞાન તથા ખાલી કપટ જે ખ્રીસ્ત પ્રમાણે નહિ, પણ માણસોના સંપ્રદાય પ્રમાણે ને જગતનાં ૯ તલ્લો પ્રમાણે છે, તેથી કોઈ તમારો ફસાવનાર થાય. કેમકે ૧૦ ખ્રીસ્તમાં દેવપણાની સર્વ સંપૂર્ણતા શરીરરૂપે વસેછે. એને તમે તેમાં સંપૂર્ણ થયા છો; તે સર્વ વણીપણાનું તથા અધિ- ૧૧ કારનું શીર છે; ને જે સુનત હાથે કરેલી નથી તેથી તમે તેમાં સુનતી થયા, એટલે ખ્રીસ્તની સુનતને આસરે દેહના પાપી ૧૨ અંગને ઉતારવાથી. તેની સાથે તમે બાપ્તિસ્મામાં દટાયા, ને

તેમાં પણ દેવ, જેણે મુખેલાંમાંથી તેને ઉઠાડ્યો, તેના સામર્થ્યના વિશ્વાસથી તમે તેની સાથે ઉઠાડાયા. અને તમે ૧૩ તમારા અપરાધોમાં તથા તમારા દેહની બેસુનતમાં મુખેલા છતાં, તેણે તમારા સર્વ અપરાધો માફ કરીને, તમને તેની સાથે જીવાડ્યા; ને આપણા પર જે વિધિમાંનો હસ્તલેખ ૧૪ આપણને વિરૂદ્ધ હતો, તેને ભુંસીને તથા વધસ્તંભે તેને ખીલા મારીને વચમાંથી કહાડીનાખ્યો. અને ધણીપણા તથા ૧૫ અધિકારો પાડીને, વધસ્તંભે તેઓ પર જય પામીને તેઓને પ્રગટ દેખાડ્યા.

એ માટે ખાવા કે પીવા કે પર્વ કે ચાંદરાત કે વિશ્રામ- ૧૬ વારો વિષે, કોઈ તમારો ન્યાય ન કરે. તેઓ તો ધનાર ૧૭ વાતનો ઓળો, પણ શરીર ખીસ્તનું છે. નમણતાઈ તથા દૂતોની ૧૮ સેવા પર ભાવં રાખીને, કોઈ તમને ન ફસાવે, તેણે જે જોયાં નથી તેમાં તે પેસેછે, ને પોતાના દૈહિક મનથી અમથો ફૂલેછે, ને ૧૯ શીરને નથી રાખતો, કે જેથી આખું શરીર, સાંધાઓ તથા રગોને આસરે, પોષણ પામીને તથા જડાઈને દેવની વૃદ્ધિથી વધેછે.

એ માટે જે તમે ખીસ્તની સાથે જગતનાં તત્ત્વોથી મુગ્યા છો, ૨૦ તો જગતમાં જીવનારાની પઠે વિધિ કેમ માનોછો? [જેવા ૨૧ કે] અડકવું નહિ, ચાખવું નહિ, હાથમાં લેવું નહિ (એ સઘળાં ૨૨ વાપરવાથી નાશને સાડ છે) જેઓ માણસોની આજ્ઞા તથા શીખામણ પ્રમાણે છે. એઓને, સ્વેચ્છિત સેવા તથા નમણતાઈ ૨૩ તથા શરીરના સ્વદમન વિષે જ્ઞાનનો દેખાવ તો છેજ, પણ દેહના વિષયો વિરૂદ્ધ તેઓ કોઈ ઉપયોગનાં નથી.

એ માટે જે તમે ખીસ્તની સાથે ઉઠાડાએલા, જ્યાં ખીસ્ત ૩ દેવને જમણે હાથે બેઠેલો ત્યાંની એટલે ઉપરની વાતો શોધા. ઉપરની વાતો પર ચિત્ત લગાડો, પૃથ્વી પરની વાતો પર ૨ નહિ; કેમકે તમે મુગ્યા છો, ને તમારું જીવન ખીસ્તની સાથે ૩ દેવમાં ગુપ્ત રાખેલું છે. જ્યારે ખીસ્ત આપણું જીવન પ્રગટ ૪ થશે, ત્યારે તમે પણ તેની સાથે મહિમામાં પ્રગટ થશો.

- ૫ એ માટે પૃથ્વી પરના તમારા અવયવો, એટલે વ્યભિચાર, અથુદ્ધપણું, કામાતુરપણું, ભુંડી ઈચ્છા તથા દુઃખલોભ જે
- ૬ મૂર્તિભક્ત છે, તેઓને મારીનાઓ. એ કામોને ક્ષીયે આશા-
- ૭ ભંજનના દીકરા પર દેવનો કોપ આવે છે. અને જ્યારે તમે અગાઉ તેઓમાં જીવતા હતા, ત્યારે તેઓમાં તમે પણ ચાહ્યા.
- ૮ પણ હમણાં રીશ, ક્રોધ, મુડાઈ, દુર્ભાષણ, તમારા મુખમાંથી
- ૯ લજામણી વાત, એ સઘળાં દૂર કરો. એક બીજાની સાથે જુદું ન બોલો, કેમકે તમે જુના માણસપણાને તેની કરણીઓ
- ૧૦ સુધાં ઉતાર્યું છે; ને જે નવું માણસપણું તેના ઉત્પન્ન કરનારની પ્રતિમા પ્રમાણે જ્ઞાનમાં નવું કરાય છે, તે તમે
- ૧૧ પહેર્યું છે. હિયાં નથી હેવેની કે ચહુદી, નથી સુનત કે બેસુનત, નથી ચ્લેચ્છ. નથી રકુધી. નથી દાસ કે સ્વતંત્ર; પણ ખ્રીસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે.
- ૧૨ એ માટે, પવિત્ર તથા વહાલાઓ, દેવના પસંદ કરેલાના જેવા, દયાળુ મન, ઉપકારીપણું. નમણુતાર્થ, કોમળતા, સહનતા
- ૧૩ પહેરો. એક બીજાનું સહન કરો, ને જો કોઈને કોઈ સાથે કજીયો હાય તો માફ કરો, જેમ ખ્રીસ્તે તમને માફ કીધું તેમ
- ૧૪ તમે પણ કરો. પણ એ સઘળાં ઉપરાંત પ્રીતિ જે સંપૂર્ણતાનું
- ૧૫ બંધન છે તે પહેરો. અને ખ્રીસ્તની જે શાંતિને સાચું તમે એક શરીરમાં તેડાએલા છે, તે તમારાં હૃદયોમાં ધણીપણું કરો; ને
- ૧૬ ઉપકારસ્તુતિ કરો. ખ્રીસ્તની વાત સર્વ જ્ઞાનમાં પુષ્કળતાથી તમારામાં રહે, એક બીજાને શીખાવો તથા બોધ કરો, ગીતો, રતોત્રો તથા આત્મિક પ્રબંધથી કૃપાએ તમારા મનમાં પ્રભુની
- ૧૭ આગળ ગાઓ. અને વાંતમાં કે કામમાં જે સર્વ તમે કરો છો, તે સર્વ પ્રભુ ઈશને નામે કરો, ને તેને આસરે દેવ એટલે બાપની ઉપકારસ્તુતિ કરો.
- ૧૮ વહુઓ, તમે જેમ પ્રભુમાં ઘટમાન છે તેમ પોતાના વરોને
- ૧૯ આધીન થાઓ. વરો તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, ને
- ૨૦ તેઓની સાથે કડવા ન થાઓ. બાળકો, તમે સર્વ વાત વિષે
- ૨૧ તમારાં માબાપને માનો, કેમકે તે પ્રભુને ગમે છે. બાપો, તમે

તમારાં બાળકોને ન ચિહીડવો, રખે તેઓ નિરાશ થાય. દાસો, તમે ખુશામતિયાની પઠે આંખ આગળની સેવાથી રર નહિ, પણ મનના ખરાપણાથી ને પ્રભુથી બિહીને, જે દેહ સંબંધી તમારા ધણી તેઓને સર્વ વાત વિષે માનો. અને જે ર૩ કુંઈ તમે કરો, તે સઘણું જીવથી કરો, જાણે કે માથાસોને સારૂ નહિ પણ પ્રભુને સારૂ. કેમકે પ્રભુ પાસેથી વારસાનો બદલો ર૪ પામશે એવું તમે જાણોછો; કારણ કે તમે પ્રભુ ખીરતની સેવા કરોછો. પણ જે ભુંડું કરેછે તેણે જે ભુંડું કર્યું તેનું ફળ ર૫ તે પામશે, ને પક્ષાપાત નથી.

ધણીઓ, જે વાજબી તથા ખરાખર તે તમારા દાસોને ૪ આપો, એવું જાણીને કે આકાશમાં તમારો પણ ધણી છે.

પ્રાર્થનામાં ટકો, ને તેમાં ઉપકારસ્તુતિ સાથે જાગતા ૨ રહો. અને અમારે સારૂ પણ પ્રાર્થના કરો કે, ખીરતના જે ૩ મર્મને સારૂ હું બંધાએલો છું, તે કહેવાને દેવ અમારે સારૂ સુવાર્તીનો દરવાજો ઉઘાડે, કે જેમ મારે બોલવું જોઈએ, તેમ ૪ હું તે પ્રગટ કરું. જેઓ બહાર છે, તેઓની સાથે ડહાપણમાં ૫ ચાલો; સમય ખંડી લો. તમારી વાત મીઠાથી સંજુણી કરેલી ૬ હમેશાં કૃપાસહિત થાય, કે પ્રત્યેકને કેવું ઉત્તર આપવું એ તમે જાણો.

તુખીકસ, જે પ્રભુમાં વહાલો ભાઈ તથા વિશ્વાસુ સેવક તથા ૭ સાથીદાસ, તે મારા વિષેની સઘણી વાત તમને જણાવશે; તેને ૮ મેં તમારી પાસે એજ સારૂ મોકલ્યો કે, તે તમારા વિષેની વાત જાણે, ને તમારાં હૃદયને દિલાસો આપે; તેની સાથે ૯ અનેસીમસ, વિશ્વાસુ તથા વહાલો ભાઈ, જે તમારામાંનો છે, તેને પણ મોકલ્યો; તેઓ હિયાંની સર્વ વાત તમને જણાવશે.

મારો સાથી બંદીવાન આરીરતાર્પસ તથા બાનાબાનો ૧૦ પિત્રાઈ ભાઈ માર્ક (જે વિષે તમને આજ્ઞા મળી, જો તે તમારી પાસે આવે તો તેને અંગીકાર કરો), નેઈશુ જે યુરતસ ૧૧ કહેવાયછે, તેઓ સુનતીઓમાંના છે, તેઓ તમને હોમ કુશળ

- કહે છે. એકલા તેઓ દેવના રાજ્યને સારૂ મારી સાથે કામ
 ૧૨ કરનારા છે; તેઓ મને દિલાસો દેનારા થયા છે. એપાકા
 તમારામાંનો એક, ખ્રીસ્તનો દાસ, તમને દોમ કુશળ કહે છે, તે
 હમેશાં તમારે સારૂ પ્રાર્થનામાં પ્રયત્ન કરે છે, કે દેવની સર્વ
 ૧૩ ઈચ્છામાં તમે સંપૂર્ણ તથા ખાત્રીથી ભરપૂર રહો. કેમકે તે
 વિષે હું શાહેદી આપું છું કે, તમારે સારૂ તથા જોઓ લાઓ-
 દીકીઓમાં તથા હીયરાપોલીમાં તેઓને સારૂ તે બહુ કામ
 ૧૪ કરે છે. વહાલો વૈદ લુક તથા દેમા તમને દોમ કુશળ કહે છે.
 ૧૫ લાઓદીકીઓમાંના ભાઈઓને તથા નુમફાને તથા તેમના
 ૧૬ ઘરમાંની મંડળીને દોમ કુશળ કહો. અને આ પત્ર તમારી
 પાસે વંચાયા પછી, લાઓદીકીઓની મંડળીમાં પણ વંચાવજો,
 ૧૭ ને લાઓદીકીઓથી જ પત્ર તે તમે વાંચજો. અને આરખી-
 પાને કહો કે, પ્રભુથી જ સેવા તને મળી છે, તે પૂરી કરવાને
 તારે સાવધાન રહેવું.
 ૧૮ હું પાઉલનું આ મારા હાથથી દોમ કુશળ. મારાં બંધનને
 સંભારો. તમારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

થેરસાલોનીકીઓને પાઉલ પ્રેરિતનું પહેલું પત્ર.

- ૧ દેવ આપમાં તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તમાં થેરસાલોનીકીઓની
 મંડળીને પાઉલ તથા સીલવાનસ તથા તીમોથી [લખે છે].
 દેવ આપણા આપથી તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી, તમને કૃપા
 તથા શાંતિ થાઓ.
 ૨ અમારી પ્રાર્થનાઓમાં તમારું સ્મરણ કરીને, અમે સદા તમ
 ૩ સર્વ વિષે દેવની ઉપકારસ્તુતિ કરિયેછીયે; કેમકે આપણા
 દેવ તથા આપની આગળ તમારા વિશ્વાસનું કામ તથા પ્રેમની
 1 THESSALONIANS.

મહેનત તથા આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત પરની આશાની
 સહનતા, અમે નિરંતર સંભારિયેછિયે; ઓ ભાઈઓ, દેવથી ૪
 પ્રેમ પામેલા, તમે પસંદ કરાએલા અમે અમે જાણિયેછિયે; કેમકે ૫
 અમારી સુવાર્તા કેવળ વાતથી નહિ, પણ પરાક્રમથી તથા
 પવિત્ર આત્માથી તથા ઘણી ખાતરીથી પણ તમારી પાસે
 આવી; એમજ અમે તમારે ક્ષીધિ તમારામાં કેવા થયા અમે
 તમે જાણોછો. અને તમે ઘણી વિપત્તિમાં પવિત્ર આત્માના ૬
 આનંદસહિત વાત રિવકારીને અમને તથા પ્રભુને અનુ-
 સરનારા થયા. એવા કે તમે માકેદોન્યા તથા અપ્પાયામાંના ૭
 સર્વ વિશ્વાસીઓને નમુનારૂપ થયા. કેમકે માકેદોન્યા તથા ૮
 અપ્પાયામાં તમારાથી પ્રભુની વાત ફેલાઈ કેવળ એમ નહિ, પણ
 સર્વ જગ્યાઓમાં દેવ પરનો તમારો વિશ્વાસ પ્રગટ થયો, અમે
 માટે અમારે કુંઈ કહેવાની અગત્ય નથી. કેમકે તેઓ યોતે ૯
 અમારા વિષે પ્રગટ કરેછે કે તમારામાં અમારો પ્રવેશ કયી
 રીતે થયો, ને શી રીતે તમે મૂર્તિઓ તરફથી દેવની ભણી
 ફરયા, અમે માટે કે તમે જીવતા તથા ખરા દેવની સેવા કરો ૧૦
 ને તેનો પુત્ર, એટલે આવનાર કોપથી આપણો બચાવનાર
 ઈશુ, જેને તેણે મુએલાંમાંથી ઉઠાડ્યો, તેની આકાશથી
 આવવાની વાત તમે જુઓ.

કેમકે, ઓ ભાઈઓ, તમારામાં અમારા પ્રવેશ વિષે તમે ૨
 જાણોછો કે, તે અમયો નથી થયો; પણ જેમ તમે જાણોછો ૨
 તેમ અમે પહેલાં ફિલિપીમાં દુઃખ તથા અપમાન સહ્યાં, તો
 પણ ઘણા કષ્ટથી તમારી પાસે દેવની સુવાર્તા કહેવાને
 આપણા દેવમાં હિમ્મતવાન થયા. કેમકે અમારો બોધ ૩
 છુળથી કે અશુદ્ધપણાથી કે કપટમાં નહોતો; પણ જેમ દેવે ૪
 સુવાર્તાનો કારભાર ચલાવવાને અમને પસંદ કરીયા, તેમ અમે
 માણસોને પ્રસન્ન કરનારા જેવા નહિ, પણ અમારાં હૃદયોના
 પારખનાર દેવને પ્રસન્ન કરવાને બોલિયેછિયે. કેમકે તમે ૫
 જાણોછો કે, અમે કદી ખુશામતની વાતમાં નહોતા, અથવા

- ૬ ક્યલોભના ઢાંગમાં નહોતા; દેવ સાક્ષી છે. અને અમે ખીરતના પ્રેરિત છતાં ભાર મૂકવાને અધિકારી હતા, તો પણ માણસોથી, તમારાથી કે ખીજથી, અમે મહિમા શોધતા ૭ નહોતા; પણ જેમ ધાવ મા પોતાનાં બાળકોને પાળે, તેમ ૮ અમે તમારામાં લીન હતા. તેમજ અમે તમારી બહુ મમતા કરીને, તમને કેવળ દેવની સુવાર્તા નહિ, પણ પોતાના જીવો આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે અમને વહાલા હતા. ૯ કેમકે, ભાઈઓ, તમે અમારો શ્રમ તથા મહેનત સંભારો છો, કેમકે તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મૂકાયે માટે રાત દહાડો ૧૦ કામ કરતાં તમને દેવની સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. તમે તથા દેવ પણ શાહેદ છો, કે તમ વિશ્વાસીઓની સાથે અમે કેવી રીતે ૧૧ પવિત્રાઈથી તથા નીતિથી તથા નિર્દોષપણાથી વર્તતા હતા. તે પ્રમાણે તમે જાણો છો, કે જેમ બાપ પોતાનાં છોકરાંને, તેમ અમે તમારામાંના પ્રત્યેકને બોધ તથા દિક્ષાસો આપતા હતા, ૧૨ ને પ્રમાણ આપીને કહેતા હતા કે દેવ જે તમને પોતાના રાજ્ય તથા મહિમામાં તેડે છે, તેને યોગ્ય તમે ચાલો.
- ૧૩ અને એ કારણ માટે અમે દેવની ઉપકારસ્તુતિ નિરંતર કરિયેછિયે કે, તમે જ્યારે અમારી પાસેથી દેવની વાત સાંભળીને માની લીધી, ત્યારે તેને માણસોની વાતના જેવી નહિ, પણ જેમ તે ખરીજ દેવની વાત છે તેમ તમે તેને માની; ૧૪ તેજ તમ વિશ્વાસીઓમાં પ્રેરણા કરે છે. કેમકે, ભાઈઓ, ખીરત ઈશુમાં દેવની જે મંડળીઓ યહુદામાં છે તેઓના અનુસરનારા તમે તથા; કેમકે જેમ તેઓએ યહુદીઓથી દુઃખ સહ્યાં તેમ તમે પણ પોતાના દેશના લોકોથી તેવાંજ દુઃખ સહ્યાં ૧૫ છે. તેઓએ પ્રભુ ઈશુને તથા પોતાના ભવિષ્યવાદીઓને પણ મારીનાખ્યા, ને અમારી સતાવણી કીધી; તેઓ દેવને પ્રસન્ન ૧૬ નથી, ને સઘળા લોકને ઉલટા છે; વિદેશીઓને તારણને અર્થે વાત કહેવાને, તેઓ અમને વારે છે; તેથી તેઓ નિત્ય પોતાનાં પાપ પૂરાં કરે છે ને અત્યંત કોપ તેઓ પર આવ્યો છે.

પણ, ભાઈઓ, અમે મનથી નહિ, પણ દેહથીજ તમારી ૧૭
પાસેથી ઘડીભર વેગળા થઈને, ઘણી ઈચ્છાથી તમારાં મહોડાં
જોવાને ઘણી મહેનત કીધી. એ માટે અમે, એટલે મેં પાઉલે, ૧૮
એકવાર ને બીજીવાર પણ તમારી પાસે આવવાંને ચાહ્યું, પણ
શેતાને અમને અટકાવ્યા. કેમકે અમારી આશા કે આનંદ કે ૧૯
હિલ્લાસનો મુગટ શું છે? શું આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના ૨૦
આવવાની વેળામાં તેની આગળ તમેજ એ નથી? હા, તમે
અમારો મહિમા તથા આનંદ છે.

માટે જ્યારે અમારાથી વંધારે સહેવાતું નહોતું ત્યારે ૩
અમે આથેનાયમાં એકલા રહિયે, એવું અમે ઠરાવ્યું. અને ૨
તીમોથી જે અમારો ભાઈ તથા દેવનો સેવક, ને ખ્રીસ્તની
સુવાર્તીમાં અમારી સાથે કામ કરનાર, તેને તમને સ્થિર
કરવાને ને તમારા વિશ્વાસ સંબંધી તમને દિલાસો આપવાને
અમે મોકલ્યો, એ સાફ કે આ વિપત્તિથી કોઈ ન હલાવાય, ૩
કારણ કે તમે પોતે જાણોછો કે તે સાફ આપણે ઠરાવાયા
છિયે. એ માટે જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે અમે ૪
તમને અગાઉ કહ્યું કે, આપણને વિપત્તિ થનાર છે, તે પ્રમાણે
થયું, જેમ તમે પણ જાણોછો. એ કારણને ક્ષીધે જ્યારે ૫
મારાથી વંધારે સહેવાતું નહોતું ત્યારે મેં તમારો વિશ્વાસ
જાણવા સાફ મોકલ્યું; રખે પરીક્ષકે કોઈ રીતે તમારું પરીક્ષણ
કર્યું હોય ને અમારી મહેનત અમથી થાય. પણ હવે ૬
તીમોથી તમારે ત્યાંથી અમારી પાસે આવ્યો, ને તમારા
વિશ્વાસ તથા પ્રેમની સારી અખર અમને આપી, ને [કહ્યું]
કે, જેમ અમે તમને તેમ તમે પણ અમને જોવાની ઘણી ઈચ્છા
રાખોછો, ને સદા અમારું શુભ સ્મરણ કરોછો. એ માટે, ૭
ભાઈઓ, અમારાં સર્વ સંકટ તથા વિપત્તિમાં તમારા
વિશ્વાસથી તમારા વિષે અમે દિલાસો પામ્યા. કેમકે હવે ૮
જો તમે પ્રભુમાં સ્થિર રહો તો અમે જીવિયે. કેમકે જે ૯
આનંદથી અમે અમારા દેવની આગળ તમારે ક્ષીધે આનંદ

કરિયેછિયે, તે સઘળાંને સાફ અમે તમારા વિષે દેવની શી
૧૦ ઉપકારસ્તુતિ કરી શકિયે? અમે રાત દહાડો અતિશે પ્રાર્થના
કરિયેછિયે કે, અમે તમારાં મહો જોઈએ, ને તમારા વિશ્વાસનું
ઓછાપણું સંપૂર્ણ કરિયે.

૧૧ હવે દેવ આપણો બાપ પોતે તથા આપણો પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત
૧૨ તમારી ભણી અમારો રસ્તો પાંધરો કરો. અને જેમ
અમારો પ્રેમ તમારા પર, તેમ પ્રભુ તમારો પણ એક બીજા
૧૩ પર તથા સર્વ ઉપર વંધારો ને પુષ્કળ કરો; એ સાફ કે જ્યારે
આપણો પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત પોતાના સર્વ પવિત્રો સુદ્ધાં આવશે,
ત્યારે દેવ આપણા બાપની આગળ, તે આપણાં હૃદયોને
પવિત્રાર્થમાં નિર્દોષ એવાં સ્થિર કરે.

૪ તો ભાઈઓ, છેલ્લે પ્રભુ ઈશુમાં તમારી વિનંતી ને સુમોઘ
કરિયેછિયે કે, તમારે કયી રીતે ચાલવું ને દેવને પ્રસન્ન કરવો,
૨ એ અમારાથી સાંભળ્યું તે પ્રમાણે વંધવું કરતાજાઓ. કેમકે
અમે પ્રભુ ઈશુથી તમને કયી કયી આજ્ઞાઓ આપી તે તમે
૩ જાણોછો. કારણ કે દેવની ઈચ્છા એવી છે કે, તમારું પવિત્રી-
૪ કરણ થાય કે છિનાળાથી તમે દૂર રહો; કે તમારામાંના
હરેક, દેવને ન જાણનારા વિદેશીઓની પઠે વિશયની ઈચ્છામાં
૫ નહિ, પણ પવિત્રાર્થમાં તથા માનમાં, પોતાનું પાત્ર રાખી
૬ જાણે; કે વહેવારમાં કોઈ ઉલ્લંઘન કરીને પોતાના ભાઈને
કોઈ વાતમાં છેતરે નહિ, કારણ કે પ્રભુ એવા સઘળાનો બદલો
લેનાર છે, જેમ અમે અગાઉ પણ તમને કહ્યું ને પ્રમાણ આપ્યું.
૭ કેમકે દેવે આપણને અશુદ્ધ પણાને સાફ નહિ, પણ પવિત્રાર્થમાં
૮ તેડયા છે. એ માટે જે તુચ્છ કરેછે તે તો માણસને નહિ,
પણ દેવ જે પોતાનો પવિત્ર આત્મા આપણને આપેછે,
તેને તુચ્છ કરેછે.

૯ પણ ભાઈ પરની પ્રીતિ વિષે અમે તમારા પર લખિયે,
એની તમને કુંઈ ગરજ નથી, કેમકે તમે પોતે એક બીજા પર
૧૦ પ્રેમ રાખવાને દેવથી શીખવાએલા છો. અને આખા માકે-

દોન્યાના સઘળા ભાઈઓ પર તમે એજ કરોછો ; પણ,
ભાઈઓ, અમે તમારી વિનંતી કરિયેછિયે કે, તમે વધારે ને
વધારે કરો ; ને જમ અમે તમને આજ્ઞા આપી, તેમ શાંત ૧૧
રહેવાને તથા પોતપોતાનાંજ કામ કરવાને તથા પોતાને હાથે
ઉદ્યોગ કરવાને તમે યત્ન કરો ; એ સાફ કે બહારનાઓની ૧૨
આગળ તમે સારી રીતે ચાલો, ને તમને કશાની અગત્ય ન રહે.

પણ, ભાઈઓ, હંધી ગયલા વિષે તમે અળાણ્યા રહો એવી ૧૩
અમારી ઈચ્છા નથી, એ સાફ કે બીજાં જોએને આજ્ઞા નથી
તેઓના જેવા તમે એદ ન કરો. કેમકે જો આપણે વિશ્વાસ ૧૪
કરિયેછિયે કે, ઈશુ મરણ પામ્યો ને પાછો ઉઠ્યો, તો તેમજ
ઈશુમાં જોએ હંધીગયા તેઓને પણ દેવ તેની સાથે લાવશે.
કેમકે પ્રભુની વાતથી અમે તમને કહિયેછિયે, કે પ્રભુના ૧૫
આવવાની વેળામાં આપણે જે જીવતા રહેનારા તે હંધેલાઓની
આગળ જનારા નથી. કેમકે સાદથી, પ્રમુખ્ય દૂતની વાણીથી ૧૬
તથા દેવના રણશીંગડાથી, પ્રભુ પોતે આકાશથી ઉતરશે ; ને
પ્રીસ્તમાં જોએ મુએલા તેઓ પહેલા ઉઠશે. પછી આપણ ૧૭
જીવતા રહેનારા, ગગનમાં પ્રભુને મળવા સાફ તેઓની સાથે
વાદળોમાં તથાઈ જઈશું, ને તેમજ સદા પ્રભુની સાથે થઈશું.
તો એ વાતોથી એક બીજાને સુખોંધ કરો. ૧૮

પણ ભાઈઓ, વખતો તથા સમયો વિષે તમને લખવું ૫
એની કંઈ તમને અગત્ય નથી. કેમકે તમે પોતે સારીપઠે ૨
જાણોછો કે, જમ રાતમાં ચોર તેમ પ્રભુનો દિવસ આવેછે.
કેમકે જ્યારે તેઓ કહેશે કે, શાંતિ તથા કુશળતા છે ત્યારે જમ ૩
ગર્ભવતીનું દુઃખ તેમ તેઓ પર અકરમાત નાશ આવશે, ને
તેઓ નહિજ બચશે. પણ ભાઈઓ તમે અંધારામાં નથી, ૪
કે તે દિવસ ચોરની પઠે તમારા પર આવે. તમે સઘળા ૫
અજવાળાના દિકરા તથા દહાડાના દિકરા છો ; આપણે રાતના
તથા અંધકારના નથી. એ માટે બીજાઓના જેવા આપણે ૬
હંધિયે નહિ, પણ જાગિયે તથા સાવધાન રહિયે. કેમકે ૭

- હંધનારાઓ રાતમાં હંધેછે, ને છાકટા રાતમાં છાકટા થાયછે.
 ૮ પણ આપણે દહાડાના ઈયે, માટે વિશ્વાસનું તથા પ્રેમનું
 બખતર, ને તારણની આશાનો ટોપ પહેરીને સાવધાન
 ૯ રહિયે. કેમકે દેવે આપણને કોપને સાફ નહિ, પણ આપણા
 ૧૦ પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી તારણની મામિને સાફ ઠરાવ્યા છે; તે
 આપણને સાફ મરણ પામ્યા, એ સાફ કે આપણે જાગિયે કે
 ૧૧ હંધીયે તે તેની સંઘાથે જીવિયે. માટે જમ તમે કરોછો તેમજ
 અરસપરસ સુખોધ કરો તથા એકબીજાને સ્થિર કરો.
 ૧૨ પણ, ભાઈઓ, અમે તમારી વિનંતી કરિયેછિયે કે, જ્યાં
 તમારામાં મહેનત કરોછે. તથા પ્રભુમાં તમારા આગેવાન છે
 ૧૩ તથા તમને બોધ કરોછે તેઓને તમે જાણો; ને તેઓના
 કામને લીધે પ્રેમમાં તેઓને અતિ ઘણું માન આપો; તમે
 ૧૪ માહોમાંહે શાંતિમાં રહો. અને ભાઈઓ, અમે તમારી
 વિનંતી કરિયેછિયે કે, તમે અડીએલોને બોધ કરો, બિહીકણોને
 ઉત્તેજન આપો, અખજોનો આધાર થાઓ, સઘણાની સાથે
 ૧૫ સહનશીળ થાઓ. જુઓ, કે કોઈ કોઈને ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ
 ન વાજે; પણ સદા એકબીજાનું તથા સઘણાનું સાફ
 ૧૬ કરવાને યત્ન કરો. સદા હરખાઓ. જાથુ પ્રાર્થના કરો.
 ૧૭ હરેક વાતમાં ઉપકારજુત કરો, કેમકે તમારા વિષે ખ્રીસ્ત
 ૧૮ ઈશુમાં દેવની મરજી એવીજ છે. આત્માને ન હોલવો.
 ૧૯ ભવિષ્યવાદોને તુચ્છ ન કરો. સઘણાને પારખો, જે સાફ તે
 ૨૦ આલી રાખો. હરેક પ્રકારની ભુંડાઈથી દૂર થાઓ.
 ૨૧ અને શાંતિનો દેવ પોતે તમને પૂરા પવિત્ર કરો. અને
 આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના આવવા સુધી તમારો સંપૂર્ણ
 ૨૨ આત્મા તથા પ્રાણ તથા શરીર નિર્દોષ રખાઓ. તમારો
 તેડનાર જે વિશ્વાસુ છે, તે તે કરશે.
 ૨૩ ભાઈઓ, અમારા વિષે પ્રાર્થના કરો.
 ૨૪ પવિત્ર ચુંબનથી સર્વ ભાઈઓને દોમ કુશળ કહો. હું તમને પ્રભુ-
 ના સમ ઘાલુંકું કે, આ પત્ર સઘણા પવિત્ર ભાઈઓને વંચાય.
 ૨૫ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર થાઓ. આમેન.

થેસ્સાલોનીકીઓને

પાઉલ પ્રેરિતનું ખીજું પત્ર.

દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તમાં થેસ્સાલોની- ૧
કીઓની મંડળીને, પાઉલ તથા સીલવાનસ તથા તીમોથી
[લખેછે]. દેવ આપણા બાપ તંથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી ૨
તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

ભાઈઓ, અમારે તમારા વિષે દેવની ઉપકારસ્તુતિ સદા ૩
કરવી જોઈએ, ને તે લાયક છે, કેમકે તમારો વિશ્વાસ બહુ
વધેછે, ને તમ સર્વમાં હરેકનો પ્રેમ એક ખીજા ઉપર ઘણો
થાયછે. માટે તમારા પરની સઘળી સત્તાવણી તથા જે વિપત્તિ ૪
તમે વેઠાછો, તેઓમાં તમારી સહનતા તથા વિશ્વાસને લીધે
અમે પોતે દેવની મંડળીઓમાં તમારું વખાણ કરિયેછિયે. આ ૫
તો દેવના ન્યાયી ઈન્સાફનું પ્રમાણ છે, કે દેવના જે રાજ્યને
સાર તમે દુઃખ વેઠાછો, તેને યોગ્ય તમે ગણાઓ. કેમકે દેવને ૬
એ બ્યાજખી છે, કે તમારા દુઃખ દેનારને તે દુઃખ વાળી
આપે, ને તમ દુઃખ પામેલાઓને અમારી સાથે વિશામો ૭
આપે, જ્યારે પ્રભુ ઈશુ આકાશથી તેના પરાક્રમના દૂતો સાંચે
બળતી આગમાં પ્રગટ થશે ત્યારે; તે વેળા જેઓ દેવને નથી ૮
જાણતા, ને જેઓ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની સુવાર્તા નથી
માનતા, તેઓ પર દંડ તે ઠરાવશે. તેઓ પ્રભુની આગળથી ૯
તથા તેના સામર્થ્યના મહિમાથી સજા એટલે અનંતકાળનો નાશ
ભોગવશે. જ્યારે પોતાના પવિત્રોમાં મહિમા પામવાને, ને ૧૦
જેઓએ વિશ્વાસ કીધો તેઓમાં આશ્ચર્યવાન મનાવાને તે
આવશે તે દહાડે [એમ થશે], ને તમે પણ અમારી શહેદી

- ૧૧ પર વિશ્વાસ રાખ્યો. એ સાડ અમે સદા તમારા વિષે પ્રાર્થના કરિયેછિયે કે, આપણા દેવ તમને આ તેડાને યોગ્ય ગણે, ને ભલાઈની સૂઘળી પ્રસન્નતા તથા વિશ્વાસનું કામ
- ૧૨ સામર્થ્યથી પૂરાં કરે; એ માટે કે આપણા દેવ તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા પ્રમાણે, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનું નામ તમારામાં મહિમાવાન થાય ને તમે તેનામાં મહિમાવાન થાઓ.

- ૨ અને, ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના આવવા તથા તેની પાસે આપણે એકઠા થવા વિષે, અમે તમારી
- ૨ વિનંતી કરિયેછિયે કે, પ્રભુનો દહાડો જાણે હમણાંજ આળ્યો તેમ તમે એકાએક મનમાં ન ધુજો, ને ગભરાઓ ના, આત્માથી નહિ, વાતથી નહિ, ને અમારા [લખેલા] એવા
- ૩ પત્રથી નહિ. કોઈ પ્રકારે કોઈ તમને ન ભુલાવે, કેમકે ત્યાર પહેલાં ધર્મત્યાગ થશે તથા પાપનું માણસ જે વિનાશનો
- ૪ દિકરો, તે પ્રગટ થશે; તે અટકાવીને જે સર્વ દેવ અથવા પૂજ્ય કહેવાયછે તેઓ સામે પોતાને હંચો કરેછે, એવો કે પોતે દેવ છે એમ પોતાને દેખડાવતાં દેવના મંદિરમાં દેવ
- ૫ સરખા બેસેછે. શું તમને યાદ નથી કે, હું તમારી સાથે હતો, ૬ ત્યારે મેં એ તમને કહ્યાં? અને તેને પોતાના વખતમાં પ્રગટ
- ૭ થવા સાડ હવે શો અટકાવ છે તે તમે જાણોછો. કેમકે અધર્મનો મર્મ હમણાં અસર કરેછે, પણ જે હાલ અટકાવ
- ૮ નાર છે તે વચમાંથી કહડાય ત્યાં સુધી [અટકાવશે]; ને ત્યારે તે અધર્મી પ્રગટ થશે, જેને પ્રભુ પોતાના મુખના શ્વાસથી ક્ષય કરશે તથા પોતાના આવવાના પ્રકાશથી નાશ કરશે;
- ૯ એટલે તેનો નાશ જેનું આવવું શેતાનના કરાળ્યા પ્રમાણે જીઠાઈનાં સર્વ પરાક્રમ તથા ચિન્હો તથા ચમત્કારો સાથે છે,
- ૧૦ ને જેઓ નાશ પામેછે તેઓને સાડ અન્યાયની સર્વ ઠગાઈ સાથે છે, કેમકે તેઓએ પોતાના તારણને અર્થ સત્યની પ્રીતિ
- ૧૧ પામી લીધી એવું કર્યું નહિ. અને તે માટે દેવ તેઓમાં
- ૧૨ ભ્રાંતિની ઉરકેરણી મોકલેછે કે, તેઓ તે જીઠાઈ માને; એ

સાફ કે જોઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કીધા નથી, પણ અન્યાયમાં સંતોષી હતા, તે સઘળા પર દંડ ઠરાવાય.

પણ ભાઈઓ, પ્રભુથી પ્રીતિ પામેલા, તમારા વિષે સદા ૧૩ દેવની સ્તુતિ કરવાને અમે બંધાએલા છીએ, કેમકે આત્માના પવિત્રીકરણથી તથા સત્યના વિશ્વાસથી તારણને અર્થે દેવે તમને આરંભથી પસંદ કીધા છે. એને સાફ તેણે તમને ૧૪ આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો મહિમા પામવાને અર્થે અમારી સુવાર્તાથી તેડયા છે. માટે, ભાઈઓ, સ્થિર રહો, ને જે ૧૫ સંપ્રદાય તમે વાતથી કે અમારા પત્રથી શીખ્યા તે પકડી રાખો.

હવે આપણે પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત પોતે ને દેવ એટલે આપણે ૧૬ આપ, જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને સર્વકાળનો દિલાસો ને સારી આશા કૃપાથી અમને આપ્યાં, તે તમારાં હૃદયને ૧૭ દિલાસો આપો, ને સર્વ સારાં કામમાં તથા વાતમાં તમને સ્થિર કરો.

છેલ્લે, ભાઈઓ, અમારા વિષે પ્રાર્થના કરો કે પ્રભુની વાત ૩ વેગે ચાલે, ને જેમ તમારામાં તેમ તે મહિમા પામે; અનેકે અમે ૨ અડીએલ તથા દુષ્ટ માણસોથી છોડવાઈએ; કેમકે સઘળાંને વિશ્વાસ નથી. પણ પ્રભુ વિશ્વાસુ છે, તે તમને સ્થિર કરશે ૩ ને ભુંડાથી બચાવશે. અને તમારા વિષે અમે પ્રભુમાં ભરોસો ૪ રાખિયેછીએ કે, જે આશા અમે કરિયેછીએ તે તમે પાળોછો તથા પાળશો. અને દેવના પ્રેમમાં તથા ખ્રીસ્તની ધીરજમાં ૫ પ્રભુ તમારાં હૃદયોને લાવો.

હવે, ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તને નામે અમે તમને ૬ આશા કરિયેછીએ કે, જે હરેક ભાઈ આડો ચાલેછે, ને અમારાથી પામેલા સંપ્રદાય પ્રમાણે ચાલતો નથી, તેનાથી તમે ભુદા થાઓ. કેમકે અમને કયી રીતે અનુસરવા જોઈએ એ ૭ તમે પોતે જાણોછો; કેમકે અમે તમારામાં આડા ચાહ્યા નહોતા; ને કોઈ માણસનું અમને અમે મક્કત પાધું નહોતું; ૮ પણ તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મૂકિયે, માટે રાત દહાડો

- ६ महिनत तथा कष्टधी काम झुडुं; अमने अधिकार नधी अम
 नहि, पणु तमे अमने अनुसरो भटे अमे तमने नमुनाइप
 १० थडये. अने न्यारे अमे तमारी पासो हता त्यारे पणु आ
 आशा झीधी के, जे कोरुं माणुस काम करवा नहि धुंखे, तो
 ११ ते आय पणु नहि. केमके तमाराभांना केटलाअेक आडा-
 पणुधी यालेखे, ने कुंरुं काम करता नधी पणु घालमेल
 १२ करेखे अेवुं सांभणयेछये. पणु अेवाअेने आपणु प्रभु
 धशु श्रीस्तधी आशा करियेछिये तथा जेधे करियेछिये के,
 १३ तेअे शान्तिसहित काम करीने पोतानुं अम आय. पणु,
 १४ भाडुअे, तमे साइं करतां थाकशो ना. अने जे कोरुं अमारी
 आ पत्रभांनी वात न माने, तो तेने धारी राअो ने तमे तेनी
 १५ साथे मणता न जेअे अे भटे के ते शरमाय. तो पणु तेने
 शत्रुना जेवो न गणो, पणु भाडुना जेवो तेने जेधे करे.
 १६ हुवे शान्तनो प्रभु पोते सदा सर्वे प्रकारे तमने शान्ति आपो.
 प्रभु तम सर्वेनी साथे थाअो.
 १७ हुं पाडिलनुं पोताने हाये जेम कुशण, अे सर्वे पत्रभां निशाणुी
 १८ छे, अेम हुं लणुंछुं. आपणु प्रभु धशु श्रीस्तनी कृपा तम
 सर्वे पर थाअो. आमेन.

तीमोथीने

पाडिल प्रेरितनुं पहिलुं पत्र.

- १ देव आपणु तारनारना तथा श्रीस्त धशु आपणुी आशा,
 तेना ठराव प्रमाणे थयलो श्रीस्त धशुनो प्रेरित पाडिल,
 २ विश्वासभां पोताना अरा दिकरा तीमोथीने [लखेछे]; देव
 आपणु आपधी तथा श्रीस्त धशु आपणु प्रभुधी कृपा,
 दया तथा शान्ति थाअो.

જેમ માકેદોન્યામાં જતાં મેં તારી વિનંતી કીધી કે, તું એકે- ૩
 સસમાં રહીને કેટલાએકને આજ્ઞા કર કે, તેઓ ખીજે ઉપદેશ
 ન કરે, ને કહાણીઓ તથા અપાર વંશાવળીઓ પર ચિત્ત ન ૪
 રાખે, એવી વાતો તો તકારાર ઉપજાવેછે, પણ દેવનો જે
 કારભાર વિશ્વાસમાં છે તેને અનુકુળ નથી [તેમ ફરી કહુંછું].
 આજ્ઞાનો મુખ્યાર્થ તો શુદ્ધ હૃદયથી તથા સારા અંતઃકરણથી ૫
 તથા ઢોંગરહિત વિશ્વાસથી પ્રીતિ છે. તેઓથી કેટલાએક ૬
 ચુકીને વ્યર્થ વાત બોલવાની ભણી ફરીગયા છે, તેઓ નિયમ- ૭
 શાસ્ત્રના ઉપદેશક થવા આહુછે, પણ પોતે શું શું કહેછે અથવા
 જે વિષે તેઓ ખાતરીથી બોલેછે તે તેઓ સમજતા નથી. પણ ૮
 અમને માલમ છે કે નિયમ સારો છે, જો કોઈ તેનો વહીવઠ
 યોગ્ય રીતે કરે તો; એવું જાણીને કે, નિયમ ન્યાંચીને લાગતો ૯
 નથી, પણ અનીતિવંતો તથા રવઝંદીઓને લાગેછે, અભક્ત
 તથા પાપીઓને, અશુદ્ધ તથા અમંગળોને, બાપ ભારનારા તથા
 મા ભારનારાઓને, મનુષ્યઘાતકોને, વ્યભિચારીઓને, પુંમૈ- ૧૦
 થુનીઓને, માણસને ચોરનારાઓને, જુઠાઓને તથા જુઠા
 શમ ખાનારાઓને લાગેછે; ને શુદ્ધ ઉપદેશને જો કંઈ ખીજું
 ઉલટું હોય તો તેને પણ લાગેછે; સ્તુતિવાન દેવના મહિમાની ૧૧
 સુવાર્તા જે મને સોંપાયલી તે પ્રમાણે છે.

અને મને સામર્થ્ય આપનાર આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્ત ઈશુનો ૧૨
 ઉપકાર હું માનુંછું, કેમકે તેણે મને વિશ્વાસુ ગણીને સેવામાં
 રાખ્યો, હું પહેલાં દુર્ભાષણ કરનાર તથા સતાવનાર તથા ૧૩
 નિંદક હતો, તો પણ હું દયા પામ્યો, કારણ કે મેં અજ્ઞાનથી
 અવિશ્વાસમાં તે કીધું; ને ખ્રીસ્ત ઈશુ પરના વિશ્વાસ તથા ૧૪
 પ્રેમ સુદ્ધાં આપણા પ્રભુની કૃપા અતિ ઘણી થઈ. આ વાત ૧૫
 વિશ્વાસુ તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રીસ્ત ઈશુ
 પાપીઓને તારવાને જગતમાં આવ્યો, તેઓમાં હું મુખ્ય છું;
 પરંતુ હું એ સાફ દયા પામ્યો કે, ઈશુ ખ્રીસ્ત પ્રથમ મારામાં ૧૬
 પોતાની પૂરી સહનશીળતા દેખાડે, એવી કે જેઓ અનંત
 જીવનને સાફ તેનાં પ્રવિશ્વાસ કરવાના તેઓને હું નમુનારૂપ

- ૧૭ થાઉં. જે સનાતન યુગોનો રાજા, અવિનાશી, અદૃશ્ય તથા એકલો દેવ, તેને સદા સર્વકાળ સુધી માન તથા મહિમા થાઓ. આમેન.
- ૧૮ ઓ તીમોથી દિકરા, તારા વિષે અગાઉ થએલા ભવિષ્યવાદો પ્રમાણે, આ આરા હું તને આપુંછું, કે તે ભવિષ્યવાદોંથી
- ૧૯ તું સારી લડાઈ લડે ; ને વિશ્વાસ તથા સાહે અંતઃકરણ રાખે, જેને કેટલાએકે મૂકીદઈને વિશ્વાસ વિષેનું વહાણ ભાંગી નાખ્યું ;
- ૨૦ તેઓમાંના હુમનાયત્ત તથા અલેકસાંદર છે ; તેઓને મેં શેતાનને એ સાહે સોંપ્યા કે, તેઓ દુર્ભાષણ ન કરવાનું શીખે.

૨ હવે સહુથી પહેલાં હું આ બોધ કરુંછું કે, વિનંતીઓ, પ્રાર્થનાઓ, અરજીઓ તથા ઉપકારસ્તુતિઓ, સઘળાં માણસોને સાહે કરાય. રાજાઓને સાહે તથા જેઓ અધિકારમાં છે તેઓ સર્વને સાહે, એ માટે કે આપણે પૂરી સુભક્તિમાં તથા ગંભિરપણામાં, શાંત તથા સ્વસ્થ રીતે જીવનના દહાડા કહાડિયે. કેમકે દેવ આપણા તારનારની આગળ એ સાહે ૪ તથા લાયક છે. તે ઈચ્છેછે કે સઘળાં માણસ તારણ પામે, ૫ ને સત્યના પૂરા જ્ઞાનમાં આવે. કેમકે એક દેવ છે ને દેવનો તથા માણસોનો એક મધ્યસ્થ પણ છે, એટલે ખ્રીસ્ત ઈશુ ૬ પોતે માણસ, જેણે સઘળાંને સાહે પોતાને ખંડણીરૂપે આપ્યો, જેની શાહેદી યોગ્ય પ્રસંગે [આપવામાં આવશે]. ૭ એને સાહે હું હલકારો તથા પ્રેરિત (હું સાચું બોલુંછું, જીવું બોલતો નથી), ને વિશ્વાસમાં તથા સત્યમાં વિદેશીઓને શીખવનાર ઠરાવાયો છું.

૮ એ માટે મારી ઈચ્છા છે કે, પુરૂષો સર્વ જગ્યામાં રીસ તથા ૯ વિવાદ વિના શુદ્ધ હાથે ઉઠાવીને પ્રાર્થના કરે. તે પ્રમાણે સ્ત્રીઓ પણ શોભતાં વસ્ત્રથી લાજ તથા સુખુદ્ધિ સુદ્ધાં પોતાને સજાગારે, ગુંથેલા બાલથી તથા સુનું કે મોતી કે મુલ્યવાન ૧૦ વસ્ત્રથી નહિ, પણ દેવની ભક્તિ કબૂલ કરનારી સ્ત્રીને જે ૧૧ શોભેછે તેથી, એટલે સારાં કામથી [પોતાને સજાગારે]. સ્ત્રીએ

પૂરા આધીનપણાથી છાની રહીને શીખવું. પણ ઉપદેશ ૧૨ કરવાની, કે પુસ્તકપર અધિકાર ચલાવવાની હું સ્ત્રીને રજા આપતો નથી, પણ તેણીએ છાનાપણામાં રહેવું. કેમકે આદમ ૧૩ પહેલાં ઉત્પન્ન થયો, પછી હવા. અને આદમ છેતરાયો નહિ, ૧૪ પણ સ્ત્રી છેતરાઈને ઉલ્લંઘનમાં પડી. તો પણ જો તે ૧૫ સુષુપ્તિ સુદ્ધાં વિશ્વાસ તથા પ્રેમ તથા પવિત્રાઈમાં રહે, તો તે જાણવાથી તરશે.

આ વાત વિશ્વાસુ છે કે, જો કોઈ અધ્યક્ષનો હોદ્દો ૩ આહેછે, તો તે સારા કામની ઈચ્છા કરેછે. અધ્યક્ષ નિર્દોષ, ૨ એક સ્ત્રીનો વર, સાવધાન, સુષુપ્તિવાન, વ્યવસ્થિત, આતિથ્ય કરનાર, શીખાડી શકે એવો, મધપી નહિ, મારનાર નહિ, ૩ પણ સહનશીળ, કઠ્ઠા કરનાર નહિ, દુઃખલોભી નહિ, પોતાનાં ઘરનાંને સારી રીતે ચલાવનાર, પોતાનાં છોકરાંને સર્વ ૪ ગંભીરપણાથી આધીન રાખનાર, એવો હોવો જોઈએ. કેમકે ૫ જો કોઈ પોતાના ઘરનાંને ચલાવી જાણતો નથી, તો તે દેવની મંડળીની સંભાળ કયી રીતે કરશે? નવો શિષ્ય નહિ, ૬ રખે તે કુલીને શેતાનની શિક્ષામાં પડે. વળી જરૂર છે કે, એના ૭ વિષે બહારનાઓની તરફથી સારી સાહેદી હોય, એ સાફ કે તે અપમાનમાં તથા શેતાનના ઠાંઠામાં ન પડે. એ પ્રમાણે સેવકો ૮ પણ ગંભીર, બેવચની નહિ, ઘણા મધપી નહિ, નીચ લાભ વિષે લોભી નહિ, વિશ્વાસી [ધર્મનો] મર્મ શુદ્ધ અંતઃકરણથી ૯ રાખનાર એવા હોવા જોઈએ. તેઓ પહેલાં પરખાએલા ૧૦ થાય; પછી જો નિર્દોષ માલમ પડે તો સેવકનું કામ કરે. એ ૧૧ પ્રમાણે બાયડીઓ ગંભીર, નિંદાખોર નહિ, સાવધાન, સર્વ વાતમાં વિશ્વાસુ એવી હોવી જોઈએ. હરેક સેવક એક સ્ત્રીનો ૧૨ વર, પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાંને સારી રીતે ચલાવનાર એવો જોઈએ. કેમકે જોઓએ સેવકનું કામ સારી રીતે કીધું, ૧૩ તેઓ પોતાને સાફ સારી પદવી તથા ખ્રીસ્ત ઈશુ પરના વિશ્વાસમાં મોટી હિન્મત મેળવેછે.

૧૪ હું તારી પાસે વહેલો આવવાની આશા રાખીને તને એ
 ૧૫ વાતો લખું છું; એ સાંકે કે જો મને વાર લાગે, તો તારે દેવના
 ઘરમાં કચી રીતે વરતવું, એ તને જણાય; એ ઘર જીવતા
 ૧૬ દેવની મંડળી, સત્યનો સ્તંભ તથા આધાર છે. અને
 સુભક્તિનો મર્મ ખચીત મોટો છે, એટલે જ દેહમાં પ્રગટ થયો,
 આત્મામાં ન્યાયી ઠરાવાયો, દૂતોના દાઠામાં આવ્યો, વિદેશી-
 ઝોમાં તેની વાત પ્રગટ થઈ, જગતમાં તે પર વિશ્વાસ થયો,
 મહિમામાં તે ઉપર લેવાયો.

૪ પૂણ આત્મા સાંકે કહે છે કે, પાછલા કાળોમાં કેટલાએક
 માણસો, ભુલાવનાર આત્માઓ પર તથા ભૂતોના ઉપદેશ પર
 ૨ લક્ષ રાખીને, જીવું જોલનારા તથા જાઓનું અંતઃકરણ ડામેલું
 ૩ એવાઓના ઢોંગથી વિશ્વાસનો ત્યાગ કરશે; ને એઓ
 પરણવાને મના કરશે, ને જ ખોરાક ઉપકારસ્તુતિ કરીને
 લેવા સાંકે દેવે વિશ્વાસીઓને તથા સત્ય જાણનારાઓને વારતે
 ૪ ઉત્પન્ન કર્યા, તેથી દૂર રહેવાનું કહેશે. કેમકે દેવનું સર્વ
 ઉત્પન્ન કરેલું સાંકે છે, કંઈ નાખીદેવા સાંકે નથી, જો
 ૫ ઉપકારસ્તુતિની સાથે તે લેવાય તો, કેમકે દેવની વાતથી તથા
 પ્રાર્થનાથી તે શુદ્ધ કરાય છે.

૬ એ વાતો ભાઈઓને જણાવીને, તું ઈશુ ખ્રીસ્તનો સારો
 સેવક થઈશ, ને જ વિશ્વાસની તથા સારા ઉપદેશની વાતોની
 ૭ પાછળ તું ચાલતો આવ્યો તેઓથી પાળેલો થઈશ. પણ
 અધર્મી તથા વ્યર્થ કહાણીઓને ઠાળ, ને સુભક્તિને સાંકે
 ૮ પોતાની કસરત કર; કેમકે શરીરની કસરત થોડીજ ઉપયોગી
 છે, પણ સુભક્તિ સઘળાંને સાંકે ઉપયોગી છે, તેને હમણાંના
 ૯ તથા આવતા કાળના જીવનનું વચન પણ છે. આ વાત
 ૧૦ વિશ્વાસુ તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે. અને આ
 કારણ મોટે આપણે એ સાંકે મહેનત કરિયેછિયે તથા કષ્ટ
 કરિયેછિયે, કેમકે સર્વ માણસોનો ને વિશેષ કરીને વિશ્વાસી-
 ઝોનો જ તારનાર છે, તે જીવતા દેવ પર આપણે આશા

રાખેલી છે. આ વાતો ફરમાવ તથા શીખવ. કોઈ પણ ૧૧
 તારા જીવાનપણાને બિઃકારે નહિ; પણ વાતમાં, ચાલમાં,
 પ્રીતિમાં, વિશ્વાસમાં, પવિત્રાર્થમાં વિશ્વાસીઓને નમુનો
 થા. હું આવું ત્યાં સુધી વાંચવામાં, બોધ કરવામાં, શીખાડ- ૧૩
 વામાં તત્પર રહે. જે કૃપાદાન તારામાં છે, જે ભવિષ્યવાદને ૧૪
 આસરે વડીલ સભાના હાથો મૂકવાથી, તને અપાએલું, તે
 વિષે તમે નિશ્ચિંત ન થાઓ. એ વાતોની ચિંતા રાખ, એઓમાં ૧૫
 પત્પર રહે, કે તારૂં પ્રવીણપણું સઘળાને પ્રગટ થાય. પોતા ૧૬
 વિષે તથા ઉપદેશ વિષે સાવધાન થા. આ વાતોમાં ટકી
 રહે, કેમકે આ કીધાથી તું પોતાને તથા તારા સાંભળનારા-
 ઓને પણ તારીશ.

ધરડાને ન ધમકાવ, પણ જેમ બાપને તેમ તેને બોધ કર; ૫
 ને જેમ ભાઈઓને તેમ જીવાનોને; ને જેમ માઓને તેમ ૨
 ધરડીઓને; ને જેમ બેહેનોને તેમ પૂરી પવિત્રાર્થથી જીવાન
 બાયડીઓને બોધ કર. જે વિધવા અરેખરી વિધવા તેઓને ૩
 માન આપ. પણ જે કોઈ વિધવાને છોકરાં કે છોકરાંનાં ૪
 છોકરાં હોય, તે તેઓ પહેલાં પોતાના ઘરમાં સુભક્તિ
 કરવાને તથા પોતાનાં માબાપોને પ્રતિદાન આપવાને શીખે,
 કેમકે દેવની આગળ આ સાંકે તથા પસંદ છે. જે અરેખરી ૫
 વિધવા તથા એકલી પડેલી તેણે દેવ પર આશા રાખી છે,
 ને રાત દહાડો તે વનંતી તથા પ્રાર્થનામાં તત્પર રહેછે. પણ ૬
 જે વિલાસી તે જીવતીજ મુએલી છે. આ વાતો આગ્રહથી ૭
 કહે કે તેઓ નિર્દોષ થાય. જે કોઈ પોતાની ને વિશેષે ૮
 કરીને પોતાનાં ઘરનાંની ખબર રાખતો નથી, તે તેણે
 વિશ્વાસ નકાર્યો છે તથા તે અવિશ્વાસી કરતાં ભુંડો છે.
 સાઠ વરસની અદરની નહિ એવી જે વિધવા, એક વરની ૯
 વહુ, સારાં કામ વિષે વખણાએલી, જે તેણીએ છોકરાંનું ૧૦
 પ્રતિપાલન કીધું, જે પરોણાની ચાકરી કીધી, જે પવિત્રોના
 પગ ધોયા, જે દુઃખીઓની સહાયતા કીધી, જે તે હરેક

- સારા કામની પાછળ લાગી હોય તો તે ટીપમાં નોંધાય.
- ૧૧ પણ જીવાન વિધવાઓને ટીપમાં નોંધવી નહિ, કેમકે તેઓ
- ૧૨ ખ્રીસ્તને ઉલટી ઉન્મત્ત થશે ત્યારે પરણવા ચાહાશે. તેઓને દંડારા છે, કેમકે તેઓએ અસલ વિશ્વાસને છોડી દીધા છે.
- ૧૩ અને તે ઉપરાંત ઘેરેઘેર ફરતાં તેઓ આગસુ થવાનું શીખે છે, ને કેવળ આગસુ નહિ, પણ જે ઘટતું નથી તે બોલીને
- ૧૪ ગરબી તથા પરાઈ ચરચા કરનારી થાય છે. માટે હું ઈચ્છું કે જીવાન [વિધવાઓ] પરણે, બાળકોને જણે, ઘર ચલાવે,
- ૧૫ અટકાવનારને નિંદા કરવાનું નિમિત્ત ન આપે. કેમકે
- ૧૬ કેટલીએક હમણાં શેતાનની પાછળ ફરીગઈ છે. અને જો કોઈ વિશ્વાસેણની પાસે વિધવાઓ હોય, તો તે તેઓનું પૂરું પાડે, ને મંડળી ઉપર ભાર ન નાખે, એ સાડ કે જે અરેખરી વિધવાઓ છે તેઓનું તે પુરું પાડે.
- ૧૭ જે વડીલો સારી રીતે અધિકાર કરે છે, ને વિશેષ કરીને જેઓ ઉપદેશ કરવામાં તથા શીખાડવામાં મહેનત કરે છે,
- ૧૮ તેઓને બમણા માન યોગ્ય ગણવા. કેમકે શાસ્ત્ર કહે છે કે, મસણી કરનાર બળદના મહો પર જળી ન બાંધ, ને કામ
- ૧૯ કરનાર પોતાની મજૂરીને યોગ્ય છે. જે કે તથા શાહેદી વગર
- ૨૦ વડીલ પરનું તોહોમત ન સાંભળો. પાપ કરનારાઓને સૂઝણાંની આગળ ધમકાવ. એ સાડ કે બીજાને પણ બિહીક
- ૨૧-લાગે. દેવ તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત તથા પસંદ કીધેલા દૂતો આગળ હું તને આજ્ઞા કરું કે, પક્ષપાત પ્રમાણે કુંઈ ન કરતાં
- ૨૨ તરફદારી વિના આ વાતો પાળ. એકાએક કોઈ પર હાથ ન મૂક, ને બીજાઓનાં પાપમાં ભાગિયો ન થા, પોતાને શુદ્ધ
- ૨૩ રાખ. હવેથી પાણીજ ન પી, પણ તારા કોઠાને લીધે તથા
- ૨૪ તારી વારંવારની નબળાઈને લીધે, થોડો દાક્ષરસ પી. કેટલાએક માણસનાં પાપ બહુ પ્રગટ છતાં ન્યાયમાં આગળ
- ૨૫ જાય છે, ને કેટલાએકનાં પાછળ આવે છે. અને તે પ્રમાણે કેટલાએકનાં સારાં કામ પણ પ્રગટ છે, ને જેઓ જીવી રીતનાં તેઓ છાનાં રહી શકતાં નથી.

જેટલા દાસ ખુસરી તજે છે તેટલાએ પોતાના ધણીઓને ૬
પૂરા માન યોગ્ય ગણવા, એ સાડ કે દેવના નામની તથા
ઉપદેશની નિંદા ન થાય. અને જેઓને વિશ્વાસી ધણીઓ ૨
છે એ ધણીઓ ભાઈઓ છે, તે કારણથી તે દાસોએ તેમને ન
વખોડવા, પણ તેમની ચાકરી વિશેષ કરવી, કેમકે જેઓ
ઉપકાર પામેછે તેઓ વિશ્વાસી તથા મિત્ર છે. એ વાતો
શીખવ ને બોધ કર.

જો કોઈ બીજો ઉપદેશ કરે, ને આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની જે ૩
ખરી વાત તથા ભક્તિ પ્રમાણે જે ઉપદેશ તેને માનતો નથી,
તો તે ગર્વથી કુસેલો છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર ૪
તથા શબ્દવાદ વિષે મોહિત છે, કે જેઓથી અદેખાઈ,
વડવાડ, દુર્ભાષણો, ભુંડી કલ્પનાઓ તથા જે માણસ મન વિષે ૫
બ્રહ્મ થએલા, સત્યરહિત થયલા, સુભક્તિ લાભજ છે એવું
ધારનારા, તેઓમાં કજીઆ થાયછે; એવાથી તું દૂર થા. પણ ૬
સુભક્તિ સંતોષસહિત મોટો લાભ છે; કેમકે આપણે આ ૭
જગતમાં કંઈ લાભ્યા નથી ને તેમાંથી કંઈ સર્થ જવાતું નથી. પણ ૮
અમ્મ વસ્ત્ર છતાં તેઓથી આપણે સંતોષી થઈશું. પણ જે ૯
દગ્યવ ન થવા ચાહેછે, તેઓ પરીક્ષણમાં તથા કાંદામાં તથા
ઘણાં નૂર્ખ તથા નાશકારક તૃણમાં પડેછે, જેઓ માણસોને
નાશમાં તથા હાનિમાં ડુબાડેછે. કેમકે દગ્યનો લોભ સઘળી ૧૦
ભુંડાઈની જડ છે, તેની લાલચ કરીને કેટલાએક વિશ્વાસથી
ભટકીગયા. ને ઘણાં દુઃખોથી તેઓએ પોતાને વીંધ્યા.

પણ, એ દેવના માણસ, તેઓથી તું નહાસ; ને ન્યાયીપણા, ૧૧
સુભક્ત, વિશ્વાસ, પ્રેમ, ધીરજ તથા સ્તીનતાની પાછળ ચાલ.
વિશ્વાસની સારી લડાઈ લડ, અનંત જીવન ધર, જેને સાડ ૧૨
તું તેડાએલો છે, ને જેના વિષે તે ઘણા શાહેદીઓની આગળ
સારો ઇકરાર કીધો. દેવ જે સઘળાને જીવતા કરેછે તેની ૧૩
આગળ તથા ઈશુ ખ્રીસ્ત જેણે પોંતીઅસ પીલાતની પાસે
સારો ઇકરાર કીધો, તેની આગળ હું તને હઠેઠથી કહુંછું કે,
આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવા સુધી આ આજ્ઞા ૧૪

- ૧૫ ડાઘરહિત તથા નિર્દોષ એવી તું પાળ; જે પ્રગટ થવું પોતાના સમયોમાં તે દેખાડશે; જે ધન્ય તથા એકલો સ્વામી, જે
- ૧૬ રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ, જે એકલાને અમર-પણું; જે અગમ્ય અજવાળામાં રહેછે, જેને માણસોમાંના કોઈએ જોયો નથી, ને જોઈ શકતો નથી, તેને માન તથા સદાકાળનું પરાક્રમ થાઓ. આમેન.
- ૧૭ આ કાળના દ્રવ્યવાનેને હેઠેઠથી કહે કે, તેઓ અહંકાર ન કરે, ને દ્રવ્યના અસ્થિરપણા પર નહિ, પણ જે જીવતો દેવ આપણને સુખાનુભવ સારૂ દ્રવ્યરૂપ સર્વ આપેછે તે પર આશા
- ૧૮ રાખે; કે તેઓ સારૂ કરે, ઉત્તમ કામો વિષે દ્રવ્યવાન થાય,
- ૧૯ ઉદાર ને પરોપકારી થાય; આવતા કાળને સારૂ પોતાને વાસ્તે પુંજીરૂપી સારો પાયો નાખે, એ માટે કે જે અરેખરૂ જીવન તે તેઓ પામે.
- ૨૦ ઓ તીમોથી, જે તને સોંપેલું તે સંભાળ, ને અધર્મી અમથી વાતોથી તથા જે જીડાઈથી જ્ઞાન કહેવાયલું તેના વિવાદથી દૂર
- ૨૧ થા, જેને કેટલાએક માનીને વિશ્વાસ વિષે ભુલ્યા. તારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

તીમોથીને

પાઉલ પ્રેરિતનું ખીજું પત્ર.

- ૧ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં જે જીવન છે તેના વચન પ્રમાણે દેવની ઈચ્છાથી ખ્રીસ્ત ઈશુનો પ્રેરિત પાઉલ, વહાલા દિકરા તીમોથીને
- ૨ [લખેછે]. દેવ આપથી તથા ખ્રીસ્ત ઈશુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા, શાંતિ તને થાઓ.

દેવ જેને હું મારા બાપદાદાઓથી શુદ્ધ ભાવે ભળું છું, તેની ૩
 ઉપકારરતુતિ કરું છું કે, મારી પ્રાર્થનામાં રાત દહાડો હું તારું
 સ્મરણ જાણુ રાખું છું. તારાં આંશુ સંભારીને હું તને જોવાને ૪
 ઘણો આહું છું કે આંનંદથી ભરપૂર થાઉં; કેમકે જે નિષ્કપટ ૫
 વિશ્વાસ તારામાં હતો, જે પહેલાં તારી વડીઆઈ લુઈસ, ને
 તારી મા યુનીકેમાં રહેલો હતો, ને મને ભરોસો છે કે તારામાં
 પણ છે, તેને હું સંભારું છું. માટે હું તને સંભરાવું છું કે, જે કૃપાદાન ૬
 મારા હાથ મૂકવાથી તને મળ્યું તેને તારે જગાડવું; કેમકે દેવે ૭
 આપણને બિહીકનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો તથા પ્રેમનો
 તથા સાવધ બુદ્ધિનો આપ્યો છે. માટે આપણા દેવની ૮
 શાહેદી વિષે, ને હું તેના બંદીવાન વિષે તું ન શરમા, પણ
 સુવાર્તાને ક્ષીધે મારી સાથે દેવના સામર્થ્ય પ્રમાણે દુઃખ
 ભોગવ; તેણે આપણને તારયા તથા પવિત્ર તેડાથી આપણને ૯
 તેડયા, આપણાં કામ પ્રમાણે નહિ, પણ તેનાજ ઈરાદા તથા
 કૃપા પ્રમાણે; જે કૃપા અનાદિકાળથી ખ્રીસ્ત ઈશુમાં આપણને
 આપેલી હતી; પણ આપણા તારનાર ઈશુ ખ્રીસ્તના મગઠ ૧૦
 ધયાથી હમણાં પ્રસિદ્ધ થઈ છે; તેણે મરણને નિરર્થક કીધું,
 ને સુવાર્તાથી જીવન તથા અમરપણું પ્રકાશિત કીધું છે; તે ૧૧
 વિષે હું હલકારો તથા પ્રેરિત તથા વિદેશીઓનો શીખવ-
 નાર ઠરાવાયો છું. તે કારણ માટે હું એ દુઃખો સહું છું, તો પણ ૧૨
 હું શરમાતો નથી, કેમકે જે પર મેં વિશ્વાસ કીધો તેને હું
 બાળખું છું, ને મને ભરોસો છે કે, તેની પાસે મારી અનામતી
 તે દાહાડા સુધી તે રાખી શકે છે. શુદ્ધ વાતનો નમુનો જે તમે ૧૩
 મારી પાસેથી સાંભળ્યો તે ખ્રીસ્ત ઈશુના વિશ્વાસ તથા
 પ્રેમમાં રાખ. તે સારી અનામતી આપણામાં રહેનાર પવિત્ર ૧૪
 આત્માથી સંભાળી રાખ.

તને માલમ છે કે, આશીઆમાંના સઘળાએ મને મૂકી દીધી, ૧૫
 તેઓમાં ફુગેલસ તથા હેરમોગેનેસ છે. પ્રભુ આને સીફરસના ૧૬
 ઘર પર દયા કરો, કેમકે તેણે વારે વારે મને તાળે કીધો, ને
 મારાં બંધન વિષે શરમાયો નહોતો; પણ તે રૂમમાં હતો ત્યારે ૧૭

૧૮ ઘણી મહેનતથી તેણે મને શોધી કહાડ્યો, ને મળ્યો. પ્રભુ તેને એવું આપો કે, તે દહાડે પ્રભુ પાસેથી તે દયા પામે; ને એકેસસમાં તેણે કેટલી સેવા કરીધી, એ તું સારી પઠે જાણે છે.

૨ માટે, મારા દિકરા, ખ્રીસ્ત ઇશુમાં જે કૃપા તેમાં તું સમર્થ
૨ થા. અને જે વાતો ઘણા શાહેદોની આગળ તેં મારી પાસેથી
સાંભળી તે, જે વિશ્વાસુ માણસો બીજાઓને પણ શીખવવા
૩ યોગ્ય થશે તેઓને સોંપી દે. માટે ઇશુ ખ્રીસ્તના સારા
૪ સૈનિકના જેવો તું મારી સાથે દુઃખ સેહે. કોઈ લડનાર સંસારી
કામકાજમાં ગુંથાતો નથી, એ માટે કે તે સેનાપતિને સંતુષ્ટ
૫ કરે. અને જે કોઈ પણ મહલયુદ્ધ કરે, તો નિયમ પ્રમાણે
૬ મહલયુદ્ધ કરીયા વગર તે મુગટ પામતો નથી. મહેનત કરનાર
૭ એકુતને પહેલાં ફળ મળવાં જોઈએ. હું જે કહું છું તેનો વિચાર
૮ કર; કેમકે સર્વ વિષે પ્રભુ તને સમજાણ આપશે. યાદ રાખ
કે ઇશુ ખ્રીસ્ત જે દાવુદના સંતાનનો છે, તે મુએલાંમાંથી
૯ ઉઠાડાયો છે, મારી સુવાર્તા પ્રમાણે જેને સાચું હું ભુંડું કરનારના
જેવો બંધન સુધી દુઃખ વેઠું છું; પણ દેવની વાત બંધ થઈ
૧૦ નથી. તે માટે હું પસંદ કરેલાઓને સાચું સઘળાં સહું છું, કે
ખ્રીસ્ત ઇશુમાં જે તારણ તે અનંત મહિમાની સાથે તેઓ
૧૧ પામે. આ વિશ્વાસુ વાત છે—કેમકે જે આપણે તેની સાથે
૧૨ મુઆ, તો સાથે જીવીશું; જે સહિયે તો સાથે રાજ્ય પણ
૧૩ કરીશું; જે તેને નકારિયે તો તે આપણને પણ નકારશે; જે
આપણે અવિશ્વાસી હોઈએ તો પણ તે વિશ્વાસુ રહે છે; તે
પોતાને નકારી શકતો નથી.

૧૪ તું આ વાતો વિષે સંભરાવતાં પ્રભુ આગળ [તેઓને] આ
હુકમ કર કે, શબ્દવાદ જે કશામાં ગુણકારી નથી, પણ
૧૫ સાંભળનારાના બગાડને માટે છે, તે કોઈ ન કરે. લજ્જાના
કારણરહિત કામ કરનાર, સત્યની વાત બરાબર વેહેંચનાર,
૧૬ દેવ આગળ પસંદ થએલો, એવો થવાને મહેનત કર. પણ
અધર્મી તથા અમથી વાતોથી અલગ રહે, કેમકે તેઓ

અભક્તિમાં ધણા વધતા જશે. અને તેઓની વાત ધારાની ૧૭
 થઈ ખવાતી જશે, તેઓમાંના હુમનાયત્ત તથા ક્ષીણેતસ છે,
 પુનરુત્થાન થઈ ગયું છે એમ કહેતાં તેઓએ સત્ય વિષે ભૂલ ૧૮
 પાધી, ને કોટલાએકનો વિશ્વાસ હલટાવી નાખે છે. પણ દેવે ૧૯
 ક્ષીણે પાયો સ્થિર રહે છે, તેને આ મોહાર છે કે, પ્રભુ પોતાના
 જ છે તેઓને જાણે છે, ને આ કે, જે કોઈ ખ્રીસ્તનું નામ લે છે
 તેણે ભુંડાઈથી દૂર થવું. પણ મોટા ઘરમાં કેવળ સુના તથા ૨૦
 રૂપાનાં નહિ, પણ લાકડાનાં તથા માટીનાં પાત્રો પણ છે, ને
 કોઈ માનને સાડ ને કોઈ અપમાનને સાડ. એ માટે જો ૨૧
 કોઈ તેઓથી પોતાને શુદ્ધ કરે, તો માનને સાડ પવિત્ર
 કરેલું, સ્વામીને ઉપયોગી તથા સર્વ સારાં કામને સાડ સિદ્ધ
 કરેલું તે પાત્ર યશે. વળી જીવાનીના વિષયોથી નહાસ, પણ ૨૨
 પ્રભુનું નામ શુદ્ધ હૃદયથી સેનારાઓની સાથે ન્યાયીપણું,
 વિશ્વાસ, પ્રેમ, શાંતિની પાછળ લાગ. મૂર્ખ તથા અજ્ઞાન ૨૩
 વાદોને તજ; એ જાણીને કે તેઓ વડવાડ ઉપજાવે છે. પણ ૨૪
 પ્રભુના દાસે વડવાડ કરવી નહિ, પણ સઘળાની સાથે
 નમ્ર, ઉપદેશ કરી શકે એવો, સહનશીળ, અટકાવનારાઓને ૨૫
 નમ્રતાથી શીખવનાર થવો જોઈએ, કે કદાસ સત્ય જાણવા
 સાડ દેવ તેઓને પરતાવો [કરવાનું મન] આપે; ને સેતાનથી ૨૬
 જોઓ પકડાયા તેઓ તેના કાંદામાંથી જાગૃત થઈને દેવની
 ઈચ્છા પ્રમાણે છુટે.

અને આ જાણ કે છેલ્લા દહાડાઓમાં સંકટના વખતો ૩
 આવશે. કેમકે માણસો સ્વાર્થી, દ્યોલોભી, આપવખા- ૨
 ણિયા, ગર્વિષ્ઠ, નિંદક, માખાપને ન માનનારા, અનુપકારી,
 અશુદ્ધ, અપ્રેમી, કૂર, બધા મુકનારા, સ્વદમન ન કરનારા, ૩
 નિર્દય, સુવાતવેષી, વિશ્વાસઘાતી, અસ્થિર, ગર્વથી કુલેલા, દેવ ૪
 પર નહિ પણ વિલાસ ઉપર પ્રીતિ રાખનારા, સુભક્તિનું ૫
 રૂપ દેખાડીને તેના પરાક્રમના નકાર કરનારા એવા યશે;
 તેઓથી તું ફરીજા. કેમકે એઓમાંના એવા છે કે જોઓ ઘરમાં ૬

- ૭ ચેતીને જે અણુસમજી સ્ત્રીઓ, પાપથી લાદેલી, ઘણા
 ૮ પ્રકારની ઈચ્છાથી ચલાવાએલી, હમેશાં શીખતી છતાં પણ
 ૯ સત્યનું જ્ઞાન પામી શકતી નથી, તેઓને વશ કરી લે છે. અને
 જેમ જ્ઞાનસે તથા જામ્બસે મુસાને અટકાવ્યો, તેમ એ પણ
 સત્યને અટકાવે છે; એઓ મનમાં બગડેલા, વિશ્વાસ સંબંધી
 ૧૦ પતિત માણસ છે. પણ એઓ બહુ આગળ ચાલવાના નથી;
 કેમકે જેમ તેઓનું મૂર્ખપણું પ્રગટ થયું, તેમ એઓનું પણ
 ૧૧ સઘળાની આગળ પ્રગટ થશે. પણ મારો જે ઉપદેશ,
 આચરણ, ઠરાવ, વિશ્વાસ, સહનશીળપણું, પ્રેમ, ધીરજ,
 ૧૨ સતાવણી ને દુઃખો જેવાં કે અંત્યોખમાં, ઈકાનીમાં, હુસ્ત્રામાં
 મને થયાં, ને સતાવણી જેવી કે મેં વેઠી તે બધાંમાં તું મારી
 પાછળ ચાલ્યો; પણ આ સઘળાં દુઃખોમાંથી પ્રભુએ મને
 ૧૩ છોડાવ્યો. અને જેઓ ખીરત ઈશુમાં સુભક્તિથી ચાલવા
 ૧૪ ઈચ્છે છે, તેઓ સઘળા સતાવણી પામશે. પણ ભુંડા માણસ
 તથા ધુતારાઓ ભુલવીને તથા ભુલ્લીને ભુંડાઈમાં વધતા
 ૧૫ જાય છે. પણ તું જે વાતો શીખ્યો ને જેના વિષે તારી ખાતરી
 ૧૬ થઈ તેઓમાં રહે; કેમકે કોણથી શીખ્યો એ તને માલમ છે;
 ને એ પણ કે બાળપણથી પવિત્રશાસ્ત્ર તું જાણે છે, તે ઈશુ
 ખીરત પરના વિશ્વાસથી તારણને સાડ જ્ઞાન આપી શકે છે.
 ૧૭ આખું સત્યશાસ્ત્ર દેવની પ્રેરણાથી અપાએલું છે, ને ઉપદેશ,
 નિષેધ, સુધારા, ન્યાયીપણાના બોધને સાડ ઉપયોગી છે;
 ૧૮ એ માટે કે દેવનું માણસ સંપૂર્ણ તથા સર્વ સારાં કામને
 સાડ તૈયાર થાય.

- ૪ મારે દેવની આગળ ને પ્રભુ ઈશુ ખીરત જે જીવતાં તથા
 મુએલાંઓનો ન્યાય કરવો છે તેની આગળ ને તેના પ્રગટ
 થવાના તથા રાખ્યના [વિચારથી] હું તને હઠેઠથી કહું છું કે,
 ૨ તું વાત પ્રગટ કર, સુકાળમાં અકાળમાં તત્પર રહે, સર્વ
 સહનશીળપણામાં તથા ઉપદેશમાં ઠપકો દે, ધમકાવ તથા
 ૩ બોધ કર. કેમકે એવો વખત આવશે કે જેમાં તેઓ શુદ્ધ

ઉપદેશને નહિ અમરો; પણ કાન અજવાળતાં પોતાની
 ઈચ્છાઓ પ્રમાણે પોતાને સાડે ઉપદેશકો એકઠા કરશે; ને ૪
 તેઓ સત્યથી કાન ફરવશે, ને કહાણીઓ ભણી ફરશે. તું ૫
 સર્વમાં સાવધાન થા, દુઃખ સહે, સુવાર્તિકતું કામ કર, તારી
 સેવા પૂર્ણ કર. કેમકે હું અર્પણ કરાહું, ને મારો નીકળવાનો ૬
 વખત પાસે આવ્યો છે. મેં સાડે કબ્લ કીધું છે, દોડવું પૂરું ૭
 કીધું છે, વિશ્વાસ રાખ્યો છે. અને હવે મારે સાડે ન્યાયી- ૮
 પણાનો મુગટ મૂકેલો છે, તે તે દહાડે ઈન્સાફી ન્યાયાધીશ
 પ્રભુ મને આપશે; ને કેવળ મને નહિ પણ જે સઘળા તેનું
 પ્રગટ થવું ઈચ્છે છે તેઓને પણ આપશે.

મારી પાસે વહેલો આવવાને તું યત્ન કર. કેમકે દેમાસ ૧૦
 હાલના જગત પર પ્રેમ કરીને મને મૂકીને ગયો, ને થેરસાલો-
 નીકીમાં ગયો છે; કેરકેન્સ ગલાતીઆમાં, તીતસ દલમાતીઆમાં
 ગયો. એકલો લુક મારી સાથે છે. માર્કને તારી સાથે લઈ ૧૧
 આવ, કેમકે સેવાને સાડે તે મને ઉપયોગી છે. તીખીકસને મેં ૧૨
 એફેસસમાં મોકલ્યો. જે જામો મેં ત્રોઆસમાં કારપસ પાસે ૧૩
 મૂક્યો તે, ને પુસ્તકો, પણ વિશેષે કરીને ચર્મપત્રો આવતી
 વેળા સાથે લઈ આવ. આલેકસાંદર કુંસારાએ મારા પર ઘણું ૧૪
 દુષ્ટપણું કીધું, અભુ તેનાં કામ પ્રમાણે તેને બદલો આપશે; તે ૧૫
 વિષે તું પણ સંભાળ, કેમકે તેણે અમારી વાતોને બહુ
 અઠકાવી. મારા પહેલા પ્રયુત્તરની વખતે મારી પાસે કોઈ ૧૬
 પણ રહ્યું નહિ, પણ સઘળા મને મૂકી ગયા; એ તેઓના
 લેખામાં ન ગણાય. તો પણ પ્રભુ મારી સાથે રહ્યો ને તેણે ૧૭
 મને બળ આપ્યું, એ સાડે કે મારાથી વાત પૂરી રીતે પ્રગટ
 થાય, ને સઘળા વિદેશીઓ સાંભળે; ને હું સિંહના મહોડા-
 માંથી છોડાવાયો. અને પ્રભુ સર્વ ભુંડાં કામથી મને છોડાવશે, ૧૮
 ને પોતાના આકાશી રાજ્યને સાડે મને બચાવી રાખશે; તેને
 સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

ત્રિસ્કા તથા આકુલા તથા ઓનેસિફરસના ઘરનાંને હેમ ૧૯
 કુશળ કહે. એરાસ્તસ કરીંથમાં રહ્યો; ને ત્રોફિમસને મેં ૨૦

- ૨૧ મિલેતસમાં માંદો મૂક્યો. શિયાળા પહેલાં આવવાને યત્ન કર. યુબુલસ તથા પુદેન્સ તથા લીનસ તથા કલાદીઆ તથા સર્વ ભાઈઓ તને હોમ કુશળ કહેછે.
- ૨૨ પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્ત તારા આત્માની સાથે યાઓ. કૃપા તારા પર યાઓ. આમેન.

તીતસને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

- ૧ પાઉલ દેવનો દાસ, ઈશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, દેવના પસંદ કરેલાઓના વિશ્વાસને અર્થે તથા સુભક્તિ પ્રમાણે સત્યના
- ૨ પૂરા જ્ઞાનને અર્થે, અનંત જીવનની આશાએ જેનું વચન જીવંત
- ૩ ન બોલનાર દેવે અનાદિકાળથી આપ્યું, ને તેના યોગ્ય સમયોમાં પોતાની વાત જણાવી, જેનું પ્રગટ કરવું આપણા
- ૪ તારનાર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે મને સોંપેલું છે; સામાન્ય વિશ્વાસ પ્રમાણે ખરા પુત્ર તીતસને [લખેછે]. દેવ બાપથી તથા આપણા તારનાર ખ્રીસ્ત ઈશુથી તને કૃપા, દયા તથા શાંતિ યાઓ.
- ૫ મેં એ કારણ માટે તને કેતેમાં મૂક્યો, કે જે અધુરાં છે તે તું યથાર્થિત કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ કીધો, તેમ નગર
- ૬ નગરમાં તું વડીલો ઠરાવે. જો કોઈ નિર્દોષ હોય, એક સ્ત્રીનો વર, જેનાં છોકરાં વિશ્વાસુ, જેના પર ઉડાઉપણાનું તહોમત
- ૭ મૂકેલું નથી, અથવા આડા નથી, [તેને ઠરાવો]. કેમકે અધ્યક્ષે દેવના કારભારીના જેવો નિર્દોષ થવું જોઈએ; સ્વછંદી કે કોઈથી કે મદ્યપી કે મારનાર કે નીચ લાભ વિષે
- ૮ લોભી એવો નહિ. પણ પરોણા રાખનાર, સારાંનો પ્રેમી, બુદ્ધિવાન, ન્યાયી, શુદ્ધ તથા સ્વદમન કરનાર, ઉપદેશ પ્રમાણે

વિશ્વાસુ વાતને દટતાથી રાખનાર એવો જોઈએ, એ સાડ કે ૯
શુદ્ધ ઉપદેશથી બોધ કરવાને તથા અટકાવનારાઓને મના-
વવાને તે શક્તિવાન હોય.

કેમકે આડા અમથા બોલનારા તથા ઠગનાર ઘણા છે, ૧૦
એઓ વિશેષે કરીને સુનતમાંના છે, તેઓનાં મહો બંધ કરવાં ૧૧
જોઈએ; તેઓ જે ઘટતું નથી તે લજમણા લાભને સાડ
શીખવીને આખાં ઘરનાંને ઉલટાવી નાખે છે. તેઓમાંના ૧૨
એકે એટલે તેમના એક કવિએ કહ્યું કે, કેતીઓ સદા જુઠા,
ભુંડા પશુ, આળસુ પેટભરૂઓ છે. આ શાહેદી ખરી છે. તે ૧૩
કારણ માટે તેઓને કઠણ રીતે ધમકાવ, કે તેઓ યહુદીઓની ૧૪
કહાણીઓ પર તથા સત્યથી ફરનાર માણસના હુકમ પર
ચિત્ત ન રાખતાં વિશ્વાસમાં ખરા થાય. શુદ્ધોને સઘળાં શુદ્ધ ૧૫
છે; પણ ભ્રષ્ટ તથા અવિશ્વાસીઓને કુંઠ શુદ્ધ નથી, પણ
તેઓનાં મન તથા અંતઃકરણ ભ્રષ્ટ થએલાં છે. અમે દેવને ૧૬
જાણિયેછિયે એવું તેઓ કબૂલ કરે છે, પણ કરણીઓથી તેને
નકારે છે; તેઓ અમંગળ, આશામંગી, ને સર્વ સારાં કામ
વિષે ધિઃકારેલા છે.

પૃથ્થ ખરા ઉપદેશને જે શોભે છે તે વાત તું બોલ, એવી કે ૨
ઘરડાઓએ સાવધાન, ગંભીર, બુદ્ધિવાન, ને વિશ્વાસમાં ૨
પ્રેમમાં તથા ખીરજમાં ખરા થવું જોઈએ; ને એવી કે ઘરડી- ૩
ઓએ આચરણમાં ધર્મશોભિત, ચાડી કરનારી નહિ, ઘણા
દાક્ષરસ પીનારી નહિ, સારી વાતોને શીખવનારી થવું
જોઈએ, એ સાડ કે તેઓ જીવાન બાયડીઓને પોતાના વરોને ૪
પ્રેમ કરવાને, બાળકોનો પ્રેમ કરવાને, ને બુદ્ધિવાન, પવિત્ર, ૫
ઘરનાં કામ કરનારી, સારી તથા પોતાના વરને આધીન
થવાને સમજાવે, એ માટે કે પ્રભુની વાતની નિંદા ન થાય. તે ૬
પ્રમાણે જીવાન માણસોને બુદ્ધિવાન થવાને બોધ કર. સર્વ ૭
વિષે સારી કરણીનો નમુનો એવો પોતાને દેખાડ, ઉપદેશમાં
શુદ્ધપણું, ગંભીરપણું, ને જે પર દોષ નહિ મૂકાય એવી ખરી ૮

- વાત દેખાડ; એ સાફ કે જે ઉલટો તે આપણા વિષે કંઈ
 ૯ ભુંકું બોલવાનું ન પામતાં શરમાઈ જાય. દાસોને પોતાના
 ધણીઓને આધીન થવાને, સર્વ વિષે પ્રસન્ન કરનારા થવાને,
 ૧૦ આડા ન બોલવાને, ચોરી ન કરવાને, પણ સર્વમાં વિશ્વાસુ-
 પણું દેખાડવાને બોધ કર; એ સાફ કે તેઓ સર્વ વિષે
 ૧૧ આપણા તારનાર દેવના ઉપદેશને શોભાવે. કેમકે દેવની
 કૃપા જે સઘળાં માણસને સાફ તારણ લાવેછે તે પ્રગટ થઈ છે;
 ૧૨ તે આપણને શીખવેછે કે, અભક્તિ તથા દૈહિક વિષયોને
 નકારીને યુદ્ધિથી તથા ન્યાયીપણાથી તથા ભક્તિથી હાલના
 ૧૩ જગતમાં વર્તવું; ને ધન્ય આશાપ્રાપ્તિની તથા મોઠા દેવ
 તથા આપણા તારનાર ઈશુ ખ્રીસ્તના મહિમાના પ્રગટ થવાની
 ૧૪ વાટ જોવી; તેણે પોતાને આપણને સાફ આપ્યો એ માટે કે,
 સર્વ અન્યાયથી આપણને છોડાવી લે, ને પોતાને સાફ ખાસ લોક
 તથા સર્વ સારાં કામ વિષે આશિષ્વત એવા આપણને શુદ્ધ કરે.
 ૧૫ આ વાતો તું બોલ, બોધ કર, ને પૂરા અધિકારથી ઠપકો
 દે; કોઈ તને તુચ્છ નાકરે.

૩ તેઓને સંભરાવ કે તેઓ સત્તાધારી તથા અધિકારીને
 આધીન થાય, હાકેમોને માને, સર્વ સારાં કામને સાફ તૈયાર
 ૨ થાય; કોઈની નિંદા ન કરે, કજીઆખોર નહિ, પણ નમ્ર,
 ૩ સર્વ માણસોને પૂરી લીનતા દેખાડનારા થાય. કેમકે આપણે
 પણ અગાઉ અજ્ઞાની, ન માનનારા, ભુલવેલા, જૂદા જૂદા
 વિષય તથા વિલાસના દાસો, ભુંડાઈ તથા અદેખાઈમાં ચાલ-
 ૪ નારા, દ્વેષપાત્ર તથા એક બીજાનો દ્વેષ કરનારા હતા. પણ
 દેવ આપણા તારનારની દયા તથા માણસ પરની પ્રીતિ પ્રગટ
 ૫ થઈ, ત્યારે ન્યાયીપણામાંનાં આપણાં કરેલાં કામોથી નહિ,
 પણ પોતાની દયા પ્રમાણે પુનર્જન્મના રનાનથી તથા પવિત્ર
 ૬ આત્માથી જે નવીનકરણ તેથી તેણે આપણને તાર્યા; જેને
 તેણે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તથી આપણા ઉપર બહુ રેડ્યો
 ૭ છે; એ સાફ કે આપણે તેની કૃપાથી ન્યાયી ઠરીને અનંત
 ૮ જીવનની આશા પ્રમાણે વારસ થઈએ. આ વાત વિશ્વાસુ

છે; ને મારી ઈચ્છા છે કે આ વાતો વિષે તું કહ્યા કરે, એ સાફ કે જ્યોએ દેવનો વિશ્વાસ કીધા તેઓ સારાં કામ કરવાને ચિત્ત રાખે. આ વાતો માણસોને સારી તથા ઉપયોગી છે. પણ મૂર્ખાઈના વિવાદો તથા વંશાવળીઓ તથા કળ્યા તથા નિયમશાસ્ત્ર વિષે વડવાડોથી અલગ રહે; કેમકે તેઓ નિરૂપયોગી તથા અમથાં છે. પહેલો તથા બીજો બોધ કરયા ૧૦ પછી પાખંડી માણસથી દૂર થા; એમ જાણીને કે એવો ૧૧ માણસ ફરી ગએલો છે, ને પોતાથી દોષિત ઠરીને પાપ કરેછે.

જ્યારે હું તારી પાસે આરતેમાસ કે તીખીકસને મોકલું, ૧૨ ત્યારે નિકોપોલીસમાં મારી પાસે આવવાને યત્ન કર; કેમકે ત્યાં શિયાળો કહાડવાનું મેં ઠરાવ્યું છે. અનાસ શાસ્ત્રીને તથા ૧૩ અપોલાને એવી સંભાળથી પહોંચાડ કે તેમને કંઈ આછું ન પડે. વળી આપણા લોકોએ જરૂરના ખરચને સાફ સારાં ૧૪ કામો કરવાને શીખવું, એ સાફ કે તેઓ નિષ્ફળ ન થાય.

મારી સાથેના સઘળાં તને હેમ કુશળ કહેછે; વિશ્વાસમાંના ૧૫ જ્યો આપણા પર પ્રેમ કરેછે તેમને હેમ કુશળ કહે; તમ સર્વ પર કૃપા થાઓ. આમેન.

ફીલેમોનને

પાઉલ પ્રેરિતનું પત્ર.

વહાલા તથા અમારી સાથે કામ કરનાર ફીલેમોનને તથા ૧ વહાલી આપફીઆને તથા મારા સાથીસૈનિક આર્ષીપસને ૨ તથા તારા ઘરમાંની મંડળીને ખ્રીસ્ત ઈશુનો બંદીવાન પાઉલ તથા ભાઈ તીમોથી [લખેછે]. દેવ આપણા બાંપ તથા પ્રભુ ૩ ઈશુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

- ૪ તારો જે પ્રેમ તથા વિશ્વાસ પ્રભુ ઈશુ પર તથા સર્વ પવિત્રો
 ૫ પર છે, તે વિષે સાંભળવાથી મારી પ્રાર્થનાઓમાં તારું સ્મરણ
 ૬ કરીને સર્વદા હું મારા દેવની ઉપકારસ્તુતિ કરું છું. એ માટે કે
 તારા વિશ્વાસનું ભાગિયાપણું આપણામાં સર્વ જે સાંકે છે
 તેની ઓળખમાં ખ્રીસ્ત ઈશુના મહિમાને સાંકે સંકળ થાય.
 ૭ કારણ કે તારા પ્રેમથી અમને ઘણો લાભ તથા દિલાસો છે ;
 કેમકે, એ ભાઈ, તારાથી પવિત્રોનાં હૃદય શાંત થાય છે.
 ૮ માટે જે યોગ્ય છે તે તને હુકમરૂપે કહેવાને મને ખ્રીસ્તથી
 ૯ છુટ છે ખરી, પણ પાઉલ ઘરડો તથા હવે ખ્રીસ્ત ઈશુનો
 બંદીવાન એવો હું બીજી રીતે, એટલે પ્રેમથી તારી વિનંતી
 ૧૦ કરું છું. ઓનેસીમસ મારો દિકરો જેને મેં મારા બંધનમાં
 ૧૧ જન્માવ્યો તે વિષે હું તમારી વિનંતી કરું છું. તે અગાઉ તને
 નિરૂપયોગી હતો, પણ હવે તને તથા મને પણ ઉપયોગી છે ;
 ૧૨ તેને મેં પાછો મોકલ્યો માટે તેને, એટલે મારા હૃદયને અંગીકાર
 ૧૩ કર. તેને હું મારી પાસે રાખવાને ચાહતો હતો, કે તારે ઠેકાણે
 ૧૪ સુવાર્તાનાં બંધનો વિષે તે મારી સેવા કરે. પણ તારી મરજી
 વિના કંઈ કરવાની મારી ઈચ્છા નહોતી, એ સાંકે કે પરાણે
 થએલા સરખો નહિ, પણ ખુશીથી થએલો એવો તારો ઉપકાર
 ૧૫ થાય. કેમકે તે કદાસ એજ માટે થોડી વાર સુધી વેગળો
 ૧૬ થયો, કે તું સર્વકાળ સુધી તેને પામે ; હવે પછી દાસના જેવો
 નહિ, પણ દાસથી અધિક, એટલે વહાલા ભાઈના જેવો, તે
 તો મને વિશેષ એવો છે, પણ દેહ વિષે તથા પ્રભુમાં તને
 ૧૭ કેટલો વધતો ! માટે જો તું મને ભાગિયો ગણે, તો જેમ મને
 ૧૮ તેમ તેને અંગીકાર કર. અને તેણે તારો કંઈ અન્યાય કીધો
 ૧૯ કે તારો કરજદાર હોય તો તે મારા હિસાબમાં માંડ. મેં
 પાઉલે મારે હાથે લખ્યું છે, તે હું વાળીશ ; તો પણ હું તને
 ૨૦ નથી કહેતો કે તું પોતા વિષે પણ મારો કરજદાર છે. હા,
 ભાઈ, તારાથી પ્રભુમાં મને આનંદ થાય ; પ્રભુમાં તારું હૃદય
 ૨૧ શાંત કર. તું માનીશ તેનો ભરોસો રાખીને તારા પર લખું છું,
 કેમકે હું જાણું છું કે, જે હું કહું તે કરતાં પણ તું વધારે કરીશ.

વળી મારે સાથે ઉતારો તૈયાર કર, કેમકે હું આશા રાખું છું કે, ૨૨
તારી પ્રાર્થનાઓથી હું તને અપાર્થશ.

એપાક્સ ખ્રીસ્ત ઈશુમાં મારો સાથીબંદીવાન, માર્ક, ૨૩
આરીસ્તાર્ખસ, દેમાસ, લુક, મારા સાથીકામકરનારા તને ૨૪
ક્ષેમ કુશળ કહે છે.

આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે રખ
થાઓ. આમેન.

હેબ્રીઓને પત્ર.

દેવ ભવિષ્યવાદીઓને આસરે પહેલાં બાપદાદાઓને અનેક- ૧
વારે તથા અનેક પ્રકારે બોલ્યા પર, આ છેલ્લા દહાડાઓમાં ૨
દિકરાને આસરે આપણને બોલ્યા, જેને સઘળાંનો વારસ
તેણે ઠરાવ્યો, ને જેનાથી જગતોને પણ ઉત્પન્ન કીધાં. તે તેના ૩
ગૌરવનું તેજ તથા અસ્તિત્વની પ્રતિમા છે, ને પોતાના
પરાક્રમના શબ્દથી સઘળાં ધરી રાખે છે; તે પોતે પાપ વિષે
પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને મહત્વની જમણીગમ હંચામાં બેઠો છે. તે ૪
દૂતો કરતાં જેટલું ચડિઆતું નામ વતનથી પામ્યો, તેટલો તેઓ
કરતાં તે ઉત્તમ છે. કેમકે તેણે દૂતોમાંના કયાને કદી એમ ૫
કહ્યું કે, “તું મારો દિકરો છે, આજ મેં તને જન્માવ્યો છે?”
ને વળી, “હું તેનો બાપ થઈશ, ને તે મારો દિકરો થશે?”

અને ફરી, તે જ્યારે પ્રથમજનિતને જગતમાં લાવે છે ત્યારે ૬
કહે છે કે, “દેવના સઘળા દૂત તેનું ભજન કરો.” અને દૂતો ૭
સંબંધી તે એમ કહે છે કે, “તે પોતાના દૂતોને વાયુ જેવા, ને
પોતાના સેવકોને અગ્નિની જાળ જેવા કરે છે.” પણ દિકરાને ૮
તે કહે છે, “ઓ દેવ, તારું રાજ્યાસન સદા સર્વકાળ છે, ને

૯ ન્યાયીપણાનો દંડ તારો રાજ્યદંડ છે. તે ન્યાયીપણા પર
 પ્રીતિ કીધી, ને અન્યાય પર દ્વેષ કીધા, એ માટે દેવે, એટલે
 તારા દેવે, તારા સાથીઓ કરતાં અધિક તને હરખરપે તેણે
 ૧૦ અભિષેક કીધા છે.” વળી, “ઓ પ્રભુ, તે આરંભમાં પૃથ્વી
 ૧૧ સ્થાપી, ને આકાશ તારા હાથનાં કામ છે. તેઓ નાશ પામશે,
 ૧૨ પણ તું સ્થિર રહેછે; ને તેઓ સ્વર્ગનાં વસ્ત્ર સરખાં જીનાં
 ધર્ષજશે; ને તું જમાની પઠે તેઓને લપેટીશ, ને વસ્ત્ર જેવા
 તેઓ બદલાશે, પણ તું તેવોજ છે, ને તારાં વર્ષ કદી ધર્ષ રહેશે
 ૧૩ નહિ.” અને તેણે દૂતોમાંના કયાને કદી એમ કહ્યું કે, “જ્યાં
 સુધી તારા વૈરીઓને હું તારૂં પાદાસન કરીશ, ત્યાં સુધી તું
 ૧૪ મારી જમાણીગમ બેસ?” તેઓ સ્વર્ગના સેવા કરનારા
 આત્મા, તારણના વતન પામનારાઓને ક્ષીધ સેવા કરવા સારૂ
 બહાર મોકલાએલા નથી શું?

૨ એ માટે જે વાતો આપણે સાંભળી, તેથી આપણે કદી
 ન ફેરવાઈએ, માટે તે પર બહુજ ચિત્ત રાખવું જોઈએ.
 ૨ કેમકે દૂતોને આસરે કહેલું વચન જો સ્થિર રહ્યું, ને હરેક
 ૩ ઉલ્લંઘનને તથા આજ્ઞાભંગને યોગ્ય બદલો થયો, તો આપણે
 એટલું મોડું તારણ પડતું મૂકિયે તો શી રીતે બચીશું? તે
 [તારણની વાત] પહેલાં પ્રભુથી કહેવામાં આવી, પછી
 ૪ સાંભળનારાઓએ તે અમને નિશ્ચે કરી દેખાડી. દેવ પણ
 પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ચિન્હોથી તથા અદ્ભુત કામોથી
 તથા બહુ પ્રકારના અમત્કારથી તથા પવિત્ર આત્માનાં દાન
 વેહેંચવાથી શાહેદી આપતો હતો.

૫ કેમકે જે આવનાર યુગ સંબંધી આપણે કહિયેછિયે, તે તેણે
 ૬ દૂતોને સ્વાધીન મૂક્યું નહિ. પણ એક જગ્યાએ કોઈએકે
 એવી શાહેદી પૂરી કે, “માણસ શું છે, કે તું તેને સંભારેછે?
 ૭ અથવા માણસનો દિકરો શું કે તું તેના પર નજર રાખેછે? તે
 તેને દૂતો કરતાં જરા ઓછો કીધા; તે તે પર મહિમા તથા
 માનનો મુગુઠ મૂક્યો, ને તારા હાથનાં કામ પર તેને ઠરાવ્યો;

તેં તેના પગ તળે સઘળાં મૂક્યાં છે ;” તો સઘળાં તેને સ્વાધીન ૮
 મૂકવાથી તેને સ્વાધીન ન કીધેલું એવું કંઈ રહેવા દીધું નહિ.
 પણ સઘળાં તેને સ્વાધીન મૂકેલાં, એમ આજ સુધી આપણે
 જ્ઞેતા નથી. પણ દેવની કૃપાથી સઘળાં માણસને સાફ ૯
 મરણ ભોગવવાને અર્થે જે દૂતો કરતાં જરા ઓછા કરાયા,
 એટલે ઈશુ, જેના પર મરણ સહેવાને લીધે મહિમા તથા
 માનનો મુગુટ મૂકાયેલો, તેને જોઈએછિયે. કેમકે જેને સાફ ૧૦
 સઘળાં તથા જેનાથી સઘળાં છે, તેને એ યોગ્ય હતું કે, તે ઘણા
 દિકરાઓને ગૌરવમાં લાવનારને એટલે તેઓના તારણના
 અધિકારીને દુઃખ ભોગવ્યાથી પરિપૂર્ણ કરે. કેમકે જે પવિત્ર ૧૧
 કરેછે, ને જે પવિત્ર કરાયછે, તે સઘળાં એકથીજ છે, એ માટે
 તે તેઓને ભાઈ કહેવાને ન લાજતાં કહેછે કે, “હું તારૂં નામ
 ભાઈઓને પ્રગટ કરીશ, મંડળીમાં ગીત ગાતાં હું તારી સ્તુતિ ૧૨
 કરીશ.” અને ફરી, “હું તે પર ભરોસો રાખીશ ;” ને ફરી, ૧૩
 “જુઓ, હું તથા જે બાળકો દેવ મને આખ્યાં છે તેઓ.” તો ૧૪
 બાળકો માંસ તથા લોહીનાં હોયછે, માટે તે પણ તેજ રીતે
 તેઓનો ભાગિયો થયો, એ સાફ કે પોતે મરણ પામીને મરણતું
 પરાક્રમ રાખનારનો, એટલે શેતાનનો, નાશ કરે. અને મરણની ૧૫
 બિહીકથી જે પોતાના આખા આયુષ્યભર દાસપણામાં હતા
 તેઓને છોડાવે. કેમકે ખચીત તે દૂતોની સહાયતા નથી કરતો, ૧૬
 પણ ઈશ્રાહીમના સંતાનની કરેછે. એ સાફ તેને સઘળાં સંબંધી ૧૭
 પોતાના ભાઈઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, એ માટે કે લોકોનાં
 પાપતું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાને દેવનાં વાનાં સંબંધી તે દયાળુ તથા
 વિશ્વાસુ પ્રમુખયાજક થાય. કેમકે તેનું પરીક્ષણ થયાથી તેણે ૧૮
 દુઃખ ભોગવ્યાં, માટે તેઓનું પરીક્ષણ થાયછે, તેઓની સહાય
 કરવાને તે શક્તિવાન છે.

એ માટે, એ પવિત્ર ભાઈઓ, આકાશી તેડું પામેલા, ૩
 આપણે જે સ્વીકારેલું તેના પ્રેરિત તથા પ્રમુખ યાજક ઈશુનું
 ધ્યાન તમે કરો. જેમ મુસા પણ પોતાના આખા ઘરમાં ૨

વિશ્વાસુ હતો, તેમ એ પોતાના ઠરાવનારની આગળ વિશ્વાસુ
 ૩ હતો. કેમકે જે પ્રમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન
 છે, તે પ્રમાણે મુસા કરતાં વધતું માન પામવાયોગ્ય એ ગણાયો
 ૪ છે. કાંજે હરેક ઘર કોઈએ રચેલું છે, પણ જણે સઘળી
 ૫ વસ્તુઓ રચી તે દેવ છે. મુસા તો, જે વાત પ્રગટ થવાની
 હતી તેની શાહેદી પુરવા સાફ, પોતાના આખા ઘરમાં સેવકની
 ૬ પઠે વિશ્વાસુ હતો ખરો. પણ ખ્રીસ્ત તો પુત્રની પઠે પોતાના
 ઘર પર વિશ્વાસુ હતો; જેનું ઘર આપણે છિયે, જે ભરોસાને
 ૭ તથા આશાના આનંદને અંત સુધી સ્થિર રાખિયે તો. એ
 માટે જેમ પવિત્ર આત્મા કહેછે તેમ, “આજ તમે તેની વાણી
 ૮ સાંભળો; જેમ કોંધકાળે, એટલે રાતમાંના પરીક્ષણના
 ૯ દહાડામાં, તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ કર્યાં તેમ કરો મા, ત્યાં
 તમારા બાપદાદાઓએ મને પારખવાથી માફ પરીક્ષણ કીધું.
 ૧૦ ને ચાળીશ વરસ સુધી મારાં કામ જોયાં. એ માટે તે પહેડી
 પર હું નારાજ થયો, ને બોલ્યો કે, તેઓ હૃદયમાં સદા ભટકી
 ૧૧ જાયછે, પણ તેઓએ મારા માર્ગ જાણ્યા નહિ, એ માટે મેં મારા
 કોંધમાં શમ ખાધા, કે તેઓ મારા વિસામમાં નહિ પેસશે.”
 ૧૨ એ ભાઈઓ, તમે સાવધાન થાઓ કે તમારામાંના કોઈને
 અવિશ્વાસનું ભુંડું હૃદય ન થાય, રખે જીવતા દેવથી તે દૂર
 ૧૩ જાય. પણ જ્યાં સુધી “આજ” કહેવાયછે, ત્યાં સુધી તમે
 હરેક દહાડે એક ખીજને સુબોધ કરો; એ માટે કે પાપના
 ૧૪ કપટથી તમારામાંનો કોઈ કઠણ ન થાય. કેમકે જે આપણે
 આપણા આરંભનો ભરોસો અંત સુધી સ્થિર રાખિયે, તો
 ૧૫ આપણે ખ્રીસ્તના ભાગિયા થયા છિયે. કેમકે એમ કહ્યું છે કે,
 “આજ તમે તેની વાણી સાંભળો, જેમ કોંધકાળે તમે પોતાનાં
 ૧૬ હૃદય કઠણ કર્યાં તેમ કરો મા.” કેમકે કોણે સાંભળીને
 સંતાપ્યો? શું મુસાવડે મિસરમાંથી જેઓ નિકળ્યા તે
 ૧૭ સઘળાએ નહિ? ને ચાળીશ વરસ સુધી તે કોના પર નારાજ
 થયો? શું જેઓએ પાપ કીધાં, જેઓનાં મુડદાં અરણ્યમાં
 ૧૮ પડ્યાં, તેઓ પર નહિ? ને જેઓએ વિશ્વાસ કીધો નહિ

તેઓ વગર કોણ વિષે તેણે સમ આઈને કહ્યું કે તેઓ મારા વિશ્વાસમાં નહિ પેસશે? તો આપણે જોઈએ છીએ કે અવિ- ૧૬
શ્વાસને કારણે તેઓથી પેસાયું નહિ.

એ માટે આપણે બિહીવું જોઈએ, રખે તેના વિશ્વાસમાં ૪
જવાનું વચન હજી રહ્યા છતાં, તમારામાંનો કોઈ કદાપિ પાછળ
પડેલો દેખાય. કેમકે જેમ તેઓને તેમ આપણને પણ સુવાર્તા ૨
પ્રગટ કરેલી છે; પણ સાંભળેલી વાત પર સાંભળનારાઓએ
વિશ્વાસ ન કીધા, તેથી તે તેઓને લાભકારક થઈ નહિ.
આપણે વિશ્વાસ કરનારા વિશ્વાસમાં જઈએ છીએ, જેમ તેણે ૩
કહ્યું કે, “મેં મારા કોયમાં શમ આપ્યા કે, તેઓ મારા વિશ્વાસમાં
નહિ પેસશે,” તેમ; તો પણ કામો તો જગતના આરંભથી
થયલાં હતાં. કેમકે સાતમા દહાડા વિષે એક ઠેકાણે તેણે એમ ૪
કહેલું છે કે, “સાતમે દહાડે દેવે પોતાનાં સર્વ કામથી વિશ્વાસ
લીધા.” અને એજ ઠેકાણે તે ફરી કહે છે કે, “તેઓ મારા ૫
વિશ્વાસમાં નહિ પેસશે.” તો કેટલાએકે તેમાં પેસવું જોઈએ ૬
એ બાકી રહેલું છે, ને જેઓને પહેલાં સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી
હતી, તેઓ આશાભંગના કારણથી પેઠાજ નહિ, માટે એટલી
બધી વાર પછી ફરી દાવુદથી મુકરર દહાડો ઠરાવીને તે કહે છે કે ૭
“આજ,” જેમ અગાઉથી કહેવામાં આવ્યું તેમ, એટલે,
“આજ તમે તેની વાણી સાંભળો, તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ ન
કરો.” કેમકે જો યહોશુઆએ તેઓને તે વિશ્વાસ આપ્યો ૮
હોત, તો તે પછી બીજા દહાડા સંબંધી [દેવે] કહ્યું ન હોત. એ ૯
માટે દેવના લોકોને સાફ વિશ્વાસનો વાર રહેલો છે. કેમકે તેના ૧૦
વિશ્વાસમાં જે પેઠા છે તેણે પણ પોતાનાં કામથી વિશ્વાસ લીધા
છે, જેમ દેવે પોતાનાંથી તેમ. એ માટે આપણે તે વિશ્વાસમાં ૧૧
પેસવાનો યત્ન કરીએ, રખે આશાભંગના તેજ ઉદાહરણ પ્રમાણે
કોઈ પડે. કેમકે દેવનું વચન જીવનું તથા સમર્થ તથા બેધારી ૧૨
તરવાર કરતાં પણ ધારવાળું છે, ને જીવ તથા આત્મા, સાંધા
તથા મજ્જા જૂદાં કરે એટલા સુધી વિંધનારૂં છે; ને હૃદયના

- ૧૩ વિચારનું તથા ભાવનાનું જોઈ લેનારું છે. અને તેની આગળ કુંઈ ઉત્પન્ન કરેલું અણુદીઠ નથી; પણ જેની સાથે આપણને કામ છે, તેની દૃષ્ટિમાં સઘળાં નાગાં તથા ઉઘાડાં છે.
- ૧૪ તો દેવનો પુત્ર ઈશુ આકાશમાં પાર ગએલો, એવો મોટો પ્રમુખ્યયાજક આપણને છે, માટે આપણે જે માની લીધેલું તે
- ૧૫ જોરથી પકડી રાખિયે. કેમકે આપણા અબળપણા પર જેને દયા આવી નહિ શકે એવો પ્રમુખ્યયાજક આપણને નથી, પણ તે સર્વ પ્રકારે સમાન રીતે પરીક્ષણ પામેલો છતાં નિષ્પાપી
- ૧૬ રહ્યો. એ માટે દયા પામવાને તથા યોગ્ય સમયે સહાયને સાંકે કૃપા પામવાને, આપણે હિમ્મતથી કૃપાસનની પાસે આવિયે.

૫ તો માણસોમાંથી લીધેલો હરેક પ્રમુખ્યયાજક દેવ સંબંધીની વાતોમાં માણસોને સાંકે ઠરાવેલો છે, એ માટે કે તે પાપોને ૨ સાંકે ઘનો તથા યજ્ઞ કરે: ને તેનાથી અજ્ઞાનીઓની તથા યુકનારાઓની કુંઈ સહનતા કરાય, કેમકે તે પોતે પણ અશક્ત- ૩ પણાથી ઘેરાયેલો છે. અને એજ માટે તેણે જેમ લોકોને સાંકે ૪ તેમ પોતાને સાંકે પણ પાપોને લીધે અર્પણ કરવું જોઈએ. અને હારોનની પઠે દેવથી જે બોલાવાયો તે વગર કોઈ પોતાને સાંકે ૫ આ માન લેતો નથી. એજ રીતે ખ્રીસ્તે પણ પ્રમુખ્યયાજક થવાનું માન પોતે લીધું નહિ, પણ જેણે તેને કહ્યું કે, “તું મારો દિકરો છે, આજ મેં તને જન્માવ્યો છે,” તેણે [તેને માન ૬ દીધું]. તે પ્રમાણે પણ બીજે ઠેકાણે તે કહેછે કે, “મેલકી- ૭ સેદેકના ધારા પ્રમાણે, તું સદા યાજક છે.” તેણે પોતાના દેહધારીપણામાંના દહાડાઓમાં પોતાને મરણથી છોડાવવાને જે શક્તિવાન, તેની પાસે મોટે ઘાટે તથા આંસુએ પ્રાર્થના તથા કાલાવાલા કીધા, ને તેણે મર્યાદા રાખી, માટે તેનું ૮ સંભળાયું; ને તે પુત્ર છતાં પણ પોતે જે જે સહ્યાં તેથી આજ્ઞા- ૯ પાલન શીખ્યો. અને પરિપૂર્ણ થઈને પોતાના સઘળા માન- ૧૦ નારાઓને સાંકે અનંત તારણનું કારણ થયો. મેલકીસેદેકના ધારા પ્રમાણે દેવથી કહેવાએલો એવો પ્રમુખ્યયાજક થયો.

આ [મેલકીસેદેક] વિષે અમારે બહુ વાત કહેવાની છે, ૧૧
 પણ અર્થ સમજાવવો કઠણ છે, કેમકે તમે સાંભળવા વિષે મંદ
 થયા છો. અને જ્યારે એટલા વખતમાં તમારે ઉપદેશકો થવું ૧૨
 જોઈતું હતું, ત્યારે તો દેવનાં વચનનાં મૂળતત્ત્વ શાં છે, એ કોઈ
 તમને ફરી શીખવે એવી અગત્ય છે ; ને તમે એવા થયા કે
 તમને દૂધની અગત્ય છે, પણ પાકા અન્નની નથી. કેમકે જે ૧૩
 હરેક દૂધ પીએછે તે ન્યાયીપણાની વાત સંબંધી અપ્રવીણ છે,
 કાંજ તે બાળક છે. પણ જે પૂરા છે, એટલે જેઓની ઇન્દ્રિયો ૧૪
 ભલું ભુંડું પારખવાને વપરાએલી છે, તેઓને સારૂ પાકું અન્ન છે.

એ માટે, ખ્રીસ્ત વિષેનાં મૂળતત્ત્વનો ઉપદેશ મૂકીને આપણે ૬
 સંપૂર્ણતા સુધી આગળ વધીએ ; ને નિર્જીવ કામ સંબંધીના
 પરતાવાનો તથા દેવ પરના વિશ્વાસનો તથા બાપ્તિસ્માએ
 સંબંધીના ઉપદેશનો તથા હાથ મૂકવ.નો તથા મરીગયલાંઓનાં ૨
 પુનરુત્થાનનો તથા અનંત કાળના ન્યાયકરણનો પાયો
 ફરી ન નાખિયે. અને જો દેવ કરવા દે તો એ આપણે ૩
 કરીશું. કેમકે જેઓ એકવાર પ્રકાશિત થયા, જેઓએ ૪
 આકાશમાંના દાનનો અનુભવ લીધો, જેઓ પવિત્ર આત્માના
 ભાગિયા પણ થયા, ને જેઓએ દેવની ઉત્તમ વાત તથા ૫
 આવનાર જગતમાંના પરાક્રમનો અનુભવ લીધો, ને ત્યાર પછી ૬
 પતિત થયા, તેઓને પરતાવાને સારૂ ફરી નવા કરવા એ થઈ
 શકતું નથી, કાંજ તેઓ પોતાના [નાશ]ને માટે દેવના પુત્રને
 ફરી વધરતંભે જડેછે, ને પ્રગટરૂપે તેનું અપમાન કરેછે. કેમકે ૭
 જે ભૂમિ પોતા પર વારે વારે વરસેલા વરસાદને પીએછે, ને
 જેઓને માટે ખેડાયછે તેઓને સારૂ ગુણકારી શાક ઉપજાવેછે,
 તે દેવથી આશીર્વાદ પામેછે. પણ જે ખોરડી તથા હાંટકટો ૮
 ઉપજાવેછે, તે નાપસંદ કરેલી તથા શ્રાપિત થવાની તૈયારીમાં
 છે ; અંતે તે બળવાની છે.

પણ, એ પ્રિય, જો અમે એવું કહીએછીએ તો પણ તમે ૯
 સંબંધી એ કરતાં જે સારી તથા તારણને લગતી વાતો છે,

- ૧૦ એવી વાતોનો ભરોસો અમને છે. કેમકે દેવ અન્યાયી નથી, કે તે તમારા કામ તથા પ્રીતિને વિસરે; એટલે જ [પ્રીતિ] તેના નામને સાફ તમે કરી દેખાડી છે તે; કેમકે તમે પવિત્રોની
- ૧૧ સેવા કીધી છે, ને કરો છો. અને અમે બહુ ચાહિયેછિયે, કે તમારામાંનો હરેક, આશાની સંપૂર્ણતાને અર્થે, એવોજ ઉદ્યોગ
- ૧૨ અંત સુધી કરી દેખાડે, એ માટે કે તમે આજસુ ન થાઓ, પણ જઓ વિશ્વાસ તથા સહનતાથી, વચનોના વારસ છે, તેઓના અનુસરનારા થાઓ.
- ૧૩ કેમકે દેવે ઈબ્રાહીમને વચન આપ્યું ત્યારે પોતા કરતાં કોઈ વધતો મોટો ન હતો કે જેના સમ તે ખાય, માટે તેણે પોતાનાજ
- ૧૪ સમ ખાઈને કહ્યું કે, “ખરેખર હું તને આશીર્વાદ દઈશજ
- ૧૫ દઈશ, ને તને વધારીશજ વધારીશ.” અને એ પ્રમાણે,
- ૧૬ સહનતા રાખ્યા પર, વચનનું ધન તે પામ્યો. માણસો તો જ વધારે મોટો તેના સમ ખાયછે, ને નિશ્ચે કરવાને સાફ સમ
- ૧૭ તેઓમાં સઘળા વિવાદનો અંત છે. તે પ્રમાણે દેવ પોતાના ઠરાવની અચંચળતા વચનના વારસોને દેખાડવા ચાહતાં
- ૧૮ સમ ખાઈને વચ્ચે પડ્યો. એ માટે કે જેમાં દેવથી જુદું કહેવાતું નથી, એવી જ અચંચળ વાતોથી આપણને, એટલે આગળ મૂકેલી આશા પકડવા સાફ દોડનારાને, ઘણો દિલાસો
- ૧૯ થાય. તે આશા આપણને આત્માના લંગર સરખી, સ્થિર
- ૨૦ તથા અચળ, ને પડદામાંહેની જગ્યામાં પેસનારી છે. ત્યાં અગ્રેસર ઈશુ આપણે સાફ પેઠા છે, ને મેલકીસેદેકના ધારા પ્રમાણે સદા પ્રમુખ્યયાજક થયો છે.

૭ કેમકે આ મેલકીસેદેક, સાલેમનો રાજા ને પરાત્પર દેવનો યાજક, જેણે રાજાઓના ઘાતથી પાછા આવનાર ઈબ્રાહીમને ૨ મળીને આશીર્વાદ દીધો, ને જેને ઈબ્રાહીમે સઘળામાંનો દસમો ભાગ આપ્યો (તે તો પહેલાં [નામના] અર્થે પ્રમાણે ન્યાયી-પણાનો રાજા, ને પછી શાલેમનો રાજા, એટલે શાંતિનો રાજા ૩ છે; તે ખાપ વગરનો, મા વગરનો, વંશાવળી વગરનો છે તેના

દહાડાનો આરંભ તથા આયુષ્યનો અંત નથી, પણ દેવના પુત્રના જેવો છે), તે સદા યાજક રહે છે.

તો જેને આદિપિતા ઈશ્રાહીમે લૂઠમાંનો દસમો ભાગ ૪ આપ્યો, તે કેવો મોટો હતો એ વિચારો. અને લેવીના પ સંતાનમાંના જેઓ યાજકપદ્મ પામે છે, તેઓને લોકોની પાસેથી, એટલે ઈશ્રાહીમની કન્મરથી ઉત્પન્ન થયેલા પોતાના ભાઈઓની પાસેથી, નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે અરો; પણ જેની વંશાવળી તેઓથી ગણેલી નથી, તેણે ૬ ઈશ્રાહીમની પાસેથી દસમો ભાગ લીધો, ને જેને વચનો થયાં હતાં તેને આશીર્વાદ દીધો. હવે, નાનો મોઠાથી આશીર્વાદ ૭ પામે છે એમાં તો કંઈ પણ તકરાર રહી નથી. અને હિયાં ૮ મરણાધીન માણસો દસમો ભાગ લે છે; પણ ત્યાં જે સંબંધી શાહેદી આપેલી છે, કે તે જીવતો છે, તે લે છે. અને એમ પણ ૯ કહેવાય કે, જે લેવી દસમો ભાગ લે છે, તેણે પણ ઈશ્રાહીમની મારફતે દસમો ભાગ આપ્યો કે કેમકે જ્યારે મેલકીસેદેક તેના ૧૦ બાપને મળ્યો, ત્યારે તે પોતાના બાપની કન્મરમાં હતો.

એ માટે જે લેવીના યાજકપણાથી પરિપૂર્ણતા થઈ હોત (કાંજે ૧૧ તેથી લોકોને નિયમશાસ્ત્ર મળ્યું હતું) તો હારોનના ધારા પ્રમાણે ગણેલો નહિ, એવો બીજો યાજક મેલકીસેદેકના ધારા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થાય એની શી અગત્ય હતી? કાંજે યાજકપણું ૧૨ બદલાયા છતાં નિયમ પણ બદલાવવાની અગત્ય થાય છે. કેમકે ૧૩ જે સંબંધી એ વાતો કહેવાઈ છે, તે બીજા કુળનો છે, જેમાંના કોઈએ વેદીની સેવા કરી નથી. કેમકે એ સ્પષ્ટ છે, કે ૧૪ ચહુદાથી આપણો પ્રભુ નિકળ્યો, ને તે કુળમાંના યાજકપણા સંબંધી મુસાએ કંઈ કહ્યું નથી. અને તે વાત એ ઉપરથી ૧૫ વધતી સ્પષ્ટ જણાય છે, કે મેલકીસેદેકની ઉપમા પ્રમાણે બીજો યાજક ઉત્પન્ન થાય છે; એટલે જે દૈહિક આરાના નિયમ ૧૬ પ્રમાણે થયો નથી, પણ અક્ષય જીવનના સામર્થ્ય પ્રમાણે થયો છે તે. કેમકે શાહેદી આપેલી છે કે, “મેલકીસેદેકના ધારા ૧૭ પ્રમાણે, તું સદા યાજક છે.” કેમકે આગલી આજ્ઞા અશક્ત ૧૮

- ૧૯ તથા નિરૂપયોગી હતી તે માટે તે રદ કરવામાં આવે છે (કાંઈ નિયમશાસ્ત્રે કશું પરિપૂર્ણ કીધું નથી), ને આપણે દેવની પાસે
- ૨૦ જઈએ, એવી વધતી સારી આશાનો પ્રવેશ થાય છે. અને તેઓ
- ૨૧ સમ વગર યાજ્ઞક થાય છે, પણ આ સમઘી, એટલે જણે તેને કહ્યું કે, “ પ્રભુએ સમ આપ્યા, ને તે પરતાવો કરનાર નથી, કે
- ૨૨ તું સદાકાળ યાજ્ઞક છે, ” તેનાથી યાજ્ઞક થયો. અને જેમ ઈશુ સમ વગર યાજ્ઞક થયો નહિ, તેમ તે વધતા સારા કરારનો
- ૨૩ જામીન થયો. અને જે યાજ્ઞક થયા તેઓ ઘણા હતા ખરા,
- ૨૪ કેમકે મરણને લીધે તેઓથી ઠકાતું નહોતું. પણ એ સદા રહે છે,
- ૨૫ માટે એને અવિકારી યાજ્ઞક પણું છે. એ માટે જેઓ એનાથી દેવની પાસે આવે છે, તેઓને પૂરા તારવાને એ સમર્થ છે; કેમકે એ તેઓને સાફ મધ્યસ્થી કરવાને સદા જીવતો રહે છે.
- ૨૬ તો એવો પ્રમુખ્યયાજ્ઞક આપણને શોભતો હતો, કે જે પવિત્ર, નિર્દોષ, નિષ્કલંક, પાપીઓથી અલગ, ને આકાશ કરતાં વધતો
- ૨૭ હુવો કીધેલો છે. પ્રમુખ્યયાજ્ઞકોની પઠે પહેલાં તે પોતાનાં પાપોને સાફ, ને પછી લોકોનાંને સાફ યજ કરે, એવી તેને નિત્ય અગત્ય નથી ; કેમકે તેણે, પોતે અર્પણ થયાથી, એ કામ
- ૨૮ એકજવાર કીધું. કેમકે નિયમશાસ્ત્ર નબળાઈએ ભરેલા માણસોને પ્રમુખ્યયાજ્ઞકો ઠરાવે છે ; પણ નિયમશાસ્ત્ર પછી જે સમની વાત છે તે સદા સંપૂર્ણ કરેલા પુત્રને ઠરાવે છે.

- ૮ હવે જે જે અમે કહ્યું છે, તેનો સાર એ છે કે, આપણને એવો પ્રમુખ્યયાજ્ઞક છે, કે જે આકાશમાં મહત્વના રાજ્યાસનની ર જમણીગમ બેઠેલો છે. પવિત્રસ્થાનનો તથા જે ખરો માંડવો માણસોએ નહિ, પણ પ્રભુએ ઉભો કીધેલો, તેનો સેવક તે છે.
- ૩ કેમકે હરેક પ્રમુખ્યયાજ્ઞક દાનો તથા યજ કરવાને ઠરાવેલો છે ; એ માટે તેની પાસે પણ અર્પણ કરવાનું કુંઈ હોય એવી
- ૪ અગત્ય છે. વળી જો તે પૃથ્વી પર હોત, તો યાજ્ઞક તે નહિજ થાત ; કેમકે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દાનાર્પણ કરનારા યાજ્ઞકો તો
- ૫ છેજ ; કે જેઓ આકાશમાંની વાતોની ઉપમા તથા પ્રતિ-

અધ્યાયાની સેવા કરેછે, જેમ મુસા જ્યારે માંડવો સિદ્ધ કરવાનો હતો, ત્યારે દેવ પાસેથી જોય પામ્યો તેમ; કેમકે તેણે કહ્યું કે, “જે ઉપમા પહાડ પર તને દેખાડી હતી, તે પ્રમાણે સઘળાં કરવા માટે તું સાવધ રહે.” પણ ૬ હાલ જેમ તે વધતાં સારાં વચનોથી ઠરાવેલા વધતા સારા કરારનો મધ્યસ્થ છે, તેમ તે વધતો સારો કારભાર પામ્યો છે. કેમકે જો તે પહેલો કરાર નિર્દોષ હોત, તો ખીજને ૭ સાડ ઠામ શોધવામાં નહિ આવત. પણ દોષ કહાડતાં [દેવ] ૮ તેઓને કહેછે કે, “જુઓ, પ્રભુ એમ કહેછે કે, એવા દહાડા આવેછે, કે જેમાં હું ઇસ્રાએલના ઘરનાંની સાથે તથા યહુદાના ઘરનાંની સાથે નવો કરાર કરીશ; તેઓના બાપદાદાઓને ૯ મિસર દેશમાંથી બહાર કહાડવા સાડ જે દહાડે મેં તેઓના હાથ પકડયા, તેમાં તેઓની સાથે જે કરાર મેં કરીધો, તે પ્રમાણે નહિ, કારણ કે મારા કરારમાં તેઓ રહ્યા નહિ, ને મેં તેઓ સંબંધી ચિંતા કરીધી નહિ, એવું પ્રભુ કહેછે. કાંજે પ્રભુ કહેછે ૧૦ કે, તે દહાડાઓ પછી ઇસ્રાએલના ઘરનાંની સાથે જે કરાર હું કરીશ, તે આ, હું મારા નિયમ તેઓનાં મનમાં મૂકીશ, ને તે તેઓનાં હૃદય પર લખીશ, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ત્યારે હરેક પોતાના સ્વદેશીને, તથા હરેક ૧૧ પોતાના ભાઈને એ કહેતાં શીખવશે નહિ, કે પ્રભુને જાણ, કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી, સર્વ મને ઓળખશે. કેમકે ૧૨ તેઓના અન્યાય વિષે હું દયાવાન થઈશ, ને તેઓનાં પાપ હું ફરી સંભારીશ નહિ.” તો નવો કરાર એવું કહેવાથી તેણે ૧૩ પહેલાને જુનો કરીધો છે. પણ જે જીવું તથા જરૂરિયું થયું તે ટળી જવાને પાસે છે.

હવે તો પહેલા [કરારના] ભજનના વિધિઓ તથા આ ૯ દુનિયાનું પવિત્રસ્થાન પણ હતું ખરૂં. કેમકે મંડપ તૈયાર ર કરેલો હતો,—એટલે પહેલો મંડપ કે જેમાં દીવી તથા મેજ તથા અર્પેલી રોટલી હતી, તે તો પવિત્રસ્થાન કહેવાયછે. અને ૩

- બીજા પડદાની પેલીગમ પરમપવિત્ર કહેવાએલો મંડપ
 ૪ હતો. તેમાં સોનાનું ધુપપાત્ર તથા ચારેમેર સોનાએ મડેલી
 કરારની પેટી હતી, જેમાં માણાએ ભરેલું સોનાનું પાત્ર
 તથા હારોનની કળી કુટેલી લાકડી તથા કરારની પાટીએ
 હતી, ને તેના પર મહિમાના કરૂબીમ હતા, જેઓની છાયા
 ૫ દયાસન પર પડતી; હમણાં એઓ સંબંધી વિગતવાર કહેવાનું
 ૬ નથી. જ્યારે એવાં સિદ્ધ થયાં હતાં, ત્યારે યાજ્ઞકો આગલા
 ૭ મંડપમાં સેવા કરવાને નિત્ય જતા હતા. પણ બીજામાં હર
 વર્ષ એકવાર એકલો પ્રમુખ્યયાજ્ઞક જતો હતો; પણ સોહી
 વગર નહિ, જે સોહી તે પોતાના તથા સોકોના અપરાધને સાંક
 ૮ અર્પણ કરતો હતો; પવિત્ર આત્મા તેથી એમ જણાવતો હતો
 કે પહેલો મંડપ હજી રહેછે ત્યાં સુધી પરમપવિત્રસ્થાનનો માર્ગ
 ૯ પ્રગટ થયો નથી. વર્તમાનકાળને સાંક તે [મંડપ] ઉપમારૂપ
 હતો, જે પ્રમાણે એવાં દાનો તથા યજ્ઞો કરાયાં હતાં, કે ભજન
 કરનારને પ્રેરકબુદ્ધિ સંબંધી પરિપૂર્ણ કરવાને સમર્થ નહોતાં.
 ૧૦ તેઓ, ખાવા તથા પીવા તથા અનેક સ્નાન સુદ્ધાં કેવળ
 દેહ સંબંધીના નિયમો હતા, જે સુધારો કરવાના કાળ સુધી
 ઠરવેલા હતા.
- ૧૧ પણ પ્રીસ્ત, યનારાં સારાં વાનાં સંબંધી પ્રમુખ્યયાજ્ઞક
 યજ્ઞને, અધિક મોટો તથા અધિક સંપૂર્ણ મંડપ જે હાથથી
 ૧૨ કીધેલો નથી એટલે આ ઉત્પત્તિનો નથી તેથી, ને બકરાના
 તથા વાછરડાના સોહીથી નહિ, પણ પોતાનાજ સોહીથી,
 પરમપવિત્રસ્થાનમાં એકજવાર ગયો ને સર્વકાળીક ખંડણી
 ૧૩ મેળવી. કેમકે જે બકરાનું તથા ગોધાઓનું સોહી તથા
 વાછરડીની રાખ, અપવિત્રો પર છાંટવાથી શરીરની શુદ્ધતા
 ૧૪ વિષે પવિત્ર કરેછે, તે પ્રીસ્ત, જે સનાતન આત્માથી પોતે દોષ
 વગર દેવને અર્પણ થયો, તેનું સોહી કેટલું વધતું તમારાં હૃદયને
 ૧૫ જીવતા દેવને ભજવા સાંક નિર્જીવ કામોથી શુદ્ધ કરશે? ને
 એજ માટે નવા કરારનો મધ્યસ્થ તે છે, કે પહેલા કરારની
 વેળા જે ઉદ્ધસંધન હતાં, તેની ખંડણીને સાંક પોતે મરવાથી જે

તેડેલા તેઓ અનંત વતનનું વચન પામે. કેમકે જ્યાં વસિયત- ૧૬
નામું છે, ત્યાં વસિયતનામું કરનારનું મરણ થાય એવી
અગત્ય છે. કાંજે વસિયતનામું માણસના મરણ પછી ચાલે ૧૭
એવું છે; તો કરનાર જીવે છે ત્યાં સુધી શું તેનું વસિયતનામું
કદી ઉપયોગી પડે છે? એ માટે પહેલા કરારની પ્રતિષ્ઠા લોહી ૧૮
વિના ન થઈ. કેમકે મુસાએ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે હરેક હુકમ ૧૯
સર્વ લોકોને કહીને પાળી તથા કીરમજી ઉન તથા જુદા સુદ્ધાં
વાહરડાનું તથા બકરાનું લોહી લીધું, ને પુસ્તક પર તથા સર્વ
લોકો પર પણ છાંટીને કહ્યું કે, “જે કરાર દેવે તમને ઠરાવી ૨૦
આપ્યો તેનું લોહી એજ છે.” અને તેણે તેજ રીતે મંડપ પર ૨૧
તથા સેવાનાં સ્થળાં પાત્ર પર પણ લોહી છાંટ્યું. અને ૨૨
નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ઘણું કરીને સ્થળી વસ્તુ લોહીથી શુદ્ધ
કરાય છે, ને લોહી વહેવડાવ્યા વગર માફી થતી નથી.

તો અગત્ય હતી કે આકાશમાંની વસ્તુઓની ઉપમાઓ ૨૩
એવાંથી શુદ્ધ થાય, પણ આકાશી વસ્તુઓ તે કરતાં વધતા
સારા યજ્ઞથી શુદ્ધ થાય. કેમકે ખ્રીસ્ત હાથથી બનાવેલાં પવિત્ર ૨૪
ઠેકાણાં જે ખરાનો નમુનો છે તેમાં ગયો નથી, પણ આકાશમાંજ
ગયો, એ માટે કે હમણાં આપણે સાડ દેવની આગળ તે હાજર
થાય. અને જેમ આગળ પ્રમુખ્યયાજક બીજાનું લોહી લઈને ૨૫
પરમપવિત્રસ્થાને હર વર્ષ પેસતો, તેમ એ વારે વારે પોતાને
અર્પણ કરે એમ નહિ; કેમકે જે એમ હોત, તો જગતનાં ૨૬
મંડાણથી ઘણીવાર તેને સહેવાની અગત્ય પડત; પણ હવે
જેહલા કાળમાં તે એકવાર પ્રગટ થયો, કે પોતાના યજ્ઞથી પાપને
ટાળે. અને જેમ માણસોને એકવાર મરવું, એવું ઠરાવેલું છે, ને ૨૭
ત્યાર પછી ન્યાયમાં જવું; તેમ ખ્રીસ્ત ઘણાઓનાં પાપ માથે ૨૮
સેવા સાડ એકવાર અર્પણ થયો, ને જે તેની વાટ જુએ છે તેઓની
આગળ તારણને અર્થે પાપ વગરનો તે બીજીવાર પ્રગટ થશે.

કેમકે જે સારી વસ્તુઓ થવાની હતી તેની પ્રતિષ્ઠાયા ૧૦
નિયમશાસ્ત્રમાં હતી ખરી, પણ તે વસ્તુઓની પુરી પ્રતિમા

નહોતી, માટે જ યજ્ઞ વર્ષે વર્ષ તેઓ હંમેશ કરતા હતા તેથી તેઓ આવનારાઓને પરિપૂર્ણ કરવાને કદિ સમર્થ નહોતા. ૨ જો એમ હોત, તો યજ્ઞ કરવાનું શું બંધ ન થાત? કેમકે એકવાર પવિત્ર થયા પછી ભક્તિ કરનારાઓને ફરી પાપોની ૩ કુંઠ અંતરભાવના ન થાત. પણ તે [યજ્ઞથી] વર્ષે વર્ષ ૪ પાપોનું સ્મરણ ફરી થાય છે. કેમકે ગોંધાઓનું તથા બકરાઓનું ૫ કોહી પાપો કહાડીનાખવાને સમર્થ નથી. એ માટે જગતમાં આવતાંજ તે કહે છે, “તેં યજ્ઞ તથા દાનો ચાહ્યાં નહિ, પણ ૬ મારે સાઝ તેં શરીર સિદ્ધ કીધું છે. હોમમાં તથા પાપ વિષેના ૭ [યજ્ઞમાં] તારી કુંઠ પ્રસન્નતા નહોતી; ત્યારે મેં કહ્યું કે, ઓ દેવ, જો, (શાસ્ત્રના પુસ્તકમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે), તારી ૮ ઇચ્છા પાળવાને હું આવું છું.” ઉપર જ્યારે તેણે કહ્યું કે, યજ્ઞ તથા દાન તથા હોમ તથા પાપ વિષેના યજ્ઞ (જે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાય છે) તેઓને તેં ચાહ્યાં નહિ, ને તેઓમાં તારી કુંઠ ૯ પ્રસન્નતા નહોતી; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો, તારી ઇચ્છા પાળવાને ૧૦ હું આવું છું; બીજાને સ્થાપવા સાઝ પહેલાને તે રદ કરે છે. તે ઇચ્છાએ ઇશુ ખ્રીસ્તનું શરીર એકજવાર અર્પણ થયાથી ૧૧ આપણે પવિત્ર કરાએલા છીએ. અને હરેક યાજક નિત્ય સેવા કરતાં તથા એનેએજ યજ્ઞ બહુ વાર કરતાં ઉભો રહે છે, જે ૧૨ યજ્ઞ પાપો કહાડવાને કદિ પણ સમર્થ નથી. પણ એ, પાપોને કાળે એક યજ્ઞ સદાકાળને સાઝ કરીને, દેવની જમણીગમ ૧૩ બેઠેલો છે; ને હવે પછી તેના વૈરીઓ તેના પગનું પાયાસન ૧૪ કરાય ત્યાં સુધી તે વાટ જીએ છે. કેમકે જો પવિત્ર કરાય છે ૧૫ તેઓને તેણે એક અર્પણથી સદા પરિપૂર્ણ કીધા છે. અને પવિત્ર આત્મા પણ આપણને શાહેદી આપે છે, કેમકે તેણે ૧૬ કહ્યું હતું કે, “તે દહાડાઓ પછી, હું જે કરાર તેઓની સાથે કરીશ, તે એજ છે કે, હું પોતાના નિયમ તેઓનાં હૃદયમાં મૂકીશ, ને તેઓનાં મન પર તેઓને લખીશ, એમ ૧૭ પ્રભુ કહે છે.” ત્યારે [તે કહે છે કે,] “તેઓનાં પાપ તથા ૧૮ તેઓના અન્યાય ફરી સંભારીશ નહિ.” અને જ્યાં

એઓની માફી થઈ છે, ત્યાં ફરી પાપને સાડા બીજું અર્પણ જોઈતું નથી.

હવે, ઓ ભાઈઓ, પરમ પવિત્રસ્થાનમાં ઈશુના લોહીથી ૧૯ પેસવાની આપણને નિર્ભયતા છે, એટલે એક નવા તથા જીવતા ૨૦ માર્ગથી, કે જે તેણે આપણે સાડા પડદામાં થઈને, એટલે પોતાના શરીરમાં થઈને ઉઘાડ્યો છે, ને વળી દેવના ઘર પર ૨૧ મોટો યાજ્ઞક છે, માટે દુષ્ટ અંતઃકરણથી છુટવા સાડા હૃદય પર ૨૨ છંટકાવ પામીને તથા નિર્મળ પાણીથી શરીર ધોઈને, આપણે ખરા હૃદયથી ને વિશ્વાસના પૂરા નિશ્ચેપણામાં સન્નિધે જઈએ. આપણે આશાની કબૂલાત દૃઢ પકડી રાખિયે, કેમકે જેણે ૨૩ વચન આપ્યું તે વિશ્વાસુ છે. અને પ્રીતિ તથા સારાં કામ ૨૪ કરવાને સાડા ઉત્તેજન આપવાને આપણે એક બીજા વિષે વિચાર કરવો. એકઠા મળવાનું કેટલાએક મૂકી દે છે તેઓની રપ રીત પ્રમાણે આપણે ન કરિયે, પણ સુખોદ કરિયે, ને જેમ જેમ તમે તે દહાડો પાસે આવતો દેખાછો તેમ તેમ વધતું કરો.

કેમકે આપણે સત્યની ઓળખ પામ્યા પછી, જે જાણી ૨૬ જોઈને પાપ કરિયે, તો તે પછી પાપને સાડા બીજો યજ્ઞ રહેતો ૨૭ નથી, પણ ઈન્સાફની બિહામણીજ વાટ જોવી તથા વૈરીઓને ખાઈ નાખનારા અગ્નિનો જ્વરસો એજ રહે છે. જે કોઈએ ૨૮ મુસાનું નિયમશાસ્ત્ર ગણકાર્યું નહિ, તે દયા પામ્યા વગર બે કે ત્રણ શાહેદી પરથી મરણ પામતો ; તો જેણે દેવના પુત્રને ૨૯ પગ તળે છુંદ્યો, ને કરારના જે લોહીથી પોતે પવિત્ર થયો હતો તેને અશુદ્ધ ગણ્યું, ને કૃપાના આત્માનું અપમાન કરીયું, તે કેટલી વધતી કઠણ સજા યોગ્ય થશે, તે વિષે તમને શું લાગે છે ? કેમકે “બદલો વાળવો મારો છે, હું વાળી આપીશ,” ને ૩૦ ફરી “પ્રભુ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે,” એવું જેણે કહ્યું તેને આપણે જાણિયે છિયે. જીવતા દેવના હાથમાં પડવું ૩૧ એ બિહામણું છે.

પણ પૂર્વના દિવસ ફરી સંભારો, જેમાં તમે પ્રકાશિત થયા ૩૨ પછી દુઃખોનો મોટો હુમલો સહો. પહેલા તો નિંદાઓથી તથા ૩૩

સંકટથી તમે તમાશા જેવા થયા, ને પછી તો જેઓ એવું સહેતા
 ૩૪ હતા તેઓના સંગતી તમે થયા. કેમકે બંધનમાં જેઓ હતા
 તેઓનાં દુઃખના સાથીઓ તમે થયા, ને પોતાનાં માલની હાનિ
 આનંદથી અંગીકાર કીધી, કાંજે તમે એ જાણતા હતા, કે
 ૩૫ પોતાને માટે વધતું સાફ તથા અક્ષય ધન છે. એ માટે તમારો
 ૩૬ ભરોસો જેને મોટો ફળરૂપ બદલો છે, તેને નાખી ન દો. કેમકે
 તમને સહનતાની અગત્ય છે, એ માટે કે તમે દેવની ઇચ્છા
 ૩૭ પાળ્યા પછી વચનનું ફળ પામો. “કેમકે જે આવવાનો છે, તે
 ૩૮ છેક થોડી વારમાં આવશેજ, ને વિલંબ નહિ કરશે. અને
 મારો ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે; પણ જો તે પાછો હટે, તો તે
 ૩૯ સંબંધી મારો જીવ સંતુષ્ટ નહિ થશે.” પણ આપણે
 નાશમાં પાછા હટનારા નથી, પણ જીવના બચાવને અર્થે
 વિશ્વાસ કરનારા છીએ.

૧૧ વિશ્વાસ તો આશામાંની વસ્તુઓની ખાતરી, ને અણદીઠ
 ૨ વસ્તુઓની શાહેદી છે. કેમકે તેથી વડીલો શાહેદી પામેલા
 ૩ થયા. વિશ્વાસથી આપણે જાણીએછીએ, કે દેવના શબ્દથી
 જગતો ઉત્પન્ન થયાં, એવાં કે જે જે દેખાયછે, તે તે દેખાયલા
 ૪ વાનાંથી નથી થયાં. વિશ્વાસથી હાબેલે કાર્થનના કરતાં વધતો
 સારો યજ્ઞ દેવને અર્પણ કીધો, તેથી તે ન્યાયી છે, એમ તે
 સંબંધી શાહેદી અપાઈ, કેમકે દેવે તેનાં દાનો સંબંધી શાહેદી
 ૫ આપી; ને તેથી તે મુગ્યા છતાં પણ હજી બોલેછે. વિશ્વાસથી
 હનોખ ઉપર લઈ જવાયો કે તે મરણ ન જીવે, ને તે જડયો
 નહિ, કેમકે દેવ તેને ઉપર લઈગયો, કાંજે તેના ઉપર લઈ જવાયા
 પહેલાં તે સંબંધી એ શાહેદી થઈ કે તેનામાં દેવ પ્રસન્ન થયો
 ૬ હતો. પણ વિશ્વાસ વગર [દેવને] પ્રસન્ન કરવો એ બનતું
 નથી, કેમકે દેવની પાસે જે આવેછે, તેણે એવો વિશ્વાસ કરવો
 જોઈએ કે તે છે, ને કોશેશથી તેના શોધનારાને ફળ આપનાર
 ૭ પણ છે. તુહું જે વાત હજી સુધી જોઈ ન હતી, તે વિષે બોધ
 પામીને તથા સુખિહીક રાખીને, વિશ્વાસથી પોતાના કુટુંબના

તારણને સાફ વહાણ તૈયાર કીધું, તેથી તેણે જગતને અન્યાયી કરાવ્યું, ને વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણું તેનો વારસ થયો. વિશ્વાસથી ઈબ્રાહીમ જે ઠેકાણું વારસાને સાફ પામનાર હતો, ૮ તેમાં જવાને તેડાયા પર આસાધીન થયો, એટલે પોતે ક્યાં જાયછે, એ ન જાણતાં નિકળ્યો. વિશ્વાસથી તેણે રાવટીઓમાં ૯ રહેતાં, ને પરદેશમાં હોય તેમ વચનના દેશમાં મવાસ કીધા, ને તેની સાથે ઇસહાક તથા યાકુબ તેજ વચનના સહવારસોએ [મવાસ કીધા]. કેમકે જે શહેરને પાયો છે, જેનો યોજનાર ૧૦ તથા બાંધનાર દેવ છે, તેની વાટ તેણે જોઈ. વિશ્વાસથી સારા ૧૧ પણ ઘરડી થયા પછી ગર્ભ ધરવા સાફ સામર્થ્ય પામી; કેમકે જેણે વચન આપ્યું હતું, તેને તેણે વિશ્વાસુ ગણ્યો. એ માટે ૧૨ એકથી, ને તે પણ મુએલા જવો, તેનાથી સંજ્યા પ્રમાણે આકાશમાંના તારા જેટલા તથા સમુદ્રના કાંઠા પરની રેતી જે અગણિત છે તેના જેટલા લોક ઉત્પન્ન થયા.

એ સઘળા વિશ્વાસમાં મરાગયા, ને વચનોનાં ફળ ન ૧૩ પામ્યા, પણ વેગળેથી તે ઠાંઠાં, ને તે માન્ય કરી લીધાં, ને પોતા વિષે કબૂલ કીધું કે અમે પૃથ્વી પર પરદેશી તથા મુસાફર છીએ. કેમકે એવી વાતો કહેનારા સાફ દેખાડે છે કે, તેઓ ૧૪ સ્વદેશનો શોધ કરેછે. અને જે દેશથી તેઓ નિકળ્યા તે પર ૧૫ જે તેઓએ ચિત્ત રાખ્યું હોત, તો પાછા ફરવાનો પ્રસંગ તેઓને મળત ખરો. પણ હવે વધતા સારા, એટલે ૧૬ આકાશમાંના દેશની તેઓ બહુ ઇચ્છા રાખેછે; માટે દેવ તેઓનો દેવ કહેવાતાં લજવાતો નથી, કેમકે તેણે તેઓને સાફ એક શહેર સિદ્ધ કીધું છે.

વિશ્વાસથી ઈબ્રાહીમે, જ્યારે તેનું પરીક્ષણ થયું ત્યારે, ૧૭ ઇસહાકનું અર્પણ કીધું; એટલે જેણે વચનો માની લીધાં હતાં ને જેને એવું કહેવાયું હતું કે, “ ઇસહાકમાં તારો સંતાન ૧૮ કહેવાશે,” તેણે પોતાના એકાકીજનિતનું અર્પણ કીધું. કેમકે ૧૯ તે એમ ગણતો હતો કે મરીગએલાંમાંથી પણ ઉઠાડવાને દેવ સમર્થ છે, ને તેમાંથી દૃષ્ટાંતે તે તેને પામ્યો. વિશ્વાસથી ૨૦

१ सहाके थवानी वस्तुओ संबंधी याकुपने तथा सवावने
 २१ आशीर्वाद दीया. विश्वासथी याकुपे भरती वेणा युसइना जेहु
 दिकराओने आशीर्वाद दीया, ने पोतानी लाकडीनी मूठ पर
 २२ टेकीने लजन कीयुं. विश्वासथी युसइ पोताना अंतकाणे
 सलाओलना संतानना निर्गमन विषेनी वात संभरावी, ने
 २३ पोतानां हाडकां संबंधी आरा आपी. विश्वासथी मुसानां
 भापापे तेना जन्म्या पछी तथु महिना सुधी तेने संताडयो;
 कुमके तेओओे दीहुं, के ते सुंदर बाणक छे, ने तेओो राणनी
 २४ आराथी पिहीयां नहि. विश्वासथी मुसाओे मोटा थया पछी
 २५ इइननी दिकरीने पुत्र कहेवावा ना पाडी. पापनो सुपभोग
 कुंभवार भोगववा करतां देवना लोकनी साथे दुःख भोगववुं
 २६ तेओे वधतुं पसंद कीयुं. भिसरमांनं द्य करतां श्रीरत
 संबंधीनी निंद वधती संपत छे, ओम तेओे गण्युं; कुमके
 २७ तेओे इणइप बदलाभणी जेयुं. विश्वासथी तेओे राणना
 कोंधी न पिहीतां भिसर मूकीदीयुं; कुमके जेओे अणुदीठने
 २८ जेतो हाय ओम ते टकी रहो. विश्वासथी तेओे पारुणा पर्व
 तथा सोही छांटवानुं पाण्युं, रजे जेओे प्रथमजनिनोनो नाश
 २९ कीया, ते तेओोने अडके. विश्वासथी तेओो, जेम कोरी भोय
 पर, तेम लाल समुदमां थईने, पार गया; ओवुं प्रयत्न करतां
 ३० भिसरीओो गुंगणार्थ मुआ. विश्वासथी थरीओोनो कोट सात
 ३१ दहाडा सुधी घेरी लीया पर पडीगयो: विश्वासथी रहाम
 वेश्या जसुसोने सुपइपे अंगीकार कीयाथी अविश्वासीनी
 ३२ साथे नाश न थामी. तो हुं वधतुं शुं कहुं? कुमके गीदियन
 तथा पाराक तथा सामसोन तथा यइता तथा दडिद तथा
 सामुओेल तथा लविष्यवादीओो विषे विस्तारथी कहेवाने मने
 ३३ वपत पुटशे. तेओोओे विश्वासथी राण्य जेत्यां, न्यायीपणुं
 ३४ कीयुं, वयनो प्राप्त कीयां, सिंहेनां महो अंध कीयां, अत्रितुं
 अण नरम पाडयुं, तेओो तरवारनी धारथी अओ्या, अणण-
 मथामांथी अणवान कंराया, लडार्थमां पराकमी थया, ने
 ३५ विदेशीओोनी शेओेने नहसाडी; आयडीओो पोतानां मरी-

ગએલાંને પુનરુત્થાનથી પામી; ને કેટલાએક મરણ સુધી
 સુડાઈ ગયા, તેઓએ છુટકાનો અંગીકાર ન કરીયા, એ સારૂ કે
 તેઓ વધતું સારૂ પુનરુત્થાન પામે; ને બીજા મશ્કરીઓથી ૩૬
 તથા કોરડાઓથી, વળી બંધનોથી પણ, તથા કેદથી પરખાયા.
 તેઓ પથરથી મરાયા, કરવતથી ચીરાયા, તેઓ પરખાયા, ૩૭
 તરવારની ધારથી માર્યા ગયા, ઘેટાંનાં ચામડાં તથા બકરાંનાં
 ચામડાં પહેરીને ફરતા હતા, કુંગાલ, રીબાયલા તથા પીડાયલા
 હતા; જગત તેઓને યોગ્ય ન હતું; તેઓ રાનોમાં તથા ૩૮
 પહાડોમાં તથા ઝોમાં તથા પૃથ્વીની ગુફાઓમાં રખડતા હતા.
 અને એ સર્વ વિશ્વાસથી સારી શાહેદી પામેલા થયા, પણ ૩૯
 વચનનું ફળ ન પામ્યા. કેમકે દેવે આપણે માટે કુંઈ વધતું સારૂ ૪૦
 સિદ્ધ કરીયું; એ સારૂ કે આપણા વગર એઓ પરિપૂર્ણ ન થાય.

તો આપણી આરપાસ શાહેદી આપનારની એટલી મેઘરૂપ ૧૨
 ભીડ છે, એ માટે આપણે પણ હરેક બોજ તથા ઘેરી લેનાર
 પાપ નાખીદઈએ, ને આપણી આગળ મૂકેલી દોડ ધીરજથી
 દોડિયે. આપણે આપણા વિશ્વાસના અધિકારી તથા સંપૂર્ણ ૨
 કરનાર ઈશુની ગમ બોઈએ, કે જેણે પોતાની આગળ મૂકેલા
 આનંદને લીધે લાજને વ્યર્થ ગણીને મરણસ્તંભનું સંધું, ને તે
 દેવના રાજ્યાસનની જમણીગમ બેઠા છે. તો જેણે પોતા પર ૩
 પાપોઓની એટલી ઉલટી તકરાર સહી, તેનો વિચાર કરો,
 રખે તમે પોતાના મનમાં નિર્ગત થયાથી ઠાકી જાઓ. તમે ૪
 પાપને ઉલટી કોશેશ કરતાં, હજી રક્તપાત સુધી સામા થયા
 નહિ. વળી જે ઉપદેશ પરથી તમને બાળકોની પઠે બોધ ૫
 અપાયછે, તે તમે વિસર્યો, એટલે “ઓ મારા પુત્ર, તું પ્રભુની
 શિક્ષા હલકી ન ગણ, ને તેનાથી ધમકી પામીને નિર્ગત ન થા.
 કેમકે જે પર પ્રભુ પ્રીતિ કરેછે, તેને તે શિક્ષા કરેછે, ને જે હરેક ૬
 પુત્રનો અંગીકાર કરેછે, તેને તે કોરડા મારેછે.” જો તમે ૭
 શિક્ષા સહોછો, તો દેવ જેમ પુત્રની સાથે તેમ તમારી સાથે
 વર્તેછે, કેમકે જેને બાપ શિક્ષા કરતો નથી, એવો કયો દિકરો

- ૮ છે? પણ જે શિક્ષાના ભાગિયા સઘળા છે, તે શિક્ષા વગર જે
 ૯ તમે છો, તો તમે ભોંડીભયા છો દિકરા તો નહિ. વળી આપણી
 દેહના આપ આપણને શિક્ષા કરનારા હતા, ને આપણે તેઓનું
 માન રાખ્યું, તો વિશેષે કરીને એ કરતાં એમ ન થાય કે,
 ૧૦ આપણા આત્માઓના આપને આધીન થઈને જીવિયે? કેમકે
 તેઓએ તો થોડાક દહાડા સુધી પોતાને જે સાફે લાગ્યું તે
 પ્રમાણે શિક્ષા દીધી ખરી, પણ એણે તો આપણા નક્ષને સાફ,
 ૧૧ એ માટે કે આપણે તેના પવિત્રપણાના ભાગિયા થઈએ. કોઈ
 પણ શિક્ષા હાલમાં આનંદકારક જેવી લાગતી નથી, પણ
 એકદારક છે; પણ પછી તો તેથી કસાએલાને તે ન્યાયીપણાનાં
 ૧૨ શાંતિકારક ક્ષણ ભરી આપેછે. એ માટે હુલા થયલા હાથોને
 ૧૩ તથા અશક્ત થયલાં ઘુંટણોને તમે ફરી સમાં કરો; ને પોતાના
 પગોને સાફ પાંધરા રસ્તા કરો; એ માટે કે જે લંગડું તે આડું
 ન વળે, પણ તે કરતાં સમું કરાય.
- ૧૪ સઘળાની સાથે શાંતિને ધારણે, ને પવિત્રાઈ જે વગર કોઈ
 ૧૫ પ્રભુને દેખશે નહિ તેને ધારણે તમે ચાલો. તમે બહુ સાવધાન
 થાઓ, રખે કોઈ દેવની કૃપા પામ્યા વિના રહી જાય, રખે કોઈ
 કડવાસરૂપી જડ ઉગવાથી તમને કાયર કરે, ને તેથી બહુ લોક
 ૧૬ અપવિત્ર થાય, રખે કોઈ વ્યભિચારી થાય, અથવા ઈસાવ
 જણે એક ભોજનને સાફ પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું વેચ્યું તેના જેવો.
 ૧૭ કોઈ ભ્રષ્ટ થાય. કેમકે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી જ્યારે તે
 આશીર્વાદનો વારસો પામવા આહાતો હતો ત્યારે તે આંસુ
 સુધ્ધાં પ્રયત્ન કરતો હતો, તો પણ તે કબૂલ ન કરાયો કેમકે
 પરતાવાનું ઠેકાણું તેને મળ્યું નહિ.
- ૧૮ વળી તમે એવાંઓની પાસે આવ્યા નથી, એટલે અડકાય
 એવા પ્રહાડની તથા બળતી આગની તથા અંધરાએલા
 ૧૯ આકાશની તથા અંધકારની તથા તોફાનની તથા રણશીંગડાના
 અવાજની તથા વાતની વાણીની કે જેના સાંભળનારાઓએ
 ૨૦ વિનંતી કીધી કે તે બોલવું અમારી સાથે ફરી ન થાય. કેમકે
 જે આજ્ઞા થઈ, તે તેઓથી સેહેવાઈ નહિ, એટલે “જે કોઈ

જાનવર પણ પહાડને અડકે, તો તે પત્થરે મરાય.” અને જે ૨૧ દેખાયું તે એવું બિહામણું હતું કે મુસાએ કહ્યું કે હું બહુ બિહુંછું, ને ધુમુંછું; પણ તમે સીઓન પહાડની પાસે, ને જીવતા દેવના ૨૨ શહેર એટલે આકાશના યજ્ઞશાલેમની પાસે, ને હજારો હજાર દૂતોની પાસે, પહેલા જન્મેલા જેઓનાં નામ આકાશમાં લખી ૨૩ લીધાં છે તેઓની સાર્વત્રિક સભા તથા મંડળીની પાસે, ને સહુનો ઈન્સાફ કરનાર દેવની પાસે, ને સંપૂર્ણ થયલા ન્યાયીઓના આત્માઓની પાસે, ને નવા કરારના મધ્યસ્થ ૨૪ ઈશુની પાસે, ને જે ઘાંટવાનું લોહી હાબેલના કરતાં સાફ બોલે છે તેની પાસે આગ્યા છે. જે બોલે છે તેનો તમે નકાર ન કરો, ૨૫ માટે સાવધાન રહો; કેમકે પૃથ્વી પર ચેતવનારનો જેઓએ નકાર કીધો તેઓ જે બચ્યા નહિ, તો આકાશથી ચેતવનારની પાસેથી જે આપણે ફરિયે તો બહુ વિશેષે કરીને નહિ બચીશું. તેની વાણીએ ત્યારે પૃથ્વી હલાવી, પણ હવે તેણે વચન ૨૬ આપીને કહ્યું કે, “ફરી એકવાર હું એકલી પૃથ્વીને નહિ, પણ આકાશને પણ હલાવુંછું.” અને “ફરી એકવાર” એ વાત ૨૭ એમ બતાવે છે કે, હલાવાએલી વસ્તુઓ બનાવેલી વસ્તુઓની પેઠે ટળી જાય છે, એ માટે કે જેઓ હલાવાએલી નથી, તેઓ ટકી રહે. માટે ન હલાવાય એવું રાજ્ય પામીને આપણે કૃપા ૨૮ પકડી રાખિયે, જેથી આપણે દેવને મસત્ર થાય એવી રીતે તેની સેવા માનથી તથા સુબિહીકથી કરિયે. કેમકે આપણો ૨૯ દેવ આઈનાખનાર અગ્નિ છે.

ભાઈ પરની મીતિ રહો. પહરોણા રાખવાનું તમે ન ભુલો, ૧૩ કેમકે તેથી કેટલાએકે ન જાણતાં દૂતોને પહરોણા રાખ્યા છે. ૨ જાણે કે બંદીવાનોની સાથે તમે બંધાયલા છે તેમ તેઓને ૩ સંભારો; ને પોતે શરીરમાં છતાં, દુઃખ પામનારાઓને [સંભારો]. સર્વમાં લગ્ન માન્યયોગ્ય, ને બિધ્ધાનું નિર્મળ ૪ રહે, કેમકે છિનાળવાઓ તથા વ્યભિચારીઓનો ન્યાય દેવ ઠરાવશે. તમારો સ્વભાવ નિર્ભીમી થાય; પોતાની પાસે જે ૫

- છે તેથી સંતોષી થાઓ; કેમકે તેણે એમ કહ્યું છે કે, “હું તને ૬ નહિજ મૂકીશ, ને તને નહિજ તજીશ” તેો આપણે નિર્ભય થઈને એમ કહિયે કે, “પ્રભુ મારી સહાય કરનાર છે, ને હું નહિ બિહીશ; માણસ મને શું કરશે?”
- ૭ જ્યો તમારા આગેવાન છે, જ્યોએ તમને દેવની વાત કહી છે, તેઓનું સ્મરણ કરો, ને તેઓની ચાલનો અંત જોતાં ૮ તેઓના વિશ્વાસને અનુસરો. ઈશુ ખ્રીસ્ત ગઈ કાલે તથા ૯ આજે તથા સદાકાળ તેવો ને તેવોજ છે. તમે વિચિત્ર તથા નવા ઉપદેશથી ખેંચાઓ મા, કેમકે એ સાંઝે છે કે, અંતઃકરણ કૃપાથી સ્થિર કરેલું થાય, ખાવાનાંથી નહિ, જ્યોથી તે પ્રમાણે ૧૦ વરતનારાઓને લાભ ન થયો. આપણને એવી વેદી છે કે તે પરનું ખાવાનો અધિકાર મંડપની સેવા કરનારાઓને નથી.
- ૧૧ કેમકે પાપને લીધે જ પશુઓનું લોહી પ્રમુખ્યયાજકથી પવિત્ર સ્થાનમાં લવાયછે, તેઓનાં શરીર છાવણી બહાર બળાયછે.
- ૧૨ એ માટે ઈશુએ પણ પોતાનાજ લોહીથી લોકોને પવિત્ર કરવા ૧૩ સાંઝે દરવાજા બહાર સ્તહ્યું. એ સાંઝે આપણે, તેનું અપમાન ૧૪ સહેતાં, તેની પાસે છાવણી બહાર જઈએ. કેમકે નભી રહે એવું નગર આપણને હિયાં નથી, પણ જ થવાનું તેને આપણે ૧૫ બહુ શોધિયે છિયે. માટે તેને આસરે આપણે દેવને સ્તુતિરૂપ યજ્ઞ, એટલે તેના નામને માન્ય કરનારા હોઠાના ફળનું અર્પણ, ૧૬ જાથુ કરિયે. અને ઉપકાર કરવાનું તથા દાન વહેંચી આપવાનું તમે ભુલો મા, કેમકે એવાં અર્પણથી દેવ બહુ સંતુષ્ટ થાયછે.
- ૧૭ તમે પોતાના આગેવાનોને માનીને આધીન થાઓ, કેમકે હિસાબ આપનારાઓની પઠે તેઓ તમારા માણોને સાંઝે ચોકી કરેછે, એ માટે કે તેઓ આનંદે તે કરે, પણ શોકથી નહિ, કાંજ એ તમને નિષ્કળ થશે.
- ૧૮ તમે અમારે સાંઝે પ્રાર્થના કરો, કેમકે અમને નિશ્ચે છે કે સઘળાં વિષે સાંઝે વહેવાર રાખવા ચાહતાં અમને ખંડે અંતઃકરણ ૧૯ છે. અને તમે એ કરો માટે હું વિશેષ હૈઠેઠથી એ સાંઝે વિનંતી કરુંછું કે, તમારી પાસે માંઝે પાછું આવવું વધતું વહેલું થાય.

હવે શાંતિનો દેવ, જે સર્વકાળના કરારના લોહીથી ઘેટાંના ૨૦
મોટા રખેવાળ આપણા પ્રભુ ઈશુને મરીગયલાંમાંથી પાછો
લાવ્યો તે તમને હરેક સારા કામને સાફ એવા પૂરા કરે કે, ૨૧
તમે તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કરો, ને તેની દૃષ્ટિમાં જે સંતોષકારી
છે, તે આપણામાં ઈશુ ખ્રીસ્તને લીધે કરાવે; તેને સદા સર્વકાળ
ગૌરવ થાઓ. આમેન.

આ ભાઈઓ, હું તમારી વિનંતી કંઈકે તમે સુખોદની એ ૨૨
વાત સહો, કેમકે મેં ટુંકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે. આપણો ૨૩
ભાઈ તીમોથી છોડાએલો છે એ તમે જાણો, જો તે વહેલો
આવે, તો હું તેની સાથે આવીને તમને મળીશ.

તમે તમારા સઘળા આગેવાનોને તથા સઘળા પવિત્રોને ૨૪
સલામ કહો; ઈત્યાલીમાંના તમને સલામ કહે છે.

તમ સર્વ સાથે કૃપા થાઓ. આમેન.

૨૫

યાકુબનું પત્ર.

વેરાઈગયલાં બારે કુળને, દેવના તથા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના ૧
સેવક યાકુબની સલામ.

મારા ભાઈઓ, જ્યારે તમે તરેહ તરેહની પરીક્ષામાં પડો, ૨
ત્યારે તે પૂરે આનંદ ગણો; એવું જાણીનેકે તમારા વિશ્વાસની ૩
પરીક્ષા ધીરજ ઉપજાવે છે. પણ ધીરજનું કામ પૂરું થવા દો, ૪
એ માટે કે તમે સિદ્ધ તથા સંપૂર્ણ થાઓ, ને કશામાં અધુરા
નહિ રહો. અને તમારામાંનો જો કોઈ જ્ઞાન વિષે ઓછો ૫
હાય, તો દેવ જે સર્વને દાતારપણાથી આપે છે, ને ઠપકો દેતો
નથી, તેની પાસેથી તે માગવું, ને તેને તે આપશે. પણ કંઈ ૬
સંદેહ ન રાખતાં, વિશ્વાસથી માગવું; કેમકે જે સંદેહ રાખે છે,

- તે સમુદનો મોળે જે પવનથી હડસેલાયછે તથા હલાવાયછે
 ૭ તેના જેવો છે. તે તે માણસે એમ ન ધારવું કે પ્રભુથી તેને કંઈ
 ૮ મળશે. જે મનવાણું માણસ પોતાના સઘળા માર્ગમાં અસ્થિર છે.
 ૯ અને જે ભાઈ નીચ પદવીનો છે તે પોતાના હૃદયપણામાં
 ૧૦ આનંદ કરે ; ને જે દોલતમંદ, તે પોતાના નીચપણામાં ; કેમકે
 ૧૧ ઘાસના ફૂલની પઠે તે ટળી જશે. કેમકે સુરજ લૂ સહિત
 ઉગીને ઘાસને ચીમળાવેછે, ત્યારે તેનું ફૂલ ખરી પડે છે, ને
 તેની બિરાજેલી શોભા નાશ પામેછે ; તેમ દોલતમંદ પણ
 પોતાના માર્ગમાં ચીમળાઈ જશે.
- ૧૨ જે માણસ પરીક્ષણ સહન કરેછે તેને ધન્ય છે ; કેમકે
 પરખાયા પછી, જીવનનો જે મુગટ પ્રભુએ પોતાના પર પ્રેમ
 ૧૩ કરનારાઓને આપવા કબૂલ કીધું છે તે તેને મળશે. કોઈ
 પરીક્ષણમાં પડ્યો હોય તે તેણે એમ ન કહેવું કે, હું
 દેવથી પરીક્ષણમાં પડ્યો છું ; કેમકે ભુંડાઈથી દેવનું પરીક્ષણ
 ૧૪ થતું નથી, ને કોઈને પરીક્ષણમાં તે પાડતો પણ નથી. પણ
 હરેક માણસ પોતાની કુર્બચ્છાથી ખેંચાયલો તથા લલચાયેલો
 ૧૫ થઈને પરીક્ષણમાં પડેછે. પછી કુર્બચ્છા ગર્ભ ધરીને પાપને
 ૧૬ જણેછે, ને પાપ પૂર્ણ થઈને મોતને ઉપજાવેછે. મારા વહાલા
 ૧૭ ભાઈઓ, તમે ભુલો મા. હરેક ઉત્તમ દાન તથા હરેક સંપૂર્ણ
 દાન ઉપરથી હોયછે, ને પ્રકાશોનો ખાપ જેમાં બદલાવું નથી,
 ને ફરવાથી થયેલો ઝાળો પણ નથી, તેની પાસેથી ઉતરેછે.
 ૧૮ તેણે પોતાની ઈચ્છાએ સત્યના વચનથી આપણને જન્માળ્યા
 એ માટે કે, આપણે તેના ઉત્પન્ન કીધેલામાંનાં પહેલાં થયેલાં
 ફળ જેવા થઈએ.
- ૧૯ એ માટે, મારા વહાલા ભાઈઓ, હરેક માણસ સાંભળવાને
 ૨૦ ઉતાવળો, બોલવાને ધીમો, તથા રીસમાં ધીમો થાય. કેમકે
 ૨૧ માણસની રીસ દેવના ન્યાયીપણાને નથી ઉપજાવતી. માટે
 તમે સર્વ મલિનપણું તથા ભુંડાઈનું અધિકપણું નાખીદો ;
 ને રાપેલું વચન જે તમારા આત્માઓને તારવાને શક્તિમાન
 ૨૨ છે તે નરમાઈથી લઈલો. પણ તમે વચનના પાળનારા

થાઓ, પોતાને ભૂલાવતાં કેવળ સાંભળનારાજ નહિ. કેમકે ૨૩
 જો કોઈ વચનનો પાળનાર નથી, પણ કેવળ સાંભળનાર છે,
 તો તે પોતાનું સ્વાભાવિક મહો આરસીમાં જોનાર માણસના
 જેવો છે. કેમકે તે પોતાને જુએછે, પછી ત્યાંથી જાયછે, ૨૪
 ને પોતે કેવો હતો, એ તરત ભુલીજાયછે. પણ જે છુટા- ૨૫
 પથ્થાના સંપૂર્ણ નિયમમાં ધારીને જુએછે, ને તેમાં રહેછે,
 જે ભુલીજાય એવો સાંભળનાર તો નહિ, પણ કામનો કરનાર
 થાયછે, તેજ પોતાના કરવામાં ધન્ય થશે. જો તમારામાંનો ૨૬
 કોઈ ધારે કે હું પોતે સુભક્ત છું, પણ પોતાની જાતને
 કાયદામાં ન રાખતાં પોતાના મનને ભુલાવેછે તો તેનો
 ધર્માચાર વ્યર્થ છે. દેવની, એટલે બાપની, આગળ જે શુદ્ધ ૨૭
 તથા નિર્મળ ધર્માચાર તે એજ છે કે, નબાપાને તથા વિધવાઓને
 તેઓના દુઃખની વેળા જોવા જવું, ને જગતથી પોતાને
 ડાઘ વગરનો રાખવો.

મારા ભાઈઓ, આપણા મહિમાવાન પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો ૨
 વિશ્વાસ તમે નિષ્પક્ષપાતે રાખો. કેમકે જેની આંગળીમાં ૨
 સુંનાની વીટી તથા જેના અંગ પર શોભાયમાન લુગડાં, એવો
 માણસ જો તમારી સભામાં આવે, ને જો મેલાં લુગડાં પહેલો
 એવો એક દરિદ્રી પણ આવે; ને તમે શોભાયમાન લુગડાં પહે- ૩
 રેલાને માનની નજરે જોઈને કહોછો કે, તું હિયાં ઉત્તમ ઠામે
 બેસ, પણ પેલા દરિદ્રીને કહોછો કે, તું ત્યાં ઉભો રહે, અથવા
 હિયાં મારા પગના આસન પાસે બેસ; તો શું તમે તમારામાં ૪
 ફેર નથી રાખતા? ને શું તમે ભુંડા વિચારના ન્યાયાધીશ નથી
 થયા? મારા વહાલા ભાઈઓ, તમે સાંભળો; આ જગતના ૫
 દરિદ્રીઓને વિશ્વાસમાં ધનવાન થવા સાફ તથા દેવે પોતા પર
 પ્રેમ કરનારાઓને જે રાજ્ય આપવાનું વચન કહ્યું તેનું વતન
 પામવા સાફ, દેવે તેઓને પસંદ નથી કર્યા શું? પણ તમે ૬
 દરિદ્રીઓનું અપમાન કરીધું છે. શું તમારા પર દોલતમંદો
 જુલમ નથી કરતા? ને ન્યાયાસન આગળ તમને ઘસડી

- ૭ નથી લઈજતા? જે ઉત્તમ નામથી તમે ઝાળખાઓછો, તેની
- ૮ નિંદા શું તેઓ નથી કરતા? તો પણ પવિત્રલેખ પ્રમાણે
- જે રાજ્યમાન્ય નિયમ કે, “તું પોતા સરખો પોતાના પડોસી
- પર પ્રેમ કર,” તે જે તમે પૂરો કરોછો, તો ઘણું સાફ કરોછો.
- ૯ પણ જે તમે પક્ષપાત કરોછો, તો પાપ કરોછો, ને અપરા-
- ૧૦ ધીઓની પેઠે નિયમથી દોષિત ઠરોછો. કેમકે જે કોઈ આખું
- નિયમશાસ્ત્ર પાળશે, ને એકલી એક વાત વિષે ચુકશે, તો તે
- ૧૧ સર્વ સંબંધી અપરાધી છે. કેમકે જો કહ્યું કે, “તું વ્યભિચાર
- ન કર,” તેણેજ કહ્યું કે, “તું હત્યા ન કર;” એ માટે, જે તું
- વ્યભિચાર કરતો નથી, તો પણ જે તું હત્યા કરેછે, તો તું
- ૧૨ નિયમશાસ્ત્રને ઉલ્લંઘન કરનારો થયો છે. છુટાપણાના નિયમથી
- તમારો ન્યાય ઠરવાનો છે, એવું સમજીને બોલો તથા
- ૧૩ વરતો. કેમકે જો દયા નથી કીધી, તેનો ન્યાય દયા વગર
- ઠરશે; ને ન્યાય પર દયા જયજયકાર કરેછે.
- ૧૪ મારા ભાઈઓ, જે કોઈ કહેછે કે, મને વિશ્વાસ છે, પણ જે
- તેને કરણીઓ નથી, તો શો લાભ? શું એવો વિશ્વાસ તેને તારી
- ૧૫ શકેછે? જે ભાઈ અથવા બેહેન ઉઘાડાં હશે તથા રોજના
- ૧૬ અન્ન વગરનાં હશે; ને તમારામાંનો કોઈ તેઓને કહે કે
- શાંતિએ જાઓ, તાપો, ને તૃપ્ત થાઓ, તો પણ શરીરને જે
- ૧૭ જોઈએ તે જે તમે તેઓને નથી આપતા, તો શો લાભ? તેમજ
- વિશ્વાસ પણ, જે તેની સાથે કરણીઓ નથી, તો તે પોતામાં
- ૧૮ નિર્જીવ છે. પણ કોઈ કહેશે કે, તને વિશ્વાસ છે, ને મને
- કરણીઓ છે; તો તું તારો વિશ્વાસ તારી કરણીઓ વગર મને
- દેખાડ, ને હું મારો વિશ્વાસ મારી કરણીઓથી તને દેખાડીશ.
- ૧૯ તું વિશ્વાસ કરેછે કે, એક દેવ છે; તું સાફ કરેછે; ભૂતો પણ
- ૨૦ વિશ્વાસ કરેછે, ને કાંપેછે. પણ, ઓ વ્યર્થ માણસ, કરણીઓ
- ૨૧ વગર વિશ્વાસ નિર્જીવ છે, એ શું તું જાણવા ચાહેછે? આપણા
- પૂર્વજ ઈબ્રાહીમે યરાવેદી પર પોતાના દિકરા ઈસહાકનું અર્પણ
- ૨૨ કીધું તેમાં કરણીઓથી શું તે ન્યાયી ઠરાવાયો નહિ? તું જુએછે
- કે તેનો વિશ્વાસ તેની કરણીઓ સાથે હતો, ને કરણીઓથી

વિશ્વાસ પૂરો કરાયો ; ને તે લેખ પૂરો થયો જ્યાં કહ્યું છે કે, ૨૩
 “ ઈબ્રાહીમે દેવ પર વિશ્વાસ કીધો, ને તે તેને સાદું ન્યાયીપણું
 ગણાયું ;” ને તે દેવનો મિત્ર કહેવાયો. તમે જુઓછો કે ૨૪
 એકલા વિશ્વાસથી નહિ, પણ કરણીઓથી માણસ ન્યાયી
 ઠરાવાય છે. અને તે પ્રમાણે જ્યારે રાહાબ વેશ્યાએ જાસુસોનો ૨૫
 આવકાર કીધો, ને તેઓને ખીજે રસ્તે બહાર મોકલ્યા, ત્યારે
 તે પણ શું કરણીઓથી ન્યાયી નહિ ઠરાવાઈ ? કેમકે જેમ ૨૬
 શરીર આત્માવગર નિર્જીવ છે, તેમજ વિશ્વાસ પણ કરણીઓ
 વગર નિર્જીવ છે.

મારા ભાઈઓ, તમે ઘણા ઉપદેશક ન થાઓ, કેમકે તમે ૩
 જાણોછો, કે આપણે વધતી સજા પામીશું. કેમકે ઘણી ૨
 બાબતમાં આપણ સઘળા ચુકિયેછિયે ; જો વાતમાં કોઈ ચુકતો
 નથી, તો તે સંપૂર્ણ માણસ છે, ને પોતાનું આખું શરીર પણ
 કાયદામાં રાખવાને શક્તિવાન છે. જુઓ, ઘોડા આપણને ૩
 માને માટે આપણે તેઓનાં મહોમાં લગામ ધાલિયેછિયે, ને
 તેઓનાં આખાં શરીર ફેરવિયેછિયે. જુઓ, વહાણો પણ ૪
 કેટલાં મોટાં છે, ને જબરા પવનથી ચલાવાયછે, તો પણ જ્યાં
 સુકાનીની મરજી હોય ત્યાં બહુ નાના સુકાનથી ફેરવાયછે. તેમ ૫
 જીભ પણ નાનું અંગ છે, પણ મોટી વડાઈ કરેછે ; જુઓ,
 કેટલો થોડો અગ્નિ કેટલા મોટા ઢગલાને સળગાવેછે ? ને જીભ ૬
 એક અગ્નિ, અસત્યનું જગત છે ; આપણાં અંગોમાં જીભ
 એવી છે કે, આખા શરીરને તે અશુદ્ધ કરેછે, ને જગતના ૭
 મંડળને સળગાવેછે, ને પોતે નરકથી સળગાવાયલી છે. કેમકે ૮
 જાનવરોની તથા પક્ષીઓની તથા પેટે ચાલનારાંઓની તથા
 સમુદ્રમાં રહેનારાંઓની હરેક જાત વશ થાયછે, ને માણસ-
 જાતથી વશ કરાયલી છે ; પણ જીભને કોઈ માણસ વશ કરી ૯
 નથી શકતું. તે અસ્થિર, દુબ્ધ, મોત લાવનાર જેરથી ભરેલી
 છે. તેથી આપણે દેવ બાપની શ્લોક કરિયેછિયે, ને તેથી ૯
 દેવની પ્રતિમા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થયલાં માણસોને શ્રાપ દઈયેછિયે.

- ૧૦ એકજ મહોમાંથી રતુતિ તથા શ્રાપ નિકળેછે. મારા ભાઈઓ,
 ૧૧ એવી વાતો તો થવીજ ન જોઈએ. શું ઝરો એકજ નળમાંથી
 ૧૨ મીઠું તથા ખાંડ પાણી આપેછે? મારા ભાઈઓ, અંજીરી શું
 જઈતુનનાં ફળ, અથવા દાક્ષવેલો અંજીર આપી શકેછે? તેમજ
 એક ઝરો ખાંડ તથા મીઠું પાણી આપી નથી શકતો.
 ૧૩ તમારામાં જ્ઞાની તથા સમજીક કોણ છે? તે જ્ઞાની
 ૧૪ ક્ષીનતાએ ઉત્તમ ચાલથી પોતાની કરણીઓ દેખાડે. પણ જો
 તમારાં મનમાં કડવી અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, તો તમે
 ૧૫ સત્યને ઉલટો ગર્વ ન કરો તથા જીકું ન બોલો. એ જ્ઞાન
 ઉપરથી ઉતરતું નથી, પણ પૃથ્વી પરનું, દૈ હક તથા શૈતાની
 ૧૬ છે. કેમકે જ્યાં અદેખાઈ તથા ચરસાચરસી છે, ત્યાં ટંટો
 ૧૭ તથા હરેક ભુંડું કામ છે. પણ જો જ્ઞાન ઉપરથી છે તે
 પ્રથમ તો નિર્મળ, પછી સલાહ કરનાર, નમ્ર, સેહેજ સમજાય
 એવું, દયાએ તથા સારાં ફળે ભરેલું, પક્ષપાત વગરનું તથા
 ૧૮ ઢોંગ વગરનું છે. વળી જો સલાહ કરેછે, તેઓને માટે
 ન્યાયીપણાનું ફળ સલાહ વવાયછે.

૪ તમારામાં લડાઈ તથા ઝઘડા ક્યાંથી થાયછે? શું તમારાં
 ૨ અંગમાંની લડાઈ કરનારી કુર્ષચ્છાથી નહિ? તમે બહુ ઈચ્છા
 કરોછો, ને તમારી પાસે નથી; તમે મારીનાઓછો, ને લોભ
 રાઓછો, ને કુંઈ મેળવી શકતા નથી; તમે લડાઈ કરોછો, ને
 ઝઘડો કરોછો, પણ તમારી પાસે કુંઈ નથી, કેમકે તમે માગતા
 ૩ નથી. તમે માગોછો, ને પામતા નથી, કેમકે ભુંડી તરેહથી
 માગોછો, એ મતલબથી કે તમે પોતાની કુર્ષચ્છા પર ખરચી
 ૪ નાખો. ઓ વ્યભિચારો, શું એ તમને માલુમ નથી, કે
 જગતની મિત્રાઈ દેવ પરનું વૈર છે? એ માટે જે કોઈ જગતનો
 ૫ મિત્ર થવા ચાહેછે, તે દેવનો વૈરી ઠર્યો છે. શું તમે ધારોછો
 કે, શાસ્ત્ર અમથું કહેછે કે, જે આત્માને તેણે આપણામાં
 વાસો કરાવ્યો, તે આસ્થાથી ઈચ્છા કરેછે? પણ તે તે
 ૬ વધારે કૃપાદાન આપેછે. માટે [શાસ્ત્ર] કહેછે કે, “દેવ અહ-

કારીઓની સામા થાયછે, પણ ક્ષીનો પર તે કૃપા કરેછે." એ ૭
 માટે તમે દેવને આધીન થાઓ, શેતાનને હલકા ઉભા રહો, ને
 તે તમારી પાસેથી નહાસશે. તમે દેવની પાસે જાઓ, ત્યારે ૮
 તે તમારી પાસે આવશે; એ પાપીઓ, તમે હાથ શુદ્ધ કરો,
 ને, એ બે મનવાળાઓ, તમે મન પવિત્ર કરો. તમે ઉદાસ ૯
 થાઓ, ને શોક કરો, ને રડો; તમારા હસવાને બદલે શોક તથા
 આનંદને બદલે ખેદ થાય. પ્રભુની આગળ તમે ક્ષીન થાઓ, ૧૦
 પછી તે તમને ઉંચા કરશે.

એ ભાઈઓ, તમે એક બીજાને હલકું ન બોલો; જે પોતાના ૧૧
 ભાઈને હલકું બોલેછે, ને પોતાના ભાઈનો ન્યાય ઠરાવેછે, તે
 નિયમને હલકું બોલેછે, ને નિયમનો ન્યાય ઠરાવેછે; ને જો તું
 નિયમનો ન્યાય ઠરાવેછે, તો તું નિયમનો પાળનાર નથી, પણ
 તેનો ન્યાય કરનાર છે. નિયમ આપનાર તથા ન્યાય ઠરાવનાર ૧૨
 એકજ છે, તે તો તારવાને તથા નાશ કરવાને શક્તિવાન છે. તું
 કોણ છે કે બીજાનો ન્યાય ઠરાવેછે?

હવે ચાલો, તમે જે કહેા છે કે, આજ અથવા કાલે અમે ૧૩
 ક્ષલાણા શહેરમાં જઈને ત્યાં એક વર્ષભર રહીશું, ને વેપાર
 કરીને લાભ મેળવીશું. તો પણ, કાલે શું થશે એ તમે જાણતા ૧૪
 નથી; કેમકે તમારું આયુષ્ય કેવું? તે તો ધુંવર છે, થોડીવાર
 દેખાયછે, ને પછી જતી રહેછે. પણ સામું તમારે એમ કહેવું ૧૫
 જોઈએ, કે જો પ્રભુની ઈચ્છા હશે, તો અમે જીવીશું, ને આમ
 કે તેમ કરીશું. પણ હવે તમે પોતાના ગર્વ કરવામાં શેખી ૧૬
 કરોછો, એવી બધી શેખી ભુંડી છે. એ માટે જે ભલું કરી ૧૭
 જાણેછે, પણ કરતો નથી, તેને પાપ લાગેછે.

હવે, એ દાલતમંદો, તમારા પર થનાર સંકટો વિષે તમે ૫
 હાય હાય કરતા રડો. તમારી મિલકત બગડેલી, ને તમારાં ૨
 સુગડાં ઉધારીએ ખાધલાં છે. તમારું સોનું તથા રૂપું કટાઈ ૩
 ગયું છે, ને તેનો કાલ તમારી વિરૂદ્ધ શાહેદી થશે, ને અગ્નિની
 પેઠે તમારા દેહ ખાઈજશે. તમે છેલ્લા દહાડાઓને સાંચ

૪ દોલત સંઘરી છે. જુઓ, જે મળુરોએ તમારાં જેતર કાપ્યાં છે, તેઓની જે મળુરી તમે દગાથી અટકાવી રાખી, તે ખૂમ પાડે છે, ને કાપનારાઓની ખૂમ સૈન્યોના પ્રભુના કાનોમાં ૫ આવી પહોંચી છે. તમે પૃથ્વી પર સુખભોગ કીધા, ને કામાતુર થયા છો ; જાણે કાપાકાપોના દહાડાને સાફ તમે પોતાનાં મન ૬ માટેલાં કીધાં છે. ન્યાયીને તમે અન્યાયી ઠરાવીને મારી-નાખ્યો, પણ તે તમને અટકાવતો નથી.

૭ એ માટે, ભાઈઓ, પ્રભુના આવવા સુધી તમે ધીરજ રાખો ; જુઓ, જે કુત ભૂંઠના મુદ્યવાન ફળની વાટ જુએ છે, ને પહેલો તથા છેલ્લો વરસાદ તેને મળે ત્યાં સુધી તે વિષે ધીરજ ૮ રાખે છે. તમે પણ ધીરજ રાખો, પોતાનાં મનને સ્થિર કરો, ૯ કેમકે પ્રભુનું આવવું પાસે છે. ભાઈઓ, તમ પર ઈન્સાફ ન ઠરાવાય માટે એક ખીજા પર કચકચ ન કરો ; જુઓ, ૧૦ ન્યાયાધીશ બારણા આગળ ઉભો રહે છે. મારા ભાઈઓ, જે ભવિષ્યવાદીઓ પ્રભુના નામથી બોલ્યા, તેઓનો નમુનો દુઃખ ૧૧ સેહેવા વિષે તથા ધીરજ વિષે લો. જુઓ, જે સેહે છે, તેઓ ધન્ય, એમ આપણે ગણીએ છીએ. તમે ચોખની સહનતા વિષે સાંભળ્યું છે, ને પ્રભુથી જે પરિણામ થયો તે તમે દીઠો છે કે પ્રભુ ઘણો દયાળુ તથા કૃપાવાન છે.

૧૨ અને મારા ભાઈઓ, વિશેષે કરીને તમે સમ ન ખાઓ ; આકાશના નહિ કે પૃથ્વીના નહિ કે ખીજા કોઈના સમ ન ખાઓ ; પણ તમે દંડમાં ન પડો માટે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થાય.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુઃખ સેહે છે ? તો તેણે પ્રાર્થના કરવી ;

૧૪ શું કોઈ મઝ છે ? તો તેણે ગીત ગાવું ; તમારામાં શું કોઈ માંદો છે ? તો તેણે મંડળીના વડીલોને બોલાવવા, ને તેઓએ પ્રભુના નામથી તેને તેલ ચોળીને તે સંબંધી પ્રાર્થના કરવી.

૧૫ અને વિશ્વાસની પ્રાર્થના માંદાને બચાવશે, ને પ્રભુ તેને ઉઠાડશે ; ને જે તેણે પાપ કીધાં હશે તો તે તેને માફ કરાશે.

૧૬ તમે નિરોગી કરાઓ માટે પોતાના પાપ એક ખીજાની પાસે

કબૂલ કરો, ને એક બીજાને સાડ પ્રાર્થના કરો; ન્યાયી માણસની પ્રાર્થના પરિણામે બહુ સાર્થક થાયછે. એલિયા ૧૭ સ્વભાવે આપણા સરખો માણસ હતો. પણ તેણે પ્રાર્થનામાં વિનંતી કીધી કે વરસાદ ન વરશે; ને સાડા ત્રણ વરસ સુધી ભૂંઈ પર વરસાદ વરસ્યો નહિ. પછી તેણે ફરી ૧૮ પ્રાર્થના કીધી, ને આકાશે વરસાદ આપ્યો, ને ધરતીએ પોતાનું ઈળ ઉપજાવ્યું.

મારા ભાઈઓ, જે તમારામાંનો કોઈ સત્ય મૂકીને ભટકેછે, ૧૯ ને કોઈએક તેને પાછો ફેરવેછે; તે તેણે જાણવું કે પાપીને ૨૦ તેના માર્ગની ભૂલથી જે પાછો ફેરવેછે, તે એક પ્રાણને મોતથી બચાવશે, ને પાપની અધિકતા ઢાંકશે.

પીતરનું પહેલું પત્ર.

પંતસ, ગલાતી, કાપાદોકીઆ, આસીઆ, ને બિથુની- ૧
આમાં વેરાયલા પ્રવાસીઓ; જેઓ દેવ બાપના પૂર્વજ્ઞાન ૨
પ્રમાણે આત્માના પવિત્રકરણથી આજ્ઞાકારી થવા સાડ, ને
ઈશુ ખ્રીસ્તના લોહીથી ઇંટાવા સાડ પસંદ કીધેલા છે, તેઓને
ઈશુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત પીતર લખેછે; તમારા પર કૃપા તથા
શાંતિ પુષ્કળ થાઓ.

આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ સ્તુતિમાન ૩
હોજે; તેણે પોતાની ઘણી દયા પ્રમાણે મુએલાંમાંના ઈશુ
ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી આપણને સજીવન આજ્ઞાને સાડ, ૪
અવિનાશી તથા નિર્મળ તથા ન ચીમળાનાર વતનને સાડ
ફરી જન્માવ્યા છે, છેલ્લા કાળમાં જે તારણ પ્રગટ થવાને ૫

- સિદ્ધ છે, તેને સાડ દેવના પરાક્રમવડે વિશ્વાસથી તમે જે
 ૬ રખાએલા છો, તમારે વાસ્તે આ વતન આકાશમાં રાખી
 ૬ મૂકેલું છે. એમાં તમે બહુ આનંદ કરોછો, જે કે હમણાં
 યોડીજ વાર સુધી અગત્યતાથી બહુ પ્રકારનાં પરીક્ષણ થયાથી
 ૭ દુઃખી છો, એ માટે કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા અત્રિથી
 પરખાએલા વિનાશી સોના કરતાં બહુ મુલ્યવાન છતાં, ઈશુ
 ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ રતુતિ તથા માન તથા મહિમા
 ૮ યોગ્ય થાય. તેને ન જોયા છતાં પણ તમે ખીતિ કરોછો,
 હમણાં જે કે તમે તેને જોતા નથી, તો પણ તેના પર વિશ્વાસ
 રાખતાં, તમે તેનામાં અવાચ્ય તથા મહિમાભરેલા આનંદથી
 ૯ હરખાએછો. અને તમે પોતાના વિશ્વાસનું ડગ, એટલે
 ૧૦ આત્માઓનું તારણ, પામોછો. જે ભવિષ્યવાદીઓએ તમારા
 પરની કૃપા વિષે ભવિષ્ય કહ્યાં, તેઓએ તે તારણ વિષે
 ૧૧ તપાસીને સારીપઠે શોધ કીધી; ખ્રીસ્તનો આત્મા જે તેઓમાં
 હતો તેણે ખ્રીસ્તનાં દુઃખ તથા તે પછીના મહિમા વિષે સાક્ષી
 પૂરી, ત્યારે તેણે કયો અથવા કેવો સમય બતાવ્યો એની
 ૧૨ તપાસ તેઓ કરતા હતા. તેઓને એ પ્રગટ કરાયું હતું કે,
 તેઓએ પોતાને સાડ નહિ, પણ આપણે સાડ તે વાતો
 વિષે સેવા કીધી; આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર આત્માની
 સહાયથી જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કીધી તેઓની મારફતે
 તે વાતોના સમાચાર તમને હમણાં જણાયા; તેમાં નિહાળી
 જોવાની ઈચ્છા દૂતો કરેછે.
- ૧૩ એ માટે તમે પોતાના મનની કમ્મર બાંધીને સાવધાન
 થાઓ, ને જે કૃપા ઈશુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળા તમ પર
 ૧૪ થશે તેની પૂરી આશા રાખો. તમે આજ્ઞાકારી છોકરાં જેવા
 થઈને પોતાની આગલી અજ્ઞાનપણામાંની કુઈચ્છા પ્રમાણે ન
 ૧૫ ચાલો. પણ જો તમને તેડ્યા છે, તે જેવો પવિત્ર છે તેવા
 ૧૬ તમે પણ સર્વ ચાલમાં પવિત્ર થાઓ. કેમકે એમ લખ્યું છે કે
 ૧૭ “હું પવિત્ર છું, માટે તમે પવિત્ર થાઓ.” અને જે બાપ
 પ્રત્યેકનાં કામ પ્રમાણે પક્ષપાત વગર ન્યાય કરેછે, તેનું નામ

જો તમે જોશો, તો તમારા પ્રવાસનો વખત બિહીકથી કહાડો. કેમકે તમે એ જાણોશો કે તમારા બાપદાદાઓથી ચાહ્યાં ૧૮ આવેલાં અવર્યા આચરણમાંથી તમે વિનાશી વસ્તુઓએ, એટલે રૂપા અથવા સોનાએ નહિ, પણ ખ્રીસ્ત જે નિષ્કલંક ૧૯ તથા નિર્દોષ હલવાન જેવો છે તેના મુલ્યવાન સોહીથી, ખંડી લેવાયલા છે. તે તો જગતના મંડાણ પહેલાં ઠરાવેલો હતો ૨૦ ખરો, પણ તમારે સાડા આ છેલ્લા કાળમાં પ્રગટ થયો. તેને ૨૧ આસરે તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરોશો, જેણે તેને મરીગયલાંમાંથી ઉઠાડ્યો, ને મહિમા આપ્યો, એ માટે કે તમારો વિશ્વાસ તથા આશા દેવ પર થાય. તમે સત્યતાને આધીન ૨૨ રહીને પોતાનાં મન ભાઈ પરની નિષ્કપટ મીતિને સાડા પવિત્ર કીધાં છે, માટે શુદ્ધ અંતઃકરણથી એક બીજા પર આગ્રહથી મીતિ કરો. કેમકે તમને વિનાશી બીજથી નહિ, પણ અવિ- ૨૩ નાશીથી, દોવન જીવતા તથા સદા રહેનાર વચનવડે, ફરી જન્માવ્યા છે. કેમકે, “સઘળા પ્રાણી ધાસના સરખા છે, ૨૪ ને માણસનો સઘળો મહિમા ધાસના ફૂલ સરખો છે. ધાસ સુકાઈ જાયછે, ને તેનું ફૂલ ખરી પડેછે, પણ પ્રભુનું વચન સદા રહેછે.” ને જે વચન તમને સુવાર્તાથી પ્રગટ કરાયું તે એજ છે. ૨૫

એ માટે સઘળી ભુંડાઈ તથા સઘળું કપટ તથા ઢોંગ તથા ૨ અદેખાઈ તથા સઘળી નિંદા દૂર કરીને, નવાં જન્મેલાં ૨ બાળકોની પઠે આત્મિક દૂધ જે કપટ વગરનું છે તેને ચાહો, એ ૩ સાડા કે જો તમને એવો અનુભવ થયો હોય કે પ્રભુ દયાળુ છે તો તે દૂધથી તમે તારણ મેળવ્યા સુધી વધો. જે જીવતો પત્થર ૪ છે, માણસોથી નકારાયલો ખરો, પણ દેવથી પસંદ થયલો તથા મુલ્યવાન, તેની પાસે આવીને તમે પણ આત્મિક ધર ૫ તથા પવિત્ર યાજ્ઞો થવા સાડા જીવતા પત્થરોના જેવા રચાયા છો, એ માટે કે જે આત્મિક યજ્ઞો ઇશુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવને પ્રસન્ન છે તેમનું અર્પણ તમે કરો. કારણ કે શાસ્ત્રમાં લખેલું ૬ છે કે, “જુઓ, પસંદ કીધેલાં તથા મુલ્યવાન, એવો ખૂણાનો

મુખ્ય પત્થર હું સીઓનમાં મુકું છું, ને જે તેના પર વિશ્વાસ
 ૭ કરે છે તે લજવાશે નહિ.” માટે તમ વિશ્વાસ કરનારાઓને માન
 છે, પણ અવિશ્વાઓને સાફ, “જે પત્થર બાંધનારાઓએ
 ૮ નકાર્યા, તેજ ખૂણાનું મથાણું,” ને “ઠેસ ખવડાવનાર પત્થર
 તથા ઠોકર ખવડાવનાર પાથો થયો છે;” તેઓ આજ્ઞા ન
 માનીને વચન વિષે ઠોકર ખાય છે, એ સાફ પણ તેઓ
 ૯ ઠરાવાયા હતા. પણ તમે તો પસંદ કીધેલો વંશ, રાજ્યમાન
 યાજ્ઞકવર્ગ, પવિત્ર લોક તથા પ્રાપ્ત કરેલી પ્રજા છો, એ માટે કે
 જેણે તમને અંધકારમાંથી પોતાના આશ્ચર્યવાન અજવાળામાં
 ૧૦ તેડ્યા છે, તેના સદ્ગુણો તમે પ્રગટ કરો. તમે પહેલાં પ્રજા
 નહોતા, પણ હાલ દેવની પ્રજા છો; દયા પામેલા નહોતા, પણ
 હાલ દયા પામ્યા છો.

૧૧ વહાલાઓ, હું વિનંતી કરું છું કે, જે દૈહિક વિષયો જીવને
 ઉલટા લડે છે, તેઓથી તમે, પ્રદેશી તથા પ્રવાસી જેવા, દૂર
 ૧૨ થાઓ. અને વિદેશી લોકોમાં તમે પોતાની ચાલ સારી રાખતા
 જાઓ, એ સાફ કે તેઓ તમને ભુંડા જાણીને તમારે વિરુદ્ધ
 બોલે છે, ત્યારે તમારાં રૂડાં કામ જોઈને તેઓ કૃપાદષ્ટિને
 દિવસે દેવનો મહિમા કરે.

૧૩ માણસોની પ્રત્યેક નેમજીકને પ્રભુને લીધે તમે આધીન
 ૧૪ થાઓ; સર્વોપરી જાણીને રાજાને આધીન, ને ભુંડું કરના-
 રાઓને દંડ તથા સાફ કરનારાઓનું વખાણ કરવાને તેનાથી
 ૧૫ મોકલાયલા જાણીને, અધિકારીઓને આધીન થાઓ. કેમકે
 દેવની ઇચ્છા એવી છે કે સાફ કરવાથી મૂર્ખ માણસોના
 ૧૬ અજ્ઞાનપણાને તમે બંધ કરો. સ્વતંત્ર જેવાં છતાં ભુંડાઈના
 પડદાને સાફ પોતાનું સ્વતંત્રપણું ન વાપરો, પણ દેવના સેવકો
 ૧૭ જેવા થાઓ. તમે સર્વને માન આપો, ભાઈઓ પર પ્રીતિ
 રાખો, દેવનું ભય ધરો, રાજાનું સન્માન કરો.

૧૮ ચાકરો, તમે પૂરા ભયથી પોતપોતાના ધણીઓને આધીન
 થાઓ, જેઓ સારા તથા નમ્ર છે કેવળ તેઓનેજ નહિ, પણ
 ૧૯ વળી કઠોરોને આધીન થાઓ. કેમકે જો કોઈ માણસ દેવ

તરફના અંતઃકરણને ક્ષીધિ અન્યાય વેઠતાં દુઃખ સેહે છે તો તે માન્ય છે. કેમકે જ્યારે પાપ કરવાને ક્ષીધિ માર આઓછો ૨૦ ત્યારે જો તમે સહન કરોછો, તો તેમાં શી કીર્તિ છે? પણ સાફ કરવાને ક્ષીધિ જ્યારે દુઃખ ભોગવોછો, ત્યારે જો તેનું સહન કરોછો, તો એ દેવની આગળ માન્ય છે. કારણ કે એને માટે ૨૧ તમે તેડાયલા છો, કેમકે ખીરતે પણ તમારે સાફ સહુ, ને તમોને નમુનો આપ્યો છે, એ માટે કે તમે તેના પગલામાં ચાલો. તેણે કુંઈ પાપ કીધું નહિ, ને તેના મહોમાં કપટ ન ૨૨ હતું. તેણે નિંદા પામીને પાછી નિંદા ન કીધી, દુઃખો સહેતાં ૨૩ ધમકાવ્યું નહિ, પણ યથાર્થ ન્યાય કરનારને પોતાને સોંપ્યો. લાકડા પર તેણે પોતે પોતાના શરીરમાં આપણાં પાપ માથે ૨૪ ક્ષીધાં, એ માટે કે આપણે પાપો વિષે મુખેલા થઈને ન્યાયીપણા વિષે જીવિયે; તેના ઘાએથી તમે સાજા થયા. કેમકે તમે ૨૫ ભુલાં પડેલાં ઘેટાંના જેવા હતા, પણ હમણાં તમારા જીવોના પાળક તથા અધ્યક્ષની ગમ પાછા કર્યાં છે.

એ જ પ્રમાણે, બાયડીઓ, તમે પોતપોતાના વરોને આધીન ૩ થાઓ, એ સાફ કે જો કોઈ પણ વચનને માનતા નથી તો તેઓ પોતાની વહુઓની ચાલથી, એટલે તમારી મર્યાદા- ૨ ભરેલી નિર્મળ ચાલ જોયાથી વચન વગર મેળવી લેવાય. તમારો સજીગાર બહારનો, એટલે ગુંથેલા નિમાળાનો તથા ૩ સોનું ઘાલવાનો અથવા વસ્ત્ર પહેરવાનો એવો ન થાય. પણ અંતઃકરણના ગુપ્ત માણસનો, એટલે ક્ષીન તથા નમ્ર ૪ આત્મા જે દેવની આગળ ઘણા મૂલ્યનો છે, તેના અવિનાશી વસ્ત્રનો, એવો થાય. કેમકે પૂર્વે જે પવિત્ર બાયડીઓ દેવ ૫ પર આશા રાખતી હતી, તેઓ પોતપોતાના વરોને આધીન થતાં, એ પ્રમાણે પોતાને સજીગારતી હતી. તે પ્રમાણે ૬ સારા ઈબ્રાહીમને સ્વામી કહીને તેને આધીન થઈ; જો તમે રૂઠું કરોછો, ને કાંઈ ભયથી ગભરાતી નથી, તો તમે તેની દિકરીઓ છો.

- ૭ એમજ વરો, તમે તેઓની સાથે સમજાવ્યું રહો, ને ખાયડી જાણે કે નખખું પાત્ર છે એ જાણીને, તથા જીવનની કૃપાના સહવારસ છે એમ જાણીને તેને માન આપો, એ સાફ કે તમારી પ્રાર્થનાઓ અટકાવાય નહિ.
- ૮ છેલ્લું, તમે સર્વ એક મનનાં, ખીજના સુખ દુઃખમાં ભાગ લેનારાં, ભાઈઓ પર પ્રીતિ કરનારાં, કડઠા કરનારાં તથા નમ્ર થાઓ. ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ ને નિંદાને બદલે નિંદા ન વાળો, પણ તેથી હલકું આશીર્વાદ દો, કેમકે તમે જાણો છો કે એને સાફ તમે તેડાયા એ માટે કે તમે આશીર્વાદના વારસ ૧૦ થાઓ. કેમકે, “જે જીવન પર પ્રીતિ રાખવા, ને સારા દિવસને જોવા ચાહે છે, તેણે પોતાની જીભને ભુંડાઈથી, ને ૧૧ પોતાના હોઠાને કપટી વાત બોલવાથી અટકાવવી. તેણે ભુંડાઈથી દૂર જવું, ને ભલાઈ કરવી; તેણે સલાહ શોધવી, ને ૧૨ તેની પાછળ ચાલ્યા જવું. કેમકે ન્યાયી પર પ્રભુની નજર છે, ને તેને કાને તેઓની પ્રાર્થનાઓ પડે છે; પણ પ્રભુનું મહો ભુંડું કરનારાઓને વિરૂદ્ધ છે.”
- ૧૩ અને જે ભલું તેના અનુસરનારા જો તમે થયા, તો તમારૂં ૧૪ ભુંડું કરનાર કોણ છે; પણ જો તમે ન્યાયીપણાને સાફ સહો છો, તો તમને ધન્ય છે; માટે તેઓના ધાકથી બિહો મા, ને ૧૫ ગભરાઓ પણ મા. પણ પ્રભુ દેવને પોતાના અંતઃકરણમાં પવિત્ર માનો; ને તમારામાં જે આશા છે તેનું કારણ જે પ્રત્યેક પુછે તેને લીનતાથી તથા અદબથી પ્રત્યુત્તર દેવાને સદા સિદ્ધ ૧૬ રહો. સાફ અંતઃકરણ રાખો, એ સાફ કે જે વિષે તમારૂં ભુંડું બોલે છે તે વિષે જો આ ખ્રીસ્તમાંની તમારી સારી ચાલને નિંદે છે; ૧૭ તેઓ શરમાય. કેમકે જો દેવની ઈચ્છા એવી હોય, તો ભુંડું કરવાને લીધે સેહેવું એ કરતાં કડું કરવાને લીધે સેહેવું એ ૧૮ સાફ છે. કેમકે ખ્રીસ્તે પણ એક વેળા પાપોને સાફ, એટલે ન્યાયીએ અન્યાયીઓને બદલે સહું, એ માટે કે આપણને દેવની પાસે તે પહોંચાડે; તે દેહમાં મારીનંખાયો, પણ ૧૯ આત્મામાં સજીવન કરાયો. તેમાં પણ તેણે જઈને અંદીખા-

નામાંના આત્માઓને ઉપદેશ કીધા. તેઓ તો પૂર્વે માનનારા ૨૦
 ન હતા, એટલે તુહના દહાડામાં જ્યારે વહાણમાં થોડા, એટલે
 આઠ જણ, પાણીથી બચ્યા, તે વહાણ તૈયાર થતું હતું, ને જ્યારે
 દેવની સહનતા વાટ જોતી હતી, ત્યારે. અને પાણી તો ઉપમા- ૨૧
 રૂપે, એટલે બાપ્તિસ્માએ કરીને (જે દેહનો મેલ કહાડી નાખવો
 તે નહિ, પણ સારા અંતઃકરણથી દેવને ઉત્તર આપવો તેણે
 કરીને) ઈશુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી હમણાં તમને પણ તારે છે.
 તે તો દૂતો તથા અધિકારીઓ તથા પરાક્રમીઓ પોતાને ૨૨
 સ્વાધીન કરીને આકાશમાં ગયો ને દેવની જ મળીગમ છે.

હવે ખ્રીસ્તે આપણે સાડ શરીરમાં સહું છે, માટે તમે ૪
 પણ એજ મનથી હથિયારબંધ થાઓ; કેમકે જોણે શરીરમાં
 સહું છે તે પાપથી દૂર થયો છે, એ સાડ કે તે ત્યારથી દેહમાંનો ૨
 બાકી રહેલો વખત માણસોના ભુંડા વિકારો પ્રમાણે નહિ, પણ
 દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે કહાડે. કેમકે વિદેશીઓની ઈચ્છા ૩
 પ્રમાણે કરવાને આયુષ્યનો ગએલો કાળ બહુ છે, જે કાળે
 આપણે કામાતુરપણામાં, વિષયોમાં, મદ્યપાનમાં, ખ્યાલ-
 ખુશાલીમાં, પીધિલપણામાં તથા અમંગળ મૂર્તિપૂજનમાં ચાહ્યા.
 એ વાતમાં તમે તેઓની સાથે તેજ ભુંડાઈના ખાડામાં ધસી ૪
 પડતા નથી, તેથી તેઓ તમારી નિંદા કરતાં આશ્ચર્ય પામે છે.
 જીવતાઓ તથા મુએલાંઓનો ન્યાય કરવાને જે સિદ્ધ છે તેને ૫
 તેઓ હિસાબ આપશે; કેમકે મરીગએલાંઓને સુવાત્તી પ્રગટ ૬
 કરાઈ હતી એ માટે કે માણસો પ્રમાણે દેહમાં તેઓનો ન્યાય
 થાય, પણ દેવ પ્રમાણે તેઓ આત્મામાં જીવે.

પણ બધાંનો અંત પાસે આવ્યો છે, માટે તમે જુદિવાન ૭
 થાઓ; ને પ્રાર્થનાને સાડ સાવચિત રહો. અને વિશેષે કરીને ૮
 તમે એક બીજા પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો, કેમકે પ્રીતિ ઘણાં
 પાપને ઢાંકશે. કચકચ કર્યા વિના તમે એક બીજાને પહરોણા ૯
 રાઓ. પ્રયેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એક બીજાની સેવામાં ૧૦
 દેવની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓની પઠે વાપરવું.

૧૧ જો કોઈ બોલે છે, તો તેણે દેવના વચન પ્રમાણે બોલવું; જો કોઈ સેવા કરે છે, તો તેણે જે સામર્થ્ય દેવ તેને આપે છે તે પ્રમાણે તે કરવી; જે માટે કે સઘળામાં ઈશુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવ મહિમાવાન થાય; તેને સદા સર્વકાળ સ્તુતિ તથા સ્તૂતિ છે. આમેન.

૧૨ વહાલાઓ, તમારી પરીક્ષા સાફ જે અભિરૂપ દુઃખ તમને થાય છે, તેમાં નવાઈ ન જાણો કે જાણે તમને કંઈ નવું થયું છે.

૧૩ પણ ખ્રીસ્તનાં દુઃખોના તમે ભાગિયા છો, એટલામાં હરખાઓ, જે માટે કે તેનો મહિમા પ્રગટ થાય ત્યારે તમે બહુ ઉલ્લાસથી

૧૪ આનંદ કરો. જો ખ્રીસ્તના નામને સાફ તમે નિંદાએલા છો, તો તમને ધન્ય છે, કેમકે મહિમાનો તથા દેવનો આત્મા તમ પર રહે છે; તેઓથી તે નિંદાય છે ખરો, પણ તમારાથી તે

૧૫ મહિમા પામે છે. પણ ખુની અથવા ચોર અથવા ભુંડું કરનાર અથવા ઘાલમેલિયાની પઠે તમારામાંનો કોઈ ન

૧૬ સેહે. પણ ખ્રીસ્તી હોવાને લીધે જો કોઈ સેહે છે, તો તેને લાજ ન લાગે, પણ તે તે બાબતમાં દેવનો મહિમા કરે.

૧૭ કેમકે ન્યાયકરણનો આરંભ દેવના ધરમાં થાય, એવો સમય આવ્યો છે, ને જો તેનો આરંભ પ્રથમ આપણે ત્યાં છે, તો દેવની સુવાર્તા જેઓ નથી માનતા તેઓનો શો અંત

૧૮ થશે? ને જો ન્યાયીઓ મુઠ્ઠેલીથી તરે છે, તો અભક્તો

૧૯ તથા પ્રાપીઓનું ઠેકાણું ક્યાં થશે? જે માટે જેઓ દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે સેહે છે, તેઓ સાફ કરવામાં પોતાના આત્માઓને વિશ્વાસુ ઉત્પન્ન કરનારને સોંપી દે.

૫ તમારામાં જે વડીલો તેઓની હું સાથી વડીલ તથા ખ્રીસ્તનાં દુઃખોનો સાક્ષી તથા પ્રગટ થનાર મહિમાનો ભાગિયો છતાં ૨ વિનંતી કરું કે, દેવનું જે ટોણું તમારામાં છે તેનું પ્રતિપાલન કરો, અધ્યક્ષનું કામ અગત્યને લીધે નહિ પણ ખુશીથી કરો, ૩ મલિન લોભને સાફ નહિ પણ ભાવથી કરો. અને વતન પર ધણીપણું કરશો તેમ નહિ, પણ તમે ટોળાના નમુના થાઓ.

અને મુખ્ય છેટાંપાળક પ્રગટ થશે ત્યારે મહિમાનો ન ચીમ- ૪
 ળાનાર મુગટ તમે પામશો. એજ પ્રમાણે જીવાનો, તમે વડીલોને ૫
 આધીન થાઓ; ને તમે સઘળા એક બીજાને આધીન થઈને
 નમ્રતા પહેરેલા થાઓ, કેમકે ગર્વિષ્ટોને વિરૂદ્ધ કરેછે, પણ
 નમ્રને કૃપા આપેછે. એ માટે દેવના સમર્થ હાથ નીચે તમે ૬
 પોતાને નમાવો કે તે તમને યોગ્ય પ્રસંગે હંચા કરે.
 તમારી સર્વ ચિંતા તેના પર નાખો, કેમકે તે તમારી સંભાળ ૭
 કરેછે. સાવચિત થાઓ, જાગતા રહો, કેમકે તમારો વૈરી ૮
 શેતાન ગાજનાર સિંહની પઠે કોઈને ગળી જાય એમ શોધતો
 ર્થા કરેછે. તમે વિશ્વાસમાં સ્થિર થઈને તેની સામા ૯
 થાઓ, કેમકે તમે જાણોછો કે, જગતમાંના તમારા ભાઈઓ
 પર તેનેતેજ દુઃખ પૂર્ણ કરવામાં આવેછે. પણ સર્વ કૃપાનો દેવ ૧૦
 જોણે ખ્રીસ્ત ઈશુમાં આપણને પોતાના સર્વકાળના મહિમાને
 સાક્ષી બોલાવ્યા છે, તે પોતે, તમે થોડીવાર સહ્યા પછી, તમને
 પૂર્ણ, સ્થિર, બળવંત, સ્થાપિત કરશે. તેને મહિમા તથા સત્તા ૧૧
 સદા સર્વકાળ હોજી. આમેન.

સીલ્વાનસ, જે મારી ધારણા પ્રમાણે વિશ્વાસુ ભાઈ છે, તેની ૧૨
 હસ્તક મેં હુકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે, ને વિનંતી કરીને
 સાક્ષી આપી છે કે, જે કૃપામાં તમે ઉભા રહોછો, તે દેવની
 ખરી કૃપા છે. બાબેલોનમાંની [મંડળી] તમારી સાથે જે પસંદ ૧૩
 કરેલી તે તથા મારો દિકરો માર્ક તમને સલામ કહેછે. તમે ૧૪
 મીતિના ગુંબનથી એક બીજાને સલામ કરો.

ખ્રીસ્ત ઈશુમાંના તમ સર્વને શાંતિ થાઓ. આમેન.

પીતરનું બીજું પત્ર.

- ૧ આપણા દેવ તથા તારનાર ઈશુ ખ્રીસ્તના ન્યાયીપણાથી અમારા સરખો મુલ્યવાન વિશ્વાસ જોખો પામ્યા છે, તેઓને
- ૨ ઈશુ ખ્રીસ્તનો સેવક તથા પ્રેરિત સીમોન પીતર લખેછે. દેવને તથા આપણા પ્રભુ ઈશુને ઝોળખવામાં તમારા પર કૃપા તથા
- ૩ શાંતિ પુષ્કળ થાઓ. જોણે મહિમાથી તથા સાત્વિકપણાથી આપણને બોલાવ્યા, એને ઝોળખવાથી તેના ઈશ્વરી સામર્થ્ય આપણને જીવન તથા સુભકિતને લગતાં સઘળાં આપ્યાં છે.
- ૪ તેથી આપણને બહુ મોટાં તથા મુલ્યવાન વચનો અપાયલાં છે, એ સાંકે તેઓને આસરે જગતમાંની જે દુષ્ટાઈ કુર્ષ્ઠછાથી
- ૫ છે, તેથી છુટીને દેવના સ્વભાવના ભાગિદાર તમે થાઓ. એજ કારણ માટે સઘળા પરિશ્રમ કરીને તમે પોતાના વિશ્વાસ સાથે
- ૬ સાત્વિકપણું, ને સાત્વિકપણા સાથે જ્ઞાન, ને જ્ઞાન સાથે
- ૭ સ્વદમન, ને સ્વદમન સાથે ધીરજ, ને ધીરજ સાથે સુભકિત, ને સુભકિત સાથે બંધુમૈત્રી, ને બંધુમૈત્રી સાથે પ્રીતિ જોડી લો.
- ૮ કેમકે એ સઘળાં તમારામાં થયાથી તથા વધ્યાથી, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના જ્ઞાન વિષે તમને આજસુ તથા નિષ્કળ થવા દેશે
- ૯ નહિ. પણ જોની પાસે એઓ નથી તે આંધળો છે તેની આંખો મીચેલી છે, ને પોતાનાં પહેલાં પાપોથી શુદ્ધ થયેા હતા
- ૧૦ એ તે વિસરીગયો છે. એ માટે, ભાઈઓ, તમારૂં તેડું તથા નિવડણ નિશ્ચય કરવા સાંકે વિશેષ યત્ન કરો, કેમકે જો તમે
- ૧૧ એવું કરો તો કદિ પડશે નહિ. કારણ કે એમ આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઈશુ ખ્રીસ્તના સર્વકાળના રાજ્યમાં તમે પુરતી રીતે પ્રવેશ પામશો.

એ માટે જો કે તમે એ વાતો જાણોછો, ને હાલના સત્યમાં ૧૨
 રિથર થયા છે, તો પણ તમને એઓ નિત્ય સંભરાવવાને
 હું ચુકીશ નહિ. અને જ્યાં સુધી હું આ માંડવામાં છું ત્યાં ૧૩
 સુધી તમને સંભરાવીને સાવધ કરવા એ મને યોગ્ય લાગેછે.
 કેમકે મને માલુમ છે કે, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના દેખાડ્યા ૧૪
 પ્રમાણે મારો માંડવો જલદી પડવાનો છે. અને હું યત્ન કરીશ ૧૫
 કે, મારા મરણ પછી તમને આ વાતોનું સ્મરણ નિત્ય થાય.
 કેમકે જ્યારે અમે આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના પરાક્રમ તથા ૧૬
 આવવું તમને જણાવ્યું, ત્યારે અમે ચતુરાઈથી કલ્પેલી
 કહાણીઓને અનુસરતા નહોતા; પણ તેના મોટાપણાના
 પ્રત્યક્ષ જોનારા હતા. કેમકે જ્યારે બહુ તેજસ્વી મહિમાથી તે ૧૭
 સંબંધી એવી વાણી આવી કે, એ મારો વહાલો પુત્ર છે, એના
 પર હું બહુ સંતુષ્ટ છું, ત્યારે દેવ આપથી તે માન તથા મહિમા
 પામ્યો. અને અમે તેની સાથે પવિત્ર પાહાડ પર હતા ત્યારે ૧૮
 આકાશથી આવેલી તે વાણી અમે સાંભળી. અને અમારી ૧૯
 પાસે એથી વધારે નિશ્ચે વાત, એટલે ભવિષ્યવાત છે, તેને
 અંધારા ઠેકાણામાં પ્રકાશ કરનાર દીવાની જેવી જાણીને
 તેના પર જ્યાં સુધી પહોં ફાટે ને સવારનો તારો તમારાં
 અંતઃકરણોમાં ઉગે, ત્યાં સુધી ચિત્ત લગાડવાથી તમે સાફ
 કરશો. પ્રથમ તમારે એ જાણવું કે, પવિત્ર લેખમાંની કોઈ ૨૦
 ભવિષ્યવાત મનુષ્યોક્તજ નથી. કેમકે ભવિષ્યવાત માણસની ૨૧
 ઈચ્છા પ્રમાણે કદી આવી નહિ, પણ દેવનાં પવિત્ર માણસો
 પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાથી જોડ્યાં.

વૃજી જેમ [ઈસ્રાએલી] લોકોમાં જોટા ભવિષ્યવાદીઓ ૨
 પણ થયા હતા, તેમ તમારામાં પણ જોટા ઉપદેશકો થશે,
 એવા કે નાશકારક, પાખંડ મતો ગુમરૂપે ચલાવશે, ને જે પ્રભુએ
 તેઓને વેચાતા લીધા તેનો પણ નકાર કરીને પોતાપર
 ઉતાવળે નાશ લાવશે. અને તેઓના ભ્રષ્ટાચારમાં ઘણાઓ ૨
 ચાલશે; ને તેઓને લીધે સત્યના માર્ગની નિંદા થશે. ને ૩

દબ્યલોભિ તેઓ કપટી વાતોથી તમને વેચવાના માલ જેવા
 કરશે; તેઓનો આગળથી ઠરાવેલો જે દંડ તે વિલંબ કરતો
 ૪ નથી; ને તેઓનો નાશ ઢીલ લગાડતો નથી. કેમકે જે
 દૂતોએ પાપ ક્રીધું તેઓને દેવે છોડ્યા નહિ, પણ નરકમાં
 ૫ નાખીને ન્યાયકરણ સુધી અધિકારની સાંકળોમાં રાખ્યા; ને
 પુરાતન જગતને છોડ્યું નહિ, પણ અભક્તના જગત પર
 જળમલ્લય લાવીને આઠમો માણસ તુહ, જે ન્યાયીપણાનો
 ૬ ઉપદેશક હતો, તેને બચાવ્યો; ને થનાર અભક્તોને ઉદાહરણ
 આપવા સારૂ સદોમ તથા ગમોરા શહેરોને ભસ્મ ક્રીધાં, ને
 ૭ તેઓને પાયમાલ કરીને તેઓને દંડ ક્રીધા; ને ન્યાયી હુત જે
 અધર્મીઓની અશુદ્ધ ચાલથી દુઃખી હતો તેને છોડાવ્યો, (કેમકે
 ૮ તે ન્યાયી તેઓમાં વરુયા છતાં, તેઓનાં ભુંડાં કામ જોયાથી
 તથા સાંભળ્યાથી પોતાના ન્યાયી જીવમાં નિત્ય દુઃખી થતો
 ૯ હતો). તો સુભક્તોને પરીક્ષણમાંથી છોડાવવા પ્રભુ જાણેછે;
 ૧૦ ને અન્યાયીઓને તથા વિશેષે કરીને જેઓ મલિનતાના
 વિષયોથી દેહ પ્રમાણે ચાલેછે, ને ધણીપણાને તુચ્છ કરેછે
 તેઓને ન્યાયકાળ સુધી શિક્ષાને સારૂ રાખવા તે જાણેછે. તેઓ
 ધીટ તથા સ્વછંદી થઈને અધિકારીઓની નિંદા કરતા ધુજતા
 ૧૧ નથી. તો પણ દૂતો બળ તથા પરાક્રમમાં વધારે મોડા છતાં
 પ્રભુની આગળ તેઓ પર નિંદાનો દોષ ઠરાવી મૂકતા નથી.
 ૧૨ પણ સ્વભાવે નિર્મુદ્ધ પણ, જેઓ પકડાવા તથા નાશ પામવાને
 જન્મેલા, તેઓના સરખા છતાં એઓ જે વિષે નથી જાણતા,
 તે વિષે નિંદા કરીને પોતાના નાશમાં નાશ પામશે, ને
 ૧૩ અન્યાયનું ક્ષણ ભોગવશે. યોગે દિવસે સુખભોગમાં તેઓ
 આનંદ ગણેછે; તેઓ ડાઘ તથા અબ્બ છે; ને પોતાની
 ૧૪ ભૂલમાં મસ્ત છતાં તમારી સાથે ભોજન કરેછે. તેઓની
 આંખો વ્યભિચારથી ભરેલી છે, ને પાપ કરવાથી બંધ નથી
 પડતી; તેઓ અસ્થિર પ્રાણોને મોહેછે; તેઓનાં અંતઃકરણો
 દબ્યલોભમાં અભ્યાસી થયલાં છે, તેઓ શ્રાપનાં છોકરાં
 ૧૫ છે. પાધરો માર્ગ મૂકીને તેઓ ભટકતા થયા; ને બસોરનો

બલામ, જેણે અન્યાયનાં કૃત્યો પ્રેમ કીધા તેને માર્ગ
ચાલનારા થયા. પણ તે પોતાના અધર્મને ક્ષીણ થમકાવાયો ; ૧૬
મુગા ગધેડાએ માથાસની વાણી કહાડીને ભવિષ્યવાદીની
બેલાઈને વારી. તેઓ પાણી વગરના કુચ્છા તથા પવનથી ૧૭
દોડતાં વાદળાં છે, તેઓને સાફ સર્વકાળ સુધી ઘોર અંધકાર
રાખેલો છે. કેમકે ભૂલમાં ચાલનારાઓમાંથી જેઓ પૂરા બચી ૧૮
નિકળેલા હતા તેઓને વ્યર્થપણાની બહુ કુલેલી વાતો બોલીને
દૈહિક વિષયોથી તથા ભ્રષ્ટાચારથી મોહે છે. તેઓને તેઓ ૧૯
મોકળાપણાનું વચન આપતાં પોતે દુષ્ટાઈના દાસ છે, કેમકે
જેથી કોઈ ઝીંતાયછે, તેથી તે દાસપણામાં અણાયછે. કેમકે ૨૦
પ્રભુ તથા તારનાર ઇશુ ખ્રીસ્તને ઓળખવાથી જો તેઓ,
જગતના મલિનપણાથી છુટીને, પાછા તેમાં ગુંથાઈને ઝીંતાયા,
તો તેઓની છેલ્લી દશા પહેલી કરતાં ભુંડી છે ; કારણ કે ૨૧
ન્યાયીપણાનો માર્ગ જાણ્યા પછી તેઓને જે પવિત્ર આજ્ઞા
અપાઈ તેથી ફરવું, એ કરતાં આ સાફ હોત કે તેઓ તે
[માર્ગ] વિષે અજાણ્યા રહેત. પણ આ ખરી કહેવત ૨૨
પ્રમાણે તેઓને થયું કે, કુતરૂં પોતાની ઓંકની ગમ, ને ઘાએલી
ભુંડેણ કાદવમાં આળોટવાને ફર્યાં છે.

૧ હાલાઓ, હવે આ ખીજું પત્ર હું તમારા ઉપર લખું છું, ૩
એઓથી તમારાં નિર્મળ મનોને ચેતાવતાં સાવધ કરું છું કે,
પવિત્ર ભવિષ્યવાદીઓથી જે વાતો અગાઉ કહેવાઈ હતી તેનું, ૨
ને પ્રભુ તથા તારનારના હમ પ્રેરિતોની આજ્ઞાનું તમે સ્મરણ
કરો. પ્રથમ એમ જાણો કે છેલ્લા દિવસોમાં ઠકાણોરો ૩
આવશે, જેઓ પોતાની કુર્ષચ્છા પ્રમાણે ચાલશે, ને કહેશે ૪
કે, તેના આવવાનું વચન ક્યાં છે? કેમકે પિતૃઓ હુંધીગયા
ત્યારથી ઉત્પત્તિના આરંભમાં સઘળું જેવું હતું તેવુંજ રહેછે.
કેમકે તેઓ જાણી જોઈને આ વિસરેછે કે દેવના શબ્દે કરીને ૫
આકાશો પહેલાંથી હતાં, ને પૃથ્વી પાણીની બહાર તથા પાણીમાં
આંધીલી હતી. તેથી તે વેળાનું જગત પાણીમાં ડુબીને નાશ ૬

- ૭ પામ્યું. પણ હમણાંનાં આકાશ તથા પૃથ્વી તેજ શબ્દથી ન્યાયકાળ તથા અભક્ત માણસોના નાશના દિવસ સુધી રાખેલાં છતાં બાળવા સારૂં સિદ્ધ મૂકાયલાં છે.
- ૮ પણ વહાલાઓ, આ એક વાત તમે વિસરો મા, કે પ્રભુની પાસે એક દિવસ હજાર વરસોના સરખો, ને હજાર વરસો એક દિવસના સરખાં છે. કેટલાએક જેમ વિલંબ કરવો ગણે છે, તેમ પ્રભુ પોતાનાં વચન સંબંધી વિલંબ કરતો નથી, પણ કોઈનો નાશ થાય એમ નહિ પણ સઘળાં પંચાત્તાપ કરે એવું ઈચ્છીને
- ૧૦ પ્રભુ આપણા વિષે ધીરજ રાખે છે. પણ જેમ ચોર રાત્રે આવે છે, તેમ પ્રભુનો દિવસ આવશે, તે વેળાએ આકાશો મોટા અવાજથી ટળી જશે, ને તત્વો ઝાળથી વિઘરાઈ જશે, ને પૃથ્વી
- ૧૧ તથા તે પરનાં કામો બાળી નંખાશે. તો એ સર્વ વિઘરાઈ જનાર છે માટે પવિત્ર ચાલ તથા સુભક્તિમાં તમારે કેવા થવું
- ૧૨ જોઈએ? દેવના જે દિવસમાં આકાશો સળગીને વિઘરાઈ જશે તથા તત્વો બળીને પીગળી જશે, તેના આવવાની વાટ
- ૧૩ જોતાં તેની અપેક્ષા કરવી. તો પણ આપણે તેના વચન પ્રમાણે નવાં આકાશ તથા નવી પૃથ્વી. જેમાં ન્યાયીપણું વસે છે, તેની વાટ જોઈએ છિયે.
- ૧૪ એ માટે, વહાલાઓ, એઓની વાટ જોતાં યતન કરો કે, તમે
- ૧૫ તેની નજરે નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ થઈને શાંતિમાં રહો. અને આપણા પ્રભુનું ધૈર્ય તારણ છે એમ ગણો ; તેમજ આપણા વહાલા ભાઈ પાઉલે પણ તેને આપેલી ખુદ્દિ પ્રમાણે તમને
- ૧૬ લખ્યું. તેમ તેનાં સઘળાં પત્રોમાં પણ આ વાતો વિષે કહ્યું છે. તેઓમાં કેટલીએક વાત સમજવાને અઘરી છે ને જેમ ખીભું લેખાને તેમ એ વાતોને પણ અજ્ઞાની તથા અસ્થિર માણસો
- ૧૭ પોતાના નાશને સારૂં મરડી નાખે છે. માટે વહાલાઓ, તમે અગાઉથી જાણીને સાવધ થાઓ કે, અધર્મીઓની ભૂલથી
- ૧૮ ખેંચાયલા થઈને પોતાના સ્થિરપણાથી ન પડો. પણ કૃપામાં, ને આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઈશુ ખ્રીસ્તના જ્ઞાનમાં તમે વધ્યા કરો ; તેને હમણાં તથા સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

योहाननुं पहेलुं पत्र.

જીવનના શબ્દ સંબંધીનું, જે આરંભથી હતું, જે અમે ૧
 સાંભળ્યું છે, જે અમે પોતાની આંખે દીઠું છે, જેના પર અમે
 જોયું, ને જેને અમે પોતાને હાથે અડક્યા (અને તે જીવન ૨
 પ્રગટ થયું, ને અમે તે જોયું છે, ને સાક્ષી પૂરિયેછિયે, ને તે
 અનંતકાળનું જીવન જે બાપની પાસે હતું, ને અમને પ્રગટ થયું,
 તે તમને કહી દેખાડિયેછિયે). હા, જે અમે દીઠું તથા સાંભળ્યું ૩
 છે, તે તમને પણ કહી દેખાડિયેછિયે એ માટે કે, તમારી પણ
 અમારી સાથે સંગત થાય; ને અમારી સંગત બાપની સાથે
 તથા તેના પુત્ર ઈશુ ખ્રીસ્તની સાથે છે. અને અમારો આનંદ ૪
 સંપૂર્ણ થાય, માટે એ વાતો અમે લખિયેછિયે.

હવે જે સંદેશો અમે તેનાથી સાંભળ્યો છે ને તમને જણાવિયે- ૫
 છિયે, તે એ છે કે દેવ અજવાળું છે, ને તેનામાં કંઈ પણ અંધારું
 નથી. જે આપણે કહિયે, કે તેની સાથે આપણી સંગત છે, ને ૬
 અંધારામાં ચાલિયે, તો જીવું બોલિયે છિયે, ને સત્ય પાળતા
 નથી. પણ જેમ તે અજવાળામાં છે, તેમ જે આપણે અજ- ૭
 વાળામાં ચાલિયે, તો આપણને એક બીજાની સાથે સંગત છે,
 ને તેના પુત્ર ઈશુનું લોહી આપણને સઘળાં પાપથી શુદ્ધ કરેછે.
 જે આપણે કહિયે કે, આપણને પાપ નથી, તો આપણે પોતાને ૮
 ભુલાવિયેછિયે, ને આપણામાં સત્ય નથી. જે આપણે આપણાં ૯
 પાપ કબૂલ કરિયે, તો આપણાં પાપ માફ કરવા તથા આપણને
 સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. જે ૧૦
 આપણે કહિયે, કે આપણે પાપ કીધું નથી, તો આપણે તેને
 જીવું પાડિયેછિયે, ને તેનું વચન આપણામાં નથી.

૨ મારાં છોકરાં, હું તમને આ વાતો લખું છું એ માટે કે તમે પાપ ન કરો. અને જો કોઈ પાપ કરે તો બાપની પાસે આપણો ૨ મધ્યસ્થ છે, એટલે ઇશુ ખ્રીસ્ત જ ન્યાયી છે તે. અને તે આપણાં પાપ વિષે પ્રાયશ્ચિત્ત છે, ને કેવળ આપણાં વિષે ૩ નહિ, પણ આપ્તા જગત વિષે તે પ્રાયશ્ચિત્ત છે. અને જો આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળિયે, તો તેથી આપણને માલુમ છે, ૪ કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ. જ કહે છે કે હું તેને ઓળખું છું, પણ તેની આજ્ઞા પાળતો નથી, તે જુઠો છે, ને તેમાં સત્ય નથી. ૫ પણ જ કોઈ તેનું વચન પાળે તેમાં દેવ પરનો પ્રેમ અરેખરો સંપૂર્ણ થયો છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ, કે આપણે ૬ તેનામાં છીએ. જ કહે છે કે હું તેનામાં રહું છું, તેણે જ મેં તે ચાહ્યો તેમજ ચાલવું જોઈએ.

૭ વહાલાઓ, નવી આજ્ઞા નહિ, પણ જુની આજ્ઞા જ તમારી પાસે આરંભથી હતી, તે હું તમને લખું છું. જ વચન તમે ૮ સાંભળ્યું, તે જ જુની આજ્ઞા છે. વળી નવી આજ્ઞા જ તેમાં તથા તમારામાં સત્ય છે, તે હું તમને લખું છું. કેમકે અંધારું જતું ૯ રહે છે, ને અંધ અજવાળું હમણાં પ્રકાશે છે. જ કહે છે કે, હું અજવાળામાં છું, ને પોતાના ભાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે હજી સુધી ૧૦ અંધારામાં છે. જ પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરે છે, તે ૧૧ અજવાળામાં રહે છે, ને તેમાં ઠોકરનું કારણ નથી. પણ જ પોતાના ભાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે અંધારામાં છે, ને અંધારામાં ચાલે છે, ને પોતે ક્યાં જાય છે, તે જાણતો નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંખો આંધળી કરી છે.

૧૨ છોકરાં, હું તમને લખું છું કારણ કે તેના નામને લીધે તમારાં ૧૩ પાપ માફ થયાં છે. બાપો, હું તમને લખું છું કારણ કે જ આરંભથી છે, તેને તમે ઓળખાણો. જુવાનો, હું તમને લખું છું કારણ કે તમે ભુંડાને ઝીંક્યો છે. બાળકો, મેં તમને લખ્યું ૧૪ છે કારણ કે તમે બાપને ઓળખાણો. બાપો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે જ આરંભથી હતો તેને તમે ઓળખાણો.

જીવાનો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બળવંત છો, ને દેવનું વચન તમારામાં રહે છે, ને તમે ભુંડાને ઝીંત્યો છે. જગત પર ૧૫ અથવા જગતમાંના પર પ્રેમ ન કરો ; જો કોઈ જગત પર પ્રેમ કરે તો તેમાં બાપ પરનો પ્રેમ નથી. કાંજે સર્વ જે જગતમાં છે, ૧૬ એટલે દેહનો લોભ તથા આંખોનો લોભ તથા જીવનનો અહંકાર તે બાપથી નથી, પણ જગતથી છે. જગત તથા તેનો લોભ ૧૭ જતાં રહે છે, પણ જે દેવની ઈચ્છા પૂરી કરે છે તે સદા રહે છે.

બાળકો, આ છેલ્લો સમય છે, ને જન્મ તમે સાંભળ્યું, કે ૧૮ ખ્રીસ્તવિરોધી આવે છે, તેમ હમણાં ખ્રીસ્તવિરોધી ઘણા થયા છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આ છેલ્લો સમય છે. તેઓ ૧૯ આપણામાંથી નિકળી ગયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહોતા, કાંજે જો તેઓ આપણામાંના હોત, તો આપણી સાથે રહેત, પણ તેઓમાંનો કોઈ આપણામાંનો નથી એવા તેઓ પ્રગટ થાય માટે નિકળી ગયા. અને જે પવિત્ર છે તેનાથી તમે અભિષેક ૨૦ પામ્યા છો, ને તમે સઘળું જાણો છો. તમે સત્યને જાણતા ૨૧ નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને જાણો છો, ને સત્યમાંનું કંઈ જુદું નથી, એ કારણથી મેં તમને લખ્યું છે. જે ઈશુનો ૨૨ નકાર કરીને કહે છે કે તે ખ્રીસ્ત નથી, તે શિવાય કોણ જુઠો છે ? જે બાપ તથા પુત્રનો નકાર કરે છે તેજ ખ્રીસ્તવિરોધી છે. હરેક જે પુત્રનો નકાર કરે છે, તેને બાપ પણ નથી. પુત્રનો જે ૨૩ અંગીકાર કરે છે તેને બાપ પણ છે. જે તમે પહેલાંથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહે. પહેલાંથી જે તમે સાંભળ્યું, તે જો ૨૪ તમારામાં રહે તો તમે પણ પુત્રમાં તથા બાપમાં રહેશો. અને ૨૫ જે વચન તેણે આપણને આપ્યું તે એજ, એટલે સર્વકાળનું જીવન. જેઓ તમને ભુલાવે છે તેઓ સંબંધી મેં તમને આ ૨૬ લખ્યું છે. અને જે અભિષેક તમે તેનાથી પામ્યા તે તમારામાં ૨૭ રહે છે, ને કોઈ તમને શીખવે એવી કંઈ અગત્ય નથી, પણ જન્મ તેનો અભિષેક તમને સર્વ સંબંધી શીખવે છે, ને તે સત્ય છે, જુઠો નથી, ને જન્મ તેણે તમને શીખવ્યું, તેમ તમે તેમાં રહો છો. અને હવે, છોકરાં, તેમાં રહો એ માટે કે જો તે પ્રગટ ૨૮

થાય, તો આપણને હિન્મત થાય, ને તેની રૂબરૂ આપણે ન
૨૯ શરમાઈએ. જો તમે જાણો છો કે તે ન્યાયી છે, તો જ ન્યાયીપણું
કરો, તે તેનાથી જન્મ્યો છે, એ તમે જાણો છો.

૩ જુઓ, બાપે કેવી પ્રીત આપણા પર કીધી છે કે આપણે
દેવનાં છોકરાં કહેવાઈએ; ને તેનાં છોકરાં તો છિયે. એ માટે
જગત આપણને ઓળખતું નથી, કેમકે તેણે તેને ઓળખ્યો
૨ નહિ. વહાલાઓ, હાલ આપણે દેવનાં છોકરાં છિયે, ને
આપણે કેવાં થઈશું, તે હજી સુધી દેખાતું નથી. આપણે તો
જાણીએ છિયે, કે જ્યારે તે દેખાશે, ત્યારે તેના જવા આપણે
૩ થઈશું, કેમકે જો તે છે, તેવો તેને આપણે દેખીશું. અને જ
હરેક તેના પર એ આશા રાખે, તે પોતાને શુદ્ધ કરે, જમ
૪ તે શુદ્ધ છે તેમ. હરેક જ પાપ કરે, તે નિયમભંગ પણ
૫ કરે, ને નિયમભંગ એજ પાપ છે. અને તમે જાણો છો કે
પાપ હરણ કરવાને તે પ્રગટ થયો, ને તેનામાં પાપ નથી.
૬ હરેક જ તેનામાં રહે, તે પાપ કરતો નથી, હરેક જ પાપ
કરે તેણે તેને દીઠો નથી, ને તેને ઓળખતો પણ નથી.
૭ છોકરાં, કોઈ તમને ન ભુલાવે; જમ તે ન્યાયી છે, તેમ જ
૮ ન્યાયીપણું કરે તે પણ ન્યાયી છે; જ પાપ કરે તે શેતાનનો
છે, કાંજે શેતાન આરંભથી પાપ કરે; દેવનો પુત્ર એ સા
૯ પ્રગટ થયો કે તે શેતાનનાં કામનો નાશ કરે. હરેક જ દેવથી
જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, કાંજે તેનું ખીજ તેમાં રહે,
૧૦ ને તે પાપ કરી શકતો નથી, કેમકે તે દેવથી જન્મેલો છે. એથી
દેવનાં છોકરાં તથા શેતાનનાં છોકરાં પ્રગટ છે; હરેક જ ન્યાયી-
પણું કરતો નથી, ને જ પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરતો નથી, તે
૧૧ દેવનો નથી. કાંજે જ સંદેશો તમે પહેલાંથી સાંભળ્યો છે તે
૧૨ એજ કે, આપણે એક ખીજ પર પ્રેમ રાખ્યે. જો કોઈન
ભુંડાનો હતો, ને પોતાના ભાઈને મારીનાખ્યો, તેવા ન થવું;
ને તેણે શા માટે તેને મારીનાખ્યો? એ માટે કે પોતાનાં કામ
ભુંડાં હતાં, ને પોતાના ભાઈનાં ન્યાયી હતાં.

ભાઈઓ, જે જગત તમારો દ્વેષ કરે તો તમે અચરત ૧૩
 ન થાઓ. આપણે ભાઈઓ પર પ્રીતિ રાખિયેછિયે એથી ૧૪
 આપણે જાણિયેછિયે કે મરણમાંથી નિકળીને જીવનમાં
 આઠ્યાછિયે ; જે પ્રેમ રાખતો નથી તે મરણમાં રહેછે. હરેક ૧૫
 જે યોતાના ભાઈ પર દ્વેષ રાખેછે તે મનુષ્યઘાતક છે. અને તમે
 જાણોછો કે કોઈ મનુષ્યઘાતકમાં અનંત જીવન રહેતું નથી.
 એથી આપણે પ્રેમને જાણ્યો છે, કાંજે તેણે યોતાનો પ્રાણ ૧૬
 આપણી વતી આપ્યો ; એમજ આપણે ભાઈઓને સાચું
 આપણા પ્રાણે આપવા જોઈએ. પણ જેની પાસે આ જગતનું ૧૭
 કથ્થ હોય, ને યોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોઈને તે પર
 યોતાની દયા બંધ કરે, તો તેમાં દેવની પ્રીતિ શી તરેહ રહેછે ?
 છોકરાં, આપણે શરૂથી નહિ, ને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં ૧૮
 તથા સત્યમાં પ્રીતિ કરિયે. એથી આપણે જાણીશું કે આપણે ૧૯
 સત્યના છિયે, ને જે કુંઈ વિષે આપણું અંતઃકરણ આપણને
 દોષિત ઠરાવેછે, તે વિષે તેની આગળ આપણાં અંતઃકરણને
 શાંત કરીશું, કેમકે આપણા અંતઃકરણ કરતાં દેવ મોટો છે, ને ૨૦
 સઘળું જાણેછે. વહાલાઓ, જે આપણું અંતઃકરણ આપણને ૨૧
 દોષિત ઠરાવતું નથી, તો દેવની ગમ આપણને નિર્ભયતા છે.
 અને જે કુંઈ આપણે માગિયેછિયે, તે તેનાથી પામિયેછિયે, ૨૨
 કેમકે તેની આજ્ઞા આપણે પાળિયેછિયે, ને તેની નજરે જે
 પસંદ પડેછે તે કરિયેછિયે. અને તેની આજ્ઞા એ છે કે તેના ૨૩
 પુત્ર ઈશુ ખ્રીસ્તના નામ પર આપણે વિશ્વાસ રાખિયે, ને જેમ
 તેણે આપણને આજ્ઞા આપી, તેમ એક ખીજા પર પ્રીતિ
 કરિયે. અને જે તેની આજ્ઞા પાળેછે, તેનામાં તે રહેછે, ને એ ૨૪
 તેનામાં ; ને જે આત્મા એણે આપણને આપ્યો છે તેથી
 જાણિયેછિયે કે એ આપણામાં રહેછે.

વહાલાઓ, હરેક આત્મા પર વિશ્વાસ ન રાખો, પણ ૪
 આત્માઓ દેવથી છે કે નહિ એ વિષે તેઓને પારખો ; કાંજે
 જગતમાં જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા નિકળ્યા છે. ઈશુ ખ્રીસ્ત ૨

દેહમાં આવ્યો છે, એવું જ હરેક આત્મા કબૂલ કરે છે તે દેવનો
 ૩ છે, એથી તમે દેવનો આત્મા જાણો છો. હરેક આત્મા જ
 ઈશુને કબૂલ કરતો નથી તે દેવનો નથી; ને ખ્રીસ્તવિરોધીનો
 આત્મા જ વિષે તમે સાંભળ્યું કે તે આવે છે, તે એ જ છે, ને તે
 ૪ હમણાં પણ જગતમાં છે. છોકરાં, તમે દેવનાં છો, ને તમે
 તેઓને ઝીંત્યા છે, કાંજે જ જગતમાં તે કરતાં જ તમારામાં તે
 ૫ મોટો છે. તેઓ જગતના છે, એ માટે તેઓ જગત વિષે
 ૬ બોલે છે, ને જગત તેઓનું સાંભળે છે. આપણે દેવના છિયે; જ
 દેવને ઓળખે છે તે આપણું સાંભળે છે, જ દેવનો નથી તે
 આપણું સાંભળતો નથી; એથી આપણે સત્યનો આત્મા તથા
 ભુલાવનારો આત્મા જાણીએ છિયે.

- ૭ ઓ વહાલાઓ, આપણે એક બીજા પર પ્રીતિ રાખીએ,
 કાંજે પ્રીતિ દેવથી છે, ને હરેક જ પ્રીતિ કરે છે તે દેવથી
 ૮ જન્મેલો છે, ને દેવને ઓળખે છે. જ પ્રીતિ કરતો નથી, તે દેવને
 ૯ ઓળખતો નથી; કાંજે દેવ પ્રીતિ છે. એથી આપણા પરની
 દેવની પ્રીતિ પ્રગટ થઈ, કે દેવે પોતાના એકાકીજનિત પુત્રને
 ૧૦ જગતમાં એ માટે મોકલ્યો, કે તેનાથી આપણે જીવિયે. એમાં
 પ્રીતિ છે, કે આપણે દેવ પર પ્રેમ કીધો એમ તો નહિ, પણ
 એમાં કે તેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો ને પોતાના પુત્રને
 ૧૧ આપણાં પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત થવા મોકલ્યો. વહાલાઓ, જો દેવે
 આપણા પર એવો પ્રેમ કીધો, તો આપણે પણ એક બીજા
 ૧૨ પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. કોઈએ દેવને કદિ દીઠો નથી; જો
 આપણે એક બીજા પર પ્રેમ કરિયે તો દેવ આપણામાં રહે છે,
 ૧૩ ને તેનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થએલો છે. આપણે તેનામાં
 રહીએ છિયે, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી જાણીએ છિયે
 ૧૪ કે તેણે પોતાના પવિત્ર આત્માનું આપણને આપ્યું છે. અને
 અમે જોયું ને સાક્ષી પુરિયે છિયે, કે બાપે પુત્રને જગતનો
 ૧૫ તારનાર થવા મોકલ્યો છે. જ કોઈ કબૂલ કરે છે કે ઈશુ દેવનો
 ૧૬ પુત્ર છે, દેવ તેમાં તથા તે દેવમાં રહે છે. અને દેવની જ પ્રીતિ
 આપણા પર છે તે આપણે જાણીએ છિયે, ને તે પર વિશ્વાસ

કર્તા છે. દેવ પ્રીતિ છે, ને જે પ્રીતિમાં રહે છે તે દેવમાં ને દેવ તેનામાં રહે છે. એથી આપણામાં પ્રીતિ સંપૂર્ણ થઈ છે, કે ૧૭
 ન્યાયકાળે આપણને નિર્ભયતા થાય, કાંજે જવો તે છે, તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ. પ્રીતિમાં ભય નથી, પણ પૂરી ૧૮
 પ્રીતિ ભયને કહાડી નાખે છે, કેમકે ભયથી સજા છે. જે ભયભીત છે તે પ્રીતિમાં પૂરો થયેલો નથી. આપણે પ્રીતિ ૧૯
 કરિયેછીએ, કેમકે પહેલાં તેણે આપણા પર પ્રીતિ કરી. જે ૨૦
 કોઈ કહે કે, હું દેવ પર પ્રીતિ કરું છું, પણ પોતાના ભાઈ પર દ્વેષ કરે, તો તે જુઠો છે, કાંજે પોતાના ભાઈને તેણે દીઠો છે તે પર જે પ્રીતિ કરતો નથી, તો દેવ જને તેણે દીઠો નથી તે પર તે પ્રીતિ કરી શકતો નથી. અને એ આજ્ઞા તેનાથી ૨૧
 આપણને છે કે જે દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તેણે પોતાના ભાઈ ઉપર પણ પ્રીતિ કરવી.

હરેક જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઈશુ એજ ખ્રીસ્ત છે તે દેવથી ૫
 જન્મેલો છે; ને હરેક જે જન્માવનાર પર પ્રીતિ કરે છે તે તેનાથી જન્મેલા પર પણ પ્રીતિ કરે છે. જ્યારે આપણે ૨
 દેવ પર પ્રીતિ રાખિએ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળિએ, ત્યારે એથી આપણે જાણિયેછીએ કે દેવનાં છોકરાં ઉપર પણ પ્રીતિ રાખિયેછીએ. કેમકે દેવ પરની પ્રીતિ આ છે કે આપણે તેની ૩
 આજ્ઞાઓ પાળિએ, ને તેની આજ્ઞાઓ ભારે નથી. કાંજે હરેક ૪
 જે દેવથી જન્મેલું છે તે જગતને ઝીતે છે, ને જે જયે જગતને ઝીત્યું છે તે આપણે વિશ્વાસ છે. જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઈશુ ૫
 દેવનો પુત્ર છે તે વગર જગતને કોણ ઝીતે છે? પાણીથી તથા ૬
 લોહીથી જે આંચો, તે એ છે એટલે ઈશુ ખ્રીસ્ત; ને તે કેવળ પાણીથી નહિ, પણ પાણી તથા લોહીથી આંચો; ને જે સાક્ષી ૭
 પુરે છે તે આત્મા છે, કાંજે આત્મા સત્ય છે. કેમકે સાક્ષી ૮
 પુરનારા ત્રણ છે એટલે આત્મા તથા પાણી તથા લોહી, ને એ ત્રણ એકમાં રહે છે. જે આપણે માણસોની સાક્ષી માનિયેછીએ ૯
 તો એ કરતાં દેવની સાક્ષી મોટી છે, કાંજે દેવે પોતાના પુત્ર

- ૧૦ સંબંધી જે સાક્ષી આપી છે તે એજ છે. જે દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ રાખે છે તેને પોતામાં સાક્ષી છે; જે દેવ પર વિશ્વાસ કરતો નથી તેણે તેને જુઠા પાડ્યો છે, કેમકે દેવે પોતાના પુત્ર વિષે જે સાક્ષી આપી છે, તે સાક્ષી પર તેણે વિશ્વાસ કર્યો નથી.
- ૧૧ અને આ સાક્ષી એવી છે કે દેવે આપણને અનંત જીવન આપ્યું, ને આ જીવન તેના પુત્રમાં છે. જેને [દેવનો] પુત્ર છે તેને જીવન છે. જેને દેવનો પુત્ર નથી તેને જીવન નથી.
- ૧૩ તમને અનંત જીવન છે એ તમે જાણો, માટે તમારા ઉપર, એટલે જે તમે દેવના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ કરો છો તે
- ૧૪ તમારા ઉપર મેં આ વાતો લખી છે. અને તેના વિષે આપણી જે નિર્ભયતા તે એ છે કે જે આપણે તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કુંઈ માગિયે, તો તે આપણું સાંભળે છે; ને જે કુંઈ માગિયે, જે તે સંબંધી આપણે જાણિયે કે તે આપણું સાંભળે છે, તો જે આપણે તેની પાસે માગ્યું છે તે આપણને મળે છે, એ પણ
- ૧૬ આપણે જાણિયે છિયે. મરણકારક નથી એવું પાપ જે કોઈ પોતાના ભાઈને કરતો જુએ તો તેણે માગવું, ને મરણકારક નથી એવું પાપ કરનારાઓને માટે [દેવ] તેને જીવન આપશે. મરણકારક એવું પણ પાપ છે; તે વિષે હું કહેતો નથી કે
- ૧૭ વિનંતી કરવી. સર્વ અન્યાય પાપ છે, ને મરણકારક નથી એવું પણ પાપ છે.
- ૧૮ આપણે જાણિયે છિયે કે હરેક જે દેવથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, પણ જે દેવથી જન્મેલો છે તે પોતાને સંભાળે છે, ને
- ૧૯ ભુંડો તેને અડકતો નથી. આપણે જાણિયે છિયે કે આપણે
- ૨૦ દેવના છિયે, ને આખું જગત તે ભુંડામાં રહે છે. વળી આપણે જાણિયે છિયે કે દેવનો પુત્ર આવ્યો છે, ને જે સાચો તેને ઓળખવા સારૂ તેણે આપણને સમજણ આપી છે; ને જે સાચો, એટલે તેનો પુત્ર ઈશુ ખ્રીસ્ત, એનામાં આપણે છિયે;
- ૨૧ એજ ખરો દેવ તથા અનંત જીવન છે. છોકરાં, તમે પોતાને મૂર્તિઓથી સંભાળી રાખો.

योહાનનું બીજું પત્ર.

પસંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાંઓને વડીલ લખે છે ; ૧
જે સત્ય આપણામાં રહે છે, ને સર્વકાળ સુધી રહેવાનું છે તેને ૨
ક્ષીધે હું સત્યમાં તમારા પર પ્રેમ રાખું છું ; ને એકલો હું નહિ,
પણ જે સ્વધના સત્યને જાણે છે તેઓ પણ રાખે છે. દેવ ૩
બાપથી તથા બાપના પુત્ર ઈશુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા દયા તથા
શાંતિ આપણની પાસે સત્ય તથા પ્રીતિમાં રહેશે.

જેમ આપણે બાપથી આજ્ઞા પામ્યા, તેમ સત્યમાં ચાલતાં ૪
તારાં કેટલાંએક છોકરાં મેં દીઠાં છે, માટે હું ઘણો આનંદી
થયો. અને હવે, બાઈ, હું નવી આજ્ઞા લખું છું જેમ નહિ, ૫
પણ આરંભથી જે આજ્ઞા આપણને છે તે લખતાં તને અરજ
કરું છું કે આપણે માહોમાંહે પ્રીતિ કરિયે. અને આપણે તેની ૬
આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલિયે તેજ પ્રીતિ છે, ને જેમ તમે આરંભથી
સાંભળ્યું તેમ આજ્ઞા એજ છે કે પ્રીતિમાં તમે ચાલો. કાંજે ૭
જગતમાં ઘણા ભુલાવનારા ગયા છે ; કે જેઓ ઈશુ ખ્રીસ્તનું
દેહમાં આવવું કબૂલ કરતા નથી, તેજ ભુલાવનાર તથા ખ્રીસ્ત-
વિરોધી છે. તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, એ માટે કે અમે ૮
જે કામ કર્યું છે તેનો તમે નાશ ન કરો, પણ પુરૂં પ્રતિક્ષણ પામો.
હરેક જે હૃદયહાર ચાલે છે, ને ખ્રીસ્તના બોધમાં રહેતો નથી, ૯
તેને દેવ નથી ; બોધમાં જે રહે છે, તેનેજ બાપ તથા પુત્ર પણ
છે. જો કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એજ બોધ ન લાવે, તો ૧૦
તેને ઘરમાં ન લો, ને તેને કુશળતા ન કહો. કેમકે જે તેને ૧૧
કુશળતા કહે છે તે તેનાં ભુંડાં કામનો ભાગિયો થાય છે.

- ૧૨ મારે તમને લખવાનું ઘણું છે, તો પણ કાગળ તથા સાહીથી લખવું એવી મારી ઈચ્છા નથી, પણ તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય માટે તમારી પાસે હાજર થઈને મહોડા મહોડા
- ૧૩ બોલવાની હું આશા રાખું છું. તારી પસંદ કરેલી બહેનનાં છોકરાં તને કુશળતા કહે છે.

યોહાનનું ત્રીજું પત્ર.

- ૧ જેના પર હું સત્યમાં પ્રીતિ રાખું છું, તે વહાલા ગાયને વડીલ લખે છે.
- ૨ વહાલા, હું માર્થના કહેણું કે જેમ તારો જીવ કુશળ છે તેમ તું
- ૩ સર્વ વાતમાં કુશળ તથા સાબળે રહે. કેમકે ભાઈઓ આળ્યા ત્યારે તેઓએ તું સત્યમાં ચાલે છે તે પ્રમાણે તારા સત્ય વિષે
- ૪ સાક્ષી આપી, માટે મને ઘણો આનંદ થયો. મારાં છોકરાં સત્યમાં ચાલે છે એવું હું સાંભળું છું, એ કરતાં મને મોટો આનંદ
- ૫ નથી. વહાલા, જે કંઈ કામ તું ભાઈઓને, હા પારકા ભાઈઓને
- ૬ સારૂ કરે છે તેમાં તું વિશ્વાસુ કામ કરે છે. તેઓએ તારા પ્રેમ વિષે મંડળીની આગળ સાક્ષી પુરી છે. તેઓને દેવને યોગ્ય
- ૭ રીતે આગળ પહોંચાડશે તો તું સારૂ કરીશ. કેમકે તેઓ વિદેશીઓ પાસેથી કંઈ ન લેતાં, તેના નામને સારૂ બહાર ગયા.
- ૮ માટે આપણે એવાઓને અંગીકાર કરવો જોઈએ, એ સારૂ કે આપણે સત્ય વિષે સંઘાતે કામ કરનારા થઈએ.
- ૯ મેં મંડળીને કંઈ લખ્યું, પણ દિયત્રાફે જે તેઓમાં મુખ્ય થવા
- ૧૦ ચાહે છે, તે અમારો અંગીકાર કરતો નથી. એ માટે જો હું આવું તો તેનાં જે કામ તે કરે છે તેઓને હું સંભરાવીશ, તે અમારે ઉલટી ભુંડી વાતથી બકે છે, ને એથી તૂટ ન થતાં યોતે

ભાઈઓનો અંગીકાર કરતો નથી; ને જ્યાં એવું કરવા ચાહે છે તેઓને તે વારે છે. ને મંડળીમાંથી બહાર કહાડે છે, વહાલા, ૧૧ મુંડાને નહિ, પણ સારાને અનુસરો. જે સાંકે કરે છે તે દેવને છે, જે ભુંડું કરે છે તેણે દેવને દીઠા નથી. દેમૈત્રીઅસ વિષે ૧૨ સઘળાએ તથા સત્યે પોતે સાક્ષી પુરી, ને અમે પણ સાક્ષી પુરિયેછિયે, ને તું જાણે છે કે અમારી સાક્ષી ખરી છે.

મારે તારા પર ઘણું લખવાનું હતું, પણ સાહી કલમથી હું ૧૩ તારા પર તે લખવા ચાહતો નથી. પણ હું તને વહેલો ૧૪ જોવાની આશા રાખું છું, ને આપણે મહોડે મહોડ બોલીશું. તને શાંતિ થાઓ, મિત્રો તને કુશળતા કહે છે. મિત્રોને, નામ લઈને, કુશળતા કહે.

યહુદાનું પત્ર.

દેવ આપમાં પવિત્ર કરાએલા તથા ઇશુ ખ્રીસ્તને સાંકે ૧ રખાએલા, એવા તેડાએલાઓને ઇશુ ખ્રીસ્તનો સેવક, જે ચાકુબનો ભાઈ યહુદા, તે લખે છે; તમને દયા થાઓ, ને શાંતિ ૨ તથા પ્રીતિ સંપૂર્ણ થાઓ.

વહાલાઓ, જ્યારે આપણા સામાન્ય તારણ વિષે હું ૩ તમારા પર લખવાની ઘણી ચિંતામાં હતો, ત્યારે મને અગત્ય જણાઈ કે લખીને તમને સુખોંધ આપું કે જે વિશ્વાસ પવિત્રોને એક વેળા આપેલો હતો તે વિષે તમારે અતિશ્રમ કરવો. કેમકે ૪ કેટલાંએક માણસો જે એજ દંડને માટે અગાઉ ઠરાવાયાં હતાં, તેઓ ગુસ્સ રીતે માંહે આવ્યાં છે, તેઓ અભક્ત છે, ને આપણા દેવની કૃપાને કામાતુરપણામાં ફેરવી નાખે છે, ને ઇશુ ખ્રીસ્ત જે આપણો એકલો સ્વામી તથા પ્રભુ છે તેને નકારે છે.

૫ હવે તમે બધું જાણી ચુક્યા ખરા, તો પણ હું તમને
 સંભરાવવા ચાહું છું કે પ્રભુએ લોકોને મિસર દેશમાંથી તાર્યા
 ૬ પછી અવિશ્વાસીઓનો નાશ કર્યો. અને જે દૂતોએ પોતાને
 અધિકાર રાખ્યો નહિ, પણ પોતાનો વાસો છોડીદીધો તેઓને
 મોટા દિવસના ન્યાયકરણ સુધી તેણે અંધારા તળે સ્નાતન
 ૭ બંધનમાં રાખ્યા છે. તેમજ સદામ તથા ગમોરા ને તેઓની
 આસપાસનાં શહેરો, એવી રીતે વ્યભિચાર કરીને, ને અનુચિત
 દેહોની પાછળ ચાલીને, નિરંતર અમ્મિદંડ સહન કરીને ઉદા-
 ૮ હરણને સાફ પ્રસિદ્ધ કરેલા છે. એવી રીતે પણ આ સ્વમીએ
 દેહને ભ્રષ્ટ કરેછે, ને અધિકારને તુચ્છ ગણેછે, ને ગૌરવોની
 ૯ નિંદા કરેછે. પણ મીખાએલ પ્રમુખ્ય દૂતે જ્યારે શેતાનની
 સાથે તકરાર કરતાં મુસાના શબ્દ વિષે વિવાદ કર્યો, ત્યારે તેણે
 નિંદારૂપ તહોમત નાખવાને હિમ્મત ન પકડી, પણ એમ કહ્યું
 ૧૦ કે, પ્રભુ તને ધમકાવે. તો પણ એઓ જે જે જાણતા નથી તે
 વિષે તેઓ નિંદા કરેછે ને જે જે તેઓ નિર્મુદ્ધ પશુઓની પઠે
 ૧૧ સ્વભાવે સમજેછે તેમાં પોતાને બગાડેછે. તેઓને અક્સોસ,
 કાંજે તેઓ કાઈનને માર્ગે ચાહ્યા, ને બલામની ભૂલમાં લાભને
 ૧૨ માટે દોડીગયા, ને કોરાના પ્રતિવાદમાં નાશ પામ્યા. જેઓ
 તમારી સાથે ખાઈને તમારા પ્રેમભોજનોમાં ખરાબા છે તેઓ
 એ છે; તેઓ બિહીક વગર પોતાનું પાળણ કરેછે. તેઓ
 ધવનોથી હડસાયલાં નિર્જીવ વાદળાં છે; તેઓ પાનરહિત,
 ૧૩ ફળરહિત, બે વખત મરેલાં તથા ઉખેડાએલાં ઝાડો છે; તેઓ
 સમુદ્રનાં વિકાળ મોજઓ, પોતાની લાજનું ક્ષીણ કહાડનારા
 છે; તેઓ ભટકનારા તારા છે જેઓને સાફ ઘોર અંધકાર
 ૧૪ સર્વકાળ સુધી રાખેલો છે. અને આદમથી જે સાતમો, એટલે
 હનોખ, તેણે તેઓ વિષે ભવિષ્યવાત કહી કે, જુઓ, સઘળાંનો
 ૧૫ ન્યાય કરવા, સઘળા અભક્તોએ જે બધાં અભક્તિવંત કામે
 અભક્ત રીતે કર્યાં, તે વિષે, ને બધી કઠણ વાતો જે તેને વિરુદ્ધ
 અભક્ત પાપીઓએ કહી, તે વિષે પણ તેઓ સઘળાંને અપરાધી
 ઠેરવવાને પ્રભુ પોતાના દસહજાર પવિત્રો સુદ્ધાં આપ્યા.

તેઓ કચકચ કરનારા, અસંતોષી, પોતાની કુર્ષચ્છા પ્રમાણે ૧૬
ચાલનારા છે (ને તેઓનાં મુખ ઘણી કુલેલી વાત બોલેછે);
તેઓ લાભને સાડા પુશામત કરનારા છે.

પણ, વહાલાઓ, આપણા પ્રભુ ઈશુ ખ્રીસ્તના પ્રેરિતોથી ૧૭
જે વાતો અગાઉ કહેવાયેલી, તેઓને તમે સંભારો કે તેઓએ
તમને એમ કહ્યું કે, છેલ્લા કાળમાં નિંદાઓનો થશે, જે પોતાની ૧૮
અભક્તિવાન કુર્ષચ્છા પ્રમાણે ચાલશે. એઓ કુટ કરનારા છે, ૧૯
વિષયી, તેઓમાં આત્મા નથી. પણ વહાલાઓ, તમારા પરમ ૨૦
પવિત્ર વિશ્વાસ પર પોતાને દૃઢ કરીને, ને પવિત્ર આત્મામાં
પ્રાર્થના કરીને, ને અનંત જીવનને અર્થે આપણા પ્રભુ ઈશુ ૨૧
ખ્રીસ્તની દયાની વાટ જોઈને, દેવની પ્રીતિમાં પોતાને રાખો. અને ૨૨
કેટલાએક જેઓ સંદેહ રાખનારા તેઓ પર દયા કરો. અને ૨૩
કેટલાએકને અગ્નિમાંથી ખેંચીને તારો, ને ભયથી કેટલાએક
પર દયા રાખો, ને દેહથી ડાઘ લાગેલા વસ્ત્ર પર પણ દ્વેષ રાખો.

હવે જે તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવા, ને પોતાના ૨૪
ગૌરવની સન્મુખ તમને નિર્દોષ તથા પરમાનંદમાં મૂકવા
સમર્થ છે; એટલે આપણો તારનાર જે એકલો દેવ તેને ૨૫
ગૌરવ તથા મહત્વ, પરાક્રમ તથા અધિકાર અનાદિકાળથી
તે હમણાં તથા સર્વકાળ સુધી હોજો. આમેન.

પ્રકટીકરણ.

દેવજ્ઞાની યોહાનનું લખેલું.

- ૧ ઈશુ ખ્રીસ્તનું પ્રકટીકરણ, એટલે જે વહેલું થવાનું છે તે પોતાના દાસોને કહી દેખાડવા સારૂ દેવે એને જે આખ્યું; ને એણે પોતાનો દૂત મોકલીને તેને આસરે પોતાના દાસ યોહાનને
- ૨ દેખાડ્યું, જેણે દેવની વાત તથા ઈશુ ખ્રીસ્તની સાક્ષી એટલે
- ૩ જેટલું પોતે દીકું તેની સાક્ષી આપી. આ ભવિષ્યની વાતો જે વાંચે, ને જેઓ સાંભળે, ને એમાં જે લખેલું છે તે પાળે, તેઓને ધન્ય છે, કેમકે સમય પાસે છે.
- ૪ જે સાત મંડળી આશિયામાં છે તેઓને યોહાન લખે છે. જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે તેનાથી, તથા તેના રાજ્યાય સનની આગળ જે સાત આત્મા છે તેઓથી, તથા ઈશુ ખ્રીસ્ત જે વિશ્વાસુ શોહિદ, ને મરીગયલાંમાંથી પ્રથમજનિત, ને પૃથ્વીના રાજાઓનો અધિકારી તેનાથી, તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ થાઓ. જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને પોતાના લોહીવડે
- ૬ આપણને આપણાં પાપથી છોડાવ્યા; ને દેવ એટલે પોતાના બાપને સારૂ આપણને રાજાઓ તથા યાજ્ઞકો કીધા, તેને મહિમા તથા અધિકાર સદા સર્વકાળ સુધી થાઓ; આમેન.
- ૭ જુઓ, તે વાદળાં સુઝાં આવે, ને હરેક આંખ, ને જેઓએ તેને વીંધ્યો તેઓ પણ તેને દેખશે; ને પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો તેને લીધે વિલાપ કરશે; હા, આમેન.
- ૮ પ્રભુ દેવ જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે, જે સર્વસમર્થ, તે એમ કહે છે કે, હું આલક્ષ તથા એમેગા છું.
- ૯ હું યોહાન તમારો ભાઈ, ને વિપત્તિમાં તથા ઈશુના રાજ્ય તથા સહનતામાં ભાગિયો, દેવની વાતને લીધે તથા ઈશુની

સાક્ષીને લીધે, પાત્મસ કહેવાયલા બેટમાં હતો. પ્રભુને દહાડે ૧૦
 હું આત્મામાં હતો, ને મેં પોતાની પાછળ રણશીંગડાના
 અવાજ સરખી મોટી વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, તું જે ૧૧
 દેખેછે તે પુસ્તકમાં લખ, ને જે સાત મંડળી એકેસસમાં
 તથા સિમણીમાં તથા પેરગામસમાં તથા યુઆતૈરામાં તથા
 શાર્દિસમાં તથા કિલાદેલ્કીઆમાં તથા લાઓદીકીઆમાં છે,
 તેઓની પાસે મોકલ. અને જે વાણી મારી સાથે બોલી તે ૧૨
 જોવાને હું કર્યો; ને કર્યો પર સોનાની સાત દીવી મેં દીઠી.
 અને તે દીવીઓની વચમાં માથસના પુત્ર સરખો મેં એકને ૧૩
 દીઠા, તે પગ સુધી વસ્ત્ર પહેરેલો તથા છાતી પર સોનાનો
 પટકો બાંધેલો હતો; ને તેનું મસ્તક તથા કેશ સ્વેત ઉનના ૧૪
 જેવા, બકકની માફક સ્વેત હતા; ને તેની આંખો અગ્નિની
 જવાળા સરખી; ને તેના પગ જાણે ભઠ્ઠીમાં શુદ્ધ થયલા ૧૫
 ચળકતા પિત્તળના જેવા હતા; ને તેનો અવાજ ઘણાં પાણીના ૧૬
 અવાજ જેવો હતો; ને તેના જમણા હાથમાં સાત તારા
 હતા; ને તેના મહોમાંથી બેધારી પાણીદાર તરવાર નિકળતી
 હતી; ને તેનો અહેરો સૂર્ય જોરથી પ્રકાશ કરતો હોય તેવો
 હતો; ને જ્યારે મેં તેને દીઠા જ્યારે મુએલા સરખો હું તેના ૧૭
 પગ પાસે પડીગયો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાથ મારા
 પર મૂકીને કહ્યું કે, બિહી મા, પ્રથમ તથા છેલ્લો હું છું; ને જે ૧૮
 જીવેછે તે હું છું, હું મુઓ પણ હતો ને, જીઓ, સદાસર્વકાળ
 સુધી જીવતો છું; ને મરણ તથા હાડેસની કુંચીઓ મારી
 પાસે છે. તેં જે જે દીઠાં છે, ને જે જે છે, ને એ પછી જે ૧૯
 જે થશે, તે તે લખ; મારા જમણા હાથમાં જે સાત તારા ૨૦
 તેં દીઠા તથા સોનાની સાત દીવી, એમનો મર્મ તું લખ.
 સાત તારા તેઓ સાત મંડળીઓના દૂત છે, ને સાત દીવી
 તેઓ સાત મંડળીઓ છે.

એકેસસમાંની મંડળીના દૂતને તું લખ કે;

૨

જે પોતાના જમણા હાથમાં સાત તારા રાખેછે, જે સોનાની

૨ સાત દીવીની વચમાં ચાલેછે તે એ વાતો કહેછે કે, તારાં કામ તથા મહેનત તથા તારી ધીરજ હું જાણુંછું, ને એ પણ કે તું મુંડાં માણસનું સહી શકતો નથી, ને જ્યો અમે પ્રેરિત છિયે એમ કહેછે ને એવા નથી, તેઓને તેં પારખી લીધા, ને તેઓ જુઠા
૩ છે એમ તને માલુમ પડ્યું, ને તેં ધીરજ રાખી, ને મારા
૪ નામને લીધે સહ્યું છે, ને તું થાક્યો નહિ; તો પણ તારે ઉલટું
૫ મારે એ છે કે, તેં પોતાના પહેલા પ્રેમનો ત્યાગ કીધો. એ માટે તું જ્યાંથી પડ્યો છે તે સંભાર ને પરતાવો કર, ને પહેલાં કામ કર; નહિ તો હું તારા પર આવીશ, ને જો તું પરતાવો નહિ
૬ કરે તો તારી દીવી તેની જગેથી હું ખસેડીશ. પણ તને એટલું છે કે નીકોલાયતીઓનાં કામ, જનાં પર હું પણ દ્વેષ રાખુંછું,
૭ તેઓના પર તું દ્વેષ રાખે. આત્મા મંડળીઓને શું કહેછે તે જને કાન છે તે સાંભળે; જ ઝીંતેછે તેને દેવના પારદિશમાંના જીવનના આડ પરનું હું ખાવાને આપીશ.

૮ અને સિમળાંમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે;

૯ જ પ્રથમ તથા છેલ્લો, જ મુઓ હતો પણ જીવતો થયો, તે એ વાતો કહેછે કે હું તારી વિપત્તિ તથા દરિદ્રતા જાણુંછું, તો પણ તું ધનવાન છે, ને જ કહેછે કે અમે ચહુદી છિયે ને એવા નથી પણ શેતાનની સભા છે તેઓનું દુર્ભાષણ હું જાણુંછું. જ જ તું સહેવાનો છે તેથી બિહીતો ના. જુઓ,

૧૦ તમારૂં પરીક્ષણ થાય માટે તમારામાંના કેટલાએકને શેતાન બંદીખાનામાં નાખવાનો છે, ને તમને દસ દહાડાની વિપત્તિ થશે. તું મરણ સુધી વિશ્વાસુ થઈ રહે, ને હું તને જીવનનો
૧૧ મુગટ આપીશ. આત્મા મંડળીઓને શું કહેછે, તે જને કાન છે તે સાંભળે; જ ઝીંતેછે તેને બીજા મરણનું દુઃખ લાગશે નહિ.

૧૨ અને પેરગામસમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે;

૧૩ જને બેધારી પાણીદાર તરવાર છે તે એ વાતો કહેછે કે, હું જાણુંછું કે, તું ક્યાં વસેછે, એટલે જ્યાં શેતાનની ગાદી છે ત્યાં. અને તું મારૂં નામ ધરી રાખે, ને જ્યારે મારો વિશ્વાસુ સાક્ષી આંતીપાસ કે જ તમારામાં, જ્યાં શેતાન વસેછે ત્યાં, મારી-

નંખાયો, તે દહાડાઓમાં પણ તેં મારા પરના વિશ્વાસને નાકબૂલ કીધા નહિ. તો પણ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, ૧૪ કેમકે બલામનો બોધ રાખનારા તારી પાસે ત્યાં છે, એણે બાલાકને ઈસ્લાએલના પુત્રની આગળ ઠોકર નાખવાને શીખવ્યું કે તેઓ મૂર્તિઓનાં નૈવેદ્ય ખાય ને વ્યભિચાર કરે; ને ૧૫ એમજ જેઓ એવી રીતે નીકોલાયતીઓનો બોધ ધરી રાખે છે તેઓ પણ તારે ત્યાં છે. માટે પરતાવો કર, નહિ તો હું તારા ૧૬ પર વહલો આવીશ ને મારા મહોમાંની તરવારથી તેઓની સાથે લડીશ. આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે ૧૭ તે સાંભળે. જે ઝીંતે છે તેને હું ગુપ્ત મૂકેલું માણા દર્શા, ને હું તેને સ્વેત પત્થર આપીશ, ને તે પત્થર પર એક નવું નામ લખેલું છે કે જેને પામનાર શિવાય ખીજું કોઈ જાણતું નથી.

અને થુઆતૈરામાંની મંડળીના દૂતને લખ કે ;

૧૮

દેવનો પુત્ર જેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી ને જેના પગ ચળકતા પિત્તળના જેવા છે, તે એ વાતો કહે છે ; તારાં ૧૯ કામ તથા પ્રેમ તથા સેવા તથા વિશ્વાસ તથા ધીરજ હું જાણું છું, અને કે તારાં છેલ્લાં કામ પહેલાંનાં કરતાં અધિક છે. તો પણ ૨૦ મને તારે ઉલટું એ છે કે ચજેબેલ, જે પોતાને ભવિષ્યવાદેણ કહે છે, તે બાયડીનું તું સહન કરે છે ; ને તે મારા સેવકોને વ્યભિચાર કરવા તથા મૂર્તિઓનાં નૈવેદ્ય ખાવા શીખવે છે તથા ભુલાવે છે. અને તે પરતાવો કરે, માટે મેં તેણીને અવકાશ ૨૧ આપ્યો ; પણ તે પોતાના વ્યભિચારનો પરતાવો કરવા આહાતી નથી. જુઓ, હું તેને ખાટલા પર નાખું છું, ને તેની ૨૨ સાથે જે વ્યભિચાર કરે છે તેઓ જો પોતાના કામનો પરતાવો કરે નહિ તો તેઓને માટી વિપત્તિમાં નાખું છું. અને મરકીથી ૨૩ તેનાં છોકરાંને મારીનાખીશ, ને સર્વ મંડળીઓ જાણશે કે મનોને તથા અંતઃકરણોને જે પારખે છે તે હું છું, ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પ્રમાણે આપીશ. પણ તમે થુઆતૈરામાંના ૨૪ ખીજા જેટલા તે બોધ રાખતા નથી, જેઓ શેતાનનું હંડાપણું (જેમ તેઓ કહે છે તેમ) જાણતા નથી, તે તમને હું એ કહું છું

૨૫ કે, તમારા પર બીજો ભાર હું નાખતો નથી; તો પણ જે
 ૨૬ તમારી પાસે છે, તે હું આવું ત્યાં સુધી ઝાલી રાખો. અને જે
 ઝીંતે છે તે અંત સુધી મારાં કામ પાજે છે, તેને વિદેશીઓ પર
 ૨૭ હું અધિકાર આપીશ; ને લોઢાના દંડથી તે તેઓ પર
 ધણીપણું કરશે, કુંભારનાં વાસણની પઠે તેઓ ચુરાઈજશે; હું
 ૨૮ પણ પોતાના બાપથી એમજ પામ્યો; ને હું તેને પ્રભાવનો
 ૨૯ તારો આપીશ. આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જને કાન
 છે તે સાંભળે.

૩ અને સાર્દિસમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે ;

જેને દેવના સાત આત્મા તથા સાત તારા છે, તે એ વાતો
 કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણું છું કે નામે તું જીવે છે પણ તું મુએલો
 ૨ છે. તું જાગૃત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તૈયાર છે તેઓને
 સ્થિર કર; કેમકે મેં તારાં કામ મારા દેવની આગળ સંપૂર્ણ
 ૩ કરેલાં જોયાં નથી. એ માટે શી તરેહ તું પામ્યો ને સાંભળ્યું
 છે, તે સંભાર, ને પાળ ને પરતાવો કર. કાંજે જો તું જાગૃત
 ન રહેશે તો હું ચોરની પઠે આવીશ, ને કયી ઘડીએ હું તારા
 ૪ પર આવીશ એ તું જાણશે નહિ. તો પણ સાર્દિસમાં,
 જ્યાંએ પોતાનાં વસ્ત્ર અશુદ્ધ નથી કીધાં, એવાં થોડાંએક
 નામ તારી પાસે છે; ને તેઓ ઉજળાં વસ્ત્રમાં મારી સાથે
 ૫ ફરશે, કેમકે તેઓ લાયક છે. જે ઝીંતે છે તે એમજ ઉજળાં વસ્ત્ર
 પહેરેલો થશે; ને જીવનના પુસ્તકમાંથી તેનું નામ હું ભુંસી
 નહિ નાખીશ; પણ મારા બાપની આગળ તથા એના દૂતોની
 ૬ આગળ તેનું નામ હું કબૂલ કરીશ. આત્મા મંડળીઓને શું
 કહે છે, તે જને કાન છે તે સાંભળે.

૭ અને ફિલાદેલફીઆમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે ;

જે પવિત્ર, જે સત્ય, જેને દાઉદની કુંચી છે, જે ઉઘાડે છે ને
 કોઈ બંધ કરશે નહિ, ને જે બંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી,
 ૮ તે એ વાતો કહે છે; તારાં કામ હું જાણું છું, જુઓ તારી આગળ
 મેં ઉઘાડું બારણું રાખ્યું છે, ને કોઈ તેને બંધ કરી શકતો નથી;

તને થોડું બળ છે, ને તે મારી વાત પાળી છે, ને માંડે નામ નાકબૂલ કીધું નથી એ હું જાણું છું. જુઓ, જુઓ શેતાનની ૯ સભામાંના છે, જુઓ કહે છે કે અમે ચહુદી છીએ, તો પણ તેઓ એવા નથી પણ જુદું બોલે છે, તેઓમાંના કેટલાએક આપું છું, જુઓ, તેઓને હું એમ કરીશ કે તેઓ આવશે, ને તારા પગ આગળ નમશે, ને તેઓ જાણશે કે મેં તારા પર પ્રેમ કીધો છે. તેં મારી ધીરજની વાત રાખી છે, તેટલાજ માટે ૧૦ પૃથ્વી પરના રહેનારાઓનું પરીક્ષણ કરવા સારૂં પરીક્ષણનો જે સમય આપ્યા સંસાર પર આવનાર છે, તેથી હું પણ તને રાખીશ. હું વહેલો આપું છું, જે તારૂં છે તેને તું ધરી રાખ કે ૧૧ કોઈ તારો મુગટ લઈ લે નહિ. જે ઝીંતે છે તેને હું મારા દેવના ૧૨ મંદિરમાં થંભ કરીશ, ને તે ફરી ત્યાંથી બહાર જશે નહિ, ને તેના પર મારા દેવનું નામ તથા મારા દેવના શહેરનું નામ, એટલે જે નવું ચરણાલેખ મારા દેવ પાસેથી આકાશમાંથી ઉતરે છે તે, તથા માંડે પોતાનું નવું નામ લખીશ. આત્મા ૧૩ મંડળીઓને શું કહે છે તે જને કાન છે તે સાંભળે.

અને લાઓદીકીઓમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે ; ૧૪
જે આમેન, જે વિશ્વાસુ તથા ખરો સાક્ષી, જે દેવની ઉત્પત્તિનો અધિકારી છે તે એ વાતો કહે છે ; તારાં કામ હું ૧૫ જાણું છું કે તું ઠહાડો નથી, ને ઉનો પણ નથી, તું ઠહાડો અથવા ઉનો થાય એમ હું ચાહું છું ; પણ તું ઉંદાગો છે, એટલે ઉનો ૧૬ નથી ને ઠહાડો પણ નથી, માટે હું પોતાના મહોમાંથી તને ઓકી કહાડીશ. કેમકે તું કહે છે કે હું ધનવાન છું ને મેં સંપત્તિ મેળવી ૧૭ છે, ને મને કશી ગરજ નથી, પણ જાણતો નથી, કે તું ક્ષેત્રી તથા બેહાલ તથા દરિદ્રી તથા આંધળો તથા નાગો છે ; એ ૧૮ માટે હું તને એવો સુબોધ કરું છું કે તું ધનવાન થાય માટે આગથી પારખેલું સોનું મારી પાસેથી લેવાનું લે ; ને તું પહેરેલો થાય ને તારા નાગાપણની લાજ મગડ ન થાય, માટે ઉજળાં વસ્ત્ર લે ; ને તું દેખતો થાય, માટે અંજન લઈને તારી આંખોને ચોપડ. હું જેટલા પર પ્રેમ કરું છું તેટલાને ઠપકો તથા શિક્ષા આપું છું, ૧૯

૨૦ માટે તું આરુથા રાખ ને પરતાવો કર. જુઓ, હું બારણા આગળ ઉભો રહું છું, ને ઠાંકું છું, જો કોઈ મારી વાણી સાંભળે ને બારણું ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માંહે આવીશ ને તેની સાથે
૨૧ જમીશ, ને તે મારી સાથે જમશે. જે ઝીંતે છે તેને મારા રાજ્યાસન પર મારી પાસે બેસવા દર્શશ, જેમ હું પણ ઝીંતીને મારા બાપની પાસે તેના રાજ્યાસન પર બેઠાલો છું તેમ. આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે.

૪ એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, આકાશમાં એક દ્વાર ઉઘડાયું હતું, ને જે પહેલી વાણી મેં સાંભળી તે મારી સાથે બોલનારા રણશીંગડાના અવાજની પઠે હતી, જેણે કહ્યું કે, હિયાં ઉપર આવ, ને હવે પછી જે જે થવાનું છે તે હું તને દેખાડીશ.
૨ એકાએક હું આત્મામાં હતો; ને જુઓ, આકાશમાં એક
૩ રાજ્યાસન મૂકાયું, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલો એક હતો; ને જે બેઠો તે જોવામાં યાસપિસ પાષાણ તથા લાલ સરખો હતો, ને રાજ્યાસનની આસપાસ મેઘધનુષ્ય જોવામાં લીલમ સરખું
૪ હતું. અને રાજ્યાસનની આસપાસ ચોવીસ આસનો હતાં, ને તે આસનો પર ચોવીસ વડીલો બેઠેલા મેં દીઠા, જેઓએ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, ને જેઓનાં માથાંઓ પર સોનાના
૫ મુગટ હતા. અને રાજ્યાસનમાંથી વીજળીઓ તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ નિકળતાં હતાં; ને રાજ્યાસનની આગળ અગ્નિના સાત દીવા બળતા હતા, તે દેવના સાત આત્મા છે.
૬ અને રાજ્યાસનની આગળ રક્ષટીકના જેવો ચળકતો સમુદ્ર હતો, ને રાજ્યાસનની મધ્યે તથા રાજ્યાસનની આસપાસ
૭ આગળ પાછળ આંખે ભરેલા એવા ચાર પ્રાણી હતા. અને પહેલો પ્રાણી સિંહના જેવો, બીજો પ્રાણી વાછરડાના જેવો હતો, ને ત્રીજા પ્રાણીને માથુસના સરખું મહો હતું, ને ચોથો
૮ પ્રાણી ઉડતા ગરુડના સરખો હતો. અને તે ચાર પ્રાણીમાંના એક એકને છ છ પાંખ હતી, ને આસપાસ તથા માંહેથી આંખે ભરેલાં હતા; ને પવિત્ર પવિત્ર પવિત્ર પ્રભુ દેવ,

સર્વસમર્થ, જે હતો, ને છે, ને આવવાનો છે, એમ કહેતાં તેઓ
રાત દહાડો વિશામો લેતા નથી. અને રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો, ૯
જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે, તેનાં જ્યારે તે પ્રાણીઓ
મહિમા તથા માન તથા સ્તુતિ કરશે, ત્યારે રાજ્યાસન પર ૧૦
બેઠેલાની આગળ ચોવીસ વડીલો પડશે, ને જે સદા સર્વકાળ સુધી
જીવતો છે તેને ભજશે ને પોતાના મુગટ રાજ્યાસન આગળ
નાખીને કહેશે કે, ઓ અમારા પ્રભુ તથા દેવ, મહિમા તથા ૧૧
માન તથા પરાક્રમ પામવાને તું લાયક છે, કેમકે તે સર્વ ઉત્પન્ન
કીધાં, ને તારી ઇચ્છાના કારણથી તેઓ હતાં, ને ઉત્પન્ન થયાં.

અને રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો તેના જમણા હાથમાં મેં ૫
એક પુસ્તક જોયું, તે માંહે તથા બહાર લખેલું, ને સાત મુદાથી
મુદ્રિત કરેલું હતું. અને મેં એક બળવાન દૂતને દીઠો જેણે ૨
મોટે સોદે હાંક મારતાં કહ્યું કે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને ને તેની
મુદા ઉખેડવાને કોણ લાયક છે? ને આકાશમાં અથવા પૃથ્વી ૩
પર અથવા પૃથ્વીની તળે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને અથવા તે પર
જોવાને કોઈ સમર્થ ન હતો. અને હું બહુ રડ્યો, કારણ કે ૪
તે પુસ્તક ઉઘાડવાને તથા તે પર જોવાને કોઈ લાયક જડ્યો
નહિ. ત્યારે વડીલોમાંથી એક મને કહેછે કે તું રડ મા, જો, ૫
ચહુદાના કુળમાંનો જે સિંહ છે, જે દાવુદનું મૂળ છે, તે પુસ્તક
તથા તેની સાત મુદા ઉઘાડવાને જય પામ્યો છે. અને ૬
રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની વચમાં તથા વડીલોની
વચમાં મારીનાખેલાના જેવું એક હલવાન ઉભું રહેલું મેં દીઠું;
તેને સાત શીંગડાં તથા સાત આંખ હતી; એ [આંખો] દેવના
સાત આત્મા છે, જે આખી પૃથ્વીમાં મોકલેલા છે. અને તેણે ૭
જઈને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના જમણા હાથમાંથી તે [પુસ્તક]
લીધું. અને જ્યારે તેણે તે પુસ્તક લીધું, ત્યારે ચાર પ્રાણી તથા ૮
ચોવીસ વડીલો હલવાનની આગળ પડ્યા; ને હરેકને વીણા
તથા ધૂપે ભરેલાં સોનાનાં ખ્યાલાં હતાં, તે ધૂપ પવિત્રોની
પ્રાર્થનાઓ છે. અને તેઓએ નવું કીર્તન ગાતાં કહ્યું કે, તું ૯

- પુસ્તક સેવાને તથા તેની મુદ્દા ઉઘાડવાને લાયક છે, કેમકે તે
મારીનંખાયો હતો તે તે પોતાને લોહીએ, દેવને સાડે સર્વ કુળો
૧૦ તથા ભાષા તથા લોક તથા દેશોમાંના વેચાતા લીધા છે ; ને
અમારા દેવને સાડે તેમને રાજ્ય તથા યાજ્ઞો કીધા છે ; ને
૧૧ તેઓ પૃથ્વી પર રાજ્ય કરે છે. અને મેં જોયું, ને રાજ્યાસન
તથા પ્રાણીઓ તથા વડીલોની આસપાસ મેં ઘણા દૂતોની વાણી
સાંભળી. અને તેઓની ગણતરી કોડોકોડની ને લાખોલાખની
૧૨ હતી. તેઓએ મોટે સાદે કહ્યું કે જે હલવાન મારીનંખાયું હતું
તે પરાક્રમ તથા સંપત્ત તથા જ્ઞાન તથા સામર્થ્ય તથા માન
૧૩ તથા મહિમા તથા સ્તુતિ પામવા લાયક છે. અને હરેક
ઉત્પન્ન કરેલું જે આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વીની તળે
તથા સમુદ્રમાં છે, વળી તેઓમાંનાં સઘળાં જે છે તેઓને
એમ કહેતાં મેં સાંભળ્યું કે, રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો તેને
તથા હલવાનને, સ્તુતિ તથા માન તથા મહિમા તથા બળ સદા
૧૪ સર્વકાળ સુધી થાઓ. ત્યારે ત્યારે પ્રાણીએ કહ્યું, આમેન ; ને
વડીલોએ પગે પડીને તેનું ભજન કીધું.

૬ અને જ્યારે હલવાને તે સાત મુદ્દામાંની એકને ઉઘાડી
ત્યારે મેં જોયું, ને ચાર પ્રાણીમાંના એકનું મેં સાંભળ્યું, જેણે
૨ ગર્જનાનો અવાજ થતો હોય તેવી રીતે કહ્યું કે, આવ. અને
મેં જોયું, ને જુઓ, એક સફેત ઘોડો હતો ને તે પર જે બેઠેલો
તેની પાસે ધનુષ્ય હતું, ને તેને મુગઠ અપાયો, ને તે ઝીંતતો
તથા ઝીંતવા સાડે નિકળ્યો.

૩ અને તેણે બીજી મુદ્દા ઉઘાડી, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એ
૪ કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ. ત્યારે બીજો એક લાલ ઘોડો
નિકળ્યો, ને તે પર જે બેઠેલો તેને પૃથ્વી પરથી શાંતિ લઈ
સેવાનું [સામર્થ્ય] અપાયું હતું, અને એ મોટે કે તેઓ એક
બીજાને મારીનાયે ; ને તેને મોટી તરવાર અપાઈ.

૫ અને જ્યારે તેણે ત્રીજી મુદ્દા ઉઘાડી, ત્યારે મેં ત્રીજા પ્રાણીને
કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ. ત્યારે મેં જોયું, ને જુઓ, એક

काणो घोडो, ने ते पर जे जेठेसो तेना हाथमां त्राजवां हतां.
 अने चार प्राणीयोनी वयमां में अेक वाणी अेम कहेती ६
 सांभणी के, पावसे शेर घहं, ने पावसे तथु शेर जव; पथ
 तस तथा काक्षरस तुं नं बिगाड.

अने ज्यारे तेजे चौथी मुका उधाडी, त्यारे में चौथा ७
 प्राणीनी वाणी अेम कहेती सांभणी के, आव. अने में जेयुं, ८
 ने ज्यो, शीका रंगनो अेक घोडो, ने ते पर जे जेठेसो तेनुं
 नाम भरथ, ने तेनी साथे हाडेस पाछण यासता हता; ने
 तरवारे तथा दुकाणे तथा भरथे तथा पृथ्वीना श्वापेटोअे
 करीने जगतमांना चौथा हिरसाने भारीनापवा, जेवो अधिकार
 तेमने अपायो हतो.

अने ज्यारे तेजे पांचमी मुका उधाडी; त्यारे देवनी ९
 वातने लीथे तथा पोते जे साक्षी राप्पी हती तेने लीथे भारी-
 नांपायसलाना आत्मा में वेदी तजे दीठा. अने तेज्योअे मोटी १०
 वाणीअे हांक भारतां कहुं के, ज्यो रवाभी, पवित्र तथा सत्य,
 धन्साइ ठराववानुं तथा पृथ्वी परना रहेनाराज्योथी अमारा
 लोहीनो अदसो सेवानुं कथां सुधी नहि करीश? अने तेज्योमांना ११
 हरेकने श्वेत वस्त्र अपायुं हतुं, ने तेज्योने अेम कहेवायुं के,
 तमारा साथी सेवको तथा तमारा भाईज्यो जे तमारी पठे
 भाईजवानां छे तेज्योनी संज्या पुरी थाय, त्यां सुधी हज्यु
 थोडी वार लगथु तमे विसामो लो.

अने ज्यारे तेजे छठी मुका उधाडी त्यारे में जेयुं, ने मोटी १२
 धरतीकंपारो थयो, ने सूर्य नीभाणाना कामणा जेवो काणो
 थयो, ने तमाम अंद लोही जेवो थयो, ने जेम मोटा पवनथी १३
 हलावाअेली अंशुरीनां कायां इण पडेछे, तेम आकाशमांना
 ताराज्यो पृथ्वी पर पडया. अने आकाश लपेटेला ज्योणिया १४
 जेवुं वेगणुं करायुं; ने हरेक पहाड तथा जेट, पोतपोताने
 कामेथी असेडायां; ने जगतना राजज्यो तथा मोटा भाणसो १५
 तथा सेनापतिज्यो तथा धनवंतो तथा पराकभीज्यो तथा हरेक
 दास तथा स्वतंत्र, ज्यो जेहिमां तथा पहाडोना पथरोमां

१६ संतार्ध गया; ने अयेअये पहाडोने तथा पत्थरोने कछुं के, तमे
 अम पर पडो, ने राण्यासन पर जेठेसाना भहो आगणधी
 १७ तथा हलवानना कोपधी अमने संताडो; केभके तेअोना कोपने
 भोटो दहाडो आये छे, ने कोणधी उभा रहेवाय ?

७ अने अे पछी, में यार दूतने पृथ्वीना यार अुथा पर उभा
 रहेला दीठा; ने तेअोअे पृथ्वीना यार पवनने अेम पकडी
 राण्या हुता के, पृथ्वी पर अथवा समुद्र पर अथवा कोर्ध
 र आड पर पवन न वाय. अने में जीण दूतने उगमणधी
 अहडतो दीठो, ने तेनी पासे जवता देवनी मुद्रा हती, ने
 पृथ्वीने तथा समुद्रने उपद्रव करवानुं जे यार दूतने अपायुं
 ३ हुतुं, तेअोने तेअे भोटो घांटे हांक भारी के, जयां सुधी अमे
 अमारा देवना दासोने तेअोनां कपाण पर मुद्रा करिये, त्यां
 सुधी तमे पृथ्वीने अथवा समुद्रने अथवा आडोने उपद्रव न
 ४ करे. अने मुद्रित थयलानी संख्या में सांभणी; धंसा-
 अेलपुनना सर्व कुणमांना अेक लाख गुम्भाणीस हणर
 ५ मुद्रित थया; यहुदाना कुणमांना आर हणर मुद्रित थया;
 इमेनना कुणमांना आर हणर; गादना कुणमांना आर हणर;
 ६ आशेरना कुणमांना आर हणर; नक्षालीना कुणमांना आर
 ७ हणर; मनाशेहना कुणमांना आर हणर; सीमेअोनना कुण-
 मांना आर हणर; लेवीना कुणमांना आर हणर; धंसाकारना
 ८ कुणमांना आर हणर; जेषुसोनना कुणमांना आर हणर;
 युसदना कुणमांना आर हणर; अन्यामीनना कुणमांना आर
 ९ हणर मुद्रित थया. अे पछी में जेयुं ने जुअो, सर्व
 देशमांधी आवेसानी, सर्व कुण तथा लोक तथा जालीना
 माणसोनी अेक भोटो सभा जे कोर्धधी गणाय नहि; तेअो
 राण्यासननी आगण तथा हलवाननी आगण उभा रखा;
 १० तेअोअे श्वेत वस्त्र पहरेलां हुतां; ने तेअोना हाथमां
 अणुरीनी डाणीअो हती; ने तेअो भोटो वाणीअे पोकारीने
 कहेछे के, अमारे देव, राण्यासन पर जे जेठेसो छे, तेने

તથા હલવાનને તારણસ્તુતિ હોજી. અને સઘળા દૂતો રાજ્યા- ૧૧
 સનની તથા વડીલોની તથા ચારે પ્રાણીઓની આસપાસ ઉભા
 રહેતા હતા, ને તેઓએ રાજ્યાસનની આગળ હુંધા પડીને
 દેવનું ભજન કરતાં કહ્યું કે, આમેન ; ધન્યતા તથા મહિમા ૧૨
 તથા જ્ઞાન તથા ઉપકારસ્તુતિ તથા માન તથા પરાક્રમ તથા
 સામર્થ્ય સદાસર્વકાળ સુધી અમારા દેવને થાઓ ; આમેન.
 અને તે વડીલોમાંથી એકે જવાબ દેતાં મને કહ્યું કે, જાઓએ ૧૩
 શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં તેઓ કોણ છે; ને ક્યાંથી આળ્યા ? ને ૧૪
 તેને મેં કહ્યું કે, આ મારા સાહેબ, તું જાણીએ. અને તેણે મને
 કહ્યું, જાઓ મોટી વિપત્તિમાંથી આળ્યા તેઓ એ છે; ને
 તેઓએ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોયાં, ને હલવાનના લોહીમાં ઉજળાં
 કીધાં. એ માટે તેઓ દેવના રાજ્યાસનની આગળ છે, ને તેના ૧૫
 મંદિરમાં રાત દહાડો તેની સેવા કરેછે; ને રાજ્યાસન પર જ
 બેઠેલો તે તેઓ પર મંડપરૂપે રહેશે. તેઓને ફરી ભૂખ નહિ ૧૬
 લાગશે, ને ફરી તરસ પણ નહિ લાગશે, ને સૂર્યનો તડકો
 અથવા કુંઈ પણ ગરમી તેઓના પર નહિ પડશે; કેમકે જ ૧૭
 હલવાન રાજ્યાસનની મધ્યે છે, તે તેઓનો પાળક થશે ને
 જીવનના પાણીના ઝરાઓ પાસે તેઓને દોરી લેશે; ને દેવ
 તેઓની આંખો પરથી હરેક આંશુ લોહીનાખશે.

અને જ્યારે તેણે સાતમી મુદ્દા ઉઘાડી, ત્યારે આસરે ૮
 એક ઘડી સુધી આકાશમાં મૌન થયું. અને દેવની આગળ ૨
 જ સાત દૂત ઉભા રહેછે તેઓને મેં દીઠા, ને તેઓને સાત
 રણશીંગડાં અપાયાં.

અને બીજો દૂત આવીને વેદી પાસે ઉભો રહ્યો ને તેની પાસે ૩
 સોનાની ધૂપદાની હતી, ને તેને પુશ્કળ ધૂપવસ્તુ અપાઈ એ
 માટે કે સર્વ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે, રાજ્યાસનની સામી
 જ સોનાની વેદી, તે પર તે અર્પણ કરે. અને તે દૂતના ૪
 હાથથી ધૂપનો ધૂમાડો પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે દેવની
 આગળ ચહડયો. અને દૂતે ધૂપદાની લઈને તથા તેમાં વેદીની ૫

- આગ ભરીને પૃથ્વી પર નાખીદીધી ; પછી ગર્જનાઓ તથા વાણીઓ તથા વીજળીઓ તથા ધરતીકુંપારો થયાં.
- ૬ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત રણશીંગડાં હતાં તેઓ વગાડવા સાડ તૈયાર થયા.
- ૭ પહેલાંએ વગાડ્યું, ને લોહીએ ભેજેલાં કરાં તથા આગ થયાં, ને પૃથ્વી પર ફેંકાયાં ને પૃથ્વીનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો ; ને ઝાડોનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો, ને હરેક લીસો રોપ બળી ગયો.
- ૮ અને બીજા દૂતે વગાડ્યું ત્યારે આગથી બળતા મોટા
- ૯ પહાડના જેવું કંઈ સમુદ્રમાં ફેંકાયું, ને સમુદ્રનો ત્રીજો ભાગ લોહી થયો, ને સમુદ્રમાંના પ્રાણીઓ જેઓમાં જીવ હતો તેઓનો ત્રીજો ભાગ મુઓ, ને વહાણોનો ત્રીજો ભાગ નાશ પામ્યો.
- ૧૦ અને ત્રીજા દૂતે વગાડ્યું, ને દીવાના જેવો બળતો એક મોટો તારો આકાશમાંથી પડ્યો, ને તે નદીઓના ત્રીજા ભાગ પર તથા
- ૧૧ પાણીના ઝરાઓ પર પડ્યો. અને તે તારાનું નામ કડવાદૈના કહેવાયછે, ને પાણીનો ત્રીજો ભાગ કડવાદૈનારૂપ થયો, ને પાણીથી ઘણા માણસો મરી ગયાં, કારણ કે તે કડવાં થયાં હતાં.
- ૧૨ અને ચોથા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે સૂર્યનો ત્રીજો ભાગ તથા ચંદ્રનો ત્રીજો ભાગ તથા તારાઓનો ત્રીજો ભાગ મરાયો, એ મોટે કે તેઓનો ત્રીજો ભાગ અંધકારરૂપ થાય, ને દિવસનો ત્રીજો ભાગ, તેમજ રાતનો ત્રીજો ભાગ પ્રકાશરહિત થાય.
- ૧૩ અને મેં જોયું ને અંતરીક્ષમાં એક હડતા ગરૂડની મોટી વાણીએ એમ કહેતો સાંભળ્યો કે, જે બીજા ત્રણ દૂતો વગાડવાના છે, તેઓનાં રણશીંગડાંના બાકી રહેલા સાદને લીધે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને અફસોસ, અફસોસ, અફસોસ.
- ૯ અને પાંચમા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે મેં એક તારો આકાશથી પૃથ્વી પર પડેલો દીઠો ; ને તેને હંડાણના ખાડાની કુંચી ર અપાઈ. અને તેણે હંડાણના ખાડાને ઉઘાડ્યો, ને મોટી ભક્ટીના ધૂમાડા જેવો ખાડામાંથી ધૂમાડો નિકળ્યો, ને

ખાડાના ધૂમાડાથી સૂર્ય તથા વાતાવરણ અંધરાયાં. અને ૩
 ધૂમાડામાંથી ટીડ નિકળીને પૃથ્વી પર આગ્યાં, ને જમ પૃથ્વી
 પરના વીધુઓને અધિકાર છે તેમ તેઓને અધિકાર અપાયો ;
 ને તેઓને એવું કહેવાયું હતું કે, પૃથ્વીના ઘાસને તથા કોઈ ૪
 લીલોતરીને તથા કોઈ ઝાડને ઉપદ્રવ ન કરો, પણ જે
 માણસોના કપાળ પર દેવની મુદ્રા નથી એઓને ઉપદ્રવ કરો.
 અને તેઓને એવું અપાયું કે એઓને મારીનાખે નહિ, પણ ૫
 પાંચ મહિના સુધી એઓ પીડા પામે ; ને વીધુ જ્યારે માણસને
 ડંખ મારે છે તે વારની પીડા પ્રમાણે એઓની પીડા હતી. અને ૬
 તે દહાડાઓમાં માણસો મરણ શોધશે પણ પામશેજ નહિ, ને
 તેઓ મરવા બહુ આહારો પણ મરણ તેઓ પાસેથી નહાસશે.
 અને તે ઠાંઠોના આકાર લડાઈને સાંઝ તૈયાર કીધેલા ૭
 ઘોડાઓના જેવા હતા, ને તેઓનાં માથાંઓ પર જાણે કે
 સોનાના જેવા મુગટો હતા, ને તેઓનાં મહોડાં માણસોનાં
 મહોડાં જેવાં હતાં ; ને તેઓના નીમાળા બાયડીના નીમાળા ૮
 જેવા, ને તેઓના દાંત સિંહના દાંત જેવા હતા ; ને તેઓને
 સોઢાનાં બખ્તર સરખાં બખ્તર હતાં ; ને તેઓની પાંખોનો ૯
 અવાજ લડાઈમાં દોડતા ઘણા ઘોડાના રથોના અવાજ સરખો
 હતો. અને વીધુઓના સરખી તેઓને પુછડી છે, ને ડંખ પણ ૧૦
 છે, ને પાંચ મહિના સુધી માણસોને ઉપદ્રવ કરવાનો તેઓની
 પુછડીઓમાં અધિકાર છે. અને હંડાણનો જે દૂત તે તેઓ ૧૧
 પર રાજ છે ; તેનું નામ હેશ્રી ભાષામાં અબાહ્લેન, પણ હલેની
 ભાષામાં તેનું નામ આપહ્યોન [એટલે વિનાશક] છે.

પહેલો સંતાપ થઈ ગયો છે, જુઓ, હવે પછી બીજા ૧૨
 બે સંતાપ આવે છે.

અને છક્કા દૂતે વગાડયું ત્યારે દેવની સામાની સોનાની ૧૩
 વેદીના શીંગડાંમાંથી મેં એક વાણી સાંભળી ; તેણે જે છક્કા ૧૪
 દૂતને રથશીંગડું હતું તેને કહ્યું કે, મહા નદી કાંત પર જે ચાર
 દૂત બાંધેલા છે તેઓને છોડ. અને જે ચાર દૂત ઘડી તથા ૧૫
 દિવસ તથા મહિના તથા વર્ષને સાંઝ તૈયાર થએલા હતા

તેઓ છોડાયા એ માટે કે તેઓ માણસોના ત્રીજા ભાગને
 ૧૬ મારીનાયે. અને સવારોની ફેળોની ગણતરી વીસ કરોડ હતી,
 ૧૭ તેઓની સંખ્યા મેં સાંભળી. અને એવી રીતે દર્શનમાં મેં
 ઘોડાઓને તથા તેઓ પરના બેસનારાઓને દીઠા ; તેઓનાં
 બખ્તર અગ્નિરંગી તથા જાંબુરંગી તથા ગંધકરંગી હતાં. અને
 એ ઘોડાઓનાં માથાં સિંહોનાં માથાં જેવાં છે, ને તે ઓનાં
 ૧૮ મહોડાંમાંથી આગ તથા ધૂમાડો તથા ગંધક નિકળે છે. એ ત્રણ
 અનર્થથી, એટલે આગ તથા ધૂમાડો તથા ગંધક જે તેઓનાં
 મહોડાંમાંથી નિકળ્યાં, તેઓથી માણસોનો ત્રીજો ભાગ
 ૧૯ મારીનંખાયો. કેમકે ઘોડાઓનું સામર્થ્ય તેઓનાં મહોમાં
 તથા તેઓનાં પુછડાંમાં છે ; કારણ કે તેઓનાં પુછડાં સાપનાં
 જેવાં, ને એ પુછડાંઓને માથાં હોયંછે જેથી તેઓ ઉપદ્રવ
 ૨૦ કરેછે. અને બાકીનાં જે માણસો તે અનર્થથી મારી નહિ
 નંખાયાં, તેઓએ પોતાના હાથનાં કામો સંબંધી એવો પરતાવો
 કીધા નહિ, કે તેઓ ભૂતોને તથા સોનાની તથા રૂપાની તથા
 પિત્તળની તથા પથ્થરની તથા લાકડાંની મૂર્તિઓ, જેઓને
 જોવાની તથા સાંભળવાની તથા ચાલવાની પણ શક્તિ નથી.
 ૨૧ તેઓને પૂજે નહિ. અને તેઓએ પોતાની હત્યાઓ વિષે તથા
 પોતાની માયા ક્રિયા વિષે તથા પોતાના વ્યભિચાર વિષે તથા
 પોતાની ચોરીઓ વિષે પરતાવો કીધા નહિ.

૧૦ અને મેં એક બીજો બળવાન દૂત આકાશથી ઉતરતો દીઠો,
 તે વાદળાથી વેષ્ટિત હતો, ને તેના માથા પર મેઘધનુષ્ય હતું,
 ને તેનું મહો સૂર્યના જેવું તથા તેના પગ અગ્નિના સ્તંભો જેવા
 ૨ હતા. અને તેના હાથમાં એક નાનું ઉઘડેલું પુસ્તક હતું, ને
 તેણે પોતાનો જમણો પગ સમુદ્ર પર તથા ડાબો પૃથ્વી પર
 ૩ મૂક્યો ; ને જમ સિંહ ગરજે, તેમ તેણે મોટે સાદે પોકાર
 કીધા, ને જ્યારે તેણે પોકાર કીધા ત્યારે સાત ગર્જના બોલી.
 ૪ અને જ્યારે તે સાત ગર્જના બોલી, ત્યારે હું લખવાનો હતો,
 પણ મેં આકાશથી એક વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, સાત

गर्जनाये जे जे वात कही, तेना पर तुं मुदा कर ने तेज्याने न
 लभ. अने जे दूतने समुद्र पर तथा पृथ्वी पर में उभो रहलो ५
 दीठा तेजे पोतानो जमयो हाथ आकाशनी भणी हुयो कीया,
 ने जे सदा सर्वकाण सुधी जेवेछे, जेजे आकाश तथा तेमांनो, ६
 ने पृथ्वी तथा तेमांनो, ने समुद्र तथा तेमांनो उत्पन्न कीयां,
 तेना सम आर्धने तेजे कछुं के, हुवे वार थरो नाह; पण ७
 सातमा दूतनी वाणीना दहाडाज्यामां; अटले ज्यारे ते वगाडवा
 लागशे त्यारे देवना भर्म जम तेजे पोताना दासोने, अटले ८
 भविष्यवादीज्याने, जणायो, तेम संपूर्ण थायछे. अने
 आकाशधी जे वाणी में सांभणी हती, तेजे इरीधी मारी साथे
 जोलतां कछुं के, तुं ज ने जे दूत समुद्र पर तथा पृथ्वी पर
 उभो छे, तेना हाथमांनुं उघडेसुं पुस्तक ले; ने में दूत पासे ९
 जर्धने तेने कछुं के, ते नानुं पुस्तक मने आप, ने तेजे मने कछुं
 के, ते से ने आर्धण, ने ते तारा पेठने कडवुं करशे पण तारा
 महोमां भयना जेवुं गण्युं लागशे. त्यारे हुं दूतना हाथमांधी १०
 नानुं पुस्तक लर्धने तेने आर्धगयो, ने मारा महोमां भयना
 सरभुं ते गण्युं हुतुं, पण तेने आधा पर भाइं पेठ कडवुं थयुं.
 अने तेज्या मने कहेछे के, घण्टा लोको तथा देशो तथा भाषाज्या ११
 तथा राजज्या विषे तारे भविष्यवात कहेवी जेधज्ये.

अने लाकडी जेवुं अक अइ मने अपायुं, ने मने कहेवामां ११
 जाव्युं के, तुं ठीठ ने देवनुं मंदिर तथा वेदी तथा त्यांना
 भजनाराज्यानुं भाप से; पण मंदिर अहार जे आगणुं छे २
 तेने भूकी दे, ने तेनुं भाप न ले, केमके विदेशीज्याने ते आपेसुं
 छे; तेज्या जेताणीस महिना सुधी पवित्र नगरने छुंदी
 नाअशे. अने मारा जे साक्षीने हुं जेवुं आपीश, के तेज्या ताठ ३
 पहरेला थर्धने अक हणर असें ने साठ दिवस सुधी भविष्य-
 वात करशे. जेतुननां जे जे आड तथा जे जे दीवी पृथ्वीना ४
 देवनी आगण उभां रहछे तेज्या जेज छे. अने जे कोर्ध ५
 तेज्याने उपदेव करवा आहे, तो तेज्यानां महोमांधी आग

- નિકળે છે ને તેઓના શત્રુઓને આઈનાખે છે, ને જો કોઈ તેઓને
 ૬ ઉપદ્રવ કરવા આહે તો તેમજ તેને માર્યા જવું પડે છે. તેઓને
 આકાશ બંધ કરવાનો અધિકાર છે, કે તેઓની ભવિષ્યવાતના
 દિવસોમાં વરસાદ ન વરસે ; ને પાણીઓ પર તેઓને અધિકાર
 છે કે તેને લોહીરૂપે બદલીનાખે, ને તેઓ જલલીવાર આહે
 ૭ તેલલીવાર પૃથ્વીને હરેક આકૃતથી મારે. અને જ્યારે તેઓ
 પોતાની સાક્ષી પુરી કરશે, ત્યારે જ શ્વાપદ હંડાણમાંથી
 નિકળે છે તે તેઓની સાથે લડાઈ કરશે, ને તેઓને ઝીંતશે તથા
 ૮ તેઓને મારીનાખશે. અને જો મોટું નગર આત્મિક રીતે
 સદ્દામ તથા મિસર કહેવાય છે, જ્યાં તેઓનો પ્રભુ વધસ્તંભે
 જડાયો, તે નગરના રસ્તામાં તેઓનાં મુડદાં [પડયાં રહે છે] ;
 ૯ ને લોકો તથા કુળો તથા ભાષાઓ તથા દેશોમાંથી ફેટલાએક
 સાંડાત્રણ દહાડાં સુધી તેઓનાં મુડદાં દેખે છે, ને તેઓનાં
 ૧૦ મુડદાંને કબરમાં મેલવા દેતા નથી. અને પૃથ્વી પરના રહેનારા
 એઓ વિષે આનંદ તથા હર્ષ કરે છે, ને એકબીજા પર ભેટ
 મોકલશે, કેમકે તે બે ભવિષ્યવાદીઓએ પૃથ્વી પરના
 ૧૧ રહેનારાઓને પાંડા દીધી હતી. અને સાંડાત્રણ દહાડા પછી
 દેવથી જીવનનો આત્મા તેઓમાં પેઠા, ને તેઓ પોતાને પાં
 હભા રહ્યા ; પછી તેઓના દેખનારાઓને મોટી બિહીક લાગી.
 ૧૨ અને તેઓએ આકાશમાંથી મોટી વાણી પોતાને કહેતાં
 સાંભળી કે, તમે હિયાં ચહડી આવો, ને તેઓ વાદળાએ
 આકાશમાં ચહડી ગયાં, ને તેઓના શત્રુઓએ તેઓને દીઠા.
 ૧૩ અને તે સમયે સોટો ધરતીકંપારો થયો, ને તે નગરનો દસમો
 ભાગ પડી ગયો, ને ધરતીકંપારાથી સાત હજાર માણસો
 મારીનંખાયાં, ને જો બાકી રહ્યાં તેઓ ગભરાયાં, ને આકાશનાં
 દેવને મહિમા આપ્યો.
 ૧૪ બીજો સંતાપ થઈ ગયો છે, જુઓ, ત્રીજો સંતાપ વહેલો
 આવે છે.
 ૧૫ અને સાતમા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આકાશમાં મોટી વાણીઓ
 થઈ, ને તેઓએ કહ્યું કે, આ જગતનું રાજ્ય આપણા પ્રભુનું

તથા તેના પ્રીસ્તનું થયું છે, ને તે સદા સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. અને જે ચોવીસ વડીલો દેવની આગળ પોતાના ૧૬ આસન પર બેઠા હતા, તેઓ હંધા પડ્યા ને દેવને ભજતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ દેવ, સર્વ સમર્થ, જે છે ને હતો, તારી સ્તુતિ અમે ૧૭ કરિયેછિયે કેમકે તે પોતાનું મોહું પરાક્રમ લીધું ને રાજ્ય કીધું છે. અને દેશોના લોક ધુસ્સે ભરાયા ને તારો કોપ આવ્યો; ને ૧૮ સમય એવો છે કે, મુએલાંનો ઈન્સાફ થાય, ને તારા સેવક એટલે ભવિષ્યવાદીઓ તથા પવિત્રો તથા તારા નામથી બિહીનારા, પછી તે નાના હોય કે મોટા હોય; તેઓને પ્રતિક્ષણ અપાય, તથા જેઓ પૃથ્વીનો નાશ કરનાર તેઓનો નાશ થાય.

અને આકાશમાં દેવનું જે મંદિર તે ઉઘડાયું, ને તેના ૧૯ મંદિરમાં તેના કરારની પેટી દેખાઈ; ને વીજળીઓ તથા વાણીઓ તથા ગરજનાઓ તથા ધરતીકંપારો થયાં તથા પુષ્કળ કરાં પડ્યાં.

અને આકાશમાં મોહું ચિન્હ દેખાયું, એટલે એક બાયડી ૧૨ સૂર્યથી વેષ્ટિત, ને તેના પગ તળે ચંદ્ર, ને તેના માથા પર બાર તારાનો મુગટ હતો. અને તે ગર્ભવતી હતી; ને જણવાનું કષ્ટ ૨ ભોગવતાં તથા પીડા પામતાં બૂમ પાડતી હતી. અને આકા- ૩ શમાં બીજું ચિન્હ પણ દેખાયું; જુઓ, અગ્નિરંગી મોટો અજગર જેને સાત માથાં ને દસ શીંગડાં; ને તેના માથાંઓ પર સાત મુગટ હતા; ને તેના પુછડાએ આકાશના તારાઓનો ૪ ત્રીજો ભાગ ખેંચીને તેઓને પૃથ્વી પર નાખ્યા. અને જે બાયડી જણવાની હતી, તેની આગળ તે અજગર ઉભો રહ્યો, એ માટે કે જ્યારે તે જણે ત્યારે તેના બાળકને ખાઈનાજે. અને તે ૫ નર બાળક જણી જે સઘળા દેશનાઓ પર સોઢાના દંડથી ધણીપણું કરનાર છે, ને તેનો બાળક દેવ પાસે તથા તેના રાજ્યાસન પાસે લઈ જવાયો. અને બાયડી અરણ્યમાં ૬ નહાઈ ત્યાં દેવે તેને સાડ તૈયાર કીધેલું એવું ઠેકાણું છે કે તેમાં તેઓ તેને બારસે ને સાઠ દહાડા સુધી પાજે.

- ૭ અને આકાશમાં લડાઈ હતી ; અને મીખાએલ તથા તેના દૂતો અજગરની સાથે લડયા ; ને અજગર તથા તેના દૂતો ૮ લડયા ; તો પણ તેઓ ઝીંત્યા નહિ, ને તેઓનું ઠેકાણું ફરી ૯ આકાશમાં મળ્યું નહિ. અને તે મોટા અજગર બહાર નંખાયો, એટલે તે જીનો સાપ જે બદો મૂકનાર તથા સેતાન કહેવાયછે, જે આખા જગતને ભુલાવેછે, તે પૃથ્વી પર નંખાયો,
- ૧૦ ને તે સુદ્ધાં તેના દૂતો પણ નંખાયા. ત્યારે આકાશમાં મોટી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હમણાં તારણ તથા પરાક્રમ તથા અમારા દેવનું રાજ્ય તથા તેના ખીસ્તનો અધિકાર છે ; કેમકે અમારા ભાઈઓનો અપવાદો જે અમારા દેવની આગળ રાત દહાડો તેઓ સામે અપવાદ કરેછે, તે
- ૧૧ નીચે ફેંકાયો છે. અને તેઓએ હલવાતના લોહીથી તથા પોતાની સાક્ષીની વાતથી એને ઝીંત્યો છે, ને મરણ સુધી
- ૧૨ તેઓએ પોતાના જીવ પર પ્રેમ કીધા નહિ. એ માટે, આ આકાશો તથા તેઓમાં રહેનારાઓ, તમે આનંદ કરો. આ પૃથ્વી તથા સમુદ્ર, તમને અક્ષોસ છે ; કેમકે સેતાન તમારી પાસે ઉતર્યો છે, ને તે બહુ ક્ષણિત છે કાંજ તે જાણેછે કે તેનો વખત થોડો છે.
- ૧૩ અને જ્યારે અજગરે જોયું કે પોતે પૃથ્વી પર ફેંકાયો ત્યારે જે બાયડી પુરૂષને જણી હતી તેને તેણે સતાવી.
- ૧૪ અને બાયડીને મોટા ગરૂડની જે પાંખ અપાઈ, એ માટે કે સાપના સન્મુખથી તે અરણ્યમાં પોતાને ઠેકાણે ઉડીજાય, ત્યાં સમય તથા સમયો તથા અડધા સમય સુધી તેનું
- ૧૫ પ્રતિપાલન કરાયછે. અને સાપે પોતાના મહોમાંથી નદીના જેવું બાયડીની પછવાડે પાણી નાખ્યું, એ માટે કે તેના
- ૧૬ પૂરથી તે તણાઈ જાય. અને પૃથ્વીએ તે બાયડીની સહાય કીધી, એટલે પૃથ્વી પોતાનું મહો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે
- ૧૭ પોતાના મહોમાંથી નાખી તેને પી ગઈ. અને અજગર બાયડી પર ધુરસે થયો, ને તેણીના બાકી સંતાન, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા પાળેછે, ને જેઓની પાસે ઈશુની સાક્ષા

એ, તેઓની સાથે લડવાને તે નિકળ્યો; ને તે સમુદ્રની રેતી પર ઉભો રહ્યો.

અને મેં એક શ્વાપદને સમુદ્રમાંથી નિકળતું દીઠું, જેને દસ ૧૩ શીંગડાં તથા સાત માથાં હતાં તથા તેનાં શીંગડાંઓ પર દસ મુગટ તથા તેનાં માથાંઓ પર દુર્ભાષણનાં નામો હતાં. અને ૨ જે શ્વાપદને મેં દીઠું, તે ચિત્તાના જેવું, ને તેના પગ રોંછના પગ જેવાં, ને તેનું મહો સિંહના મહો જેવું હતું. અને અજગરે પોતાનું પરાક્રમ તથા પોતાનું રાજ્યાસન તથા મોટો અધિકાર તેને આપ્યો. અને તેનાં માથાંઓમાંના એકને મેં મરણ પામે ૩ એટલા સુધી ઘાએલ થયલું દીઠું; ને તેનો પ્રાણહારી ઘા રૂઝાયો, ને આખા જગતે શ્વાપદને જોઈ અચરત કીધું. અને ૪ અજગરે શ્વાપદને અધિકાર આપ્યો હતો, એ મોટે તેઓએ તેનું ભજન કીધું, ને તેઓએ શ્વાપદનું પણ ભજન કીધું, ને કહ્યું કે, શ્વાપદ સરખું કોણ? એની સાથે કોણ લડી શકે છે? ને મોટી વાતો તથા દુર્ભાષણ બોલનાર મહો તેને અપાયું, ને ૫ બેહેતાળીસ મહિના સુધી તે ટકી રહે એવો અધિકાર તેને અપાયો. અને તેણે દેવને વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કરવા સાથે ૬ પોતાનું મહો ઉઘાડ્યું, કે તેના નામનું તથા તેના સ્થાનનું તથા આકાશમાં રહેનારાઓનું દુર્ભાષણ તે કરે. અને તેને ૭ અપાયું કે પવિત્રોની સાથે લડે, ને તેઓને ઝીંતે, ને સર્વ કુળ તથા લોક તથા ભાષા તથા દેશ પર તેને અધિકાર અપાયો. અને પૃથ્વી પરના સર્વ રહેનારા, જેનાં નામ સૃષ્ટિના ૮ મંડાણથી મારીનાએલા હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં નથી, તેઓ તેને ભજશે. જો કોઈને કાન છે તો તે સાંભળે. ૯ જો કોઈ દાસપણમાં લઈ જાય છે, તો તે દાસપણમાં જશે; જો ૧૦ કોઈ તરવારથી મારીનાએ છે, તો તેને તરવાથી માર્યા જેવું પડે છે. હિયાં પવિત્રોની સહનતા તથા વિશ્વાસ છે.

અને મેં પૃથ્વીમાંથી બીજા એક શ્વાપદને નિકળતું દીઠું; ૧૧ ને ઘેટડાનાં જેવાં તેને બે શીંગડાં હતાં, ને અજગરની પહે તે

- ૧૨ બોલ્યું. અને પહેલા શ્વાપદનો સર્વ અધિકાર તેની આગળ તે કરેછે, ને જે પહેલા શ્વાપદનો પ્રાણહારી ધા રૂઝાયો હતો, તેનું
- ૧૩ ભજન પૃથ્વીથી તથા તે પરના રહેનારાઓથી કરાવેછે; ને તે મોટાં ચિન્હો કરેછે, એવાં કે માણસોની આગળ આકાશથી
- ૧૪ પૃથ્વી પર અગ્નિ વરસાવેછે. અને જે ચિન્હો શ્વાપદની આગળ કરવાનાં તેને અપાયાં, તેઓવડે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે ભુલાવેછે, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે કહેછે કે, જે શ્વાપદ તરવારનો ધા પામેલો ને જીવતો રહ્યો, તેને સ્ત્રી
- ૧૫ મૂર્તિ કરો. અને તેને, એટલે શ્વાપદની મૂર્તિને, પ્રાણ આપવાનું એને અપાયું, એવું કે શ્વાપદની મૂર્તિ બોલે, ને જેટલા શ્વાપદની મૂર્તિને નહિ ભજ્યે તેટલા મારીનંખાય એવું
- ૧૬ પણ તે કરે. અને નાના તથા મોટા, ધનવાન તથા દરિદ્રી, સ્વતંત્ર તથા દાસ, તે સર્વને તે એમ કરાવેછે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાથ પર અથવા પોતાનાં કપાળ પર નિશાની લે.
- ૧૭ વળી જેને તે નિશાની અથવા શ્વાપદનું નામ અથવા તેના નામની ગણતી છે, તે વગર ખીજા કોઈથી કુંઈ વેચાય લેવાય
- ૧૮ નહિ, એમ પણ કરાવેછે. હિયાં જ્ઞાન છે; જેને બુદ્ધિ છે તે શ્વાપદની ગણતી ગણે, કેમકે તે એક માણસની ગણતી છે, ને તેની ગણતી છસેં છાસેટ છે.

- ૧૪ અને મેં જોયું, ને જુઓ, શીઓન પહાડ પર હલવાન ઉભું રહ્યું, ને તેની સાથે એક લાખ ચુમ્માળીસ હજાર હતા જેઓનાં કપાળ પર તેનું તથા તેના બાપનું નામ લખ્યું હતું. અને ઘણાં પાણીના અવાજનાં જેવી તથા મોટી ગર્જનાના અવાજના જેવી આકાશમાંથી મેં વાણી સાંભળી; ને વીણા વગાડનારાઓ પોતાની વીણા વગાડતા હોય એવી વાણી મેં
- ૩ સાંભળી. અને રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની તથા વડીલોની આગળ તેઓ નંવા કીર્તન જેવું ગાયછે; ને પૃથ્વીથી જે એક લાખ ચુમ્માળીસ હજાર ખરીદેલા હતા, તેઓ વગર
- ૪ કોઈ તે કીર્તન શીખી ન શક્યું. બાધડીઓની સાથે જેઓ

અશુદ્ધ નથી થયા તેઓ એ છે; કેમકે તેઓ કુંઆરા છે, ને હલવાન જ્યાં જાયછે ત્યાં તેની પાછળ જ આસેછે તેઓ એ છે, તેઓ દેવને તથા હલવાનને સાઠ પ્રથમ રૂળ થવાને માણસમાંથી ખરીદેલા હતા; ને તેઓનાં મહોમાં જીવું ન હતું, ૫ તેઓ નિર્દોષ છે.

અને મેં બીજા એક દૂતને અંતરીક્ષમાં ઉડતો દીઠો, ને પૃથ્વી ૬ પરના રહેનારાઓમાં, એટલે સર્વ દેશમાં તથા કુળમાં તથા ભાષામાં તથા લોકમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરવાને, તેની પાસે અનાદિ સુવાર્તા હતી; ને તે મોટી વાણીએ કહેછે કે, દેવથી ૭ બિહો ને તેને મહિમા આપો, કેમકે તેના ન્યાયકરણનો સમય આવ્યો છે, ને જોએ આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર તથા પાણીના ઝરાઓને ઉત્પન્ન કરીયાં, તેને ભજો.

અને વળી બીજો એક દૂત પાછળ આવીને એમ બોલતો ૮ હતો કે, પડયું રે, પડયું; મોટું બાબલોન, જોએ પોતાના વ્યભિચારના કોપનો દાક્ષરસ સર્વ દેશનાઓને પાપો છે.

અને વળી ત્રીજો દૂત તેઓની પાછળ આવીને મોટી ૯ વાણીએ બોલતો હતો કે, શ્વાપદને તથા તેની મૂર્તિને જો કોઈ પૂજે, ને નિશાની પોતાના કપાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર લે; તો તે પણ દેવના કોપનો દાક્ષરસ, એટલે જ ૧૦ તેના કોપના વાટકામાં નરો રેડેલો છે, તેમાંથી તે પીશે; ને પવિત્ર દૂતોની આગળ તથા હલવાનની આગળ આગમાં તથા ગંધકમાં તે પીડાએલો થશે; ને તેઓની પીડાનો ૧૧ ધૂમાડો સદા સર્વકાળ સુધી ચહડેછે; ને જોએ શ્વાપદને તથા તેની મૂર્તિને ભજેછે તથા જ કોઈ તેના નામની નિશાની લેછે, તેઓને રાત દહાડો વિશામો નથી. હિયાં પવિત્રોની ૧૨ સહનતા, એટલે જોએ દેવની આજ્ઞા તથા ઈશુનો વિશ્વાસ પાળેછે તેઓની સહનતા, છે.

અને આકાશથી એક વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, ૧૩. તું એમ લખ કે, હમણાંથી જ મરનારાઓ પ્રભુમાં મરણ પામેછે, તેઓને ધન્ય છે; આત્મા કહેછે હા, એ માટે કે

તેઓ પોતાની મહેનતથી વિશામો પામે ; કેમકે તેઓનાં કામ તેઓની પાછળ આવશે.

૧૪ અને મેં જોયું, ને જુઓ, ઉજળું વાદળું ને વાદળા પર માણસના દિકરાનાં જવો એક બેઠેલો, જેના માથા પર સોનાનો

૧૫ મુગટ હતો, ને જેના હાથમાં ધારવાળું દાતરડું હતું. અને મંદિરમાંથી બીજા એક દૂતે નિકળીને વાદળા પર બેઠેલાને મોટી વાણીએ હાંક મારી કે, તું તારું દાતરડું લગાડીને કાપ, કેમકે કાપવાની વેળા આવી છે, કારણ કે પૃથ્વીનાં ફળ પૂરાં પાક્યાં

૧૬ છે. અને વાદળા પર બેઠેલાએ પૃથ્વી પર પોતાનું દાતરડું નાખ્યું, ને પૃથ્વીનાં ફળ કપાયાં.

૧૭ અને આકાશમાંના મંદિરમાંથી બીજા એક દૂત નિકળ્યો,

૧૮ તેને પણ ધારવાળું દાતરડું હતું. અને બીજા દૂત, એટલે જેને અગ્નિ પર અધિકાર છે તે, વેદીથી નિકળ્યો ; ને તેણે જેને ધારવાળું દાતરડું હતું તેને મોટી વાણીએ કહ્યું કે, તું તારું ધારવાળું દાતરડું લગાડીને પૃથ્વીના દાક્ષવેલાના ઝૂમખાને

૧૯ લણી લે, કેમકે તેની દાક્ષ પાકી ચુકી છે. ત્યારે તે દૂતે પોતાનું

દાતરડું પૃથ્વી પર નાખ્યું, ને પૃથ્વીના દાક્ષવેલાનું લણી લીધું,

૨૦ ને દેવના કોપના મોટા દાક્ષકુંડમાં નાખ્યું. અને દાક્ષકુંડમાંનું

શહેર બહાર છુંદાયું, ને દાક્ષકુંડમાંથી લોહી ઘોડાઓની લગામે

સુધી, બસેં મૈલ લગી, વહી નિકળ્યું.

૧૫ અને બીજાં મોટું તથા આશ્ચર્યવાન ચિન્હ આકાશમાં મેં દીઠું, એટલે સાત દૂત ને તેઓની પાસે છેલ્લા સાત અનર્થ હતા, કેમકે તેઓમાં દેવનો કોપ પૂરો કીધેલો છે.

૨ અને મેં જાણે કે અગ્નિ ભિજેલો ચળકતો સમુદ્ર દીઠો, ને જોયો શ્વાપદ પર તથા તેની મૂર્તિ તથા તેના નામની ગણતી પર જય પામ્યા હતા, તેઓ તે ચળકતા સમુદ્ર પાસે ઉભા

૩ રહેતા હતા, ને તેઓની પાસે દેવની વીણાઓ હતી. અને તેઓ દેવનાં સેવક મુસાનું કીર્તન તથા હલવાનનું કીર્તન ગાતાં કહે છે કે, ઓ પ્રભુ દેવ, સર્વસમર્થ, તારાં કામ મોટાં તથા આશ્ચર્યવંત

છે, ઓ દેશોના રાજા, તારા માર્ગ ન્યાયી તથા ખરા છે. ઓ ૪
 પ્રભુ, તારાથી કોણ નહિ બિહીશે, ને તારાં નામનો મહિમા
 કોણ નહિ કરશે? કેમકે એકલો તું પવિત્ર છે; કેમકે સઘળા
 દેશનાઓ આવશે ને તારી આગળ ભજન કરશે; કેમકે તારાં
 ન્યાયકરણ મગદ થયાં છે.

અને ત્યાર પછી મેં જોયું, ને આકાશમાં શાહેદીના મંડપનું ૫
 મંદિર ઉઘડાયું; ને જે સાત દૂતની પાસે સાત અનર્થ હતા, ૬
 તેઓ ખરાં તથા ચળકતાં જવેરવેષ્ટિત તથા છાતીએ સુંનાના
 પટકા બાંધેલા એવા મંદિરમાંથી નિકળ્યા. અને ચાર માણી- ૭
 ઓમાંના એકે તે સાત દૂતને સુંનાનાં સાત ખ્યાલાં જે સદા
 સર્વકાળ સુધી જીવનાર દેવના કોપથી ભરેલાં હતાં તે આપ્યાં.
 અને દેવના મહિમાથી તથા તેના પરાક્રમથી મંદિર ધૂમાડે ૮
 ભરાઈ ગયું, ને સાત દૂતના સાત અનર્થ પૂરા ન થયા, ત્યાં
 સુધી કોઈથી મંદિરમાં પેસાયું નહિ.

અને એક મોટી વાણી મંદિરમાંથી મેં સાંભળી, તેણે સાત ૧૬
 દૂતને એમ કહ્યું કે, તમે જાઓ ને દેવના કોપનાં સાત ખ્યાલાં
 પૃથ્વી પર રેડો.

અને પહેલો દૂત ગયો, ને તેણે પોતાનું ખ્યાલું પૃથ્વી પર ૨
 રેડ્યું, ને જે માણસો શ્વાપદની નિશાની રાખતાં હતાં ને
 તેની મૂર્તિને ભજતાં હતાં, તેઓ પર ખરાબ તથા દુઃખ-
 દાયક ઘાટું થયું.

અને બીજાએ પોતાનું ખ્યાલું સમુદ્ર પર રેડ્યું, ને તે મુડદાના ૩
 લોહી સ્તરખો થયો, ને હરેક જીવતો માણી જે સમુદ્રમાં
 હતો તે મરીગયો.

અને ત્રીજાએ પોતાનું ખ્યાલું નદીઓ પર તથા પાણીના ૪
 ઝરાઓ પર રેડ્યું, ને તેઓ લોહી થયાં. અને પાણીના ૫
 દૂતને એમ બોલતાં મેં સાંભળ્યો કે, ઓ પવિત્ર, જે છે ને
 હતો, તું ન્યાયી છે, કેમકે એવો ન્યાય તેં કીધો છે; કારણ ૬
 કે તેઓએ તારા પવિત્રોનું તથા ભવિષ્યવાદીઓનું લોહી

વહેવડાવ્યું, ને તેં તેઓને લોહી પીવાને આપ્યું છે; તેઓ ૭ લાયક છે. અને વેદીમાંથી બીજાને એમ કહેતાં મેં સાંભળ્યો કે, હા, એ પ્રભુ દેવ સર્વસમર્થ, તારો ઈન્સાફ સત્ય તથા ન્યાયી છે.

૮ અને ચોથાએ પોતાનું ખ્યાલું સુરજ પર રેડ્યું; ને આગથી ૯ માણસોને બાળીનાખવું તેને અપાયું; ને માણસો મોટી આંચથી દાઝ્યાં, ને દેવ જને આ અનર્થો પર અધિકાર છે, તેના નામનું દુર્ભાષણ કીધું, ને તેઓએ તેને મહિમા આપવા સારૂ પશ્ચાત્તાપ કીધો નહિ.

૧૦ અને પાંચમાએ પોતાનું ખ્યાલું શ્વાપદના રાજ્યાસન પર રેડ્યું; ને તેના રાજ્ય પર અંધારૂં થઈ ગયું; ને તેઓએ ૧૧ પીડાને લીધે પોતાની જીભને કરડી, ને પોતાની પીડાઓને લીધે તથા પોતાનાં ધારાંને લીધે આકાશના દેવનું દુર્ભાષણ કીધું; ને તેઓએ પોતાનાં કામો સંબંધી પશ્ચાત્તાપ કીધો નહિ.

૧૨ અને છઠ્ઠાએ પોતાનું ખ્યાલું મોટી નદી એટલે ક્ષત પર રેડ્યું, ને તેનું પાણી સુકાઈ ગયું, એ માટે કે ઉગમણથી જે રાજ્યો

૧૩ આવનાર છે તેઓનો રસ્તો તૈયાર થાય. અને તે અજગરના મહોમાંથી તથા શ્વાપદના મહોમાંથી તથા જૂઠા ભવિષ્યવાદીના મહોમાંથી [નિકળતા] ત્રણ અશુદ્ધ આત્મા, દેડકા જેવા,

૧૪ મેં દીઠા; કેમકે તેઓ ચિન્હો કરનારા ભૂતોના આત્મા છે, કે જેઓ આખા જગતના રાજ્યો પાસે બહાર જાય છે એ માટે કે સર્વસમર્થ દેવના મોઠા દિવસની લડાઈને સારૂ

૧૫ તેઓ તેઓને એકઠા કરે. (જુઓ ચોરની પઠે હું આવું છું, જે જગજ્ઞ રહે છે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર એવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને તેની લાજ તેઓ ન દેખે, તેને ધન્ય છે).

૧૬ ત્યારે હેત્રી ભાષામાં હારમાગેદોન કહેવાએ તે ઠેકાણે, તેઓએ તેઓને એકઠા કીધા.

૧૭ અને સાતમાએ પોતાનું ખ્યાલું વાતાવરણમાં રેડ્યું, ને આકાશના મંદિરના રાજ્યાસનમાંથી મોટી વાણી એમ કહેતી

૧૮ નિકળી કે, થઈરહ્યું; ને વીજળીઓ તથા વાણીઓ તથા

ગર્જનાઓ થયાં ; ને વળી મોટા ધરતીકંપારો થયો એવો ભયંકર તથા એવો મોટો કે માથુસો પૃથ્વી પર ઉત્પન્ન થયાં સ્યારથી એના જીવો થયો નહોતો. અને મોટા નગરના ૧૯ ત્રણ ભાગ થયા, ને દેશોનાં નગરો પડયાં ; ને મોટા બાબલોનની યાદ દેવને આવી, એ મોટે કે તે પોતાના સખત કોપના દાક્ષરસનું ખ્યાલું તેને આપે. અને હરેક બેટ નહાઠો, ૨૦ ને પાહાડો દેખાયા નહોતા. અને મોટાં કરાં, આસરે એક ૨૧ એક મણનાં, આકાશથી માથુસો પર પડેછે, ને કરાંના અનર્થને લીધે માથુસોએ દેવનું દુર્ભાષણ કીધું, કેમકે તેનો અનર્થ અતિશય મોટો છે.

અને જે સાત દૂતની પાસે તે સાત ખ્યાલાં હતાં, તેઓમાંનો ૧૭ એક આવ્યો, ને મારી સાથે બોલતાં કહ્યું કે, આવ ને જે મોટી વેશ્યા ઘણા પાણી પર બેઠેલી છે, તેનો દંડ હું તને દેખાડીશ. તેની સાથે પૃથ્વીના રાજાઓએ વ્યભિચાર કીધો છે, ને તેના ૨ વ્યભિચારના દાક્ષરસથી પૃથ્વીના રહેનારા છાકટા થયા. અને તે મને આત્માએ અરણ્યમાં લઈગયો ; ને એક કીરમજી ૩ રંગના શ્વાપદ પર એક બાયડી બેઠેલી મેં દીઠી ; તે શ્વાપદ દુર્ભાષણનાં નામથી ભરેલું, ને તેને સાત માયાં ને દસ શીંગડાં હતાં. અને તે બાયડી જાંબુરંગી તથા કીરમજી વસ્ત્ર પહેરેલી ૪ હતી, ને સોનાએ તથા મુલ્યવાન પાષાણે તથા મોતીએ સણગારેલી હતી, ને તેના વ્યભિચારના અમંગળપણાથી તથા અશુદ્ધપણાથી ભરેલું તેના હાથમાં સોનાનું ખ્યાલું હતું. અને ૫ તેના કપાળ પર એક નામ લખેલું હતું, એટલે, મર્મ, મોહું બાબલોન, વેશ્યાની તથા પૃથ્વીના અમંગળપણાની માતા. અને ૬ મેં તે બાયડીને પવિત્રોના લોહીથી તથા ઈશુના શાહેદોના લોહીથી પીધેલી દીઠી. અને હું તેને જોઈને મોટા આશ્ચર્યથી અચરત થયો. અને દૂતે મને કહ્યું કે, તું કેમ અચરત થયો છે ? ૭ બાયડીનો તથા તેને હંચકનાર શ્વાપદ, જેને સાત માયાં તથા દસ શીંગડાં હોયછે, તેનો મર્મ હું તમને કહીશ. જે શ્વાપદ તેં ૮

દીઠું તે હુનું ને નથી; ને તે હુંડાણમાંથી નિકળવાનું તથા
 નાશમાં જવાનું છે. અને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓ જાઓનાં
 નામ જગતના મંડાણથી જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં નથી, તેઓ
 જે શ્વાપદ હુનું ને નથી ને આવનાર છે તે જોઈને આશ્ચર્ય
 ૯ પામશે. જે મન જ્ઞાન રાખનાર તે હિયાં છે. તે સાત માયાં
 ૧૦ સાત પહાડ છે, તેઓ પર બાયડી બેઠી છે; ને તેઓ સાત રાજ્ય
 છે; પાંચ પડયા છે, ને એક છે, ને બીજો હજી સુધી આવ્યો
 નથી; ને જ્યારે તે આવશે ત્યારે થોડી વાર તેને રહેવું પડશે.
 ૧૧ અને જે શ્વાપદ હુનું ને નથી, તેજ પણ આઠમો છે, ને તે
 ૧૨ સાતમાંનો એક છે; ને તે નાશમાં જાય છે. અને જે દસ
 શીંગડાં તેં દીઠાં છે તેઓ દસ રાજ્ય છે, એઓ હજી સુધી રાજ્ય
 પામ્યા નથી; પણ શ્વાપદની સાથે એક ઘડીભર રાજ્યોના
 ૧૩ જેવો અધિકાર પામે છે. એઓ એક મતના છે, ને એઓ
 ૧૪ પોતાનું પરાક્રમ તથા અધિકાર શ્વાપદને સોંપા દે છે. એઓ
 હલવાનની સાથે લડશે, ને હલવાન એઓને ઝીંતશે, કેમકે તે
 પ્રભુઓનો પ્રભુ તથા રાજ્યોનો રાજ્ય છે; ને તેની સાથે જાઓ
 છે, એટલે તેડેલા તથા પસંદ કરેલા તથા વિશ્વાસુ તેઓ [પણ
 ૧૫ ઝીંતશે]. અને તે મને કહે છે કે, જે પાણી તેં દીઠાં છે, જ્યાં તે
 વેશ્યા બેઠી છે, તેઓ લોકો તથા સમુદાય તથા દેશો તથા
 ૧૬ ભાષાઓ છે. અને જે દસ શીંગડાં તથા શ્વાપદ તેં દીઠાં, તેઓ
 તે વેશ્યાનો દ્વેષ કરશે, ને તેને તજેલી તથા નાંગી કરશે, ને તેનું
 ૧૭ માંસ ખાશે, ને આગથી તેને બાળીનાખશે. કેમકે દેવે તેઓનાં
 મનમાં એવું મૂક્યું છે કે તેઓ તેની ઈચ્છા પૂરી કરે, ને એક
 મતના થાય, ને દેવની વાતો પૂરી કરાશે ત્યાં સુધી તેઓ પોતાનું
 ૧૮ રાજ્ય શ્વાપદને સોંપે. અને જે બાયડીને તેં દીઠી છે, તે તે મોટું
 શહેર છે જે પૃથ્વીના રાજ્યો પર રાજ્ય કરે છે.

૧૯ એ પછી બીજા એક દૂતને આકાશથી ઉતરતો મેં દીઠા;
 તેને મોટો અધિકાર હતો; ને તેના મહિમાથી પૃથ્વી મકાશિત
 ર થઈ. અને તેણે મોટી વાણીએ કહ્યું કે, પડ્યું રે, પડ્યું, મોટું

બાબલોન, ને ભૂતોનું રહેઠાણ તથા હરેક અશુદ્ધ આત્માનો
વાસો, ને હરેક અશુદ્ધ તથા દેખ્ય પક્ષીનો વાસો તે થયું છે.
કેમકે તેના વ્યભિચારના કોપના દાક્ષરસથી સર્વ દેશનાઓ ૩
પડેલા છે, ને પૃથ્વીપરના રાજાઓએ તેની સાથે વ્યભિચાર
કીધા છે, ને પૃથ્વીપરના વેપારી તેના સુખભોગની અધિકતાથી
ધનવાન થયા છે.

અને આકાશમાંથી બીજી એક વાણી એમ કહેતી મેં ૪
સાંભળી કે, ઓ મારા લોક, તેમાંથી નિકળો એ માટે કે તમે
તેનાં પાપના ભાગિયા ન થાઓ, ને તેના અનર્થમાંનું કંઈ ન
પામો; કેમકે તેનાં પાપ આકાશ સુધી પહોંચ્યાં છે, ને દેવે તેના ૫
અન્યાયોની યાદ કીધી છે. જેમ તેણે ભરી આપ્યું તેમ તેને ૬
ભરી આપો, ને તેની કરણીઓ પ્રમાણે તેને બમણું આપો;
જે પ્યાલું તેણે મેળવીને ભર્યું છે તેમાં તેને સાડા બમણું મેળવીને
ભરો. તેણે પોતાને જટલું મહિમાવાન કીધું ને સુખભોગ ૭
કીધા, તેટલી પીડા તથા ખેદ તેને આપો, કેમકે તે પોતાના
મનમાં કહેછે કે, હું રાણી બેઠી છું, હું વિધવા નહિજ ને ખેદ
પામનારી નહિજ; એ માટે એક દહાડામાં તેના અનર્થો એટલે ૮
મરણ તથા ખેદ તથા દુકાળ આવશે, ને તે અન્નિથી બાળી
નંખાશે; કેમકે પ્રભુ દેવ જણે તેનો ન્યાય કીધા, તે સમર્થ છે.
અને પૃથ્વીના જે રાજાઓએ તેની સાથે વ્યભિચાર તથા ૯
વિલાસ કીધા, તેઓ જ્યારે તેના બળવાનો ધૂમાડો દેખશે,
ત્યારે તે સંબંધી રડશે, ને વિલાપ કરશે, ને તેની પીડાની ૧૦
બિહીંકને લીધે આઘા ઉભા રહીને કહશે કે, હાય હાય! હાય
હાય! તે મોહું નગર બાબલોન, તે બળવાન નગર! કેમકે
એક ઘડીમાં તારો દંડ આવ્યો છે. અને પૃથ્વી પરના વેપારી ૧૧
પણ તે સંબંધી રડેછે ને વિલાપ કરેછે, કેમકે હવેથી કોઈ
તેઓનો માલ વેચાતો લેનાર નથી; તે માલ એવો કે સોનું ૧૨
તથા રૂપું તથા મૂલ્યવાન પાષાણ તથા મોતી તથા કુમાસી ને
જાંબુરંગી ને રેશમી ને કિરમણ વસ્ત્ર તથા સર્વ જાતનું સુગંધી
કાબટ તથા હાથીદાંતનાં સર્વ જાતનાં પાત્ર તથા મૂલ્યવાન કાષ્ટનાં

- તથા પિત્તળનાં તથા લોઢાનાં તથા સંગમરમરનાં સર્વ જાતનાં
- ૧૩ પાત્ર તથા તબલ તથા તેજના તથા ધૂપવસ્તુઓ તથા અત્તર તથા લોખાન તથા દાક્ષરસ તથા તેલ તથા ઝીંચો મેદો તથા ઘઉં તથા ઢોરો તથા ઘેટાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા ગુલામો
- ૧૪ તથા માણસોના માણ. અને તારા જીવનાં ઇચ્છિત ક્ષણ તારી પાસેથી ગયાં છે, ને સર્વ શોભાવાન તથા તેજસ્વી પદાર્થ તારી પાસેથી [નિકળીને] નાશ પામ્યા છે, ને હવેથી નહિજ
- ૧૫ મળશે. એ વસ્તુઓના વેપારી કે જેઓ તેથી ધનવાન થયા, તેઓ તેની ખીડાની પિહીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા
- ૧૬ આઘા ઉભા રહીને કહેશે કે, હાય હાય! તે મોટું નગર, જે કુમાસી તથા જાંબુરંગી તથા કિરમજી વસ્ત્રો પહેરેલું, ને સોનાથી તથા મૂલ્યવાન પાષાણથી તથા મોતીથી સજાગારેલું;
- ૧૭ કેમકે એક ઘડીમાં એટલી મોટી સંપત નષ્ટ થઈ છે. અને સર્વ નાપુદા ને સર્વ સંકર કરનારા ને ખલાશીઓ ને જટલા
- ૧૮ લોક સમુદ્ધ પર કામ કરેછે, તેઓ આઘા ઉભા રહ્યા, ને તેઓએ તેના બળવાનો ધૂમાડો દેખીને ખૂમ પાડતાં કહ્યું કે,
- ૧૯ આ મોટા નગર સરખું કયું છે? ને તેઓએ પોતાનાં માથાં પર ધૂળ નાખી, ને રડતાં તથા વિલાપ કરતાં મોટે સ્વાદે કહ્યું કે, હાય હાય! હાય હાય! તે મોટું નગર જેની સંપત્તિથી જે સર્વને સમુદ્ધ પર વહાણ હતાં તેઓ ધનવંત થયા, કેમકે તે એક
- ૨૦ ઘડીમાં ઉજડ થયું; આ આકાશ તથા પવિત્રો તથા પ્રેરિતો તથા ભવિષ્યવાદીઓ, તે પર તમે આનંદ કરો, કેમકે દેવે તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો.
- ૨૧ અને એક બળવાન દૂતે મોટી ઘંટીના પડના જેવો એક પથ્થર હંચકી લીધો, ને સમુદ્ધમાં તે નાખીને કહ્યું કે, બાપસોન તે મોટું નગર એમજ અપાઠથી નંખાશે ને ફરી કદી દેખાશે
- ૨૨ નહિ. અને વીણા વગાડનારા તથા ગાનારા તથા વાંશળી વગાડનારા તથા રથશીંગડું વગાડનારાઓને સ્વાદ ફરી તારામાં સંભળાશે નહિ; ને હરકંઈ કારીગરીનો કોઈ કારીગર ફરી તારામાં દેખાશે નહિ; ને ઘંટીનો અવાજ તારામાં ફરી

સંભળાશે નહિ; ને દીવાનું અજવાળું તારામાં ફરી પ્રકાશશે ૨૩
 નહિ; ને વર તથા કન્યાની વાણી તારામાં ફરી સંભળાશે
 નહિ; કેમકે તારા વેપારી જગતનાં મોટાં માથુસ હતાં; કાંજે
 તારી માયાક્રિયાથી સર્વ દેશમાંનાં ભુલાવાયાં. અને ભવિષ્ય- ૨૪
 વાદીઓનું તથા પવિત્રોનું તથા પૃથ્વી પર જલલાં મારીનંખાયાં,
 તે સ્વપ્નાનું સોહી પણ તેમાંથી જડ્યું હતું.

તે પછી આકાશમાં મોટા સમુદાયના જેવી મોટી વાણી ૧૯
 એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હાલેલુયા, આપણા દેવને તારણ
 તથા મહિમા તથા પરાક્રમ છે; કેમકે તેનાં ન્યાયકરણો ખરાં ૨
 તથા ન્યાયી છે; કેમકે જે મોટી વેશ્યાએ પોતાના બ્યભિચારથી
 પૃથ્વીને બગાડી, તેનો તેણે ન્યાય ઠરાવ્યો છે, ને પોતાના
 સેવકોના સોહીનો બદલો તેના હાથમાંથી લીધો છે. અને ૩
 તેઓએ ફરી કહ્યું કે, હાલેલુયા. અને તેનો ધૂમાડો સદા
 સર્વકાળ ચહડે છે. અને ચોવીસ વડીલો તથા ચાર માણીઓ ૪
 પગે પડયા, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલા દેવનું ભજન કરતાં કહ્યું,
 આમેન; હાલેલુયા. અને રાજ્યાસનમાંથી એવી વાણી ૫
 નિકળી કે, આપણા દેવના સર્વ સેવકો, તેનાથી બિહીનારા,
 નાના તથા મોટા, તમે તેની સ્તુતિ કરો. અને મોટાં સમુદાયના ૬
 જેવી વાણી તથા ઘણાં પાણીના જેવી વાણી તથા ભારે
 ગર્જનાઓના જેવી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હાલેલુયા;
 કેમકે પ્રભુ આપણો દેવ, જે સર્વસમર્થ, તે રાજ્ય કરે છે.
 આપણે હર્ષ તથા આનંદ કરિયે ને તેને મહિમા આપિયે; ૭
 કેમકે હલવાનના સમ્રાજનો દિવસ આપ્યો છે, ને તેની કન્યાએ
 પોતાને તૈયાર કીધી છે. અને તે તેજસ્વી તથા શુદ્ધ કુમાસી ૮
 વસ્ત્ર પહેરે એમ તેણીને અપાયું; કાંજે તે કુમાસી વસ્ત્ર
 પવિત્રોનું ન્યાયીપણું છે. અને તે મને કહે છે કે, તું એમ સખ ૯
 કે હલવાનના સમ્રાજમણને સાડા જે તેડાએલા છે તેઓને ધન્ય
 છે. અને તે મને કહે છે કે, દેવની ખરી વાતો એ છે. અને હું ૧૦
 તેને ભજવાને તેના પગ આગળ પડ્યો, પણ તે મને કહે છે કે,

જોજે, એવું ન કર ; હું તારો સાથીદાસ ને ઈશુની સાક્ષી રાખનારા તારા ભાઈઓમાંનો એક છું ; દેવનું ભજન કર ; કેમકે ઈશુની સાક્ષી તો ભવિષ્યવાદનો આત્મા છે.

૧૧ અને આકાશ ઉઘડેલું મેં દીધું ; ને જીઓ, શ્વેત ઘોડા ને તે પર જે બેઠેલો તે વિશ્વાસુ તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે

૧૨ ન્યાયીપણાથી ન્યાય તથા લંડાઈ કરેછે. અને તેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા છે, ને તેના માથા પર ઘણા મુગંટ છે ; ને તેનું એવું નામ લખેલું કે જે પોતા શિવાય બીજો કાંઈ જાણતો નથી.

૧૩ અને તે લોહી છંટાયલા વસ્ત્રથી વેષિત છે ; ને તેનું નામ

૧૪ દેવનો શબ્દ કહેવાયછે. અને આકાશમાં જે સૈન્ય તેઓ શ્વેત ઘોડા પર ઉજળાં તથા શુદ્ધ કુમાસી વસ્ત્રે પહેરેલાં તેની પાછળ

૧૫ ગયાં. અને તેના મહોમાંથી ધારવાળી એક તરવાર નિકળેછે ;

એ માટે કે તેથી વિદેશીઓને તે મારે, ને લોઠાના દંડથી તેઓ પર તે ધણીપણું કરશે ; ને સર્વસમર્થ દેવના સખત

૧૬ કોપનો દાક્ષકુંડ તે છુંદેછે. અને તેના વસ્ત્ર પર તથા તેની જાંઘ પર એ નામ લખ્યું છે, એટલે રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ.

૧૭ અને મેં એક દૂત સૂર્યમાં ઉભો રહેલો દીધો, ને તેણે અંતરીક્ષમાં ઉડનારા સર્વ પક્ષીઓને મોટી સાદે હાંક મારી કે, તમે આવો ને દેવના મોટા જમણને સાફ એકઠા થાઓ ;

૧૮ એ સાફ કે રાજાઓનું માંસ તથા સેનાપતિઓનું માંસ તથા સામર્થ્યવાનોનું માંસ તથા ઘોડાઓનું તથા તેમના પર બેસનારાઓનું માંસ તથા સર્વ છુટાં તથા દાસનું નાના તથા મોટાનું માંસ તમે ખાઓ.

૧૯ અને શ્વાપદ તથા પૃથ્વીના રાજાઓ તથા તેઓનાં સૈન્યને ઘોડા પર બેઠેલાની સાથે તથા તેનાં સૈન્યની સાથે લડવાને

૨૦ એકઠાં થએલાં મેં દીધાં. અને શ્વાપદ પકડાયું, ને તેની આગળ જે જીઠા ભવિષ્યવાદીએ ચિન્હો દેખાડયાં કે જ્યાં વડે તેણે શ્વાપદની નિશાની લેનારાઓને તથા તેની મૂર્તિ ભજનારાઓને ભુલાવ્યા તે પછુ તેની સાથે [પકડાયો]. એ

અને જીવતાં જ ગંધકથી બળનારી અગ્નિપાર્થમાં ફેંકાયા. અને ૨૧
જે બાકી તેઓ ઘોડા પર બેઠેલાના મહોમાંથી જે તરવાર
નિકળી, તેથી મારીનંખાયા ; ને તેઓના માંસથી સઘળાં
પક્ષી તૃપ્ત થયાં.

અને મેં એક દૂત આકાશથી ઉતરતો દીઠો, જેની પાસે ૨૦
હંડાણની કુંચી હતી, ને જેના હાથમાં મોટી સાંકળ હતી.
અને તેણે અજગર જે ઘરડો સર્પ, જે બહો મૂકનાર તથા ૨
સેતાન છે, તેને પકડ્યો, ને હજાર વર્ષ લગી તેને બાંધ્યો, ને
તેણે તેને હંડાણમાં ફેંક્યો, ને તે બંધ કીધું, ને તે પર મુદ્દા ૩
કીધી એ માટે કે તે હજાર વર્ષ પૂરાં થયાં સુધી તે ફરી
વિદેશીઓને ન ભુલાવે ; ત્યાર પછી થોડી વાર સુધી તે છુટો
થાય એવી જરૂર છે.

અને મેં રાજ્યાસનો દીઠાં ને તેઓ પર લોક બેઠેલા, ને ૪
તેઓને ન્યાય કરવાનું અપાયું ; ને જેઓ ઇશુની શાહેદીને
લીધે તથા દેવની વાતને લીધે મારીનંખાએલા હતા તથા
જેઓએ શ્વાપદનું તથા તેની મૂર્તિનું ભજન નથી કીધું, ને
પોતાનાં કપાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર તેની નિશાની નથી
લીધી, તેઓના આત્માઓને [મેં દીઠાં] ; ને તેઓ જીવતા
થયા ને ખ્રીસ્તની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કીધું. મરીગએ- ૫
લાંમાંનાં જે બાકી તેઓ તે હજાર વર્ષ પૂરાં થયાં સુધી જીવતાં
ન થયાં. એજ પહેલું પુનરુત્થાન છે. પહેલા પુનરુત્થાનમાં ૬
જેને ભાગ છે તે ધન્ય તથા પવિત્ર છે ; એવાઓ પર ખીજા
મરણનો અધિકાર નથી, પણ તેઓ દેવના તથા ખ્રીસ્તનાં
યાજક થશે, ને તેની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કરશે.

અને જ્યારે તે હજાર વર્ષ થઈ ચુકશે, ત્યારે સેતાન તેના ૭
બંધનથી છોડાશે, ને પૃથ્વી પરના ચાર ખુણામાંના લોક, ગોગ ૮
તથા મોગોગને ભુલાવવાને તથા લડાઈને સાર તેઓને એકઠા
કરવાને તે નિકળશે ; તેઓની ગણતરી સમુદ્ધની રેતી સરખી
છે. અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટી પર ગયા, ને પવિત્રોની ૯

ધ્રાવણીને તથા વહાલા શહેરને ઘેરો ઘાલ્યો ; ને આકાશમાંથી
૧૦ અગ્નિ ઉતર્યો, ને તેઓને ખાઈગયો. અને સેતાન જણે તેઓને
ભુલાવ્યા, તે અગ્નિ તથા ગંધકની ખાઈમાં, જ્યાં શ્વાપદ તથા
જીઠો ભવિષ્યવાદી છે, ત્યાં ફેંકાયો ; ને રાત દહાડો સદા
સર્વકાળ સુધી તેઓ પીડા પામશે.

૧૧ અને મોટા ઉજળા રાજ્યાસનને તથા તે પર જ બેઠેલો તેને
મેં દીઠો, તેના સન્મુખથી પૃથ્વી તથા આકાશ નહાઈ, ને
૧૨ તેઓને સાડ ઠેકાણું નહોતું. અને મુખેલાંને, મોટાં તથા
નાનાંને દેવની આગળ ઉભાં રહેલાં મેં દીઠાં ; ને પુસ્તકો
ઉઘડાયાં, ને ખીજું પુસ્તક જ જીવનનું છે તે પણ ઉઘડાયું ;
ને તે પુસ્તકોમાં જ જ લખ્યું હતું તે પરથી પોતાની કરણીઓ
૧૩ પ્રમાણે, મરીગએલાંનો ન્યાય ઠરાવાયો. અને સમુદ્રે પોતામાં
જ મરીગએલાં તેઓને પાછાં આપ્યાં, ને મરણ તથા હાડેસે
પોતામાં જ મરીગએલાં, તેઓને પાછાં આપ્યાં ; ને હરેકનો
૧૪ ન્યાય પોતાની કરણી પ્રમાણે ઠરાવાયો. અને મરણ તથા
૧૫ હાડેસ અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયાં. અગ્નિખાઈ એજ ખીજું મરણ
છે. અને જો કોઈ જીવનપુસ્તકમાં લખેલો એવો માલમ
પડ્યો નહિ તો તે અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો.

૨૧ અને નવું આકાશ તથા નવી પૃથ્વી મેં દીઠાં, કેમકે પહેલું
આકાશ તથા પહેલી પૃથ્વી જતાં રહેલાં છે, ને ત્યાર પછી
૨ સમુદ્ર હતો નથી. અને મેં પવિત્ર નગર, નવું યજ્ઞશાલેમ,
દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું દીધું, ને જેમ કન્યા પોતાના
૩ વરને સાડ સણગારેલી, તેમ તે તૈયાર કીધેલું હતું. અને
રાજ્યાસનથી મોટી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, જીઓ,
દેવનો મંડપ માણસોની પાસે છે, ને તે તેઓની સાથે વસશે,
ને તેઓ તેના લોકો થશે, ને દેવ પોતે તેઓની સાથે રહીને
૪ તેઓનો દેવ થશે. અને તે તેઓની આંખો પરનું હરેક આંસુ
લોહીનાખશે ; ને મરણ ફરી થનાર નથી ; ને શોક કે રડવું કે
૫ કષ્ટ ફરી થનાર નથી ; પ્રથમ વાતો જતી રહેલી છે. અને

રાજ્યાસન પર જે બેસે છે, તેણે કહ્યું કે, જુઓ, હું સઘળું નવું
 કરું છું. ફરી તે કહે છે કે, તું લખ, કેમકે આ વાતો વિશ્વાસુ તથા
 ખરી છે. અને તેણે મને કહ્યું કે, તેઓ પૂરી થઈ છે. હું ૬
 આલક્ષ તથા ઓમેગા, આદિ તથા અંત. છું. હું તરફયાને
 જીવનના પાણીના ઝરામાંથી મક્ત આપીશ. જે ઝીંતે છે તે ૭
 એઓનો વારસો પામશે, ને હું તેનો દેવ થઈશ ને તે મારા
 દિકરો થશે. પણ બિહીકણ તથા અવિશ્વાસીઓ તથા અમંગળ ૮
 તથા ખુનીઓ તથા વ્યભિચારીઓ તથા માયાક્રિયા કરનારા
 તથા મૂર્તિભક્તો તથા સઘળા જુઠા એઓનો ભાગ અગ્નિ તથા
 ગંધકથી બળનારી પાર્શ્વમાં થશે; એજ ખીજું મરણ છે.

અને જે સાત દૂતની પાસે સાત પ્યાલાં હતાં, એટલે જેઓ ૯
 સાત છેલ્લા અનર્થથી લાદેલા હતા, તેઓમાંનો એક મારી પાસે
 આવ્યો ને મારી સાથે બોલતાં કહ્યું કે, હિયાં આવ, ને જે કન્યા
 હલવાનની વહુ છે તે હું તને દેખાડીશ. અને એક મોટા તથા ૧૦
 હંચા પહાડ પર તે મને આત્મામાં લઈ ગયો, ને પવિત્ર નગર
 યરૂશાલેમ દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું મને દેખાડ્યું. તેમાં ૧૧
 દેવનો મહિમા હતો, ને તેનું તેજ અતિ મુહ્યવાન પાષાણ જેવું
 એટલે યાસપિંસ પાષણ જે રક્ષટિક પ્રમાણે નિર્મળ હોય છે, એના
 જેવું હતું; ને તેને મોટો તથા હંચો કોટ હતો, ને બાર દરવાજા ૧૨
 હતા, ને દરવાજા પાસે બાર દૂત, ને [દરવાજા] ઉપર નામો
 લખેલાં, જે નામો ઈસ્રાએલ પુત્રના બાર કુળનાં છે. પૂર્વની ગમ ૧૩
 ત્રણ દરવાજા; ને ઉત્તરની ગમ ત્રણ દરવાજા; ને દક્ષિણની
 ગમ ત્રણ દરવાજા; ને પશ્ચિમની ગમ ત્રણ દરવાજા હતા.
 અને નગરના કોટને બાર પાયા હતા, ને તેના પર હલવાનના ૧૪
 બાર પ્રેરિતોનાં બાર નામ હતાં. અને મારી સાથે જે બોલતો ૧૫
 હતો, તેની પાસે માપવાની સોનાની છડી હતી, એ માટે કે તે
 નગર તથા તેના દરવાજા તથા તેના કોટને માપી લે. અને ૧૬
 નગર ચોખ્ખું, એવું કે તેની જેટલી લંબાઈ તેટલી તેની
 ચોડાઈ છે; ને તેણે નગરનું માપ છડીએ દહોડ હજાર મૈલ
 કીધું, ને તેની લંબાઈ તથા ચોડાઈ તથા હંચાઈ બરાબર છે.

- ૧૭ અને તેણે તેના કોઠનું માપ કીધું, તે માણસના માપ, એટલે દૂતના માપ પ્રમાણે ગણીને, એકસો ચુમ્માણીસ હાથ હતું.
- ૧૮ અને તેના કોઠની બાંધણી યાસપિસની હતી; ને નગર નિર્મણ
- ૧૯ કાચના જેવું ચોખ્ખા સોનાનું હતું. નગરના કોઠના પાયા હરેક પ્રકારના મુહ્યવાન પાષાણથી શોભિત હતા; પહેલો પાયો યાસપિસ, બીજો નીલમ, ત્રીજો પાનું, ચોથો લિલમ,
- ૨૦ પાંચમો અકીક, છઠ્ઠો લાલ, સાતમો તૃણમણી, આઠમો પિરોજ, નવમો પોખરાજ, દસમો લસણીયો, અગીઆરમો શનિ,
- ૨૧ બારમો યાકુત. અને તે બાર દરવાજા બાર મોતી હતાં, તેઓમાંનો હરેક દરવાજો એક એક મોતીનો. અને નગરનો
- ૨૨ રસ્તો ચોખ્ખા સોનાનો નિર્મણ કાચના જેવો હતો. અને તેમાં મંદિર દીકું નહિ, કેમકે સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ તથા
- ૨૩ હલવાન તેનું મંદિર છે. અને નગરમાં સૂર્ય કે ચંદ્ર પ્રકાશ કરે એવી જરૂર નથી, કેમકે દેવના મહિમાએ તેને પ્રકાશિત કીધું
- ૨૪ છે, ને હલવાન તેનો દીવો છે. અને કુજો તેના અજવાળામાં ચાલશે, ને પૃથ્વીના રાજ્યા પોતાનો મહિમા તેમાં લાવે છે.
- ૨૫ અને દિવસે તેના દરવાજા કદી બંધ નહિ થશે કેમકે ત્યાં રાત
- ૨૬ પડશે નહિ. અને તેઓ કુજોનો મહિમા તથા કીર્તિ તેમાં
- ૨૭ લાવશે; ને જે કુંઈ અશુદ્ધ, ને જે અમંગળપણું તથા અસત્ય કરનાર છે, તે તેમાં પેસનારજ નથી; જેઓનાં નામ હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં છે તેઓજ પેસશે.

- ૨૨ અને જીવનના પાણીની નદી, સ્ફટિકના જેવી ચળકતી, નગરના રસ્તા મધ્યે, દેવના તથા હલવાનના રાજ્યાસનથી
- ૨ નિકળતી તેણે અને દેખાડી. અને નદીના બે કિનારા પર જીવનનું જાડ હતું, જેને બાર પ્રકારનાં ફળ લાગતાં હતાં; દર માસે તે પોતાનું ફળ આપતું; ને તે જાડનાં પાતરાં કુજોને
- ૩ નિરોગી કરવા સાડે હતાં. અને ત્યાં કોઈ આપ કદી થનાર નથી, પણ તેમાં દેવનું તથા હલવાનનું રાજ્યાસન થશે,
- ૪ ને તેના દાસ તેની સેવા કરશે, ને તેનું મહો જશે; ને તેઓનાં

કપાળ પર તેનું નામ થશે. અને ફરીથી રાત પડશે નહિ ; ૫
 ને તેઓને દીવાના અથવા સૂર્યના પ્રકાશની જરૂર નથી,
 કેમકે પ્રભુ દેવ તેઓ પર પ્રકાશ કરશે, ને તેઓ સદા સર્વકાળ
 સુધી રાજ્ય કરશે.

અને તેણે મને કહ્યું કે, એ વાતો વિશ્વાસુ તથા સત્ય છે ; ૬
 ને પ્રભુ જે ભવિષ્યવાદીઓના આત્માઓનો દેવ, તેણે જે
 વહેલું થવું જોઈએ તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સારૂ પોતાના
 દૂતને મોકલ્યો છે. અને જુઓ, હું વહેલો આવું છું. આ ૭
 પુસ્તકમાંનાં ભવિષ્યનાં વચનો જે પાળે છે તેને ધન્ય છે.

અને જેણે એ સાંભળ્યું તથા દીકું તે હું યોહાન છું ; ને ૮
 જ્યારે મેં સાંભળ્યું ને દીકું, ત્યારે જે દૂતે મને એ વાતો દેખાડી,
 તેના પગ આગળ હું ભજવાને પડ્યો. પણ તે મને ૯
 કહે છે કે, જોજે, એમ ન કર, તારો તથા જે ભવિષ્યવાદીઓ
 તારા ભાઈ છે તેઓનો તથા આ પુસ્તકની વાતોને પાળનારાનો
 સાથીદાસ હું છું ; તું દેવનું ભજન કર.

અને તે મને કહે છે કે, આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્યનાં વચનોને ૧૦
 મુદાથી બંધ ન કર, કેમકે સમય પાસે છે. જે અન્યાયી છે તે ૧૧
 હવેથી અન્યાય કરે, ને જે મલિન છે તે હવેથી મલિન થતો
 જાય, ને જે ન્યાયી છે તે હવેથી ન્યાય કરે, ને જે પવિત્ર છે તે
 હવેથી પવિત્ર થતો જાય. જુઓ, હું વહેલો આવું છું, ને જેમ ૧૨
 હરેકનું કામ છે તેમ તેને ભરી આપવાનો મારી પાસે બદલો છે.
 હું આલક્ષ તથા ઓમેગા, પ્રથમ તથા છેલ્લો, આદિ તથા અંત ૧૩
 છું. જેઓ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોય છે એ માટે કે જીવનના ઝાડ પર ૧૪
 તેઓનો અધિકાર થાય, ને તેઓ દરવાજાએ થઈને નગરમાં
 પ્રવેશ કરે તેઓને ધન્ય છે. કુતરા તથા માયાક્રિયા કરનારા ૧૫
 તથા વ્યભિચારીઓ તથા ખુનીઓ તથા મૂર્તિભક્તો તથા સર્વ
 જે જુહું આહે છે ને કરે છે, તેઓ બહાર છે.

મેં ઈશુએ મારા દૂતને મોકલ્યો છે કે આ સાક્ષી મંડળીઓને ૧૬
 સારૂ તે તમને આપે. હું દાવુદનું મૂળ તથા સંતાન તથા
 પ્રભાતનો પ્રકાશિત તારો છું.

- ૧૭ અને આત્મા તથા કન્યા કહેછે કે, આવ ; ને જ સાંભળેછે તે એમ કહે કે, આવ. અને જને તરસ લાગેછે તે આવે ; જ ચાહેછે તે જીવનનું પાણી મક્ત લે.
- ૧૮ આ પુસ્તકમાંનાં ભવિષ્યનાં વચનો જ કોઈ સાંભળેછે તેને હું શાહેદી પુરૂંછું કે, જો કોઈ તેઓને વધારશે તો તેના પર દેવ
- ૧૯ આ પુસ્તકમાં લખેલા અનર્થ વધારી મૂકશે ; ને જો કોઈ આ ભવિષ્યના પુસ્તકનાં વચનોમાંથી કુંઈ કહાડશે, તો દેવ તેનો ભાગ જીવનના ઝાડમાંથી તથા પવિત્ર નગરમાંથી એટલે આ પુસ્તકમાં જ જ લખેલું છે તેમાંથી કહાડી નાખશે.
- ૨૦ જ આ વાતોની સાક્ષી આપેછે તે કહેછે કે, હા, હું વહેલો આવુંછું. આમેન, ઓ પ્રભુ ઈશુ, આવ.
- ૨૧ પ્રભુ ઈશુનો અનુગ્રહ પવિત્રોની સાથે થાઓ, આમેન.

સમાપ્ત.

